

لَا يَمْسُةُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

قرآن مجید

سمرائیکی ترجمے نال

زیر ہدایت

امام جماعت احمدیہ

حضرت مرزا طاہر احمد خلیفۃ المسیح الرابعیہ اللہ

پہلی گال

تریوی مارچ اٹھارہ سو انانوے کوں حضرت مرزا غلام احمد نے قادیان وچ جماعت احمدیہ دی بنیاد رکھی۔ انہیں دا دعویٰ اے باجو میں قرآن دی تعلیم کوں دنیا وچ عام کرڻ آیاں تے اے کم جماعت احمدیہ دے ذمے ہے۔ تریوی مارچ انوی سو انانوے کوں ایس جماعت کوں پورے سو سال تھی گئیئن تے اے ہک کنیں ہک کروڑ تھی گئی ۽ تے قادیان کنیں نکل کے دنیا دے ہک سو دو ہر ملکیں وچ پھیل گئی ۽۔ ایس خوشی دے موقعے تے اللہ واشکر ادا کرڻ کیتے امام جماعت احمدیہ حضرت مرزا طاہر احمد نے گھٹ توں گھٹ پنجاہ زبانیں وچ قرآن کریم دا ترجمہ کرڻ دا وعدہ کیتا ہا تاں جو لوکیں کیتے انہیں دی اپنی زبان وچ ترجمہ سکھڻ تے سمجھڻ سوکھا تھی و پنچے، اے سرائیکی زبان وچ ترجمہ اول وعدے ولہک حصہ ۽ اللہ سین ایندا چھا پڻ مبارک کرے۔ (آمین)

ترجمہ : جناب خان محمد سکانی بلوچ مولوی فاضل
جناب رفیق احمد نعیم سکانی بلوچ ایم۔ اے عربی و اسلامیات

تقدير

شمار	سورت	صفحة	شمار	سورت	صفحة
١	الفَاتِحَة	١	٢٨	الْقَصَص	٢٥٣
٢	البَقَرَة	٢	٢٩	الْعَنْكَبُوت	٢٦٤
٣	آلِ عِمْرَان	٥١	٣٠	الرُّوم	٢٤٢
٤	النِّسَاء	٨٠	٣١	لُقْمَن	٢٨٣
٥	الْمَائِدَة	١١١	٣٢	التَّجْدَة	٢٩٠
٦	الْأَنْعَام	١٢٣	٣٣	الْأَحْزَاب	٢٩٣
٧	الْأَعْرَاف	١٦٠	٣٤	سَبَا	٥٠٤
٨	الْأَنْفَال	١٩٠	٣٥	فَاطِر	٥١٦
٩	التَّوْبَة	٢٠٢	٣٦	يُوسُف	٥٢٣
١٠	يُونُس	٢٢٥	٣٧	الزُّمَر	٥٣٢
١١	هُود	٢٣١	٣٨	ص	٥٣٣
١٢	يُوسُف	٢٥٩	٣٩	الرُّوم	٥٥٣
١٣	الرَّعْد	٢٤٥	٤٠	الْمُؤْمِن	٥٦٥
١٤	إِبْرَاهِيم	٢٨٣	٤١	حَمَّ التَّجْدَة	٥٤٩
١٥	الْحَجَر	٢٩١	٤٢	الشُّورَى	٥٨٨
١٦	التَّحَل	٢٩٩	٤٣	الرُّخْرُف	٥٩٦
١٧	يَحْيَى إِسْرَآئِيل	٣١٥	٤٤	الدَّخَان	٦٠٥
١٨	الْكَهْف	٣٣٢	٤٥	الْجَاثِيَة	٦١٠
١٩	مَرْيَم	٣٣٨	٤٦	الْأَحْقَاف	٦١٥
٢٠	طه	٣٥٩	٤٧	مُحَمَّد	٦٢١
٢١	الْأَنْبِيَاء	٣٤٣	٤٨	الْفَتْحَة	٦٢٤
٢٢	الْحَجَة	٣٨٦	٤٩	الْحُجْرَات	٦٣٣
٢٣	الْمُؤْمِنُون	٣٩٤	٥٠	ق	٦٣٤
٢٤	التَّوْر	٣٠٤	٥١	النَّازِعَات	٦٣١
٢٥	الْفُرْقَان	٣١٨	٥٢	الْطُّور	٦٣٦
٢٦	الشَّعْرَاء	٣٢٤	٥٣	النَّجْم	٦٥٠
٢٧	الْقَمَل	٣٢٢	٥٤	الْقَمَر	٦٥٣

شمار	سورت	صفحه	شمار	سورت	صفحه
۵۵	الرَّحْمَنُ	۲۵۹	۸۵	الْبُرُوجُ	۷۲۲
۵۶	الْوَاقِعَةُ	۲۶۵	۸۶	الطَّارِقُ	۷۲۳
۵۷	الْحَدِيدُ	۲۷۰	۸۷	الْأَعْلَى	۷۲۵
۵۸	الْمُجَادَلَةُ	۲۷۶	۸۸	النَّازِعَاتُ	۷۲۶
۵۹	الْحَشْرِ	۲۸۰	۸۹	الْفَجْرِ	۷۲۷
۶۰	الْمُمْتَحِنَةُ	۲۸۳	۹۰	الْبَلَدُ	۷۲۹
۶۱	الْصَّفَّ	۲۸۷	۹۱	الشَّمْسُ	۷۵۰
۶۲	الْجُمُعَةُ	۲۸۹	۹۲	النَّيْلُ	۷۵۱
۶۳	الْمُنْفِقُونَ	۲۹۱	۹۳	الضُّحَى	۷۵۳
۶۴	التَّغَابُنُ	۲۹۳	۹۴	الْمُنَشَّرُ	۷۵۳
۶۵	الطَّلَاقُ	۲۹۶	۹۵	التَّيْنُ	۷۵۴
۶۶	التَّحْرِيمُ	۲۹۸	۹۶	الْعَلَقُ	۷۵۵
۶۷	الْمَلِكُ	۳۰۱	۹۷	الْقَدَرُ	۷۵۶
۶۸	الْقَلَمُ	۳۰۳	۹۸	الْبَيِّنَةُ	۷۵۶
۶۹	الْحَاقَّةُ	۳۰۷	۹۹	الزَّلْزَالُ	۷۵۷
۷۰	الْمَعَارِجُ	۳۱۰	۱۰۰	الْعَدِيدُ	۷۵۸
۷۱	تُوحٍ	۳۱۳	۱۰۱	الْقَارِعَةُ	۷۵۹
۷۲	الْجِنُّ	۳۱۵	۱۰۲	التَّكْوِيْنُ	۷۵۹
۷۳	الْمَزِيلُ	۳۱۸	۱۰۳	الْعَصْرُ	۷۶۰
۷۴	الْمُدَّثِّرُ	۳۲۰	۱۰۴	الْهُمَزَةُ	۷۶۱
۷۵	الْقِيَمَةُ	۳۲۳	۱۰۵	الْفِيلُ	۷۶۱
۷۶	الدُّعْرُ	۳۲۵	۱۰۶	قُرَيْشُ	۷۶۲
۷۷	الْمُرْسَلَتُ	۳۲۷	۱۰۷	النَّمْلُ	۷۶۲
۷۸	النَّبَا	۳۳۰	۱۰۸	الْكَوثرُ	۷۶۳
۷۹	الزُّزْعَةُ	۳۳۲	۱۰۹	الْكَافِرُونَ	۷۶۳
۸۰	عَبَسَ	۳۳۴	۱۱۰	التَّوْبَةُ	۷۶۴
۸۱	التَّكْوِيْنُ	۳۳۶	۱۱۱	الْأَنْعَامُ	۷۶۴
۸۲	الْأَنْعَامُ	۳۳۸	۱۱۲	الْأَنْعَامُ	۷۶۵
۸۳	الْمُطَفِّفِينَ	۳۳۹	۱۱۳	الْقَلْقُ	۷۶۵
۸۴	الْأَنْشِقَاقُ	۳۴۱	۱۱۴	النَّاسُ	۷۶۶

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهِمُ الْبَسْمَلَةُ سَبْعُ آيَاتٍ

سورة فاتحہ کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں اٹھ آیتاں تے ہک رکوع۔

- | | |
|---|---|
| ۱۔ میں اللہ دے ناں دے نال (مذروع کرینداں) حیرھا بغیر منگیئے
ڈیون والاء تے ول ول رحم کرٹ والاء۔ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① |
| ۲۔ ساریاں چنگائیاں تے صفات اللہ سنیں کیتے ہن حیرھا ساے
جہانیں داپالٹن مار۔ | الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② |
| ۳۔ تے بغیر منگیئے ڈیون والاء تے ول ول رحم کرٹ والاء۔ | الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③ |
| ۴۔ تے جزا سزا دے ڈینہہ داماک ۷۔ | مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ |
| ۵۔ اسان تیبڑی ہی عبادت کریندے یں تے تیں کنے ہی
مرد منگدے یں۔ | إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ |
| ۶۔ تول ساکول سدھارستہ ڈکھا۔ | اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥ |
| ۷۔ اُنہیں لوکس دارا جہنیں تیں تیں النام کیتن اُنہیں لوکس دارا
نہ ڈکھا، جہنیں تیں تیبڑا غصبت لٹھ تے نہ انہیں دا جیرے گمراہ تھی
گئیں۔ | صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑦ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑧ |



سورة بقرہ مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۸۷ آیات تے ۴۰ رکوعن۔

۱۔ میں اللہ سے ناں دے نال (شروع کریں) جی رہا بغیر منگے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

بُیوٹ والا ہے ول ول رحم کرٹ والا۔

۲۔ میں اللہ جیگی طرح چاٹداں۔

الْمَدَّ ②

۳۔ اے او کتاب جیہدے وچ کوئی شک نہیں تے خدا

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ③

کے بُرٹ والے پرہیز گار کیتے رہنا۔

۴۔ (پرہیز گار اوہن) جیہدے ان دُھیں گاہیں (حقیقتیں) کول

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

منین تے نماز (جماعت نال) اٹھبا کے پڑھداں تے جو اس

مَرَزْنَهُمْ يُنْفِقُونَ ④

انہیں کول بُتے اوندے وچول (اللہ دی راہ وچ) خرچ کریندن۔

۵۔ تے اولوک اول کول وی منین جو ہدایت خدا کئے تیلو

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ

آئی ہے تے (اول کول وی منین) جیہدے نہیں کئے پہلے نہیں تے

قَبْلِكَ ۚ وَالْآخِرَةُ هُمْ يَوْمِنُونَ ⑤

آئی ہے تے آخرت تے وی اولین رکھیندن۔

۶۔ ایہے لوک اپنے رب کنیں (مٹی والی) ہدایت تے ہن تے ایہے

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ

ہی اولوکن جیہدے کامیاب تھیوٹ والہن۔

الْفَالِحُونَ ⑥

۷۔ بے شک اولوک جنہیں انکار کیتے انہیں کول توں بُرا نہ بُرا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ

انہیں واسطے بکا گال ہے۔ اوندے منین۔

لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

۸۔ اللہ سئیں تے انہیں دے دیں تے مہر لادتی ہے تے کتیں تے

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى

وی تے انہیں دی اکھیں تے پردن۔ انہیں واسطے (سمجھ کئے)

أَبْصَارِهِمْ غَشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑧

وڈا عذاب۔

۹۔ اتے لوکس وچول کجھ لوک انجمن جیہدے کہن اسان اللہ تے

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

آخرت کول منیدے ہن (سچی گال اے ہے) او منیدے کا نہیں۔

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑨

۱۰۔ او اللہ تے مومنیں کول دھوکا دیندن تے (سچی گال اے ہے)

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

جو او اپنے آپ کول دھوکا دیندے پین تے اس گال کول او

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑩

سمجھندے نہیں۔

۱۱۔ انہیں دے دیں وجہ بیماری، تے اللہ انہیں دی بیماری کوں
ودھا ڈیسی تے انہیں کیتے بہوں دکھڑیوں والا عذاب ہو۔ ایس
واسطے جو او کوڑ مریندن۔

۱۲۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو زمین تے گیسڑ فساد نہ
کھنڈاؤ او آبدن اسان تے اصلاح کرن والے ہن۔

۱۳۔ سٹو! بے شک او ہے ہی گیسڑی تے فساد ہن لیکن او
سمجھدے نہیں۔

۱۴۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے تسان اینڑس ایسان
گھن آؤ جیویں لوک ایسان گھن آئین او آبدن کیا اسان ایویں
من گھنوں جیویں پاگلین من گدھے۔ سٹو بے شک ایسے لوک
ہی پاگل ہن لیکن او چاندے نہیں۔

۱۵۔ تے جہاں انہیں لوکیں کوں ملدن جنہیں من گدھے (انہیں کلا)
آبدن اسان من گدھے تے اول، جہاں اپنے جنہیں شری لوکیں
کوں انج ملدن تے آبدن اسان تہاڑے نال ہن انہیں نال
تے صوف جہاں مریندے ہن۔

۱۶۔ اللہ انہیں کوں انہیں بیٹیں دی سزا ڈیسی تے مہلت ڈیسی
اپنی شیطانی دج گردان تھئے راہون۔

۱۷۔ بے اولوکن جنہیں ہدایت دے بے گمراہی مل گھن گدھے، بے
وپار انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ ای او ہدایت پھین۔

۱۸۔ انہیں دی مثال اوں آدمی آلی کار، جیسا بھا بے تے جہاں او بھا
چودھارو سو جھک کر ڈیوے تے اول دیلے اللہ نیس انہیں دے سو جھلے
کوں کھس گھتے تے انہیں کوں اندھاریں دج چھوڑ ڈیوے تے او ڈیکھ
نہ سبگن

۱۹۔ بوڑھے گونگے تے اندھن ایں واسطے او ہدایت دونیں ولدے۔

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا
نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ امْنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ
لَا يَعْلَمُونَ ۝

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِحَقِّهِ
خَلَا إِلَٰهَ إِلَّا شَيْطَانُهُمْ ۚ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِءُونَ ۝

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدْيِ فَمَا
رَبَعَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَلَّتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَّهُمْ فِي ظُلُمٍ
لَّا يَبْصِرُونَ ۝

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝

أَوْ لَصِيبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَّرَعٌ وَّ بَرَقَ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حُدُورِ
الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٠﴾

۲۰۔ او اول مینہ آلی کابن جبرھا جھڑکنے کوے اوندے وچ
اندھارے بن کوک ہے تے کجلی ہے۔ او بجلی دا گجھار سن کے موت
دے ڈرکنے پئے کتیں وچ الگئیں چاؤیندن تے التذکرہ کافریں
کوں تباہ کرٹ والا ۱۰۔

يَكَاذِبُونَ يَبْخُلُونَ أَنْ يَبْصَرُوا كَلَّمُوا مَا أَصَابَهُمْ مَقْشُورٌ
فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١﴾

۲۱۔ نیڑے ۱۱۔ تھی بگسے جو بجلی انہیں دی اکھیں کوں چمک گئے جیسے دیکھ انہیں
تے سو جھل تھیندے تے اوندے وچ ٹر پندن تے جڈاں انہیں
تے اندھا تھیوے کھڑویندن۔ تے جے اللہ چاہے تے انہیں دے
کتیں کوں تے اکھیں کوں و بجا ڈیوے۔ جے شک اللہ سئیں ہر شے
تے قادر ۱۱ (اونوں پھر ۱۱)۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٢﴾

۲۲۔ اے لوگو! تساں اپنے اوں رب دی عبادت کرو جنہیں تہا کوں پیدا
کیئے تے انہیں کوں پیدا کیتس جیسے تساں کئے پہلے سن راہدا فائدہ
اے تھیں جو! تساں متقی بن ڈیو۔

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا أَنْ تَنْتَعِمُوا ﴿١٣﴾
وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾

۲۳۔ جنہیں تہا دے کیئے زمین دا فرش تے آسمان دی بھت بنائی ۱۲
تے (جھڑکنے) مینہ و سائیں تہا دے رزق کیئے اوندے نال
میوے کھڑی تھیں اے چاندے ہوئیں اللہ نال کہیں کوں شریک نہ بناؤ
۲۴۔ جے کر تہا کوں ایں آقرآن وچ شک جبرھا اسان اپنے بندے تے
لہائے نازل کیئے تے تساں ایہو جہیں سورت بنا کے گھن آؤ تے
اللہ دے سوا اپنی سگت کوں وی سب گھن جو تساں سچے ہوتاں۔

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ ۖ أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٥﴾

۲۵۔ جے تساں اے نہ کر سگو تے تساں اے کڈا پس وی نہ کر سگو
ایں واسطے تساں اوں بھانے ڈرو جیندا اہل لوک تے پھرن تے اے
کافریں کیئے تیار کیتی گئی۔

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رَّزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ
أُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ

۲۶۔ تہا نہیں لوکس کوں جنہیں من گدھے توں لے خوشخبری ڈے ہئے
اوپرنگے کم دی کریندن جو بے شک انہیں واسطے بہوں سادے باغ
بن جنہیں دے وچ نہراں و ہندیاں پین۔ جڈاں انہیں کوں باغیں
وہوں میوے دارزق ڈتا ویسی تے او اکھن اے تے اور رزق

فِيهَا خَلِدُونَ ﴿۵۰﴾

جبر صاپیلے وی ڈتا گیا ہا۔ تے ولا انہیں کوں ایہو جیہاں رزق
ڈوتا ویس انہیں کیے اوندے وچ پاک جوڑے زلال پئے، ہوسن
تے اوندے وچ یکا رہ ویس۔

۲۷۔ بے شک اللہ سیں کوں کوئی روک کاہنئیں کر انجی مثال بیان
کرے (ڈیوے) جبر صاپیلے ویڈے یا اول کئے وی گھٹ۔ تے
جبر صاپیلے من گدھے او چاندن جو بے شک انہیں نے رب
کئے اے سہی گال ۷ تے جبر صاپیلے من گدھے او لے آہدن اللہ
سیں لے مثال ڈے کے کیا چاہندے تاہوں تاہندے نال ہوں
سارے لوک گمراہ تھیندن تے بہوں سارے ہدایت پاویندن۔ تے
ایندے نال سوائے اکھن نہ منن والیں مے ہیا کوئی گمراہ نہیں
تھیندا۔

۲۸۔ اکھن نہ منن والے (لوک) جبر صاپیلے نال پکا وعدہ کر کے
تروڑن تھیندن۔ تے جبر صاپیلے من گدھے دا حکم بڑے اول کوں
روی تروڑن تھیندن تے زمین وچ گھیرتے فدا کریندن۔ ایہی
لوک ہی گھائے وچن۔

۲۹۔ تسال اللہ سیں داکوین انکار کر گدھے او پکی گال لے ہے
جو تسال مردہ ہاوے تہا کوں زندہ کیتس پھیں تہا کوں مرلی ولایندہ
کرلی تے دل تسال ہونڈو (اللہ سیں) دل ویس۔

۳۰۔ لے او ذات «جیں زمین دے وچ ہر خے تہا ڈے واسطے پیدا
کیتی تے دل آسمان دو دھیان کیتے سی تے سے آسمان پہلے
آسمان آلی کار مہا انسی۔ تے او ہر شے کوں چکی طع مائندے۔

۳۱۔ جبل تیڈے رب فرشتیں کوں رکھیں جو بے شک
دین وچ اپنا عیلف بناون والا ہاں تے فرشتیں آکھیا تو زمین وچ
ایہی کوں عیلف بیدیں جبر صاپیلے وچ گیرن دا گھتیس تے رت
دیسی۔ پکی گال لے ہے جو اسال تیڈی پاکی صفتیں تے لہریں نال بیان

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً
فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا
يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۵۱﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَ
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۲﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَهْوَاتًا فَأَجِيبُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۳﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۵۴﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

کریندے ہیں تے تیڈی بے عیبی کول بیان کریندے ہیں اللہ سئیں
آکھیا بے شک میل چاٹلداں جیڑی گل لساں نوہے چاٹدے۔

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَكِ فَقَالَ أَقْبِلُوكُنِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اللہ سئیں حضرت آدم کول سارے ناموں دا علم ڈے دتا
تے ول انہیں شہیں کول فرشتیں دے سامنے کیا تے آکھیں
میکول انہیں ناموں لے متعلق ڈسو جے لساں پچھو او۔

قَالُوا سُبْحَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ فرشتیں آکھیا توں پاک ہیں اساں اوں کئے دودھ کچھ
لے چاٹدے۔ جبر ہاتیں ساکوں علم ڈتے بے شک توں ایں چاٹنی
والا تے بہوں حکمت والا ہیں۔

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ (اللہ سئیں) آکھیا اے آدم توں انہیں کول انہیں ناموں لے متعلق
ڈس جہاں آدم نے انہیں کول انہیں شہیں لے متعلق ڈسیا تے اللہ
آکھیا جو میں تہا کول آکھیا ہا۔ بے شک میں زمین تے آسمان دی
گلی گاہیں کول چنگی طرح چاٹلداں تے میں اودی چاٹلداں جینکوں لساں
لکیندے تے جینکوں لساں ظاہر کریندے او۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدْ وَاسْجُدْ وَابْتَغِ الْإِلَاقِ ابْنِ
أَبِي وَاسْتَكْبَرَتْ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جبرے ویلے اساں فرشتیں کول آکھیا جو توں آدم دی فرمانبرداری
کو سارے فرشتیں آکھن من گدھا سوائے ابلیس لے اوں
انکار کیا تے وڈائی کیتس تے او با ای نال منن والیں وچوں۔

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا
رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
 مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں آکھیا بے آدم توں تے تیڈی زال بہشت وچ رہو
تے لساں پھمیں اپنے وچ جتھر مرضی آوے رچ کے کھاؤ تے لساں ڈوہیں
ایں وٹن دے کوہونہ وچا ہے رچے گیو ہے، تے لساں غالیں وچ
تھی ویسرو۔

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے شیطان ڈونا میں کول وغلا کے بہشت وچ کڈھا پھوڑیا
جیندے وچ او ڈوہیں رہندے ہن۔ تے اساں آکھیا نکل وچوہاں
واسطے جرتھاوے وچوں کچھ بک بنے دے دشمن۔ اساں کچھ
مدت کیتے تہا ڈوے واسطے زمین مکھن تے فاندے دی چاٹناں۔

فَتَلَاكَ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَةً فَكَانَ عَلَيْهِ إِثْمُهُ هُوَ
الْقَوَابُ الرَّحِيمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے پچیں حضرت آدم نے اپنے رب کئے کچھ گاہیں سکھیاں تے
خدا نے اوندے اتے رحمت کیتی بے شک اللہ سئیں بہوں توبہ قبول

کرت والا تے بہوں مہربان ۔

۳۹۔ اسان آکھیا تسان ایتھو نکل و نجر سارے تے جڈاں دی میں کئے
تہاڈو ہدایت آوے تے میرا میڈی ہدایت تے طیس او نہ ڈوسن
تے نہ او مونجھے تھیں۔

۴۰۔ تے جیوں میں منیا تے ساڈی نشانیں کوں کوڑا کجھے نہیں لے
لوک دوزخی ہن تے اونہے وچ بہوں دیر تک رہن۔

۴۱۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اونعت کوں یاد کرو میری میں
تہا کوں بڑی تے تسان میڈے وعدے کوں پورا کرو میں تہاڈے
وعدے کوں پورا کر لیاں تے تسان میں کئے ہی ڈرو۔

۴۲۔ تے تسان من گھڑاں کتاب کوں میری میں نازل کیتی تے
اولقہدین کرندی «اوندی میری تہاڈے کول» تے تسان نہ
منن والیں وچ پہلے نہ بچر تے تسان میڈی آیات کوں غور لے مل
تے نہ پوچھ تے میں کئے ہی ڈرو۔

۴۳۔ تے سچ کوڑ کوں ہک نہ بناؤ (رلا ملا نہ ڈیو اتے سچ کوں
لکاؤ دی نہ تے تسان چاندے وچ

۴۴۔ تے تسان ٹہاتے پڑھو نماز کوں۔ زکوٰۃ ڈیو تے رکوع کرت
والیں نال رکوع کرو۔

۴۵۔ کیا تسان لوکس کوں حکم ڈیندو تے اپنے آپ کوں بھل ویندو تے
تسان کتاب دی پڑھدے «کیا تسان اپنی عقل کئے کم نوہے
گھعدے۔

۴۶۔ تے تسان مہرتے نماز نال ادا ملگوتے بے فک نماز
ڈاؤمی ڈکسی ہ سوائے انہیں تے میرے جہک لوانی کرندین۔

۴۷۔ لے اولوکن جنہیں کوں پکا یعین «اپنے رب دے ملن دا
بے فک انہیں اونہو ولے۔

۴۸۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اوں نعمت کوں یاد کرو میری میں

فَلَمَّا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَبِينًا فَمَا يَأْتِيَنَّهُمْ نَبِيٌّ
هُدًى فَمَنْ يَتَّبِعْ هُدًى فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

يَذَكِّرْ إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ
فَالْمُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

وَأَمَّا إِمَّا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكْفُرُوا
أُولَٰئِكَ كَافِرٌ بَّيِّنٌ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي
فَأَتَقُونُ ﴿٤٢﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ
الرَّكَعِينَ ﴿٤٤﴾

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى
الْغَاشِيِينَ ﴿٤٦﴾

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَإِنَّهُمْ إِلَٰهٌ
رَّجُوعُونَ ﴿٤٧﴾

يَذَكِّرْ إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

تہا کوں بڑی، تے بے شک تہا کوں فضیلت بڑی اول زمانے دے سارے لوکیں تیں۔

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے تیں اول بڑا بڑے کنیں بڑو جیڑاں کوئی کم نہ اوسی کیں دے کچھ وی تے نہ اوندے کیتے کوئی سفارش منی ویسی تے نہ اوہے دماندے وچ کوئی شے گدھی ویسی نہ اوندی کوئی امداد کیتی ویسی۔

وَإِذْ يَخِيبُكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُوكُمْ بِسُوءِ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے جیڑاں اساں تہا کوں چھڑو اے (بچائے) فرعونیں کنیں او تہا کوں بڑا دھا بڑکھا عذاب پچیندے بن۔ تہا بڑے پتریں کوں مار گھیندے بن تے تہا بڑی تربیتیں کوں جیندار کھیندے بن تے ایندے وچ تہا بڑے رب دا تہا بڑے تے بہوں وڈا احسان ہا۔

وَإِذْ قَرَّبْنَا بِلْحِمِهِمُ الْبُخْرَى فَجَئِنَا إِلَهُ فِرْعَوْنَ وَانْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ جیڑاں اساں تہا بڑے کیتے سمندر کوں چیر ڈراتے تہا کوں بچا گدھا تے غرق کر ڈیا فرعونیں کوں تے تیں بڑبڑے کھڑے ہا دے

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے جیڑاں اساں وعدہ کیا موسیٰ تال چالی راتیں داتے تیں اوندی کنڈ پچھو کب گاہے کوں معبود، بنا گدھا کچی گل لے بے کر تیں وڈے ظالم ہا دے۔

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ دل اساں تہا کوں ایندے بعد معاف کر ڈتا ستاں تیں اللہ سیس دا شکر کرو۔

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے جیڑاں اساں موسیٰ کوں کتاب بڑی ہائی تے معجزات بڑے بن تیں جو تیں ہدایت پاؤ۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ لِقَوْمِ إِنْكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاتْلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھیا جو لے میڈی قوم بے شک تیں گاہے کوں (معبود) بنا کے اپنے اتے دڑا فلم کیتے بن تیں تیں اپنے پیا کر ڈ والے کنیں تو بہ کرو تے اپنے من کوں مار گھنؤ۔ اے تہا بڑے کیتے تہا بڑے رب دے حضور چنگائی، او تہا بڑے اتے رمت کر لے بے شک او تو بہ قبول کر ڈ والا تے وڈا مہربان ہا۔

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذْنَا لَكُمْ الضُّعْفَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے جیڑاں تیں آکھیا اے موسیٰ اساں تیکوں اوتیں کڈا ہیں نہ فیسوں جے تیں اللہ سیس کوں ظاہر نہ بچھ گھنوں۔ دل تہا کوں پکڑ گدھا۔ جبہ کہہ تیں دالے عذاب پکڑ گدھا تے

تساں بڑبڑے رو گئے۔

۵۷۔ دل اسان تہا کوں تہاڑی تہا ہی سے بعد اٹھایا ہا سے متاں
تساں اندرئیں دا شکر کرو۔

۵۸۔ تے اسان تہاڑے اُتے جھڑدی چھاں کیتی تے تہاڑے واسطے
کھسپیاں تے پیڑے ہانے رہیا کیتے اسان کما و جو پاک شہیں
اسان تہا کوں بڑتن۔ تے ساڈے تے انہیں علم نہیں کیتا اپنے اُتے
علم کیتے نے۔

۵۹۔ جڈاں اسان انہیں کول آکھیا ایں دستی وچ پہرہ و نچرتے تساں
رہج کے کما و جھو تہاڑی مرضی آوے تے تساں پورا اکھن میندے
ہوئیں دروانے وچ پیہرتے آہرے و نچر ساڈا بار ہوا کر اسان
تہاڑے گناہ جنم لہو سرتے اسان چکائی کرٹن والیں کول زیادہ دیندے
ہیں۔

۶۰۔ انہیں ملیں اوں گال کول بدل ڈتا جیری اسان انہیں کول آکھی
ہانی جنہیں اے علم کیتا ہا انہیں اسان آساں کیں غلاب ہایا ہا ایں
واسطے جوا اکھن نہ میندے ہن۔

۶۱۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ نے اپنی قوم کیتے پانی منگیا ہا تے
اسان آکھیا مارا پٹے سولے کول اوں پتھرتیں پچھیں اوں کول
بارہ چشے وہیں لگ پئے۔ سارے لوک ایں پٹے تڑکوں
بھٹیکا کر گدھا (اسان آکھیا) اللہ سیں دے رزق کیں کھاؤ
تے پیہرتے زمین وچ گیڑ گھٹن کیتے نہ پھرو۔

۶۲۔ تے جڈاں تساں آکھیا اے موسیٰ اسان ہک کھانے تے
کڈا ایں مہر نہ کر سوں توں دعا کر ساڈے کیتے اپنے رب کیں
جو زمین جو کچھ پیدا کریندی ء او ساڈے کیتے پیدا کرے جیوں
سبزیاں پائیاں، کٹک، مورھی دی دال تے وسل (اوں ویلیے
اللہ سیں آکھیا) جوتان چنگی شے دے بدلے لگی شے واناؤں
چاہندے ء (ہن تساں) کیں شہر وچ پہرہ و نچو بے شک جو

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۷﴾

وَقَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَ
الْأَلْوَىٰ كُلًّا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَ
لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۵۸﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَلَكَؤُا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ وَسَنُرِيدُ الْدَّاحِسِينَ ﴿۵۹﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يُفْسِقُونَ ﴿۶۰﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا وَقَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاثٍ مَشْرَبَهُمْ كُلًّا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
اللَّهِ وَلَا تَغْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۱﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يُوسَىٰ إِنَّ نَصِيرَكَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تَنْتَبِئُ الْأَرْضُ مِنْ بَحْرِهَا وَ
تَنَابُهَا قَوْمُهَا وَعُدَّتْهَا قَالُوا أَتَتَّبِعُونَ
الَّذِي هُوَ أَذَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْطُوا وَاصِرًا فَإِنْ
لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَصُرِّبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ وَالسَّكَنَةُ
وَالْبَاءُ وَبَغَضِبَ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

يَأْتِي اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

کبھ تساں منگدے، تہا کوں مل ویسی تے انہیں کوں ذلیل
تے بے وس کر ڈتا گیا تے او اللہ سیس دی کاوڑ بیٹھ آگئے
اے اس واسطے تھیا جو انہیں اللہ سیس دی آیتیں کوں نہ منیا با
تے نیس کوں ناحق قتل کر ڈ دی کو شش کریدے ہن۔ اس
واسطے جو انہیں اکھن نہ منیا تے مد کیں ودھ گئے ہن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ
الْقُسِيِّينَ مِنْ أَمَنِ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

۶۳۔ بے شک اولوک جنہیں من گدھے تے یہودی تے عیسائی
تے مابی (انہیں وچوں) جبر بے لوکس اللہ سیس کوں
تے قیامت دے ڈیند کون من گدھے نے پیچھے کم کیتے انہیں کیتے
انہیں دے رب کنیں اجر بے انہیں کوں نہ کوئی ڈر تے نہ او
موجھے تھین۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَآذَرُوا مَا بَيْنَهُ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

۶۴۔ تے جڈاں اسان کیں پکا وعدہ گدھا ہا تے تساں
اُچھے زورہ طور دے تلے کھڑے باوے (اسان تہا کوں اکھیا با)
بھیر ہی شے اسان تہا کوں ڈیوں اونکوں پورے زور نال بھیکا
کرو جو اوندے وچ، اونکوں یاد رکھو تاں جو تساں متقی
ہئو وچو۔

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾

۶۵۔ ول تساں ایندے بعد بھر گئے جے تہا ڈے اے
اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تساں انہیں وچو تھی وچو
با جنہیں کوں گھانا تھیندے۔

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

۶۶۔ تے تساں انہیں کوں وی سنہان گدھا با جبر بے چٹن چٹن
(سینچرا دے معاملے وچ) بیہوں ودھ گئے ہن۔ اسان انہیں کوں
اکھیا جو تساں ذلیل بندر (بھولوں) ہئو وچو۔

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ
مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

۶۷۔ اسان انہیں کوں عبرت بنا ڈتا انہیں لوکس واسطے وی جبرے
اوں ویلے ہن پے تے بعد آئیں کیتے وی نے ہر بیز گاریں کیتے
نصیحت بنا ڈتا۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا
بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ

۶۸۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنی قوم کوں اکھیا کہ اللہ سیس تہا کوں
حکم ڈتے جو تساں گنجلوں کو ہمو۔ انہیں اکھیا جو توں ساڈے نال

مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝۶۹

ہٹ مریندا پیس۔ حضرت موسیٰ اکھیا میں اللہ سیں کئے پناہ
مگدال جو میں ہا ہیں وہ چھٹی وچھاں۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكُودُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ۝۷۰

۶۹۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے اپنے رب کئے دعا کوں سا کوں
ڈسے جو او گبٹوں کنبھی ۷۰۔ حضرت موسیٰ اکھیا کر بے شک اللہ
سیں آہرے جو او گبٹوں نہ پڑھی ۷۱۔ تے نہ گا بی ۷۲۔ ایندے
وچ وچکار ۷۳۔ تہا کوں جیرھا حکم ڈتا گئے او میں کرو۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءٌ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا
تَسْرُ النَّظِيرِينَ ۝۷۱

۷۰۔ انہیں اکھیا توں اپنے رب کئے دعا کر کے کیتے دعا کر کے
پچھ جو اوں گبٹوں دارنگ کنبھا ۷۱۔ حضرت موسیٰ اکھیا او
آہرے جو او گبٹوں پہلی ۷۲۔ تے گھاٹ (ہلدرا) آلی کارا وندا
رنگ و ڈیکھن والیں کوں بڑا چا چنگا گلدے۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنْ الْبَقَرُ تَشَبَهَ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝۷۲

۷۱۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے دعا کر کے اپنے رب کئے کئے پچھ
جو او گبٹوں کنبھی ۷۲۔ بے شک ساڈے کیتے او گبٹوں نشا ہر تے سجا پو
نیں رہی۔ تے ہن جے اللہ سیں چاہیا تے اسان ہدایت پاگھنوں۔
۷۳۔ حضرت موسیٰ اکھیا بے شک اللہ سیں آہرے جو او گبٹوں نہ بین
تے بل دہان کیتے جپا گئی ۷۴۔ تے نہ ہی رڑھ کوں پانی پلیدی ۷۵
ٹھیک ٹھاک ۷۶۔ تے اوندے وچ کوئی عجیب نہیں۔ (آخر اکھیر نے
جو ہن تیں سچی گال کیتی اے ول انہیں گبٹوں کنبھی تے سچی گال اے
ہے کہ انہیں دے کم کرن دارو کا ناں ہا۔

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شَيْئَ فِيهَا قَالُوا الْإِن
جَنَّتْ بِالْحَبِّ ذَلَّحْنَاهَا وَمَا كَادُوا يَعْمَلُونَ ۝۷۳

۷۲۔ اوں دیلے کوں وی یاد رکھو جیلاں تاں ہک (وڈے) آدمی
کوں قتل کر ڈتا۔ ول تاں اوندے قتل دے بارے وچ جھڑکیا
تے اللہ سیں جیرھی گال تاں کیندے ہا وے اوں کوں ظاہر
کرن والا ۷۳۔

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُوهَا وَاللَّهُ يَخْرِجُ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝۷۴

۷۴۔ ول اسان اکھیا ایندی بعض گالیں کوں بعض نال رلا کے ڈیکھو
تے ایویں اللہ سیں مونس بوئیں کوں جیندا کریندے۔ اے تہا کوں
پشیاں نشانیاں دکھیندے تاں جو تاں عقل نال کم گھنر۔

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
الْمُؤْتَىٰ وَ يُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝۷۵

۷۵۔ کچیں تہا بے دل ایندے بعد سمت تھی گئے ایویں جو میں

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

پتھر مودن یا اول کئیں دی دھو سخت۔ بے شک کچھ پتھر ایچھے
ہن جنہیں کئیں نہراں وی پوندن تے سہی گال لے سبے ہرے شک
کچھ پتھر ایچھے ہن جیرے ترمدن تے انہیں وچوں پانی نکل ندے۔
تے بے شک کچھ دل ایچھے ہن جیرے اندسین دے ڈر کئیں
اللہ دے اگوڑے پوندن تے اللہ سیں جو تساں کریندے، انہیں
کئیں بے خبر نہیں۔

۷۶۔ اے مسلمانو! کیا تاں ابن گال دی امیر رکھیندے، جو او
تہا بڑی گال کول من گھنن تے سہی گال لے سبے جو انہیں وچوں ہک
ٹولہ ایچھا، جیہا اللہ سیں دی گالیں کول سڈے تے سمجھ دے بعد
اوندا مطلب وٹا پوندن تے انہیں کول اینداپتہ ہوندے۔

۷۷۔ تے جیرے ویلے او ملدن منن والیں کول آہدن اسان
ایمان گھن آئے یں تے جیرے ویلے ہک بڈے کول انج
ملدن تے او آہدن کیا تاں انہیں کول او گالیں ڈسیندے،
جیہاں اللہ سیں تہا بڑے اُتے ظاہر کیتن تے نیجہ اے نکسی
جو او تہا بڑے نال تہا بڑے رب دے اگو حجتاں کر لیں۔ تاں عقل
نال کھیں نوڑے گھنندے۔

۷۸۔ کیا او ایں گال کول نہیں چاندے جو بے شک اللہ سیں جو
کچھ او لکھن تے جو کچھ او ظاہر کریندن او کول چاندے۔
۷۹۔ تے انہیں وچوں کچھ لوک ان پڑھن سوائے انہیں گالیں دے
جیہاں کوڑیاں بن بیا اپنی کتاب دا کوئی علم نہیں رکھیندے او
صرف تنکے مریندن۔

۸۰۔ تے ہلاکت انہیں لوکیں واسطے جیرے اپنے ہتھیں نال کتاب
لکھن تے ول آہدن اے اللہ سیں کول آئی، جتاں جو او
ایند اٹھوڑا جہاں مل گھن۔ تے ہلاکت انہیں واسطے اپنے ہتھیں
نال لکھن دی وجہ نال تے ہلاکت انہیں واسطے جو او لکھن۔
۸۱۔ تے او یہودی، آہدن ساکول بھا اصولوں لکسی سوائے

أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَسْقَى فَيُخْرِجُ مِنْهَا الْمَاءُ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٦﴾

اَفْتَضْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْخَرِفُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقِلُوْهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

وَإِذَا نَقَّوْا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِمَا عَظَّمُوا
إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا لَهُمْ سَمًّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيُخَاجِكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٨﴾

أَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُعْتَرِضُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٩﴾

وَمِنْهُمْ أَقِبَتُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٨٠﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بَلِيْدِيْمٌ ثُمَّ يَقُولُونَ
هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ تَسْتَأْذِنُوا فَوَيْلٌ
لَّهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٨١﴾

وَقَالُوا لَنْ تَمْسَنَا النَّارُ إِلَّا آيَاتُ مَا مَعَدُّوْهُ قُلْ

اتَّخَذَ ثَمَرٌ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَكَ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۱﴾

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَتُهُ فَلَا إِلَهَ إِلَّا
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۳﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ ۚ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿۸۴﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿۸۵﴾

ثُمَّ أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرَاقًا
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تُظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتِوكُمْ أُسْرَىٰ تَقْذِفُوهُمْ ۚ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِيخْرَاجُهُمْ أَفَتَوْمِنُونَ بَعْضُ
الَّذِينَ يَكْتُمُونَ بَعْضٌ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذَٰلِكَ مِّنْكُمْ إِلَّا جِزَاؤُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ

تھوڑے جہاں میں ہے۔ اے رسول توں اکھ کیا گدھی بیٹے
۸۱۔ التاس۔ التدریس کیں کوئی وعدہ تے ول التدریس اپنے
وعدے دی خلاف ورزی کڈا ہیں نہ کرلیں۔ یا التاس التدریس ہے
خلاف کوئی انجی گال پئے ابدے ہر جہنم تہا کوں پتہ کاہ نہیں۔
۸۲۔ ہاں لے سچ جیسے لوک گندہ کم کرلیں تے اوگن گی انہیں
کوں ولایت گھنسی تے انجی لوک دوزخی ہن تے او بہوں دیر تک
اوندے وچ رہن۔

۸۳۔ تے جنہیں من گھدے تے نیک عمل کیتے نیں لے جنتی
ہن تے اوندے وچ ہمیشہ تے یگا رہن۔

۸۴۔ تے اوں ویلے کوں یاد کرو جڈاں اساں بنی اسرائیل کیں
پکا وعدہ گدھا جو تاساں التدریس دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو
تے بیہو ماناں چنگا سلوک کرو تے گھائے سکتے تے یتیمیں تے
مسکین نال وی چنگا سلوک کرو تے لوکس نال چنگی گال کیتی کرو تے
نماز باجماعت ٹھہا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈلو پھیں تہا ڈے وچو
تھوڑے بندیں دے سوا باقی سارے پھر گئے تے تاساں منہ
پھیر گدھے۔

۸۵۔ تے اوں ویلے کوں یاد کرو جڈاں اساں تاساں کیں پکا وعدہ
گدھا باجو تاساں آپت وچ ہک پے دی رت نہ وھیو۔ تے نہ
تاساں اپنے آپ کوں اپنے گھر میں وچو کڈھیں وں تاساں ایں گالیں ہن گدھا با
تے تاساں ایں گال دے گواہ۔

۸۶۔ ول تاساں او ہے ہڑے جیسے ہک پے کوں قتل کر دے
۸۷۔ تے تاساں اپنے وچو ہک ٹولے کوں انہیں دے گھر میں وچو باہر
کڈھیں دے تے مدد کرنی دے انہیں دے خلاف گندہ تے ظلم
نال ہک پے دی تے جے تہا ڈو قیدی حق کے آون تے تاساں
فدیہ بٹے کے چھڑوا گھندے۔ انہیں دا پھڑاؤں تے تہا ڈے
اتے حرام کیا گیا یا کیا تاساں منیدے ۸۸۔ کتاب دے کچھ حصے کوں

يُرْذَوْنَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۸۷﴾

تے کچھ سے دانکار کریندے؟ (تساں ہوسو جو) اوکوں بی کیا سزا مل سگدی؟ جیرھا تہا بڑے وچوں ایجا کم کرے سوائے اس دنیا وچ رسوائی دے تے بڑینہ قیامت دے بڑا دے عذاب دو وولائے ولین تے اللہ سیس بے خبر نہیں ہر تساں کریندے؟

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۸۸﴾

۸۷۔ ایسے لوکن جنہیں دنیا دی زندگی کوں مل گھن گھدے آخرت دے وماندے وچ تے انہیں تے عذاب ہولانہ کیتا ویسی تے نہ انہیں دی امداد کیتی ویسی۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالزُّنُورِ وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتِ وَأَيْدِنَاهُ يَرْجُحُ الْقَدِيبَ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿۸۹﴾

۸۸۔ تے اساں بے شک حضرت موسیٰ کوں کتاب بڑی تے اوندے بعد اساں اوندے دین دی خدمت کیتے پٹھے بہوں رسول تے اساں ابن مریم کوں کھلے کھلے نشان بڑے تے لساں اوندی امداد کیتی روح القدس نال۔ جیڑاں وی تہا بڑو کوئی رسول آئے جنہیں کوں پسند نہ کریندے سن تہا بڑے دل تساں وڈائی کریندے ہوئیں کنہائیں کوں جھٹلا بڑا تے کنہائیں کوں قتل کر بڑا۔

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۰﴾

۸۹۔ تے انہیں آکھئے ساڈے دیس تے پردن پر سچ لے ہے جو اللہ سیس انہیں تے لعنت کیتی انہیں دے انکار دی وچر نال تے بہوں تھوڑن جیرے ایساں گھن آئن۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ قَالُوا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۹۱﴾

۹۰۔ تے جیڑاں انہیں دو کتاب آئی اللہ کنیں جبرمی کتاب اوندی پیشگوئیں دی تصدیق کریندی؟ جبرمی انہیں کنیں ہے۔ تے اس کنیں پہلے اوکافر تے فتح پاوے دی دعا منگدے سن۔ جیڑاں انہیں کنیں او شے آئی جبرمی انہیں سچان گدھی؟ تے دل اوندانکار کر بڑے نیں۔ اتجھے نہ منٹ والیں تیں اللہ سیس دی لعنت۔

بَلَسَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بَعِثْنَا نَزَلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۹۲﴾

۹۱۔ لے: بہوں گندی شے ہے جینہ دے وماندے وچ انہیں اپنی جان کوں وچا ہوئے اوواں گال دانکار کریندن جبرمی اللہ سیس لبائی؟ وگڑو کے جو اللہ سیس اپنے بندیں وچوں جینہ دے اتے چاہندے فضل کیوں کریندے۔ اوایں وچر کنیں اللہ سیس

دی بک کا ڈر دے بعد پی کا ڈر تلے آئے تے کافریں کیتے ذلیل
کون والا عذاب۔

۹۲۔ تے جڈاں اساں انہیں کول آکھئے کرمن گھنوجرا تعلیم اللہ سٹیس
بھائی ء۔ انہیں آکھئے اساں اونکوں تال من گھندے پیں جیڑی ساہو
آئی ء تے او نیس منیدے اونکوں جیڑی اوندے علاوہ ء
تے بے شک او سچ تے جوا انہیں کنس ہے اوندی وی تصدیق
کرینی ء۔ توں آکھ تال کیوں قتل کریندے ہاوے۔ اللہ سٹیس
دے نیس کول این کنس پہلے جے تالں پچھے منٹوالے ہاوے
۹۳۔ تے تہاڑو جڈاں آئے موسیٰ کھلے کھلے نشان گھن کے ول
تالں اوندے فوجی لے بعد گاہے کول خدا بنا گدھا تے تالں دڑے
علم کرن والے ہاوے۔

۹۴۔ تے جڈاں اساں تالں کنس لکا وعدہ گدھا ماتے تالں طور
رود دے تلے کھڑے ہاوے رستے تہا کول اکھیا ہاے ابو اس
تہا کول دڑتے اونکوں پورے زور نال جیکا کرو تے سٹو۔ انہیں
آکھئے اساں سن گدھے تے منیدے نئے سچ لے ہے جوا انہیں
دے کفر دی وجہ نال انہیں دے دلین وچ گاہے دی محبت
گھر بنا گدھا توں آکھ بڑے او بہوں بُری ء جیڑی گال داتہاڑا
ایمان تہا کول علم ڈیندے جے تالں پچھے ایماندار ہوے۔
۹۵۔ توں آکھ بڑے جے کر آخرت دا گھر اللہ دے نزدیک نہیں لوکس
کول چھوڑ کے خالص تہاڑے واسطے ہئے تے موت منگو جے
تالں پچھے ء۔

۹۶۔ تے لے لوک اپنے ہتھیں نال جیڑی کمانی اگو پہلی
کھڑن کڈاں وی موت نہ منگن تے اللہ سٹیس خالص کول دڑاھا
چاندے۔

۹۷۔ تے توں بے شک لوکس کنس انہیں کول تے جیڑے مشرک ہن
انہیں کول زندگی دا زیادہ بکھا پیٹس۔ انہیں وچ ہر آدمی لے چاہندے

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا
أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَكُفُّوا بِنَا وَإِلَهُهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٧﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْعَوْا قَالُوا
سَبْعِنَا وَ عَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الدَّارَ الْآخِرَةَ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا بِالْمَوْتِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٩﴾

وَلَنْ يَتَمَتَّعُوا أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٠٠﴾

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ يُؤَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُزَحَّزَجِهِ مِنَ الْعَذَابِ إِنَّ يُعَمَّرُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ کہ او ہزار سال تک جیندا رہے۔ سچ لے ہے جو اے عمر! ان کو
پریں میں رکھ سگدی اوں عذاب کنیں۔ اللہ سیٹل جو او کریندن
اوں کوں ڈبہا کھڑے۔

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا
لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ اتوں اکھڑے جو (جبرہا شخص جبرئیل داد دشمن۔ اوں تے
بے شک تیڈے دل تے) (اے کتاب) اللہ دے حکم نال لبائی
جبرہی تصدیق کریندی ۹۷۔ اوں کتاب دی جبرہی پہلے کنیں لبائی پئی
تے او ہدایت تے بشارت ڈیندی ۹۸۔ منٹل والیں کوں۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ جبرہا شخص اللہ داتے اوندے فرشتیں داتے اوندے رسولیں دا
تے جبرہل داتے میکائیل داد دشمن تے بے شک اللہ سیٹل اے
کافریں داد دشمن۔

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
الْفَاسِقُونَ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ تے بے شک اساں تیلو کھلے کھلے نشان لبائی تے ایندا
انکار سکھن نہ منٹل والیں دے سوا بیا کوئی نہیں کریندا۔

أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدًا وَعَهْدًا تَبَدَّلَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ
أَلْتَرَاهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۹﴾

۹۹۔ کیا اے گندی ہال نہیں (جو عہدیں دی انہیں کوئی وعدہ کیتے
تے انہیں وچربک لڑے اوں کوں سٹ گھتے۔ سچ لے ہے جو او
منیدے نہیں۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا
مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ آذَنُوا الْكِتَابَ كِتَابَ
اللَّهِ وَرَأَوْا ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ تے جبرہا انہیں، و اللہ سیٹل لوں کوئی رسول آئے جبرہا
انہیں دی اوں تعلیم دی تصدیق کریندی جبرہی انہیں کنیں ہے تے
پچھیں جیکوں کتاب بونی گئی بانی انہیں وچربک لڑے اوں کتاب
کوں کند کچھ سٹ گھتے (یوں جبرہا او چاندے نہیں۔

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَ
مَا كَفَرَ سَلِيمُنَ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ

۱۰۱۔ تے او یہودی انہیں شیطانیں دی انہیں گاہیں تے چلے
رہ گئی جبرہا او حضرت سلیمان دی حکومت دے غلام کریندے
ہن۔ سچی گال لے ہے جو کفر نہیں کیتے۔ حضرت سلیمان نے انہیں شیطانیں

النَّاسِ السَّاجِدَ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ
هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَنَّ مِنْ أَحَدٍ خَيْرٌ

کفر کیتے او شیطان لوکیں کوں بلو سکھیندے ہن۔ تے او اپنے خیال
وچ اوں گال دی نقل پئے کریندے ہن جبرہا یوں بال وچ اللہ سیٹل
باروت ماروت تے لبائی تے سچی گال لے ہے جو او کہیں کوں کھڑ

يَقُولُوا إِنَّمَا فَتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَآئِرِينَ

سکھیندے ہن جے تیں او ڈوہیں لے ناں آئیں با جو اسان تہا کوں

بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾

آزادوں کے پاس اس واسطے توں ساڈی گال دانکار نہ کرتے او
لوک انہیں دوناہیں کنیں اچھے (دا) سکھدے ہن جیندے نال
پئے تے زال وچ جھڑا تھی ویندا با۔ تے اولہ دے حکم دے سوا
کہیں کوں وی تکلیف نہ پچیندے ہن تے او بہودی اینجھاں گاہیں
سکھدے پین جبریاں انہیں کوں گھانا ڈلین تے فائدہ نہ پچین۔
بے شک انہیں لوکس کوں پتہ "جو جبر صی شے" اول گھندے
پین۔ آخرت وچ اونڈ کوئی سھہ نہیں او بہوں گندہ "جیندے
دواندرے وچ انہیں آپ کوں دیکھا ہوئے۔ ڈاڈھا چنگا با جے
او جان وچن با۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ
لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾

۱۰۴۔ تے جے اولوک من گھن با تے اللہ کنیں ڈرن بار تے انہیں
کوں پتہ لگد وچے (با) جو ایند ابدلہ اللہ سٹیں کنیں بہوں چنگا ہو
ڈاڈھا چنگا با جے او جان وچن با۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۲﴾

۱۰۵۔ اے منق والے لوک! اس رسول کوں "راعنا" نہ آکھیا کرو
"انظرنا" آکھیا کرو تے گال کوں (غورنا) سنیا کرو تے کافرین
واسطے عذاب ڈاڈھا تکلیف ڈیون والا۔

مَا يَذُّوُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشَّارِكِينَ
أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۳﴾

۱۰۶۔ اہل کتاب وچوں اولوک جنہیں نیس منیا تے مشرک دی
نہیں چاہندے جو تہا بڑے اتے اللہ سٹیں کنیں کوئی چنگی گال
لہوے۔ تے اللہ سٹیں اوں بندے کوں چنندے اپنی رحمت
کیتے جینکوں چاہندے۔ تے اللہ سٹیں وڈا فضل کرن والا۔

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ
مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴﴾

۱۰۷۔ اسال کہیں نشان کوں نے میندے یا جیلندے جے تیں
اسال اوں کنیں چنگیاں یا او تہا جیال نشان نہ گن آؤں کیا تیکوں
نہیں پتہ جو بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۵﴾

۱۰۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک اللہ سٹیں واسطے جے آسمانیں
تے زمین دی حکومت تے اللہ سٹیں دے سوا تہا بڑے واسطے نہ
کوئی سگتی تے نہ امدادی۔

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلِ مُوسَىٰ مِنْ

۱۰۹۔ کیا اسال چاہندے جو اپنے رسول کنیں او بہو جیال گاہیں

قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِدَلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
التَّبِيلِ ﴿۱۰﴾

پچھو جیویں یس کنیں پہلے حضرت موسیٰ کنیں بچاں گیاں ہن تے
یاور کھوجیو حاکفروں بدلیسی ایمان نال او سدھے رستے کنیں
جھلی پئے گئے۔

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ
إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا مِّمَّنْ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ بہول سارے چاہندن اہل کتاب وچوں اپٹے دلیس دے
حسد دی وجر نال جو تہاکوں حق کھل وکھڑے تے تہاڑے ایمان
دے بعد ول کافر بنا ڈیون۔ تے تساں انہیں کل معاف کر ڈیو تے انہیں
کوں کھ نہ اکھوجے تیں اللہ سئیں دا حکم نہ اونچے بے شک اللہ سئیں
برجیز تے قادر۔

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ نماز باجماعت عطا کئے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے جو تساں اپٹے
واسطے اگو پٹیسو نیکی تے چنگائی تساں اولوں کوں اللہ سئیں کنیں
موجود پیسو۔ بے شک اللہ سئیں جو تساں کریدے پڑیو کھڑے
۱۳۔ تے انہیں اے آکھئے جو بہشت وچ کوئی داخل نہ تھیسے جے
تیں او یہودی تے عیسائی نہ ہوسی اے انہیں دیاں خواہشیں توں
انہیں کوں آکھ جے تساں سچے تے دلیل گمن آؤ۔

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ
نَصْرًا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ سٹو! جیرھا شخص اپنی ساری توجہ اللہ سئیں دے سپرد کر
ڈیوے تے نیک کم کرن والا ہووے تے اوندا بدلہ اوندے
رب کنیں۔ تے او نہ ڈرسن تے نہ مونجھے تحسین۔

بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے یہودی آبدن جو عیسائیں کنیں کوئی سچی تعلیم کاہنیں۔ تے
عیسائی آبدن جو یہودی کنیں کوئی سچی تعلیم کاہنیں تے او یکے بکا
کتاب پڑھدن۔ ایہو جہاں گاہیں ادوی آبدے بن جنہیں کوں
کوئی پتہ نہ ہا تے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہر انہیں وچ جنہیں
گاہیں دا فیصلہ کر ڈیسی جنہیں وچ او اختلاف کریدن۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَنَسِبَ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصَارَىٰ لَنَسِبَ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَلُونُ الْكِتَابُ
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ
يُحْكَمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے اول کنیں دوا عالم کوں تھی سبکدے جیرھا منع کرے
اللہ سئیں دی مسیتیں کنیں جو انہیں دے وچ اللہ سئیں دانان گدھا
ونچے تے اول کوں بر کر ڈیو پچھو پئے گئے۔ انہیں کوں تے جی دا
ہجو اللہ سئیں دی مسیتیں وچ ڈر ڈر کرے پھن ہا انہیں واسطے

وَمَن أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَنْ يَذْكَرَ فِيهَا
اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُ لَّهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱۴﴾

وَلِلَّهِ الشَّرْقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۵﴾

دنیا وچ دی ڈلت تے آخرت وچ وڈا عذاب۔

۱۱۴۔ تے اللہ سئیں کیسے ہن پورا دھ تے پکا دھ اس واسطے تہاں جنت
دی منکر سوا اللہ سئیں دی توہر اڈا ہن بے شک اللہ سئیں وسعت
ڈلوٹ والا تے جہوں جائنٹ والا۔

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قِنُوتٌ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۵۔ تے انہیں اکھئے جو اللہ سئیں اپنا پتر بنا گدھے انہیں دی
لے گال ٹھیک نئیں اللہ سئیں تے پاک تے پچی گال لے ہے جو
کھڑن تے آسمانیں وچ سب کچھ اللہ سئیں داہ تے ہر شے
اوندا اکھٹ میندی۔

بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۶۔ تے اونویں سروں بناوٹ والا زمین تے آسمانیں دا تے
جیڈاں او کہیں کم دافیدہ کریدے تے صوف لے آہرے تھی وچ
اوپر تھی ویندی۔

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا
آيَةً كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُورُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۷۔ تے اولوک جبرے کچھ علم نئیں جائدے آہن جو اللہ سئیں
ساڈے نال کیوں نئیں لیندا یا ساڈو کوئی نشان کیوں نئیں لندا
ایجو جہاں گاہیں انہیں کنیں پہلے دی لوک کریدے ہن۔ انہیں
دے دل کجوجیں تھی گئے اسان اینجے لوک کیتے جبرے یعین
رکھیندن نشانیاں کھول کھول کے ڈسا جتین۔

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُشْغِلْ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَبَلِ ﴿۱۱۹﴾

۱۱۸۔ اسان بے شک ٹیکوں سچائی نال بشارت ڈلوٹ والا تے
ڈراوٹ والا بنا کے پٹیے تے تیں کنیں دوزخیں دے متعلق کچھ نہ
بچیا ولسی۔

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۲۰﴾

۱۱۹۔ یہودی تے عیسائی تیبڑے نال بلڈا ہن دی لامنی تھی سن۔
جے تئیں انہیں دے مذہب دی پیروی نہ کریں۔ توں اکھ ڈرے
جو بے شک اللہ سئیں دی ہدایت اصل ہدایت ہے جے توں انہیں
دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بوجہ تیں کنیں علم اُگئے تے
تیبڑاؤں اللہ سئیں کنیں کوئی سبکتی تے املا دی نہ ہوسی۔

نیا:

۱۲۰۔ او لوک جہیں کوں اسان کتاب ڈتی ہے او اوندی پسی تے پوری
پیروی کریندن۔ اوندے منہ والے ایسے ہن تے جبرے ایگور

الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۲۱﴾

نہیں منیدے اگھاٹا پاوٹ والین۔

۱۲۳۔ اے بنی اسرائیل! تم میڈی اول نعت کو یاد کرو جیڑی میں تہاڑے اتے کرچکیاں تے بے شک میں تہا کوں اوں زمانے دے سارے لوکیں میں فضیلت ڈتی ہائی۔

۱۲۴۔ تے تساں ڈرو اوں ڈینہ کنیں جیڑاں کم نہ اوسی کوئی کہیں دے کچھ وی۔ انہیں کنیں نہ وٹاندر اگدھالیس تے نہ سفارش انہیں کوں کوئی فائدہ ڈیسی تے نہ انہیں دی کوئی مدد کیتی ویسی۔

۱۲۵۔ تے یاد کرو جیڑاں ابراہیمؑ کوں آزما یا اوندرے رب نے کچھ کالیں نال تے حضرت ابراہیمؑ نے انہیں کوں پورا کر ڈیا۔ ایہ دے بعد اللہ سٹیں اکھیا جو میں تیکوں لوکیں دا امام بنیڈاں۔ حضرت ابراہیمؑ نے عرض کیتی جو میڈے پائیں وچروی (رام) بنادیں! اللہ سٹیں اکھیا بیسیاں تے سہی پر عیالیں کوں میڈے وعدے دا فائدہ نہ تھیس۔

۱۲۶۔ تے یاد کرو جیڑاں اساکے کوں لوکیں دی دلاوا لکھا تھیوٹ دی تے امن دی جا بنایا تے انہیں کوں حکم ڈتا، جو بنیڈو حضرت ابراہیمؑ بے کھڑے تھیوٹ دی جا کوں نماز پڑھن دی جا۔ تے اساکے حضرت ابراہیمؑ تے اسماعیلؑ کوں حکم ڈتا جو تساں ڈوہیں میڈے گھر کوں طواف کرن تے اعکاف کرن تے رکوع تے سجدہ کرن والیں کیتے پاک وصاف رکھو۔

۱۲۷۔ تے جیڑاں ابراہیمؑ نے اکھیا ابراہیمؑ تے اساکوں امن والا شہر بنا تے روزی ڈے ایہ دے رہن والیں کوں پھلیں دی جیڑی ایمان گھن آون اللہ سٹیں تے آخرت دے ڈینہ تے اللہ سٹیں اکھئے جیڑی نہیں منیدے انہیں کوں دی میں تھوڑا فائدہ پکیاں نے دل انہیں کوں مجبور کر کے گھن ویسیاں دوزخ دے عذاب دوتے انہیں دی رہن دی جا بہوں گندی۔

۱۲۸۔ تے یاد کرو جیڑاں ابراہیمؑ تے اسماعیلؑ ایں گھر دے ایرے لپے پئے کریدے بن تے انہیں دعا منگی جو اے ساڈے رب ساڈی

يٰۤاَيُّهَا اِسْرَآءِیْلُ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَ اِنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ ﴿۲۳﴾

وَ اتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا یُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَ لَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَ لَا هُمْ یُنصَرُونَ ﴿۲۴﴾

وَ اِذْ یَسْتَلِ اِبْرٰهٖمُ رَبَّہٗ بِکَلِمٰتٍ فَاتَتْھُنَّ قَالَ اِنِّیْ جَاعِلُکَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَ مِنْ ذُرِّیَّتِیْ قَالَ لَا یَنَالُ عَہْدِی الظَّالِمِیْنَ ﴿۲۵﴾

وَ اِذْ جَعَلْنَا الْاِبْنِیَّتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ اِمَامًا وَ اتَّخَذُوا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّیً وَ عَہْدًا نَّآ اِلَیْ اِبْرٰهٖمَ وَ اِسْمٰعِیْلَ اَنْ طَهِّرَا بَیْتِی لِّلطَّآفِیْنِ وَ الْکَافِیْنِ وَ الرَّکْعَ السَّجْدِ ﴿۲۶﴾

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَ اَرِزْنِیْ اَھْلَہٗ مِنَ الشَّرِّ مَنْ اٰمَنَ مِنْھُمْ بِاللّٰهِ وَ الْیَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَ مَنْ کَفَرَ فَاَمَتُّہٗ قَلِیْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّہٗ اِلَیْ عَذَابِ النَّارِ وَ یُسُّ النَّصِیْرُ ﴿۲۷﴾

وَ اِذْ یَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَیْتِ وَ اِسْمٰعِیْلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمِیْعُ

الْعَلَمِ ۝

وَبَنَّا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَهِنَ دُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
مُّسْلِمَةً لَّكَ ۖ وَآرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝

خدمت قبول کر۔ بے شک توں بہوں سُنتی والا تے جاشن والا ایں۔
۱۲۹۔ اے ساڈے رب اساں ڈوناہیں کوں اپنا تابعدار بناتے سڈی
اولاد کوں وی اپنا تابعدار ٹول بناتے ساکوں عبادت دے طریقے
ڈس تے توں رحمت نال توجہ کر ساڈے اتے۔ بے شک توں
میں رحمت نال توجہ کرن والا تے مہربان ہویں۔

وَبَنَّا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۚ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۱۳۰۔ اے ساڈے رب توں انہیں دو پٹھ بک ایجھا رسول جیرا انہیں
کوں تیل پیاں آیتاں پڑھ کے سڈا دے تے کتاب تے حکمت سکھاوے
تے انہیں کوں پاک کرے۔ بے شک توں غالب تے بہوں سیٹا
ایں۔

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ
وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَإِمَّا الصَّالِحِينَ ۝
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ۝

۱۳۱۔ تے کون منہ پھر بگدے ابراہیم دے مذہب کنیں سوائے اوں
شخص دے جیرا اپنے آپ کوں ہلک کر چکے۔ تے اساں بے شک
اوکو دنیا وچ چن گدھاتے بے شک او آخرت وچ نکیں وچ گزریں
۱۳۲۔ جیڈاں اوں دے رب اوکوں اکھیا جرتو میڈا تابعدار بنی۔ تے
دبراہیم جواب دتا، میں اوں تابعدار بن چکیاں جیرا سارے جہاں
دیا پالی والا۔

وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ
يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ۝

۱۳۳۔ تے ابراہیم نے یعقوب نے اپنے چرن کوں وصیت کیتی تے
اکھیا، اے میڈے چرو بے شک اللہ سیٹیں جہاڈے واسطے اے
دین چن گدھے۔ ایں واسطے تہاں مراہے تابعدار بن کے۔

أَفَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ إِذْ خَضَعَ يَعْقُوبُ النَّوْثَ إِذْ قَالَ
لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ
وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَإِلَهَ آبَائِكَ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝

۱۳۴۔ کیا تہاں اوں ویلے ماوے پئے جیڈاں وقت تے یعقوب
دی موت دا تے جیرے ویلے اوں اپنے چرن کوں اکھیا جوتہاں
کیندی عبادت کر لہو میڈے بعد۔ تے انہیں جواب دتا ہر اساں
عبادت کر لہو سیٹیں خدا تے میڈے جہوڈاڈے ابراہیم تے
اسحاق تے اسحاق دے ہک خدا دی۔ تے اساں اوہیں دے
تابعدار رہسوں۔

يٰلَكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَنَا عَنْ كَاوُوا

۱۳۵۔ اے لو جماعت جیر می (اپنا زمانہ پورا کر کے) مر چکی۔ انہیں
واسطے ہے جو انہیں کیتے تے تہاڈے واسطے ہے جو تہاں کیتے۔

يَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَكَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴﴾

تے جو کچھ اوکریں دے بن تساں کنیں نہ بچھاویں۔

۱۳۶۔ تے او اے دی آبدے بن جو تساں یہودی تے عیسائی بٹن دجو تے تساں سدھے رستے تے آویسوتے توں انہیں کوں اکھ جو بچی گال لے ہے جو اول ابراہیم داندھب منو جیرھا بک خدا دامنٹ والا ہاتے او مشرکین دچہ نہ با۔

۱۳۷۔ تساں اکھو جو اساں اللہ سٹیں کوں منیدے میں نے اونکوں دی منیدے میں جو ساڈو تھے۔ تے جیرھا ابراہیم نے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے (انہیں دی) اولادیں اُتے تھے۔ تے جو موسیٰ تے عیسیٰ تے پے نہیں کوں اللہ سٹیں کنیں دتا گئے۔ اساں سادیں کوں منندے ہیں نے اساں انہیں دچ کوئی فرق کسے کریں دے تے اساں اللہ سٹیں دے تابع رہیں۔

قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۵﴾

۱۳۸۔ تے جو تہاڑے آلی کارمن گھنن تے دل او سدھے رستے تے آگئے۔ جے او پھر دجن تے او دل بھڑن تے تلے کھڑن تے دل اللہ سٹیں انہیں کوں درمیر۔ تے اللہ سٹیں بہوں سنٹن والا تے چاٹن والا۔

فَإِنْ آمَنُوا بِنِصْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۶﴾

۱۳۹۔ اللہ دارنگ چڑھاؤ تے اللہ سٹیں دے رنگ کنیں پیا کیرھا چنگاں رنگ تے اساں اوندی عبادت کرن والے ہیں۔

صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۷﴾

۱۴۰۔ تو انہیں کوں اکھ کیا تساں اللہ سٹیں دے متعلق بھڑدے، پچی گال لے ہے جو او ساڈا دی رب تے تہاڑا دی رب۔ ساڈے عمل ساڈے نال تے تہاڑے عمل تہاڑے نال تے اساں اصل تے سچے تابعدار ہیں۔

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ وَلَكُنَّا أَعْمَالُنَا ۖ وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۸﴾

۱۴۱۔ اے اہل کتاب! کیا تساں لے آبدے، جو بے شک ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے انہیں دی اولاد یہودی یا عیسائی بن توں انہیں کوں اکھڑے جو تساں زیادہ چاڑے، یا اللہ سٹیں۔ اوں کنیں دوتا عالم کرن تمی سجدے جیرھا اوں گواہی کوں لکا دے جیرمیں اوندا اللہ سٹیں دلو آئی، تے اللہ سٹیں جو تساں کریں دے، بے خبر نہیں۔

أَمْ يَقُولُونَ إِنَّا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى ۚ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ سَأَلْتُ اللَّهَ وَمِنَ اللّٰهِ إِنِّي أَخَافُ ۖ إِن كُنْتُمْ شَٰدِقَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَنَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

تِلْكَ اُتَتْ فَذَٰلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا
كَسَبْتُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

۱۹

۱۹۔ اے اور جماعت جبرمی اپنا زمانہ پورا کر کے امر گئی۔ جو انہیں کیاتے
اور انہیں کیاتے ہے۔ جو کس کیاتے اور تباہ کیاتے ہے تے جو کچھ او
کھریدے رہ گئیں اور دے متعلق کس کنیں نہ پچھا و لیس۔

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَنَّا
قِبْلَتُهُمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلِ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ
الْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۰﴾

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلٰى
النَّاسِ وَيَكُوْنُ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَّ مَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ
مِمَّنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقْبَيْهِ وَاِنْ كَانَتْ لَكِبْرَةٌ اِلَّا
عَلٰى الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ وَاَمَّا كَانَ اللّٰهُ لِيُضَيِّعَ اِيْمَانَكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَكَرُوْدٌ رَّجِيْمٌ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ لو کہیں وچوں کہ ایسے لو کہ نے مزار اکھن جو انہیں (مسلمانیں)
کو پہلے قبلے کنیں کیہی شے پھیرے۔ توں اکھڑے جو لو ادا تے
پچا دھ اللہ سیں دا وچینکوں چا بندے سدھا رستہ دکھاندے۔
۲۱۔ اے مسلمانو تے اسان تہا کوں الویں ساریں کنیں چکی امت
بٹلے جو کس لو کہ تے مکران ہن وچو تے رسول تہا دے اتے
مکران ہن وچے۔ اسان اوں قبلے کوں جیندے اتے توں پیسہ ہاویں
ایں واسطے بنایا ہا جو اسان اوں کوں جبرما رسول دی پڑی کر دے اوں
کنیں جبرما کھریں تے پھریں دے تعمیر دیوں۔ تے جینکوں اللہ سیں
سدھا رستہ دکھا دے اور دے سوا ڈوہیں کیاتے گال بہوں او کہی
تے اللہ سیں تہا دے ایمان کوں نہ وچیسے۔ تے بے شک اللہ سیں
لو کہ تے بہوں مہربان تے ول ول رم کوں والا۔

قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى السَّمَآءِ فَكَتَوْنٰلَيْكَ
قِبْلَةً تَرْضٰهَا فَوَلَّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْكُمْ شَطْرَهُ وَاِنَّ
الَّذِيْنَ اَوْثَرَا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ اسان تیرے توجہ ول آسمان دو پھردی ڈہدے پئے ہیں
تے اسان تیکوں مزار اوں قبلے دو پھر دیسوں جبرما تیکوں چنگا
لگدے تے توں پھیر گن اپنا منہ مسجد حرام دو۔ تے اے مسلمانو کس
جھان دی بروو کس اپنے منہ اوہیں پھیر گھنوتے بے شک جنہیں
لو کہیں کوں کتب بڑی گئی او جائیداد جو اے انہیں دے رب کنیں سچا
مکرم۔ تے جو کچھ کریدے ہیں اوں کنیں اللہ سیں غافل نہیں۔

وَلَيِّنْ اٰيَاتِ الَّذِيْنَ اَوْثَرَا الْكِتٰبَ بَلٰى اَيُّ مَا يَتَّبِعُوْنَ
قِبْلَتَكَ وَاَمَّا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَاَمَّا بَعْضُ مَنَ بَشَرٍ
قِبْلَةً بَعْضٌ وَلَيِّنْ اٰيَاتِ اَهْوَاٰهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا
جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّكَ اِذَا لَمَسَ الظَّالِمِيْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اتے توں جہاں انہیں لو کہیں دو جنہیں کوں کتب بڑی گئی ہر قسم دا
نشان دی گن دیں ول دی او تیرے قبلے دی پڑی نہ کوہیں تے
نہ توں انہیں دے قبلے دی پڑی کر سگدیں تے نہ کہ لولہ ہے
دے قبلے دی پڑی کریدے۔ جے توں علم آوے دے لگا انہیں
دی خواہش دی پڑی کر لیں تے بے شک توں دی غالیں وچوں

تھی ولسیں۔

۱۴۷۔ اسان جنہیں کون کتاب بڑی ۱۱ اوایں سچائی کول الویں
سچانڈن جویں اپنے پتریں کول سچانڈن تے بے شک انہیں وچو
بک اولہ جان بچھ کے سچ کول کیندے۔

۱۴۸۔ اے سچ تیبے رب کنیں بے توں شک کرن والیں
وچو نہ تھی۔

۱۴۹۔ ہر کہیں دا بک ذبک مقصد ہوندے (جینکوں پورا کرٹ کیتے ا
بھجولگ دیندے۔ تاں چگیں کیں وچ بک ڈو جے کنیں الگو دھو۔
تساں جھال دی بوسوالندہ سیں تہا کول کھا کر کے گھن اوسی بے
شک اللہ سیں ہر جہز تے قادر۔

۱۵۰۔ توں جیرمی جاکنیں دی نکلیں توں اپنا منہ مسجد حرام دو پھر
گھن تے بے شک ایسے تیبے رب داعلم۔ تے تاں جو کھ
کریندے اللہ سیں اوں کنیں غافل نہیں۔

۱۵۱۔ توں جیرمی جاکنیں دی نکلیں اپنا منہ مسجد حرام دو پھر گھن تے
تساں دی جھال دی ہوو اپنے منہ مسجد حرام دو پھر گھن۔ تاں جو
سوائے انہیں لوکس دے جنہیں انہیں لوکس وچ ظلم کیتے ہے لوک
تہا بڑے اتے الزام دلا لگن۔ تے تاں انہیں کنیں نہ بڑو تے میں
کنیں بڑو تاں جو میں تہا بڑے اتے اپنی نعت پوری کر ڈیواں تے
تاں جو تاں سدھا رستہ بڑیکھ گھن۔

۱۵۲۔ اویں اسان تہا بڑے وچ تہا بڑو بک رسول بٹا کے بیٹھے جیرھا
تہا کول ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سٹاوے تے تہا کول پاک کرے
تے تہا کول کتاب تے سٹپ سکھاوے تے او کھ سکھاوے جو
تساں نہ جانڈے ماوے۔

۱۵۳۔ تے تاں میوں یاد کرو تے میں تہا کول یاد رکھیاں تاں
میڈا شکر کرو تے میڈی ناشکری نہ کرو۔

۱۵۴۔ اے منوں والو تاں صبر تے دعا نال اللہ سیں کنیں مدد منگو۔

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ
وَأَنَّ قُرْبَانًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۷﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۴۸﴾

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۹﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۰﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
رَبَّنَا يُكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمْرُقْنِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۱﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ
مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۵۲﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿۱۵۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ

اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۷﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱۵۸﴾

بے شک اللہ سب سے صبر کرنے والوں کے ساتھ ہے۔

۱۵۷۔ تے میرے لوگ اللہ سب سے سستے وچ مریج ویندن انہیں کوں مردہ نہ اکھو سچ اے بے جواو جیندن تے لتاں سمجھدے توے۔

وَلَيَبْلُوَنَّكُمْ بَشِيرٌ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿۱۵۹﴾

۱۵۹۔ اساں تہا کوں ضرور آزمیسوں پورے کبھ تے مال تے جان تے میویں کوں گھٹا پڑیوں نال تے صبر کرن والیں کوں بشارت پڑے پڑے۔

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۰۔ جہاں انہیں تے کوئی مصیبت بندی تے اوہ دن بے شک اساں اللہ سب سے دے کیتے ہیں تے اساں بے شک برہندہ ورتے۔

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَواتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۱۔ ایسے اولوکن جنہیں تے انہیں دے رب کیں برکتاں تے رحمتاں ہن تے ایسے لوکن جبرے سدے رستے تے چلے پین۔

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۲۔ بے شک صفاتے مردہ اللہ سب سے دی نشانیں وچوہن تے جبرہایت اللہ دا ج کرے یا عمر و کرے اوں دے اتے کوئی گناہ نہیں جواو انہیں پڑناہیں پہاڑیں دے درمیان نکھانکھا کرے۔ جبرہا شخص اپنی خوشی نال کوئی پیگا کم کرے تے بے شک اللہ سب سے بڑا قدر کرن والا تے بہوں چاٹن والا۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ تے بے شک اولوکن جبرے لکیندن جبرہی اساں کھلے کھلن تے ہدایت ہمان تے۔ بعد ایندے جبرہی لوکس واسطے ایس کتاب وچ کھول کے تعلیم بیان کرڈتی۔ انہیں لوکس تے اللہ سب سے دی لعنت تے لعنت کرن والیں دی وی لعنت۔

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۴۔ سوائے انہیں لوکس دے جبرے توبہ کرگھن تے اپنے آپ کوں ٹھیک کرگھن تے خدا دے حکم لوکس کوں کھول کے ڈسن تے نیچے لوکس تے میں اپنی رحمت نال توبہ کرلیاں تے میں بہوں رحمت نال توبہ کرن والا تے مہربان ہاں۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ

۱۶۵۔ بے شک اولوکن جنہیں میں منیا تے نہ منن دی حالت وچ

عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۶۳﴾
مرگین۔ ایسے لوگ جنہیں میں اللہ سب سے فرشتے دی تے
سارے لوگس دی لعنت۔

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۱۶۴﴾
۱۶۳۔ اوندے وچ بہوں دیر پئے رہسن۔ عذاب انہیں کنیں ہوا
نہ تھیس تے نہ انہیں کوں دھی ملی۔

وَاللَّهُمَّ لَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۵﴾
۱۶۴۔ تے تہا بڑا معبود کبود تے بیا کوئی معبود نہیں سوائے اوندے جیہا
بن سکے بڑیوں والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۶۶﴾
۱۶۵۔ بے شک آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیون وچ تے رات تے
ڈینہ دے اگوہ کچھ اکون وچ تے انہیں پیڑیں وچ جیہاں سمندر
وچ چلین تے لوگس کوں فائدہ پچیندن تے اوں پاٹی وچ جیہاں اللہ
جھڑکئیں دسدے تے برقی ہوئی زمینیں کوں وسوں کریندے تے
اوندے وچ ہر قسم دے جانور کھنڈلون وچ تے ہواواں چلاون
وچ تے جھڑکوں آسمان تے زمین دے وچکار قدرت تے لاون
وچ اوں قوم واسطے جیہاں عقل نال کم گھندی کئی قسم دے
نشان ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُجْبُو لَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُدُّونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۷﴾
۱۶۶۔ لوگس وچ کچھ لوگ اللہ سب سے سوا اوندے شریک بنا
گھنن تے انہیں نال اوں پیار کریندن جیویں اللہ سب سے کوں پیار
کریندے تے جیہے لوگ منیندن او اللہ سب سے نال ایں کنیں بہوں
زیادہ محبت کریندن۔ تے جے اولوگ جیہے علم کریندن اوں عذاب
کوں بڑیکھ گھنن ہا (اوندے آون کنیں پہلے) تے انہیں کوں پتہ بگ
ونچے ہا جہے شک ساری طاقت اللہ سب سے دی تے بے شک
اللہ سب سے بڑا عذاب ڈیون والا۔

إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَوَّاهُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۶۸﴾
۱۶۷۔ تے جیڑاں او لوگ جنہیں دا اکھٹا منیا ویندے انہیں لوگس کنیں
جیہے اکھٹا منیندن نکھر دلسن تے او عذاب دی بڑیکھ گھنن
تے انہیں واسطے سارے رستے بند تھی دلسن۔

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرَأُ فَنَتَّبِعَ اللَّهُ مَنَّا كَمَآ تَبِعُوا وَنَافَعُ كَذَلِكَ يَرْبِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالُهُمْ خَسَرَاتٍ ﴿۱۶۹﴾
۱۶۸۔ تے جیہے لوگ (وڈے کافرن دا) اکھٹا منیندن او اکھٹا
جے ساکوں دنیا دو ولا پھٹن ہا تے اسان دی انہیں کنیں ایویں نکھر

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۝

۱۶۸. ونحوں باجیروں لے اچ اسان کنیں نکھر دے پئیں۔ ایویں اللہ سیس
انہیں کوں انہیں دے اعمال دا نتیجہ ڈھکیسی جو کچھ حسرتاں ہوسن (بس)
تے او ایں بھائیں نکل نیں سگدے۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝
إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

۱۶۹. اے لوگو! کھاؤ کھاؤ حلال پاکیزہ چیزیں زمین وچ ہن تے
شیطان مے قدیں تے ڈرو بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔
۱۷۰. او تہا کوں صرف برائی دا حکم دیندے تے بے حیائی دا تے اے
وی آبدے برتاں اللہ سیس دے خلاف کوکھو جیندا تہا کوں پتہ
کاء نیں۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا أَفْقَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝

۱۷۱. تے جیڑاں انہیں کوں اکھیندے جو پیروی کونساں اوندی جو
اللہ سیس ہائے تے او آبدن جو اسان اوں گال دی پیروی کریں
جیندے اتے ساڈے پیو ڈاڑے عمل کریندے ہن۔ بھانویں انہیں
دے پیو ڈاڑے کوں فراڈی عقل کاء نہ ہائی تے اوسدے رستے تے
نہ ہن۔

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَاءٌ وَزِدَاءٌ صُمُّوا بِكُمْ عَنِّي فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ۝

۱۷۲. اولوک جیرے نیں منیرے اوں آدمی جہیں ہن جیرا اوں چیز
کوں سبمیرے جیرے سنیں بگدی سوائے پر ڈوتے سبے
پوڑے گوٹے تے اندے ہن تے او گال کوں سمجھندے نیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝

۱۷۳. اے ایمان والو! کھاؤ پاک شہیں جیڑیاں اسان
تہا کوں ڈتین تے اللہ سیس دا شکر کرو جے لتاں او ہن دی
عبادت کریندے ہو۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِ
وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَآئِعٍ وَ
لَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

۱۷۴. بے شک تہاڈے اتے حرام مراد تے رت تے جلمے دا
گوشت تے ہراوئے جیڑی اللہ سیس دے سواہے دے نال تے
کھلی گئی ہوسے۔ ہلے کوئی مجبور تھی دجے اوندی خواہش وی نہ ہوسے
تے نہ او مدکنیں دوسے اوندے اتے کوئی گناہ نیں بے شک اللہ سیس
بہوں بخشن والا تے مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
يَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ

۱۷۵. بے شک اولوک جیرے لکھن دن کتاب دے اول حصے
کوں جیرا اللہ سیس ہائے تے او ادھوں تھوڑے مل نال وچ

إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكْتَبُ لَهُمْ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُرْكَبُ لَهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۵﴾

ڈیندن اولوک ایس بن جواپٹے ڈھڈھیں وچ بھاپے گھندن
تے قیامت دے ڈینہرہ اللہ سٹیں انہیں نال ایسی تے نہ انہیں کول
پاک کرکے۔ تے انہیں واسطے عذاب ڈکھ ڈیون والا۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ وَالْعَذَابَ
بِالْغَفْرِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۶﴾

۱۷۶۔ ایجے لوکن جہرے ہدایت دے وٹاندرے وچ گمراہ گھندن
تے بخش دے وٹاندرے وچ عذاب گھندن۔ بھاتے
انہیں داصر وڈی کال۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۷﴾

۱۷۷۔ اے عذاب ایس واسطے آئے جہرے شک اللہ سٹیں سہی
کتاب لہائی تے بے شک جہرے لوک ایندے وچ اختلاف
کھیندن او بے شک پھول وڈی دشمنی وچ بن۔

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنْ الْبِرُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالسَّيِّئَةِ وَالْكِتَابِ وَالتَّيْبِينِ وَأَتَى الْمَالَ عَلَى
حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّيِّئِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ
فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْمَبَأِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۸﴾

۱۷۸۔ نیکی لے نیں جوتساں اپنے منہ پوادھ تے پچا دو دھیر گھمنو
اصل نیکی لے ہے جوتساں اللہ سٹیں کول من گدھاتے آخرت دے
ڈینہرے فرشتے تے کتاب تے نیں کولہ تے مال اللہ سٹیں دی
محبت دی خاطر سیکیں کول تے تیں کول تے مسکین کول تے
مسافر کول تے سالی کول تے ہانہیں کول چھڑوایا۔ تے نماز باجماعت
ٹھہرا کے پڑھی تے زکاہ ڈتی۔ تے جہاں اوکوں وعدہ کھیندن
اوکوں پورا کون تے تنگی تے بیماری وچ تے تنگ دے وقت
صبر کرک وائے ایجے لوکن جہرے سچن تے ایجے لوکن جہرے اللہ سٹیں
کہیں، پھول ڈرائن والین۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْهُ بِالْعُرْفِ وَأَدِّهِ
إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹﴾

۱۷۹۔ اے منقن والیو! تہا ڈیے اتے قتل دا اوہو جہاں بدلہ گھنن دیون
کیٹل گئے آزاد دے بدلے آزاد تے ہاہیں دے بدلے ہانہاں تے
تریمت دے بدلے تریمت۔ جے کہیں کول اوندے بھرا کہیں
کوئی شے معاف کر ڈتی و نہجے تے باقی جی کول او مناسب لہجے
نال گھن سگدے تے ڈیون والا اوکوں جیگی طرح نال ادا کر ڈیوے
اے تہا ڈیے رب کہیں سزا ہوئی کج گئی تے لے اوندی مہربانی۔ جہرے
ایندے بعد حد کہیں و دھسی وندے کیتے ڈکھ ڈیون والا عذاب
۱۸۰۔ اے سیانے لوک! تہا ڈیے واسطے بدلہ گھنن وچ ونگر تال

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

جوتساں مصیبتیں کنیں نک ونجھ۔

تَتَّقُونَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تہا بڑے اتے فرض جو تہا بڑے دھوں کہیں تے موت دا وقت آوے جے او مال چھوڑ ونجے او وصیت کرے پیو ما واسطے گھائے سکیں کیسے صحیح طریقے نال اے فرض اللہ سیں کنیں بڑا کرٹ والیں کیتے۔

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْأُولَادِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْعَدْلِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۲۔ تے جبرھا شخصیں ایں وصیت کور سٹن مے بعد ایجوں وٹا بڑیوے تے ایند لگا د اوناہیں کور تھیس جبرھے ایں وصیت کور وٹیندن تے بے شک اللہ سیں بہوں سٹن والا تے چاٹن والا۔
۱۸۳۔ تے جے کوئی وصیت کرٹ والے کنیں ڈرے جو او وٹپ کولسی یا گناہ کر لیس تے انہیں وچ صلح (ٹھا جی) کرا بڑیوے تے اونہے اتے کوئی گناہ نیئیں بے شک اللہ سیں بہوں بخش والا تے مہربان
۱۸۴۔ اے منٹ والا تہا بڑے اتے ایویں فرض روزہ رکھن تھیں تہا بڑے کنیں پہلے لوکیں تے فرض با ایں واسطے جوتساں اللہ سیں کنیں بڑو۔

مَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّمَا إِنَّمَا عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۲﴾

مَنْ خَافَ مِنْ مُّوَصٍّ جَنَفًا أَوْ إِنَّمَا فَاصِحَ بَيْنَهُمْ فَلَا رَأْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۸۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۵۔ اے روزے گزری دے کجھ بڑیوے جے کوئی تہا بڑے وچوں بیمار ہو دے یا سفر تے ہووے تے دل او پے بڑیہیں وچ لے گزری پوری کرے۔ تے اولوک جبرھے روزہ نیئں رکھ سگدے او اونہے بدے وچ ہک مسکین کور روٹی کھوان۔ جبرھا جی خوشی نال نیکی کرے اے اونہے کیتے چنگا تے جے تہا کول پتہ ہووے جو روزہ رکھن تہا بڑے کیتے چنگا۔

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۚ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ ۚ لَهُ ۚ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۶۔ رمضان شریف دا مہینہ او ہے جیندے وچ حرکان شریف لیتے۔ اے لوکیں کیتے ہدایت تے ہدایت دیال کھیاں کھیاں نشانیاں ایسے وچن۔ تے اے سچ تے کوڑ ٹھیکرٹن والا۔ تے جبرھا تہا بڑے وچوں ایں جینے کور بڑیکھے او نکول روزہ رکھنا چاہی دا۔ تے جبرھا بیمار ہووے یا سفر تے ہووے او ایں گزری کور پے بڑیہیں وچ پورا کرے اللہ سیں تہا بڑے واسطے سوکھ چاندے اوکھ نیئں چاہندا

شَهْرٍ مَّصَّانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۚ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿۵۸﴾

تے تاں جوتں گنتری پوری کروتے اللہ سئیں دی دوا نی اس کا ہوں
بیان کرو جواں تہا کوں سدھا رستہ ڈکھائے تے تاں جوتں اونا
شکر کرو۔

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُونَ ﴿۵۹﴾

۱۸۷۔ تے جیڈاں میڈے بندے تیں کنیں میڈا بچن تے بے شک
میں بہوں کو لہو ہاں۔ جبرہادی سڈن والا میکیں جیڈاں سڈے میں
اوکوں جواب ڈینداں تے تیں وی میڈی کاہیں دا جواب ڈیو تے
میڈے اتے ایمان رکھو تاں جوا نہیں کوں سدھا رستہ مل ونچے۔

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَخْتَلَوْنَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَسْبَغَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ
إِلَى الْبَيْتِ وَلَا تَبَاشَرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَلْفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۶۰﴾

۱۸۸۔ روزے دی راتیں وچ تہا کوں تہا دی زالیں کنیں وچ
دی اجازت۔ او تہا ڈے کپڑن تے تیں او بندے کپڑے ع۔ اللہ
سئیں کوں پتہ ہا جوتں اپنے حق مریدے ہا وے اوں تہا ڈے
اتے رحمت نال تو جرکتی ہتے تہا کوں معاف کیتس ہئی تیں اپنی
زالیں دوونچو تے جوا اللہ سئیں تہا ڈے کیتے کھئے اوکوں گولوتے
کھاؤتے پورے تیں نکھر ونچے (بڑا باکھتیں) چننا دھاگہ کالے
دھاگے کنیں فجر دے وقت ول تیں رات تیں روزہ پورا کرو تے
جے تیں میت وچ اےکان بجھے ہوو تے اپنے زالیں دوونچو
لے اللہ سئیں دے بقی ہن تے تیں انہیں دے کو لہو نہونچو الویں
اللہ سئیں لوکس کیتے اپنے حکم بیان کر دین تاں جوا اللہ سئیں کنیں لڑن

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۶۱﴾

۱۸۹۔ تیں آپت وچ کوڑن مال کب ڈو جے دامل نہ کھاؤ تے او مال
تیں افسریں دو (رشوت کیتے) نہ گھن وچو تاں جوتں لوکس دے
مال دا کب حصہ جان بچھ کے گناہ نال کھاؤنچو۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْهَلَائِلِ ۖ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۶۲﴾

۱۹۰۔ او تیں کنیں چندریں دا پچھن توں اکھ ڈے جوالے لوکس کیتے
وقت جیکھن داتے حج دا ذلیلو۔ اتے لے نیکی نہیں جوتں
گھر وچ پچھو اڑے کنیں آؤ تے اصل نیک او ہے جبرہا اللہ
سئیں کنیں ڈے تے گھر وچ انہیں دروازیں کنیں آؤ تے اللہ
سئیں کنیں ڈو تاں جوتں کامیاب قی وچو۔

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْقَهُوا تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلَا

۱۹۱۔ اللہ سئیں دے رستے وچ انہیں لوکس نال جنگ کرو جبرے

تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹﴾

تہاڑے نال بھرن تے زیادتی نہ کرو۔ بے شک اللہ سیں زیادتی
کرن والیں کوں پیار نہیں کریندا۔

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ
حَيْثُ أَخْرَجَكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا تُثْقِلُوا هُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا
فِيهِ فَإِنْ قُتِلُوا فَمَا قُتِلُوا هُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ
الْكُفْرَيْنِ ﴿۲۰﴾

۱۹۲۔ تے جھٹاں او تہا کوں ملن انہیں کوں قتل کر ڈیو۔ تے انہیں کوں
اٹھو کڈھو جھٹھاں انہیں تہا کوں کڈھئے۔ تے فتنہ قتل کنیں زیادہ گھم
ڈیوٹ والا۔ انہیں نال مسجد حرام دے کولہاوتیں نہ بھرو جے تئیں
او تہاڑے نال اٹھاں نہ بھرن۔ تے جے او تہاڑے نال بھرن
تے تساں دی انہیں نال بھرو نہ منن والیں دی ایہا سزا۔

فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۱﴾

۱۹۳۔ تے جے او رک وچن تے ول بے شک اللہ سیں بہوں بخشش
والا تے مہربان۔

وَقُتِلُوا هُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۲۲﴾

۱۹۴۔ تساں او تیں انہیں نال بھرو جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین
اللہ سیں دی رفا واسطے تھی ونجے۔ تے جے او رک وچن تے
ول ظالیں دے سوا بیا کہیں کوں پکڑن جائز نہیں

أَشْهُرُ الْحَرَامِ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قَصَاصٌ
فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْنَدُوا عَلَيْهِ بِسُلْطَانِ مَا عَنِتُّمْ
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۳﴾

۱۹۵۔ عزت والا مین تے عزت والے مینے دے بدلے وچ تے عزتیں
دا بدلہ ضروری۔ تے جیرھا تہاڑے اتے زیادتی کرے تساں دی
اوندے اتیں او بوتلا زیادتی کرو جتنی اوں تہاڑے اتے زیادتی کیتی
تے اللہ سیں ڈرو تے چاں گھنو جے بے شک اللہ سیں اوں کنیں
ڈرن والیں دے نال۔

وَأَنْتَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تَقْلُوا بَآيِدِكُمْ إِلَى الْتَهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۲۴﴾

۱۹۶۔ تے مال خرچ کرو اللہ سیں دے رستے وچ تے اپنے ہمتیں
نال پٹے آپ کوں ہلاک نہ کرو تے احسان نال کم گھنو جے بے شک اللہ
سیں احسان کرن والیں نال پیار کریندے۔

وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْزِنُمْ فَمَا اسْتَبْرَ
مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا رءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ
فَعِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ سُكٌّ فَإِذَا آمَنْتُمْ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِصْيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

۱۹۷۔ تے پورا کرو اللہ سیں دی رفا دی خاطر حج تے عمو تے نہ
تہا کوں حج کنیں روک بگدھا ونجے تے جیڑھا تہا کوں سوکھی لہے او
قربانی کر ڈیو۔ تے اپنے سر نہ منواؤ جے تیں قربانی اپنی حاجتیں نہ پہنچ
ونجے تے جیرھا تہاڑے وچوں بیمار ہو دے یا اوندے سر وچ کوئی
تکلیف تھی ونجے (تے سر منوا ڈیوے) اتے اوندے بدلے وچ
روزہ رکھے یا صدقہ ڈیوے یا قربانی کرے تے جیرھے ویلے تساں

وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَافَّةٌ ذَلِكَ لِنَسْئَلِكُمْ أَهْلَهُ مَا فَرَى السَّجِدَ الْحَرَامَ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۹۵﴾

۱۹۸۔ حج دے میں کون برکونی جائدے سے عیندے اتیں انہیں میں
حج حج فرض ہووے سے اوج دے بیہیں وچ نہ کیں نال شہوت
دگل کسے سے نہ کوئی نافرمانی والا کم کرے۔ تے نہ حج دے وچ بھڑے
جیڑی تسان نیکی کر لیسو اللہ سٹیں اوں کوں جائدے تسان اپنے نال
سفر فرج مکن گھنوتے بے شک چنگا سفر فرج اللہ سٹیں دا ڈیر
تے میں کنیں بڑو لے سیانے لوکا

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ مَّن فَرَضَ فِيهِِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفْثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا الْأَبْيَابَ ﴿۹۶﴾

۱۹۹۔ تہا بڑے اتے کوئی گناہیں جو تسان اپنے رب کنیں فضل منگو
تے جڈاں تسان عفات کنیں وکو تے تسان مغفر حرام دے نال اللہ
سٹیں کوں یاد کرو۔ تے اونکوں اوں یاد کرو جیویں اوں تہا کوں سدا
رستہ بڑکھاس۔ تے میں کنیں پہلے تسان گھراہیں وچر ہادے۔
۲۰۰۔ تے تسان اتھاؤ وکو جھوٹے لوک وکین۔ تے اللہ سٹیں کنیں
بخشش منگو تے بے شک اللہ سٹیں بہن بخشن والا تے مہربان۔
۲۰۱۔ تے جڈاں تسان اپنیاں عبادتاں پوریاں کر گھنوتے ول اللہ
سٹیں کوں تسان الہیں یاد کرو جیویں تسان یاد کریدے ۶۱ اپنے جیو
بڑا بڑے کوں یاد کنیں دی وچیر یاد کرو۔ تے لوکس وچر جیڑھا لے
آہدے جو لے ساڈے رب ساکوں دنیا وچ بڑے اوندا آخرت وچ
کوئی حصہ نہیں۔

يَسَّ عَلَىٰكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ
فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الشَّعَرِ
الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلِهِ لَسَّ الضَّالِّينَ ﴿۹۷﴾

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۹۸﴾

فَإِذَا أَقَضْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
أَبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿۹۹﴾

۲۰۲۔ تے انہیں وچوں جیڑھا لے آہدے لے ساڈے رب ساکوں
دنیا وچ دی چنگائی بڑے تے آخرت وچ دی چنگائی بڑے تے ساکوں
بھادے عذاب کنیں بجا۔

وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۰۰﴾

۲۰۳۔ ایتھے لوگوں جہنم داکمائی دی وجر نال قلوب دوج دہرا حصہ ۶۔
تے اللہ سیس حساب گھنٹ دوج جلدی کریندے۔

۲۰۴۔ اللہ سیس کول یاد کرو انہیں گتڑی دے جہائیں دوج۔ تے
جیرھا شخص جلدی کرے ڈو ڈو نہیں دوج (ول آوے) تے اوندے
اتے کوئی گناہ نیں جیرھا دیر نال (آوے) تے اوندے لے دی کوئی
گناہ نیں۔ بے اوندے کیسے جیرھا اللہ سیس کنیں ڈرے۔ تسال اللہ سیس
کنیں ڈرو تے جان گھنوجے شک تسال سارے کھلے کرے ہوندو
ولائے ولسو۔

۲۰۵۔ تے لوکس دھوں کجھ اینجمن جیندی گال دینا دی زندگی مچ نیکیوں
چنگی گدی ۶۔ تے اللہ سیس کول گواہ بیندن اوں گال تے جیرمی
انہیں دے ول دوج۔ تے سچی گال لے بے جواو ڈو ڈو بھڑکے ہن۔
۲۰۶۔ تے جیڈاں او حکم بن ویندن تے اوزین تے دکر دن کپور گھنٹ
کیسے تے رڑھیں تے نسلیں کول تباہ کرن کیتے۔ تے اللہ سیس
گیڑیں کول چکا نیں سمجھا۔

۲۰۷۔ تے جیڈاں انہیں کول آکھیا ویندے جوا اللہ سیس کنیں ڈرو تے
نک غور انہیں کول گناہ تے مجبور کر ڈیندے تے انہیں کول
دورخ کافی ۶۔ تے اوزین کیتے بہوں گندی ۶۔

۲۰۸۔ تے لوکس دھوکھ اینجے ہن جیرھے اللہ سیس دی خوشی حاصل
کرن کیتے اپنے آپ کول دوج ڈو بیندن تے اللہ سیس اپنے بندیں
تے بہوں مہربان۔

۲۰۹۔ اے منٹ والیو تسال سارے دے سارے زمانہ واری دوج
آونچو تے ڈرو شیطان دے جیریں تے بے شک او تہا ڈو کھلا
دشمن۔

۲۱۰۔ تے جے تسال کھلے کھلے نشانات آون دے بعد تک پیو ہے
تے کھپیں جان گھنوجو اللہ سیس دی غالب تے بہوں سیانا ۶۔
۲۱۱۔ او ایں گال دے سوا کتھ دا انتظار پئے کریندن جوا اللہ سیس جڑو

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا أَثَرَ عَلَيْهِ وَ مَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْطِيكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامُ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبَّسَ الْبَهَادُ ﴿٢٠٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنْ

الْعَمَامِ وَالْمَلِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تَرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٢٥﴾

سَلُّ بَنِي إِسْرَآئِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ
وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٦﴾

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَاللَّهُ يَزِدُّ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيَّ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
بَنِيًّا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٨﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْزِئِينَ وَالضَّرَآءُ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢٩﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۚ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ
خَيْرٍ فَلِلَّهِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ

دے پچھا دیں وہی آدمے تھے فرشتے وہی آں تھے ایں مال و فیصلہ
کرب و ناوہی تھے سارے کم اللہ سیں دو ولدن۔

۲۱۲۔ بنی اسرائیل کیں کچھ جو اسان انہیں کوں کتے کھلے کھلے نشان دین
تے میرھا اللہ سیں دی نعت کوں اوں ویلے و ملا ڈیلوے جیڑاں
او ایں کیں آونچے تے اللہ سیں بڑا دمی سخت سزا ڈیوں والا۔

۲۱۳۔ تے جیرے کافر انہیں کوں دنیاوی زندگی سوہنی کر کے
بڑکائی لگی تے او منہ و الیں تے مذاقاں کریندن تے جیرے
لوک اللہ سیں کیں بڑدن قیامت دے ڈینہ او کافر تے غالب
ہوسن اللہ سیں جیکوں چاہندے بے حساب رزق ڈیندے۔

۲۱۴۔ یکے لوک بکو لوہن تے اللہ سیں نیں کوں خوشخبری ڈیوں والا
تے بڑروں والا بنا کے چھیس تے انہیں نل سہی کتاب دی ہائی
ہس۔ تاں جو اللہ سیں لوکس دے جیڑیں و فیصلہ کر ڈیلوے۔ انہیں
آیت وچ شیطانی کتے جیڑاوی اوں ویلے گھیتے جیڑاں انہیں دو
کتاب آگئی ہائی۔ تے کھلے کھلے نشانات وی آگئے ہن تے اللہ
سیں اپنے حکم نل منن و الیں کوں سچائی دارستہ بڑکھائے جیندے
وچ ڈو جے اختلاف کریدے پئے ہن۔ تے اللہ سیں جیکوں
چاہندے سدھارستہ لا ڈیندے۔

۲۱۵۔ تہا ڈا لے خیال جو تسان داخل می ولسو بہشت وچ تے
تہا ڈو اجاں تیں او مہبتاں نیں آیاں جیرھیاں تسان کیں پہلے
لوکس تے آئیں۔ انہیں کوں تنگی، بکھ تے بڑکھ طے تے انہیں کوں
ایجھا بلا دڑتا گئے جو او رسول تے اوندے منن والے کئے اے
آکھن پئے گئے ہن جو اللہ سیں کڈاں مدد کر لیں۔ سٹوا بے شک
اللہ سیں دی مدد بہوں کو لہو۔

۲۱۶۔ او لوک تیں کیں پچھن جو او کیا خرچ کرن توں اکھ تسان
جیرھاوی پچکا مال خرچ کرو او تہا بڑے پیو ماتے گھاٹے سکین تے
یتیم تے مسکین تے مسافریں (دا پہلا حق) تے جو تسان چنگانی مکرو

عَلَيْكُمْ ﴿١٩﴾

بے شک اللہ سب سے پہلے جاننے والا۔

۲۱۷۔ تہاڑے اتے فرمن کج گئی والے جگ تے تہا کوں اوچگی
نیش لکری تے اے دی حق سبکدے جو تہا کوں ہک شے چبگی نہ
لکری ہروے اتھا تہاڑے کیتے چبگی ہروے تے لے دی حق
سبکدے جو تہا کوں ہک شے چبگی لکری ہروے تے او تہاڑے
کیتے چبگی نہ ہروے تے اللہ سب سے جاننے والے تے تہا نوہے
جانڈے۔

۲۱۸۔ تیں کنیں پچھن جگ کیتے عزت والے مینے وچ توں اکھ
ایں مینے وچ جگ بہوں وڈا گناہ تے اللہ سب سے راہ کنیں
جکھن تے اوندا نکارتے عزت والی میت داتے اوندرے مگر
والیں کوں اتھو کڑھن والی اللہ سب سے دی نگاہ وچ اوں کنیں دی
وڈا گناہ۔ تے فتنہ قتل کنیں دی وڈا جرم۔ تہاڑے نال او نیش
بھڑدے رہن جے تیں تہا کوں تہاڑے دین کنیں پھر نہ گھن جے
انہیں کوں طاقت ہروے۔ تے جیڑھا دی تہاڑے وچ پاپے دین
کنیں پھونچے تے نہ منن دی حالت وچ مو پچھے تے ایجے لوکس
دے عمل دنیا تے آخرت وچ وینجھن ولین۔ ایجے لوک دوزخی ہن تے
اوندرے وچ دیر تیں پئے رہن۔

۲۱۹۔ بے شک جنہیں من گدھے تے ہجرت کیتی تے اللہ سب سے
رستے وچ جہاد کیتے۔ لے لوک اللہ سب سے دی رحمت دے امیدوارن
تے اللہ سب سے بہوں بخش والے تے بہوں مہربان۔

۲۲۰۔ لے رسول تیں کنیں او شراب تے جسے دا کچھن تو انہیں
کوں اکھ انہیں ڈوناہیں وچ وڈا گناہ تے لوکس دا فائدہ دی ہے۔ تے
انہیں ڈوناہیں دا گناہ انہیں دے فائدے کنیں بہوں وڈا۔ تے او
تیں کنیں پچھن جوا و فرج کیا کرن۔ توں اکھ جیڑھا وچ پچھے۔ الویں
اللہ سب سے تہاڑے کیتے مکہ بیان کریدے تاں جوتساں سوچو سمجھو
۲۲۱۔ ایں دنیا کیتے دی نے اگلے جہان کیتے دی۔ او تیں کنیں پچھن

كُنِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَلَىٰ أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَنْكُمْ أَنْ تَحِبُّوا
شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ
فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ
اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ انتَطَاعُوا
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ
فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ
كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَاللَّهُ
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوَةُ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ

یتیمیں داتوں انہیں کون آکھ جو انہیں دی حالت ٹھیک کرٹں بہوں
چنگا کم جے تہاں انہیں کون اپنے کٹے کھوتے او جہاڑے بہراہن تے
اللہ سیٹیں اصلاح کرٹں دایں وچرگیلین کون چاڈرے۔ جے اللہ سیٹیں
چاہند تے تہا کون ڈکھ ڈیوے ہا بے شک اللہ سیٹیں غالب
تے بہوں سیانا۔

۲۲۲۔ تے تہاں شرک کرٹں دایں تریمتیں نال نہ پر نچر جے تیں او
ایمان نہ گمن آون۔ تے مومن ہا نہی شرک کرٹں والی تریمت کنیں
چنگی۔ بھانویں او تہا کون چنگی دی بگدی ہووے۔ تے تہاں شرک
کرٹں والے جوائیں نال نہ پرناؤ۔ مومن ہا نہاں شرک کرٹں والے کنیں
چنگا۔ بھانویں او تہا کون چنگا دی لگدا ہووے۔ اے لوک تہا کون
بھا دو سڈیندن تے اللہ سیٹیں اپنے حکم نال بہشت تے
بخشن دو سڈیندرے۔ تے اللہ سیٹیں اپنے حکم کون کھول کھول
کے بیان کریندرے تاں جوا نصیحت حاصل کرن۔

۲۲۳۔ اوتیں کنیں حیض دے متعلق پچھدن توں آکھ جوا وڈکھ
ڈیون والی شے ہے۔ ات گاہوں تہاں حیض دے ڈی نہیں وچ
زالیں کنیں انج رہو۔ تہاں انہیں دے کوہونہ وچو جے تیں او
پاک نہ تھی وچن تے چڈاں او پاک تھی وچن تے انہیں کوہو آؤ جھتو
اللہ سیٹیں تہا کون حکم ڈتے۔ بے شک اللہ سیٹیں تو بہر کرٹں دایں
کون چنگا چاڈرے تے پاک لوکس کون وی چنگا چاڈرے۔

۲۲۴۔ تہاڈیاں زالیں تہاڈے واسطے رخصتیں ان تے تہاں انہیں
کنیں آؤ مڈاں تہاڈی مرضی ہووے۔ تے اپنے کیتے کھاروی پھٹو
تے اللہ سیٹیں کنیں ڈرو تے جان گھنوں تہاں اوں کون ملن والیو
تے خوش بھری ڈے ڈے منن دایں کون۔

۲۲۵۔ نیکی کرٹں تے خدا کنیں ڈرن تے لوکس وچ صلہ کرٹں کیتے تہاں
اللہ سیٹیں کون اپنے قسیمی دا ادلا نہ بناؤ۔ تے اللہ سیٹیں بہوں
سنن والا تے بہوں چاٹن والا۔

لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوا عَنْهُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
الْغَيْبَ مِنَ الْغُيُوبِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲۶﴾

وَلَا تَتَّبِعُوا الشِّرْكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَا مَلَائِكَةً مُّؤْمِنَةً
خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الشِّرْكَاتِ
حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ
أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكِ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغَفْوَةِ بِإِذْنِهِ وَيَسْتَبِشِرُ آيَتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۲۷﴾

وَيَسْأَلُكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى لَا فَاعِلٌ لِّوَا
النِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ
فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿۲۲۸﴾

يَسْأَلُكُمْ حَرْثُكُمْ فَأَنْتُمْ حَرْثُكُمْ أَنْ تَسْتَسْمُوا
قَدْ مَوَّاهُ لَا نَفْسَكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلْقَوَةٌ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۲۹﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَلْتَصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۳۰﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۰﴾

۲۲۶۔ اللہ سب سے تباہی و فساد میں تیس تہا کوں نہ پکڑ لیس۔ ہا انہیں قس میں تے پکڑ لیس جیر صیاں تہا بڑے دلس و پر نکلسن۔ تے اللہ سب سے بہوں بخشن والا تے بہوں مٹھا حلو

لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَتُّبًا مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾

۲۲۷۔ اولوک جیرھے اپنی زائیں کنیں انج تھیون دیاں قساں کمنن او چار مہینے ڈر کیمن تے جے او زائیں دوول آدن تے بے شک اللہ سب سے بہوں بخشن والا تے رحم کرکٹ والا

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾

۲۲۸۔ تے جے اوپک و بجن طلاق ڈیون تے بے شک اللہ سب سے بہوں سنٹ والا تے بہوں جانٹ والا

وَالطَّلَاقُ يَتَرَتَّبُنْ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَ قُرُوءٍ وَلَا يَجِدُ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۳﴾

۲۲۹۔ تے جنہیں ترمیتیں کوں طلاق مٹی گئی ۳ اور تے حیف تیں اپنے آپ کوں جہلی رہن۔ جے اللہ سب سے آخرت دے ڈیہہ کوں منیندن تے انہیں تے لے جائز نہیں جہاں اللہ سب سے انہیں دے رحم صی پیل کیتے اوں کوں لکاون تے جے او نیج و بجن تے انہیں دے پئے واز یادہ حق جوا او اندرو لہن انہیں ترمیتیں دے۔ خیر لیت دے مطابق حق وی اوں ہن جیوں انہیں دیاں رحمہ داریاں ہن۔ تے جواںس و اتریتیں کنیں رتبہ و درجہ تے اللہ سب سے غالب تے بہوں سیانا

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَمَا سَاءَ لِمَنْ يَتَّبِعُ نَجْمًا بِأَخَانٍ وَلَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْنَاكُمْ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا إِلَّا يَقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يَقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۴﴾

۲۳۰۔ طلاق ڈو دفعہ تے ول اوں کوں چنگے طریقے نال رکھے یا چنگانی کر کے ٹور ڈیوے تے جو کھ لساں اوں کوں ڈتے اوں کوں ولا گھن تہا بڑے تے جائز نہیں۔ ہا جے لے ڈر ہر دے جو او اللہ سب سے دے بنائے ہوئے بیتں سبھاں نہ گلسن۔ جے تہا کوں لے ڈر ہر دے جو او اللہ سب سے بیتں کوں سبھاں نہ گلسن تے ول انہیں نے کوئی گناہ نہیں جو ترمیت پئے کوں کھ بھٹے لے ڈیوے۔ لے اللہ سب سے بیتں ہن لساں انہیں کنیں لگو نہ و دھو۔ تے جیرھا و دھسی اللہ سب سے بیتں کنیں تے او فی الحین

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَتَكَلَّمَ زَوْجًا

۲۳۱۔ تے پئے زائیں کوں ترمیج طلاق ڈے ڈیوے تے او دے

اتے جائز نہیں ہوا دولا اوندے نال شادی کرے جے تیں
اوپے نال نکاح نہ کر گھنے تے جے اووی طلاق ڈے ڈیوے تے
ول انہیں ڈونا پس تے کوئی گناہ تیں ہوا پرئج پون جے
انہیں کول یقین ہووے ہوا الشریس دی حدیں کول سنبھال
گھنسن۔ اے الشریس دیاں حدیں ہن جیر حیاں اول جان
والیں کیتے کھول کے بیان کر ڈن۔

عِيَهُ فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا
إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَلِلَّهِ حُكْمُ اللَّهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾

۲۳۲۔ تے جڈاں تساں زالیں کول طلاق ڈے ڈیوے تے اودے
پوری کر گھن تے انہیں کول رواج دے مطابق روک گھنیا چنگانی
کر کے انہیں کول ٹور ڈیوے۔ تے ایں واسطے انہیں کول نہ رکھو جہ تساں
جکھ ڈے کے انہیں تے زیادتی کرو۔ تے جیر حالے کر لسی او اپٹے
اتے ظلم کر لسی۔ تے تساں الشریس دے حکمیں نال خول نہ کرو۔
تے جیر حیاں نعتاں الشریس تہا کول ڈن انہیں کول یاد رکھو۔ تے
اے وی یاد رکھو جیر صی الشریس تہا ڈے اے کتاب تے سنبھ
لہائی تے اوندے نال تہا کول نصیحت کیتی اس۔ تے الشریس
کنیں ڈرو تے جان گھن جو الشریس ہر چیز کول جانٹ والے۔

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعْنَنَ إِبْهَنَ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَمْسِكُوهُنَّ
ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَحْزَنْ وَأَنْتَ الْبَاقِي هُزُواً وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۹﴾

۲۳۳۔ تے جڈاں تساں زالیں کول طلاق ڈیوے تے انہیں دی عدت
پوری تھی ونچے (جے او آپت وچ چنگے طریقے نال منج وچن) تے
انہیں کول اپٹے پہلے پٹے نال نکاح کرن کنیں نہ بھکھو اے نصیحت
انہیں واسطے ہے جیر تہا ڈے وچ ایمان رکھیندن الشریس
تے آخرت دے ڈیوے تے۔ اے تہا ڈے واسطے زیادہ برکت
والی تے بہوں پاکیزہ۔ تے الشریس جائدے جو تساں نوڑے
جائدے۔

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعْنَنَ إِبْهَنَ فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ
أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَنْزَلْنَاهُ لَكُمْ وَأَطَرْنَاهُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾

۲۳۴۔ تے میریں ۱ پٹے پالیں کول کھیر پلاو پورے ڈوسال
اے اوندے کیتے ہے جیر کھیر پلاو دی خدمت کول پورا کرن
چاہندن تے حینا بال اوندے دے ہے رواج دے مطابق
کھیر پلاو والیں دکھاو پیرن تے انہیں دے پٹے کبیں شخص

وَالْوَالِدَتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِيمَ الرِّضَاعَةُ عَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
رِضْعُهُنَّ وَكُنُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وَسْعَهَا لَا نَضَارَ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ

لَهُ يُولَدُ لَهُ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ إِنْ أَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
وَإِنْ أَرَدْتُمُ أَنْ تَنْتَرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَنْتُمُ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَانْفُوا
اللَّهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۵﴾

تے اوندی طاقت کیں دودھ ذمہ داری میں سٹی دینی۔ کبیں ماکوں
اوندے ہال دی وجر نال تے نہ بیوکوں اوندے ہال دی وجر نال
ڈکھ نہ ڈتا ونچے۔ وارث کیتے دی اجمو حکم۔ جے اوڈوہیں صلاح
کر کے کھر جڑاؤں تے راجی تھی وچن تے انہیں دوناہیں تے کوئی
گناہ نہیں۔ جے تساں اپنے ہالیں کوں کبیں ہی تربیت کیں کھر
پلاؤں چاہتے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں کوں
جیرمی شے ڈیوٹی کیتی ۛ رواج دے مطابق اوڈے ڈیو۔ تے
الہ سٹیں کیں ڈرتے جاں گھنوں جے شک الہ سٹیں ہو تساں
کریندے ۛ اوڈیکھن والا ۛ۔

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَدْرُونَ أَرْوَاجًا يَتَرَضَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۶﴾

۲۳۵۔ تہاڈے وچ جیرمے لوک مرویدن تے اچھو اپناں
زالیں چھوڑویدن تے اوڑا لیں چار مہینے ڈاہ جہاڑے انتظار
کرن تے جڈاں انہیں دی مدت پوری تھی ونچے تے دل تہاڈے
اتے کوئی گناہ نہیں اوشرلیت دے مطابق اپنے کیتے جو کھر کرن
تے الہ سٹیں ہو تساں کریندے ۛ اوں کیں واقف۔

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ كَلَّمْتُم فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْكُمْ سَنَذَكَّرُوهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عَقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۷﴾

۲۳۶۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تساں اشاریں نال
یا دل وچ لک کے تربیتیں دو ڈکھ چا وچو الہ سٹیں کوں پتہ ۛ جو
تساں انہیں کوں یاد کریندے ۛ۔ ہا انہیں نال لک کے کوئی وعدہ
نہ کرو نہ گھنوں سوائے ایندے جو تساں کوئی پیجی گال کر گھنوں۔ تے
تساں نکاح کوں پکا کرن دا ارادہ نہ کرو جے تیں انہیں دی مدت
پوری نہ تھی ونچے۔ تے تساں جاں گھنوں جے شک الہ سٹیں
بہوں بخشش والا تے مہربان ۛ۔

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَنْسُوهُنَّ
أَوْ تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً مِّمَّا مَعَهُنَّ عَلَى الْوُسْعِ
قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقَاتِلِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۸﴾

۲۳۷۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں زالیں کوں طلاق
ڈیو جہیں کوں تساں تھو دی نہیں لایا یا حق مہر مقرر نہیں تھیا تے
انہیں کوں فائدہ پہاؤ۔ امیر آدمی اپنی طاقت دے مطابق تے غریب آدمی
اپنی طاقت دے مطابق۔ سے فائدہ خرلیت دے مطابق تے بیگانہ
کرن والیں تے فرض۔

وَأَن طَلَقْتُمْوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَكْسُوهُنَّ وَ قَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فِصْفٌ مَّا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَن
يَعْفُوْنَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَ
أَن تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۸﴾

۲۳۸۔ جے تساں انہیں کون بھٹلاؤں کیں پہلے طلاق ڈے ڈیو تے
جیر صاف مہر مقرر تھیا ہووے تساں اوں ادا دھ حق مہر ادا کرو سوائے
ایندے جو او معاف کر ڈیوں یا او معاف کر ڈیوے جیندے بھ مہر
نکاح دی بگنڈیوے۔ جے تساں معاف کر ڈیو تے اے تقویٰ دے بہوں
کو بہوے۔ تساں آپت وچ بک ڈو جے دی پیگانی کون نہ بھٹلے کرد
بے شک اللہ سب جوتساں کریندے؟ بڑا کھڑے۔

حُفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا
لِلَّهِ قَنِتِينَ ﴿۳۹﴾

۲۳۹۔ تساں ساریں نمازیں دا پورا خیال رکھو تے خاص کر ادا صلی نماز
دا تے اللہ سب دے فرمانبردار بندے بن کے کھڑے تھیو۔

فَإِن خِفْتُمْ فِرْجَآلًا أَوْ فِرْجَآةً فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾

۲۴۰۔ جے تہا کولں بڑ ہووے تے تساں ٹر دیں یا سوار تھیں ہوئیں
(نماز پڑھ گدی کرو) تے جرمے ویلے ہر مک وچ تے اللہ سب
کولں یاد کرو جیویں اوں تہا کولں سکھائے جوتساں پہلے نہ جانتے
ہوے۔

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَنْهُمْ وَيُؤْذِنُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَصِيَّتَهُ
فَإِذَا جَاءَهُمْ مَّتَاعًا إِلَى الْبُحْلِ غَيْرِ اخْرَاجٍ ۚ فَإِن
خَرَجَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
مِنَ مَّعْرُوفِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۴۱﴾

۲۴۱۔ تے جو مرد تہا بڑے وچ مرویدن تے رجبہ اپنیاں زالیں
چھوڑویدن تے انہیں کیتے ہک سال تک بغیر گھر و کدھیے فائدہ
جاووں دی وصیت کرو جن جے او آپ نکل وچن تے ول تہا بڑے اتے
کوئی گناہ نہیں او اپنے کیتے خرابیت دے مطابق جو دی فیصلہ کرن
تے اللہ سب غالب تے بہوں سیانہ۔

وَالَّذِينَ طَلَّقُوا مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿۴۲﴾

۲۴۲۔ تے جیویں تریعتیں کولں طلاق حق وچے انہیں کولں حالات دے
مطابق کھ سامان ڈیوں وچ کوئی ہرج نہیں اے متقیں تے
فرض۔

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۴۳﴾

۲۴۳۔ الیویں اللہ سب اپنے حکم تہا بڑے کیتے بیان کریندے
تاں جوتساں عقل کرو۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَّرَ النَّبِيُّ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِن أَكْثَرُ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۴۴﴾

۲۴۴۔ کیا تیں انہیں کولں نیں ڈٹھا جیرمے اپنے گھریں وچ مروں
دے ہر کتیں نکل گئیں تے او ہزاراں ہن۔ اللہ سب انہیں کولں اکھٹے
تساں مرو وچو تے ولا انہیں کولں زندہ کیتے۔ بے شک اللہ سب لوکس
تے فضل کرن والا ہے تے بہوں لوک اوں انکشتیں کریندے۔

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَبِّحُ عَلَيْهِمْ ۝

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلِكِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى اِذْ قَالُوا لِنَبِيِّنَا اهْبِثْ لَنَا مَلَكًا نَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَا تَقَاتِلُوْا قَالُوْا وَمَا لَنَا اَلَا نَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَابْنَاكِتًا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيْمٌ بِالظَّالِمِيْنَ ۝

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوْا اَنْتَ اَنْتَ يَكُوْنُ لَكَ الْمَلِكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمَلِكِ مِنْهُ وَلَمْ يُوْثِّقْ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللَّهَ اَصْطَفٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَمْلَكَهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اِيَّهٗ مَمْلِكَةٌ اِنْ يَّاتِيْبَكُمْ التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسٰى وَآلُ هَارُوْنَ تَحْمِلُهَا الْمَلَائِكَةُ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَةٌ لِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝

۲۴۵۔ تسان اللہ سیں دے رستے وچ جنگ کرو تے ہاں گھن جو بے شک اللہ سیں بہوں سٹن والا تے جائن والا ۱۰۰

۲۴۶۔ کوئی جیڑھا اللہ سیں کوں اپنے مال دا چکھا حصہ ڈیوے اللہ سیں اوں کوں بہوں ودھاتے ڈیندے۔ تے اللہ سیں گھنیدا دی لے تے ودھیندا دی ہے۔ تے تسان ہوندو ولسو۔

۲۴۷۔ کیا کیوں۔ بنی اسرائیل دے انہیں سرداریں دا پتہ نیش جیڑھے موسیٰ علیہ السلام دے لہرگزین۔ جڈاں انہیں اپنے نبی کوں آکھیا جو توں ساڈے واسطے بک بادشاہ بناتے دل اساں جنگ کر لیں اللہ سیں دے رستے وچ۔ تے اوں نبی آکھیا لے دھیرے جو تہاڈے اتے جنگ فرض تھی دجے تے تسان بھڑواناں۔ انہیں آکھیا ساکوں کیا ہے جو اللہ سیں دے رستے وچ بھڑواناں حالت لے ہے جو ساکوں اپنے گھرں وچ کبڑہ ڈٹا گیا تے اپنے تریں کنیں دی تے جڈاں انہیں تے جنگ فرض کر ڈتی گئی اوسارے پھر گئے سوائے تھوڑیں لوکیں دے تے اللہ سیں ظالمیں کوں بہوں ہانڈے۔

۲۴۸۔ تے انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اللہ سیں طاوت کوں تہاڈا بادشاہ بنا کے پٹھیے۔ انہیں آکھیا اوکیوں ساڈے اتے حکومت کر سگدے۔ اوں کنیں ساکوں حکومت کرن دا زیادہ حق اوں کنیں مال دی ڈھیر کاڑ تیں۔ تے نبی آکھیا بے شک اللہ سیں اوں کوں تہاڈے اتے جٹا گدھے تے اونکوں بہوں ودھائی علم وچ تے جسم وچ۔ اللہ سیں جیکوں چاہندے اپنی حکومت ڈیندے تے اللہ سیں بہوں ودھاون والا تے جائن والا ۱۰۰

۲۴۹۔ انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اندی بادشاہت دا نشان اے ہے جو تہاڈا وک مندوق آدھی جینے دے وچ تہاڈے کیے تسلی ہوئی تہاڈے رب کنیں او موسیٰ تے ہارون دے تعلق داریں دا چھوڑیا ہویا لایا ۱۰۰۔ اوں کوں فرشتے پاتی کھڑے ہوسن۔ بے شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ۱۰۰ تے تسان مؤمن ہوئے۔

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِطَالُوتٍ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا
اللَّهِ كُفْرًا مِنْ قِبَلِكُمْ وَلَكِنْ أَتَيْتُمْ بِرَبِّكُمْ
فَإِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٢٥٠﴾

۲۵۰۔ تے جڈاں طالوت اپنے لشکر کوں گھن کے ٹرپے تے اول اکھئے
جو بے شک اللہ سیئں تہا کوں ہک نہر نال ازمیسی جیرھا اوندے
وچو پانی پیسی اوندی میڈے نال کوئی تعلق نیئں جیرھا چکھسی دی
ناں او میڈا پیلے با جیرھا ہک ہک پانی دا پیوے رتے کوئی
ہرج نیئں اوندے وچو سوائے تھوڑے لوکیں دے باقی ساریں
پی گدھا جڈاں او تے منٹن والے اونہر پگہیں تے انہیں
آکھئے ساکوں اچ جالوت تے اوندے لشکر نال بھڑن دی طاقت
کا نیئں۔ تے اولو کہ جنہیں کوں اللہ سیئں دی ملاقات دالیقین ہا
آکھیا جو اللہ سیئں دے حکم نال چھوٹا لوہ بہوں وڈے لشکر کوں
ڈھاڈیندے۔ تے اللہ سیئں مبر کرٹن والیں دے نال۔

وَلَمَّا بَرَزُوا لِطَالُوتٍ وَجُنُودِهِ قَالُوا ارْتَبْنَا أَفْرَغَ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَنَبَتْ أَقْدَامُنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكُفْرِينَ ﴿٢٥١﴾

۲۵۱۔ تے جڈاں او جالوت تے اوندے لشکر دے سامنے تھین
تے انہیں دعا بھیجی جو اے ساڈے رب ساکوں مبردی طاقت
ڈے تے ساڈے پیریں کوں جمانی رکھو تے کافرین دے مقابلے
وچ ساکوں مدد ڈے۔

فَهَرَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَكَلَّ دَاوُدُ جَالُوتَ
أَنَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ وَالْحَكَمَةُ وَعَلَّمَهُ مَتَائِسَاءُ وَ
لَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

۲۵۲۔ پچیس انہیں اللہ سیئں دے حکم دے نال اپنے دشمنیں کوں
ہراڈتاتے داؤد نے جالوت کوں قتل کر ڈتا تے اللہ سیئں اوں کوں
حکومت تے سنبھڑتاتے جو اللہ سیئں دی مرضی ہائی اوں کوں
سکھائیں۔ تے جے اللہ سیئں ہک کوں ڈو جے کئیں بھیکیندا تے
زمین وچ فساد تھی ونجے ہا تے اللہ سیئں سارے جہانیں تے فضل
کرن والا ہے۔

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الرُّسُلِينَ ﴿٢٥٣﴾

۲۵۳۔ اے اللہ سیئں دیاں آیتاں ہن جیہاں اساں تیکوں پڑھ کے
سیندے ہیں تے جے شک توں (اللہ سیئں دے) رسولیں وچو
ہیں۔

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ ۖ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَدَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ ۖ وَآيَاتِنَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَيَنْهَمُ مَنْ أَمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۳۳﴾

۳۳ ع

۲۵۴۔ اے رسول جن جن کو کچھ کھڑے تھے وہ رتبہ بڑھتے انہیں دہرے کچھ ایسے بن جنہیں نالہ اللہ سٹیج کھلیں (خبریت بڑی) تھے کچھ ایسے بن جنہیں دے رتبہ دہرائی تھے اس کے بڑے بن عیسیٰ ابن مریم کو کھڑے ظہور نشان تھے اس کے روح القدس نالہ اندی نکلائی کیتی تھے جسے اللہ سٹیج چاہے ہاتھ کھلے نشان آؤں دے بعد تھے نیتیں دے بعد لے لوک آپت وچ نہ بھڑن ہاتھ انہیں اختلاف کیے انہیں دہرے کچھ تھے مَن گئے تھے کچھ نہ نیتیاں جسے اللہ سٹیج چاہے ہاتھ آؤ آپت وچ نہ بھڑن ہاتھ اللہ سٹیج اور برکیندے جواد چاہندے۔

۲۵۵۔ اے مَن والو اس فرج کرو جو اس تہا کوں بڑے اے اس کین پہلے جواد بڑیندے آوے جیندے وچ نہ پار ہوسے تے زنگت کم اوسے تے نہ سفارش چلی تے کافر بنی ظلم کرن والہن۔

۲۵۶۔ اللہ اوقات جیندے سو کوئی عبادت دے لائق نیں اور جیندے تے قائم رہن والا۔ نہ تے او کوں گھل اندی تے نہ ندر آسمان تے زمین وچ جو کچھ ہے اور ہندے کیرھاہ جیرھاہ اندی اجازت دے بغیر اوندے اگو سفارش کر سگے۔ اوسب کچھ چاندے جوادندے اگو یا پچھو ہے اوندے علم وچ کچھ دی او احوال نیں کر سگدے سوائے اوندے جسے تلا او چاہے۔ اوندے علم آسمان تے زمین تے پھیلایا پئے تے انہیں بڑنایں ما پارھا اوں کوں ٹھیکندانیں۔ اللہ سٹیج وڈی شان والا تے عظمت والا۔

۲۵۷۔ دین وچ کوئی جبر نیں۔ ہدایت گمراہی کین ٹھوڑی پئی ہے۔ تے جیرھاہ شیطان دی گال نہ منے تے اللہ سٹیج کوں منے تے اول دل ٹکڑے کڑے کوں پڑ گدے جیرھاہ تر ٹھانئیں۔ تے اللہ سٹیج بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

۲۵۸۔ جیرھے میندن اللہ سٹیج انہیں داسگیتی ہے۔ انہیں کوں اندھاہیں کین سو بھلے دو گمن اندے۔ تے جیرھے نیں میندے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَنْفَعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۴﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۳۵﴾

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۳۵﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَهُمُ الظُّلُمَاتُ ۚ

يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵۸﴾

۴۴

انہیں دے سبکتی شیطان تے او انہیں کو سوچھلے کنیں انھاریں دو
گھن نندن۔ اے لوک دوزخی ہن تے او ندے وچ بہوں دیر
تئیں پئے رہن۔

۲۵۹۔ کیا نیکیوں اوں آدمی دی خبر نیں ملی جنیں اپنے رب دے
متعلق ابراہیمؑ نال بحث کیتی جو اللہ سیئیں اوں کوں حکومت دُتی بانی۔
جڈاں ابراہیمؑ آکھیا جو میڈا رب اوہے جیڑھا جویندے تے مریندے
اوں بادشاہ آکھیا میں جویندے اوں ہاں تے مریندے ہاں تے حضرت
ابراہیمؑ آکھیا جو بے شک اللہ سیئیں سمجھ کوں پوادھ کنیں
کڑھیندے تے توں اوں کوں بچادھ کنیں کڑھ ڈکھال۔ تے
کافراں گال تے ڈاڈھا ویلا تھی گئے تے اللہ سیئیں خالیں کوں
سدا رستہ نیں ڈکھیندا۔

۲۶۰۔ یا اوہو جہاں کوئی آدمی ڈھکی جیڑھا بک دوستی کنیں لنگھئے
تے او دوستی اپنیں جیتیں تے ڈھکی پئی بانی۔ تے اوں آدمی آکھیا
جو اللہ سیئیں اس دوستی کوں اچڑن دے لکھد کیوں دسیں۔ تے اللہ
سیئیں اوں کوں سوسال تئیں (نواب دج) ماسی رکھئے ولا واندی
نندرا کھوڑی اس تے پچیس جو توں اس حالت دج کے تئیں
رہ گئیں۔ اوں آکھیا جو میں بک ڈیند یا ڈیند دا کچھ حصہ رہ گیاں۔
اللہ سیئیں آکھیا سچی گال اے بے جو توں سوسال تئیں ایویں رہ گئیں
ہن توں اپنی روٹی تے پیوٹ دے پانی کوں ڈیکھ اوڑیا نیں۔ تے
توں ڈیکھ اپنے گڈا کوں۔ تے اسان نیکیوں کوں کیسے نشان بٹائے
سے۔ توں ڈیکھ ٹبریں کوں کیوں اسان انہیں کوں جڑیندے تے
ول انہیں تے گوشت چڑھیندے میں۔ تے جڈاں او ندے اے گال
کھل گئی تے اوں آکھیا میکوں پتہ جو اللہ سیئیں برتے تے قادر۔

۲۶۱۔ تے جڈاں حضرت ابراہیمؑ اے میڈے رب میکوں ڈکھا جو توں
مردے کیوں جویندیں اللہ سیئیں آکھیا کیا توں اے گال نوں منیدا
اوں آکھیا منیدا تے ہاں پر دل دی تسلی کیسے اے پچھم تے اللہ سیئیں

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ
اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُبَيِّتُ
قَالَ أَنَا أَحْيٍ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالتَّشْهُبِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
قَبُيْثَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۵۹﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ ذَهَبَ خَافِيَةً عَلَى
عُرُوشِهَا قَالَ أَتَى بُحِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا
فَأَمَّا اللَّهُ فَمَا كُنْتُمْ بَعْنَةً قَالَتْ كَمْ لَبِثْتُ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ
مِائَةً عَامٍ فَأَنْظُرِي طَعَامَكَ وَشَرَابَكَ لَمْ يَسْتَنْ
وَأَنْظُرِي إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ
وَأَنْظُرِي إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا
لَعَلَّكُمْ أَتَّعِبْتُمْ لَهُ قَالَ أَعْلَمْتُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۶۰﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُنْجِي الْمَوْتَى قَالَ
أَوْكَلْتُ مُؤَمِّنًا قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبُكَ قَالَ
فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصَرْهِنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ

عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءٌ مِّمَّا أَذْعَمُ يَأْتِيَنَّكَ
سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٥﴾

۳۵

اکھیا چار کھی پکڑتے انہیں کوں اپنا ہیکل کرتے دلا انہیں کوں
انجوانج رود تے رکھ آ۔ بھیں انہیں کوں سب مارا ویا بدزدن دے
اؤسن۔ تے توں چاٹ گن جوالہ سٹیں غالب تے بہوں سیانا۔

۲۶۲۔ انہیں لوکیں دی مثال جیرے اللہ سٹیں دے رستے وچ اپنے
مالیں کوں خرچ کریندن بک دانے آئی کار جیر حاست بے کھنڈے
تے برے وچ سوداٹے ہونڈن۔ تے اللہ سٹیں میندے کئے
چاہے ڈوڑی کر ڈیندے تے اللہ سٹیں بہوں ددھاوٹ دلا تے
چاٹن والا۔

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ أَلْبَنَتْ سَبْعَ سَنَائِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّثْلُ
حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

۲۶۳۔ اولو ک جیرے اللہ سٹیں دے رستے وچ اپنے مال خرچ
کریندن تے خرچ دے بعد نہ احسان دیاں سٹاوتاں مریندن
تے دیکھ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ۔
نہ انہیں کوں ڈرتے داو موبجھ تھیں۔

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا
يُتَبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

۲۶۴۔ پیچی مال اکھٹے تے بخش ڈیون اوں مددے کنیں چنگا
جیندے بکھو دیکھ ہووے۔ تے اللہ سٹیں بے نیاز تے بہوں
ٹھہرا۔

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا
أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

۲۶۵۔ لے منڈ والو تان اپنی صدقہ کوں وچاؤ نہ احسان دیاں
سٹاوتاں مار کے تے دیکھ ڈے کے۔ جویں کوئی اپنے مال کوں
لوکیں دے دیکھ دے کئے خرچ کئے اوہ اللہ سٹیں کوں میندے
تے نہ آخرت دے ڈیندے کوں۔ اوندی مثال اوں پھردی جیندے
اتے مٹی پڑ ہووے تے اوں دے اتے ڈاڈا میندے تے اوں
کوں پھردا پھردے چوڑیوے ایجے لوکیں کوں جو کجھ او
کھنڈن اوں دے وچوں کجھ دی نیں ہلا۔ تے اللہ سٹیں کامر
لوکیں کوں سدھا رستہ نیں دکھیندا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا
يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

۲۶۶۔ تے جیرے لوک اپنے مال کوں اللہ سٹیں دی خوش حال
کوٹ تے اپنے آپ کوں لپکا کر دی خاطر خرچ کریندن انہیں
دی مثال اوں باغ دی جو جیرھاچی جاتے ہووے تے اوں دے

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ اتِّبَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ وَتَنَابُؤَاتٍ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ

أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ أَكْلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُبْصِرْهَا
وَابِلٌ فَقُلْتُ وَاللَّهِ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٨﴾

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا
إِعْصَافٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٩﴾

اتے ڈاڑھا میز دے تے او ڈوڑا پھل ڈلوے تے جے ڈاڑھا
میز نہ دے تے پھنگا ہی درمیر۔ تے اللہ سیس جوتساں کرندے
ڈہرا کھڑے۔

۲۶۸۔ کیا تہا ڈے وچ کوئی آدمی چاہندے جو اندر ہک باغ
ہوے تے اوں باغ وچ کھجیاں تے انگور ہودن تے اوندے
وچ نہروی و ہندی ہودے تے اوندے کیتے اوندے وچ ہر
قسم دے میوے ہودن تے دل اوں کوں پڑھیا آونچے تے اوندے
پال دی چھوٹ ہودن تے اوں باغ تے عہد اگولہ آں ڈھاوے تے
او باغ سڑوچے۔ ایویں اللہ سیس تہا ڈے کیتے نشانیاں بیان کرے
تاں جوتساں سوچو۔

۲۶۸۔ لے منق و الو جوتساں کھدے، اوندے وچ پاک چیزاں
خرج کر تے اوندے وچ وی خرج کرو جو اسان تہا ڈے کیتے
زمین وچ کڑھیں۔ تے تاں بے کار چیزاں تے او چیزاں جیڑیاں
آپ نہ گھنوں سوائے ایندے جوتساں اکس بند کر کے گھنوں چاہئیں
وچ جوتساں خرج کر ڈا ارادہ نہ کر تے تاں جان گھنوں جو بے
شک اللہ سیس بے نیاز تے بہوں صغیتس والا۔

۲۶۹۔ شیطان تہا کوں عربت کسں ڈرندے تے تہا کوں بے حیائی
دامک ڈرندے تے اللہ سیس تہا کوں اپنے ولو بخشش تے فضل دامک
کرندے تے اللہ سیس بہوں ودھاوٹ والا تے جائن والا۔
۲۷۰۔ سٹپ ڈرندے جینکوں چاہندے تے جینکوں سٹپ
مل وچے او نکوں بہوں چنگائی ڈتی گئی تے سیانے دے سوا
نصیحت کوئی حاصل نیں کرندا۔

۲۷۱۔ جوتساں خرج کیتے تے یا نذر منی تے بے شک اللہ
سیس اوں کوں چاندے تے غالیس واکوئی امدادی نیں۔
۲۷۲۔ جے تاں مدد تے ظاہر کر کے ڈلویتے لے وی چنگاوتے جے
تاں اوں کوں لکاوتے عربتیں کوں ڈلویتے لے وی تہا ڈے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا كَسَبْتُمْ
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّبُوا الْحَبِيثَ
مِنْهُ يُفْضِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذِهِ إِلَّا أَنْ تُخْضَوْنَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٧٠﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُكُمُ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٧١﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أُولَ الْأَلْبَابِ ﴿٢٧٢﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٣﴾

إِنْ يَدُّوا الصَّدَاقَتَ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفَوْهَا وَ
تُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمُ مِنْ

سَيَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲۶﴾

کہتے چچکا تے اللہ سیس تہا ڈے کیں تہا ڈیاں برلایاں وی پریں
کرلیسی تے اللہ سیس جو تساں کریندے ء واقعہ ۔

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ انہیں کوں سدھے رستے تے گھن آؤں تیلے دے نیں
تے ہا اللہ سیس جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے ۔ تے جو دی چچکا
مال تساں خرچ کریندے ء او تہا ڈے اپنے فائدے کیتے ہے
تے تساں جو دی خرچیندے ء او اللہ سیس دی رضا گھن کیتے ہے
تے جو چچکا مال خرچیں اور تہا کوں پورا پورا ولا ڈتا ویسی تے تہا ڈے
اتے علم نہ کیا ویسی ۔

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
خَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ
التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
الْحُكَاةَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ (اے صدقے) انہیں محتاجیں کہتے ہن جیرھے اللہ سیس دے
رستے وچ روکے گھن تے او آزادی نال زمین وچ لڑھپر نیں
سبکدے ۔ اٹ سونہا آدمی انہیں کوں انہیں دے نہ منگن دی وجہ
نال امیر سمجھدے ۔ تساں انہیں کوں انہیں دی شکلیں کیں سبھاں
سبکدے ء او لوکیں کیں منگن کیتے چڑ دے نیں ۔ تے جو تساں
چچکا مال خرچ کریندے ء بے شک اللہ سیس اوکوں بہوں
جانڈے ۔

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے جیرھے لوک اپنے مال خرچ کریندن رات ڈینہ سٹے
تے لکا کے انہیں واسطے انہیں دے رب کیں بدلہ نہ او ڈرسن
تے نہ او مونجھے تمسین ۔

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقْوَمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَخْطُبُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّا
ابْتِيعَ مِثْلَ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا
فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَاتَّقِ اللَّهَ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ جیرھے لوک سود کھندن او ایویں اٹھدن جیویں او آدمی اٹھدے
جینکوں شیطان ہتھ لاکے پاگل کرکے چوڑ ڈیوے اے ایں واسطے ہے
جو بے شک او آبدن جو پار سود جیہاں لے ۔ تے اللہ سیس
و پار کوں جائز کیتے تے سود کوں حرام ۔ تے جیندو اوندے رب
ولو کوئی نصیحت آوے تے او رک دینچے تے ول جو حق گئے اوندا
نفع ہوندا ۔ تے اوندا معاملہ اللہ سیس دے حوالے ہے تے جیرھے
ولا ایویں کرلیسن او دوزخی ان تے اوندے وچ دیر تیں رہسن ۔

يَخْتِزُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الْمَصْدَقَ وَاللَّهُ لَا يَخْبِتُ

۳۱۔ اللہ سیس سود کوں مٹا دیسی تے صدق کوں ودھا دیسی

كُلَّ كَفَّارٍ أَتَيْنَهُمْ ﴿٢٤٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتَوَّأُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٤٩﴾

تے اللہ میں ہر بڑے کافر تے گناہ ہر کون چنگا نہیں سمجھا۔
۲۴۸۔ بے شک اولوک جبرے ایمان گمن آئن تے چنگے کم کریندن
تے نماز کون ٹھہار کے پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن انہیں واسطے
انہیں دے رب کنیں انہیں دا اجر۔ نہ او ڈرسن تے نہ او مونجھے
تھیں۔

۲۴۹۔ اے منٹ والو اللہ میں کنیں ڈرو تے باقی سود چھوڑ ڈیو
جے تساں مومن ہرے تاں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٥٠﴾

۲۵۰۔ جے تساں نہ کیاتے ول اللہ میں تے اوندرے رسول دے
نال جنگ ٹھی پئی اے تے جے تساں توبہ کر گھنوتے تہا ڈا اصل
مال تہا ڈا تے تساں ظلم نہ کریں تے تہا ڈے اتے ظلم نہ تھیں۔

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِن تَتُوبُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ
وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٥١﴾

۲۵۱۔ تے جے کوئی ادھار والا لگی وج ہووے تو اوں کو سہولت
یک مہلت ڈیو۔ جے تساں سمجھ رکھیندے تے تہا ڈا صدقہ
ڈیو وی تہا ڈے واسطے چنگا۔

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٥٢﴾

۲۵۲۔ تے تساں ڈرو اوں ڈیہہ کنیں جیندے وج تساں اللہ میں
دو ول ولسوتے پھیں ہر آدمی کون جو اوکنا ہرے اوکوں پورا پورا ڈا
ولیں تے اوں تے ظلم نہ تھیں۔

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ
نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥٣﴾

۲۵۳۔ اے منٹ والو جہاں تساں ہک پے کنیں ہک میعاد میں
ادھار چاؤ تے اوکوں لکھ گھنوتے معاہدہ لکھن والا انصاف نال
لکھے تے لکھن والا لکھن کنیں انکار نہ کرے جیویں اللہ میں اوں
کوں سکھائے او اوں لکھے۔ تے لکھو اے وی ادھر جبرھا
حقدار (ادھار گھندا پنے) تے اپنے رب اللہ میں کنیں ڈرو
تے اوندرے وج کھ وی نہ گھٹا دے تے جے اوگا لہا ہووے جیندے
ذمے حق یا او کمزور ہووے یا لکھو ان سبکد ہووے تے ول اوندا
وارث انصاف نال لکھو اے۔ تے اپنے مڑیں وج ڈو گواہ بٹ
گھنوتے ڈو مرد نہ ہرن تے ہک مرد تے ڈو زیمیں جبرھے تہا کوں
گواہی کیتے چنگے گن۔ اے ایں واسطے جو ہک بھل دہنجے تے ڈو جی

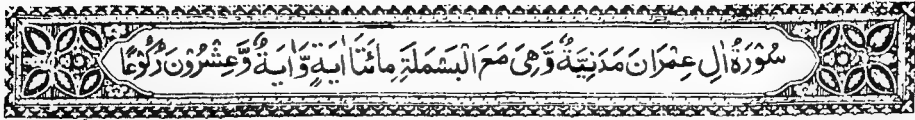
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَيْنَا بَدِينٍ إِلَىٰ آجَلٍ
مِّنْهُ فَالْكُفُّورُ وَيَكْتَبُ بَيْنَكُمُ الْكَاتِبُ بِالْعَدْلِ وَ
لَا يَأْبُ الْكَاتِبُ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا
يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا
أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمْلِئَ هُوَ فَلْيُمْلِلِ
وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ
فَإِنْ لَمْ يَكُونَا دَجَلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِنْ رِضْوَانٍ
مِّنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَصْلَحَ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا

وَالَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۵۷﴾

اساں تیڈو ول آوٹے۔

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ كُنَّا نَسِيْنَ أَوْ أَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۵۸﴾

۲۸۷۔ اللہ سیس کہیں کوں اوندی طاقت کنیں وودھ تکلیف نیں بُیندا انہیں واسطے ہے جواو کتن جوا انہیں برائیاں کائن او انہیں تے بلوسن۔ تے اے ساڈے رب ساکون نہ پکڑجے اساں بھل گئے ہیں۔ یا اساں کنیں غلطی تھی گئی ہے۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ پا جیویں تیں انہیں دے پاتا یا جیرے پہلے ہن۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ سٹ جیرھا چا دین دی ساکون طاقت نیں۔ ساکون معاف کرتے ساکون بخش دے تے ساڈے اتے رحم کرتوں ساڈا آقا تیں تے کافریں دے مقابلے وچ ساڈی امداد کر۔



سورة آل عمران مدنی ءے لیم اللہ نال ایندیاں ۲۰۱ آیات تے ۲۰ رکوعن۔

- ۱۔ ایں اللہ سئیں دے نال نال شروع کرینداں جیرھا بن منگے
تے بغیر منت دے ڈیوٹ والا ءے دل ول رم کرن والا ء۔
- ۲۔ میں اللہ سب کینں ودھ جائن والا ہاں۔
- ۳۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نیں لے زندہ تے قائم رہن والا ء۔
- ۴۔ تیبے اتے ہائی ء سچائی نال بھری ہوئی کتاب جیرھی
تصدیق کرن والی ء اوندی جہاں کینں ہے تے توراۃ تے انجیل
وی ہائی ایں۔
- ۵۔ ایں کینں پہلے لوکس کول سدھا رستہ ڈکھائے کیتے تے سچ
کوڑ کول نکھوٹن کیتے معجزات ڈنسی۔ تے بے شک اولوک جیرھے
اللہ سئیں دے نشانیں دا انکار کریندن انہیں کیتے ڈاڈھا عذاب
تے اللہ سئیں غالب تے سزا ڈیوٹ والا ء۔
- ۶۔ بے شک اللہ سئیں کینں زمین تے آسمان وچ کوئی خئے نکلی
ہوئی کا ء نیں۔
- ۷۔ اللہ سئیں او تہوئے جیرھا رہیں وچ تہا ڈیاں نکلاں بئیدے
جیویں چاہندے۔ اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نیں۔ او
غالب تے بہوں سیانا ء۔
- ۸۔ او ہو ء جس تیبے اتے کتاب ہائی ء تے اوندے وچ
کچھ آیات "محکمات" ہن (او آیات جیندے وچ قرآن مجید دی
خاص تعلیم بیان تھی ء او کتاب دی ما ء تے کچھ متشابہات
ہن (او آیات جینں وچ او تعلیم جیرھی پہلی کتابیں وچ ہائی ہئی)
جینں لوکس دے دیں وچ کوٹ او گھر گھس کیتے تے سچائی کینں
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- اللَّهُ ②
- اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③
- نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ④
- مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ⑤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑥
- إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ ⑦
- هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑧
- هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا

إِلَّا اللَّهُ وَالرَّسِيعُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ①

ایندی حقیقت صرف اللہ سب سے پتہ ہوتے چکے علم والیں کوں پتہ ہیرے

آہن جو اسان انیکوں من گدھے۔ اے سب کچھ ساڈے رب
کنیں ہے۔ تے سوائے سیائے دے کوئی نصیحت حاصل نیں
کریندا۔

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ②

۹۔ اے ساڈے رب توں ساکوں سدھارستہ دکھا ملے
بعد ساڈے دلیں کوں ڈنگا نہ کرتے بخش ساکوں اپٹے دلورعت
بے شک توں ہیں بہوں ڈیون والا ہیں۔

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ③

۱۰۔ اے ساڈے رب بے شک توں لوکیں کوں اوں جہاڑے
کٹھا کر ڈی والا ہیں جیندے آؤں وچ کوئی شک نیں تے بے شک
اللہ سب سے وعدہ خلافی نیں کریندا۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ④

۱۱۔ بے شک اولوک جیرے نیں میندے انہیں دے مال تے انہیں
دی اولاد اللہ سب سے دے مقابلے وچ کچھ دی کم نہ آؤسن ایہے
لوک بھاوا ہل۔

كَذَّابٍ أَلِيٍّ فَرْعُونَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤

۱۲۔ تے انہیں دلی اور پتہ جیوں فرعون دے لوکیں دا ہاتے
جیرے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں ساڈی آیتیں کوں کوڑا سمجھا
تے اللہ سب سے انہیں دے گناہ دی جزا انہیں کوں پکڑ گدھا تے
اللہ سب سے ڈاڑھا سخت عذاب ڈیون والا ہے۔

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْلَبُونَ وَتُنْفَخُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَايُسَّ إِلَهُادُ ⑥

۱۳۔ تے انہیں کوں جیرے نیں میندے آکھ بے جوتساں ضرور
ڈھونج پوسوتے ول تہا کوں کٹھا کر کے دوزخ دویتا ویسی تے
او بہوں گندی رہن دی جا ہے۔

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ النَّصَارَةِ فَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ فَيَقْتُلُهُمْ رَأَى الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَتَّخِذْ فِي ذَلِكَ نَعِيرًا يُؤَيِّدُ الْوَيْلَ الْأَبْصَارِ ⑦

۱۴۔ انہیں ڈوٹوں وچ جیرے آپت وچ بھڑ دے پئے ہن
تہا بے کیستے بے شک ہک نشان ہا۔ انہیں وچ ہک ٹولہ تے اللہ
سب سے دے رستے وچ بھڑا دیا ہا تے ڈو جہا کافر ہا۔ او انہیں
کوں اپٹے اکھیں دے نال ڈوڑا ڈہرے پئے ہن تے اللہ سب سے
اپنی مدد نال جیکوں چاہندے اوندی کھلائی کریندے بے شک

ایندے وج اکھیں والیں کیسے عبرت۔

۱۵۔ لوکس کوں سوہن کر کے ڈکھل گئی، شہوات دی محبت جمویں
ترکیتیں تے بہترے سونے چاندی دے ڈھیریں دے ڈھیر تے
سوٹھے سوٹھے گھوڑے تے ڈنگر ڈھورتے رڑھیں۔ اے دنیاوی
زندگی داسامان تے اللہ سیس کیں رہن دی ہوں پہچی جا۔

۱۶۔ توں اکھ بڑے جو میں تہا کوں انہیں کیں دی چنگیاں شہیں بوسیاں
انہیں لوکس کیسے جبرے اللہ سیس کیں بوردن انہیں کیسے انہیں دے
رب کیں باغ ہن جیندے دھ نہراں دہندیاں پئن تے او
اوندے وج لیکارہ ولین۔ تے انہیں کیسے پاک ظاہر تے اللہ سیس
دی رماندی دی ہے۔ تے اللہ سیس اپنے بندیں کوں بڈا کولے

۱۷۔ جبرے لوک اے آہن جولے ساڈے رب بے شک اساں
میندے میں توں ساڈے گن ہیں کوں بخش ڈے تے توں
ساکوں بھا دے عذاب کنیں بچا۔

۱۸۔ او مہر کرن والے، سچ الاون والے تے فرمانبرداری کرن والے
تے اللہ سیس دے رستے وج خرچ کرن والے تے دہے ویلے
اٹھی کے بخشش منگن والے ہن۔

۱۹۔ تے اللہ سیس لے گواہی بڈیندے جو بے شک اوندے سوا
کوئی عبادت دے لائق نہیں تے فرشتے تے علم والے انصاف دے
نال اس گواہی بڈیندن اوندے سوا کوئی عبادت
دے لائق نہیں او غالب تے ہوں سیانما۔

۲۰۔ بے شک اصل دین اللہ سیس دے نزدیک اسلام۔ جنہیں کوں
کتاب بٹی گئی بائی انہیں آپت وج گیلہ دی وج کیں علم آون دے
بعد ہی جمعہ رکیتے تے جبرہا اللہ سیس دے نشانات کوں نہیں میندا تے
بے شک اللہ سیس ہوں کلھا حساب گھنن والا۔

۲۱۔ تے جے او تہ بے نال بحث کرن تے توں اکھ بڑے جو میں
تے میڈیں منن والیں اپنے آپکا اللہ سیس دے سپرد کر ڈتے۔ تے

رَبِّينَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْجَنِّ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ ۝

قُلْ أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ جَنَّتْ نَجْوَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلِدِينَ فِيهَا
وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ۝

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ۝

الضَّالِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالْقَاتِلِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۝

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولَا الْعِلْمِ
قَالِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ لَإِيْشْكَارٌ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا
بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ يَأْتِ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ
الْحِسَابِ ۝

وَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْتُ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُ فَإِنْ

أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ
وَاللَّهُ بِصِيْرَتِهِ بِالْعِبَادَةِ ۝

انہیں لو کہیں کوئی وی اکھ جنہیں کوں کتاب بڑی گئی تے جیرھے ان پڑھ
ہن جو کیا آساں وی اللہ سیس دے فرمانبردار بندے و مجھے اوفرا نذر
بن و نجن تے ول انہیں کوں بدایت مل گئی تے جے او بھر و نجن تے
تیبڑے ذمے تے صرف سنبھا پچا ڈیون۔ تے اللہ سیس اپنے بندیں
کوں بڑا کھڑے ۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ
يَغْيَرُ حَقٌّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

۲۲۔ تے جے شک اولوک جیرھے اللہ سیس دے نشانات دا انکار
کریندن تے نیس کوں نا جانز قتل کریندن تے انہیں لو کہیں کوں قتل
کریندن جیرھے العاف دا حکم ڈیندن تے انہیں کوں بڑا کھ ڈیون والے
عذاب دا بٹس ڈے ۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ۝

۲۳۔ اے اولوک جنہیں دے عمل اس جہان وچ وی تے آخرت
وچ وی بکل گئین تے انہیں دا کوئی وی امدادی نیس ۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ فِرَقًا مِنْهُمْ وَ
هُمْ مُّعْرِضُونَ ۝

۲۴۔ کیا کیوں انہیں لو کہیں دا پتہ نیس جنہیں کوں شریعت دا ہک حصہ
ڈنا گئے تے انہیں کوں کتاب دو سڈیا دیندے جوا انہیں وچ فیصلہ
کرے تے ول انہیں وچ ہک ٹولہ منہ وٹا گھنڈے تے میندائیں ۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمُوتَ نَارًا إِنَّا مَعَدُّرُونَ ۝
وَعَزَّوْهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝

۲۵۔ اے (منہ وٹا وٹا) ایس واسطے جے جوا اے آہدن جو ساکوں
بھانہ لگسی سوائے گٹری دے ڈینیں دے ۔ تے جیرھا انہیں کوں
گٹھھے او انہیں کوں دین وچ دوکھا ڈیندا پئے ۔

فَكَيْفَ إِذَا جُمِعَ لَهُمْ يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

۲۶۔ اوں ویلے انہیں دا کیا حال ہوسی جڈاں اساں انہیں کوں
کٹھا کرلیوں جیرھے ڈینہہ دے آوٹ وچ کوئی شک نیس تے ہر
آدمی جوا وکتا ہوسی اوں کوں پورا پورا ڈنا ویسی تے او قلم نہ
کیتے ولین ۔

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ
تَشَاءُ يُبِيدُ الْخَيْرُ مَا تَكُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

۲۷۔ توں اکھ بڑے لے خدا جیرھا بادشاہیں دا بادشاہ ہیں جیکوں
چاہنیں بادشاہی ڈیندیں تے جس کنیں چاہنیں بادشاہی کس
گھنڈیں تے جیکوں چاہنیں عزت ڈیندیں تے جیکوں چاہنیں
توں ذلیل کریندیں تیبڑے ہتھ وچ چنگانی تے بے شک
توں ہر چیز تے قادر ہیں ۔

۲۸۔ توں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندیں تے جیندے کوں مردے کنیں کدھنیں تے مردے کوں زندہ کنیں۔ تے جینکوں چاہنیں بے حسابا رزق ڈینیں۔

۲۹۔ تے مومن مومنین کوں چھوڑ کے کافریں کوں جگتی نہ بناون تے میر حالے کریندے اوندرے نال اللہ سیس دا کہیں نئے وچ کوئی تعلق نیں۔ سوائے اندرے جو اوہنیں کنیں چچی ملال نیج کے رہوں۔ تے اللہ سیس تہاکوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے تہاں اللہ سیس دو ولے۔

۳۰۔ توں آکھ جو تہاں اپنے سینے وچ جو کجھ بے لگاؤ یا ظاہر کرو اللہ سیس اوں کوں چاندے جو کجھ آسمانیں تے نہیں وچ بے تے اللہ سیس ہر چیز تے قادر۔

۳۱۔ میرے ڈینہہ ہر بان جو کیا ہوسی اوکوں اپنے ملے ڈیکھسی تے ایویں میری دہری کیی ہوسی۔ تے اوں آدمی دا دل کرے جو اوندرے ادنی برائی سے وچکارو ڈا فاصلہ ہووے ہا۔ تے اللہ سیس تہاکوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے اللہ سیس اپنے بندیں تے بہوں ہر بان۔

۳۲۔ توں آکھ جے تہاں اللہ سیس دے نال محبت کریندے او تے تہاں میڈے بچھوڑو اللہ سیس تہاڈے نال پیار کویسی تے تہاڈے گناہ بخشسی تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۳۔ توں آکھ جو تہاں اللہ سیس تے اوندرے رسول دا کھن منو تے جے او منہ پھیرن تے بے شک اللہ سیس کافریں کوں پسند نیں کریندا۔

۳۴۔ بے شک اللہ سیس آدم تے نوح تے ابراہیم تے عمران دے خاندان دا اون زمانے دے لوکیں تے رقبہ ودھائے۔

۳۵۔ اوہک ڈوبھے دیاں اولادیں ہن تے اللہ سیس بہوں سُنن

تُولِجَ الْيَلَّ فِي النَّهَارِ وَتُولِجَ النَّهَارُ فِي الْيَلِّ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

لَا يَتَخَذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۖ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝

قُلْ إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تَبَدُّوهُ بَغْلَةً ۖ اللَّهُ وَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

يَوْمَ يَحْذَرُ كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ خُضْرًا ۖ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا طَوِيلًا ۖ وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۖ وَاللَّهُ وَدُفٌّ بِالْعَبَادِ ۝

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۝

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝

ذُرِّيَّتَهُمْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

والا تے بہوں جانٹ والالہ۔

۳۶۔ تے جیلاں عمران دی زال اکھیا۔ میڈے رب بے شک جو کچھ میڈے ڈوڈھ وچ ہے میں اوں کوں آزاد کر کے تیبڑی نذر کر دیتے تے توں میں کنیں قبول کر بے شک توں سنٹن والا تے بہوں جانٹ والالہ۔

۳۷۔ تے جیلاں اوں اونکوں جٹیے تے اکھئے سی لے میڈے رب بے شک میں تے چھوہر جٹیے تے جو کچھ اوں جٹیے اللہ سیئیں اوں کوں بہوں جانٹے۔ تے او چھوہر لڑک جھوہر جیہاں میں تھی سبکداتے بے شک میں اونڈاناں مریم رکھنے تے میں اونکوں تے اوندی اولاد کوں مردود شیطان کنیں تیبڑی آم شام وچ ڈیندی ہاں۔

۳۸۔ تے اونڈے رب اونکوں چنگی طراں قبول کیاتے چنگی طراں اونکوں ودھائی تے زکریا اونکوں پالے جیلاں دی زکریا جٹیے قراب وچ اونڈے (مریم) کوں ہورنق لائھا ہویا ڈٹھے سی۔ اوں اکھئے لے مریم لے تیں کنیں کتھو کتھو۔ اوں اکھئے لے اللہ سیئیں کنیں ہے۔ بے شک اللہ سیئیں جیکوں چا بندے بے حسابا رنق ڈیندے۔

۳۹۔ تے اتھائیں زکریا اپنے رب کوں سڈراتے اکھیا لے میڈے رب میکوں اپے ولوپاک اولاد ڈے۔ بے شک توں وعا کوں بہوں سنٹن والالہ۔

۴۰۔ تے فرشتیں اوں کوں سڈر مارا تے اوں ویلے او قراب وچ نماز کھڑا پڑھا۔ بے شک اللہ سیئیں نیکوں کیوں دی خوشخبری ڈیندے جیہاں اللہ سیئیں دی کمال دی تصدیق کر لیس تے او سردار ہری تے گناہیں کنیں رکٹ والالہ تے نیکیں وچوہر جی ہوسی۔

۴۱۔ اوں اکھئے لے میڈے رب میکوں ہال کیوں تھیں میں تے پڑھا تھی گیاں تے میڈی زال دی سنڈھرتے اللہ سیئیں اکھیا

إِذْ قَالَتْ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنَّ الذَّكَوٰةَ كَانَتْ شَرًّا ذَرَأْتِي سَبِيئَةً مَّرِيَمَ وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۳۷﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُؤُمَّ إِنِّي لَكَ هَذَا قَالَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۸﴾

هَٰذَا لَكَ دُعَاؤُ زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۹﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا لِّبَشْرِهِ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّٰلِحِيْنَ ﴿۴۰﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِيْ عُلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِيْ عَاقِرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿۴۱﴾

جو اللہ سٹیس الیوس کریندے جواو چاہندے۔

۴۲۔ اول آکھیا اے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے اللہ سٹیس آکھیا جوتیڈے کیے میڈا حکم اے ہے جوتوں ترے ڈینہ لوکیں نال گاہیں ذکر سوائے اشاریں دے اپنے رب کوں بہوں یاد کرتے فہرتے شام اوندی تسبیح پڑھو۔

۴۳۔ تے جڈاں فرشتیں آکھیا جولے مریم بے شک اللہ سٹیس تیکوں چن گدے تے تیکوں پاک کیتس تے اوں زمانے دی ساری تریمیتیں تے تیکوں چن گدے۔

۴۴۔ اے مریم توں اپنے رب دا اکھن من تے سجدہ کرتے رکوع کر رکوع کرٹ دلیں دے نال۔

۴۵۔ اے غیب دیاں گاہیں بن جیر حیاں اساں تیکوں وحی دے نال ڈسین تے توں انہیں دے نال نہ ہاویں جڈاں او ترے پندے پئے ہن جوا انہیں وچ مریم کوں کون پلیس۔ تے توں انہیں نال نہ ہاویں جڈاں او بھڑ دے پئے ہن۔

۴۶۔ تے اوں ویلے کوں یوکر جڈاں فرشتیں آکھے جولے مریم بے شک اللہ سٹیس تیکوں اپنے کلام نال خوشخبری ڈیندے ہاں ہی اونڈاں بیٹے ابن مریم ہوسی دینا تے آخرت وچ وڈے رتبے والا ہوسی۔ تے خدا دے پیاریں وچ ہوسی۔

۴۷۔ تے لوکیں نال چھوٹی عمر وچ تے پدھے وچ ایسی تے ہری نیکیں وچ۔

۴۸۔ مریم آکھیا جولے میڈے رب میکوں پتر کیوں ہوسی تے کبیں شخص میکوں جھوٹی نیل لایا۔ اللہ سٹیس آکھیا۔ اللہ سٹیس پیدا کریندے الیوس جیویں اوچا ہندے جڈاں ہی اللہ سٹیس کبیں کم دا فیصلہ کریندے تے اومرون آہدے تھی ونپے تے اوتھی ویندے۔

۴۹۔ اوں کوں (اللہ سٹیس) کتاب تے سٹپ تے توراہ تے

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تَكَلَّمَ النَّاسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا ذُرَّاءً وَذَكَرَكَ كَثِيرًا وَنَجَّ بِالنَّجِيِّ وَالْإِنْبَارِ ۝

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۝

يَمْرُؤُا افْتَنَى بَوْنِكَ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الْوَاعِينَ ۝

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَا مَعَهُمْ آيَةٌ مَرِيءٌ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝

إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يَبْهَتُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ السَّيِّحُ عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفَرِّقِينَ ۝

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۝

انہیں سکھائی۔

۵۰۔ تے بنی اسرائیل دو رسول بنا کے بھیجے تے اوں ول آکھیا جو بے شک میں تہاڑے رب کنیں تہاڑوں نشان گمن کے آیاں جو بے شک میں مٹی کنیں پکھیں آں کار تہاڑی خاطر ہر غلوک ٹیساں۔ تے لوندے وچ چوک مرلیاں تے اولہ سیس دے مکم نال پکھی بنی ویسی۔ تے میں جماندرواندھے تے کوڑی کون چنگا کرلیاں تے اللہ سیس دے مکم نال موسے ہوئے کون جو لیاں تے جو کچھ تہاں کھندے مئے تے جو کچھ تہاں گھری وچ جمع کریندے، او وی ڈیساں۔ بے شک ایندے وچ تہاڑے واسطے نشانی ؎ جے تہاں مومن ہوئے

۵۱۔ تے میں تصدیق کرینداں اوں تعلیم دی جیرمی توراہ وچو میڈے آگورے۔ تے کھ او چیزاں جیرمیاں تہاڑے اتے ملام کیتاں گبتن او میں تہاڑے کیے ملام کرینداں تے میں تہاڑے کیے تہاڑے رب کنیں نشان گمن آیاں۔ تے تہاں اللہ سیس کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۵۲۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڑا رب تہاں اوندی عبادت کرو لے جے سہارستہ۔

۵۳۔ تے جبائ حضرت عیسیٰ نے انہیں کنیں انکار ڈٹے تے اوں آکھے جو اللہ سیس دی خاطر میڈی کون مدد کریسی۔ حواہیں آکھے اسان اللہ سیس دی مدد کرن والے ہن۔ اسان اللہ سیس کون منندے ہن تے توں گواہ رہیں جو اسان مسلمان ہن۔

۵۴۔ اے ساڑے رب اسان ایمان گمن آئے ہن او دے اتے جیرمی ٹیں لبائی اے تے اسان بول ڈاکھن شے تے توں ساکوں گواہیں وچو کھ گمن۔

۵۵۔ انہیں وی مکہ کیے تے اللہ سیس وی مکہ کیے تے اللہ سیس چنگاں مکر کرن والا ؎

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ إِنِّي أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَ أُبَشِّرُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأَجَلَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ رَفِئَ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ الضَّالِّينَ إِلَى اللَّهِ ۖ قَالَ الْخَوَارِثُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ۖ أَمَّا بِنَا بِاللَّهِ وَشَهِدَ بِأَنَّا مُّسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ ۖ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَكُرُوا وَكُورَ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ خَبِيرُ الْمَكِيدِينَ ﴿٥٥﴾

۶۴۔ جے اوپر وچن تے بے شک اللہ سیس گیسوں کوں چجگی
طرح جائدے۔

۶۵۔ توں اکھڑے جو لے اہل کتاب تساں انجی گال دواؤ جیری
ساڑے تے تہاڑے وچ کھوہ۔ جو اساں اللہ سیس مے سوا
کھیں دی عبادت نہ کریسوں تے او ندے نال کھیں کوں مشرک نہ
کریسوں تے اللہ سیس کوں چھوڑ کے ہک ڈوبے کوں رب نہ
بٹیسوں۔ تے جے اوپر وچن تے انہیں کوں اکھڑو لے تساں
گواہ رہو جو اساں فرمانبردار ہیں۔

۶۶۔ اے اہل کتاب تساں ابراہیم مے بارے وچ کیوں بھڑے
تورات تے انجیل او ندے بعد لہائی گئی کیا تساں عقل نوہے کریں
۶۷۔ سٹو تساں اوہے ہوتے جیرے انہیں گالیں دے متعلق بحث
کریں جیریاں تساں جائدے تے تساں انہیں گالیں دے متعلق
کیوں بھڑے جیریاں تساں جائدے توہے۔ تے اللہ سیس
جائدے تے تساں نوہے جائدے

۶۸۔ حضرت ابراہیم نہ یہودی ہاتے نہ یسائی تے او اللہ سیس
دو جھٹ والے فرمانبردار ہا او مشرکس وچو نہ ہا۔
۶۹۔ بے شک ابراہیم دے قریب اوہن جیرے او ندے کھوڑوں
تے اے نبی تے ایندے منن والے تے اللہ سیس سگیتی ہ
مومنین دا۔

۷۰۔ اہل کتاب وچو ہک ٹولہ لے چاہندے جو اوہا کوں گواہ کر
ڈیوے تے او اپنے آپ کوں گواہ کریں دے پٹن تے او جھیندے
نئیں۔

۷۱۔ اے اہل کتاب تساں اللہ سیس داکیوں انکار کریں دے تے
تساں گواہی ڈے چکیو۔

۷۲۔ اے اہل کتاب تساں سچ کوں کوڑ نال کیوں رلیندے تے
تساں سچ کوں کیندے تے تساں جائدے۔

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۶۴﴾

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَدْبَارًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۶۵﴾

يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتْ
التَّوْرَةُ إِلَّا بِالْحَقِّ إِلَّا مَنِ بَعْدَهُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۶۶﴾
هَآأَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجِبْتُمْ فِيْنَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَاجُّونَ فِيْنَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۷﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مَّسْلَمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۶۸﴾
إِنَّ أَوَّلَى الْغَايِبِ بِإِبْرَاهِيمَ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۶۹﴾

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَو يُضِلُّوكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۷۰﴾

يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿۷۱﴾

يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْسِبُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ ہک لولہ اہل کتاب وچو آہرے لتاں اوں گال تے ایمان گھن او جیرمی مومنین تے بہان گئی ۷ ڈینہر دے مندر وچ تے ڈینہر دے چیکڑ وچ انکار کر ڈیو متاں او ول آون۔

۷۴۔ لتاں اکھن نہ منر سوائے او ندرے جیرھا تہا بڑے دین دے بجو چلے تے توں اکھ بڑے بے شک اصل ہارنٹ اوہے جیرمی اللہ سیس دی ۷۔ اوہو جہاں او نکول ملے جرتہا کول ملے یا تہا بڑے رب دے اکو تہا بڑے نال جھیرا لاون۔ توں اکھ بڑے جے بے شک فضل اللہ سیس دے ہتھ وچ تے او ڈینہر دے جینکوں چا بندے تے اللہ سیس بہوں وودھ ڈیوٹ والا تے جانٹ والا ۷۔

۷۵۔ او اپنی رحمت نال جینکوں چا بندے خاص کریندے۔ اللہ سیس وڈے فضل والا ۷۔

۷۶۔ تے اہل کتاب وچو کھ لوک ایغجہ بن جے توں انہیں کول ڈھیر سارا مال امانت ڈیویں تے او جیکوں ولا بلسن تے کھ لوک ایغجن جرتوں اوں کول کھارناری امانت ڈیویں تے او دلانہ ڈیسی جے ہمیں توں او ندرے چھو نہ پیا رہیں۔ لے ات گاہوں لے جو او لیتنا آہن جو امتیں دے باسے وچ ساڈے لے کوئی پکڑ نیں۔ تے او اللہ سیس دے اتے جانٹ کھ کے کوڑ مریندن۔

۷۷۔ با جیرھا پے دعدے کول پورا کر لسی تے اللہ سیس کنیں ڈی تے بے شک اللہ سیس ڈرٹ والیں نال حجت کریندے۔

۷۸۔ بے شک جیڑھے اللہ سیس تے او ندرے عہد کول تھوڑی قیمت نال وچنیدن انہیں دا آخرت وچ کوئی حد نیں تے اللہ سیس نہ انہیں نال ایسی شے قیامت دے ڈینہر نہ انہیں دو ڈیکھی تے نہ انہیں کول پاک کر لسی تے انہیں کیسے ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب۔

۷۹۔ انہیں وچو ہک لولہ ایغجا ۷ جیرھا کتاب (تورات) اکول اپنے زبانیں کول مروڑ کے پڑھدن تاں جو اوں کول دی سمجھو کتاب وچو تے او کتاب وچو نیں۔ او آہن جو لے اللہ سیس ولو ۷ سچی گال

وَقَالَتْ طَافَّةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَآخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٣﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنِ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَن يَقُولَ أَحَدٌ قَوْلًا مَّا أَوْتَيْنَاهُ ۖ أَوْ يُجَازِئَكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنِ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

يَخْتَصِرْ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنُ إِن تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ ۖ وَمِنْهُمْ مَنُ إِن تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَالِمَاهُ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّتِينَ سَبِيلٌ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

بَلَىٰ ۖ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

وَإِن مِّنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ الْيَسْتَنَّهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِن عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِن عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۹﴾

اے ہے جو اللہ کی قسمیں دلو نہیں تے او جان بچھ کے اللہ کی قسمیں
تے کوڑ مریدن۔

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ
التَّوْبَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمًا إِنَّكُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ
وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۱۰﴾

۸۰۔ اے انسان دی شان نیں جو اللہ کی قسمیں اوں کوں کتاب
تے، حکومت تے نبوت ڈیوے پچھیں اوں کوں لے آکھے
جو اللہ کی قسمیں کوں چھوڑ کے میڈے بندے بن و جو تے او آہن
جو رب نے بن و جو ایں واسطے جو تہاں کتاب دی تعلیم دیندے
تے جو تہاں پڑھدے۔

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أُولَئِكَ يَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۱﴾

۸۱۔ تے نہ او حکم دیندن جو تہاں فرشتیں تے نبیوں کوں رب
بنا گھنوں یا او تہاں دے مسلمان تھیون دے بعد تہاں کوں کفر دا حکم
ڈیندن۔

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۲﴾

۸۲۔ تے جڈاں اللہ کی قسمیں نبیوں کیں وعدہ گدھا با جو ایں تہاں کوں
کتاب تے حکمت ڈیواں تے دل تہاں دے کہ رسول آوے جو
تصدیق کرے اوندی جو ایں تہاں دے کہ لوہو تہاں اوں دے لے
ضرور ایمان گھن آوے ضرور اوندی امداد کردے پچھیں خدا آکھئے
جو کیا تہاں اقرار کریندے تے تہاں میڈی ایں ذمہ داری
کوں قبول کریندے تے انہیں آکھئے اس اقرار کریندے ہیں۔
اللہ کی قسمیں آکھیا جو تہاں دی گواہ بہر میں دی تہاں دے نال
گواہیں وچہاں۔

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۳﴾
أَفَغَيْرَ دِينٍ اللَّهُ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۱۴﴾

۸۳۔ جو ایں دے بعد پھرنجے او فاسق ہن۔
۸۴۔ کیا او اللہ کی قسمیں دے دین دے سوا بیا دین چاہندن تے سچی
گال لے ہے جو جرحہا کچھ آسمانیں تے زمین وچ ہے غرضی تے
مجبوری نال او نہ فرما نہ دار تے او نہ ولسن۔

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ آبَائِهِمْ
وَإِسْرَٰئِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۵﴾

۸۵۔ توں آکھ جو اس اللہ کی قسمیں تے ایمان گھن اندرے ہیں تے
اوندے تے جرحہا ساڈے اتے لھتے تے جرحہا ابراہیم اسماعیل
اسحاق تے (اوندی) والاہیں تے لھتے تے جو بڑا گئے موسیٰ عیسیٰ
تے نبیوں کوں انہیں دے رب و لواہیں وچ کہیں دافرق لے کریندے

تے اسل اوئدے فرما ئیر دار ہیں۔

۸۶۔ جیرھا اسلام دے سوا بیا کوئی دین پا بندے اوئکوں قبول نہ کیا ویسی تے او آخرت وچ گھانا پاوٹن والیں وچوڑو۔

۸۷۔ جیرھے لوک ایمان آئن دے بعد کافر تھی گئین اللہ سیئیں انہیں کوں کھریں ہدایت ڈیوے تے او گواہی ڈے چکین جو بے شک رسول سچا ۷ تے انہیں کو لہو دلائل آچکین تے اللہ سیئیں ظالم قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۸۸۔ اے لوکن جنہیں دی مزاراے ہے جو بے شک انہیں تے اللہ سیئیں دی فرشتیں دی تے سارے لوکیں دی لعنت۔

۸۹۔ اوئدے وچ ہمیشہ رہسن انہیں کیں ہولا نہ کیا ویسی عذاب تے انہیں کوں مہلت نہ ڈتی ویسی۔

۹۰۔ سولے انہیں دے جیرھے تو بہ کرلین ایندے بعد تے اصلاح کرلین تے بے شک اللہ سیئیں بہوں بخشش والہ تے رحمت کرن والے۔

۹۱۔ بے شک او لوک جیرھے کافر تھی گئین تے ول او کفر وچ ددم گئین انہیں دی تو بہ کوں قبول نہ کیسی ویسی تے ایسے مگراہ ہن۔

۹۲۔ بے شک جیرھے کافرن تے او مر گئے او ہن دی کافر انہیں کئیں اصلو قبول نہ کیا ویسی جوا زمین دے ہرا بر سونا دماندے وچ ڈیون۔ انہیں لوکیں واسطے عذاب درد ڈیون والا تے انہیں دا کوئی دی امدادی نہ ہوئی۔

وَمَنْ يَنْتَحِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿۸۶﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸۸﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۸۹﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹۰﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ نُّقْبِلَ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الصَّاكُونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَانُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلَّةٌ إِلَّا رِضْ ذَهَبًا وَلَوْ اقْتَدَى بِهِ

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا هُمْ مِنْ نُصْرِينَ ﴿۹۲﴾

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تساں نیکی کڈاں نوں سے پاکدے جے تیں تساں او چیزاں
خرچ دکر جو جیساں تہا کوں چاہیاں گدن تے جے کھو تساں خرچ
کریندے ء تے بے شک اللہ سیسں اول کوں جانڈے۔

كُلُّ الظَّالِمِ كَانَ جَلًّا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَزَمَ
إِسْرَءِيلَ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۴﴾
فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۹۵﴾

۹۴۔ بنی اسرائیل کیتے برکھانا حلال باسوائے جیساں اسرائیل
نے اپنے اتے آپ حرام کر ڈتا با تورات دے لہن کنیں پہلے۔ توں
آکھ بے جے تساں سچے ء تے تورات گھن او تے اوں کوں پڑھو۔
۹۵۔ تے جیڑے لوک ایندے بعد اللہ سیسں تے کوڑ بھیندن
او سے لوک ظالمین۔

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۶﴾
إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى وَبُخْرًا ۚ لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۷﴾

۹۶۔ آکھ بے اللہ سیسں سچ آکھن جیساں پیروی کرو ابراہیم دے
مذہب دی جیڑا خدا دوجھن والا ہاتے مشرکین دچر نہ ہا۔
۹۷۔ بے شک لوکیں کیتے پہلا گھر جیڑا مکہ دچ ء تے برکت
والا ء جہانیں کیتے ہدایت۔

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
أَمِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ اوندے دچ کھلے کھلے نشانات ہن تے ابراہیم دے مکہ دی
جہے تے جیڑا ایندے دچ داخل تھیسے او امن دچ آویندے۔
اللہ سیسں کیتے لوکیں تے اوں گمراہ جیڑا فرماں کیتا گئے جیہوں ایندے
راہ دی طاقت ہووے۔ تے جیڑا نہ منے تے بے شک اللہ
سیسں سارے جہانیں کنیں بے نیاز۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾

۹۹۔ توں آکھ بے اے اہل کتاب تساں اللہ سیسں دی آیات
والا نکار کیوں کریندے ء تے اللہ سیسں جو کھو تساں کریندے ء
اوندے تے نگران۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مِمَّنْ آمَنَ تَبِغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ توں آکھ بے اے اہل کتاب تساں اللہ سیسں دی راہ کنیں اوں
کوں کیوں کریندے ء جیڑا ایمان گھن اندے تساں اوں کوں
ڈنگا کریندے ء تے تساں گواہ ہوتے۔ اللہ سیسں جو کھو
تساں کریندے ء اوں کنیں غافل نیں۔

يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۱۔ اے ایمان والو جے تساں اوں ٹوے دی فریقہ داری
کر لیسو جیہوں کتاب ڈتی گئی ء او تہا کوں تہا بے ایمان سے

بعد کافر بنادیں۔

۱۰۲۔ تے تہاں کیوں انکار کریندے جو حالت لے ہے جو
تہاڑے اتے اللہ سیس دی آیات پڑھیاں دیندن تے تہاڑے
وچ اونڈا رسول دی ہے پیا۔ ہر حال اللہ سیس دی آم شام وچ
اولیسی ایویں سمجھو اونکوں سدھے رستے تے ٹور دتا گئے۔

۱۰۳۔ لے ایمان والو اللہ سیس کیں پڑو جیویں اوکھیں پڑن
داعی۔ تے تہاں اوکھیں نہ مرو جے تیں مسلمان نہ مروو۔

۱۰۴۔ اللہ سیس دی رسی کوں نکلائی نال پکڑو کھلے کے تے
نہ نکھڑو تے تہاڑے اتے جیرمی اللہ سیس دی نعمت سمجھو
اونکوں یاد رکھو جیرمے ویلے ہک پڑو جے دے تہاں
دشمن ہاوے تے اوں تہاڑے دیں وچ محبت پاڈتی ہے
تے تہاں خدا دی اس نعمت نال آپت وچ بھرا بیٹ گئے
تے تہاں بھائی کھڑی کندھی تے کھڑے ہاوے تے
اون تہاکوں اوں کیں بچا گئے۔ ایویں اللہ سیس تہاڑے
کیتے اپنیاں آیاتاں بیان کریندے تاں جو تہاں ہدایت پاؤ
۱۰۵۔ تہاں وچ ہک ٹولہ اینجھا ہووے جیڑھائی دو سبھے
تے جھگے کیں داکم پڑیوں تے برائیاں کیں روکھن تے ایجھے
لوک کامیاب تھیون والین۔

۱۰۶۔ تہاں انہیں لوکس آلی کار نہ تھیو و جیرمے نشان اوٹھ دے
بعد آپت وچ نکھر گئیں تے اختلاف کیتے نیں تے انہیں کیتے
وڈا عذاب۔

۱۰۷۔ جیرمے ڈینہ کچھ منہ چٹے ہوسن تے کچھ منہ کالے ہوسن
تے جنہیں دے منہ کالے ہوسن (انہیں کیں بچیا ویسی) کیا
تہاں منن دے بعد کافر تھی گئے ہاوے ہن تہاں عذاب
چکھو جو تہاں کافر تھی گئے ہاوے۔

۱۰۸۔ تے جنہیں دے منہ چٹے ہوسن او اللہ سیس دی رحمت

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُبْتَ عَلَى اللَّهِ أَنْتُمْ
فِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا
تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝

وَاغْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً
فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا
وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ۝

وَلَنْتُكُمْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْعُرْوَةِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقِيمُونَ ۝

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ۝

يَوْمَ بَيَضَ وُجُوهٌ وَسُودَ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَالْفَرُّ لَمْ يَدْعُوا إِلَى الْإِسْلَامِ فَبَدَّوْا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٩﴾

وَلَكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِيلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ

ظُلُمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ﴿١١١﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ

أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ

أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٢﴾

لَنْ يَضُرَّكُمْ وَلَا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْذُواكُمْ

الْأَذَى أَنْ تَمُوتُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا يَضُرُّكُمْ

ضَرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا ثَغَفُوا إِلَّا يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ

وَحَبِلَ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَغَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ

عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَاتِلَةٌ يُتْلُونَ

آيَاتِ اللَّهِ أَنْتَ الْبَلِ وَهُمْ يَتَّبِعُونَ ﴿١١٤﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُمْ يُؤْمِنُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَكَانُوا يُؤْمِنُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

وہی ہوسن تے اوندے درج ہمیشہ رہن۔

۱۰۹۔ اے اللہ سب سے دی آیات ہن جیڑیاں سچائی نال تہاڑے

اتے پڑھدے ہن تے اللہ سب سے جانیں تے ظلم نہیں چاہندا۔

۱۱۰۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین درج ہے او اللہ سب سے دا۔

تے اللہ سب سے دوسارے معاملے ولسن۔

۱۱۱۔ تساں ساریں کنیں چنگا ٹولہ جینکوں لوکس دے فائدے

کیتے بنایا گئے تساں نیکی دا حکم ڈیندے دے برائی کنیں

ہلکیندے دے تے تساں اللہ سب سے کون میندے دے تے جے

اہل کتاب دی ایمان گھن آدن ہاتے انہیں واسطے چنگا ہا۔

انہیں دجو کجھ مومن تے زیادہ نافرمان۔

۱۱۲۔ او حقوڑے نقصان دے سوا تہاکوں کوئی نقصان نہیں

پچا سگدے تے جے او تہاڑے نال بھڑن تے او تہاکوں

کنڈ ڈکھا کے درک ولسن تے ولا انہیں دی مدد نہ کیتی

ولیں

۱۱۳۔ انہیں تے ذلت سٹی گئی جہاں دی او ہوسن سوائے

ایندے جو او اللہ سب سے دی یا لوکس دی رسی کون پکڑن تے

انہیں کون بے وسی جبر گئی دے ایں واسطے ہے جو او بے

شک اللہ سب سے دی آیات دا انکار کیندے ہن تے بلا وجر

نہیں کون قتل کیندن تے ایں واسطے جو انہیں نافرمانی کیتی

تے او مدکنیں ودھ گئیں۔

۱۱۴۔ اے سارے برابر نہیں اہل کتاب دجو کجھ ٹولہ اپنٹے

وعدے تے قائم اورات دے دیلھے اللہ سب سے دی آیات

پڑھدن تے او سجد دی کریندن۔

۱۱۵۔ اللہ سب سے آخرت تے ایمان گھن اندن۔ نیکی دا

حکم ڈیندن تے برائی کنیں کریندن تے نیکی کیتے کجھ ڈوہے

کنیں جلدی کریندن تے ایسے لوک نیکیں دجو ہن۔

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يَكْفُرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتْهُمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِدُوا بِطَانَةٍ مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْتِيَنَّكُمْ خَبْرًا وَلَا نَفْعًا وَلَا تَنْفَعِي صُدُورُهُمْ
أَبْغَضَاءُ مِنْ أَقْوَابِهِمْ وَمَا تُنْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

هَٰئِنْتُمْ أُولَٰئِكَ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يَحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِلَّا تَأْمَلُ مِنَ الْعِظَةِ قُلْ مُؤْتُوا
بِعِظَتِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

إِنْ تَسْتَكْمِلُوا حَسَنَةً سَوْهُمْ وَإِنْ تُصِيبُكُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا طَائِفٌ مِنْكُمْ تَصِيدُوا وَتَتَّقُوا لَا
يُضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾

۱۱۶۔ تے او جو دی نیکی کر لیں او دی ناقدری اصلو نہ کیتی و لیس
تے اللہ متقیس کوں بہون جاڈے۔

۱۱۷۔ بے شک اولوک جیرھے کافرن نہ انہیں دے مال تے نہ
انہیں دی اولاد انہیں کوں اللہ سیس کنیں بجیس لے
دوزخی ہن تے او او دے وچ رہن پئے۔

۱۱۸۔ انہیں دی مثال جیرھے ایں دنیا وچ خرچ کریندن
اوں ہوا دی جیرھے وچ پالا ہروے تے او انہیں دی رلھ
تے چلے جیرھے اپنے تے ظلم کریندن تے او انہیں کوں
تباہ کر ڈیوے تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نیں کریندا او پٹے
اتے آپ ظلم کریندن۔

۱۱۹۔ اے ایمان والو! تمہیں بڑھے کوں گھانا بگتی نہ بناؤ اپنی کوں
چھوڑ کے او بدسلوکی وچ تہاڑے نال گھٹی نہ کر لیں۔ او جانن
جو تہاڑے بڑھی تھیو۔ انہیں دے موہیں کنیں انہیں دی دشمنی
ظاہر تھی گئی تے جیرھی دشمنی انہیں دے سینے لکان کھڑن
او بہون وڈی۔ اسان تہاڑے کیستے آیتاں کھول کے بیان
کر ڈین جو تہاڑے عقل نال کم گھن۔

۱۲۰۔ سٹو تہاڑے اترے جیرھے انہیں نال محبت کریندے
تے او تہاڑے نال محبت نیں کریندے تے تہاڑے ساری کتاب
کوں منیدے تے او جیڑاں تہاڑوں ملدن تے او آہن
اسان من گدھے تے جیڑاں انج تھیندن تے تہاڑے خلاف
کاوڑ کنیں انگلیں کپیندن توں اکھڑے جو تہاڑے اپنی کاوڑ کنیں
مرو نہو تے اللہ سیس جاڈے سینے دیاں گالیں۔

۱۲۱۔ جے تہاڑوں کوئی چنگانی پہنچے تے انہیں کوں بری بگدی
تے جے تہاڑوں تکلیف پہنچے تے او خوش تھیندن تے جے
تہاڑوں صبر کر لیسو تے بڑسو تے انہیں دی تدبیر تہاڑوں کھو دی
نقصان نیں بڑے بگدی۔ تے اللہ سیس جو کھو او کریندن

اونکوں ولا ڈیون والا۔

۱۲۲۔ تے جڈاں توں ایسے مگر والیں کنیں فحش نال نکل کے مومنین کوں جگہ کیسے انہیں دیاں جہیں ڈ سیدا پیا باویں ۔ تے اللہ سیس بہوں سُنن والا تے چاٹن والا۔

۱۲۳۔ جڈاں تہا ڈے وچوڑو لے بیلے پورن لگے تے اللہ سیس انہیں ڈوناہیں داسگتی تے مومنین کوں اللہ سیس تیں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۲۴۔ تے اللہ سیس نے بدر دے مقام وچ تہا ڈی مدد کیتی تے اوں ویلے تساں حقیر باوے۔ اللہ سیس کنیں ڈرو تاں جو تساں شکرو کرو۔

۱۲۵۔ تے جڈاں توں مومنین کوں اے پیا اہل باویں کیا تہا ڈے کیسے اے کافی نیں جو تہا ڈا رب ترے ہزار ہن دالیں فرشتیں نال تہا ڈی امداد کرے۔

۱۲۶۔ ایویں تھیسے جے تساں صبر کرو تے خدا کنیں ڈرو جے اوکافر تہا ڈے اتے اصحن گھت آپون تے تہا ڈا رب تہا ڈی امداد وچ ہزار ڈاڈھا حملہ کرن والیں فرشتیں نال کر لیسے۔

۱۲۷۔ ایں امداد کوں اللہ سیس تہا ڈے کیسے خوشخبری بٹایا تاں جو تہا ڈے دلیں کوں تسلی تھیوے تے اے امداد حصن غالب تے حکیم اللہ سیس کنیں اندی۔

۱۲۸۔ نتیجہ لے تھیسے جو میرھے لوک نیں میندے انہیں داہک پاسہ کپ ڈ لیسے یا انہیں کوں ذیل کر ڈ لیسے تے اونا کام حق کے ول آویں۔

۱۲۹۔ تیدا ایں معاملے وچ کوئی دخل نیں جو اللہ سیس انہیں تے فعل کرے یا انہیں کوں عذاب ڈیوے او بے شک عالم ہن۔

۱۳۰۔ تے آسمانیں تے زمینیں وچ جو کجھ ہے او اللہ سیس کیسے ہے جیکوں چاہے بخش ڈیوے تے جیکوں چاہے عذاب

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّعُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۲۲﴾

إِذْ هَبَّتْ ظُلُمَاتٌ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلُوا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۲۳﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتَمَ إِذْ لَهَ فَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۲۴﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ ﴿۱۲۵﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿۱۲۶﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۱۲۷﴾

لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتُهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَآئِبِينَ ﴿۱۲۸﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۲۹﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَعْفُو لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۳۰﴾

ڈیوے تے اللہ سیئیں بہوں بخش ڈالالتے ول ول رحم کرن
والا۔

۱۳۱۔ اے ایمان والو! کسا سودا صلون کھاؤ جیر حال کوں
بہوں ودھا دیندے۔ اللہ سیئیں کیں ڈیوتاں جوتساں
کامیاب تھیوو۔

۱۳۲۔ تساں اوں بھاکیں ڈیرو جیر می تیار کیتی گئی ہو کافریں کیتے۔
۱۳۳۔ اللہ سیئیں تے رسول دی اطاعت کرو تاں جوتساں دم
کیتے ونجو۔

۱۳۴۔ تے تساں اپنے رب دی بخش دو درکرتے اوں بہشت
دو جینڈا مل آسمان تے زمین ہن تے او متقیں کیتے تیار کیتی گئی ہو
۱۳۵۔ او متقی جیرے لوک خوشی وچ دی تے ڈکھ وچ دی فرج
کرنن تے پی ویندن کاوڑ کوں تے لوکیں کوں صمان کر لہیندن
تے اللہ سیئیں محبت کریندے نیکی کرن والیں نال۔

۱۳۶۔ تے او لوک جیرے بے حیائی کرنن یا اپٹیں جانیں تے
ظلم کرنن تے ول وی اللہ سیئیں کوں یاد کرنن تے اپنے
گناہیں دی بخش مگدن تے اللہ دے سوا کون قصور معاف کر بگدے
تے او ہٹھ نہیں کریندے اپٹیں گناہیں تے او جائدن۔

۱۳۷۔ ایسے لوک انہیں دا بدلہ بخش ہے۔ اپنے رب کیں تے
بہشت جیندے تلے نہراں و بندن تے او اندرے وچ ہمیشہ
رہن تے کجھا چکا بدلہ کم کرن والیں دا۔

۱۳۸۔ تساں کیں پہلے کئی قانون گذر چکین تے زمین وچ لڑجے کرے
ڈیکھو جوالہ سیئیں کو جلاوٹ والیں دا کجھا گند انجام۔
۱۳۹۔ اے لوکیں کہنے واضح گال تے ہدایت تے نصیحت متقیں
کیتے۔

۱۴۰۔ تے تساں ذیلے بودوتے د موبھے تھیوو تے جے تساں
مومن ہوتے تے تساں ہی ڈاڑھے ہوتے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ مَضْمُونًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣١﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٣﴾

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُلُوبِ
الْعَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّةٌ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِعَمَلِهِمْ
الْعَمِلِينَ ﴿١٣٧﴾

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٣٨﴾
هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

إِنْ يَنْسَخْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّكَاةِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَجْزِيَ مَنْكُمُ شُهَدَاءُ وَاللَّهُ لَا يَجِبُ
الظَّالِمِينَ ﴿١٣١﴾

۱۳۱۔ تے جے تہا کوں کوئی پھٹ تھئے تے ایجو جہاں زخم انہیں کوں
دی گئے تہا اس لئے بڑی نہہ سارے لوکیں وچ پھریندے رو ویندے
ہیں تاں جو اللہ سیس ظاہر کر ڈیوے جبرے ایمان گھن اُن تے
تہا بڑے وچو بناوے گواہ تے اللہ سیس ظاہریں کوں پسند نہیں
کریںدا۔

وَلِيَخْصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَحْزَنْهُمْ الْكَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾

۱۳۲۔ تاں جو اللہ سیس چُن گھنے انہیں کوں جنہیں من گدھے تے
کافریں کوں مٹا ڈیوے۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهِدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٣٣﴾

۱۳۳۔ کیا تاں سوچیندے؟ جو تاں بہشت وچ داخل تھی
ولیسو تے اللہ سیس نے اجڑ تیں انہیں کوں جبرے تہا بڑے
وچو جہاد کریں تے جبر کریندن ظاہر نہیں کیا۔

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُلْقِيَهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمْوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٣٤﴾

۱۳۴۔ موت دے آؤں کئیں پہلے تاں موت دی خواہش کریںدے
ہاوے۔ مہن تاں اوں کوں بڑیکھ گدھے تے تاں اوندا
سوٹھپ تے کھپ دی بڑیکھ گدھے۔

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَأَنْتُمْ قَاتِلُوهُ أَوْ قَاتِلُوا الْقَبِيلَ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ
يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَيُجْزَى
اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٣٥﴾

۱۳۵۔ محمد اللہ دے رسولن اوں کئیں پہلے سارے رسول فوت
تھی گئیں۔ کیا جے او فوت تھی و بچے یا قتل کیا و بچے کیا تاں
اپنے کھڑتیں تے پھرولیسو تے جبرھا اپنے کھڑتیں تے پھرولیس
او برگز اللہ سیس کوں نقصان نہیں پچا سگدا۔ تے اللہ سیس
شکر کرن والیں کوں ضرور بدلہ دیسیں۔

وَمَا كَانَ لِلنَّفْسِ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا
مُؤْتَلَفًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي
الشَّاكِرِينَ ﴿١٣٦﴾

۱۳۶۔ اللہ دے حکم دے بغیر کوئی جان مر نہیں سگدی (اللہ سیس)
وقت مقرر کیا ہوئے تے جبرھا شخص دنیا و بدلہ چاہے اوندے
وچو اس اوں کوں دیندے ہیں تے جبرھا آخرت و بدلہ چاہے
اس اوں کوں دے وچو اوں کوں دے بڑی دے ہیں تے ضرور مال
بدلہ دیسیں شکر کرن والیں کوں۔

وَكَايْنِ مِنْ رَبِّي قَتَلَ مَعَهُ رِيتُونَ كَثِيرًا فَمَا
وَهْنُوا إِنَّمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٣٧﴾

۱۳۷۔ تے بہوں سارے نبی ائیجے ہن جنہیں دے نال رل کے
بہوں سارے جماعتی لڑیں او لوک بیلے نہیں پئے تے کمزوری
نہیں بڑکائی تے نہ ہی جھک نوالی کیتی ۵ انہیں تکلیفیں دی

و جہ نال جیر صیاں انہیں کول پیچن تے اللہ سیس مبر کرٹن والیں
نال جہت کریندے ۔

۱۴۸۔ انہیں دی بی گال کوئی نہ بائی سوائے ایندے جو لے
آہن۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہ ساکوں بخش ڈے۔
تے ساڈے کہیں دج ساڈیاں جیر صیاں زیادتیاں ہن او معاف کرے
ساڈے قدیں کول نکھار رکھ تے کافر قوم دے مقابلے تے
ساڈی امداد کرے۔

۱۴۹۔ تے اللہ سیس انہیں کول دنیا دا وی چنگا بدلہ دتے تے آخرت
دا بدلہ جہوں چنگا۔ تے اللہ سیس نیکی کرٹن والیں کول پسند کریندے
۱۵۰۔ اے ایمان والو جے تاساں انہیں لوکیں دا اکھنڈ مینو جیرے
کافرن او تہاکوں تہاڈے کھنڈ تے پھیر ڈالین تے تاساں گھلا
پاؤن والیں وچر تھی ولسو۔

۱۵۱۔ سچی گال لے ہے جو اللہ سیس تہاڈا امداد دے تے او بہتر مرد
کرٹن والا۔

۱۵۲۔ تے اساں ضرور انہیں لوکیں دے دل وچ جیرے کافرن
رعب سیسواں وچر کنیں جو اللہ سیس نال انہیں شریک بنائے جیہدی
اول کوئی دین میں لائی تے انہیں دا ٹھکانہ مہا دے خالیں دا ٹھکانہ
جہوں بڑا۔

۱۵۳۔ تے اللہ سیس تہاڈے نال اپنا وعدہ پورا کر دے تے جڈاں
تساں اوندے حکم نال کافرن کول مدد مار کے فنا کریندے پئے
ہا دے تے جڈاں تساں پیلے پئے گئے ہا دے تے اللہ سیس نے
حکم دے باہر دج بھر پئے ہا دے تے تساں اونٹے کول بڑیکھن
دے بعد جیر صی تہاکوں چنگی لگدی ہائی تاساں نافرمانی کیتی ہائی۔ تے
تساں وچر کھو دنیا منگدے ہن تے کھہ آخرت چاہندے ہن تے
چپچپ خدا تہاکوں انہیں دشمن کنیں پچا گدے۔ تاں جو خدا تہاکوں
انہیں دشمنیں دے نال آزما دے تے اوں بے شک تہاکوں معاف

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَأَسْرِافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأَنصَحُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ يَأْشُرُوكُوا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا بِهِمُ النَّارُ
وَيَسْأَلُ مَشَايِ التَّالِيلِينَ ﴿١٥٢﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ
فَإِذَا فِئَتُكُمْ تَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا يُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَنْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٣﴾

کر ڈیتے تھے اللہ سیٹیں مومنین تے وڈا فضل کرن والا۔
 ۱۵۴۔ جڈاں تساں بھجدرے دیندرے ہاوے تے بھجوتے کہیں
 کون نہ ڈہدرے ہاوے تے رسول تہاڑی بچھل جماعت وچ
 کھڑا تھی کے تہا کون سبڈینا پیا ہاتے اللہ سیٹیں تہا کون غم تے غم
 ڈتس تاں جوتساں مونجھے نہ تھیو وادندے اتے جوتساں کین ضائع
 تھی گئے تے نہ وادندے تے جیر ہا تہا کون ڈکھ پینچے تے اللہ سیٹیں
 جائدرے جوتساں کریندرے۔

۱۵۵۔ تے دل اول غم دے بعد تہاڑے اتے آرام دی خاطر نندر
 لہاس۔ تہاڑے وچو بک لٹے کون نندر ولہیت گدھے تے
 بک لولہ او ہا جنہیں کون اپنے جانیں پریشان کیا ہو رہا۔ او اللہ
 سیٹیں دے اتے ناجائز جاہلیت وال بدنی کریندرے پیئے ہن۔ تے
 او آبدے ہن کیا حکومت وچ ساڈا دن کوئی دخل ہے۔ کون اکھ لٹے
 جو بے شک حکومت ساری اللہ سیٹیں دی ہے تے او اپنے
 دلیں وچ کیندن جبرمی کال تہاڑے اتے ظاہر نہیں کریندرے۔ او
 آبدن ہے حکومت وچ ساڈا دخل نبورے ہاتے اسان اتھاں میرکوں
 نہ ہا۔ کون اکھ لٹے جے تساں اپنے گھر وچ وی ہمو ہوتے جنہیں
 تے جگ فرم کت گن بان او اپنی میرکون والی جادے پائے نکل آون ہا
 تے تاں جو اللہ سیٹیں اول کو آزاوے جو تہاڑے سینے وچ تے جو
 تہاڑے دلیں وچ او کنوں نکا کر ڈیوے تے اللہ سیٹیں سینے دی
 گاہیں کون جائدرے۔

۱۵۶۔ تے بے شک او لوک میرے کنڈ ڈکھا گئے ہن اول ڈہنہ
 جڈاں ڈو لشکر آپت وچ بھڑپے ہن۔ شیطان انہیں کون انہیں دے
 بعض کیں دی وجہ نال سٹن چاہندا ہاتے اللہ سیٹیں انہیں کون معاف
 کر چکیا ہاتے بے شک اللہ سیٹیں بہوں بخشش والا تے حصے والا۔

۱۵۷۔ لے ایمان والو تساں انہیں لوکں جنہیں نہ بنو میرے کافرن
 تے لے آبدن اپنے بھرنوں کون اول ویسے جڈاں اوزین تے تبلیغ

اِنْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَكُوْنُوْا عَلٰی اَحَدٍ وَّالرَّسُوْلُ
 يَدْعُوْكُمْ فِیْ اُخْرٰیكُمْ فَاْتَابَكُمْ عَنْ اِنْعَمَ لَکِیْلًا
 تَخْرُجُوْا عَلٰی مَا فَاْتَاکُمْ وَلَا مَا اَصَابَکُمْ وَاللّٰهُ جَبِيْرٌ
 بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۷﴾

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَیْکُمْ مِنْۢ بَعْدِ الْغَمِّ اَمْنًا نَّعَاسًا یَغْشٰی
 کُلَّیْفَةً فَمِنْکُمْ وَّطَایِفَةٌ قَدْ اَمْتَنَتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ
 یُظَنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَیْرَ الْحَقِّ ظَنَ الْجَاهِلِیَّةِ یَقُوْلُوْنَ
 هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَیْءٍ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ کُلَّہٗ لِلّٰهِ
 یُخْفَوْنَ فِیْ اَنْفُسِہُمْ مَا لَا یُبْدُوْنَ لَکَ یَقُوْلُوْنَ لَوْ
 کَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَیْءٌ مَا قُتِلْنَا ھٰہُنَا قُلْ لَوْ
 کُنْتُمْ فِیْ بُیُوْتِکُمْ لَکَرِ الْذِیْنَ کُتِبَ عَلَیْہِمْ الْقَتْلُ
 اِلٰی مَضَاجِعِہُمْ وَلَیْسَ لَیْلِ اللّٰهِ مَا فِیْ صُدُوْرِکُمْ
 وَلَیْسَ خِصَمَآ فِیْ قُلُوْبِکُمْ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ بِذٰتِ
 الصُّدُوْرِ ﴿۵۸﴾

اِنَّ الَّذِیْنَ تَوَلَّوْا مِنْکُمْ یَوْمَ اتَتْہِ الْجُنُودُ اَمْنًا
 اَسْتَرَلَتْہُمْ الشَّیْطٰنُ بِبَعْضِ مَا کَسَبُوْا وَلَقَدْ عَفَا
 اللّٰهُ عَنْہُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِیْمٌ ﴿۵۹﴾

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا کَالَّذِیْنَ کَفَرُوْا وَقَالُوْا
 لَیْخُوَانِہُمْ اِذَا صَرُّوْا فِی الْاَرْضِ اَوْ کَانُوْا عِزًّا لَّوْ

كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذِكْرَ
حَسْرَةٍ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥٨﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ
اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَيْنَ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تَخَشُّونَ ﴿٦٠﴾

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَبِثَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا
غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَقُصُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٦١﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلُ وَمَنْ يَفْضَلْ يَأْتِ بِمَا
عَلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ اللَّهِ
وَمَا وَهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦٤﴾

کیتے نکلدن یا لڑائی کیتے نکلدن جے اوسا بڑے نال ہون ہا تے
مرن نا ہا تے نہ او مریجن ہا تاں جو اللہ سیس ایں مہل کول انہیں
دے دیں کیتے حسرت واموجب بٹا ڈیوے تے اللہ سیس جو بندے
تے مریندے تے جو کجھ تساں کریندے ء اللہ سیس ڈیہا کھڑے
۱۵۸۔ تے جے تساں اللہ سیس دے رستے وچ قتل قی و جو یا مرو پنجو
تے اللہ سیس دی بخشش تے رحمت بہوں پہچلی ء اول کیں
جواو جمع کریندن۔

۱۵۹۔ تے جے تساں مرو پنجو یا مریج و جو تے تساں اللہ سیس دو
کھٹے کیتے ویسے۔

۱۶۰۔ اللہ سیس کیں رحمت دی وجہ نال توں انہیں نال نرم ہویں
تے جے توں بد اخلاق تے سخت دل ہوندا تے لوک تیرے
آس پاسو کھنڈ ویندے توں انہیں کول معاف کرتے انہیں
کیتے بخشش منگ۔ تے انہیں کیں مشورہ گدما کر حکومت دے
معاملات وچ تے جابل توں پکا ارادہ کر گئیں تے اللہ سیس تے
بھروسہ کیتا کرتے بے شک اللہ سیس بھروسہ کرن والیں
کول پسند کریندے۔

۱۶۱۔ تے جے اللہ سیس تہا ڈی مدد کرے تے تہا بڑے اتے
کوئی غالب نہ تھیسے تے جے او تہا ڈی مدد چھوڑ ڈیوے
اونسے بعد کوں جیرھا تہا ڈی مدد کر لیس۔ مومنین کول اللہ سیس
تے بھروسہ کرنا چاہی دا ء۔

۱۶۲۔ نبی دی اسے شان نیس جواو خیانت کرے۔ جیرھا خیانت
کھریس قیامت دے ڈیندے اوں شے کول ظاہر کر ڈیسی جیندی
اول خیانت کیتی ہوسی تے پچھیں ہر جان کول جواں کھائے
اونڈا پورا پورا بدلہ ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۶۳۔ تے کیا او آدمی جیرھا اللہ سیس عفوادی پیروی کریندے کیا ء اوں کئی کار
جیرھا اللہ سیس دی کار کول گھن کے دے تے اونڈا ٹھکانہ جہنم تے ہیں بلکہ جہنم کلا

۱۶۳۔ تے اللہ سٹیں دے نزدیک انہیں دے مختلف درجے میں تے جو کچھ اوکریں دن اللہ سٹیں اوں کوں بڑبا کھڑے۔

۱۶۵۔ بے شک اللہ سٹیں مومنین تے احسان کیے انہیں وچ اوں میں وچ ہک رسول بنا کے پچیس جبرہا انہیں کوں آیات پڑھ کے سٹیں دے تے انہیں کوں پاک کریں دے تے انہیں کوں کتاب تے سٹپ سکھیں دے تے ایں کیں پہلے اوکھلی گمراہی وچ بن گیا۔
۱۶۶۔ کیا جڈاں تہا کوں کوئی تکلیف تھی تہاں وی انہیں کوں بڑوری تکلیف پہچا کھئے ہاوے۔ تہاں آکھئے اے کھتو آئی تہاں آکھ بڑے جو اے تہا بڑے اپنے آپ کیں آئی بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

۱۶۷۔ تے جو کچھ تہا کوں تکلیف تھی اوں جہاڑے جڈاں او جماعتاں آپت وچ بحرین اللہ سٹیں دے حکم نال تہاں ہر اللہ سٹیں مومنین کوں ظاہر کر ڈیوے تے

۱۶۸۔ منافقین کوں ظاہر کر ڈیوے۔ تے انہیں کوں آکھیا گیا جو آڈ اللہ سٹیں دے رستے وچ بھڑو یا انہیں کیں پچاؤ کرو تے انہیں آکھئے جے اسان جگ کرن چاؤدے ہمیں ہا تے تہا بڑے پچھو ٹروں ہا۔ او اوں جہاڑے کفر دے زیادہ کولہو ہوسن ایمان دی نسبت۔ او اپنے منڈاں اوگا لیں کریں دے بین جبریاں انہیں دے دین وچ کوئی نیں تے اللہ سٹیں اوں کوں بہوں چاڑے جہاڑے پٹن۔

۱۶۹۔ جنہیں آکھیا اپنے بھرانویں کوں تے آپ دی بہر گئے جو جے او ساڈا حکم منن ہا تے نہ مریکین ہا توں آکھ اپنے آپ کیں موت کوں بڑا کھاؤ جے تہاں پچھے۔

۱۷۰۔ جیرے لوک اللہ سٹیں دے رستے وچ ماریے وچن انہیں کوں مردہ نہ سمجھو او زندہ ہن تے اپنے رب کیں انہیں کوں رزق بڑا دیندے۔

هُمْ دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيْرٍ بِمَا يَعْلَمُونَ ﴿۷۴﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۷۵﴾
أَوَلَمْ يَصَابِكُمْ فُصَيْبَةٌ قَدْ أَصَبَكُمْ فَتَنَالَهَا فَوَلَّيْتُمْ أَنْ هَذَا قُلٌ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۷۶﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَفَّ الْجَبْعُ فَيَاذُنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَاقَوْا بِهِ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا اتَّبَعْنَاهُمْ هُمْ يُلْكَفُ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿۷۸﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۷۹﴾
وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۸۰﴾

فُوحِينَ بِمَا أَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿٢٤﴾

۱۷۱۔ اللہ سیٹھ انہیں تے جبر صہ ہر یانی کیتے ۶ او خوش تے جبر صہ انہیں دے کچھ ہن تے اجڑ انہیں کورں ملے نیں نہ انہیں کورں ڈرتے نہ او مونجھے تعین ۔

يَسْتَبِشْرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٧﴾

۱۶۱۔ اللہ دی رحمت ہے مہربانی ہے اور خوشن تے بے شک
اللہ سیس مومنین دا اجر نالئ نہیں کریندا۔

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا صَابَهُمْ
الْفُرْقَانُ ۖ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ٥٣

۱۷۴۔ اولوک جنہیں اللہ سب سے رسول و امکم زلفی تھیون
وے بد مینے انہیں وچرمیں اپنے فزمن کوں چگی طرح اداکیتے
تے لغوی اختیار کیتے انہیں واسطے بہوں وڈا اجر۔

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿٤٤﴾

۱۷۴۔ اے اولو کن جنیں کوں دشمن اکیھا جو لوک تہا بڑے خلاف
کھٹ کیتی کھڑن تہاں انہیں کنیں ڈرو تے اے مہال انہیں نے
ایمان کوں ودھیندی ۛ تے اولے آہدن سا کوں اللہ کافی ۛ
تے او بہترین کار ساز

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ دِفْئِهِمْ فَبُذِلُوا لِيَوْمِئَذٍ
 فَاتَّبَعُوا لِحُكْمِ رَبِّهِمْ وَأَصْلَىٰ لَكُمُ الْكَافِرُ ۝١٥

۱۔ اوالدئیس کنیں محبت تے اوندی مہربانی نال ولین تے انہیں کول
کوئی نقصان نیں پہنچا۔ تے او اللہ سیس دی رمانے پکڑ پڑ پڑیں
تے اللہ وڈے فضل کرن والا ہے۔

بِمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ فَلَاتَخَافُوهُمْ
وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٩﴾

۱۷۶۔ اے او شیطان میرا اپنے سنگت کوں ڈریندے تے
نساں انہیں کیں نہ ڈرو میں کیں ڈرو جے تساں مومن ہوے۔

لَا يَجْزِيكَ الَّذِينَ يَسْأَلُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَأَنْ
بَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ خَطَأً
الْآخِرَةَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤٨﴾

۱۷۷۔ او لوک جبرے کفرے درج و حد سے دیندن او یکن
موجہ نہ کرن بے شک او اللہ سیس کون کھوی نقصان نیس
پچا بگدے۔ اللہ سیس چاہندے جو آخرت درج انہیں واکوئی
حد نہ رکھے تے انہیں کیتے بہوں وڈا عذاب۔

بَنَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَصُرُوا اللَّهُ
سَعَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٨﴾

۱۷۸۔ بے شک جنہیں لوگ ایمان دے رہے ہیں وہ کفر
بگدھے اور لٹہ سٹیں کوں کھڑی نقصان نہیں پہنچا سگدھے تے
انہیں کہتے کھڑوٹوں والا عذاب۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُثَبِّتُ لَهُمْ قَوْلَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ لِيُؤْخَذَ بِهِ أَسْوَاقٌ كَثِيرَةٌ سَاهَوْا فِي تَوَلُّيهِمْ فَعَدَّبْنَا فَلَمَّا كَفَّتْ مِزْزَاتُ الْمَغْطَاةِ وَابْتِغَاةِ الْمِثْقَالِ أَذْهَبْنَا الْأَكْشَافَ فَأَتَتْهُمْ كُلُّ غَمَامٍ غَمَامًا وَاسِقًا فَذُكِّرُوا فِيهَا لَمَّا جَاءُوا وَلَئِنْ يَدْعُونَكَ إِلَى اتِّبَاعِهِمْ مَعَ الْكُفْرِ فَسَيُجَازِيكَ اللَّهُ فَكَيْرَ عَذَابٍ

۱۷۹۔ اولوک میرے کافرن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کول
مہلت ڈلوٹا انہیں کہتے چنگا بے شک اساں انہیں کول مہلت

مُهِينٌ ﴿۱۷۹﴾

بُذِرے میں تہاں جو گناہیں وچ ودھ وئجن تے انہیں کیسے ذیل کرن والا عذاب۔

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ خِثْفًا يَمِيزُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تَوَمَّنُوا ۖ فَتَقَبَّلُوا فَلََكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۸۰﴾

۱۸۰۔ اللہ سب مومنین کو اونٹیں نہیں چھڑیندا جسے تہیں پاک تے ناپاک وچ نکھیرا نہ کر ڈیوے تے اللہ سب تہاں کوں غیب دیا گا نہیں نہیں بوسیدا۔ اللہ سب اپنے رسولیں وچ چھڑے جسکوں چاہندے پس تہاں اللہ تے اندرے رسولیں کوں من گھنوتے جسے تہاں من گھنوتے تقویٰ اختیار کرو تے دل تہاں دے واسطے وڈا اجر۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْغُلُونَ بِمَا أَنْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُمْ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَغُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَ لِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَ الْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تے اولو کہ جرمے کجوسی کریدن اوں مال تے جرمہ اللہ سب انہیں کوں اپنے فضل ناں ڈتے او اصلو اے خیال نہ کرن جو اے انہیں کیسے جگہی ء اے انہیں کیسے گندی ء۔ قیمت مے ڈیند جرمے مال وچ کجوسی تھی ء او مال انہیں مے گل دا گلا وال برسی۔ تے اللہ سب کیسے ہے آسمانیں تے زمین دا ورثہ جو تہاں کریندے ء اللہ سب کوں اوندا پتر ء۔

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ نَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَ قَتَلَهُمُ الْاَنْبِيَاءُ بِمَا يَفْعِرُونَ وَ نَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۲۔ بے شک سُن گدی ء اللہ سب انہیں لوکس دی گال جرمے آہن جرمے شک اللہ سب فقیر تے اسل امیریں۔ اسل او کھدے پئے ہیں جو کھد آہن تے انہیں دالغیر وچ دے انبیاء کوں قتل کرنا وی کھدے پئے ہیں۔ تے اسل اکھوں جو تہاں ساڑن والا عذاب چکھو۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيَكُمْ وَاِنَّ اللَّهَ لَبِيسٌ بِظُلُمٍ لِّلْعٰبِثِ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۳۔ اے عذاب ایں واسطے جسے جو تہاں دے جسں اگرو بیٹھے تے بے شک اللہ سب بندیں تے علم کرن والا نہیں۔

الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللَّهَ عٰهَدُ الْاِيْمَانِ اَلَا نُوْمِنُ لِرَسُوْلٍ خُتِفَ بَايَاتِنَا بِفَرَاكِ تَاْكُلُهُ النَّارُ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَ بِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۴۔ جنہیں آکھئے جرمے شک اللہ سب اسل کیں اے پسکا وعدہ گدھے جو اسل کہیں رسول کوں او تیں نہ منوں جسے تیں او اسل کیں ابھی قربانی نہ گمن آدے جسکوں بھاکھا مے توں آکھ دے جو میں کیں پیسے کئی رسول معجزے گمن کے تہاں دوائن تے او معجزہ دی جرمہ تہاں آکھئے تہاں انہیں کوں کیوں قتل

کرن دی کوشش کیتی، جے تہاں سپے آتاں۔

۱۸۵۔ جے اوکھوں کو دکھین تے تیں کیں پیسے دی کئی رسوئیں
کوں اوکھو دکھ عین او انہیں کیں کھے نشان تے علمی کتاباں
تے روشن شریعت گھن کے آنے ہن۔

۱۸۶۔ ہر جان موت دا مزدیگن والی، تے تہاں تہاڑے اجر
قیامت دے ڈیہند پورے پورے ڈتے ولین۔ تے جیکوں
بھائیں پریں رکھیا گیا تے بہشت وچ داخل کیا گیا اوکھیاں
تھی گیا۔ تے دنیاوی زندگی صرف دھوکہ ۷۔

۱۸۷۔ تہاں تہاڑے اموال تے جائیں نال آزمایا ویسی تے
تہاں نہیں کیں جنہیں کوں تہاں کیں پیسے کتاب ڈتی گئی، تے
مشترکین کیں ضرور ہوں دکھ ڈیوٹن والیاں گاہیں سٹوہے تہاں جبرو
تے خدا کیں ڈرتے بے شک لے بہت والا کم۔

۱۸۸۔ تے جڈاں اللہ سیس انہیں لوکس کیں جنہیں کوں کتاب ڈتی
گئی ہاں پکا وعدہ گدھا ہا جرتاں ضرور ایں کتاب دین گاہیں
لوکس تے ظاہر کر لیتے کیسوز۔ انہیں اوں کوں کنڈے بچھو
سٹ گھتیا۔ تے اوں کوں وچ ڈتا تھوڑی قیمت نال تے جیڑھا
کھو او گھندن بہوں بڑا ۷۔

۱۸۹۔ تے توں اصولو خیاں ذکر جیڑھے لوک اپنے گھس تے اُترین
تے جیڑھے کم انہیں نہیں کیتے او پسند کریندن جہاں دی وی تو لیں
کیتی وپنچے۔ توں اصولے خیال نہ کر جو او عذاب کیں بچ ولین۔
تے انہیں واسطے دردناک عذاب۔

۱۹۰۔ تے آسمان تے زمین دی بادشاہت اللہ سیس دی، تے
اللہ سیس برشنے تے قادر۔

۱۹۱۔ بے شک آسمان تے زمین دے پیدا جیہوں وچ تے
رات ڈیہند دے اگویچھو آؤں وچ سیائے کیتے کئی نشانیاں ہن۔
۱۹۲۔ او سیائے جیڑھے اللہ سیس دا ذکر کریندن اٹھیں پسندیں

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولُ مِنْ قَبْلِكَ جَاءَ وَ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزَّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّا تَوَفُّونَ أَجُورَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُجِرَ عَنِ التَّارِ وَأُذِلَّ أُجْرَتُهُ
فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝

لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ
أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَنَ
كَثِيرًا وَإِنْ تَصِيرُوا أَتَقْوُوا فَإِنْ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ۝

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُنَّ فِتْنَةً قَبِيذَةً وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ
وَأَشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُخْسَ مَا يَشْتَرُونَ ۝

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَاؤُا وَيُخْتَبُونَ أَنْ
يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۷۱﴾

تے اپنے پاسیں تے پھیندن آسمانیں تے زمین دے پیدا
تیموں تے (تے) دل آبدن اے ساڈے رب میں کوئی شے بے
فائدہ نہیں بنائی تے توں پاک ہیں تے توں ساکوں بھارے
عذاب کنیں پچھا۔

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخَذْتَهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۷۲﴾

۱۷۲۔ اے ساڈے رب بے شک میں جیکوں بھادج نیاتیں
اوں کوں ذلیل کر دیتا تے ظالمیں دا کوئی امدادی نہیں۔

رَبَّنَا إِنَّا أَسْعَفْنَا مَتَابًا يَا دِیُّ الْإِيمَانِ أَنْ آمَنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْآبَرَارِ ﴿۱۷۳﴾

۱۷۳۔ اے ساڈے رب بے شک اسان ہک سبٹ والے
دے سب کوں سیٹھے جبرھا ایمان کیے سب دینا پیا با جو اپنے رب
کوں منو تے اسان من گدھے۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہیں
کوں بخش دے تے ساڈی برائیاں کوں مٹا دے تے ساکوں
نیکیں نال (رلا کے) وفات دے۔

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿۱۷۴﴾

۱۷۴۔ اے ساڈے رب توں ساکوں دے جو میں ساڈے نال
وعدہ کیا با اپنے رسولیں دے ذیلو تے ساکوں ذلیل نہ کر قیامت
دے دیندے بے شک توں وعدہ خلافی توں کریندا۔

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِنْكُمْ مَنْ ذَكَرُوا أَوْ أَتَىٰ بِعِصْمَةٍ مِنَ الدِّينِ
هَاجِرُوا وَآخِرُجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي
وَقُتِلُوا وَقُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ تَوَابًا مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۷۵﴾

۱۷۵۔ تے اللہ سبیں انہیں دی دعا کوں قبول کر گدھے بے شک میں
کہیں کم کرن والے دے کم کوں ونجھیاں نہ بھانویں او جہان ہووے
یا تریمت تہا ڈاک ڈوجھے نال تعلق تے جنہیں ہجرت کیتی دے
اپنے گھریں وچو کدھے گئیں تے میڈے رستے وچ ڈکھ دے
گئیں تے انہیں جنگ کیتی تے او مارے گئیں۔ میں ضرور انہیں دیاں
برائیاں انہیں کنیں مٹا دیساں تے انہیں کوں انجی بہشت وچ
داخل کر لیاں جیندے وچ نہراں وھندیاں پیاں ہوسن تے
اللہ سبیں کنیں ڈاڈھا چنگا بدلہ دے۔

لَا يَغْرُوكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۷۶﴾

۱۷۶۔ جیرے کافرن انہیں داک وچ آزادی نال پھرن تیکوں
دوکھا نہ دے۔

مَتَاعٌ قَلِيلٌ تَقْتُلُهُمْ مَّا وَهُمْ جَهَنَّمُ وَيُسْأَلُونَ ﴿۱۷۷﴾

۱۷۷۔ اے عارمن فائدہ پچھیں انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے
بہوں بڑا ٹھکانہ دے۔

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ بَرَّاءَ ۝۱۹

۱۹۹۔ باجیرے اپنے رب کنیں بڑ دن انہیں واسطے بہشت
بمیںدے وج نہراں وہندیاں پایا ہوسن تے اے اوندے وج
ہمیشہ رسن تے اے اللہ سیس کنیں بہانے تے اللہ کنیں جو کچھ
ہے اونیکیں کیتے چکا ۹۔

۱۹۹

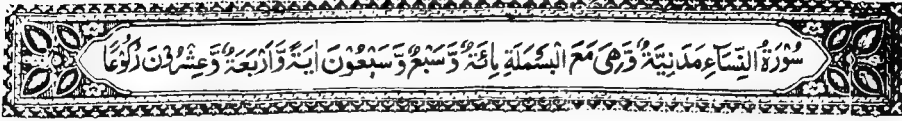
وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۲۰

۲۰۰۔ تے بے شک اہل کتاب وچو استخجے دی ہن جیرے آہن جو
اسن اللہ سیس تے تے جو تہا ڈولتے تے جواہنیں دولتے اوندے
تے ایمان گھن آئے یں تے اوالہ سیس دے اگورا جزی کریند تے
اللہ سیس دی آیات کول تموڑے مل تے نیں وچنیدے اے
لوکن جنہیں وابلہ انہیں دے رب کنیں ہے تے بے شک اللہ سیس
جلدی حساب گھنٹ والا ۹۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝۲۱

۲۰۱۔ اے ایمان والو صبر کرو تے صبر ڈرواؤ تے سرحدیں دی حفاظت
کرو تے اللہ سیس کنیں بڑو تاں جوتاں کامیاب تھیرو۔

۲۰۱



سورة نساء مدنی ہے تے لیم اللہ نال ایندیاں ۱۷۷ آیات تے ۲۴ رکوعن

۱۔ میں اللہ سیس دے نال نال شروع کرینداں میرجا بن شنگے تے

بیز محنت دے ڈیون والا ہے ول ول رحم کرن والا ہے۔

۲۔ لے لوکو! اپنے رب کنیں ڈور جیں تہا کوں ہک جان کنیں پیدا

کیستے تے اول کنیں اوندا جوڑا پیدا کیستے تے انہیں ڈونا نہیں کنیں

بہوں سارے مرد تے تریستیں کھنڈا بڑنسی۔ تے اللہ سیس دا

تقویٰ اختیار کروتے تہاں اوندرے ذریعہ ہک ڈور جے کنیں

رشتے دا پس دے بارے وچ سوال کریندے ہے۔ تے بے

شک اللہ سیس تہا بڑے اتے مکران۔

۳۔ یتیمیں کوں انہیں دے مال ڈیون تے چنگے مال کوں گندے مل

نال تبدیل نہ کرو۔ انہیں دے مال کوں اپنے مال نال رلا کے نہ کھاؤ

بے شک لے ڈو اگنا و۔

۴۔ جے تہاں ڈور جو تہاں تیں دے بارے وچ النعان ذکر

سگسو تے پھیں تہاں نہیں تریستیں نال جرمیاں تہا کوں پسند

ہوون نکاح کر گھنو ڈورے چار۔ جے تہاں ڈور جو تہاں النعان

نہر سگسودل ہک نال پریمجو یا اوندرے نال جیندے تہا بڑے

سجے ہجو مالکن لے گال ایندے زیادہ قریب جو تہاں عالم نہ

حق و حجو۔

۵۔ زالیں کوں انہیں دے حق ہر خوشی نال ڈیون تے جے تہا کوں حق ہر

وچ خوشی نال کھ بڑے ڈیون تے تہاں اوں کوں مزے نال کھاؤ

۶۔ تے تہاں انہیں پاگیں کوں اپنا مال نہ ڈیو جہیں اللہ سیس

تہا کوں سہارا بنائے انہیں کوں اوندرے وچ کھاؤ تے پواؤ تے

انہیں کوں اکھو چنگی گال۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ دَقِيقًا ②

وَأُولُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَبْدَلُوا الْيَتَامَىٰ بِالْأَمْوَالِ

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا

كَبِيرًا ③

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْسُطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِسُوا مَا كَاتَبَ

لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِنْهُ وَتِلْكَ أَوْسَعُ ۖ إِنْ خِفْتُمْ

أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمَانُكُمْ ذَلِكَ

أَدْنَىٰ ۖ أَلَّا تَعْدِلُوا ④

وَأُولُوا النِّسَاءِ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ

عَنْ شَيْءٍ مِنْهُنَّ فَاكْلُوهُ هُنَّ بَنَاتٌ مِمَّنْ بَيْنَكُمْ

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ

فِتْنًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ

قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑤

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ①

لِلْبَيْتِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ①

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ①
وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضَعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ①

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ①

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْإُنثَىٰ ۖ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَرِثَتْهُ أَبَوَاهُ فَلِلَّتِيهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلَّتِيهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ ۚ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

۷۔ یتیموں کوں اوتیں از مندرے رہرے یتیں اوندکھ دی عمرتیں نہ پنج و نجن تے لساں انہیں وچ سنبھ ڈیکھو تے انہیں دے مال انہیں کوں بڑے ڈیوتے اول مال کوں جلدی جلدی ناجائز طریقے نال نہ کھاؤ جو او بڑے نہ تھی و نجن تے جیرھا میر ہوئے اوتے اصول پکے تے جیرھا غریب ہوئے تے او مناسب طریقے نال کچھ کھا گھنے تے جڈاں انہیں کوں انہیں دامال ولا ڈیوتے انہیں تے گواہ بنا گھنوتے اللہ سیس حساب گھنن وچ کافی ۷۔

۸۔ مریں کیتے حصہ اول مال جو جیرھا اوند پیرماتے سکے چھوڑ و نجن تے تریسیت کیتے حصہ جو اوندے پیرماتے سکیں چھوڑیے تھوڑا ہرے یا بہوں لے مقرر کیا ہو یا حصہ ۷۔

۹۔ تے جے تقیم دے ویلے کچھ سکے تے یتیم تے مسکین او نجن تے انہیں کوں دی کچھ بڑے ڈیوتے انہیں کوں چنگی گال آکھو۔
۱۰۔ اتے کوک جہرے ڈرن جے او کمزور اولاد اپے بعد چھوڑ و نجن تے انہیں داکیا بشی او بڑ جے یتیں کیتے وی اویں ڈرن تے اد اللہ سیس کیں ڈرن تے سدھی گال آکھن۔

۱۱۔ تے بے شک اولوک جیرھے یتیں دامال ظلم نال کھندن تے بے شک او اپنے دھمیں وچ صرف بھا کھندن تے او بھا وچ سیٹے ولین۔

۱۲۔ اللہ سیس تہاکوں تہا بڑے پالیں دے بارے وچ وصیت کرینے جو ہک مردا حصہ بڑو تریسیت دے برابر تے جے بڑو کنیں ودھ تریسیت ہوں تے انہیں کیتے ترکے دا بڑو ترپایاں حصہ تے جے ہک ہووے تے اوند حصہ ادھ تے اوندے پیرما وچو ہر ہک واسطے چھیواں حصہ اوندے ترکے وچو جے اوندی اولاد نہ ہوئے تے جے اوندی مادا تریبھا حصہ تے جے اوندے بھین بھرا ہوون تے اوندی مادا چھیواں حصہ وصیت دے بعد جیرمی

عَلَيْهَا حِكْمًا ﴿۱۷﴾

اول کہتی۔ تے قرض بہاؤں دے بعد۔ تہاڑے ما پوڑاڑے تے
تہاڑی لولاد تہا کون نیں پتہ جو انہیں وچ کون تہاڑے کہتے
زیادہ مفید۔ لے اللہ سیس و لو فرمن تے بے شک اللہ سیس
بہوں چاٹن والا تے سیانا۔

۱۳۔ تے جے تہاڑیاں زالیں مال چھوڑی اوندے وچ تہاڑا ادھ حصہ
جے انہیں دی اولاد نہ ہووے تے جے انہیں دی اولاد ہووے
تے ول تہاڑا چوتھا حصہ۔ براہ چھوڑو پنن وصیت دے بعد جرمی
اوکرن تے قرض بہاؤں دے بعد۔ تے جے تہاڑی اولاد نہ
ہووے تے تہاڑے ترکے وچو انہیں دا جہ تھا حصہ۔ جے
تہاڑی اولاد ہووے تے تہاڑے ترکے وچو انہیں دا اٹھواں
حصہ۔ وصیت دے بعد جرمی تساں کرو تے قرض بہاؤں دے
بعد تے جے کوئی ایجھا مرد ہووے جیہا کلہا ہووے یا
تریمت ہووے تے (مالو) اوندرا بھرایا بعین ہووے تے انہیں
وچو ہرک دا چھیواں حصہ۔ تے جے اس کنیں دودھ بہوں تے
او ترے بچے ہسے دے شرکین وصیت دے بعد جرمی کہتی دیندی
یا قرض بہاؤں دے بعد۔ کہیں کول نقصان پچاؤن مقصد نہ ہووے
لے اللہ سیس و لو وصیت تے اللہ سیس بہوں چاٹن والا
تے ٹھہرا۔

۱۴۔ لے اللہ سیس دیاں دلاں ہن تے جیہا شخص اللہ تے
اوندے رسول دی اطاعت کر لسی او اوں کول اول جنت وچ
داخل کر لسی جیندے وچ نہراں و ہندیاں پیاں ہر سن تے لے
بہوں وڈی کامیابی۔

۱۵۔ تے جیہا اللہ سیس تے اوندے رسول دی نافرمانی کر لسی
تے اوندیاں حل طیب و لیس اللہ سیس اول کول بھاد وچ داخل
کر لسی تے اوندے کیسے عذاب ذلیل کرن والا۔

۱۶۔ تے تہاڑی زالیں وچو جیہا بے حیائی کرن انہیں تے

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ يُوصِيْنَ بِهَآ أَوْ دِيْنٌ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ
مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الشُّنُّ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ يُوصِيْنَ
بِهَآ أَوْ دِيْنٌ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
وَأَخًا أَوْ أُخْتًا فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا الشُّنُّ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوْصِيْ بِهَآ أَوْ دِيْنٍ غَيْرِ مَصْرَآءٍ وَصِيَّةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿۱۷﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ
جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿۱۷﴾

وَمَنْ يُعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَعِزَّ حُدُودَ اللَّهِ يَدْخُلْهُ
ثَاوَاهُ خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۱۵﴾

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ⑤

وَالَّذِينَ يَأْتِيْنَهَا مِنْكُمْ قَاذُوْهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضْ عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ⑥

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتَوَفَّوْنَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ⑦

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا
حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُنْتُ لَأَنِّي
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيْمًا ⑧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَرْتَوُوا النِّسَاءَ كُفَّاهًا
وَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ إِنْ تَذَٰهَبُوا بِبَعْضِ مَا اتَّيَمُّوهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْغَرَوِيِّ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيْرًا ⑨

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ لَّو
أَتَيْتُمْ إَحْدَاهُنَّ فَقَطَاًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
اتَّأْخُذُوْهُ بَهْتًا ۖ إِنَّهُمَا مُّبَيَّنَّا ⑩

چار گواہ بناؤ اپنے دوپوتے ہے اور گواہی دے دیوں۔ تے انہیں
کوں گھریں وچ پا بند کر دیو او تیں جو موت انہیں کوں مار
دیوے یا اللہ سیں انہیں کیے کوئی بیا راہ کڈے۔

۱۷۔ جے تہا بڑے وچو ڈو (مرد) لے بے حیائی کرن تے
انہیں کوں دکھ دیو تے جے او ڈوہیں توبہ کر گھن تے اپنی
اصلاح کر گھن تے انہیں ڈوہیں کوں چھوڑ دیو بے شک اللہ
سیں توبہ قبول کرن والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۸۔ اللہ سیں تے صرف انہیں دی توبہ قبول کر لیس جبرے
جہالت دی وجہ کنیں بلکہ کم کریندن تے دل جلدی توبہ کر
گھنندن۔ ایسے ہن جنہیں تے اللہ سیں مہربانی کر لیس تے
اللہ سیں بہوں چاٹن والا تے سنا مارے۔

۱۹۔ انہیں لوکس دی توبہ قبول نہ جھیس جبرے گناہ کریندن
تے جڈاں انہیں وچر کوئی مرث بگدے تے او آہے میں
ہن توبہ کرینداں تے نہ انہیں دی جبرے نہ منڈ دی حالت مریج
مرویندن ایسے ہن جنہیں واسطے دردناک عذاب۔ اسان
تیار کیا ہوئے

۲۰۔ لے منڈ والیو تہا بڑے کیے جائز نیں جو تساں زور نال
تربیتیں دے وارث بٹرتے انہیں کوں اس واسطے تنگ نہ کرو تاں جو تساں
جو کچھ انہیں کوں دے تے او ندے وچر کچھ گھن گھنوا ہے او
بے حیائی کرن پئے وچن اتے اوں کرو جبریں اللہ سیں حکم
ڈرتے اتے انہیں نال چنگا سلوک کروتے جے او تہا کوں ناپسند
ہوون تے ممکن جو کہیں شے کوں تساں ناپسند کروتے اللہ
سیں او ندے مریج بہوں چنگیاں رکھ دیوے۔

۲۱۔ تے جے تساں ہک کوں چھوڑ کے دیو جی نال پر نہیجں چاہو
تے ہک کوں تساں دھیر سا مال ڈتا ہووے تے تساں بوند
وچر کچھ وی نہ گھنوا کیا تساں او مال بہتان نال تے کھنڈے

گناہ نال گھنٹ چاہندے ۶۔

۲۲۔ تے تیں اول کیوں گمن سبگدے ۶ تساں تے ہک بڑو جھے
نال مل چکے تے او وی تساں کنیں پکا وعدہ گمن چکین۔

۲۳۔ تے تساں انہیں نال نکاح نہ کرو جیندے نال تہاڑے
بیروڑاڑے نکاح کیسا ہودے۔ جو تھی گئے تھی گئے اے

بے حیائی تے کاڈر لوادوٹ والا کم تے گندہ راہ۔

۲۴۔ حرام کتیاں گئیں تہاڑے اتے تہاڑیاں میریں تے تہاڑیاں

دھیریں تے تہاڑیاں بھٹیں تے تہاڑیاں بویاں چاچیاں تے
تہاڑیاں ماسیاں مامیاں تے بھرا دیاں دھیریں تے بھینٹ

دیاں دھیریں تے تہاڑیاں او میریں جس تہا کوں کھیر پلائے
تے تہاڑیاں او بھٹیں جنہیں تہاڑے نال کھیریتے تے تہاڑیاں

سہیں تے تہاڑی زالیں جنہیں نال تساں مباحثرت

کر چکے ۶ انہیں دیاں دھیریں جیرھیاں تہاڑیاں متریاں،

تے جے مباحثرت نہ کیتی ہودے تے ول انہیں نال

پرنیچوٹ وچ کوئی گناہ نیں تے تہاڑے سکے پتریں

دیاں زالیں (نورھیں) تے بڑو بھٹیں کوں (نکاح نال)

کٹھا نہ کرو جو تھی گئے تھی گئے۔ بے شک اللہ سہیں

بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرن والا ۶۔

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَ بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ

وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ۝

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ وَعَوْنُكُمْ

وَوَحْلَتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ

الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ

نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ

الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ
 كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإِجْلَ لَكُمْ مَا وَدَّاءُ ذَلِكَ أَنْ
 تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۖ فَمَا
 اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
 وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا تَرَايَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۵﴾

۲۵۔ تے پر نیاں ہویاں ترمیتیں سوائے تہاڑیں بانہیں دے۔
 اے تہاڑے اتے اللہ سیئں دلو فرض تے ایندے سوا تہاڑے
 اتے ساریاں ترمیتیں نکاح کیے تے حلالن۔ تاں جوتساں پٹے مال
 نال یک ترمیتیں مگرتے زنا کرن والے نہ بڑوتے جتناں
 تساں انہیں کنیں فائدہ پاؤ اوندی اجرت ڈیو اے فرض۔
 تے تہاڑے اتے کوئی گناہ نیں جو حق مہر مقرر کرن دے بعد
 اوں کوں گھٹاؤن تے ددعاؤن تے راضی تھی وچو۔ بے شک
 اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے سیانہ۔

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
 الْمُؤْمِنَاتِ فَمَنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ
 الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
 بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ
 أُجُورَهُنَّ بِالْعُرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ
 وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ أَنْ تَنْكِحُنَّ
 بِفَاحِشَةٍ فَلَيْسَ بِغَيْرِهَا نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
 الْعَدَايِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ
 تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۶﴾

۲۶۔ تے جیکوں تہاڑے وچ طاقت نہ ہووے جواو کہیں مومن
 آزاد ترمیتیں نال شادی کرے تے او ایٹیں بانہیں وچو جیڑی
 مومن ہووے اوندے نال شادی کر گئے اللہ سیئں تہاڑے
 ایمان کوں بہوں چاٹدے۔ تہاڑا اک ڈو جتنے نال تعلق۔ تساں
 انہیں نال نکاح کرو انہیں دے مالکیں دی اجازت نال تے انہیں
 کوں انہیں دامناسب حق مہر ڈیو او پاکیزہ ہون تے زنا کار
 نہ ہون تے نال کہیں کوں کھینگی بٹاؤن والیاں ہون۔ تے
 جیڑے ویلے اول نکاح وچ آؤن تے او ولابے میائی
 کرن تے انہیں کوں اوں غلاب دی آدمی بلس جیڑا آزاد
 ترمیتیں کوں ملدے۔ اے حکم اوندے کیے بے جیڑا تہاڑے
 وچو گناہ کنیں ڈرے۔ تہاڑا صبر کرن تہاڑے کیے چکاؤ تے
 اللہ سیئں بہوں بخشن والا تے ول دل رحم کرن والا۔

۴

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِينَ الَّذِينَ
 مِنْ بَنَاتِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۷﴾

۲۷۔ اللہ سیئں چاہندے جوتساں کنیں پہلے لوکیں دے طریقے
 تہا کوں ڈرے تے تہا کوں راہ دکھا لے تے تہاڑے اتے
 مہربانی کرے تے اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے
 سیانہ۔

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الشَّهْوَةَ أَنْ يَبْلُغُوا مَبْلًا عَظِيمًا ﴿۸﴾

۲۸۔ تے اللہ سیئں چاہندے جوتہاڑے اتے مہربانی کرے
 تے اولو کہ جیڑے گندی خواہشات دے پچھو مژدن او لے

پابندن جوتساں برلٹی دو بہوں جھک و نہجو۔

۲۹۔ تے اللہ سیس پابندے جوتساں کنیں بار ہولا کرے
تے انسان کمزور پیدا کیا گئے۔

۳۰۔ لے ایمان والو لتساں اپنے مال آپت وچ نا جائز طریقے
نال دکھاؤ سوالے ایندے جو تجارت نال آپت وچ غرضی
نال مال حاصل کرتے اپنے آپ کوں نہ قتل کو بے شک اللہ
سیس تہا بڑے اُتے ول ول رحم کرٹ والا ۵۔

۳۱۔ تے حیرھا شفع ہک ڈوجے (دامال زیادتی تے ظلم نال
کھادے تے اساں اوں کوں بھاد وچ سیسوں تے اللہ سیس
کیسے اے گال سوکھی ۵۔

۳۲۔ جے تساں وڈے وڈے گناہیں کنیں پچسو جیں کنیں تہا کوں
بکلیا گئے تے اساں تہا بڑے عیب تساں کنیں ٹاڈلیوں تے
داخل کرلیوں تہا کوں عزت والے مقام وچ ۵۔

۳۳۔ اللہ سیس تہا بڑے وچو جے کہیں کوں کس تے فضیلت
ڈتی ۵۔ تے تساں اوندی خواہش نہ کر۔ مردیں واسطے اوتہو ۵
جیرھا انہیں کھائے تے ترمیتیں کیسے اوتہو ۵ جیرھا انہیں کھائے
تے تساں اللہ سیس کنیں اوں فضل منگو بے شک اللہ سیس
ہر شے کوں بہوں چاڈے۔

۳۴۔ ہر آدمی واسطے اساں اوندے ترکے دے وارث بنائیں جیرھا
اوندے پیو ماتے قریبی سکیں چھوڑیے۔ جیندے نال تساں
پکا وعدہ کیتی کھڑے ۵ اوں کوں وی حصہ ڈلیو ۵۔ بے شک اللہ سیس
ہر شے تے نگران ۵۔

۳۵۔ مرد ترمیتیں تے نگرانیں واسطے جو اللہ سیس انہیں وچ بعض کوں
بعض تے فضیلت ڈتی ۵۔ تے اس وچ کیں دی جوا اپنے مال
وچ وچ کریندن یکہ ترمیتیں تے فرمانبردارن کڈ کھجواں شے
وی حفاظت کرٹ والیاں جیندی حفاظت دا اللہ سیس حکم

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ مِثْقَلًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرْضَىٰ مِنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عَدَاوَةً وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ
نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَارَ مَا تُهَوِّنُ عَنْهُ لَنُخَفِّفَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَنُدْخِلَكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ۝

وَلَا تَتَّبِعُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اِكْتَسَبْنَ ۖ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

وَلِكُلِّ جَلَلًا مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

الرِّجَالُ قَوُّمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَبِمَا آتَفَقُوا مِنْ أَمْرِهُم ۚ فَلِلنِّسَاءِ
مِثْرُ مَا لِلرِّجَالِ وَلَئِنْ تَخَافُنَ
تُشَوِّهَنَ فَعُظُوهُنَّ ۚ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

وَأَصْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿۳۵﴾

ہوتے۔ تے جیندی نافذانی داتہا کوں ڈرہوے انہیں کوں نصیحت کرو تے دل انہیں دے بسترانج کر ڈیوتے کٹو انہیں کوں تے جے او تہا ڈی جال من گھنن تے لساں انہیں دے خلافت کوئی کارروائی نہ کرورے شک اللہ سیس بہوں اچھا شان والا تے بہوں وڈا۔

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُّوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جے تھکوں نہیں ڈرنا پس دے اختلاف دا ڈرہوے تے لساں ہک اوندے خاندان وچو تے ہک اوندے خاندان وچو منصف تقرر کرو تے جے او ڈوہیں صلح کرادوں چاہن تے اللہ سیس زال پٹے کوں صلح کرن دی توفیق دیس۔ تے بے شک اللہ سیس بہوں جانیں والا تے بانبر۔

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَلًا فِخْوَراً ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اللہ سیس دی عبادت کرو تے کہیں شے کوں اوندا شریک نہ بناؤ تے پیر ماناں چمکا سلوک کرو تے نزدیکی سیکس نال تے تیں نال تے مسکین نال تے کوہوے ہمسائے نال تے پریں دے ہمسائے نال تے پاسے آسے ساتھی نال۔ تے جیندے اتے تہاڑے پٹے سہد مالک ہن انہیں نال۔ بے شک اللہ سیس اول آدمی کوں پسند نہیں کریںد جیرھا اکڑیجی تے فخر کرن والا ہووے۔

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْمُنُونَ مِمَّا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے جیرھے شوم ہن نے لوکیں کوں کجوسی دا حکم ڈیندن تے جیرھا اللہ سیس اپٹے فضل نال انہیں کوں ڈتے اول کوں لیکندن تے اسان کافریا کہتے تیار کیا ہوئے ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِيقًا لِلنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جیرھے اچھے مال لوکیں کوں ڈکھاؤں کیسے فریج کریندن تے اللہ تے آخرت دے ڈینہ تے ایمان نہیں ایندے تے جیندا شیطان سبجی۔ او بہوں برا سبجی۔

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿۴۰﴾

۴۰۔ انہیں کوں کیا تھیسوے ہا جے او اللہ سیس تے آخرت دے ڈینہ تے ایمان گن آون ہا تے اللہ سیس جو انہیں کوں ڈتے

اوند سے جو خرچ کرن ہاتے اللہ سیں انہیں کوں بہوں
چاشن والا۔

۴۱۔ بے شک اللہ سیں کو ریل تلوای ظلم نیں کریندا جے
نیکی ہوسی تے اوں کوں ودھا بڑیسی تے اپنے ولووی اوکوں
وڈا اجر بڑیسی۔

۴۲۔ تے انہیں لوکس دا کیا حال ہوسی جیڈاں اساں ہر ٹولے تے
ہک گواہ گمن اوسوں تے تیکوں انہیں نے گواہ گمن اوسوں۔

۴۳۔ اوں جہاڑے اولوک جیرے کافر تے رسول دے
نادرین او چاہن جو زمین وچ انہیں کوں پورہ تاو پنچے ہاتے
اللہ سیں کین او کوئی گال نہ لگا سکین۔

۴۴۔ اے ایمان والو! تاساں نہ کہو ہود پھر نماز دے جیڈاں تاساں
ہوش وچ نہ ہووے جنیں تاساں سمجھو نہ جو تاساں آہے پئے
تے نہ جہنی ہووہ سوائے ایندے جو تاساں مسافر ہووہ جے
تین تاساں دھان گھنوتے جے تاساں بیمار ہووہ یا سفر تے ہووہ
یا کوئی حاجت بہہ کے آیا ہووے یا تاساں تے ہووہ
تریمیتیں نال تے تہا کوں پائی نہ لے تے پاک مٹی نال تیم کر
گھنوتے مسح کرو اپنے منہ دا تے ہتھیں دا۔ بے شک
اللہ سیں معاف کرن والا تے بخش والا۔

۴۵۔ کیا تیکوں پتہ نیں انہیں لوکس دا جنہیں کوں کتاب دا کھ
حصہ بڑا گیا ہاتے انہیں گمراہی مل گدی تے اولے دی چاہن
جو تاساں وی سدھے رستے کین گمراہی وچو۔

۴۶۔ تے اللہ سیں تہا بڑے دشمنیں کوں چاڑھے تے اللہ سیں
سجکت دے لحاظ نال کافی تے مدد کرن دے لحاظ نال وی
کافی۔

۴۷۔ انہیں کوں جیرے یہودی تھین تے اللہ دی گاہیں کوں
انہیں دی جنہیں کین بد لیندن تے آہن اساں ٹے تے نغزانی

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ شَيْئًا ذَرَّةً وَإِن تَكَ حَسَنَةً
يُضَعِفَهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ
عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

يُؤْمِنُ يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَغَصَّبُوا الرُّسُلَ أَنْ يَنْصُرُوا
بِهِمُ الْأَرْضَ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى
حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْأَ إِلَى عَابِرِي سَبِيلٍ
حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَايَةِ أَوْ لَسْتُمْ مِنَ النَّسَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَ
أَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْكُرُونَ
الضَّلَّةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٥﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٦﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَ

رَاعَا لِيَا يَالسَّيِّئِينَ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَكَوْنَهُمْ
قَالُوا سَبْعًا وَاطْعْنَا وَاسْتَعْنَا وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۳۹﴾

کیتی تے توں سٹن تے خدا دیاں گاہیں نیکیوں سٹایاں دوزخین
تے اپنی زبانیں کوں مروڑ کے آہدن جو ساڈا خیال کرتے طعنے
مریدن دین وچ تے بے شک جے او لے اکمن ہا جو اسان
سٹئے تے فرمانبرواری کیتی تے توں ساکوں مہربانی نال ڈیکھ
تے لے انہیں کیسے چوکیا ہا تے زیادہ درست ہا۔ تے اللہ
سیس انہیں دے کفر دی وجہ کنیں انہیں تے لعنت کیتی تے او
ایمان نیں گمن آئے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
مِّنَّا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْغَىٰ وُجُوهًا فَزَرَّهَا عَلَى
أَذْبَارِهَا أَوْ تَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبِيِّ وَكَانَ
أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿۴۰﴾

۴۰۔ لے لوگو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہو تسان ایمان گمن آؤ
اوندرے لے جیڑی اسان تہا ڈو لہانی تے او اوندی تصدیق
کریدی ہو جیڑی تسان کنیں ہانی پئی ایں کنیں پہلے جو اسان
وڈے لوکیں کوں مٹا ڈیوں تے اسان انہیں کوں پچھو ہاں
کنڈی تا دلا پٹوں یا انہیں تے لعنت کردوں جیڑی اسان چھٹ چھٹ
والیں تے پھٹی ہانی۔ تے اللہ دی ہر گول پوری حق کے رہندی ہو

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ
إِثْمًا عَظِيمًا ﴿۴۱﴾

۴۱۔ بے شک اللہ سیس نیں بخشتا جو اوندرے نال شرک
کیا و پنچے تے ایندے سوا جیکوں چاہی بخش ڈیسی۔ تے جیڑا
اللہ نال شرک کریندے تے اوں بہوں وڈا گنہہ کیسے۔

الَّذِينَ آمَنُوا يَرْكَبُونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يظْلُمُونَ شَيْئًا ﴿۴۲﴾

۵۰۔ کیا جیکوں پتہ نیں انہیں دا جیڑے اپنے آپ کوں پاک
سمجھندن تے سچ لے ہے جو اللہ سیس جیکوں چاہندے
پاک کریندے تے انہیں تے پنڈ دی گہڑ تلام علم دی ذکیا
ولیسی۔

انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ
إِثْمًا مُّبِينًا ﴿۴۳﴾

۵۱۔ توں ڈیکھ او کیوں اللہ سیس تے کوڑ پھیندن تے
لے بہوں سارا وڈا گناہ۔

الَّذِينَ آمَنُوا يَرْكَبُونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يظْلُمُونَ شَيْئًا ﴿۴۴﴾

۵۲۔ کیا جیکوں پتہ نیں جنہیں کوں کتاب دا کچھ حصہ ڈتا گیا ہا
تے او بیس کوں تے شیطان کوں مینندن تے او آہدن انہیں
لوکیں دے متعلق جیڑے نیں مینندے جواد زیادہ ہدایت تے
ہن انہیں لوکیں کنیں جیڑے مومن۔

۵۳۔ اے لوگوں جنہیں تے اللہ لعنت کیتی تے جیندے تے اللہ سیس لعنت کرے توں اوندا امدادی نہ لیجھ سگیس۔

۵۴۔ کیا انہیں دیا دشا ہی وچ حصہ اوتے کہیں انسان کوں پنڈوی گلوا آئی اوصلی لکیر تلاوی نہ ڈلسن۔

۵۵۔ یا اولوکیں تے حد کریندن جو انہیں کوں اللہ سیس ایٹے فضل نال جڑے۔ تے اسان ابراہیم دی اولاد کوں کتاب تے سنہپ جڑا۔ تے اسان انہیں کوں بہوں وڈی بادشاہی جڑتی۔

۵۶۔ انہیں دجہ کجھ ایجھے بن جیرے اوندے تے ایمان گھن آئن تے کجھ اوکیں رک گئیں تے دوزخ دی گرمی بہوں زیادہ

۵۷۔ بے شک جیرے نیش منیدے ساڈی آیات کوں تے اسان انہیں کوں بھاد وچ ضرور سیسوں تے جڈاں جم گل ولین تے اسان پے جم وٹا ڈلسوں تاں جو او عذاب چکھن بے شک اللہ بہوں غالب تے بہوں سیانا۔

۵۸۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک اعمال کیتن اسان انہیں کوں ضرور جنت وچ داخل کرلیسوں جنت جیندے وچ نہراں و ہندیاں پئین۔ اوندے وچ ہمیشہ رہن۔ اوندے وچ انہیں کیتے پاک زلیں ہوسن تے اسان انہیں کوں داخل کرلیسوں گھاٹی چھاں وچ۔

۵۹۔ بے شک اللہ سیس تہاکوں مکم ڈیندے جو تہاں امتاں انہیں کوں ڈیو جیرے حقدارن تے جڈاں تہاں لوکیں وچ فیصلہ کرو تے انصاف نال فیصلہ کرو بے شک اللہ تہاکوں کینجی چٹکی نصیحت کریندے تے بے شک اللہ سیس بہوں سنن والا تے ڈیکھن والا۔

۶۰۔ اے ایمان والو تہاں اللہ سیس دی اطاعت کرو تے

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ نَجْدَ لَهُ تَصِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمَلِكِ إِذَا لَآ يُوْثِقُونَ النَّاسَ تَقِيرًا ﴿٥٤﴾

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذُقُوا الْعَذَابَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِكُمْ أَن تَوْثِقُوا الْأَمَنَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حُكِمَ بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ

أُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٦﴾

رسول تے اولیٰ حاکم دی اطاعت کرو جبرماتہا بڑے وچوہرے
تے جے تہا بڑا کہیں گال تے جھڑپتی وچے تے فیصلہ لسان
اللہ سیئیں تے اوندے رسول دو گھن وچوہرے تساں اللہ تے
آخرت دے ڈینہ کول منیندے ء۔ اے گال چچکی تے ایندا
بہوں چچکال انجام۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا
إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٧﴾

۶۱۔ کیا نیکیوں پتہ ء انہیں لوکیں دا جیرے اے دعویٰ کریندن
جو بے شک اساں ایمان گھن آئے ہں اوندے لے جبرماتہا
لے تے جبرماتیں کنیں پہلے ہمایا گئے اڈ چا ہندن جو اشیان
کنیں فیصلہ کراون تے انہیں کول حکم ڈتا گئے جو اوندرا انکار کرن
تے شیطان چاہندے جو انہیں کول پرے درے دا گمراہ بنا
ڈلیے۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦٨﴾

۶۲۔ تے جڈاں انہیں کول آکھیا ویندے جو آڈاوندو جبرماتے اللہ
سیئیں تے اوندے رسول دو تے توں منافقین کول ڈوبیں
جو او تیں کنیں بہوں پریں ہٹ ویندن۔

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ مَتَّ أَيْدِيَهُمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ ﴿٦٩﴾ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ
وَنُوفِقُهَا ﴿٧٠﴾

۶۳۔ تے اے کیوں تمیندے جڈاں انہیں تے مصیبت آوندی ء
انہیں دے اپنے ہمتیں دی کائی دی وچرنال بچیں او منافق
تیڈو اندن تے قساں کھندن جو اللہ دی قسم اساں تے صرف
ارادہ کیسا ہا چچکے سلوک دا تے صلح دا۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٧١﴾

۶۴۔ اے لوکن جو کچھ انہیں دے دلیں وچ اللہ سیئیں خوب ہاندے
توں انہیں کنیں پوہا متی وچ تے انہیں کول نصیحت کرتے انہیں
کول اینجی گال کر جیندا انہیں دے دلیں تے اثر تھیوے۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ وَابًّا رَحِيمًا ﴿٧٢﴾

۶۵۔ تے اساں کوئی رسول نیں پٹیا سوائے ایندے جو اللہ سیئیں
دے حکم نال اوندی اطاعت کیتی وچے تے بے شک جڈاں
انہیں اپنی جانیں تے ظلم کیا ہاتے تیڈو آون ہاتے اللہ کنیں
بخشش منگن ہاتے رسول وی انہیں واسطے بخشش منگن ہاتے
او اللہ سیئیں کول بہوں مہربان تے رحم کرٹ والا پادن ہا۔

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يَحْمِلُوكَ فِيمَا شَجَرٍ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيَسْلُمُوْا اَسْلٰمًا ۝۶۶

۶۶۔ تے تیرے رب دی قسم او مومن نہ تھیں جے تیں او
تیکوں ہراول گال وچ جیندے وچ او بھڑدن منصف نہ
بٹاون تے جیرھا توں فیصلہ کریں اوں کیں دیں وچ تنگی محسوس
نہ کرن تے پورے طور تے من گھن۔

وَلَوْ اَنَّا كُنْتُمْ عَلٰیہُمْ اِنْ اَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ اَوْ اَخْرَجُوْا
مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ
فَعَلُوْا مَا يُوعَظُوْنَ بِہٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ
تَنْبِيْہًا ۝۶۷

۶۷۔ تے بے شک جے اساں انہیں کوں مکم ہلاؤں با جو
اپنے آپ کوں قتل کرو یا اپنے گھرں وچ نکل وچڑتے سوائے
تھوڑے لوکں دے کوئی انہیں وچڑے کم نہ کرے ہا۔ تے جے
او کر گھن با جبرم انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہانڈے لے انہیں
کیے چنگا ہا تے پکی گال بائی۔

وَإِذَا لَا تَلِيْہُمْ مِّنْ لَّدُنَّا اَجْرًا عَظِيْمًا ۝۶۸

۶۸۔ تے اساں یقیناً انہیں کوں بہوں وڈا بدلہ دیوں ہا اپنے دل
۶۹۔ تے انہیں کوں سدھا رستہ وی دکھاؤں ہا۔

وَلَهْدِيْہُمْ سِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ۝۶۹
وَمَنْ يُطِيعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ
اللّٰهُ عَلَیْہِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ وَالْقِدِّیْقِيْنَ وَالشَّہِدَآءِ
وَالضَّالِّیْنَ وَحَسَنَ اُولٰٓئِكَ رَفِیْقًا ۝۷۰

۷۰۔ جیرے لوک اللہ تے رسول دی اطاعت کریں لے انہیں
وچ رل ولسن جنہیں تے اللہ سیں الناکتین جیویں نبی تے صدیق
تے شہید تے صالح تے اے لوک بہوں چنگے سبکی بن۔

ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ وَكَفٰی بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ۝۷۱
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا حٰذِرُوْا حُرْمًا فَاَنْفِرُوْا فِيْ سَبَآتٍ
اَوْ اَنْفِرُوْا جَنِيْعًا ۝۷۲

۷۱۔ لے اللہ سیں افضل تے او بہوں چاہی والا۔

۷۲۔ اے ایمان والو اپنی حفاظت دے سامانہ دیوے تیار رکھو
تے تھوڑے تھوڑے قس قس کے ٹرو یا سارے کٹے قس کے ٹرو

وَاِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لِّيَبْطِلَنَّ اِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِیْبَةٌ
قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلٰی اِذْ لَمَّا كُنْ مَعَهُمْ شَہِيْدًا ۝۷۳

۷۳۔ تے بے شک تساں وچو کچھ انجمن جیرے کم دے وقت
پچھو رہ ویندن جے تہا کوں کوئی مصیبت پہنچے تے او آہرے جو
میدھے اتے اللہ دا بہوں وڈا احسان جو میں انہیں نال حاضر نہ
ہا می۔

وَلَمَّا اَصَابَتْكُمْ فَضَلٌ مِنَ اللّٰهِ لِيَقُوْلُوْا كَاَنْ لَّمْ
تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَہٗ مَوَدَّةٌ يَّلِيْنٰنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ
فَاَفُوْزُ فَوْزًا عَظِيْمًا ۝۷۴

۷۴۔ جے تہا کوں اللہ سیں کس فضل پہنچے تے او آہرے ہا نے
جے میں انہیں نال ہواں ہا تے بہوں وڈی کامیابی ملے ہا تے میں
انہیں دے تے تہا بڑے وچ کوئی دوستی و التعلیق بائی کاہر نہ۔

فَلْيَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ اٰلِیُوْۤهَ الدُّنْيَا
بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ

۷۵۔ انہیں لوکں کوں اللہ دے رستے وچ جگ کرنی چاہی دی
جیرے دنیا وی زندگی کوں چھوڑ کے آخرت کوں مل گدی کھڑن

يَغْلِبُ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

تے جیسا اللہ دے رہے وہی جنگ کرے تے ماریا ونچے یا
بڑا بڑا تھی ونچے تے اسان اول کون ضرور وڈا بدلہ دیسوں۔

۷۶۔ تے تہا کون کیا تھی گئے جو تہاں توہمے لڑدے اللہ دے رہے
وہی انہیں دی خاطر جبرے مردیں تے عورتیں وچو کمزورن تے ہاں
جبرے آبدن لے ساڈے رب ساکوں ایں ظالم وستی وچو کڈھ
جیندے رہن والے ظالم۔ تے اپنے ولو ساڈا کوئی سبکتی بٹا
تے اپنے ولو ساڈا کوئی امدادی بٹا۔

۷۷۔ جبرے مومن ہونے اللہ دے رہے وہی جنگ کریندن تے
جبرے کافرن او شیطان دے رہے وہی جنگ کریندن ایں واسطے
تہاں جگ کرو شیطان دے دوستیں نال بے شک شیطان دی
تدبیر کمزور۔

۷۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں لوکس دا جنہیں کون اکھیا گیا با جو
تہاں اپنے ہمتیں کون روکو تے نماز پڑھانکے پڑھو تے زکاۃ ڈیو
تے جلال انہیں تے جگ فرض کیتی گئی تے انہیں وچو جگ لڑلہ
لوکس کیں الیوں بڈرن پئے گئے جیویں اللہ کیں بڈرنے یا اول کیں
دی زیادہ۔ تے انہیں اکھئے اے ساڈے رب تیں ساڈے اتیں
جنگ کیوں فرض کیتی تے کیوں نہ تیں ساکوں تمومری
مہلت ڈتی توں اکھ بڑے جو دنیا دا فائدہ تمومرا تے
آخرت جنگی ۷۷ اوندے واسطے جبرہا تقویٰ اختیار کرے۔
تے تہا بڑے اتے پنڈی جگڑ دی لیک تلاوی ظلم نہ کیتا
ولیں۔

۷۹۔ تہاں جھتاں ہوسو تہا کون موت آپکڑ لیس جہانویں
تہاں مضبوط قلعیں وچ وی کیوں نہ ہودو۔ جے انہیں
کون کوئی چنگائی پہنچے تے آہن جو لے اللہ ولے تے جے
انہیں کون کوئی برائی پہنچے تے آہن جو لے تے بڑے وتو۔
توں اکھ سب شے اللہ کیں ہے۔ ایں قوم کون کیا تھی

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ نَصِيرًا ۝

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ
إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا قَرِينُهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ اشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا
تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝

إِنَّمَا تَتَكَلَّمُونَ بِدِينِكُمُ الْمَوْتِ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ
مِّمَّا نَزَّلْنَا وَإِنْ تُصِيبْكُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ قُلْ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ
لَا يَكْفُرُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝

گئے جو گال سمجھ دے کو ہوس نہیں دیندے۔

۸۰۔ جو تیکوں چنگائی پہنچے اور اللہ کیں ہے تے جیہی تکلیف پہنچے او تیدے اپٹے ولو۔ اسان تیکوں لوکس واسطے رسول بنا کے پٹھے سے تے اللہ کافی گواہ۔

۸۱۔ جیرھا رسول دی اطاعت کریس اوں اللہ دی اطاعت کیتی تے جیرھا کنڈ پھیر گھنسی اسان تیکوں انہیں تے

نگران بنا کے نہیں پٹھیا

۸۲۔ او آبدن ساڈا کم تے اطاعت تے جڈیاں او تیں کیں باہر نکدن ہک ٹولہ انہیں وچورات گذریندے اوں دے خلاف جو توں آبدیں اللہ سیس کھدا اوں دے جو اورات کوں تیدے خلاف سوچیندن۔ توں انہیں کیں منہ پھیر گھن تے اللہ تے بھروسہ کرتے اللہ کافی کارساز۔

۸۳۔ کیا اولو کہ قرآن تے غور نہیں کریندے جے لے اللہ دے سوا کہیں پے کیں ہوندا تے اوں دے وچ بہوں سارا اختلاف پاوے ہا۔

۸۴۔ تے جڈیاں انہیں کیں امن یا خوف دی گال اندی او اوں کوں مشہور کر ڈیندن۔ جے او اوں گال کوں اپٹے رسول یا اپٹے حاکم دو گھن وچن ہا تے انہیں وچو سیانے لوک اصل گال کوں معلوم کر گھنن ہا۔ تے جے تہا پڑے اتے اللہ دا فضل نہ ہووے ہا تے اوں دی رحمت نہ ہوندی تے سوائے تھوڑے لوکس دے آساں شیطان دے پچھو ٹر پو و ہا۔

۸۵۔ توں اللہ دے رستے وچ جگہ کر تیکوں اپٹے سوا کہیں دازمہ وار نہ بنایا ویسی۔ تے توں مویش کوں ابھار (تیا کر) تھی سگدے جو اللہ سیس کافر دی جگہ کوں روک ڈلیوے تے اللہ سیس دی جگہ سخت تے ہوندا عذاب دی بہوں سخت۔

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَا لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٨٠﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨١﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ خَالَفُوا مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي يَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَخَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَنَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا ﴿٨٥﴾

۸۶۔ جیسا شخص چنگی سفارش کرے اور دے کیتے اور دے وچ
اور دے ۸۷۔ تے جیسا شخص بری سفارش کرے اور دے
واسطے وی اور دے ۸۸۔ تے اللہ سیس ہر شے دا نکلان۔
۸۹۔ تے جڈاں تہا کوں کوئی دعا ڈیوے تے اوں کیں چنگی
دعا ڈیوے یا او با دعا ڈیوے بے شک اللہ سیس ہر شے دا حساب
گھنن والا ۹۰۔

۸۸۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نیں او تہا کوں
قیامت دے ڈیندے ہر ضرور جمع کریندا ویس تے ایندے
وچ کوئی شک نیں تے اللہ سیس کیں زیادہ سچی گال کون
آکھ سکدے۔

۸۹۔ تے تہا کوں کیا تھی گئے جو تہاں منافقین دے متعلق
ڈیوے تھی گئے تے اللہ سیس انہیں کوں انہیں دے کیں
دی وچ نال منہ بھرے سٹ گھتے۔ کیا تہاں چاہندے
جو اللہ سیس جیکوں گمراہ دیتے اوں کوں مددے رستے تے
گھن آؤ۔ تے جیکوں اللہ سیس گمراہ کرے تے اوں دے واسطے
قول اصول کوئی رستہ نہ پئیس۔

۹۰۔ او چاہندن جو جیویں او کافرین گئیں تہاں وی اوں کافر
بڑی وچوڑے کہو جیویں تھی وچوڑے تہاں انہیں وچوڑے کیں سبکی
نہ بناؤ جے تیں او اللہ دے رستے وچ ہجرت نہ کرن جے او پھر
وچوڑے تے انہیں کوں کپڑو تے انہیں کوں قتل کرو جیواں وی او
لہجہ۔ تے انہیں وچوڑے کیں کوں سبکی تے ادا دی نہ بناؤ۔

۹۱۔ انہیں لوکس دے سوا جیسا انجی قوم وچوڑے ہون جو
تہا ڈے تے انہیں وچ کوئی معاہدہ ہووے یا او آون تہا ڈو
انہیں دے سینے تہا ڈے نال تے اپنی قوم نال بھڑن کیں ہرے
ہوئے ہون۔ تے جے اللہ سیس چاہندے او انہیں کوں تہا ڈے
لے غالب کر ڈیوے ہاتے او تہا ڈے نال بھڑن ہا۔ تے

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا ۝۸۶
وَإِذَا حُيِّنْتُمْ بِحِجَّتِهِ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مَا أَوْرَدُوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝۸۷

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجْعَلُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
رَبِّبٌ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝۸۸

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَتْرِيدُونَ أَنْ تَهْذُوا مِنْ أَصْلِ اللَّهِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝۸۹

وَذُؤُوا لَوْ كَفَرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ بَلَىٰ بِمَا جَاحَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا لَحُدُّوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝۹۰

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ نَبَأٌ
أَوْ حَاجٌّ وَلَمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يَقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يَقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَا
إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝۹۱

جے اوتساں کیں پوہے تھی وچن تے تہاڑے نال جنگ نہ
کرن تے تہاڑے نال صلح کرن چاہن تے دل اللہ سیس
انہیں دے خلاف تہاڑے واسطے جنگ داکوئی رستہ نہیں
چھوڑیا۔

۹۲۔ تے کچھ پے لوکس کوں وی تساں مسو جیرے چاہندن
جو تہاڑے نال تے اپنی قوم نال امن نال رہن۔ چٹاں وی او
فٹے دو ولائے گئیں انہیں کوں اوندے وچ منہ بھرتے سیٹا
گئے۔ تے جے اوتساں کیں پوہے تے پریں تھی وچن۔ تے
صلح وی نہ کرن تے او اپنے جھیں کوں وی نہ روکن تے بھجیں
تساں انہیں کو پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جھتاں وی تہا کوں
او ملن۔ اے او لوکن جو اساں تہاڑے واسطے انہیں دے
خلاف واضح دلیل دے دتی۔

۹۳۔ کہیں مومن دی شان نیں جو او کہیں مومن کوں قتل کرے
سوائے غلطی دے تے جیرھا غلطی نال مومن کوں قتل کرے
او مومن غلام آزاد کرے یا مقتول دے گھر والیں کوں خون بہا
ڈیوے سوائے ایندے جو او۔ صدقے دے طور تے چھوڑ
ڈیون۔ تے جے او انجھی قوم دا ہروے جیری تہاڑی دشمن تے
او قتل مومن ہروے تے ہک مومن غلام کوں آزاد کرن
(کافی) تے جے او اوں قوم وچ ہروے جو تہاڑے تے اوندے
درمیان معاہدہ ہروے تے او اوندے وارث کوں خون بہا
ڈیوے تے نال ہک مومن غلام کوں آزاد کرے۔ تے جے
ایندی طاقت نہ ہروے تے او ڈوہینے مسلسل روزے
رکھے اے اندی طرفوں رحمت تے اللہ سیس بہوں باٹن
والا تے بہوں سیٹا نا۔

۹۴۔ تے جے کوئی شخص کہیں مومن کوں بان بچھ کے قتل
کرے تے اندی سزا دوزخ۔ اوندے وچ ہمیشہ رہی تے

سَيِّدُونَ أَخِيْنَ يَرْيُدُونَ أَنْ يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلًّا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ
يَعْبُرُواكُمْ وَيُلقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ
فَاْخْذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْفُوهُمْ وَأَوَّلِيْكُمْ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿٩٥﴾

۱۳۶

وَمَا كَانَ يُؤْمِنُ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحْيَوْهُ رَبَّةً مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ
قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْيَوْهُ رَبَّةً مُّؤْمِنَةٍ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَلْيَبْذُ
مُسَلَّمَةً إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْيَوْهُ رَبَّةً مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ
لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٦﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيْهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا

عَظِيمًا ﴿۹۵﴾

اوندرے اتے اللہ دا غضب تے اللہ دی لعنت تے اوندے واسطے وڈا عذاب تیار۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَاكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۹۵﴾

۹۵۔ اے ایمان والو جو ایں تساں زمین تے اللہ دے رستے وچ سفر کرو تے پوری ڈیکھ بھال کر گھنوتے جی رہا تھا کون سلام کرنے اول کون اے نہ اکھو جو تون مومن نویں۔ تساں دنیاوی زندگی دا سامان پا بندے جو تے اللہ سیئیں کنیں ہیوں غینتاں ہن۔ تے تساں پہلے دی ایویں ہاوے۔ اللہ سیئیں تہاڈے اتے احسان کیتے تے تساں ڈیکھو جالو۔ بے شک اللہ سیئیں جو تساں کریندے جو چاہدے۔

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الْقَرَابَاتِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَائِنَةَ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۹۶﴾

۹۶۔ مومنین وچ اواد میرے کسین تکلیف دے بغیر ہر وچن تے جیرے اللہ سیئیں دے رستے وچ جہاد کرن والیاں اپنے مالیں نال تے جائیں نال او برابر نہیں درجے وچ فضیلت جی اللہ سیئیں بہن وایں تے اپنے مال تے جائیں نال جہاد کرن والیاں کون۔ اللہ سیئیں ساریں نال بھلائی دا وعدہ کیتے۔ تے اللہ سیئیں ہیوں وایں تے جہاد کرن والیاں کون وڈے اجر نال فضیلت جی۔

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۹۷﴾

۹۷۔ تے اللہ سیئیں ہیوں بخشش والا تے ہیوں مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْبَلَاءَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۹۸﴾

۹۸۔ بے شک او لوک جنہیں کون فرشتے اتھے حال وچ مارن جواد اپنے جائیں تے ظلم کرن والے ہن او فرشتے انہیں کون اکھن تساں کرمی مصیبت وچ ہاوے او اکھن جو اسان اپنے ملک وچ کمزور سمجھے ویندے ہاے فرشتے اکھن کیا اللہ دی زمین فراخ نہ بائی تساں کتھائیں ہجرت کرونجو ہاے او لوکن جنہیں دا ٹھکانہ جہنم تے او ہیوں بری جا۔

إِلَّا الَّتِي تَضَعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿۹۹﴾

۹۹۔ سوائے انہیں کمزوریاں دے جو انہیں تے تہمتیں تے ہالیں وچوچھے کسین جیلے دی طاقت نہ رکھیندے ہن تے نہ انہیں

کون کوئی بی راہ نظری بائی۔

۱۰۰۔ اے تمی سبکدے جو اللہ سیس انہیں کون معاف کر ڈیوے
اللہ سیس بہوں معاف کرن والا تے بخشش والا ۱۰۰۔

۱۰۱۔ جیرھا اللہ دے رستے وچ ہجرت کر لیس او زمین و چج بہوں
ساریاں حفاظت دیاں جہیں تے فراخی دے سامان پیسی تے
جیرھا شخص اپنے گھر کنیں اللہ تے اوندے رسول دو بہرت
کسکے نکلی تے اوں کوں دل موت آونچے اوند اجر اللہ دے
ذمے سمی گیا۔ اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۱۰۲۔ تے جڈاں تساں زمین و چج سفر کردتے تہا ڈے اتے
کوئی گناہ نیں جو تساں نماز قہر کرو۔ جے تساں ڈرو جو کافر
تہا کوں ڈکھ ڈالیں بے شک کافر تہا ڈے کھلے دشمن۔

۱۰۳۔ جڈاں توں انہیں وچج ہویں تے توں انہیں کوں نماز پڑھا
انہیں وچو ہک ٹولہ تہا بے نال کھڑا تہا تے ہتھیا روی چئی
کھڑا رہے۔ تے جڈاں او سجدہ کرن او تہا ڈے پھیر حفاظت
کیسے کھڑے تھی وچن تے ول آوے۔ ڈو جھالولہ جس
نماز نیں پڑھیں تے تہا بے نال نماز پڑھے اودی اپنے ہتھیا
تے حفاظت سامان چئی کھڑے رہوں تے اولوک جیرھے کافرن
او چاہندن جو تساں غافل تھی وچو۔ اپنے ہتھیا ریں نے
اپنے سامانیں کنیں تے او اہم کن تہا ڈے اتے حد
کر ڈیوں۔ جے تہا کوں مینہ دی تکلیف ہووے یا بیمار ہوو
تے تہا ڈے اتے کوئی گناہ نیں جو تساں اپنے ہتھیا رکھو
چا۔ تے اپنی احتیاط پوری کرو بے شک اللہ سیس کافروں
کیسے ذلیل کرن والا عذاب تیار کر چھوڑیے۔

۱۰۴۔ تے جڈاں تساں نماز پوری کر گھنوتے تساں اللہ سیس
کوں کھڑے تھی کے بہہ کے تے پا سے دے بھرما دے کرو۔
تے جڈاں تہا کوں تسلی تھی وچے تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو

فَاُولَٰئِكَ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَغْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
عَفُورًا ۱۰۰

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ نُهُ يَذْكُرْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۰۱

وَإِذَا عَزَمْتَ فِي الْأَرْضِ فَلْيَسْ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكُفْرَانُ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ۱۰۲
وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقِمْ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ زُرَّارِكُمْ وَتَلَاَّتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِكُمْ
فَيَبْسِلُونَ عَلَيْكُمْ قَبِيلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ فَزَعًا أَنْ تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنْ اللَّهُ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُبِينًا ۱۰۳

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُودًا وَعَلَى
جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۱۰۴
الصَّلَاةُ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ۱۰۵

بے شک نماز مومنین دے اتے وقت تے پڑھن فرض کیتی گئی۔

۱۰۵۔ تساں دشمن قوم کول بھن دج ڈھلے نہ تھیو نہ تہا کول تکلیف تھیدی ۽ تے انہیں کول دی تکلیف تھیدی ۽ جیویں تہا کول تکلیف تھیدی ۽ تے تساں اللہ کیں او امید رکھدے ۽ جیویں او نیں رکھتے۔ بے شک اللہ سیں بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانا ۽۔

۱۰۶۔ بے شک اساں تہا جو بھی کتاب لبائی ۽ تاں ہر توں لوکس وچ فیصلہ کریں جو اللہ نیکوں دکھائے۔ تے توں خیانت کرن والیں دلوں جھڑا کرن والا نہ بن۔

۱۰۷۔ تے اللہ کیں بخشش منگ۔ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے ول ول رم کرن والا ۽۔

۱۰۸۔ توں انہیں لوکس دی طرفوں نہ بھڑ جیرے اپنے آپ نال خیانت کریندن۔ بے شک اللہ سیں پسند نیں کریندا جیہا بہوں خیانت کرن والا تے بہوں گنہگار ہے۔

۱۰۹۔ او لوکس کیں تے لکدن تے اللہ سیں کیں نیں لک سکے۔ اللہ سیں انہیں دے نال ہوندے جیرے دیلے اورات کول مشورے کرن وچ گزیریندن جینکوں اللہ سیں پسند نیں کریندا تے جو کجھ او کریندن اللہ سیں انہیں کول دہیٹن والا ۽۔

۱۱۰۔ سناں تساں او ہے ہوتے جیرے انہیں دی طرفوں دنیاوی زندگی وچ جھڑا کریندے ۽ قیامت دے ڈینہہ انہیں دی طرفوں اللہ سیں نال کول جھڑا کرے یا انہیں دی کون حفاظت کرن والا ہوسی۔

۱۱۱۔ تے جیہا شغف برائی کریندے یا اپنے آپ تے ظلم کریندے ول اللہ سیں کیں معافی منگ گھندے او اللہ سیں

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَأَنْتُمْ يَأْلَمُونَ لَمَّا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَافًا أَتِيًا ﴿١٠٨﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْجُونَ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَكِيمًا ﴿١٠٩﴾

هَاسَتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١١﴾

کوں بہوں بخشش والا تے مہربان بیسی۔

۱۱۲۔ تے جیرھا شخص گناہ کرنیوے اوندی سزا اونکوں آپ کوں بلسی تے اللہ سیئں بہوں جائز والا تے بہوں سیانا ۱۱۳۔ تے جیرھا شخص خطا کرے یا گناہ کرے تے دل اوندی الزام کہیں بے قصور تے لاڈلوے اوں بہوں وڈا بہتان تے کھلا کھلا گناہ اپنے ذمے لاگدھے۔

۱۱۴۔ تے جے اللہ رافعت تے اوندی رحمت تیبے اتے نہ ہوندی تے انہیں وچوہک ٹولہ تیکوں ہلاک کرن ڈالکا ارادہ کر چکیا ہا۔ او اپنے سوا بیا کہیں کوں ہلاک نہیں کر سگدے تے نہ تیبڈا کجھ وگاڑ سگدن۔ اللہ سیئں تیبے اتے کتاب تے حکمت لہائی تے تیکوں سکھائے سی برتوں نہ جائڈا مانویں تے تیبے اتے اللہ سیئں دا بہوں وڈا فضل ہا۔

۱۱۵۔ انہیں دے ٹک کے صلاحیں کرن وچ کوئی زیادہ چنگائی کاہ نیئں سوائے ایندے جیرھا صدقے دی صلاح ڈلوے یا چنگی کم دی یا لوکیں وچ صلح صفائی دی تے اے کم جیرھا دی اللہ دی رضا کیے کر لسی اسان اونکوں جلدی بہوں وڈا اجر ڈالیوں۔

۱۱۶۔ تے جیرھا ہدایت ظاہر قیون دے بعد رسول نال بھیڑا کر لسی تے مومنین دے سوا پے رستے تے طریسی اسان اوں کوں اڈاہیں پھیر ڈالیوں جتنے او پھری تے دلا اوں کوں دوزخ وچ سیٹوں تے اے بہوں گندا ٹکاڈے۔

۱۱۷۔ بے شک اللہ سیئں شرک کوں نیئں بخشندے ایندے سوا جیندے چاہی پے گناہ بخش ڈالیسی تے جیرھا اللہ نال شرک کرنیوے او ڈاڈا گراہ۔

۱۱۸۔ او اوندے سوا مادیں کوں سببیدن (غدا بیندن)

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۱۲﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِهَا فَيَتَوَلَّى الْآثِمِينَ ﴿۱۱۳﴾ فَقَدْ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُدُّوكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ رَاضٍ لَاحِظٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۱۶﴾

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ لُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۱۱۷﴾

۱۱۷

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿۱۱۸﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا أَوْ يَدْعُونَ إِلَٰهًا مَعْلُومًا ﴿۱۱۹﴾

تے او محض مردود شیطان کوں سیلیدن۔

۱۱۹۔ اللہ اوں کوں لعنت کیتی ۛ تے اوں آکھئے میں تیلے بندیں وچ ہک حصہ ضرور پکڑ لیاں۔

۱۲۰۔ تے انہیں کوں ضرور گمراہ کر لیاں تے انہیں کوں امیدیں ڈولیاں تے انہیں کوں حکم ڈولیاں او جانوریں دے کن کپسین تے انہیں کوں حکم ڈولیاں تے او اللہ دی خلقت کوں بدل ڈالین۔ تے جیڑھا اللہ دے بجائے شیطان کوں سبکتی پٹندے او بہوں گھائے وچ۔

۱۲۱۔ او انہیں کوں وعدے بُریندے تے امیدیں بدھونے انہیں نال او شیطان دوکھے دے سوا کوئی وعدہ نہیں کریںدا۔

۱۲۲۔ اے لوک جنہیں دالکاٹہ دوزخ تے لوں کنیں بھیج نہیں سگدے۔

۱۲۳۔ تے جیڑھے لوک ایمان گمن آنے تے نیک اعمال کیتے اسان انہیں کوں ضرور اتھجے باغیں وچ داخل کر لیں جنہیں وچ نہراں و نہرین او انہیں وچ ہمیشہ رہن۔ اللہ دا وعدہ سچا ۛ۔ اللہ کنیں زیادہ سچی گال کیندی تھی سگدی ۛ۔

۱۲۴۔ نہ تہا دی خواہشیں تے نہ اہل کتاب دی خواہشیں دے مطابق قمیسی جیڑھا برائی کر لسی اوندا بدلہ ڈتا ویسی۔ تے اللہ دے سوا کہیں کوں دوست نہ پیسن تے امدادی۔

۱۲۵۔ جیڑھا نیک اعمال کر لسی او جوان ہوسے یا تریمت تے ہون مومن او بہشت وچ داخل تعین تے انہیں تے پنڈ دی گہکڑ دے جیڑھا دی علم نہ کیا ویسی۔

۱۲۶۔ اوں کنیں زیادہ چنگا دین کیتا ۛ جیں چنگا کم کیتے تے اپنے آپ کوں اللہ دے سپرد کرتے تے ابراہیم جیڑھا ہک خدا کوں منیندا او دے دین دے پچھ چلن۔ تے اللہ تے ابراہیم کوں دوست بنا گدے۔

لَعْنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكْ نَصِيْبًا مِّمَّا فَفَرَضًا ﴿١١٩﴾

وَلَا ضَلٰهُمْ وَلَا مَيۡلَ لَهُمۡ وَلَا مَرۡئَهُمۡ فَلَيۡبَكِّرَنَّ اِذَا نَالَ الْاَنۡعَامَ وَلَا مَرۡئَهُمۡ فَلَيۡغَيِّرَنَّ خَلۡقَ اللّٰهِ وَمَنۡ يَتَّخِذِ الشَّيۡطٰنَ وَلِيًّا مِّنۡ دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرٰنًا مُّبِيۡنًا ﴿١٢٠﴾

يَعِدُّهُمْ وَيُؤَيِّنُہُمْ وَمَا يَعِدُہُمُ الشَّيۡطٰنُ اِلَّا غُرُوۡرًا ﴿١٢١﴾

اُولٰٓئِكَ مَا لَهُمۡ جَہَنَّمُ وَلَا يَجِدُوۡنَ عَنْہَا مَجِيۡضًا ﴿١٢٢﴾

وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدۡخِلُهُمۡ جَنَّٰتٍ تَجۡرِيۡ مِنْ تَحۡتِہَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡہَا اَبَدًا وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَمَنۡ اَصۡدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيٰلًا ﴿١٢٣﴾

لَيْسَ بِاَمَانِيۡكُمْ وَلَا اَمَانِيۡ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنۡ يَعۡمَلْ سُوۡۤءًا يَّجۡزِ بِہٖ وَلَا يَجِدُ لَہٗ مِّنۡ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيۡرًا ﴿١٢٤﴾

وَمَنۡ يَعۡمَلۡ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِّنۡ ذَكَرٍ اَوْ اٰنَسَ وَہُوَ مُؤۡمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدۡخُلُوۡنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُوۡنَ نَقِيۡرًا ﴿١٢٥﴾

وَمَنۡ اَحۡسَنُ دِيۡنًا مِّمَّنۡ اَسۡلَمَ وَجَہَہٗ لِلّٰهِ وَہُوَ مُحۡسِنٌ وَّاَتَّبَعَ مِلَّةَ اِبۡرٰہِيۡمَ حَنِیۡفًا وَّاَتَّخَذَ اللّٰهُ اِبۡرٰہِيۡمَ حَبِيۡلًا ﴿١٢٦﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ
يُحْكِمُ شَيْءٌ مُّحِيطًا ۝۱۸

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللّٰهُ يَفْتِنُكُمْ فِيْهِنَّ ۚ وَ
مَا يَنْتِلُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِي نِسَاءِ الْاَنۡبِيَآءِ الَّذِي لَا
تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كَتَبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنۡكِحُوْهُنَّ
وَالۡمُسْتَضَعِّفِيْنَ مِنَ الْوِلَدِ اِنَّ وَاَنْ هُوَ مَوَالِيْكُمْ
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفَعَّلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ
عَلِيْمًا ۝۱۹

۱۲۷۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دے۔ اللہ سیس ہر
چیز دا پورا پورا علم رکھیندے۔

۱۲۸۔ ترمیمیں دے بارے وچ لوک تیں کیں پچھن توں آکھ
اللہ سیس انہیں دے بارے وچ تہا کوں اجازت دے
چکے تے کتاب وچ تہا کوں پڑھ کے سنایا گئے انہیں تم ترمیمیں
دے بارے وچ جنہیں کوں تساں نرہے ہر دے انہیں دے پھر تھے ہوئے
حق تے تساں چاہندے ہر انہیں نال نکاح کرو تے بالیں
وچرے کمزور (لے وی کم ہا) جو تساں یتیمیں نال انصاف
کرو۔ جو تساں چوگانی کر لیسو بے شک اللہ سیس اوں کوں
بڑا دھا چاندے۔

۱۲۹۔ جے کہیں زال کوں اپنے پئے کیں بدسلوکی دا ڈر ہوے
تے بے پرواہی داتے انہیں بڑیاں تے کوئی گناہ نیں جو او
صلح کر گھن تے صلح چنگی ہر۔ دیں وچ شومانی پیدا کر ڈتی
گئی ہر جے تساں کم کرو تے اللہ کیں بڑو بے شک اللہ جو
تساں کریندے ہر اوں کیں با خبر۔

۱۳۰۔ تے تساں زالیں دے بارے وچ اصلو انصاف نرہے
کر سگدے تساں جتنی وی کوشش کرو۔ تساں ہک دو اصلو نہ
جھک دجو تے ہی کوں ادھ وچ لڑکا کھڑا جے تساں آپت
وچ صلح کر گھن تے تقویٰ اختیار کرو تے بے شک اللہ بہوں
محنت والا تے مہربان۔

۱۳۱۔ جے او بڑیاں انجراج تھی دجن تے اللہ سیس ہر کیں
کوں فراخی بڑے کے امیر کر ڈیسی تے اللہ سیس بہوں وسعت
ڈیوں والا ہر۔ بہوں سیانا ہر۔

۱۳۲۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دے۔ تہا بڑے
کیں پہلے جنہیں کوں کتاب بڑی گئی ہائی تے تہا کوں دی تاکید
مکمل ہونا ہر اللہ کیں بڑو۔ نئے جے انکار کر لیسو تے بے شک جو

وَاِنْ اِمْرَاۃٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعۡرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَیْہِمَا اَنْ یَّضِلَّحَا بَیۡنَہُمَا صُلٰحًا وَ الصُّلٰحُ
خَیۡرٌ وَّ اٰخِزۡتِ الْاَنۡفُسَ الشَّحَّ وَاِنْ نَّحۡسِنَا
وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُوْنَ خَبِیۡرًا ۝۱۹

وَلَنْ تَسۡطِیَعُوْا اَنْ تَعۡدِلُوْا بَیۡنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصۡتُمْ
فَلَا یَسۡلُوْا کُلَّ اَمَلٍ فَتَذَرُوْہَا کَالۡمُعۡلَقَةِ وَاِنْ
تُصۡلِحُوْا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا رَّحِیۡمًا ۝۲۰

وَاِنْ یَتَفَرَّقَا یَغۡنِ اللّٰهُ کُلَّ مِّنۡ سَعَتِہٖ وَكَانَ اللّٰهُ
رَاسِعًا حَکِیۡمًا ۝۲۱

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّیۡنَا
الَّذِیۡنَ اٰتَوۡا الْکِتٰبَ مِنْ قَبۡلِکُمْ وَاِذَا کُلَّمَا اٰتَوٰهُمُ
وَاِنْ تَنۡفَرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿۳۱﴾

کچھ آسمانیں تے زمین و بچ او اللہ سیس داہ۔ تے اللہ سیس
بے نیاز تے تعریف کیا گئے۔

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ
وَكَيْلًا ﴿۳۲﴾

۱۳۲۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین و بچ او اللہ داہ تے اللہ سیس
کافی کارساز۔

اِنْ يَنْشَاْ يَذْهَبْكُمْ اَيْهَا النَّاسُ وَيَاتِ بِالْاٰخِرِ ۚ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلَىٰ ذٰلِكَ قَدِيرًا ﴿۳۳﴾

۱۳۳۔ تے او چاہے تے تہا کوں و بچا بڑوے تے نہیں کوں
گمن آوے تے اللہ سیس ایندے اتے قادر۔

مَنْ كَانَ يَرْيِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَقَدْ جَاءَ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿۳۴﴾

۱۳۴۔ جیرھا شخص دنیا دا بدلہ چاہندے تے اللہ دے کو بہو
دنیا دا ثواب دی ہسے تے آخرت داوی ہ۔ اللہ سیس بہوں
سُنُّن والاہ تے بڑیکمن والاہ۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوْمٍ مِّنْ اَلْقِسْطِ شٰهَدَآءُ
لِّلّٰهِ وَلَوْ عَلَے اَنْفُسِكُمْ اَوْ اِلْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ
يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاَللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا قِسْطًا ۚ فَلَا تَتَّبِعُوْا
الْهَوٰى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ وَاِنْ تَلَوْا اَوْ تَعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۳۵﴾

۱۳۵۔ اے ایمان والو! تم انصاف تے قائم رہ کے اللہ کیسے
گواہ بنو و بچو بھانویں او گواہی تہا بڑے اپنے یا ما پو یا سکیں
دے خلاف ہوے۔ جے او امیر ہوے یا غریب۔ اللہ سیس
انہیں بوناہیں دا زیادہ غیر خواہ۔ تے تہا کہیں خواہش دی
پیروی نہ کرو جو تہا انصاف کرو۔ جے تہا لکسو یا کند
کر لیسو تے بے شک اللہ سیس جو تہا کریندے ہ باخبر۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُوْلِهِ وَاَلِکِتٰبِ الَّذِیْ
نَزَلَ عَلَے رُسُوْلِهِ وَاَلِکِتٰبِ الَّذِیْ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ
يَکْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِکَتِهٖ وَکُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَایَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ
صَلَّٰ ضَلٰلًا بَعِیْدًا ﴿۳۶﴾

۱۳۶۔ اے مومنو! تہا ایمان گمن آو اللہ تے اللہ
رسول تے اول کتاب تے جیرھی او اپنے رسول تے
بھائی ہ۔ تے اوں کتاب تے جیرھی ایں کیں پہلے بھائی گئی
ہائی۔ جیرھا انکار کریندے اللہ تے فرشتیں دا تے
اوندے کتابیں دا تے رسولیں دا تے آخرت دے بڑینہ دا
تے اوپرے درجے دی گمراہی و بچ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ کَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ کَفَرُوْا ثُمَّ اٰزَدُوْا کُفْرًا
لَّهُمْ یٰۤاِنَّ اللّٰهَ لَیَعْلَمُ کُفْرَهُمْ وَلَا یَهْدِیْہُمْ سَبِیْلًا ﴿۳۷﴾

۱۳۷۔ بے شک او لوک جیرھے ایمان گمن آئے تے
ول انکار کرڈتے ول ایمان گمن آئے تے ول انکار کرڈتا
تے ول انکار وچ ودھ گئے اللہ انہیں کوں اصلو معاف نہ کر لسی
تے نہ انہیں کوں سدھا رستہ بڑھ لسی۔

بَشِّرِ الْمُنٰفِقِیْنَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِیْمًا ﴿۳۸﴾

۱۳۸۔ توں منافقین کوں اے خبر سنا بڑے جو بے شک

انہیں کہتے ہیں کہ لڑیوں والا عذاب۔

۱۴۰۔ میرے لوگ کافریں کوں سبکتی پٹیندن مومنین کوں
چھوڑ کے کیا او انہیں کنیں عزت چاہندن بے شک عزت
ساری اللہ دے ہتھ ورج۔

۱۴۱۔ کتاب ورج تہاڑے اتے اے حکم ہلٹے سی بوتساں
جڈاں سٹور اللہ دی آیتیں دا انکار تھیندا پئے تے انہیں نال
مذاق تھیندا پئے تے تساں انہیں نال نہ بہو جے تیں او پی
گال شروع کر ڈیوں۔ نہ تے تساں وی ادیں تھی دیسو۔ بے شک
اللہ سیس منافقین تے کافریں کوں دوزخ ورج کٹھا کر لسی۔

۱۴۲۔ میرے تہاڑی تباہی دا انتظار پئے کریندن جے تہا کوں
اللہ دلو فق لے تے او آہن کیا اساں تہاڑے نال نہ ہا سے
تے جے کافریں دے حصے دج فق آوے تے آہن اساں
تہاڑے اتے غالب نہ آگئے ہا سے تے تہا کوں اساں
مومنین کنیں بھائے اللہ سیس قیامت دے ڈینہہ تہاڑے
درسیان فیصلہ کر لسی تے اللہ سیس کافریں کوں مومنین تے
اصلو غلبہ نہ ڈیسی۔

۱۴۳۔ بے شک منافق اللہ سیس کوں دھوکا ڈیوں چاہندن
تے انہیں کوں دھوکے دی سزا ڈیسی۔ تے جڈاں او کھڑے
تھیندن نماز کہتے تے سستی نال کھڑے تھیندن تے اولوکیں
کوں بکھلیندن تے اللہ سیس کوں تھوڑا یاد کریندن۔

۱۴۴۔ او ڈپ ڈپ ورج رہندن نہ انہیں دو نہ انہیں دو
تے جیکوں اللہ سیس ہلاک کرے توں اونہے بچن دا کوئی
رستہ نہ پئیس۔

۱۴۵۔ اے ایمان والو تساں کافریں کوں سبکتی نہ بناؤ مومنین
کوں چھوڑ کے کیا تساں اللہ کوں اپنے غلام کھلی کھلی
دلیل ڈیندے ہو۔

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ يُبْتَغَوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿۱۴۰﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَعَيْتُمْ إِلَى
اللَّهِ يَكْفُرْ بِهَا وَيُسْتَهْزَأَ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿۱۴۱﴾

الَّذِينَ يَكْرَهُونَ أَنْ يَكُونَ لَكُمْ قُرْبَىٰ ۖ كَانُوا
قَالُوا أَلَمْ يَكُنْ مَعَكُمْ ۖ وَإِنْ كَانُوا لِلْكَافِرِينَ نَصِيبًا
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَتَّبِعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿۱۴۲﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا
قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالًا يُرَاءُونَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۴۳﴾

مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ ۖ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿۱۴۴﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۱۴۵﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿٥٧﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٥٨﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنَّ شُكْرَكُمْ وَامْنَتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿٥٩﴾

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا سِرًّا مِّنْ ظُلُمٍ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿٦٠﴾

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تُنْفِقُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٦٢﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٦٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦٤﴾

۱۴۶۔ بے شک منافق جہنم دی شہود وچ بوسن تے توں انہیں دا اصلو کوئی مدادی نہ پئیس۔

۱۴۷۔ سولے اونڈے جبرھا تو بہ کرے تے اصلاح کرے تے اللہ سیس نال چہڑیا رہ وچنے تے اپنے دین کوں اللہ کیے غالص کر گئے لے لوک مومنین وچ شامل ہن تے اللہ سیس مومنین کوں منظور وچا جڑیسی۔

۱۴۸۔ جے تساں شکر کرتے ایمان گمن آؤ تے اللہ تہا کوں عذاب بڑے کے کیا کر لسی تے اللہ سیس بہوں قدر کرٹ والا تے بہوں جائز والاء۔

۱۴۹۔ اللہ سیس بری ہاں دے ظاہر کرٹ کوں پسند نہیں کریندا۔ باجیندے اتے ظلم کیا گیا ہووے۔ تے اللہ سیس بہوں سُنَّ والا تے جائز والاء۔

۱۵۰۔ جے تساں کہیں نیکی کوں ظاہر کرو یا اوں کوں لکاو یا برائی کوں معاف کرو تے بے شک اللہ سیس بہوں معاف کرٹ والا تے بہوں قدرت والاء۔

۱۵۱۔ بے شک جبرھے لوک اللہ تے اونڈے رسولیں دا انکار کریندن تے او چاہندن جو اللہ تے رسولیں دے درمیان نکمیاں کرن تے او آہدن جو اساں کچھ کوں میندے ہیں تے کچھ دا انکار کریندے ہیں تے او چاہندن جو او وچکار لا راہ پکڑن۔

۱۵۲۔ ایسے لوک پکے کافرن تے اساں کافریں کیسے ذلیل کرٹ والا عذاب تیار کیا ہوئے۔

۱۵۳۔ تے جبرھے اللہ تے اونڈے رسولیں کوں میندن تے انہیں وچ کہیں دے درمیان فرق نہیں کریندے ایسے لوکن جڑا نہیں کوں انہیں دابہ ضرور پڑیسی تے اللہ سیس بہوں بخش والا تے مہربان۔

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿٥٥﴾

۱۵۴۔ تیس کہیں پچھدیں اہل کتاب جو توں انہیں تے آسمان کہیں کتاب ہما (اے وی کچھ نہیں) موسیٰ کہیں تے اس کہیں وی وڈا سوال کیتا ہا نیں تے انہیں آکھیا ہا جو ساکوں اللہ ڈکھا ظاہر ظہور تے انہیں دی ظلم دی وجر کہیں انہیں کوں ہلاک کرن وائے عذاب پکڑ گدھا۔ ول انہیں گاہے کوں (معبود) بٹا گدھا ایندے بعد جو انہیں کہیں کھلے کھلے نشان آچکے ہن پچھیں اسان انہیں کوں معاف کر دتا تے اسان موسیٰ کوں کھلا کھلا غلبہ ڈتا۔

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِبَيِّنَاتٍ لَهُمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا إِنِّي سَمِيتُ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٥٦﴾

۱۵۵۔ تے اسان انہیں کہیں لپکا وعدہ گھنیں دیلے طور پر ہاڑ کوں انہیں مے اتے کھڑا کیتا تے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں اس دروازے وچ آکھن میندے ہوئیں پہہ و نچرتے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں حد کہیں نہ ودھو چھن چھن مے معافے وچ تے اسان انہیں کہیں لپکا وعدہ گھن گدھا ہا۔

فَمَا نَقْضِهِمْ مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِآيَاتِ اللَّهِ وَتَوَلَّوْهُمُ إِلَّا نَجْمًا غَيْرَ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ كُذِّبَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٧﴾

۱۵۶۔ تے پچھیں انہیں دا وعدہ تروڑن دی وجر نال تے اللہ دی آیات دا انکار کرکے تے نیں کوں ناحق قتل کرکے تے لے آکھن دی وجر نال جو ساڑے دیں تے پردن۔ سچی گال لے ہے اللہ سیئیں انہیں دے کفر دی وجر کہیں انہیں تے مہر لاڈنی تے اوہن ایمان نہ آئیں۔

وَكَفَرُوا بِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿٥٨﴾

۱۵۷۔ تے انہیں دے کفر دی وجر کہیں تے انہیں دحضرت مریم تے وڈا بہتان لاوڑ دی وجر کہیں تے

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿٥٩﴾

۱۵۸۔ انہیں دالے آکھن جو بے شک اسان مسیح عیسیٰ ابن مریم اللہ دے رسول کوں قتل کر دتے تے نہ انہیں اول کوں قتل کیتے تے نہ جاس نے ماریئے نیں تے او انہیں واسطے ایویں قہی گئے جیویں مویا ہویا تے بے شک جنہیں لوکیں ایندے وچ اختلاف کیتے او شک وچ ہن

انہیں کون کوئی علم نہیں۔ ما او وہم دے پچھو ٹر دے ہیں
انہیں اوں کوں قتل یقیناً نہیں کیا۔

۱۵۹۔ سچ اے ہے جو اللہ سب سے اونکوں اپنے حضور
بہوں عزت بڑی تے اللہ سب سے بہوں غالب تے
بہوں سیانا۔

۱۶۰۔ تے اہل کتاب و جو کوئی نہیں جو اپنی موت کیں پہلے
ایں واقعے کوں نہ میندا ہووے تے قیامت دے ڈینہ
او انہیں دے غلام گواہ ہوی۔

۱۶۱۔ انہیں لوکس دے ظلم دی وجہ کیں جبرے بہودی ہن
اساں انہیں تے او پاک چیزاں دی حرام کر ڈتن جبریاں انہیں
تے غلام ہن۔ تے اندری وجہ انہیں دا بہوں ساریں کوں اللہ
دی راہ کیں روک دی ہا۔

۱۶۲۔ تے انہیں اسود گھن دی جڈاں انہیں کوں اس کیں روک دیا گیا ہا
تے انہیں دا ناحق لوکس دا مال کھاو دی وجہ کیں لے سزا
ملی تے اساں انہیں و جو کافر کیتے ڈکھ ڈیوٹن والا عذاب
تیار کیتے۔

۱۶۳۔ تے جبرے نوک انہیں و جو علم و چ پکن تے مومن
جبرے ایمان ایندن اندھستہ جبرے تیار دیا گیا گئے تے جو تیں
لنیں پہلے لہایا گئے تے سناں کوں ٹہاکے پڑھدن تے
زکاۃ ڈیوٹن والین تے اللہ تے آخرت دے ڈینہ تے ایمان
گھن آوٹن والین۔ انہیں نوکس کوں اساں ضرور و ڈا بدلہ
ڈیسیں۔

۱۶۴۔ بے شک اساں تیار و دی کیتی جیمیں اساں نوح
دو کیتی ہائی تے ایندے بعد نہیں نیسں دو اساں و دی
کیتی ہائی ابراہیم دو تے اسماعیل دو تے اسحاق دو تے
یعقوب دو تے اوندی اولاد دو تے عیسیٰ تے الیہ تے

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۵۹﴾

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿۱۶۰﴾

فَيُظْلَمُونَ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا عَلَيْهِمْ طَبَعَتْ
أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ بَيْلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿۱۶۱﴾

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالِ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۶۲﴾

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۶۳﴾

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ
يُونُسَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ

سَرَبُورًا ۝

یونس تے ہارون تے سلیمان دوتے اساں داؤد کوں زبور
ڈیٹی ہائی۔

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۝

۱۶۵۔ تے کچھ رسولن جیندا اساں ایں کنیں پہلے تیکوں دوس
چکے ہئیں تے کئی رسول ہن جیندا ذکر اساں تیبڑے اتے
نئیں کیتا تے اللہ سیس موسیٰ نال چچی طراں گھاہیں
کیتن۔

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

۱۶۶۔ تے کچھ رسول خوشخبری ڈیون والے تے کچھ ڈراون
والے ہن تاں ہر رسولیں دے آون دے بعد لوکس دا اللہ تے
کوئی اعراض نہ رہے تے اللہ بہوں غالب تے بہوں
سیاناء۔

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالنَّاسُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

۱۶۷۔ تے اللہ سیس گواہی ڈیندے ہوا دکنوں اللہ سیس پٹے
علم نال ہمائے جو تیبڑے اتے ہمایا گئے تے فرشتے دی
گواہی ڈیندن تے اللہ دی گواہی دریمہ۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

۱۶۸۔ بے شک جنہیں لوکس انکار کیتے تے اللہ دے رستے
کنیں روکیندن اوہوں وڈی گمراہی وچ پئے گئیں۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝

۱۶۹۔ بے شک جیزے لوک کافرن تے ظلم کیتے نیں اللہ انہیں
کو نہ بخشے تے نہ انہیں کوں پیا رستہ دکھلیسی۔

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

۱۷۰۔ سوائے جہنم دے رستے دے اے اوندے وچ دیر
تئیں پئے رہن لے اللہ دے کیتے سوکھا۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

۱۷۱۔ اے لوکو اے رسول تہا بڑے کوہو تہا بڑے رب کنیں حق
نال آگئے تاساں ایمان گھن آؤ اے تہا بڑے واسطے چنگا
تے جے تاساں انکار کر لے سوتے بے شک جو آسانیں تے زین
وچ او اللہ دے تے اللہ سیس بہوں جائز والائے بہوں
سیاناء۔

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

۱۷۲۔ اے اہل کتاب تاساں اپنے دین وچ حد کنیں نہ ودمو
تے اللہ دے خلاف کوئی کمال نہ کیتا کرو سوائے سچ دے۔

رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحُ قُدُّسِهِ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً ۚ إِنَّهُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنَّا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى
بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٢٣﴾

مسیح عیسیٰ ابن مریم صرف اللہ و رسول ہاتے اوندی بشارت
با حضرت مریم دوتے او اللہ کنیں رحمت ہائی تے تسال اللہ
تے اوندے رسولیں تے ایمان گھن او تے تسال ترے
خدا نہ آکھو رک و بچو تہا بڑے واسطے چنگائی ۲۳ صرف اللہ
کلبا معبود او پاک این گال کنیں جو کوئی اوند پتر ہووے
آسمان تے زمین و جج جو کجھ ہے او ہیں داہ تے اللہ سیس
کافی کار ساز۔

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ إِلَيْهِ جَعِيمًا ﴿٢٤﴾

۱۰۳۔ حضرت مسیح این گال دا برا نہ منی جو او اللہ دا بندہ
سبب تہ تے نہ ہی مقرب فرشتے تے جیرھا اوندی عبادت
دا برا منی تے وڈائی کرے انہیں ساریں کول اپنے آپ
دو کٹھا کر لیس۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا
وَسَكَبُوا بِعِدَابِ اللَّهِ عِدًّا ۖ إِنَّهُمْ لَا يَعْدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٥﴾

۱۰۴۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آون تے چنگے کم کرن
تے اللہ سیس انہیں کول پورا بدلہ ڈلیسی تے اپنے فضل باللہ
ڈلیسی تے جیرھے لوک برا منیں تے وڈائی کر لیں تے او
انہیں کول بہوں بڑکھ ڈیون والا عذاب ڈلیسی تے اوسراے
اللہ دے اپنے ٹیکتے نہ سنگتی پیس تے نہ کوئی امدادی۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿٢٦﴾

۱۰۵۔ اے لوکو تہا بڑے کوہو تہا بڑے رب کنیں کھلی
دلیل آچکی تے اسان تہا بڑو ہک روشن نور ہماے۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَتِهِ مِنْهُ وَفَضْلٍ ۚ وَيَهْدِيهِمُ اللَّهُ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٢٧﴾

۱۰۶۔ تے جیرھے لوک اللہ تے ایمان گھن آئن تے اوں کول
مضبوطی نال کپڑیے تے او انہیں کول اپنی رحمت تے
وڈے فضل و جج داخل کر لیس تے انہیں کول آپ دو
آون والا سدھا رستہ ڈھلیسی۔

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ۚ إِنِ امْرُؤٌ
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ ۚ وَلَهُ أَلْفٌ ۚ فَلَهَا يَصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ بَرٌّ لَهَا ۚ إِنَّ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
فَلَهُمَا الشَّلْثُ مِمَّا تَرَكَ ۚ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا

۱۰۷۔ اوتیں کنیں پچھن توں آکھ بڑے جوالہ سیس کلالہ
دے متعلق حکم سنیدے جو کوئی آدمی مرے تے اوندی
اولاد نہ ہووے تے اوندی بھیٹ ہووے تے اوں کول
اوندے نرکے دا ادھ بلیسی تے جے اوں بھیٹ دا بال

وَنِسَاءٌ فَلِلَّذِكْرِ مِثْلُ حَقِّ الْأُنثَىٰ ۚ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ أَن تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣﴾
 نہ ہر دے تے بھرا اوندے سارے ترکے دا وارث
 ہوسی۔ تے جے او بڑو بھینس ہون تے انہیں بڑنایں
 کول اوندے ترکے دا بڑو ترہائی ملیسی۔ تے جے بھین بھرا
 ہوون جو ان تے ترہیتس تے جو ان کول بڑو ترہیتس
 دے حصے دے برابر ملیسی۔ اللہ سئیں اے تہا بڑے کیتے
 بیان کیتے تال جوتساں گمراہ نہ تھیوو۔ اللہ سئیں ہر چیز کول
 جانیں والا۔



سورة مائدہ مدنی ہے اسم النہال ایندیاں ۱۲۱ آیات تے ۱۶ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرہا بن منگئے
ڈیون والائے ول ول رحم کرٹ والا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَتُكُمْ إِنْ أَمَرْتُمْ بِهَا بِعْ بَعْثًا لَكُمْ مِنْهَا وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْكَافِرِينَ ②

۲۔ اے ایمان والو اپنے وعید کوں پورا کرو۔ تہاڈے
واسطے حلال کیتن بوجہ دی قسم دے جانور سولے اوندے
جیرھے تہاڈے اتے پڑھ کے سٹائے گبن شکار تہاڈے
کیتے حلال نیں جڈاں تساں احرام وچ ہووے بے شک
اللہ سیس فیصلہ کریندے جو چاہندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آفِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقُورٍ أَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ③

۳۔ اے ایمان والو اللہ دے نشانیں دی بے حرق نہ کرو نہ
عزت والے مینے دی نہ قربانی دی نہ انہیں جانور دی
جیکوں قربانی کیتے بار پوائے گبن نہ انہیں دی جیرھے
بیت الحرام دد آؤن والن جیرھے اپنے رب و افضل چاہند
جڈاں احرام کھول ڈیو پچھیں شکار کرو تہا کوں کہیں قوم دی
دشمنی این گال تے نہ اجا رے جو انہیں تہا کوں مسجد حرام
کنیں روکئے جو تساں زیادتی کردتے تساں نیکی تے
تقوی دے کیں وچ بک ڈوبھے نال بھڑاؤ تے گناہ تے
زیادتی وچ نہ بھڑاؤ تہا کیں بڑو بے شک اللہ سیس سخت
سزا ڈیون والا۔

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْبَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَخُمْ إِلَيْنِ وَ مَا أَهْلُ بَيْعَةِ اللَّهِ بِهِ وَالْخَنَازِيرُ وَالْمُؤْتَرَةُ وَالْمُؤْتَرَةُ وَالنَّطِيجَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَلَّكُمْ وَمَا ذَلَّكُمْ عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَلْهَامِ ذَلَّكُمْ فَسُقِ الْيَوْمَ بَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

۴۔ تہاڈے اتے حرام کیتا گئے مردار تے رت تے جتاے
داماس تے جیندے اتے اللہ دے سوا کہیں بے دا
نال گدھا گیا ہووے تے گچی گھٹ کے مارا گیا ہووے۔
پتھریا وٹے نال مارا گیا ہووے۔ اچی جاکنیں ڈھ
کے مویا ہووے سبک لگن نال مویا ہووے یا دندے

وَإِخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَلَمْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ
 آمَنْتُمْ عَلَيْكُمْ فَنَعْتَىٰ وَرَضِيتُمْ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
 دِينًا فَمَنِ اضْطَرََّ فِي مَحْصَصَةٍ غَيْرِ مُجَانِفٍ
 لِإِذْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑤

جیکوں کھا داپروے سوائے اوندرے جیکوں تساں کوہ
 گھنوتے جیرھا جانور بیتیں تے کھٹا گیا بروے تے تیریں
 نال اپنا ہمد کدھو لے سارے کم نافرمانی سہی اچ کا فر
 لوک نا امید تھی گئیں تہا بڑے دین کوں نقصان پچاؤں
 کئیں تساں انہیں کئیں نہ بڑوتے میں کئیں ڈرور۔ اچ میں
 تہا بڑے کیتے تہا بڑا دین مکمل کر ڈرتے تے اپنی نعمت تہا بڑے
 اتے پوری کر ڈتی تے تہا بڑے کیتے دین اسلام کوں پسند
 کیتے۔ تے جیرھا کھد وچ مجبور تھی ونچے تے اوگناہ دوھکوں
 والا نہ ہووے تے بے شک اللہ سیئیں بہوں بخشش والا
 تے بہوں مہربان۔

يَسْأَلُكَ مَاذَا أَجَلَ لَهُمْ قُلْ أَجَلٌ لَّكُمْ الْقَاتِلَةُ ۖ
 وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّقُونَهُنَّ مِمَّا
 عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فُلُكُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اٰلِهٰمَ
 اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑥

۵۔ اوتیں کئیں پچھن ہوا انہیں کیتے کیا حلال کیاتے توں
 اکھڑے جو تہا بڑے کیتے ساریاں پاک شہیں حلالن تے
 چرے جانوریں کوں تساں شکار کرن سکھائے اوندے جو ہوائیں
 تہا کوں سکھائے تے تساں کھاؤ جو او تہا بڑے کیتے روکن
 تساں اوندے اتے اللہ دانان گھنوتے اللہ کئیں ڈرور بے
 شک اللہ سیئیں بہوں جلد حساب گھنٹ والا۔

الْيَوْمَ أَجَلَ لَّكُمْ الْقَاتِلَةُ ۖ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ
 حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
 الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ
 مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
 غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِيْٓ اٰخِذًا وَمَن يَكْفُرْ
 بِالْاٰيٰتِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ ۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِّنَ
 الْخٰسِرِيْنَ ⑦

۶۔ اچ تہا بڑے کیتے ساریاں پاک چیزاں حلال کیاتیں گئیں
 تے انہیں لوکیں دا کھانا جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تہا بڑے
 واسطے حلال تے تہا بڑا کھانا انہیں واسطے حلال تے مومن
 تربیتیں وچو پاک دامن تے انہیں وچو پاک دامن تربیتیں
 جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تہا بڑے کئیں پہلے حلالن جڈاں تساں
 انہیں کوں انہیں دے حق مہر ڈیو او نکاح کر کے نہ کہ بدکاری
 کر کے تے نہ باری لا کے۔ تے جیرھا کفر کرے ایمان دے بعد
 تے اوند اعل و بچھ گیا تے او آخرت وچ گھٹا پاؤں
 والیں وچو۔

ع

۷۔ اے ایمان والو جڈاں تساں نماز واسطے کھڑے تھیو و تے

يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوْا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا

۴

وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الْمَخَاطِ أَوْ لَسْتُمْ أَنْسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥﴾

تساں دھو دھو اپنے منہ تے ہتھ اراک ہلکے مسح کرو
اپنے ہمریں داتے پیر دھو دھو گئیں تک۔ تے جے تساں
جمنی ہو دتے تساں دھاں گھنوتے جے تساں بیمار ہوو یا
سفر تے ہو یا کوئی تہا ڈے دھو جھاڑا پھر کے آیا ہووے یا
تساں تریختیں نال سٹے ہوو تے تہا کوں پانی ڈنٹے تے تساں
پاک مٹی نال تیم کر گھنوتے اپنے منہ تے اپنے ہتھیں داوندے
نال مسح کرو۔ اللہ سیں تہا ڈے کیتے تنگی نیں چاہندا
اوسے چاہندے جو تہا کوں پاک کرے تے تہا بڑے اتے
اپنی نعمت پوری کرے تاں جو تساں شکر کرو۔

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّيْذِي وَتَقَوُا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

۸۔ اللہ دے احسان کوں جو تہا بڑے اتے ہے یاد کرو تے
اوں وعدے کوں یاد کرو جو تہا کوں تساں کیں گدھا ہاتے
جڈاں تساں اکھیا ہا کر اساں سیٹے تے شینے۔ تے اللہ کیں
ڈرو بے شک اللہ سیں سینے دیاں گاہیں بہوں چاڈے۔
۹۔ اے ایمان والو! تساں اللہ دی خاطر گواہ بن کے النفاق
نال کھڑے تھی و نہجو تے نہ ابھارے تہا کوں کہیں قوم دی دشمنی
ایں گال تے جو تساں النفاق نہ کرو۔ النفاق کرو لے تقویٰ
دے زیادہ کو لہو دتے اللہ کیں ڈرو بے شک اللہ سیں
باہر جو تساں کریندے ء۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ مُهَيَّيْنَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

۱۰۔ اللہ سیں انہیں نال جیرے ایمان گمن آئن تے عمل صالح
کیتے نیں وعدہ کیتے جو انہیں واسطے بخشش تے بہوں وڈا اجر۔
۱۱۔ تے جیرے لو کیں الکار کیتے تے ساڈی آیات کوں
کوڑا کیتے نیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

وَعَلَى اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ ﴿٩﴾

۱۲۔ اے ایمان والو! اللہ دی اول نعمت کوں یاد کرو جو تہا
تہا بڑے اتے کیتی جڈاں ہک قوم نے ارادہ کیا جو او اپنے ہتھ
(حملے کیتے) تہا ڈو دھاوے تے اساں انہیں دے ہتھ
تساں کیں روک گدھے تے تساں اللہ کیں ڈرو تے مومنین

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ
قَوْمٌ أَنْ يَسْطَرَّوْا إِلَيْكُمْ آيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ
عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

کوں اللہ تے مہروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۳۔ جڈاں اللہ سیس بنی اسرائیل کیں پکا وعدہ گدھا لے
اساں انہیں وچو بارہاں سردار کھڑے کیتے تے اللہ سیس
آکھیا جو بے شک میں تہا بڑے نال ہاں بے تہا نماز
کھیا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے میڈے رسولیں تے ایمان
گھن آؤ تے انہیں دی مدد کرو تے اللہ سیس کوں اپنے
مال دا چنگا حصہ کڈھ کے ڈیو تے میں ضرور تہا کیں تہا بڑیاں
برائیاں مٹا ڈلیاں تے میں ضرور تہا کوں بہشت درج دا مل
کر لیاں جیندے تلے (وچ، نہراں و ہندیاں پین تے
جیں ایندے بعد کفر کیتا تہا بڑے وچو تے اوسدھے راہ
کیں بھل جکے۔

۱۴۔ تے انہیں دے وعدہ تروٹن دی وچو کیں اساں انہیں
تے لعنت کیتی تے انہیں دے دل سخت کر ڈتے او
اللہ دی کتاب دے لفظیں کوں اصل جاکیں بدل ڈیندن
تے جیرمی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی اوندہک حصہ بھلا
ڈرتے نیں تے تیکوں انہیں وچو خیانت کرن والیں دا ہمیشہ
پتہ لگدا رہے ویسی سوائے انہیں وچو تھوڑیں دے توں
انہیں کوں معاف کرتے کھ نہ آکھ بے شک اللہ سیس
نیکی کرن والیں نال محبت کریندے۔

۱۵۔ انہیں وچو اولک جیڑھے اے آہن جو اساں عیسائی ہیں
اساں انہیں کیں دی پکا وعدہ گدھا مل او وی بھل گئیں اوں
نصیحت دا کجھ جیرمی انہیں کوں کیتی گئی ہائی۔ ایں واسطے
اساں انہیں وچو دشمنی تے بغض قیامت دے ڈینہہ تک
پا ڈرتے تے جو کجھ او کریندن اللہ سیس انہیں کوں جلدی
ڈس ڈلیسی۔

۱۶۔ اے اہل کتاب تہا بڑو سا بڑا رسول آپکے۔ تہا بڑے

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ
الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝۱۳

فَبِمَا نَقُضِيهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ
قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَافِيَةٍ مِنْهُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ۝۱۴

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا
حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ۝۱۵

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

مِنَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۝

سامنے بہوں ساریاں اوگا لیں بیان کریندے جیرھیاں
لساں کتاب دے دجو لکیندے دوتے بہوں سارے قصور
معاف کریندے تے ہن تہاڈو التکین نور تے روشن
کتاب آپکے ۶۔

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

۱۔ اوندے نال السٹیں جیرھے اوندی رناتے ٹردن
سدھے تے سلامتی دے رستے ڈکھیندے تے انہیں کوں
کڈھاندے اندھاریں کنیں سو جھلے دواپٹے حکم نال تے
انہیں کوں سدھا رستہ ڈکھیندے۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَنَ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

۱۸۔ جیرھے لوک اے آہدن جو بے شک مسیح ابن مریم ہی
التہ او اصلو کا فرین تے توں اکھڑے جو کیوں التہ
مقابلے وچ کہیں گال دی طاقت جے او چاہے تے مسیح
ابن مریم تے اوندی ماتے جو کھ زمین وچ سب کوں ہلاک
کر ڈیوے۔ تے آسمانیں تے زمینیں تے جو کھ او نہیں
ڈوناہیں دے درمیان سب تے التہ دی حکومت جو
چاہندے او پیدا کریندے تے التہ سٹیں ہر شے تے
قادر۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ
أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا زَاوَالٌ ۝

۱۹۔ تے یہودی تے عیسائی آہدن جو اسان التہ دے پتریں
تے اوندے پیارے ہیں توں اکھڑے اے گال تے او
تہا کوں تہاڈے گناہیں دی وجہ کنیں عذاب کیوں ڈیندے
سیج لے بے جو لساں دی اویں بشر ہوے جیویں اول پے پیدا
کیئیں جیکوں چاہندے بخش ڈیندے تے عینکوں چاہندے
عذاب ڈیندے تے التہ دی بادشاہت آسمانیں تے زمین
تے جو کھ انہیں ڈوناہیں دے درمیان ساریں ہوندو ولے
۲۰۔ اے اہل کتاب تہا ڈوساڈا رسول آپکے او تہاڈے
کیتے رسولیں دے وقفے دے بعد ساڈیاں گالیں بیان کریندے
تاں جو لساں لے اکھو جو ساڈو خوشخبری ڈیون والا تے

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
فُتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَ
لَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

ج ۲۰۔ ڈراون والا نہیں آیا ہن تہا ڈوا گئے خوشخبری ڈراون والا تے
ڈراون والا تے اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلْ فِيكُمْ اَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ۖ
وَاشْكُرُوا مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنی قوم کوں آکھیا اے میڈی قوم
اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جیڑھی اوں تہا بڈے اے
کیتی مائی جڈاں اوں تہا بڈے وچ نبی بنائے تے تہا کوں
بادشاہ بنائے تے تہا کوں اوکھج ڈتے جو اد زمانے دی
کہیں قوم کوں نہ ڈتا یا۔

يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خٰسِرِينَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ اے میڈی قوم داخل تھی وچو جس پاک زمین وچ
جیڑھی اللہ سیس تہا بڈے کیسے لکھ ڈتی ءے تے تاں نہ پھرو
اپنے کنڈیں دے بار نہ تاں تاں گھاٹا پا کے ولسو۔
۲۳۔ انہیں آکھئے اے موسیٰ بے شک اوں دے وچ جہوں
ظالم قوم رہندی ءے تاں اوں دے وچ اصول نہ پہسوں
جے تیں او اتھو نکل نہ وچن تے جے او نکل وچن تے
بے شک اساں پہہ ولسوں۔

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنْ فِيْهَا قَوْمًا جَبّارِيْنَ ۖ وَاِنَّا لَنْ
نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا ۚ اِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ جیڑھے ڈر دے پیئے ہن انہیں وچو ڈوبندیں آکھیا
جنہیں تے اللہ سیس انعام کیسا یا جو تاں انہیں تے چڑھ کے
دروازے وچ پہہ وچو تے جڈاں پہہ ولسو تے بے
شک تاں غالب آویسوتے جے تاں مومن ہوئے تے
اللہ تے بھروسہ کرو۔

قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِيْنَ يَخٰهَدُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا
ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَانْكَبُوْا عَلٰى اَنْفُسِكُمْ
وَعَلٰى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْا ۚ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ اساں اوں دے وچ اصلو
کہاں نہ پہسوں جے تیں اوں دے وچن توں تے تیڈا
رب وچو ڈوبیں جنگ کرو اساں اتھاں تیسے ہیں۔

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا ۚ اَاْدَاوٰهُمَا فِيْهَا
فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا ۗ اِنَّا هُنَا قٰعِدُوْنَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں تے مرن پٹے
تے اپنے بھراتے اختیار تے توں ساڈے تے نافرمان قوم
دے درمیان فرق کرڈے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَاِخِيْ فَاتَّقُوا بَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ اللہ سیس آکھیا او لوک چالہی سال تک اوں زمین کنیں

قَالَ فَاِنَهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً يَتِيَهُونَ

۴ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾
مردم رہن تے زمین وچ گردان تھئے رہسن۔ تے توں
نافرمان قوم تے افسوس نہ کر۔

۲۸۔ انہیں کوں بڑس آدم دے بڑو پتریں داسچا واقعہ جڈاں
بڑوناہیں قربانی کیتے تے بڑوناہیں وچو کہ دی قربانی قبول
تھی گئی تے بڑو جھے دی قبول نہ تھی اوں اکھیا میں منور
تیکوں قتل کرڈیساں بڑو جھے اکھیا جو بے شک اللہ سیئیں
متقیں دی قربانی قبول کریندے۔

۲۹۔ جے تیں ودھایا اپنا ہتھ میکوں قتل کرن کیتے تے میں
اپنا ہتھ تیروں ودھیساں جو تیکوں قتل کراں بے شک میں
اپنے رب کنیں بڑرداں میرھا سارے جہانیں دارب۔

۳۰۔ بے شک میں چاہنداں جو توں میڈا تے اپنا گناہ چا
گھنیں تے توں تھی وچیں دوزخیں وچو تے ظالمیں دا
ایٹو بدلہ ہو۔

۳۱۔ تے راجی تھی گئے اوندا دل بھل دے قتل کرن تے اوں
کوں قتل کرڈتس تے گھاپا پاوٹ والیں وچو تھی گیا۔

۳۲۔ تے اللہ سیئیں ہک کاں پھٹیا اوزین کوں اکریندا
پیا ہا تاں جو اونکوں بڑکھالے جو او کیوں اپنے بھرا
دی لاش کوں لکاوے۔ اوں اکھیا ہائے افسوس میں اسے وی
نئیں کر سگیا جو اس کاں آلی کار تھی دچھاں ہا تے اپنے بھرا
دی لاش لکا بڑیوں ہا تے او شر مسار تھی گیا۔

۳۳۔ اس واسطے اساں بنی اسرائیل تے فرمن کرڈیا ہا جو
جبرھا کہیں اینجے شخص کوں مارے جبرھا قاتل نہ ہوے
یا زمین وچ گھیر نہ گھسیا ہو جس اوں کوں ایویں سمجھو جو اوں
ساری دنیا دے لوکیں کوں قتل کر ڈتے جیہیں اوں کوں جیندا
رکھے ایویں سمجھو اوں سارے لوکیں کوں جیندا رکھے۔ ساڈے
رسول انہیں دد کھلے کھلے نشان گمن کے آئن تے دل بے شک

وَأَنذِلْ عَلَيْهِمْ نَارًا بَنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاطِلٍ يُدَيِّ
إِلَيْكَ لِقَتْلِكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ مَنَعُوا بِلِقَائِي وَإِثْمَكَ فَتَكُونُ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٣٧﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٨﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ
يُؤَادِي سَوَاءَ أَخِيهِ قَالَ يُؤَيِّلْكِي الْمَجُزُ أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَادِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ
مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣٩﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ
قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ لَا تَذَرُهُمْ
كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَئِنْ كُنْتُمْ

انہیں وچو بہوں سارے زمین وچ حد کنیں دودھ سے رہ
گئیں۔

۳۴۔ بے شک جیرے اللہ تے اوندے رسول نال جنگ
کریندن تے زمین وچ فساد کیتے درک بھیج کریندن انہیں
دی سزائے ہے جو او قتل کیتے وچن یا پجانی نال مارینے
وچن یا انہیں دے ہتھ تے پیر خلافت ورنی دی وجہ نال
کپ بڑتے وچن یا زمین وچ کدھ بڑتے وچن اے انہیں
دی رسوائی ایں دنیا وچ تے آخرت وچ انہیں واسطے
وڈا عذاب۔

۳۵۔ سوائے انہیں دے جیرے توہ کرن ایں کنیں پہلے جو
لساں انہیں کوں وٹھی گھنوں لساں جان گھنوں جو بے شک اللہ
سیں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۶۔ اے ایمان والو! اللہ کنیں بڑو تے اللہ دے کوہو
تھیون دی راہ گبولو تے اوندی راہ وچ کوشش کردتاں جو
لساں کامیاب تھیوو۔

۳۷۔ بے شک جیرے لوکیں انکار کیتے جو کجھ زمین وچ
اوتے ایندے برابر بیا دی انہیں کنیں ہووے ہاتے
اے قیامت دے ڈینہہ عذاب کنیں بچن کیتے بدے وچ
ڈیون ہاتے انہیں کنیں قبول نہ کیتا وچن ہاتے انہیں کیتے
ڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۳۸۔ او بجا کنیں نکلن چاہن تے او بجا کنیں نکل نہ سگھن
تے انہیں واسطے کھر وچن والا عذاب۔

۳۹۔ تے جو مرد تے جو رتیمت بڈوانیں دے ہتھ کپ
ڈلیو۔ اے انہیں دے جرم دا بدلہ اللہ سیں کنیں۔ تے
اللہ سیں بہوں غالب تے بہوں سیٹھا۔

۴۰۔ تے جیرا شخص ظلم دے بعد توبہ کرے تے اصلاح کر

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَنْجُلَهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ كَانُوا
عَنْ اللَّهِ عَفْوَ تَرْحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ التَّائِبِينَ مَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ

عَلَيْهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

گھنے تے بے شک اللہ اوندے اتے فضل کرلیں بے شک
اللہ سیس بہوں بخش والا تے بہوں مہربان۔

أَلَمْ يَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

۴۱۔ کیا توں نیں جاندا جو بے شک اللہ ہی دی حکومت
آسمانیں تے زمین تے جیکوں چاہندے عذاب ڈیندے
تے جیکوں چاہندے بخش ڈیندے تے اللہ سیس ہر شے
تے قادر۔

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَقْوَامِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ
قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَاسْمَعُونَ لِلْكَذِبِ

۴۲۔ اے رسول تیکوں مونسجاء کرن انہیں لوکیں دیاں
گاہیں جیرے کفر وچ جلدی کریندن انہیں لوکیں وچ جو
آہدن اساں ایمان گمن آئے ہیں اپنے منال تے انہیں
دے دیں نیں منیا تے یہودی وچ کچھ لوک ایجھے ہن

سَمِعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحْزِنُونَ الْكَلِمَ
مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ

جیرے کوٹریاں گاہیں بہوں سندن تے ادبی قوم کوں شاد کہتے
سندن جیرے تیں کنیں نیں آئی او کتاب دے لفظیں کوں
اصلی جاتو بدل ڈیندن تے آہدن جے تہا کوں اے حکم

وَلَنْ تَأْتِيَكُمْ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَسَوْ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

ڈٹا ونجے تے منرتے جے اے حکم نہ لے تے پھر تے جیکوں
اللہ آزاوٹ چاہندے توں اللہ دے مقابلے وچ اوندے
کہتے کچھ نوں کر سگدا۔ اے اولوکن جو اللہ سیس انہیں
دے دیں کوں پاک کرٹ دا ارادہ دی نیں کیا۔ انہیں واسطے

ایں دنیا وچ دی رسوائی تے انہیں واسطے آخرت وچ بہوں
وڈا عذاب۔

سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
فَأَحْكَمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ۝

۴۳۔ او کوڑ کوں بہوں سندن تے بہوں کھندن مرام
تے جے اوتیڈو آون تے انہیں دے درمیان فیصلہ کریا
توں انہیں کنیں نہ پھر گمن تے جے توں نہ پھر گھنیں تے
او اصل وچ دی تیکوں لغمان نیں پچا سگدے تے جے توں
فیصلہ کریں تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کرے
شک اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں پسند کریندے۔

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمٌ

۴۴۔ تے اوتیں کنیں کیوں فیصلہ کرولیں جڈاں انہیں کنیں

اللَّهُ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَخْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوُا اللَّهَ
لَا تَشْرَوْا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

تورات موجود تھے اور اُن سے وحی اللہ دا حکم موجود تھے اور
انہ سے بعد اول کنیں کٹر کریندن تے اولوک مومن نیں۔
۳۵۔ بے شک اسان ہمانی ؑ تورات اور اُن سے وحی ہدایت
تے نور۔ اور اُن سے نال او انبیاء جیرھے ساڈے فرمانبردارن
فیصلہ کریندن۔ یہودی دانتے اللہ والے تے علما دی فیصلہ
کریندن ات گاہوں جواہیں دے دے کتاب دی حفاظت
ہائی تے اور اور اُن سے اتے نگران ہن توں لوکس کنیں نہ ڈر
تے میں کنیں ڈر تے تساں میڈی آیات دا تھوڑا مل نہ گھنوں
تے جیرھا اول تعلیم دے نال فیصلہ نہ کرے جیرھی تعلیم اللہ سٹیں
ہمانی ؑ تے اوپکے کافرن۔

۳۶۔ تے اسان انہیں تے تورات وحی افرن کیا تہا جوجان
دے بدلے جان تہا کھ دے بدلے اکھ، بک دے بدلے بک
کنیں دے بدلے کن تے ڈند دے بدلے ڈند۔ تے
زعیم دا کاو ہو تہا بدلہ گھنوں۔ تے جیرھا جان کر ڈیوے
تے اے اور اُن سے گناہیں دی معافی دا ذریعہ تھی ویسی تے
جیرھا فیصلہ نہ کر لیں اوں تعلیم دے نال جیرھی اسان ہمانی ؑ
تے ایجھے لوک ظاہرن۔

۳۷۔ تے اسان انہیں دے پیرس دے اتے عیسیٰ ابن مریم
کوں پھٹے جیرھا تصدیق کریندے تورات دی جیرھی اور اُن سے
اگو ہائی تے اسان اوکوں انجیل ڈتی اور اُن سے وحی ہدایت
تے نور ہاتے او اپنے کنیں پہلی کتاب تورات دی تصدیق
کریندی ہائی تے ہدایت ہائی تے اور اللہ کنیں ڈر نالیں کیے
نصیحت ہائی۔

۳۸۔ انجیل والے اور اُن سے مطابق فیصلہ کرن جیرھی تعلیم
اللہ اور اُن سے وحی ہمانی ؑ تے جیرھا فیصلہ نہ کر لیں اور اُن سے
مطابق جو اللہ سٹیں ہمانی ؑ تے ایجھے لوک دہے باغی ہن۔

وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْفُسَ بِلِقَائِهِمْ وَأَنْفُسُ
بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ
هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٨﴾

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٩﴾

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَ مِنْهَا جَاءٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥﴾

۴۹۔ تے اسان تیدو بیج نال ہمری ہوئی کتاب لہائی، جرمی اپنے کینس پہلی کتاب دی تصدیق کریندی، تے اوندے اتے نگران تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو تعلیم اللہ سیس لہائی، تے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کراوے حق کوں جھوٹ کے جیر حاتیڈو آئے۔ ہر کہیں واسطے تہاڈے وچو اسان بٹائے جھوٹا تے وڈا راستہ (روحانی پانی ٹمک بچن واسطے) تے جے اللہ چاہندا تے تہا کوں ہک لولہ بنا ڈیندا تے اللہ سیس اوندے بارے وچ تہا کوں ازمیندے جو اوں تہا کوں بڑا تے تے تہا نیکیں وچ ہک ڈوبھے کینس اگو ودمو اللہ سیس دوتساں ساریں ولے تے او تہا کوں بڑسیسی جیندے وچ تہاں اختلاف کریندے ہادے۔

وَإِن اُخْلِمَ بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥﴾

۵۰۔ تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو اللہ سیس تیدو لہائے تے توں انہیں دی خواہشات دے پھیر نہ لگ تے انہیں کینس بچ لے نہ تھیوے جو او تیکوں فتنے وچ پا کے اوں کینس پریں ہٹا ڈیوں جو اللہ تیدو لہائے تے جے او پھروجن تے توں چاٹ گمن جو اللہ انہیں کوں انہیں دے کھ گن ہیں دی وچ کینس سزا ڈیوٹ چاہندے تے بے شک لوکیں وچ بہوں سارے نافرمان۔

أَفَكُلَّمَا نَجَّاهُمْ إِلَى هِلَّةٍ يَّبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوفُونَ ﴿٥﴾

۵۱۔ کیا او جاہلیت دے فیصلے کوں چاہندن۔ لیکن رکمن والی قوم کیسے اللہ کینس چنگا فیصلہ ہیا کون کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَيَنْتَفِعْ بِمَا آتَاهُمْ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٦﴾

۵۲۔ اے ایمان والو! تہاں یہودی تے عیسائی کوں اپنا امدادی نہ بناؤ انہیں وچ کج کج دے امدادی ہن تے جیر حاتیڈو کوں تہاڈے وچو امدادی بیسی ہو نائیں وچو تھی ویسی۔ تے بے شک اللہ سیس ظالم قوم کوں کامیابی دی راہ

نہیں بڑھائیں۔

۵۳۔ توں انہیں لوکیں کوں جہنم دے دیں وچ بیماری بڑھیں او درک درک کے انہیں دو دین تے آہن اسل بڑھ دے ہیں جو ساڈے اتے کوئی مہیت نہ آپدے۔

تے تمی بگدے جو اللہ سیئیں تہا بڑے کیتے فتح بگن آوے یا اپنے ولو کوئی فیصلہ کرے جیندے نال او انہیں گالیں تے جیریاں او اپنے دیں وچ کیندن شرمسار تھی وچن۔

۵۴۔ تے مومن آہن کیالے او بے کوکن جیرے اللہ سیئیں دیاں پکیاں قساں کھندے ہن جو او بے شک تہا بڑے نالین انہیں دے عمل و نیجج گئے تہا دکھا پاوٹ والیں وچو تمی بگن

۵۵۔ اے ایمان والو جیرھا لتاں وچو اپنے دین کنیں پھر وچے تے اللہ سیئیں جلدی ہک قوم گن اوسی جیندے نال اللہ محبت کر لیس تے او اللہ سیئیں نال محبت کر لیں او مومنین تے

مہربان ہوسن تے کافریں دے مقابلے وچ سخت او اللہ دے رستے وچ جہاد کر لیں تے کہیں ملاحت کرن والے دی ملاک کنیں نہ ڈہرسن اے اللہ و افضل جینکوں چا ہندے بڑیندے تے اللہ ہوں وسعت بڑیوٹن والا تے جانٹ والا۔

۵۶۔ تے بے شک اللہ تے او ندا رسول تے او مومن جیرے نماز تہا کے پڑھدن تے زکاۃ بڑیندن تے رکوع کریندن تہا بڑے امدادی ہن۔

۵۷۔ تے جیرے اللہ تے او ندے رسول تے مومنین کوں اپنا یار بڑیندن تے بے شک اللہ دی جماعت غالب تھیوٹن والی ہو۔

۵۸۔ اے ایمان والو نہ بناؤ انہیں لوکیں کوں جہنم تہا بڑے دین کوں مذاق تے کھیلدے سمجھے انہیں لوکیں وچو جہنم کوں کتب بڑی گئی ہائی لتاں کنیں پہلے تے کافریں کوں سبکتی تے

فَكَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنْهُمْ لَعَنَكُمْ حَبَطَ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَرِّئَتٍ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِمْ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُعْمِلُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أُولِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مَوْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

اللہ کیسے بڑھ جائے گا تو اسے مومن ہوئے۔

۵۹۔ تے جہاں اس نماز دوسو بندے ہو او ایسوں مذاق تے کھیل بٹا گھندن لے اس واسطے جو اے او قوم جیڑی عقل نہیں کر سیدی۔

۶۰۔ توں اکھڑے لے اہل کتاب کیا تاں ساڈے نال اس واسطے کوٹیندے ہو اس اللہ تے ایمان گمن آئے ہیں تے اوندے اتے جو ساڈے اتے ہایا گئے تے جو اس کنیں پہلے ہایا گیا باجے شک تہاڑے وچر بہوں سارے نافرمان۔ ۶۱۔ توں اکھڑے کیا میں تہا کوں انہیں لوکیں واصل ہاں جنہیں وابدلہ اللہ دے نزدیک اس کنیں دی بڑا۔ انہیں تے اللہ کیسے لنت کیتی تے اپنا غضب ہائے تے انہیں وچر کھ کوں بٹا تے سی بھولوں تے جمائے تے انہیں شیطان دی پو جا کیتی۔ انہیں لوکیں واطحکاڑے بہوں بڑا تے اوسدے راہ کنیں تھوڑک گئیں۔

۶۲۔ تے جہاں او تاں کنیں اندن آہدن اسان ایمان گمن آئے ہیں تے او کفر نال سپندن تے کفر نال ہی باہر نکلدن تے اللہ کیسے بہوں جائدے جو او گیندن۔

۶۳۔ تے توں انہیں وچر بہوں ساریں کوں بڑہیں جو اودرک کے وسندن گناہ تے زیادتی تے حرام کھاوٹ دو بہوں بڑا ہو او کریندن۔

۶۴۔ کیوں نہیں چکیندے انہیں کوں اللہ لے تے علماء گناہ دیاں گا پس کرٹ تے حرام کھاوٹ کنیں بہوں بڑا ہو او کریندن۔

۶۵۔ تے یہودی آہدن جو اللہ دے ہتھ پدے بین۔ انہیں دے اپٹے ہتھ پدے بڑے گئیں تے انہیں تے لنت کیتی گئی جو او انہیں اکھڑے۔ اوندی وجہ نال خدا دے تے بڑہیں

وَاِذَا نَادَيْتُمُ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۵۹﴾

قُلْ يَا هَلَالِ الْكِتَابِ هَلْ تَقْنُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿۶۰﴾

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَيْءٍ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن تَعَنَّى اللَّهَ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْغَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿۶۱﴾

وَاِذَا جَاءُوكُم قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿۶۲﴾

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْأَثْمَارِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْثِلُهُمُ الشُّحْتُ لِيُسَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۶۳﴾

لَوْ لَا يَنْهَعُهُمُ الرَّبُّ يُذِنُونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْأَثْمُ وَأَكْثِلُهُمُ الشُّحْتُ لِيُسَّ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۶۴﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدُهُ مَبْسُوطَةٌ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَبِيلَا بَيْنَهُمَا الْعَدَاوَةُ
وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
يَلْحَبِ أَوْفَاقَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝

بتھ کھلے ہن تے او فرج کریندے جیویں چاہندے تے
انہیں دجو بہوں ساریں کوں ضرور دھسی لے تعلیم جو تیڈے
رب کنیں تیرو لبائی گئی ۝ مندری تے کفر وچ تے اسان
انہیں وچ قیامت دے دینہ تیں دشمنی تے بغض پیدا
کر ڈتے۔ جیڈا وی انہیں جنگ کیتے بھا بھڑکائی اللہ سیس
اوں کوں دساڈتے تے درکن زمین وچ گیر گھٹن کیتے
تے اللہ سیس گپیں کوں پسندیں کریندا۔

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ
سَاءَنَافِهِمْ وَلَا دُخْلَهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝

۶۶۔ تے جے اہل کتاب ایمان گن آدن ہاتے اللہ کنیں
ڈرن ہاتے اسان انہیں کنیں انہیں دے گناہ مٹاڈیوں ہا
تے انہیں کوں نعمتیں والی بہشت وچ داخل کروں ہا۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ آتَمُوا التَّوْبَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْهِمْ مِنْ ذِكْرِهِمْ لَا كَلُوا مِنْ قَوْفِهِمْ وَمَنْ تَحْتَ
أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
مَا يَعْمَلُونَ ۝

۶۷۔ تے جے او تورات تے انجیل کوں قائم کرن ہاتے جبرم تہیں
انہیں دو لبائی گئی انہیں دے رب دلو تے او اٹے تو وی
کھاؤں ہاتے پیریں تلوی انہیں دجو بک ٹولہ اھلا کم
کرن والا تے انہیں دجو بہوں سارے ہن بہوں بُراء
جو او کریندا۔

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝

۶۸۔ لے رسول توں پچا ڈے جو تیڈے رب کنیں تیرو
لبایا گئے تے جے تیں لے نہ کیتا تے تیں او نہ اسہنا نیں
پچایا تے اللہ سیس تیکوں پچیس لوکیں کنیں تے بے شک
اللہ سیس کافر قوم کوں کامیابی دی راہ نیں ڈکھیندا۔

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُفِيمُوا التَّوْبَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ ذِكْرِهِمْ وَلِيُزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

۶۹۔ توں اکھ لے اہل کتاب تساں کہیں گال تے نوہے
جے تیں تساں ظاہر نہ کرو تورات تے انجیل کوں تے جو تہاڈو
تہاڈے رب دلو لبایا گئے تے ضرور دھسی او تعلیم
جبرم تہاڈے رب کنیں تہاڈو لبائی گئی ۝ مندری
تے کفر وچ تے کافر قوم تے توں افسوس نہ کر۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالصَّابِقَاتُ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

۷۰۔ بے شک جبرمے ایمان دارن تے جبرمے بہوی تے
صابی تے عیسائی ہن انہیں دجو جبرم اللہ تے آخرت

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْزَوْنَ ﴿٥٠﴾

وے ڈینہ نے ایمان گمن آدمے تے نیک عمل کرے تے
اوندے لے کوئی خوف نہ ہوسی تے نہ اوموئھے تعیس۔
۴۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کنیں لپکا وعدہ گدھا ہا تے
اساں انہیں دو رسول پٹھے بن جڈاں دی انہیں دو رسول
آئے اولیٰ علم گمن کے جرمی انہیں دے دل پسند نہ کرینے
بن تے کچھ کول تے انہیں جھٹلا ڈوتا تے کچھ کول او قتل
کرٹ چاہندے بن۔

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ
فَرَيْنُوا كَذِبًا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٥١﴾

۴۲۔ تے انہیں دا خیال اے ہا جو کوئی فتنہ پیدا نہ تھسی
تے اوندے تے بوڑے تھی گئے دل اللہ سیں انہیں
تے رحمت کیتی انہیں وجوہوں سارے ول اندھے تے
بوڑے تھی گئے تے اللہ سیں ہوا کریندن ڈہدا
پٹے۔

وَحَسِبُوا إِلَّا تَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَبُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَبُّوا كَثِيرًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٥٢﴾

۴۳۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں آکھے جو بے شک
مسیح ابن مریم ہی اللہ تے مسیح تے آکھیا ہا اے بنی
اسرائیل اساں اللہ دی عبادت کرو جیہا میدا دی رب
تے تہا ڈا دی رب۔ بے شک جیہا اللہ دا شریک نیسی
تے اللہ سیں اوندے کیتے بہشت حرام کر ڈتی تے اوند
ٹھکاڑ دوزخ تے ظاہیں دا کوئی امدادی نیس۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَا لَهُ مِنَ النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٥٣﴾

۴۴۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں آکھے جو بے شک
اللہ ترین وچو بک سٹو کوئی معبود نیس سوائے بک
معبود دے تے جے او اے اکھن کنیں نہ رُکے تے
انیجے کافرین کول ضرور عذاب پہنچی ڈکھ ڈیون والا۔
۴۵۔ کیا او اللہ دنیس جھکدے تے اول کنیں بخشش
نیس منگدے تے اللہ سیں بہوں بخشش والا تے
بہوں مہربان۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَمَنْ يَنْسِبِ
إِلَهُ إِلَّا إِلَهًا وَاحِدًا وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

۴۶۔ مسیح ابن مریم نہ ہن سوائے بک رسول تے اول

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

قَبْلَهُ الرُّسُلُ وَأَمَّهُ صِدْقُهُ ۚ كَانَ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
أَنْظُرْ كَيْفَ يُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَتَى يُؤْكُلُونَ ﴿٥﴾

کنیں پہلے سارے رسول مرگین نے اوندی ما پچی ہائی
او ڈوہیں کھانا کھندے ہن توں ڈیکھ اسان کیوں انہیں
تے دلیلاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔ توں دل ڈیکھ
ہوا نہیں دے خیال کیوں بدلیج ویندن۔

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾

۷۷۔ توں آکھ کیا تساں اللہ سیس کوں چھوڑ کے اوندی
عبادت کریندے؟ جیر حانہ تہا کوں ڈکھ پچا بگدے
تے نہ فائدہ۔ بے شک اللہ سیس بہوں سُنُّن والا تے
جاٹن والا ۷۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا
أَهْوَاءَ نَفْسٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءٍ السَّبِيلِ ﴿٥﴾

۷۸۔ توں آکھ لے اہل کتاب اپنے دین دے بارے مچ
ناحق حدکیں نہ ودھو تے اوں قوم دی خواہش دے پچھ نہ
چلو جیر صی تساں کنیں پہلے گمراہ تھی گئی ہائی تے بہوں
ساریں کوں انہیں گمراہ کیا ہائے او سدھے راہ کنیں تھوڑک
گئے ہن۔

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٥﴾

۷۹۔ بنی اسرائیل وچر جنہیں کفر کیے انہیں تے لعنت کیتی
گئی ۷ داؤد تے عیسیٰ ابن مریم دی زبانی۔ ایں واسطے
جو اونافرمانی کریندے تے حدکیں ودھدے ہن۔

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٥﴾

۸۰۔ تے ہک ڈوہے کوں برائی کنیں جیر صی او کرن ہا روکیندے
نہ ہن تے بہوں بُرا ہا جو او کریندے ہن۔

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَقُولُونَ الذِّينَ لَعَنُوا لَبِئْسَ مَا
فَعَلْتُمْ أَنْفُسُكُمْ إِنَّ سَخَطَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٥﴾

۸۱۔ توں انہیں وچر بہوں ساریں کوں ڈہیں جو او کافریں
کوں پٹا امدادی بُنیدن بہوں بُرا ۷ جو انہیں اپنی مرضی
نال اگو پھٹے تے اللہ انہیں تے ناراض تھی گئے

تے او عذاب وچ پئے رہن۔

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوا هَٰؤُلَاءِ وَلَٰكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٥﴾

۸۲۔ تے جے او اللہ تے اوںدی نبی تے جو اوںدی و ہلایا گئے
ایمان گمن آدن ہاتے نہ بُنادن ہا انہیں کوں سبکتی
رتے چھوڑا ہا تے بے شک انہیں وچر بہوں سارے
نافرمانن۔

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ فَيَقُولُونَ
وَرَهْبَانًا وَلَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ توں مومنین دی دشمنی وچ یہودیوں کوں تے انہیں کوں
جیرھے مشرکین سخت پیسیں تے توں پیسیں مومنین دے زیادہ
کولو محبت کرن وچ انہیں کوں جیرھے آہدن اسان
عیسائی ہیں اسے این واسطے جو انہیں وچ علماء (پاوری)
تے اللہ ولے ہن تے بے شک اد دہائی نیں کریندے۔

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ
تَفِضُّ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا قُلُوبُنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے جڈاں دکھائیں او جیرھا رسول دو لہایا گئے
جے تلا انہیں حق سٹھانے توں ڈہریں انہیں دی اکھیں وچ
ہنجھو دیہ پنڈن تے او آہدن لے ساڈے
رب اسان ایمان گھن آئے ہن توں ساکوں گواہیں وچ
لکھ گھن۔

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ
نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ ساکوں کیا تھی گئے جو اسان اللہ تے ایمان نہ گھن
آؤں تے جو ساڈو حق آئے تے ساڈی خواہش جو ساڈا
رب ساکوں داخل کرے نیک لوکس وچ۔

فَأَنَّا بِهِمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے اللہ سیس انہیں کوں ایں گال دے وچ بہشت ڈیسی جنیں
دے وچ نہراں و ہندیاں پیرن او اوں دے وچ ہمیشہ
رہن تے ایہو نیک لوکس دا بدلہ ہو۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے جنہیں انکار کیتے تے ساڈی آیات کوں جھٹلائے
تیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا حَتَّىٰ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ اے ایمان والو تساں پاک چیزاں جیرھیاں اللہ سیس
تہا ڈے کیتے حلال کیتن انہیں کوں حرام نہ کرو تے حد کنیں
نہ دھو بے شک اللہ سیس زیادتی کرن والیں کوں پسند
نیں کریندا۔

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے تساں کھاؤ جو تہا کوں اللہ سیس ڈے تے حلال
تے پاک شہیں تے اللہ کنیں ڈرو جیندے اے تساں
ایمان گھن آئے ہو۔

لَا يُؤْخَذُ لَكُمْ بِالْعُوفَىٰ إِنِيبَاكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤْخَذُ لَكُمْ

۹۰۔ تہا ڈی فضول قسیں تے تہا کوں اللہ سیس نیں

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَلَقَاۤرُهُۥ اِطْعَمُوْا عَشْرَةَ مَسْكِيْنٍ
مِّنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعَمُوْنَ اَوْ هَبُوْهُمُ اَوْ كَسُوْهُمُ اَوْ كَسُوْهُمُ
رَقِيۡبًا فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ اَيَّامٍ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ
اِيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوْا اِيْمَانَكُمْ كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥﴾

پکڑینا تے او تہا کوں جیریاں تساں پکیاں قساں کھندے ؎
انہیں تے جنہیں داکفارہ ؎ ڈاھ میسین کوں او کھاٹا کھواڑ
جیرھا تساں اپنے گھروالیں کوں کھوسندے ؎
یا انہیں دے کپڑے یا بک غلام کوں آزاد کرو تے میسین
بھلائے ہوئے اور ترے روزے رکھے۔ اے تہاڑی قسیں
داکفارہ ؎ جیریاں تساں کھندے ؎ تے اپنی قسیں دی
حفاظت کرو الیوس اللہ سیس اپنے محکم تہاڑے کیسے
کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں شکر کرو۔

۹۱۔ اے ایمان والو بے شک شراب تے جواتے بت
تے تیریں نال کرا کر لڑھکیاں پلٹ تے شیطان کم اس کیں پنجو
تاں جو تساں کامیاب تھی و پنجو۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّا الْخَمْرُ وَالْبَنِيۡرُ وَالْاَنصَابُ
وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿٦﴾

۹۲۔ بے شک شیطان تہاڑے درمیان شراب تے جوڑے نال
دشمنی تے لہنض پاوٹ چاہندے تے تہا کوں اللہ دے ذکر
تے ناز کیں بھاوٹ چاہندے تے کیا تساں رک ولیر۔
۹۳۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کرو تے (ادندے) رسول دی
فرمانبرداری کرو تے ہوشیار رہو تے جے تساں پھر گیو بے
تے جان گھن جو ساڑے رسول دی ذمہ داری صرف
کھول کے پیچا ڈیوٹ ؎۔

اِنَّا يٰۤرِيۡدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوَفِّعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْبَنِيۡرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُوْنَ ﴿٧﴾
وَاصْبِرُوْا لِلّٰهِ وَالطَّيۡعُوا لِلرَّسُوْلِ وَاَحْذَرُوْا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاَعْلَمُوْا اِنَّا عَلٰۤى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْبَيِّنُ ﴿٨﴾

۹۴۔ مومنین تے نیک عمل کرن والیں تے کوئی گناہ نیل
جو او کھاوٹ جڑاں او اللہ کیں ڈرن تے ایمان گھن آون
تے نیک عمل کرن تے دل تقویٰ وچ و دمن تے ایمان
وچ وی دل تقویٰ وچ و دمن تے احسان کرن تے اللہ
احسان کرن والیں کوں پسند کریندے۔

لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ
فِيۡمَا طَعَمُوْا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ
تُمْ اَتَّقُوا وَاٰمَنُوْا تُمْ اَتَّقُوا وَاَحْسَنُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ
الْحٰسِنِيۡنَ ﴿٩﴾

۹۵۔ اے ایمان والو اللہ سیس تہا کوں ازسیس اوں تھوڑے
شکار نال جے تک تہاڑے بھتہ تے نیزے تے تچ بگسن تاں
جو اللہ سیس ظاہر کرے جیرھا او ڈھر تھی کے اوں کیں

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْۡءٍ مِّنَ الصَّيۡدِ
تَنَالُهُ اَيْدِيۡكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهٗ
بِالْغَيْۡبِ فَمَنْ اَعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿١٠﴾

بڑھے۔ تے جیرھا ایندے بعد حد کیں ودھی تے اوندے واسطے بکھڑیوں والا عذاب۔

۹۶۔ سے ایمان والو تساں شکار نہ مارو جیڑاں تساں احرام وچ ہوو تے جیرھا اوکوں مرلیسی جان بکھ کے تے اوندل بدلہ اوہر جیہاں جانور ہوسی جیرھا اوں ماریے بڑوا نصان کرن والے تہا بڑے وچو ایند فیصلہ کرلین تے اوں کوں قربانی کیسے کہیے تک پچاؤناں ضروری یا میکین داکھاٹا یا ایندے برابر روزے ہن تاں جو او اپنے بڑے کم دی سزا پاوے۔ جو گزر گئے او اللہ سیس معاف کرے تے جیوں ولاکیتا تے اللہ سیس اوں کوں سزا بڑیسی تے اللہ سیس غالب تے سزا بڑیوں والا۔

۹۷۔ تہا بڑے اتے سمندر دا شکار حلال کیتا گئے تے اوندل کھاؤں تہا بڑے تے بنہیں مسافریں دے فائدے کیتے جئے۔ تہا بڑے اتے خشکی دا شکار حرام کیتا گئے جے تیں تساں احرام وچ ہوو تے اللہ کیں بڑو جیند و تساں کھٹے کر کے بیٹھے ویسوں

۹۸۔ اللہ سیس عزت والے گھر کبے کوں لوکیں دی ترقی کیسے ذریعہ بنائے تے عزت والے جینے کوں تے قربانیں کوں تے پٹے والے جانوریں کوں لے ایں واسطے تاں جو تساں جان گھنوں بے شک اللہ سیس جائدے جو آسمان وچ تے جرزین وچ تے بے شک اللہ سیس ہر شے کوں بہوں جائدے۔

۹۹۔ تے تساں جان گھنوں بے شک اللہ سیس سخت سزا بڑیوں والا تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ ساڈے رسول دے ذمہ صرف پچاؤں تے اللہ سیس

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ
مَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعِدًّا فَعَزَّاهُ قَتْلُ مَا قَتَلَ مِنَ
التَّعَمُّ بِحُكْمِهِ ذُو عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ
أَوْ كَفَّارَةً لِّطَعَامٍ مُسْكِنِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُنَ بِكَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ سَلَفًا وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝۹۶

أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۹۷

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيُبَىٰ الْحَرَامَ قِيَمًا لِّلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِيَتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۹۸

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَّحِيمٌ ۝۹۹

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

وَمَا تَكْتُمُونَ ۝۱۰

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ۝۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتْلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّلْ لَكُمْ
تَسْوَأُكُمْ وَإِنْ تَسَلَّوْا عَنْهَا جُنَّ يُنْزِلُ الْفَرَّانُ
تُبَدَّلْ لَكُمْ عَقَابُ اللَّهِ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝۱۲

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا
كَفَرِينَ ۝۱۳

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَجِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذُوبَ وَكَثُرُوا لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۴

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا آبَاءَنَا أَوْ لَوْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝۱۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَصْرُكُمْ مَنْ
صَلَّ إِذَا اهْتَدَى ثُمَّ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

چاندے جو تساں ظاہر کریدے، تے جو تساں لکیندے۔
۱۰۔ لوں اکھڑے جو حیثیت تے پاک بکو جہیں نیں ہرندے
بھانویں تیکوں نبیث دی کثرت چنگی دی بگے۔ تے اے
عقل والو! اندر کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی و بخو۔

۱۰۲۔ اے ایمان والو! بھانگا پس نہ پچھو جو تہاڑے اتے
ظاہر کرڈتیاں وچن تے تہا کوں بریاں بگن تے جے انہیں
دے متعلق پچھو جیڑاں قرآن لہندا پیا ہووے تے او
تہاڑے اتے ظاہر کرڈتیاں ولسین اللہ سیس آپیں انہیں
کوں ظاہر نہیں کیاتے اللہ سیس بہوں بخش ڈوالا تے بہوں
سمجھ نال کم گھنن والا۔

۱۰۳۔ تساں کنیں پہلے دی بک قوم نے انہیں گاہیں دا پچھا ہا
تے دل انہیں دے انکاری تھی گئے ہن۔

۱۰۴۔ تے اللہ سیس شی بنایا پھوڑا ہاں چٹن والی ڈاچی دے
کن کپن دی رم اتے نہ سانبہ (بیخ بال چٹن والی ڈاچی) تے نہ وسیلہ اکبری
کوں لیل لیل جاڑے چاوند تے انہیں کوں کہیں بک کوں
ذبح نہ کرن تے نہ اوں (ساہن کوں چھوڑ ڈیڑن جیندی نسل
وچوڑا ہاں تھی وچن) (اے رساں غلط ہن اتے بے شک
جیرے کافرن او اللہ دے خلاف کوڑ پدھیندن تے انہیں
وچوہ بہوں سارے عقل نیں کریدے۔

۱۰۵۔ تے جیڑاں انہیں کوں اکھیندے آؤ اوندو جو اللہ نے
ہمائے تے آؤ اوندے رسول دو او اکہن ساکوں او کافی
جیندے اتے اسال اپنے پیوڑاڑے کوں پاتے
بھانویں انہیں دے پیوڑاڑے کچھ دی نہ چاندے ہون
تے نہ سدے رستے تے ہون۔

۱۰۶۔ اے ایمان والو! تہاڈی جائیں دا تہاڑے اتے حق جیرھا
گمراہ تھی گئے او تہا کوں نقصان میں پچا بگدا بے تساں

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰﴾

سدمے رستے تے ہوو۔ تساں ساریں اللہ دے ولے ول او

تہا کوں جو تساں کریندے ہاوے ڈیسی

۱۰۷۔ اے ایمان والو جڈاں تہا بے وچو کوئی مرٹ گے

تے وصیت دے وقت تہا ڈی گواہی دا طریقہ لے ہوسی

جو تہا بے وچو ڈو انصاف کرن والے ہون یا ڈو بے غیریں

وچو ہون تے جے تساں سفروچ ہوو تے تہا کوں موت

دی مصیبت آونجے تے انہیں ڈوناہیں کوں نماز دے بعد

روک گھنوتے او اللہ دی قسم کھاون جے تہا کوں شک

پئے ونجے جو اساں ایں گواہی دا کوئی مل نہیں گدھا

بھانویں او کو لہو دا سکا ہووے تے اساں اللہ دی گواہی

کوں نہ ٹکسوں نہ تاں اساں گناہ گاریں وچو حق و لیسوں۔

۱۰۸۔ تے جے اے پتہ بگ ونجے جو انہیں اپنے فمے

گنا، گمن گدھے تے ول پے ڈو انہیں دی جا

تے کھڑے تھیون انہیں وچو جنہیں دے خلاف پہلے

ڈو نے گواہی ڈتی ہائی او ڈوہیں اللہ دی قسم

کھاون جو ساڈی گواہی انہیں ڈو دی گواہی کنیں زیادہ سچی

تے اساں زیادتی نہیں کیتی ناں تاں اساں ظالمیں وچو حق

ولیسوں۔

۱۰۹۔ اے طریقہ انہیں کوں ایندے زیادہ کو لہو کر ڈیسی جو او

گواہی واسقے دے مطابق ڈیون یا او ڈرن جو انہیں دی

قسم دے بعد بی قسم اوں کوں رد کرن واسطے پیش کر ڈتی

ولیس۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے سٹو تے اللہ سٹیں نافرمان

قوم کوں سدھاراہ نہیں ڈکھیندا۔

۱۱۰۔ جڈاں اللہ سٹیں ساریں رسولیں کوں کھٹا کر لیتی تے

آکھسی تہا کوں کیا جواب بڑتا گیا ہا تے او آکھسن سا کوں

پتہ نہیں بے شک توں غیب کوں بہوں چاڈیوں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ

الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ

أَخْرَجَ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ

فَأَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ

الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَنِ بِاللَّهِ إِنْ ارْتَبْتُمْ لَا تَشْتَرِي بِهِ

ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكُنْ مِنْ شُهَادَةِ اللَّهِ

إِنَّا إِذَا لَبَسَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰﴾

فَإِنْ عُسِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحْقَقَ اثْنَانِ فَأَخْرَجَ يُقِيمُنِ

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلَيْنِ فَيُقْسِمُنِ

بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتَيْهِمَا دَمًا عِنْدَنَا

إِنَّا إِذَا لَبَسَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۱﴾

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا

أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۲﴾

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ يَقُولُ مَاذَا أُجِنْتُمْ قَالُوا

لَا عِلْمَ لَنَا بِإِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۳﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ إِنِّي مَرِّمَ أَذْكَرُ نَسَبِي عَلَيْكَ
وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَبَدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تَحْكُمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأَذْنِي
وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
بِأَذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ جب ایل اللہ نے اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم توں یاد کر ساڈی
المنعت جیڑی اسان تیڈے اتے کیتی ہائی تے تیڈی ما
تے جڈاں روح القدس نال تیڈی مدد کیتی ہم۔ توں لوکس نال
گاہیں کریندا ہانویں پینگے (چھوٹی عمر) وچ تے ڈھلوی
جوانی وچ جڈاں میں تیکوں کتاب تے سٹپ تے سکھائی ہائی
تورات تے انجیل تے جڈاں توں مٹی نال پکھی اکی کار
میڈے حکم نال بنیندا ہانویں تے توں اندرے بچھو کا مریندا
ہانویں تے میڈے حکم نال پکھی بن ویندا ہاتے توں جانندو
اندھے تے کوڑھی کوں میڈے حکم نال ٹھیک کریندا ہانویں
تے میڈے حکم نال مردے کڈھیندا ہانویں تے جڈاں میں
بنی اسرائیل کوں تیں کنیں پریں رکھے جڈاں توں انہیں
کنیں دلیلاں گھن کے آیا ہانویں تے انہیں دجو جیڑے لوکس
انکار کیتا ہا انہیں اکھیا اے تے صرف کھلا کھلا جادو۔

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ امْنُوا بِي وَبِرُسُولِي
قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے جڈاں میں حواریں دو وحی کیتی جو تساں ایمان گھن
اؤ میڈے اتے تے میڈے رسول تے انہیں اکھیا اسان
من گدھے تے توں گواہ رہ جو اسان بے شک مسلمان ہیں۔

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ لِيَعْقُوبَ ابْنِ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالُوا
أَلَا اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ جڈاں حواریں اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا تیڈا رب اے
طاقت رکھیندے جو ساڈے اتے آسمان کنیں مائدہ بہاے
اوں اکھیا اللہ کنیں ڈرو جے تساں مومن ہتے۔

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَّقَتْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ انہیں اکھیا اسان چاہندے ہیں جو اسان اوندے دجو
کھاؤں تے ساڈے دل تسلی پکڑن تے اسان چاہن گھنوں
جو بے شک تیں سچ اکھئے اسان اوندے اتے گواہ بن وچوں۔

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا
لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ عیسیٰ ابن مریم نے اکھیا اے اللہ اے ساڈے رب
ساڈے اتے مائدہ بہا آسمان کنیں ساڈے پہلیں تے
پھلیں واسطے عید تمی ونچے تے تیڈے ولو نشان بڑے
تے ساکوں رزق ڈے تے توں بہترین رزق ڈیوون والا ہوں۔

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَوْلَاهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ
بَعْدَ مَنكُم فَأَنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا
قَوْمَ الْغَالِبِينَ ۝

۝

۱۱۶۔ اللہ سب سے اکھیا بے شک میں او تہا بڑے اتے لہذا
تے ایندے بعد جے کہیں تہا بڑے وچو کفر کیا تے میں
اوں کوں عذاب ڈلیں۔ ایجھا عذاب جیر مادیا وچ میں
کہیں کوں نہ ڈتا ہوس۔

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأَهْلِي الْهَلِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

۝

۱۱۷۔ تے جڈاں اللہ سب سے اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا
تیں لوکس کوں اکھیا ہا جیوں تے میڈی ما کوں
ڈو خدا اللہ کوں چھوڑ کے۔ اوں اکھیا توں پاک میں میوں
کیا حق ہا جو میں او آکھاں ہا جیندا میوں کوئی حق نہا جے
میں اکھیا ہوس تے توں اوں کوں چاڈیں جو میڈے دل
وچ توں او نکوں چاڈیں تے جو تیڈے دل وچ۔ میں

نہیں چاڈا بے شک توں غیب کوں بہوں چاڈوں والا ہوس۔
۱۱۸۔ میں انہیں کوں صرف او کسے جو تیں میوں مکم ڈتا ہا
جو اللہ دی عبادت کرو جیر حامیڈا دی رب تے تہا ڈاوی
رب او تیں میں انہیں تے نگران ہائیں جے تیں انہیں
وچ ہائیں جڈاں تیں میوں وفات بڑے ڈتی تے توں
ہی انہیں تے نگران ہائیں تے توں ہر چیز تے نگرانیں۔
۱۱۹۔ جے انہیں کوں عذاب ڈلیں تے بے شک او تیڈے
بدن تے جے توں انہیں کوں بخش ڈیوں تے بے شک
توں غالب تے بہوں سیانائیں۔

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

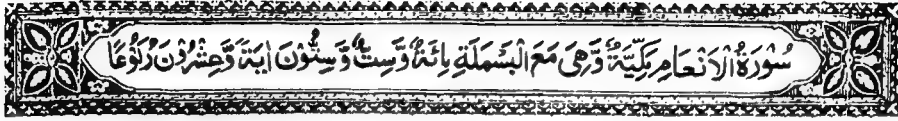
۱۲۰۔ اللہ سب سے اکھیا اے جہاڑا سچیں کوں انہیں دا
سچ فائدہ ڈلیں انہیں واسطے بہشت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پین او ندے وچ ہمیشہ رہیں۔ اللہ انہیں تے
رامی تھی گئے تے او اللہ تے راضی تھی گئیں۔ اے بہوں
وڈی کامیابی۔

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

۱۲۱۔ آسمانیں تے زمین تے جو کچھ انہیں دے وچ انہیں دی
بادشاہی اللہ دیتے ہے تے او ہر شے تے قادر۔

لِلَّهِ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

۝



سورة النمل کی ۷۷ آیتیں ہیں۔ ۱۶۶ آیتیں تھے ۲۰ رکوعیں۔

- ۱۔ میں شروع کریناں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مٹکے
بُیُونُ وَاللّٰہُ تے ول ول رحم کرل والا ۷۔
- ۲۔ ساریاں صفات اللہ سیٹ واسطے بن جیں آسمانیں
تے زمین کوں بٹائے تے اندھارے تے سو جھلا
بٹائیں ایندے باوجود کافر لوک اپنے رب دا شریک بنین
۳۔ او ہو ۷ جیں تہا کوں بیٹھ کیں پیدا کیتے تے وقت
مقرر کیتے تے ایں مقرر وقت دا علم ہر کوں ۷ ول وی
تساں شک کریندے ۷۔
- ۴۔ او ہو اللہ جبرہا آسمانیں تے زمینیں وچ او تہا بڑے
رازیں کوں دی چاندے تے تہا بڑے ظاہر کوں دی تے
او چاندے ہر تساں کندے ۷۔
- ۵۔ تے جڈاں وی انہیں دے رب دے نشانیں وچ کوئی
نشان اندے تے او اول کیں منہ پھیر گھمدن۔
- ۶۔ بے شک انہیں سچ کوں جھٹلائے جڈاں او انہیں
دو آنگے تے جلدی او انہیں کوں او خراں مل ولین
جنہیں تے او کھدن۔
- ۷۔ کیا انہیں کوں پتہ نیں جو انہیں کیں پلے اساں کتنے زمانہ دے
لوکس کوں ہلاک کیتے اساں انہیں کوں زمین وچ او طاقت
ڈٹی مانی جبرم تہا کوں نیں ڈٹی تے اساں انہیں تے بدلیں
کیں ڈا جہا مینہ ولسٹے تے انہیں واسطے نہراں بنائیں
جبریاں انہیں دے ماتحت چلدیاں بن ول اساں انہیں دے
گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک کر ڈیتا تے اوندے بعد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمٰتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِرَبِّہُمْ یَعِدُوْنَ ②

ہُوَ الَّذِیْ خَلَقَکُمْ مِنْ طِیْنٍ ثُمَّ فَضَّلَ اَجَلًا وَّ اَجَلٌ
مُّسَمًّى عِنْدَہٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ③

وَّہُوَ اللّٰہُ فِی السَّمٰوٰتِ وَفِی الْاَرْضِ یَعْلَمُ سِرَّکُمْ
وَّجَہْرَکُمْ وَیَعْلَمُ مَا تَلْکِیْبُوْنَ ④

وَمَا تَآبِیْہُمْ مِنْ اٰیَةٍ مِنْ اٰیٰتِ رَبِّہُمْ اِلَّا کَاذِبًا عَنَّا
مُفْرِضِیْنَ ⑤

فَقَدْ کَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَہُمْ فَسَوْفَ یَآتِیْہُمْ
اَنْبَاٌ مَّا کَانُوْا بِہٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ⑥

اَلَمْ یَرَوْا کَمْ اَهْلَکْنَا مِنْ قَبْلِہُمْ مِنْ قَوْمٍ مِّثْلَہُمْ
فِی الْاَرْضِ مَا لَہُمْ لِمَنْ لَّکُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَیْہُمْ
مِیْذَارًا وَجَعَلْنَا الْاَنْہَارَ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِہُمْ فَاَهْلَکْنَا
بِذُنُوْبِہُمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِہُمْ قَوْمًا اٰخَرِیْنَ ⑦

ہک ہی نسل پیدا کر ڈتی۔

۸۔ تے جے اساں تیبڑے اتے کانغیز تے کمی ہوئی
کتاب لبندے تے او انکوں بھتہ نال وٹن دی ہی
تے دل وی کافر ایہو اکھن لے تے کھلا کھلا فریب
۹۔ تے او اکہن ایندے اتے کیوں نہیں لہایا گیا فرشتہ
تے جے اساں فرشتہ لبائوں ہاتے اس گال دا فیملہ تھی ونجے با
تے انہیں کوں دل مہلت نہ ڈتی ونجے با۔

۱۰۔ تے جے اساں انکوں فرشتہ بٹاؤں ہاتے اول کوں دی
آدمی دھن شکل وچ پھوں ہاتے جیر صی گال ہن انہیں تے
مشبتہ تھی پی ۷۷ دل وی اساں مشبتہ رکھوں با۔

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی رسولیں نال مذاق کیا گئے۔ تے
پچھیں اول عذاب جیندے اتے او مذاق کریندے ہن او
انہیں کوں گھیر (ولبیٹ) گدھے۔

۱۲۔ توں آکھ جزمین وچ ٹرو پھرو ول بڑیکھو جرجھلاوٹ
والیں دا انجام کیا تھئے۔

۱۳۔ توں آکھ کینڈا ۷۷ آسمانیں تے زمین وچ (ول) توں
آپ آکھ جو اللہ دا ۷۷ اول اپنے اتے رحمت فرم کر ڈتی ۷۷
بے شک او تہا کوں ضرور قیامت دے ڈینہہ کھٹا کر لسی
جیندے وچ کوئی شک نہیں جیر صے لوکس اپنے آپ
کوں گھٹا ہڈتے بے شک او ایمان نہ انیسن۔

۱۴۔ تے جیرھا کجھ رات تے ڈینہہ وچ موجود اوہیں دا ۷۷
تے او بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا ۷۷۔

۱۵۔ توں آکھ کیا میں اللہ دے سوا پیا سبگتی بٹاؤں جیرھا
آسمانیں تے زمین دا پیدا کرن والا ۷۷ تے او کھویندے
تے کھوایا نہیں دیندا۔ توں آکھ میکوں حکم ڈتا گئے جو
میں پہلا۔ فرمانبردار بٹاں تے توں مشرکیں وچو اصلو

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا فَرِطًا لَّاسْتَوَسَّوْهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝۸

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفِضُّ
الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ۝۹

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبَسُونَ ۝۱۰

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلِكَ قَبْلَكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ
سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۱۱

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ۝۱۲

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۳

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآبِلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ
الَّتَّيْبِعُ الْعَلِيمُ ۝۱۴

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَتَّخِذُ إِلَٰهًا مِمَّا ظَنُّوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يَطْعَمُهُمْ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۱۵

نہ بنیں۔

۱۶۔ توں آکھ بے شک میں دُڑے دُینہ دے مذاب کیں
بُرداں جے میں نافرمانی کراں۔

۱۷۔ جیں کیں اوں جہاڑے او عذاب ہٹا دُنا گیا تے
بے شک اوندے اتے رحمت ہوسی تے اے کھلی کھلی
کامیابی ؎۔

۱۸۔ تے جے اللہ تیکوں نقصان پہچاوے تے اوں کوں
ہٹاؤں والا کوئی نیں سوائے ہوندے تے جے او تیکوں
بھلائی پہچاوے تے او ہر چیز تے قادر۔

۱۹۔ او اپنے بندیں تے غالب تے او بہوں سیاطنا
تے باخبر۔

۲۰۔ توں آکھ جو سب کیں زیادہ سچی گواہی دُیوڑن والی
کیرمی ستی ؎ دل توں آکھ جو اللہ میڈے تے تہاڑے
درمیان گواہ تے میڈو لے قرآن وحی کیسا گئے تاں جو
میں تہا کوں تے جیکوں لے پیچے ایندے نال ہوشیار کراں
کیا تاں لے گواہی دُیندے ؎ جو خدا نال بے معبود
دی ہن توں آکھ میں گواہی نہیں دُیندا توں آکھ بے شک
اوی ہک معبود تے میں بیزاراں اوں کیں جیکوں تاں

شریک بیڈے ؎۔

۲۱۔ جنہیں لوکیں کوں اسال کتاب بُتی ؎ او اوں کوں الیوں
سچٹین جیویں او اپنے پتریں کوں سچٹین تے جنہیں
لوکیں اپنے نفس کوں گھٹا دُتے تے او ایمان نیں
ایندے۔

۲۲۔ اوں کیں دُعا ظالم کوں جبر صا اللہ تے کوڑ ہدھیندے
یا اوندے نشانیں کوں بھٹیلیندے۔ بے شک ظالم لوک
کامیاب نیں تھیندے

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۶

مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ
الْبَیِّنُ ۝۱۷

وَرَأَىٰ يَسُوسَكَ اللَّهُ يُصِرُّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَرَأَىٰ يَسُوسَكَ يَخْشَىٰ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۸

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْغَنِيُّ ۝۱۹

قُلْ أَمَّا شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ
لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُنَّ
أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ
مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝۲۰

الَّذِينَ آمَنُوا لَكُنْ يَوْمَئِذٍ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲۱

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝۲۲

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبَبًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
إِنَّ شُرَكَاؤَهُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے اساں جڈاں انہیں ساریں کول کھٹا کر لسیوں ول
آکھسوں انہیں کول جیرے شرک کریندے ہن تہا بڑے
شریک کتھان جنیدے متعلق دعویٰ کریندے ہاوے۔

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ تَكُنْ وَتُنْتَ لَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ یکھیں ایندے جواب وچ او صرف اے آکھسن
اللہ دی قسم جیرہا ساڈا رب جو اساں مشرک کائے ناں
ہا سے

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ ڈیکھ کیوں اپنئے اتے کوڑ بدھیندن تے او بھل
ولین جیرہا او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا
كُلَّ آيَةٍ لَا يَقُولُوا بِهَا شَيْءٌ وَإِذَا حُجِرُوا بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ انہیں وچر کجھ او ہن جیرے تیبڑی گال کول سندن
تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے پاڈتے جو اے
سمجھ نہ سگن۔ تے انہیں دے کئیں وچ بوڑھے او
سارے نشان وی ڈیکھ گھن ماں وی اوندے اتے ایمان
نہ گھن اوسن۔ تے جڈاں او تیبڑ واندن تیبڑے نال
جھٹا کریندن۔ تے جیرے کافرن او بدن جو اے تے
پہلے لوکیں دیاں کہانیاں۔

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے او نہیں کول او کئیں رکیندن تے آپ وی
رکدن تے او صرف اپنئے آپ کول ہلاک کریندن
تے او سمجھدے نیں۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّو
أَوْ نَكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَلَوْ كُنَّا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او دوزخ مے سامنے کھڑے
کیئے ولین آکھسن ہائے ساڈا افسوس اساں اپنئے رب
دی آیات نہ جھٹلاؤں ہاتے مومنین وچو بن و نچوں ہا۔

بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخَفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّو
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ سچ اے ہے جو (اللہ سبیس) ظاہر کرڈتے جو ایں کئیں
پہلے او کیئدے ہن تے جے انہیں کول ولا پھٹیا و نچے
تے ول دی او ایں کر لیں جتھو انہیں کول روکیا گئے
تے بے شک او کوڑ مریندے پئیں۔

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا أَسْبَابُ الْمَاءِ الدَّائِيَّةِ وَمَا نَحْنُ

۳۰۔ مے انہیں آکھیا ساڈی صرف ایہا دنیا وی زندگی ہ۔

يَمْعُونَنَّهُمْ ۝

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقُّوهُ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ قَالَ الْإِنْسُ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلْ وَرَيْنَا قَالَ فَدُّوهُ الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْفُرُونَ ۝

۳۱

ساکوں اٹھایا نہ ولیس۔

۳۱۔ تے جے توں بڑیکیں جڈاں او اپنے رب دے سامنے
کھڑے کیسے ولیس او آکھسی کیا اے بڑینہہ سچ نہ ہا او
آکھسن بالکل اے سچ ساڈے رب تے او آکھسی
اپنے انکار دی وجہ نال عذاب بھوگو۔

۳۲۔ انہیں اللہ دی ملاقات کوں جھٹلائے او گھٹے دھن
تے جڈاں انہیں تے او وقت اچھٹ گھٹ آولیسی تے او
آکھسن ہائے ساڈا افسوس جو اسان ایں وقت دے بارے
وچ کوتاہی کیتی تے او اپنی کٹھیں تے اپنے بارچھی ددے
ہوسن۔ سٹو جیر جا بار اوچی ددن او بہوں بڑا۔

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا الْحَسْرَتُنَا عَلَىٰ مَا فَرَقْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْجِلُونَ ۝ وَآذَاهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا
يُرَدُّونَ ۝

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلِلْآلِ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ ۝ الَّذِينَ يَتَّقُونَ فَلَا تَغْلِبُهُمْ ۝

۳۳۔ دنیادی زندگی تے صرف کھیل تے تماشا۔
تے حیرے اللہ کیں بڑدن آخرت دا گھرا انہیں واسطے
چنگا کیا تساں عقل نو مے کریندے۔

۳۴۔ اسان جانڈے ہیں او جیریاں گاہیں کریندن توں
مونجھا تھیندیں او تیکوں نہیں جھٹلیندے عالم لوک تے
اللہ دی آیات دا انکار کریندن۔

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَبْغِزُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا
يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِلَايِ اللَّهِ يَبْجَدُونَ ۝

۳۵۔ بے شک تیں کنیں پہلے دی رسول جھٹلائے گیئیں
تے جڈاں انہیں کوں جھٹلایا گئے تے بڑکھ بڑا گئے انہیں
صبر کیتے دل انہیں دو ساڈی مدد آگئی تے اللہ دیاں گاہیں
کوئی بدل نہیں سگدا۔ تیں کنیں رسولیں دیاں خبراں آچکین۔

وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَاِ الْمُرْسَلِينَ ۝
وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبْرًا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا
وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنْتَهُمُ نَصْرًا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَاِ الْمُرْسَلِينَ ۝

۳۶۔ تے جے تیکوں انہیں دا منہ پھر گھنن تکلیف پونیدے
تے جے تیکوں طاقت تے زمین وچ سرنگ یا آسمان
وچ پوڑی گول سگیں تے انہیں دو نشان گھن آویں
(تے گھن آ) جے اللہ چاہندا انہیں کوں سدھے راہ
تے کٹھا کر ڈیوے ہا تے توں ناواقف وچو اصول وحق

وَأَن كَانَ كَبْرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِآيَةٍ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَىٰ الْهُدَىٰ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝

۳۷۔ بے شک اوہے لوک قبول کریندن جیرے سندن

۳۷

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعَوْنَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ

اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۳۷﴾

تے مڑیں کوں اللہ سیں اٹھیں تے دل او اندر وائے
ولیں۔

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ
قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَئِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے او آہن ایندے اتے اپنے رب ولو کیوں
کوئی نشان نیں بہایا گیا توں آکھ بے شک اللہ قادر
ہو اد نشان بہا دے تے انہیں وچو بہوں سارے نیں
چاندے۔

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَلِيٍّ يَنْقُرُ بِهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا قَوَّضْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ زمین وچ کوئی جانور نیں تے نہ کوئی پکھی جیرھا
اپنے کھبیں نال اڈر دے تے او تہاڈے آلی کار جماعتاں
ہن اساں ایں کتاب وچ کوئی وی کمی نیں کیتی پھیں
او اپنے رب دوکھے کیتے ولیں۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمْ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمِ
مَنْ يَنْشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأْ يُعْصِلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے جیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے او پوٹن تے
گوگن اندھاریں وچ جینکوں اللہ چاہندے گمراہ کر ڈیندے
تے جینکوں چاہندے اونکوں سدھے رستے تیں
چلا ڈیندے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْهُمُ السَّاعَةُ
أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ توں آکھ ڈسو تے سہی جے تہاڈو اللہ دا عذاب
آونجے یا قیامت آونجے کیا خدا دے سوا کہیں ہے کوں
سڈیو جے تساں پچھے ہرے (تے ڈسو)

بَلْ إِلَٰهَ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا أَنْتُمْ كَاذِبُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تساں اوہیں کوں سڈیو تے او مصیبت کوں دور کریسی
جیندے کیتے تساں سڈیو دے پئے ہا دے جے او چاہی
تے تساں بھل دیسو جیرھا شرک کریندے پئے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَنْتَضِعُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تیں کیں پہلے وی قومیں دو اساں رسول پھیں
تے دل اساں انہیں کوں پکڑیئے مالی تے جسمانی مصیبتیں
نال تہاں جو او عاجزی کرن۔

قُلْ لَا إِدْجَاءَ لَهُمْ بِأَسْأَتِنَا نَصْرَ عَوَاوِلِكُنْ فَتَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اے کیوں نہ تھیا جو جڈاں انہیں تے ساڈا عذاب
آیا ہا او عاجزی کرن ہا تے ہتھو انہیں دے دل سخت
تھی گئیں تے شیطان نے جو او کریندن اونکوں سوٹھا

کر کے دکھائے۔

۴۵۔ جڈیاں اور مچل گئیں جو انہیں کور نصیحت کہتی گئی ہانی تے آساں انہیں تے ہر چیز دے دروازے کھول ڈرتے تے جڈیاں اور اندرے نال جو انہیں کور بڑا گیا با اسان انہیں کور ابھن گت پکڑ گد مالتے دل اور نا امید تھی گئے

۴۶۔ تے جبرمی قوم نے ظلم کیا با اوئدیاں پاڑاں پٹ ڈتیاں پگیاں تے ساریاں صفات اللہ دیاں ہن جبرھا سارے جہانیں دیاں لٹھارے۔

۴۷۔ توں آکھ تساں ڈسو جے اللہ تہا ڈے کنیں تے اکھیں کور ضائع کر ڈیوے تے تہا ڈے دیں تے مہرا ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا معبود جبرھا لے تہا ڈو والا نیسی توں ڈیکھ اسان کیوں آیات و ما پھر کے بیان کریندے ہیں اوول دی منزیر گھندن۔

۴۸۔ توں آکھ ڈسو جے تہا ڈے اتے آوے اللہ دا عذاب ابھن گھٹ یا ظاہر ظہور تے ظالمیں دے سوا ہا کیں کور ہلاک نہ کیا ویسی۔

۴۹۔ تے اسان رسولیں کور دین دی خوشخبری ڈیوٹی والا تے ڈراوٹ والا بنا کے پٹھیندے ہیں تے جبرھا من بکھنے تے اصلاح کرے اور دے اتے کوئی خوف نہیں تے نہ او مونجھے تھیں۔

۵۰۔ تے جنہیں ساڈی آیات کور جھٹلائے انہیں کور انہیں دی نافرمانی دی دجر نال عذاب پہنچسی۔

۵۱۔ توں آکھ میں نیں آبداروں کنیں اللہ دے خزانے ہن تے نہ میں غیب جانڈل تے میں نیں آبداروں جبرمی فرشتہ ہاں میں تے صوف اوئدی ہر دی کرینداں جو میڈو وی کیتی دیندی توں آکھ کیا اندھا تے سوجا کھا بکو جہیں تھی بگدن کیا تساں

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۵﴾

فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَتَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَحَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصَرْتُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ﴿۴۷﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۴۸﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَّ وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۴۹﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَنْتَبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿۵۱﴾

سوچیں گے تو۔

۵۲۔ تے توں ایندے نال پڑا انہیں لوکیں کوں جبرے جردن
جو انہیں کوں خدا دو کھا کیسا ویسی انہیں دا کوئی دی سنگتی تے
سفارشی نہ ہوسی تاں جواو اللہ کنیں پڑن۔

۵۳۔ تے انہیں لوکیں کوں دھکے نہ بڑے جبرے جبرے شام
اپنے رب کوں سبڈین تے اوندی رضا چاہندن۔ تہڈے
ذمے انہیں دے حساب دہو کچھ وی نیں تے نہ تہڈے حساب
دہو کچھ انہیں دے ذمے ہے جے تیں انہیں کوں دھکا پڑتا
تے توں ظالیں وچو تھی ویسیں۔

۵۴۔ ایویں اساں بعض انہیں دے بنیں کوں بعض نال آزماے
جواے اکھن ایجھے ہن ساڈے وچو اللہ سٹیں جنہیں تے
احسان کیتے کیا اللہ سٹیں شکر کرن والیں کوں خوب نیں چاڈا۔
۵۵۔ تے جیڑاں تہڈو اولوک اندن جبرے ساڈی آیات
کوں میندن تے توں انہیں کوں کھ تہاڈے اتے سلامتی۔
تہاڈے رب نے اپنے آپ تے رحمت فرض کر دتی، بے
شک جنہں تہاڈے وچو غفلت دی وجہ نال بُرائی کیتی ول
اوندے بعد توبہ کر گدھی تے اصلاح کیتی تے بے شک
اوہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۵۶۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں
تے تاں جو مجرمیں وارد ظاہر تھی ونجے۔

۵۷۔ توں اکھ بے شک میں روکیا گیاں جو میں انہیں دی
عبادت کراں جینکوں تساں اللہ دے سوا سبڈیندے۔ توں
اکھ میں تہاڈی خواہشات دی پیروی نیں کریندا تاں میں گمراہ
تھی ویساں تے ہدایت پاؤں والیں وچو نہ رہساں۔

۵۸۔ توں اکھ میں اپنے رب و لو دلیل تے ہاں تے تساں
اونکوں جھٹلائے جو تساں جلدی منگدے، او میں کنیں نیں۔

وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْ يُخْشَوْا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ
مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٨﴾
وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِأَنَّهُ مِنْ
عَمَلٍ مِنْكُمْ سَوْءٌ أَبْجَاهُ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ
وَاصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٩﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ
وَمَا حَوْلَهَا ﴿٦٠﴾
قُلْ إِنِّي نُهِيتٌ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ قُلْ لَا آتِيْعَ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٦١﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عَزَدَنِي
مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ

وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ ﴿٥٩﴾

حکم صرف اللہ واپلہ سے اوحی بیان کریندے تے او فیصلہ کرن والیں وچو سب کینیں چنگا ۵۹۔

قُلْ لَّوْ أَن عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِّي الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

۵۹۔ توں اکھ جے او میں کینیں ہوندی جو تساں جلدی مگدے تے فیصلہ تھی وچے ہا تہاڑے تے میڈے درمیان تے اللہ سب کس کول بہوں چاڑے۔

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ دَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَظُنُّهَا وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

۶۰۔ تے غیب دیاں کینیاں ہوں کینیں ہن۔ انہیں کول صرف اوہر چاڑے تے او چاڑے جو خوشگی وچ تے سمندر وچ تے کوئی پتر جو ڈھاندا او اوکول چاڑے تے زمین تے اندھاریں وچ کوئی داڑنیں تے نہ کوئی سنی تے نہ کسی چیز جو اوندی کھلی کھلی حفاظت وچ نہ ہوں۔

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

۶۱۔ اوہر جو میرا رات کول تہاڑی روح قبض کریندے تے ڈینہہ کول جو کریندے اوہی چاڑے۔ دل ڈینہہ کول تہا کول اٹھیندے تہاں جو مقررہ مدت پوری تھی وچے۔ ایہ سب کس کول اوہیں دوو لٹے پھیں او تہا کول بڑیسی جو تساں کریندے ہاڑے۔

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ خَتِّئَ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦٣﴾

۶۲۔ تے او اپنے بندیں تے غالب تے تہاڑو مگران پھیندا رہ ویندے تے جڈاں تہاڑے وچو کہیں تے موت اندی تے ساڑے رسول اوکول مریندن تے ایندے وچ او کوئی گھٹی نہیں کریندے۔

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۖ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسْبَانِ ﴿٦٤﴾

۶۳۔ پھیں انہیں کول اللہ جو میرا انہیں داسچا آقا ولایا ویسی۔ سٹو فیصلہ ہوندا تے او حساب گھنن والیں وچو جلدی کرن والا۔

قُلْ مَنْ يُخَيِّتُكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٥﴾

۶۴۔ توں اکھ تہا کول کون نجات ڈیندے خشکی تے سمندر تے اندھاریں کینیں تساں اوکول عاجزی نال تے نک کے سڈیندے ہاڑے تے او ساکول ایں مصیبت کینیں پچا گھنن تے اسان ضرور شکر کرن والیں وچو تھی ویسوں۔

قُلِ اللَّهُ يُجَنِّبُكُمْ عَنْهَا وَ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ
تُنْشِرُونَ ﴿۶۵﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ
فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَنْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا
وَيُزَيِّقَ بَعْضَكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ أَنْظُرْكُمْ نَصْرَفُ
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿۶۶﴾

وَكَذَبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَنْتَ عَلَيْكُمْ
بِوَكِيلٍ ﴿۶۷﴾

لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ وَ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۶۸﴾
وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِنَّمَا
يُنْسِيكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۶۹﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۷۰﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَضَهُمْ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ أَنْ يَبْسُلَ نَفْسًا بِمَا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ
تَحْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أُتُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَيِيمٍ وَعَلَاءٌ
أَلِيمٌ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۷۱﴾

۶۵۔ توں اکھ جو اللہ تہا کوں انہیں کنیں نجات دیندے
تے ہر مصیبت کنیں تساں دل دی شرک کریندے ۶۵۔

۶۶۔ توں اکھ او قادر جو تہا دے اتے عذاب پہٹھے
تہا دے او دی تے تہا دے پیریں دے تلو وی یا تہا کوں
ٹولیں وچ دندر کے بک دوجھے دے خلاف کر دلوے
تے تہا دے بعض کوں بعض نہیں نال تکلیف پہچا دے۔
توں دیکھ کیوں اسل پھیر پھیر کے آیات بیان کریندے
ہیں تاں جو اد سمجھن۔

۶۷۔ تے تیڈی قوم نے انیکوں جھٹلانے تے بے اد سچا
توں اکھ میں تہا دے ذمہ دار نہیں۔

۶۸۔ ہر خبر دی مد ہوندی ۶۸۔ تے تساں جلدی جان گھنسو۔
۶۹۔ تے جڈال توں انہیں کوں دیکھیں جیرے ساڈی آیات
دے بارے وچ بے ہودگی کریندن تے توں انہیں کنیں
منہ پھیر گمن جے تیں اوہی گاہیں وچ نہ لگ وچن تے جے
تیکوں شیطان جھلا دلوے تے یاد کرن دے بعد ظالم قوم
نال نہ بہہ۔

۷۰۔ جیرے لوک اللہ کنیں ڈردن انہیں دے ذمے انہیں
دے حساب وچو کچھ وی نہیں اے نصیحت تاں جو او اللہ
کنیں ڈرن۔

۷۱۔ تے انہیں کوں چھوڑ دے جنہیں اپنے دین کوں کھیل
تے تماشا بنائے تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دھوکے وچ
سٹ گھٹے تو نصیحت کر لے نہ تھوے جو کوئی جان پٹے
کھیں دی وچ نال ہلاک تھی وچن تے انہیں دا اللہ دے سوا
کوئی سبگتی تے سفارشی کوئے نہیں تے جے او ہر قسم دا
بدلوں تے انہیں کنیں نہ لگاوا لسی۔ ایسے لوکن جیرے
اپنے کھیں دی وچ نال ہلاک کیسے گئیں انہیں دے بیون کیسے

متا پائی ہوئی تے جُکھ بڑیوں والا عذاب ایس واسطے جو او
کفر کریندے ہن۔

۷۲۔ توں اکھ کیا اسان اندرے سوا اوکوں سبوں جیہا
ساکوں نہ فائدہ پہا سبکدے تے نہ نقصان تے اسان سدھے
راہکوں جیہا ساکوں اللہ بڑکھائے اپٹے کھڑیں تے
پھرو پھوں اوں جیویں کہیں کوں شیطان سدھے راہ
کنیں ہٹا دیوے تے اوزین وچ حیران تے پریشان
ہووے۔ اوندے سبگتی اوکوں سدھے راہ دو سببندے
پئے ہون۔ توں اکھ جو اللہ دی ہدایت ہی اصل ہدایت
تے ساکوں حکم بڑا گئے جو اسان سارے جہانیں دے
پالناہادی فرمانرواری کروں۔

۷۳۔ تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو تے اوں کنیں ڈرو اوہو
جیندو تساں کھٹے کیتے ویسو۔

۷۴۔ اوہو جس آسانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے
تے جڈیں او آکھسی حق وچ تے او حق ویسی۔ اوندی ہال
جیہا تے ہوندی بادشاہت ہوی جڈیں بگل دجایا ویسی او
غیب تے حاضر کوں چاٹن والا تے او بہوں سیانا
تے بانجھ۔

۷۵۔ تے جڈیں ابراہیم اپٹے پیو آزر کوں اکھیا کیا
توں بتیں کوں معبود بٹینیں بے شک میں تیکوں تے
جیہی قوم کوں کھلی گمراہی وچ بڑھلا پیاں۔

۷۶۔ تے ایویں حضرت ابراہیم کوں اسان بڑکھیندے ہاے
آسمان تے زمین دی حکومت تاں جو اویقین کرن
والیں وچودی حق و نیچے۔

۷۷۔ تے جیلھے رات اوندے تے پردہ سٹ بڑتے اوں
تارا بڑکھائے اکھسی اے میڈا رب (جی بگدے) جیرھے ویلھے او لہہ

قُلْ اَسْعَوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمْ
وَنُزِدْ عَلَىٰ اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْنَاكُمْ كَالَّذِي
اسْتَفْوَتْهُ الشَّيْطَانُ فِي الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ
يَدْعُوْنَهُ اِلَى الْهُدَىٰ اِتَيْنَاهُ قُلْ اِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ
هُوَ الْهُدَىٰ وَاْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

وَاَنْ اَتَيْنُمُ الصَّلٰوةَ وَآتَقُوْهُ وَهُوَ الَّذِيۤ اِلَيْهِ
تُخْشَرُوْنَ ﴿٧٣﴾

وَهُوَ الَّذِيۤ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَیَوْمَ
یَقُوْلُ کُنْ فَیَکُوْنُ هُوَ الْقَوَّلُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ یَوْمَ
یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ عَلِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ
الْحَكِیْمُ الْخَبِیْرُ ﴿٧٤﴾

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ لِاَبْنِیْهِ اِذْ رَاۤ اَتَّخِذُ اَصْنَامًا اِلٰهَةً
اِنِّیۡ اَرٰکَ وَ قَوْمَکَ فِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿٧٥﴾

وَ کَذٰلِکَ نُرِیۡ اِبْرٰهٖمَ مَلٰکُوْتَ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ دَلِیْلُوْنَ مِنَ الْمُوقِنِیْنَ ﴿٧٦﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَیْهِ الْاَیْتُ رَاۤ اَوْکُبٰٓءَ قَالَ هٰذَا سَرِیۡ
فَلَمَّا اَفَلَ قَالَ لَا اُحِبُّ الْاَفْلٰقِیْنَ ﴿٧٧﴾

گئے اور اکٹھے میں ہر دو چنی آئیں کوں پسندیش کریندا۔
 ۷۸۔ تے جیلے اوں چکدے چند رکوں بڑھے آکھیں اے
 میڈا رب تے جیلے اولہ گئے آکھیں جے میڈا رب میوں
 سدھارہ نہ بکھالے ہاتے ضرور میں گمراہ قوم وچو تھی وچو ہا
 ۷۹۔ تے جیلے چکدے سمجھ کوں بڑھس آکھیں اے میڈا
 رب اے وڈا تے جیلے اولہ گئے آکھیں اے میڈی
 قوم بے شک میں جینکوں تساں شریک بٹندے ءِ اوں
 کنیں بے زاراں۔

۸۰۔ بے شک میں ہر بڑھک تے کوں کنیں پجدے ہوئیں اپنی
 قوم اوندو بھیر بڑتی ءِ جیں آسمان تے زمین پیدا کیتن۔ تے میں
 مشرکین وچو ہتھیں۔

۸۱۔ تے اوندی قوم اوندے نال بحث کیتی اوں اکھیا کیا
 تساں اللہ دے بارے وچ میڈے نال بحث کریندے ءِ
 تے اوں میوں سدھارہ دکھالے تے میں انہیں کنیں
 نیں بڑوا جیرھے تساں خریک بٹندے ءِ ہا جے میڈا
 رب کوئی چیز چاہے۔ میڈا رب علم نال ہر چیز تے حاوی ءِ
 کیا تساں نصیحت نوہے حاصل کریندے۔

۸۲۔ تے میں اوں کنیں کیوں بڑھگاں جینکوں تساں اللہ شریک
 بٹندے تے تساں نوہے بڑ دے جو تساں اللہ نال شریک پئے
 کریندے ءِ تے اللہ سیئں تہا بڑے اتے ایندے واسطے
 کوئی دلیل دی نیں ہائی۔ کیرھا ٹولہ بڑوٹا میں لوئیں وچو امن دا
 زیادہ حق دار جے تساں چاٹندے ءِ۔

۸۳۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے اپنے ایمان کوں ظلم نال
 نصیص ملایا انا میں لوکیں واسطے امن تے ایجے لوک سدھے
 راہ تے ہن۔

۸۴۔ تے اے ساڈی دلیل بائی جیرھی اسال ابراہیم کوں بڑتی

فَلَمَّا سَأَا النَّفَرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ۝

فَلَمَّا رَا الشَّمْسُ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا الْكَبَرُ
 فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ
 هَدَيْتُ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ
 رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝

وَكَيفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ
 أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
 فَأَتَى الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ
 لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۝

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ

دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۵۷﴾

ہائی اوندی قوم دے مقابلے وچ۔ اسان جیندے چاہندے
ہیں درجے اپے کریندے ہیں۔ بے شک عیبارب سیانا
تے بہوں چاٹن والا۔

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَنَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾

۸۵۔ تے اسان اونکوں اسحاق تے یعقوب ڈراتے ساریں
کوں ہدایت ڈتی تے نوح کوں ایں کنیوی پہلے اسان ہدایت
ڈتی ہائی تے اوندی اولاد وچوہن داؤد تے سلیمان تے یوب
تے یوسف تے موسیٰ تے ہارون تے اسان ایویں مکی
کرن واپس کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَذِكْرًا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿۵۹﴾

۸۶۔ تے ذکر یا تے یحییٰ تے عیسیٰ تے ایلاس سارے
نیک لوکس وچوہن۔

وَأَسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوشَعَ وَثُوطًا وَكَالَّا
فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿۶۰﴾
وَمِن آبَائِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَإِخوانُهُمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۶۱﴾

۸۷۔ تے اسماعیل تے الیسع تے یوشع تے لوط تے ساریں
کوں اسان جہانیں تے فضیلت ڈتی ہائی۔

۸۸۔ تے انہیں دے پیو بڑاویں وچوہن تے اولاد وچوہن
انہیں دے بھرنویں وچوہن تے انہیں ساریں کوں اسان چوٹی
بگدھاتے سدھے راہ تے انہیں کوں ٹوریا ہاے۔

ذٰلِكَ هُدَىٰ اللّٰهُ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۶۲﴾

۸۹۔ اے اللہ دی ہدایت ایندے نال اپٹے بندیں وچوہن
جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جے او شرک کریں
تے جہرے او عمل کر لیں او سارے وچوہن واپس۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّا يَسُوا
بِهَا بِكُفْرِهِمْ ﴿۶۳﴾

۹۰۔ ایسے ہن جینکوں اسان کتاب تے حکم تے نبوت ڈتی
تے جے او ایندا انکار کریں تے اسان انہیں کوں ایجھی
قوم دے حوالے کر ڈتے جہرے او انکار کرنیں کریندی۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللّٰهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿۶۴﴾

۹۱۔ ایسے لوکن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈتی تے تو انہیں دی
ہدایت تے طر تے توں اکھ میں ایندے واسطے تساں کنیں
اجر نہیں ملگا اے تے جہان دے لوکس واسطے ہک نصیحت

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَتَّىٰ قَدَرَهُ اِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللّٰهُ
عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ

۹۲۔ انہیں جہوہں جی ہا اللہ دی قدر نہیں کیتی جڈاں انہیں اکھٹے
جو اللہ سبیں اپٹے کہیں بندے تے کجھ دی نیں لبایا۔ توں

بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرِاطِينَ
تُبْدُونَهَا وَتَخْفُونَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ تَعَالَى ذَرَهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩٦﴾

اکھ جبرمی کتاب موسیٰ گھن آیا با او کیں بھائی جبرمی
نور ہائی تے لوکیں واسطے ہدایت ہائی تے تساں اونکوں انج
انج کاغذ کریندے، کچھ ظاہر کریندے، تے بیہوں سارا حد
لکیندے، تے تہا کوں او کچھ سکھایا گئے جو تساں نہ
چاٹدے ہاوے تے نہ تہا بڑے پیو بڑا بڑے تول آکھ
الہ سٹیں ولا انہیں کوں چھوڑے۔ او اپنی بے ہودگی
وچ کھیندے رہوں۔

وَهَذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُكٌ مُّصَدِّقٌ لِّلَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
يُمَاقِفُونَ ﴿٩٧﴾

۹۳۔ تے اے کتاب اساں اونکوں بھائے اے بابرکت
تے جو پہلے کتاب موجود اندی تصدیق کرینی، تے تہاں
جرتوں وستیں دی ما املہ اکوں تے اوندے چودھار کوں
بڑاویں تے جبرمے آخرت تے ایمان گھن انڈن اونکوں
وی منیندن تے اپنی نمازیں دی بھگائی کریندن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَدَىٰ عَلَى اللَّهِ غَدَابًا أَوْ قَالَ هَٰذَا
إِلٰهُي وَلَمْ يُوحِ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِنْ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ
تُجْرُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَىٰ
اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٨﴾

۹۴۔ اول کیں زیادہ ظالم کوں جبرما اللہ سٹیں تے کوڑہدیندے
یا او آبدے جو میڈو وی کیتی گئی، تے اوندو وی کیتی نہ
گئی، جو تے جیں آکھے جیہو جیہاں اللہ سٹیں بھائے او جیہاں
میں وی بھا سگیاں تے جے تول بڑیکیں جبرمے ویلے ظالم
موت دی تکلیف وچ پئے ہوسن تے فرشتے بہت ودھائی
کھڑے ہوسن اپنیاں جاناں کڈھو اچ تہا کوں ذلت والا
عذاب بڑا ویسی جو تساں اللہ دے خلافت ناحی گاہیں کریندے
ہاوے تے تساں اوندی آیات کیں تکبر کریندے ہاوے۔

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادًى كَمَا خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلَكُمُورًا ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ
شُفَعَاءَ كُمْ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ
لَقَدْ قَطَعْنَا بَيْنَكُمْ وَصَلَّ عَنْكُمْ فَانْتُمْ تَرْجِعُونَ ﴿٩٩﴾

۹۵۔ تے تساں ساڈو کھلے آئے، جیویں اساں تہا کوں پہل فیر
پیدا کیا ہاتے تساں کنڈہ کچھ چھوڑ آئے، جو اساں تہا کوں
بطور احسان بڑا ہا۔ اساں تہا بڑے نال او سفارشی وی کاٹے
بڑھدے۔ پئے جیندے متعلق تساں دعویٰ کریندے ہاوے
جو او تہا بڑے معاملے وچ اللہ دے شریکین۔ تہا بڑے آہت
دے رشتے کھینچ گئیں تے تہا بڑے سارے دھمے گل گئیں

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَالِقُ
تُؤْكَلُونَ ﴿٦١﴾

۹۶۔ بے شک اللہ میس دائیں تے مجھیں کوں پاٹوں والا ۷
جیندے کوں مردے کتیں کڈھیندے تے کڈھن والا ۷
مردے کنیں جیندا اے تہاڑا اللہ تساں کنتے پھیرے
ویندے ۷۔

فَالْقُ إِصْبَاحَ وَجَعَلَ الْيَلَّ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا لِّذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾

۹۷۔ مفرکوں ظاہر کرن والا » تے رات کوں آرام کیتے بنائس
تے سمجھ تے چندر حساب کیتے بنائس اے اوں اندازہ »
جیرھا غالب تے بہوں جاٹن والا »۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٤﴾

۹۸۔ اوہو، میں تہاڑے واسطے تارے بنائیں تاں جو تسلا
خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ رستہ ڈیکھو اسان
علم والی قوم کیتے نشان کھول کے بیان کر ڈیتن۔

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۖ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَةَ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٩٩﴾

۹۹۔ اور وہ جس تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیے تے ہر یک کیے

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرُجُ مِنْهُ
حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنْ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قُوتَانِ وَذَيْفُ
وَجَبْتِ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُسْتَبَهِ
غَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

دیر تک رہن دی جاتے عارضی رہن دی جاوی بٹائی اسہ
اساں سمجھن والی قوم کیتے نشانات کھول کے بیان کردٹن۔

۱۰۰۔ اوہو جس آسمان کنیں پانی لہائے تے بچھیں اسماں

اوندے نال ہرنٹے دے بوٹے پیدا کیتن تے اساں اوں
کئیں ساوں کڈھی » تے ہک پے دے اتے داٹیں کڈھیندے
پیں۔ تے کھجی دے گوشے کئیں لڈیے ہوئے پھل کڈھیندے
پیں تے انگور تے زیتون تے انار دے باغ جیرے
رلدے ملدن تے نئیں رلدے ملدے۔ لتاں بڑیکھو
اوندے پھل جڈاں اوہل چاؤ تے پکے۔ بے خشک ایندے
وچ نشانن ایمان آئٹھ والی قوم کتے۔

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ
بَيْنَ وَبَيْنَ وَبَنَاتٍ يَعْبُدُونَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٤﴾

۱۰۔ تے انہیں اللہ دے جیئیں کول شریک بنائے۔ حالت اے
ہے جواں انہیں کول پیدا کیے تے انہیں اللہ سیئیں کیے
پتر تے دھیریں بغیر علم دے گھر گدبن۔ او پاک تے جواں
بیان کر سندن اوں کئیں بہوں اُچا۔

بِذِيْعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنِي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ

۱۰۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بغیر نمونے دے پیدا کرن والا

لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۷﴾

اوندا پتر کیوں تھی سبکدے تے اوندی زال دی کوئی نہیں تے اوں ہر شے کوں پیدا کیتے تے او ہر شے کوں بہوں جانڈے۔

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لِأَلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۸﴾

۱۰۳۔ اے اللہ حیرا تھا بڑا رب اونڈے سوائے کوئی مبود نہیں ہر شے دا پیدا کرن والا اوندی عبادت کرو تے او ہر شے تے مگران۔

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۹﴾

۱۰۴۔ نظر اوں تیں نہیں پہنچ سبگیاں تے اونڈیں تیں پہنچ سبکدے تے او بہوں مہربان تے باخبر۔

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَافِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَانْصَرَفْتُمْ لِنَفْسِكُمْ وَمَنْ عَنِ فَعَلِهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ﴿۲۰﴾

۱۰۵۔ تے تہاڈے رب دلو تہاڈو دلیلاں آچکین تے حیرا ہڈیکھ گئے اوندا اپنا فائدہ تے حیرا نہ ڈیکھے اوہیں کوں نقصان تے میں تہاڈے اتے مگران نہیں۔

وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۱﴾

۱۰۶۔ تے ایویں اساں آیتیں کوں پھیر پھیر کے بیان کریندے ہیں تاں جو او آکھن کہ تیں پڑھ سٹائے تے اساں جانٹی والی قوم کیتے اے مکل

اتَّبِعْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لِأَلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الشُّرَكِيِّنَ ﴿۲۲﴾

۱۰۷۔ توں اوندی پیروی کر جرمی وحی تیبہ دتیبہ رب کنیں انڈی۔ اونڈے سوا کوئی مبود نہیں تے مشرکیں کنیں نہ پھیر گمن کے بیان کر ڈتے

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۲۳﴾

۱۰۸۔ تے جے اللہ چاہندا او شرک نہ کرن باتے اساں تیکوں انہیں تے مگران نہیں بنایا تے نہ توں انہیں داکار ساز ہوزیں۔

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۴﴾

۱۰۹۔ تے تاں انہیں کوں گالیں نہ کہو جنہیں کوں او اللہ دے سوا سببیدن نہ تاں او تہاڈے اللہ کوں دشمنی نال تے لغیر علم دے مندے کلامین تے ایویں اساں ہر ٹوے کوں انہیں دا عمل سوٹھا کر کے دکھاٹے ول او اپنے رب دو ولسن تے او انہیں کوں بڑیسی جو او کریندے ہن۔

وَأَنصَرُوا لِلَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِيَنْجَئَهُمْ أَيْةُ الْيَوْمِ إِنَّهُمْ إِتْنَا الْأَيْتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ

۱۱۰۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قساں کھندن جو انہیں نہ جے کوئی نشان او پنچے اور مرد من گھسن توں آکھ نشان تے مرز اللہ

أَنهَآ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾

کئیں ہن تے جو تہا کوں ڈیسی بے شک او نشان بڈال
آویسی او ایمان نہ گھن اوین۔

وَنَقَلِبْ أَيْدِيَهُمْ وَأَنصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۲﴾

۱۱۱۔ تے اسا انہیں دے دلیں تے اکھیں کوں پھیر ڈیسیوں ات
گاہوں جو انہیں پہلی دفعہ نیش منیا تے انہیں کوں انہیں دی
منڈیویں وچ گردان چھوڑ ڈیسیوں۔

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ بِاللَّيْلِ عَلَيْهِمُ الْمَلِكَةَ وَأَمَرَهُمُ النَّوَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿۱۳﴾

۱۱۲۔ تے جے اسا انہیں دو فرشتے لبندے تے مڑدے
ابہیں نال گاہیں کریندے تے اسا ہر شے کوں کھڑا کر
کے انہیں دے سامنے گھن اندے دل دی ایمان نہ گھن
آون ہا جے عین اللہ نہ چاہے ہا تے لیکن انہیں وچ بہوں
سارے لوک جاہلن۔

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَٰطِطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ نَذَرُهُمْ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۱۳۔ تے ایویں اسا انسانیں تے جینں وچ منڈیویں کوں
نییں دا دشمن بنائے انہیں دے کجھ لوک نہیں کوں دوکھا
ڈیوٹ کیتے انہیں دے دلیں وچ گندے خیال سیندن
تے جے اللہ چاہے ہا تے او لے کم نہ کرن ہا تے توں انہیں
کوں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ ڈے۔

وَلَيَنْصَحَنَّ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلَيَرْمِيهُمُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿۱۵﴾

۱۱۴۔ تے تاں جو انہیں لوکیں دے دل انہیں گاہیں دو گھن
جیرے قیامت تے ایمان نیش ایندے تے او انہیں گاہیں
کوں چمکا پاٹن تے جو انہیں کیتے اوندا نتیجہ ڈیکھ گھن۔

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَبَايِنِينَ ﴿۱۶﴾

۱۱۵۔ کیا اللہ دے سوا میں کوئی پیا منصف بھال او او تہا
جیں تہا ڈوکھی کتاب ہائی تے جنہیں کوں اساں کتاب
ڈیوٹی او جائدن جو او جیڈے رب دلو سچائی نال ہائی گئی
تے توں نہ ہی جھڑا کرٹن دلیں وچ۔

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۷﴾

۱۱۶۔ تے تیڈے رب دی ہاں سہائی تے انصاف نال پوری
حق گئی کوئی تبدی گاہیں کوں بدلن والا نیں تے او بہوں سنن
والا تے بہوں جانن والا۔

وَإِنْ تُطِيعِ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَفْضَلُواكَ عَنْ

۱۱۷۔ تے جے توں زمین وچ رہن والیں وچ اکثریت دی ہاں

سَبِيلَ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۵﴾

من گھنٹیں تے او تیکوں اللہ دی راہ کنیں گمراہ کر ڈالیں او صرف گمان دی پیروی کریندن تے او صرف اٹکل نال بگاڑیں کریندن۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَخْضُلُ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۶﴾

۱۱۸۔ بے شک تیرا رب زیادہ جانڈے او نکوں جبرِ مابونہی راہ کنیں گمراہ تھی و نہجے تے او ہدایت پاوٹ والیں کوں دی بہوں جانڈے۔

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۷﴾

۱۱۹۔ تے او نکوں کھاؤ جیندے اتے اللہ دانان گدھا گئے جے تساں اونہی آیات کوں میندے آیتاں۔

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ قَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ عَلَيْهِ وَانْ كَثِيرًا لِّيُضِلُّوا بِهَا هُؤُلَاءِ هُمْ يَعْرِفُونَ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۸﴾

۱۲۰۔ تے تہا کوں کیا تھی گئے جو تساں او نکوں نہ کھاؤ جیندے اتے اللہ دانان گدھا گئے تے اللہ سیں او کھول کے بیان کر ڈتے جو اوں تہا ڈے اتے حرام کیے سوائے ہندے جو تساں اونہو مجبور تھی و نہجرتے بے شک بہوں سارے بغیر علم دے اپنی خواہشیں دے مطابق لوکس کوں گمراہ کریندن۔ بے شک تیرا رب بہوں جانڈے جبرے حد کنیں و دھن والہن۔

وَذُرُوا ظَاهِرَهُ الْأَشْجَمَ وَبَاطِنَهُ إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ إِلَّا نَمْرٌ سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۱۹﴾

۱۲۱۔ تے تساں بھو گناہی ظاہری شکل کنیں تے اندرے اندر دے کنیں۔ بے شک جبرے گناہ کنندن انہیں کوں بدلہ ڈالو لسی انہیں دی کائی دا۔

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰهِمْ لِيُجَادُوا لَكُمْ وَلَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُخَلَّوْنَ ﴿۲۰﴾

۱۲۲۔ تے تساں نہ کھاؤ جیندے اتے اللہ دانان نہ گدھا نہجے تے بے شک نافرمانی تے بے شک شیطان اپنی سنگت دے دلیں وچ اینجے خیال پیندے جو تہا ڈے نال بھڑن تے جے تساں انہیں دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں مشرک تھی دلیر۔

أَوْ مَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَنْشِي بِهِ فِي النَّارِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا

۱۲۳۔ کیا جبرے مردہ ہوئے تے اساں او نکوں جیندا کروں تے اساں اوں دے واسطے ابھی روشنی بٹاؤں جیندے نال او لوکس وچ ٹرے پھرے او اوں تھی بگدرے جبرے

يَعْمَلُونَ ﴿۶﴾

انہیں کیں نکلن والا نہ ہوئے
ایوں اسان سوئیں کر کے بھائن کافریں کول اوکم جیرے
اوکریندن۔

۱۲۴۔ تے ایوں اسان بناٹے ہرستی وچ وڈے وڈے
جھریں کول تاں جو اوادندے وچ تدبیراں کرن تے او جو
وی تدبیراں کریندن اپٹے خلاف کریندن پراد سمجھدے
نئیں۔

۱۲۵۔ تے جڈاں انہیں دو کوئی نشان اندرے آہن اسان
اصلوئے میندے جے تیں ساکوں اوو جہاں نہ پوتا دینے جو اللہ
وے رسولیں کول ڈتا گئے۔ اللہ سیس بہوں ماہدے جو
اپنی رسالت کتھاں رکھے تے جلدی انہیں کول ذلت
تے وڈا عذاب ملی اللہ و لو کیوں جو او نہیں دے خلاف
تدبیراں کریندن۔

۱۲۶۔ تے جینکوں اللہ چاہے جو او نکول ہدایت ڈیوے
او اوئدا سینہ اسلام کیتے کھول ڈیندے تے جینکوں گمراہ
کرٹی دا ارادہ کرے اوئدا سینہ تنگ کر ڈیندے ایوں
بگدے جیویں او آسمان دو چڑھا پئے۔ ایوں اللہ سیس
عذاب نازل کریندے انہیں تے جیرے میندے نئیں۔

۱۲۷۔ اے جڈے رب واسدھا راہ تے اسان آیات
نصیحت پکڑن والی قوم کیتے۔ کھول کے بیان کر ڈتن

۱۲۸۔ انہیں واسطے انہیں دے رب کیں سلامتی دا گھر تے او
انہیں داسگتی و ایں وجہ کیں جو او کریندن۔

۱۲۹۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کول کٹھا کر لیں (تے آکھی)
اے جی دی جماعت تسان انسانیں وچر بہوں ساریں کول
اپٹے نال رلا گدھا ہا۔ تے او انسانیں وچر انہیں دے سگتی
آکھن اے ساڈے رب ساڈے بعض لوکیں نہیں کیں

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ آلِئِمَّةً يَمْشُونَ فِيهَا وَيُكْرَهُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۶﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿۷﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا ۚ كَانَسًا يَضْعُدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْإِنجْنَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۸﴾

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۚ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿۹﴾

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۰﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَخْشَرُ الْإِنجْنَ قَدْ اسْتَكْبَرُوا مِنْ الْإِنسِ ۚ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِنْ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَكَلَنَّا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ

خُلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۹﴾

فائدہ پاتے تے اسان اپنی اوں میعادوں پہنچ گئے ہیں
جیرمی میں ساڈے کیتے مقرر کیتی ہائی۔ اللہ سبب آکھسی بھا
تہا بڑا ٹھکانڈو او ایندے وچ رہن سوائے ایندے جو
اللہ چاہے بے شک تیبڑا رب بہوں سیانا تے بہوں
چاٹن والا۔

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۲۰﴾

۱۲۰۔ تے ایویں اسان کھہ ظالمیں کوں نہیں داسکتی بٹا
ڈیندے ہیں۔ ایں وجہ کنیں جو او کریندن۔

۱۵

يَعْتَمِرُ الْجَنَّةِ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَزَّاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۲۱﴾

۱۲۱۔ اے جقی تے انسانیں دی جماعت! کیا تہاڈو تساں
وچر رسول نیں آئے جیرمے تہاڈے اتے میڈی آیات پڑھ
کے ٹیندے ہن تے تہا کوں ایں ڈیہہ دی ملاقات کنیں ڈیریندے
ہن او آکھن اسان اپنے خلاف گواہی ڈیندے ہیں۔ تے
دنیا وی زندگی انہیں کوں دوکھے وچ ٹیٹھے لے انہیں پٹے
خلاف گواہی ڈیتی بے شک او کافر ہن۔

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَ أَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿۲۲﴾

۱۲۲۔ اے ایں واسطے ہا جو تیبڑا رب وستیں کوں ظلم نال ہلاک
کرن والا نیں ہے او اندے رہن والے غافل ہون۔

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّنْهُمْ عَمَلًا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

۱۲۳۔ ہر کہیں دے عمل دے مطابق او اندے درجے ہن تے
تیبڑا رب غافل نیں جو او کریندن۔

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخِرِينَ ﴿۲۴﴾

۱۲۴۔ تے تیبڑا رب کہیں دا ممتاح نیں اور رحمت والا ہے
او چاہوے تے تہا کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاڈے بعد
جینکوں چاہے تہاڈا جانشین بنا ڈیوے جیویں تہا کوں
ڈوہی قوم دی اولاد کنیں پیدا کیتی۔

إِنْ مَا تَوَعَّدُونَ لَا يَلِيكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۲۵﴾

۱۲۵۔ بے شک جیندا تہا کوں وعدہ ہوتا دیندے او ضرور
تھیسے تے تساں عاجز نو ہے کرہ گدے۔

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَاوِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ النَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۶﴾

۱۲۶۔ توں آکھ لے میڈی قوم تساں اپنے طریق دے مطابق کم
کرو میں دی کریندا پیاں تے جلدی تہا کوں پتہ بگ ویسی جو
ایں دنیا دا انجام کیندے حق وچ تھیندے۔ بے شک ظالم

کامیاب نہ تھیں۔

۱۳۷۔ تے انہیں رڑھیں تے جانوریں دھجیرے اللہ سیئیں پیدا کیتن اوندا حصہ مقرر کر بٹے تے انہیں اکھٹے ہولے اللہ دا ۱۱ اپنے خیال دج تے اے شریکیں دا ۱۱۔ تے ہیرھا انہیں دے شریکیں دا حصہ ۱۱ او اللہ سیئیں دو نیئیں پہنچدا تے ہیرھا اللہ سیئیں دا حصہ ۱۱ او انہیں دے شریکیں دو پہنچدے بہوں برا ۱۱ ہیرھا او فیصلہ کریندن۔

۱۳۸۔ تے یوں انہیں دے شریکیں بہوں سارے مشرکیں کوں انہیں دے ۱۱ تے انہیں دے دین کوں مشکوک کرن کیتے تے ہلاک کرن کیتے انہیں دی اولاد قتل سونٹا کر کے ڈھکائے۔ تے جے اللہ چاہندا او اے نہ کرن ہاتے توں انہیں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ دے۔

۱۳۹۔ تے انہیں اکھٹے ہولے جانور تے اے رڑھ کھونج نیئیں سبکی۔ ایکنوں کوئی نیئیں کھا سبکدا سوائے ایندے ہر جینکوں اسان چاہوں اے انہیں دا خیال۔ تے کھ جانورن جنہیں دی کند تے سواری حرام تے کھ جانورن جنہیں تے او اللہ دانان نیئیں گندے او ندے اے کوڑ بدھیندے ہوئیں او جلدی انہیں کوں انہیں دے کوڑ دی سزا ڈلیسی۔

۱۴۰۔ تے او آہن ہر انہیں ڈنگیریں دے ڈوہ دج جو بے او ساڈے ۱۱ جو انہیں کیتے ہے تے ساڈی زلیں تے حرام کیتا گئے تے جے او مردہ ہوئے تے کچھیں سارے حصہ دارن۔ جلدی انہیں کوں انہیں گاہیں دی سزا ڈلیسی بے شک او سیانائے بہوں چاٹن والا ۱۱۔

۱۴۱۔ او لوک جنہیں اپنے ہالیں کوں بہ وقوفی نال بغیر علم تے قتل کیتے گھٹے چن تے جو اللہ انہیں کوں ڈتے انہیں اللہ سیئیں تے کوڑ بدھیندے ہوئیں او نکوں حرام کر بٹے او گمراہ تھی

وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَ مَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۱۳۷﴾

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لَئِكَ لِيُخَيِّرَ مِنَ الشُّرَكِيِّنَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُ هُمْ لِيَرُدُّوهُمْ وَلِيُلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَلَنْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۸﴾

وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَّشَاءَ بِزَعْمِهِمْ وَ أَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ يَتَّبِعُهُمْ بَٰسًا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۹﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُنُوبِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مِّمَّنَّةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيِّئُ بِهِمْ وَصَفْنَاهُمْ أَنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۴۰﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا مَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۱۴۱﴾

اللَّوْبِۃَ ۚ مَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۹﴾

جنامے داماس ہوئے۔ اے بے شک پلٹتے یا نافرمانی
کریندے ہوئیں اللہ دے سوا کہیں ہے داناں گدھا
ونچے اور حرام تے حیر صاحب برحق ونچے اوندی خواہش نہ
ہوئے تے او حد کنیں نہ ودھے تے بے شک تیرا رب
بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزْمًا لِّ كُلِّ ذِي ظُلْمٍ ۚ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزْمًا عَلَيْهِمْ شَحُومُهُمَا ۖ إِلَّا مَا
حَلَلْتَ طَهُورًا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ
جَزَيْنَهُم بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَدِّقُونَ ﴿۴۰﴾

۱۴۷۔ تے انہیں تے حیرمے یہودی تھین اسان انہیں تے
ہر سنجہ آلی شے حرام کہتی تے گویں تے بکریں وچ اسان
انہیں تے انہیں بڑو ناپیں دی منجھ حرام کر ڈتی ہائی۔ سوائے
اوندے حیرمی انہیں دی کند کون یا آندریں کون بگی ہوئے
یا حیرمی بڈریں نال زلی ہوئی ہوئے۔ اے سزا انہیں کون
انہیں دی نافرمانی دی وچ نال ڈتی تے بے شک اسان
سچے ہیں۔

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۖ وَلَا
يُرْدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۴۱﴾

۱۴۸۔ تے جے تیکوں جھٹلاون تے توں اکھ تہا ڈار رب
وسیع رحمت والا۔ تے نیں بٹایا دیندا اوندلا عذاب مجرم
قوم کین۔

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَ
لَا آبَاؤُنَا وَلَا حَزَمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ خُذُوا بِأَسْنَاءِ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۚ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿۴۲﴾

۱۴۹۔ تے مزدور مشرک اکھن جے اللہ چاہندا تے اسان شرک
نہ کروں ہاتے نہ سا بے پیرو بڑا بے تے کوئی چیز حرام نہ
کردوں ہا۔ ایویں جھٹلائے حیرمے انہیں کین پہلے جن او
تیں سا بڑا عذاب انہیں چکھ گدھا۔ توں اکھ جے تہا کون
کوئی علم ہے تے تسان او نکوں سا بڑے واسطے کدھو۔
تسان تے معنی گمان دے بچھوڑ دے پئے تے
معنی تسان اکل نال کم گندے پئے۔

قُلْ قَلِيلٌ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿۴۳﴾

۱۵۰۔ توں اکھ بڑے ہوا شر کرٹ والی دلیل اللہ سیں کس
ہے ، جے او یا ہسی تے او ساریں دی رہنمائی کدھو
۱۵۱۔ توں اکھ اپنے گواہ گھن آؤ حیرمے گواہی بڈیوں
جوبے شک اللہ سیں انیکوں حرام کہتے۔ تے جے او گواہی

قُلْ هَلَمْ شَهِدْ أَذْکُرُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ
حَرَّمَ هَٰذَا ۚ فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ ۚ وَلَا

تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْجِعُ بَيْنَهُم بِعِلَالٍ ۝۱۵۷

۱۵۷

ڈیون تے توں انہیں نال گواہی نہ ڈیویں تے توں انہیں
لوکس دی خواہش دے پچھو نہ مڑ جنہیں ساڈیاں آیتاں
جھٹلاؤں او آخرت تے ایمان نیں ایندے تے
اپنے رب دا شریک بنیندن ۔

۱۵۲۔ توں آکھ آؤ میں تہا کوں پڑھ کے سٹاواں جو تہا بھٹے

رب تہا بڑے اتے حرام کیتے جو تہاں او دے نال
کہیں کوں شریک نہ بناؤ تے پیرو ما نال احسان کرو تے
تکبھ مے بڑکنیں اپنی اولاد کوں قتل نہ کرو۔ اسان
تہا کوں دی تے انہیں کوں دی رزق ڈیندے ہن تے
تہاں بے حیائی دے قریب نہ ونجو بھانویں او ظاہر ہوؤں
یا لکیاں ہویاں تے تہاں کہیں جان کوں قتل نہ کرو جیہ
اللہ سیش حرام کیتی ۶ سوانے جائز طریقے دے۔ اسے تہا کوں
وصیت کیتی تہاں جو تہاں عقل کرو۔

۱۵۳۔ تے تیم دے مل دے کو لبونہ ونجو سوانے پیجے
طریقے دے جے میں او اپنی جوانی کوں پہنچ ونجے تے
پورا کرو ناپ تے تول انصاف نال اسان کہیں جان
کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نہ ڈیندے تے
جہاں تہاں گال کرو تے انصاف کرو بھانویں او قریبی
سکا کیوں نہ ہوئے تے اللہ دے وعدے کوں پورا کرو۔
اویں گال دی تہا کوں اس واسطے وصیت کریندے تاں جو
تہاں نصیحت حاصل کرو۔

۱۵۴۔ اے میڈا رستہ ۶ حیر حاسد صا ۶ تہاں ہوندی
ہیروی کرو تے پنہیں رستیں تے ناں ٹرو ناں تاں او
تہا کوں او دے رستے کنیں اسنے اسنے گھن ولین ۔
او تہا کوں اس گال دی وصیت کریندے تاں جو تہاں متقی ہو
۱۵۵۔ تے ول اسان موسیٰ کوں کتاب ڈیتی جیہ نیکی کیتی ۶

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ أَمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا
النَفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝۱۵۲

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَافُوا الْكَيْلَ وَالْيَمِينَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا تُكْلِفُوا
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا ۚ وَكُنتُمْ كَذٰ
بُورًا ۚ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ۝۱۵۳

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝۱۵۴

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَ

تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يُلَاقُوا رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

۱۹

اونہ سے اتنے نعمت کوں پہنچا کر رکھتے تھے ہر چیز کی تفصیل ڈالتے تھے ہدایت تھے رحمت بنایا تاں جو او اپنے رب کی ملاقات تھے ایمان گمن آؤں۔

وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠﴾

۱۵۶۔ تے اسل ایں کتاب کوں ہائے اے برکت والی و تسال ایندی پیروی کرو تے اوں کنیں ڈرو تاں جو تہا ڈے اتے رحم کیا ونجے۔

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢١﴾

۱۵۷۔ تسال اے نہ اکھو جو اسل کنیں پہلے کتاب مرفن ڈو ٹولیں تے ہائی گئی تے اسل اوندے پڑھن کنیں غافل ہاے۔

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّقَ عَنْهَا سَبِّحْ لِلَّذِينَ يَقْدِرُونَ عَلَىٰ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿٢٢﴾

۱۵۸۔ یا تسال اے اکھو جو بے شک جے اے کتاب ساڈے اتے ہندی۔ بے شک اسل انہیں کنیں زیادہ ہدایت پندے تہا ڈے کوہر تہا ڈے رب کنیں کھلی دیل آجکی و او ہدایت تے رحمت۔ تے کون وڈا ظالم اوں کنیں جیرا اللہ دی آیات کوں جھٹلاوے۔ تے اوں کنیں رکھا رہوے۔ اسل ضرور سزا ڈیسوں انہیں کوں جیرے ساڈی آیات کنیں رکھے رہندن بڑا عذاب ات گاہول جو او رکھے رہ گین۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ أَوِيًّا أَوْ يَكُنْ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿٢٣﴾

۱۵۹۔ کیا او مرفن ایں گال دی انتظار پئے کریندن جو انہیں دو فرشتے آؤں یا جیڈا رب آدے یا تہا ڈے رب دیاں کیشائیاں آؤں۔ جیرے ڈینہہ تہا ڈے رب دیاں کھ نشانیاں آؤسن اوں ڈینہہ کہیں جان کوں اوندا ایمان لفع نہ ڈیسی جیں ایں کنیں پہلے نہ منیا ہوسی تے نہ اپنے ایمان نال کوئی چنگائی کیتی ہوسی توں اکھ تسال انتظار کرو بے شک اسل دی انتظار کریندے پئے ہیں۔

إِنَّ الَّذِينَ فَزَعُوا مِنْهُمْ وَكَانُوا يَسْعَاءُ لَتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا

۱۶۰۔ بے شک جیرے اپنے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کریندن تے ٹوٹے بن گین تہا انہیں نال کوئی تعلق نیں۔ انہیں

يَفْعَلُونَ ﴿١٦﴾

دامعاہ صرف اللہ کنیں ہے کچھیں او انہیں کو ڈسیسی جو کچھ او کریندے ہن۔

۱۶۱۔ جیرھا ہک نیکی کرلیسی اوں کوں او ہو جیہاں ڈاہ ملسن تے جیرھا برائی کرلیسی اوں کوں او ہو تلامزا ملسی تے او ظلم نہ کیتے ولین۔

۱۶۲۔ توں اکھ بے شک میگوں میڈے رب سدے راہ دو ہدیت ڈتی ۽ ایہ مجاہدین جیندے وچ کوئی ڈنگ نیں او ابراہیم واسچا مذہب تے او مشرک نہ ہا۔

۱۶۳۔ توں اکھ بے شک میڈی نمازتے میڈی قربانیاں تے میڈی زندگی تے میڈی موت اللہ کیتے ہے جیرھا سب جہانیں دا پالنبار۔

۱۶۴۔ اوں کوئی مشرک نیں تے مینا میگوں حکم ڈتا گئے تے میں پہلا مسلمان ہاں۔

۱۶۵۔ توں اکھ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا رب گولال تے اوہر شے واربت۔ تے جیرھا جو کرلیسی اوندی اوں کوں سزا ملسی۔ تے کوئی بار چاؤن والی پے دا بار نہ جیسی تے دل تساں اپنے رب دوو لئے دل او تہاکوں اوگا اہیں ڈسیسی جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ۽

۱۶۶۔ تے اوہو ۽ میں تہاکوں پہلیں دا جانشین بنائے سی تے تہاڈے بعض دا نہیں تے درجہ اچا کیتے سی تاں جو او تہاکوں اوں وے وچ آزاوے اوں جو کچھ تہاکوں ڈتے۔ بے شک تہاڈا رب جلدی مذاب ڈیوٹ والا تے بے شک ہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَالٍ هَآءِ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦﴾

قُلْ إِنِّي هَدَىٰ رَبِّيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَبَيْنَا قِيمًا فَمَلَّةٌ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧﴾

قُلْ إِن مَلَائِكَتِي وَنُصْرَتِي وَمَعَايِي وَمَعَايِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٩﴾ قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ ابْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَدَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَأْتُمْ إِنْ رَبُّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾



سورة اعراف مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰۷ آیات تے ۲۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جبرہا بن منکے
ڈیون والا تے بہوں رحم کرن والا ؎۔

التَّصٰٓٔ ②

۲۔ میں اللہ ساریں کنیں زیادہ جانن والا تے سچا ہاں۔

كُتِبَٰٓ اِلَيْكَ اِلٰكٌ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِتُنْذِرَ ۙ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ③

۳۔ اے کتاب جبرمی تیدو لہائی گئی ؎ تے تیبے سے
وچ ایندی وچر کنیں کوئی تنگی نہ پیدا تھیرے تاں جو توں
اینڈے نال پڑا دیں تے مومیں واسطے نصیحت۔

اتَّبِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهٖ
اَوْيَآءَ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ تساں انڈی پیروی کرو جو تہاڈو لہایا گئے تہاڈے رب دلو
اینڈے علاوہ کہیں پے سگیتی دی پیروی نہ کرو بہوں تھوڑا
جبرمی تساں نصیحت پکڑیندے ؎۔

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ هَٰكُنَا جَمَآءًا بَٰسُٔآ بَيِّنًاۙ اَوْ هُمْ
قَالُوْنَ ⑤

۵۔ تے کئی ساریاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں ہلاک کیا ہاتے
انہیں دو ساڈا عذاب رات کوں آیا یا اوڈو پارہیں کوں
تے پئے ہن۔

فَاَكانَ دَعْوُهُمْ اِلَّا جَآءَهُمْ بَٰسُٔآ اِلَّا اَنْ قَالُوْا اِنَّا
كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ⑥

۶۔ تے جڈاں ساڈا عذاب انہیں دو آگئے تے انہیں دی ایھا
پکار ہائی جو بے شک اساں ظالم ہاں۔

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ⑦

۷۔ تے اساں ضرور پچھسوں انہیں کنیں جنہیں دو بھیجے گئے ہن
تے اساں ضرور پچھسوں رسولیں کنیں دی۔

فَلَنَقْصُرَنَ عَلَيْهِمْ عِلْمَهُمْ وَمَا كُنَّا غٰلِبِيْنَ ⑧

۸۔ اساں ضرور انہیں کوں اپنے علم دے نال (سچ) ڈس
ڈسیوں تے اساں غیر حاضر نہ ہاں۔

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ اِنْفِٔۙ مَنْ تَقَلَّتْ مُوٰازِنَتُهٗۙ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْبٰقِيُوْنَ ⑨

۹۔ اوں ڈینیہ عملیں دا وزن سچ تے جیندے وزن باری ہوسن
اوبے لوک کامیاب تھیں۔

وَمَنْ خَفَّتْ مُوٰازِنَتُهٗۙ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ
بِمَا كَانُوْا يٰٓاْتِيْنَا يَظْلُمُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن اوبے لوک جنہیں
اپنے نفسیں کوں گھاٹا ڈتے ایں واسطے جو اساوڈی آیات

تے ظلم کریندے ہیں۔

۱۱۔ تے اساں تہا کوں زمین ورج بہوں طاقت ڈتی تے اونہرے
ورج تہا ڈے کیتے روزی دے سامان بنائے تے تہاں شکر
نوسے کریندے۔

۱۲۔ تے اساں تہا کوں پیدا کیتے تے دل شکلاں ڈتن تے
دل اساں فرشتیاں کوں اکھئے آدم کوں سجدہ کرو انہیں
ساریں سجدہ کیتا سوائے ابلیس دے او سجدہ کرن والیں
وچر نہ تھیا۔

۱۳۔ اللہ اکھیا جو تیکوں کیرمی گال روکے جو توں سجدہ نہ
کریں جیلاں میں تیکوں حکم ڈتے۔ اوں اکھیا میں این کنیں
چنگا ہاں تیں میکوں بھاکیں پیدا کیتے تے ایکوں مٹی کنیں
پیدا کیتے

۱۴۔ اوں اکھیا توں اتھو نکل ورج تیکوں کیا حق با جو توں
اتھاں وڈائی کریں با توں نکل ورج بے شک توں ذلیل
تھیون والیں وچو ایں۔

۱۵۔ اوں اکھیا توں میکوں قیامت دے ڈینہ تیں مہلت ڈے
۱۶۔ اوں اکھیا بے شک توں مہلت پاوے والیں وچو ایں۔
۱۷۔ اوں اکھئے تیں میکوں ہلاک کیتے بے شک ہن میں ضرور
تیلے سدھے رستے تے انہیں کیتے پہساں۔

۱۸۔ پچھیں میں انہیں دے اگودمی تے پچو دی اوساں
تے اوہیں دے سچے پاسو دی تے کھبے پاسو دی۔ تے انہیں
وچر بہوں ساریں کوں قوں شکر گزار نہ پئیں۔

۱۹۔ اوں اکھیا اتھو بے عزت تھی کے تے دھلے کھنڈا ہیا
نکل ورج جبرھا تیلے پچو رسی انہیں وچرتے میں
ضرور دوزخ تہاں ساریں تال بھر لیاں۔

۲۰۔ تے اے آدم توں تے تیلے زال جنت ورج بہرتے

وَلَقَدْ مَكَنَّا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۖ
ثَلَاثًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلٰسَ لَمْ يَكُنْ
مِنَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿١٢﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهَا
خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِيْنٍ ﴿١٣﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا مَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ
اِنَّكَ مِنَ الصَّٰغِرِيْنَ ﴿١٤﴾

قَالَ اَنْظِرْنِيْ اِلٰى يَوْمٍ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٥﴾
قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿١٦﴾

قَالَ فَبِمَا اَغْوٰىتَنِيْ لَا اَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ لَا تَبِخْهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَلْاَئِمَّةَ
شٰكِرِيْنَ ﴿١٨﴾

قَالَ اَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا لِّمَنۢ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ لَا مَلٰٓئِكَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٩﴾

وَيَا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

يُثْمِنَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ

الظَّالِمِينَ ﴿۲۰﴾

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ

عَنْهُمَا مِنْ سَوَائِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ

هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ

الْخَالِدِينَ ﴿۲۱﴾

وَقَاَسَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِتٌ ﴿۲۲﴾

فَدَلَّهُمَا يَنْزِيلًا فَتَلَا ذَاكَ الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا

سَوَائِهِمَا وَطَفَقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذُرِّي

الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ

الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ

مُبِينٌ ﴿۲۳﴾

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ

تَرْحَمْنَا نَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۴﴾

قَالَ اهْبِطَا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

مُسْتَفْتَرٌ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۲۵﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا

تُخْرَجُونَ ﴿۲۶﴾

يَلْبِسُ آدَمُ قَدَّ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُقَارِي سَوَاتِرَكُمْ

تساں ڈوہیں جھٹو چا ہو کھاؤ تے تساں ڈوہیں ایں وں دے

کوہو نہ وچلے ناں تاں تساں تمی ولسو ظالیں وچو۔

۲۱۔ شیطان انہیں ڈوناہیں دے دل وچ ووسو پاتے تاں

جواو ظاہر کر ڈیوے انہیں تے جو انہیں تے انہیں دے

بدن وچو لکایا گئے تے آکھیں اللہ سیں تہا کوں ایں

وں کنیں صوف ایں واسطے روکے جو تساں فرشتہ نہ بن

وچو یا ہمیشہ زندہ نہ رہو۔

۲۲۔ تے انہیں دے اگو قساں کھا کے آکھئے بے شک میں

تہا ڈا غیر خواہ باں۔

۲۳۔ اوں انہیں ڈوناہیں کوں دوکھا ڈے کے اپنے مقام کین ہا

ڈتے تے جڈاں انہیں ڈوناہیں اوں وں کوں چکھے انہیں ڈوناہیں

نے انہیں دے تنگیج ظاہر تھی گئیں تے اوڈیہیں اپنے اتے

بہشت دے پتر چھا لٹن لگ پین۔ تے اوہیں دے رب

انہیں ڈوناہیں کوں سڈ مارے کیا میں تہا کوں ایں درخت

کنیں ہلکا نہ ماتے تہا کوں آکھیا نہ با جو بے شک شیطان

تساں ڈوناہیں کیتے کھلا کھلا دشمن۔

۲۴۔ انہیں ڈوناہیں آکھئے اے ساڈے رب اساں اپنے

جانیں تے علم کیتے تے جے تیں سا کوں بخش نہ ڈتا ساڈے

اتے رحم نہ کیتا تے اساں ضرور گھانا پاوڈں والیں وچو تمی

ولیسوں

۲۵۔ اوں آکھا تمونکل وچو تہا ڈے وچو کچھ نہیں دے دشمن

ہن تے تہا ڈے واسطے زمین وچ عارضی رہی دی جا ے

تے کچھ وقت کیتے فائدہ ے۔

۲۶۔ اوں آکھیا تساں ہونرے وچ زندہ رہسو تے ہونرے

وچ مرسو تے اوتھاؤ کڈیے ولسو۔

۲۷۔ اے آدم دے پتر اساں تہا ڈے اتے ایجھے کپڑے

وَرِيشَاءُ وَلِبَاسُ الْقَوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنَ
آيَةِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۶﴾

لبائے جبرے تہاڑے تنگ کیندن تے سوٹھپ کیتے وی
ہے تے تقویٰ والباس اے چنگا ۷ لے اللہ دی آیات
وچو ۷ تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

يُنَبِّئُ آدَمَ لَا يَفْتَنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوَآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿۱۷﴾

۲۸۔ لے آدم دے پترو تہا کوں نہ آزماوے شیطان جیویں
تہاڑے پیو ما کوں جنت دجو کدھایا ہس اوں انہیں
ڈوناہیں کنیں لباس کس گدھا پا تاں جو او انہیں کوں
انہیں دا تنگ بکھالے۔ بے شک او تے اندا قبیلہ تہا کوں
اتھو ڈہرا کھڑے جھو تساں نوے ڈیکھ بگدے۔ بے شک
اساں شیطانیں کوں انہیں دا سنگتی بٹائے جبرے ایمان
نہیں ایندے۔

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۸﴾

۲۹۔ تے جہاں او کوئی برائی کریندن تے آبدن اساں اپنے
پیو ڈاڑے کوں ایندے اتے پاتے اللہ سیس ایندسا کوں
مکھ ڈتے۔ توں آکھ بے شک اللہ سیس بے حیائی دا حکم
نہیں ڈیندا کیا تساں اللہ دے اتے او گال کریندے ۷ جبرے
تساں جانڈے نوے۔

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَنِصُّوْا وَجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هَٰكُنَا بَدَأَكُمْ
تَعُوذُونَ ﴿۱۹﴾

۳۰۔ توں آکھ میڈے رب انصاف دا حکم ڈتے تے لے جو
بر مسیت دے کو لبو اپنی توجہ درست کر گدھی کرو تے
او کوں اطاعت اوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں سبزو۔
جیویں اوں تہا کوں شروع کیتے اویں تساں ہوں حالت دوولسو۔

قَرِيبًا هَٰذِهِ قَرِيبًا حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ إِنَّهُمْ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿۲۰﴾

۳۱۔ کب ٹولے کوں ہدایت دتی تے کب ٹولے کوں گمراہی
چربا گئی ۷ انہیں اللہ کوں چھوڑ کے شیطانیں کوں سنگتی بٹا
گدھے تے او خیال کریندن جو او ہدایت پا گئی۔

يُنَبِّئُ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا
وَشَرِبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۲۱﴾

۳۲۔ لے آدم دے پترو تساں بر مسیت دے کو لبو اپنا سوٹھپ
اختیار کیا کرو تے کھاؤ تے پیو تے فضول خرچی نہ کرو بے
شک او فضول خرچی کرن والیں کوں پسند نیل کریندا۔

قُلْ مَن حَرَّمَ رَبِّيَ اللَّهُ الَّذِي أَخْرَجَ لِبَآءِهِمُ وَالْكَافِرِينَ

۳۳۔ توں آکھ اللہ دی اوں خواہو تری کوں کائیں تہاڑے اتے

مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿۷﴾

حرام کیسے جرمی؟ پٹے بندیں کیسے پیدا کیتی؟ تے اوندے پاکیزہ
رزق کوں۔ جو لے شہیں ایں دنیاوی زندگی وچ مومنین
کیسے بن تے قیامت دے ڈیہندہ خاص کر انہیں کیسے ہوسن
ایویں اسان آیات کھول کے چاٹن والی قوم کیسے بیان
کریندے ہیں

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸﴾

۳۴۔ تول آکھ بے شک میڈے رب حرام کیسے
ظاہر تے لکھی ہوئی بے حیائی کوں تے گناہ کوں تے مندرسی
کوں جبرمی ناحق جوئے تے ایں گال کوں جوتساں اللہ نال
شریک بناؤ جیندی اوں کوئی دلیل نہیں لہائی تے لے
جوتساں اللہ دے خلاف او گال کرو جبرمی لتاں چاٹدے
نوسے۔

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۹﴾
يُنَبِّئُ أَمْرًا إِنَّمَا يَنْتَظِرُهُ رُسُلٌ فَتَنْفَعُكُمْ يَفْعَلُونَ عَلَيْكُمْ
أَيْتٍ فَمِنْ أَتَقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۰﴾

۳۵۔ ہر قوم واسطے ہک وقت مقرر تے جڈاں اوں وقت
آویندے تے نہ بچھو تھیندن ہک گھڑی تے نہ اگوتھیندن۔
۳۶۔ لے آدم دے پتر وچے تہا ڈو تہا ڈے وچہ رسول تون
تے تہا کوں میڈی آیات پڑھ کے سٹاون تے جبرھا خدا
کینیں پڑے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی ڈر نہیں
تے نہ اوموئے تھینسن۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱﴾
مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْعَذَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوهُمْ قَالَُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَهُمْ يَدْعُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۱۲﴾

۳۷۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلا یا تے وڈائی کیتی
ایسے لوک دوزخی بن تے اوندے وچ پھول دیر تیں رہسن
۳۸۔ اوں کیتن وڈا ظالم کون جبرھا اللہ تے کوڑ پدے یا
اوندی آیات کوں جھٹلاوے ایسے لوکن جنہیں کوں مقررہ
سزا و حصہ ملدا رہی تے جڈاں انہیں دو ساڈے فرشتے
مارن کیتے اندن تے او آہن اوکھٹاٹن جنہیں کوں لتاں اللہ
دے سوا سٹیندے ما دے او آکھسن او اسان کینیں گم
تھی گیتن تے او اپنے خلاف آپ گواہی ڈیسن بے شک
او کا فرہن۔

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا كُنُوا فِيهَا جِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَأَنبَحُهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

۳۹۔ او اگھسی تاس وی انہیں لوئیں وچ داخل تھی وچو جیرھے بھا وچ ہن تے جیرھے تاس کنیں پہلے جین تے انہیں وچو گڈر گئیں جیل ہک امت بھا وچ داخل تھیں اپنی بھین تے لعنت کر لیں تے جیل او سارے بھا وچ پکڑن وچ وچیکڑی امت پہلی امت کوں اگھسی اے ساڑے رب ایسے ہن جنہیں سا کوں گمراہ کیا ہا توں انہیں کوں دوزخ وچ ڈوڑا عذاب دے اللہ اگھسی ہر ہک واسطے ڈوڑا عذاب تے تاس چاندے توڑے۔

وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَنَزَّلْنَا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٧٠﴾

۴۰۔ تے پہلی امت وچیکڑی امت کوں اگھسی تہا کوں ساڑے اے کوئی فضیلت نہ ہائی تاس وی عذاب چکھو جہ تاس کندے باوے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٧١﴾

۴۱۔ بے شک جنہیں لوکس ساڑی آیات کوں جھٹلا تے وڈی کیتی انہیں واسطے آسمان دے دروازے نہ کھولے وچ تے نہ اچنت وچ داخل تھیں جے تیں ہک اٹھ سوئی دے موک وچو لنگھ وچے اسال ایویں جہیں کوں سزا دیندے ہیں۔

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ قَوَّيِمٍ عُوَاشٍ ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٢﴾

۴۲۔ انہیں واسطے دوزخ ہی بسترہ تے دوزخ ہی اتلا اچاڑ تے ایویں اسال ظالمیں کوں بدلہ دیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا وِزْرًا وَسِعَ هَذَا أَوْلِيكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٣﴾

۴۳۔ جیرھے لوک ایمان آئن تے نیک کم کرن اسال کہیں جان کوں اوندی طاقت کئیں زیادہ تکلیف لے دیندے ایہ جنتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

وَنُزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تَتْلُمُوا الْجَنَّةَ أَوْ رَتَّبُوا بِهَا لَكُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

۴۴۔ تے اسال انہیں دے سینے وچو سب بغض کڈھ دے تے انہیں دے قبضے وچ نہراں و ہندیاں پیاں ہوسن تے او اکھن جہ ساریاں تحریفاں اللہ دیاں ہن جیں سا کوں اے رستہ دکھلے جے اللہ سا کوں سدھا رستہ نہ دکھلیندا تے اسال ایں سدھے رستے نہ آؤں ہا۔ ساڑے رب

دے رسول سچ گمن کے آئے ہن تے انہیں کول آکھ
 ڈوتا گیا ہا جے او بہشت جینا تہا کول تہا بڑے عیس دی وجہ
 نال وارث کیٹا گئے۔

۴۵۔ بہشتی دوزخیں کول آواز ڈلسن جو ساڈے رب جو
 ساڈے نال وعدہ کیٹا ہا اسان اوکوں سچا پاگدھے تے
 کیا تہا بڑے رب تہا بڑے نال جو وعدہ کیٹا ہا اوکوں تہاں
 سچا پاگدھے۔ او آکھن ہا انہیں وچو ہک سڈن والا سڈلس جو
 تھالیں تے اللہ دی لعنت۔

۴۶۔ جیرے اللہ دے رستے کنیں رکیدن تے اوں رستے
 وچ ڈنگ گولیندن تے او آخرت والکار کریندن۔

۴۷۔ تے انہیں ڈونائیں دے درمیان پردہ ہوسی تے اعراف
 تے کجھ لوک ہوسن جیرے ساریں کول انہیں دی علامتیں دی
 وجہ نال سناڈے ہوسن تے بہشتی لوکیں کول آواز ڈلسن جو
 تہا بڑے اتے سلامتی ہوئے او ندے وچ داخل نہ تھئے
 ہوسن تے اوندی امید رکھیں۔

۴۸۔ تے جلال انہیں دی نظر دوزخی لوکیں دو بھیری ویسی
 تے او آکھن جو اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم وچو نہ بنا
 ۴۹۔ اعراف والے لوک سڈلسن کجھ دوزخی لوکیں کول جنہیں
 کول انہیں دے نشانیں دی وجہ نال سناڈے ہوسن تے
 اکھسن تہا ڈی زیادہ تہا کول کوئی فائدہ ڈرتے تے نہ
 تہا ڈی وڈائی۔

۵۰۔ کیا ایجے لوکن جنہیں دے متعلق تہاں قہار کھندے
 ہا وے جو انہیں کول اللہ دی رحمت نہ پچھیں۔ تہاں
 بہشت وچ داخل تھی وچو تہا کول نہ ڈرتے نہ تہاں
 موخے تھیسو۔

۵۱۔ تے دوزخی بہشتی لوکیں کول سڈلسن جو ساڈے کجھ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنِ كَذَّبْنَا
 مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَأَنهَلِ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ
 حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِذْ نُودُوا مِن بَيْنِهِمْ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ
 عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٦﴾
 وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
 بِسِيمَاهُمْ وَنَادَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنَّ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

وَلَا ذُكُورٌ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
 لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾
 وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
 قَالُوا مَا أَفَعَىٰ عَلَيْكُمْ جَعَلُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٩﴾

أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا

مِنَ النَّارِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

پانی و باؤ یا جو تہا کوں اللہ ڈتے اوندے وچو ساکوں وی کجھ ڈیوے۔ او آکھن بے شک اللہ سئیں اسے ڈوہیں چیزاں کافرین تے حرام کیتن۔

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمُ الْغِبْيَةُ الدُّنْيَا فَاَلْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوْا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ جنہیں اپنے دین کو کھیل و تماشا بنایا ہو یا تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دکھا ڈتا یا اسان انہیں کوں اچھل بھل و لیسوں جیویں او ایں ڈینہ دی ملاقات بھل گئے ہن تے ات بگاہوں جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هَدًى وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ تے اسان اہیں دو انجی کتاب گھن آئے ہن جیویں اپٹے علم دے نال کھول کھول کے بیان کیتے او مومنین واسطے ہدایت تے رحمت۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ سُوءُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَنَا رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُعَاعٍ فَنُشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدِّ فَعْمَلٌ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرْنَا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٤﴾

۵۴۔ کیا او ایں کتاب دی حقیقت دے کھلے دا انتظار پئے کریندن جیوں ایندی حقیقت کھل ویسی تے او لوک آکھن جبرے بھل گئے ہوسن۔ ایں کیں پہلے ساڈے لب دے رول سچ نال آئے ہن کیا ساڈا کوئی سفارش ہے جبرہ ساڈی سفارش کرے یا اسان دنیا و دج دلاکھلے و بھل تاں جو اسان جبرے (جبرے) کم پہلے اسان کریندے ہاسے انہیں دی جلتے نیک کم کوں انہیں اپنے آپ کوں گھاسے وچ پاتے جبرہ او کوڑ بدھندے بن اودی انہیں کنیں دل گئے

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ إِلَهُ الْكَوْكَبِ يُظَلِّبُهُ حَيْثُ شَاءَ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَبِّحَاتٌ بِأَمْرِ آلِهِ الْخَالِقُ وَالْوَاحِدُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾

۵۵۔ بے شک تہا ڈا رب اللہ او ہے جیں آسمانیں تے زمین کوں جی و قیس و ج پیدا کیتے دل او عرش تے تکرار تھی کے بہہ گئے۔ رات دے نال ڈینہ کوں لکا ڈیندے رات جلدی اونکوں پکڑن چاہندی تے سمجھ تے چندر کوں تے تاریں کوں اوں اپنے حکم نال تابع کر ڈیتے سنو پیدا کرن تے حکم ڈیوٹن ہوندا کم۔ جہوں برکت والا رب اللہ سئیں جبرہ سارے جہانیں دا پالہنا رہے۔

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

۵۶۔ اپنے رب کوں سڈو عاجزی نال تے چپ چپاتے

الْمُعْتَدِينَ ﴿۵۷﴾

وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
خَوْفًا وَطَعْمًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾

اوبے شک حد کنیں و دھن و ایس کوں پسند نہیں کریں۔
۵۷۔ اتے زمین و وچ اوندی اصلاح دے بعد فساد نہ گھتر اوں
کوں سب و بڑرتے طمع نال بے شک اللہ دی رحمت نیکی کرن
والیس دے نال۔

۵۸۔ اوہو جو جیرھا گھلیندے ہوا ایس کوں اپنی رحمت کنیں
پہلے خوشخبری بولیوں واسطے اے مینہ نال بھرے ہوئے
جھڑ کوں چا اندی ہو تے اونکوں اسال گھن ویندے یں
بر ملک دوتے داندے اتے پانی ویندے یں تے داندے
نال ہر قسم دے پھل پیدا کریندے یں ایویں اسال مر دیں
کوں کڈھیندے یں تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

۵۹۔ تے جیگن زمین اپنے رب دے حکم نال اوندے پوٹے
نکلن جو جیر می زمین خراب او ردی پیدا کر لکھیندی ہو
ایویں اسال اوں قوم تے جیر می شکر کریندی ہو اپنی آیات و تاباں
کے بیان کریندے یں۔

۶۰۔ بے شک اسال نوح کوں اوندی قوم دوپٹھے تے اوں
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے داندے سوا تہاڈا
کوئی معبود نہیں میں تہاڈے اتے دجے ڈینہ دے
عذاب کنیں ڈراون۔

۶۱۔ اوندی قوم دے سردار یں آکھیا بے شک اسال تیکوں
کھل گمراہی وچ ڈہدے یں۔

۶۲۔ اوں آکھیا اے میڈی قوم میڈے وچ کوئی گمراہی دی
گال نہیں میں تے صرت رسول ہاں اوں رب دا جیرھا ساے
جہانیں دا پانہار۔

۶۳۔ میں تہا کوں اپنے رب دا پیغام پکھیناں تے تہا دی
خیر خواہی کریناں تے میں چاہتاں اللہ سیں ولو جو تساں
نوسے چاٹندے۔

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنَاتٍ يَدْعُوهُ
حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتَ سَحَابًا نَّفَخَهُ فَيُلْقِي عَلَيْهَا غَضَرًا
ثَوِيًّا فَكَانُوا قَوْمًا فَآخَرًا فَجَاءَهُ مِنَ كُلِّ شَأْنٍ فَكَانَ
الْيَوْمَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي
خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا يَكْلَهُ ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْأَلْبَانِ
لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿۶۰﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمٍ أُخْبِدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۶۱﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي صَلٍّ خَبِيرٍ ﴿۶۲﴾
قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي صَلَّاءٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۶۳﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُنَا قَدْ كُنْتُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ
لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ کیا تمہا کوں میرا پیغام پہنچا کہ جو تمہا کوں آئی تمہا کوں رب
ولواتناہی نصیحت تمہا کوں دے وچو کہ آدمی تے تاں جو تمہا کوں
ہو شیار کرے تے تاں تقویٰ اختیار کرو تے تاں جو
تمہا کوں دے اے رحم کیا وچے۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عِيبِينَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ انہیں اونکوں جھٹلا دتا اسان اوں کوں نجات دتی
تے انہیں کوں دی جبرے اوندے نال بن بیڑی وچ
تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا با اسان انہیں کوں
غرق کر دتا بے شک اوندے لوک ہن۔

وَالِإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کوں (پھٹیا) اول
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تمہا کوں اوندے سوا
کوئی معبود نہیں کیاں تاں بڑے نوحے۔

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي
سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظَنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اونہی قوم دے وچو سردارین آکھیا جنہیں کفر کیا با اسان
تیکوں کوں بے وقوفی وچ بڑے ہن تے بے شک اسان
تیکوں کوں وچو یقین کریدے ہن۔

قَالَ يُعَذِّبُكَ رَبِّي فِي سَفَاهَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم میں پاگل نہیں میں
تے رسول ہاں اوں رب دا جبرہا سارے جہاں دا پالنا ہر۔

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَتِي رَبِّي وَإِنَّا لَكُم بِنَاصِحٍ أَمِينٍ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ میں تمہا کوں اپنئے رب دا پیغام پہنچاں تے میں
تمہا کوں دے واسطے خیر خواہ ہاں تے ایمانداراں۔

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُنَا قَدْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَرَجِلٍ
مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ
بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَادْكُرُوا
آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کیا تاں میرا پیغام پہنچا کہ جو تمہا کوں نصیحت آئی
تمہا کوں دے رب ولواتناہی دے وچو کہ آدمی تے تاں جو تمہا کوں
ہو شیار کرے تے یاد کرو جو تمہا کوں اوں نوح دی قوم دے
بعد اوندہ جانشین بنائے تے تمہا کوں دے جم کوں مضبوط
بنائے تے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو تاں جو تاں
کامیاب تھیوؤ۔

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَامِنَّا بَمُتَعِدْنَا إِنَّ كُنْتَ مِنَ

۴۵۔ انہیں آکھیا کیا توں ساڈو آئیں (اے سہیا گھن کے) جو اسان کہ اللہ
دی عبادت کروں تے او جھوٹے دیویں جیندی ساڈے

الضّٰدِقِیْنَ ۝

پیوڑاڑے عبادت کریدے ہن گمن آجیرے عذاب
دا توں وعدہ ڈیندیں جے توں سچا ہویں۔

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أُجَادِرُ لَوْ نَبَىٰ فِي أَسْأَةٍ سَتَيْتُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ النَّاتِظِينَ ۝

۷۲۔ اول آکھیا تہاڑے رب ولو تہاڑے اتے عذاب
تے غضب لہہ چکے کیا تاں میڈے نال انہیں
ناوین واسطے بھڑے، جیرے تاں تے تہاڑے
پیوڑاڑے رکھیں تے اللہ سیں انہیں نال کوئی دلیل نیں
لہائی تاں بھالا رکھو بے شک میں وی تہاڑے نال
بھالا رکھینداں۔

فَأَنبِئْنُهُمُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَّعْنَا دَآبِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝

۷۳۔ تے اسان اونکوں تے اوندے نال آلیں کوں اپنی
رحمت نال نبات ڈتی تے نہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا
تے ایمان نہ گمن آئے ہن اسان انہیں دیاں پاڑاں پرٹ
ڈتے۔

وَإِلَىٰ نَمُودَ أَخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَمَذَرُوهَا تٰكُلُ فِي الْأَرْضِ
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا بِهٖمُ يٰقَوْمِ عَذَابُ الْآلِمِ ۝

۷۴۔ تے نمود دو انہیں سے بھائی صالح کوں بھٹے اول
آکھے اے میڈی قوم تاں اپنے رب دی عبادت کرو
اوندے سوا تہاڑا کوئی معبود نیں۔ تہاڑو تہاڑے
رب ولو کھلی دلیل آگئی ہے۔ اے اللہ دی ڈاڑی اے
تہاڑے واسطے نشان ایکنوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی
زمین وچ کھاوے تے ایکنوں برائی نال نہ ہتھ لاؤ نہ
تاں تہاکوں ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُھُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بُيُوتًا فَآذْكُرُوا الْآلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْسُوا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝

۷۵۔ تے تاں یاد کرو جڈاں تہاکو عادمے بعد جانشین
بٹاس تے زمین وچ تہاکوں جاڈتی اس تاں اوندے
میدانیں وچ قلعے بنیدے، تے پہاڑیں کوں کٹ
کے گھر بنیدے، تاں اللہ دیاں نعمتاں یاد کرو تے
زمین وچ جان بھجھ کے فساد نہ کرو۔

قَالَ الْاِلٰهَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ يٰكٰذِبِينَ
اسْتَضِعُّوْا اِيْنَ اَمِنْ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنْ صٰلِحًا

۷۶۔ اوندی قوم دے سرداریں جنہیں وڈائی کیتی ایمان
گھن آدن دلیں دیو کمزوریں کوں آکھیا

مُرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۷۱﴾

کیا تمہاں چاند سے جو بے شک
صلح اپنے رب ولو پھٹیا گئے انہیں آکھیا بے شک
اساں جو کچھ اوندو پھٹیا گئے اونکوں منید سے ہیں۔
۷۱۔ تے انہیں لوکیں جیس وڈائی کیں تھیا بے شک اساں
اوندو الکار کریندے ہیں جیندے اتے تمہاں ایساں
گھن آئے۔

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے انہیں ڈاچی دیاں چھاں کپ ڈتیاں تے انہیں
اپنے رب بے حکم دی نازمانی کیتی تے انہیں آکھے اے
صلح جیرے عذاب کنیں ساکوں ڈریندا پئیں گھن آجے
توں رسولیں دجو ہویں۔

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُضِلُّع
اِفْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ تے انہیں کول پکڑ گدھے بھوئیں اب او اپنے
گھریں دج گوہیں دے بھر ڈٹے پئے ہن۔
۸۰۔ صلح انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی
قوم میں تہا کول اپنے رب دا پیغام پکا ڈتے تے تہا ڈی
خیر خواہی کیتی تے تمہاں خیر خواہی کرن والیں کول پسند
نوسے کریندے۔

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿۷۴﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبِّي وَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿۷۵﴾

۸۱۔ تے لوط جڈاں اپنی قوم کول آکھیا کیا تمہاں
اینجی بے حیائی کریندے جو میری تمہاں کنیں پہلے ساری
قومیں دجو کہیں وی اے برائی نہ کیتی مانی۔
۸۲۔ بے شک تمہاں تریختیں چھوڑ کے جو انیں دو شہوت
واسلے اندے جو اصل تمہاں حد کنیں ودھن والی
قوم ہوتے۔

وَلَوْطَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّا نَتْلُوَنَّ عَلَيْكُمُ الْفَاكِهَةَ مَآسِقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْغَالِيِينَ ﴿۷۶﴾

إِن كُنْتُمْ لَتَآتُونَ الزَّكَاةَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النَّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۷۷﴾

۸۳۔ اوندی قوم کنیں بیا کوئی جواب نہ ہا انہیں اے آکھے
جو انہیں کول اپنی دوستی کنیں کڈرے ڈیو بے شک اے
لوک بن جیرے بہوں پاک بڈن۔

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
مِّن قَرْيَتِكُمْ أَنَّهُمْ أَنْاسٌ يَّنظُرُهُمْ و ﴿۷۸﴾

۸۴۔ تے اساں اونکوں تے اوندے خاندان کول نجات

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَايِينَ ﴿۷۹﴾

ڈتی سوائے اوندی زال دے او پچھو رہیں والیں وچو ہائی۔

۸۵۔ تے اساں انہیں تے بہوں مینہ و سیا توں ڈیکھ
مجر میں دا انجام کیجھا۔

۸۶۔ تے مدین دو اوندرے بھرا شعیب کوں پٹھیا اول آکھیا

اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈے واسطے

اوندرے سوا کوئی معبود نیں۔ تہاڈو تہاڈے رب دلو کھل

دیل آچکی تے تساں کچھائی تے تول کوں پورا کرو تے

لوکس دیاں شبیں انہیں کوں گھٹ نہ ڈیو تے زمین و ج

اوندی اصلاح دے بعد گبیر نہ گھتو۔ اے تہاڈے واسطے

چنگا جے تساں مومن ہوتے۔

۸۷۔ تے تساں ہر رستے وچ ایس واسطے نہ بہو جو حیرے اللہ

تے ایمان آئن انہیں کوں اللہ دے رستے کیں ڈراوونے دکو

تے ایس رستے وچ ڈنگ دل گولوتے تساں یاکو جڈیاں

تساں تھوڑے باوے اوں تہاکوں ودھائے تے تساں ڈیکھو

فساد کرن والیں دا انجام کیجھا۔

۸۸۔ تے جے تہاڈے وچو ہک ٹولہ اوندرے اتے ایمان

گمن آوے جندے نال میں پٹھیا گیاں تے ہک ٹولہ ایمان

نہ گمن آوے پھیں صبر کرو جے تیں اللہ سیس ساڈے درمیان

فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
النَّاجِيِينَ ﴿٨٥﴾

وَالِی مَدِیْنَ اَحَاھُمْ شُعَیْبًا قَالَ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

مَا لَکُمْ مِنْ اِلٰہٍ غَیْرَہٗ قَدْ جَاءَ تَکْذِیْبَہٗ مِنْ رَبِّکُمْ

فَاَوْفُوا الْکَیْلَ وَالْمِیْزَانَ وَلَا تَجْسُوا النَّاسَ اَنْیَاسَہُمْ

وَلَا تُفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِہَا ذَلِکُمْ خَیْرٌ

لَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنِیْنَ ﴿٨٦﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِرِجْلِ جِرَاطٍ تُوْعَدُونَ وَنَصَدُّونَ

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِہٖ وَتَبَعُوْہَا عِوَجًا

وَاذْكُرُوْا اِذْ کُنْتُمْ قَلِیْلًا فَنُکِّرْکُمْ وَانْظُرُوْا کَيْفَ

کَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِیْنَ ﴿٨٧﴾

وَ اِنْ کَانَ طَآئِفَةٌ مِنْکُمْ اٰمَنُوْا بِالَّذِیْ اَرْسَلْتُ

بِہٖ وَ طَآئِفَةٌ لَّمْ یُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا حَتّٰی یَحْکُمَ اللّٰهُ

بَیْنَنَا وَہُوَ خَیْرُ الْحٰکِمِیْنَ ﴿٨٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يُشْعِبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا وَلَتُؤْدَنَّ
فِي مَلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ ۝۹

۸۹۔ انہیں سرداریں جنہیں اوندی قوم وچو ڈرائی کیتی آکھیا
اے شعیب اساں تیکوں تے انہیں کوں جیرھے تیرے تے
ایمان گھن آسن اپنے ملک وچو ضرور کڈھ ڈیسیں یا تاساں
ساڈے مذہب وچ ول اوسو اوں آکھیا بھانویں
اساں ناپسند وی کریندے ہوں۔

قَدْ افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد
اذ نجينا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها
الا ان يشاء الله ربنا وسيع ربنا كل شئ عينا
على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا
بالحق وانت خير الفرجين ۝۱۰

۹۰۔ جے اساں تہاڈے مذہب تے ول آؤں ایندے
بعد جو اللہ سیس ساکوں نجات ڈتی ء تے مطلب اساں
اللہ سیس تے کوڑ پدھے ساڈے اختیار نہیں جو اساں
اوندو ول آؤں سوائے ایندے جے اللہ چاہے
جیرھا ساڈا رب ساڈے رب دا علم ہر شے تے وسیع
اللہ تے اساں بھروسہ کریندے ہیں۔ اے ساڈے رب
توں ساڈے تے ساڈی قوم دے درمیان حق نال فیصلہ
کرڈے تے توں ساریں کنیں چیکاں فیصلہ کرن والا این۔
۹۱۔ اوندی قوم دے انہیں سرداریں جنہیں انکار کتے ہا آکھیا
اے لو جو جے تاساں شعیب دے کچھو ٹرسو تے بے شک
تساں گھاٹا پاؤں والیں وچو حق ولسو۔

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيَنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا اِنْ كُنْتُمْ اِذَا الْخُسُوفَ ۝۱۱

۹۲۔ انہیں کوں بھوئیں امب پکڑ گدھاتے او اپنے گھن
دچ گوڈیں دے بھر ڈھ پئے۔

فَاَخَذَ نَصْرُهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثِيمِينَ ۝۱۲

۹۳۔ جنہیں شعیب کوں جھٹلائے ایویں تھی گئے جیویں او
کڈیاں اتھاں رہے وی نہن تے جنہیں شعیب کوں
جھٹلائے او بے گھاٹا پاؤں والے بن۔

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَمُوتُونَ فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۝۱۳

۹۴۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھاتے آکھیا اے میڈی
قوم میں تہا کوں اپنے رب دا سینہا پکا جتے تے تہاڈی
خیر خواہی کرڈتی ء تے میں کا فر قوم تے کیوں افسوس کر سگداں

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ ابْلَغْتُم مَّ رِسْلِي رِثِي
وَنَصَحْتُ لَكُمْ كَيْفَ اسے عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝۱۴

۹۵۔ تے اساں کہیں دی دوستی دو رسول نیں چھپاتے
جیندے بعد اساں اوندے رسن والیں کوں مکھ تے ڈکھ

وَمَا ارسلنا في قريبتك من نبي الا اخذنا اهلها
بالناساء والضرار لعلمهم بضرعون ۝۱۵

نال نہ کھڑا ہوئے تاں جو او عاجزی کرن۔

۹۶۔ بچیں اسان بدل ڈتے تکلیف کوں سہولت نال ہے
تیں او ترقی کر گئے تے اکھن گئے جو ساڈے پیر ڈاڈے
کوں دی لے ڈکھ سکھ آئے ہن ول اسان انہیں کوں اجن
گھت پکڑ گدے تے او سمجھندے نہ ہن۔

۹۷۔ تے جے وسی آلے ایمان گھن آون باتے خدا کنیں
ڈرن باتے اسان انہیں تے زمین تے آسان دی برکت
دے دروازے کھول ڈیوں با۔ انہیں تے جھلائے دل
اسان انہیں کوں انہیں دی کائی دی وجہ نال پکڑ گدے۔
۹۸۔ کیا او وسی والے امن وچ آگئیں جو انہیں تے
ساڈا عذاب آوے رات کوں تے او ستے پئے ہوون۔

۹۹۔ کیا وسی آلے امن وچ آگئیں جو انہیں تے ساڈا
عذاب آوے ڈو پارہیں کوں تے او کھیدے پئے ہوون۔
۱۰۰۔ کیا اللہ دی تدبیر کنیں محفوظ تھی گئیں تے اللہ دی
تدبیر کنیں محفوظ کوئی نیں سمجھندا سوائے گھٹا پاوٹ والی
قوم دے۔

۱۰۱۔ کیا اہل لوکیں دے بد جنہیں کوں اسان زمین دا وارث
بنائے انہیں کوں لے عقل نیں آئی جو جے اسان چاہوں با
تے انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں عذاب
ڈیوں باتے اسان انہیں دے دلیں تے مہر دی لا سبکدے
ہیں تے او کجھ نہ سٹ گبن۔

۱۰۲۔ لے وستیاں ہن اسان انہیں دیاں جہراں تیکوں
سٹندے ہیں تے بے شک انہیں دے رسول انہیں دو
آئے کھلی کھلی دلیلاں گھن کے انہیں نیں منیا ات
گاہوں جو انہیں پہلے جھٹلایا بالیوس اللہ نیں کافر لوکیں
دے دلیں تے مہر لاڈ بندے۔

ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا
قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُمُ يَفْهَمُونَ
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ
بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمُ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ
يُلَاحِظُونَ ﴿٩٨﴾

أَوَآمَنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا هُجُوعًا وَهُمْ
يَعْبَهُونَ ﴿٩٩﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا
أَنْ لَّوْنَسَاءُ أَصْنَبَهُمْ يَوْمَ نُورِهِمْ لَنُطِيعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠١﴾

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا ۖ وَلَقَدْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ اسل انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے داپکا
نہیں پاتا تے انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے دا
تروڑن والا پاتے۔

۱۰۴۔ ایندے بعد اسل موسیٰ کول اپنے نشانیں نال
فرعون تے اوندے سرداریں دوپھٹیا تے انہیں نشانیں
تے ظلم کیتا توں بیکھ فادیں دا انجما کیا تھیندے۔
۱۰۵۔ تے موسیٰ آکھیا اے فرعون میں سارے جہانیں نے
پالنہار خدا رسول ہاں۔

۱۰۶۔ میڈے اتے فرمن جویں اللہ تے سوائے سچے
کچھ نہ آکھاں میں تہا بڑو آیاں تہا بڑے رب ولوکھلی دلیل
گھن کے ہن توں بنی اسرائیل کول میڈے نال پھٹ بڑے۔
۱۰۷۔ اوں آکھیا جے توں کوئی نشان گھن آئیں تے او بڑکھاں
جے توں سچا ہوں۔

۱۰۸۔ اوں اپنا سوٹا سٹیا تے او ہوں ویلے بک کھلا کھلا
اٹھوہا بن گیا۔

۱۰۹۔ تے اوں اپنا ہتھ کڈھیا تے ہوں ویلے بڑکھن
والیں کیتے چٹا کھیر تھی گیا۔

۱۱۰۔ فرعون دی قوم وچو سرداریں آکھیا بے شک اے
بہوں جاٹن والا جادوگر۔

۱۱۱۔ اے پابندے جو جہا کول تہا بڑی زمین وچو کڈھ
بڑوے ہن تہا بڑا کیا مشورہ۔

۱۱۲۔ انہیں آکھیا توں انیکوں تے ایندے بھرا کول مہلت
بڑے تے شہریں وچ چھ جیرے جادوگر کٹے کرن۔

۱۱۳۔ تے تیں کنیں ساے علم والے جادوگر آونجن۔

۱۱۴۔ تے جادوگر فرعون دد آگئے تے انہیں آکھیا جے
اسل غالب آونجوں تے ساکوں امر ملیس۔

وَمَا وَجَدْنَا إِلَّا كَثْرَهُمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿۱۰۳﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۰۴﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ إِيَّايَ رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰۵﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جُنَّكُمْ
بِعِتْنَةِ رَبِّكُمْ فَارْتَدِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۱۰۶﴾

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿۱۰۷﴾

فَأَلْفَ عَصَا ۖ فَإِذَا هِيَ تُلَبَّكُ مُبِينٌ ﴿۱۰۸﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿۱۰۹﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۰﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَذَانًا مَرُودًا ﴿۱۱۱﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَبْرِينَ ﴿۱۱۲﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرِ عَيْنٍ ﴿۱۱۳﴾

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ
كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۱۴﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٥﴾

قَالُوا يُمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ

الْمُلقِينَ ﴿١١٧﴾

قَالَ الْقَوَّاجُ فَلَمَّا الْقَوَّاسُ حُرِّدَ أَعْيُنَ النَّاسِ

وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِجْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٥﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَإِذَا هِيَ

تَلَقَّفْ مَا يُفْكُونُ ﴿١١٨﴾

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

فَعْلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١٧﴾

وَأَلْقَى السَّحَابَ مِبْدِينَ ۝

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧٧﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٣٧﴾

قَالَ فِرْعَوْنُ اَمْنَتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ اُذِنَ لَكُمْ ۚ اِنْ

هَذَا الْمَكْرُ مَكْرُتُهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا

أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾

لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ

اَجْمَعِينَ ﴿١٧﴾

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٧٩﴾

وَمَا تَقْضِيهِمْ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءُنَا

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوْفِقًا مُسْلِمِينَ ٤

۱۱۵۔ اول اکھیا جی ہاں تے تساں میٹے تھی ویسے۔

۱۱۶۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ توں پہلے سٹیشیاں یا اسال پہلے

سٹنڈ ولے تھیووں۔

۱۱۴۔ موسیٰ آکھیا سٹو جڈاں انہیں سٹیا انہیں لوکیں دے

اکھیں تے جادو کر ڈالتے انہیں کوں بڑا بڑا تے انہیں

بہوں وڈا جادو کھالیا۔

۱۱۸۔ تے اساں دھی کیتی موسیٰ دوجہ توں اپنا سوٹا سٹ

اے ہوں دیلمے اوں کوں نگل ولسی جیرھا انہیں کوڑ پدے

۱۱۔ حق ثابت تھی گیا تے جو کم اوکر نیدے پئے ہن او مٹ

گی۔

۱۲۔ او سارے دُعوٰیج پڑے تے ذلیل تھی گئے۔

۱۲۔ تے جادوگر سجدے وچ بڑھ پئے۔

۱۲ اتے انہیں آکھیا اسماں ساریں جہانیں دے رب تے ایمان

اینڈرے ہیں۔

۱۲۲۔ جیرہا موسیٰ تے ہارون وارپ۔

۱۲۴۔ فرعون آکھیا تہاں ادنکوں من گدھے ایں کنیں پہلے جو

میں تہاکوں اجازت ڈلوں بے شک اے تہاڈی تدبیر جی رہی

تساں شہر وچ بٹائی و تاں جو تساں اتھاں رہن والیں کوں

کبڑھ ڈلیو بس تہاکوں جلدی پتہ لگ ولسی۔

۱۲۵۔ میں تہاڑے بھتے پیراں خلاف ورزی دی وجر

نال کپ بڑیاں تے تہاکوں ساریں کوں دل پھاسی

تے چڑھا ڈلیاں

۱۲۶۔ انہیں آکھیا بے شک اسال اپنے رب دو ولٹ

والے ہیں۔

۱۲۷۔ تے توں ساڈے اتے ات گاہوں کوٹیندیں ہیں جو

اساں من گدھے اللہ دے نشانات کوں جیلھے او اساں

کنیں آگئیں اے ساڈے رب توں ساڈے اتے صبر
سٹ تے ساکوں مسلمان ماریں۔

۱۲۸۔ تے فرعون دی قوم دے سرداریں آکھیا کیا توں موسیٰ
تے اوندی قوم کوں چھڑیندا پئیں تاں جو او زمین وچ فساد
کرن تے تیکوں تے تیبڑے خدا کوں چھوڑ دیوں اوں
آکھیا اسال ضرور انہیں دے پرے کول قتل کرلیوں تے تربیت
کول جیندا رکھیسوں تے اسال انہیں تے غالب پئیں۔

۱۲۹۔ موسیٰ آکھیا اپنی قوم کوں تساں اللہ کنیں مدد منگو تے صبر
کرو بے شک زمین اللہ دی ہے او اپنے بندیں وچو جیکوں
چاہندے اوں وارث بنا دیندے تے چنگاں انجام
متقیں دا ۷۔

۱۳۰۔ انہیں آکھیا تیبڑے آوٹ کنیں پہلے دی ساکوں دکھ
بڑے گئے تے تیبڑے آوٹ دے بعد وی اوں آکھیا
اے تمی سبکدے جو تہاڈا رب تہاڈے دشمن کوں ہلاک کر
ڈیوے تے تہا کوں زمین وچ جانشین بنا ڈیوے تے ڈیکھے
جو تساں کیوں عمل کریندے ۷۔

۱۳۱۔ تے اسال آل فرعون کوں پکڑیا قحط نال تے پھیل دی
گئی نال تاں جو او نصیحت پکڑن۔

۱۳۲۔ تے جڈاں انہیں تے چنگاں زمانہ آوے آبدن اے
ساڈا حق ہاتے انہیں تے برا زمانہ آوے تے آبدن اے
موسیٰ تے اوندے نال تیں دی نحوست۔ سٹوا انہیں دی
نحوست اللہ کنیں ہے تے انہیں وچو بہوں سارے ہاندے
نئیں۔

۱۳۳۔ تے او آبدن جے توں ساڈو کوئی نشان گمن آویں
تاں جو توں ساکوں دوکھا ڈیویں تے اسال تیکوں نہ منیسوں۔
۱۳۴۔ اسال انہیں تے طوفان تے کٹری تے جواں تے ڈیڈر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنْقَتِلُ
أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْجِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿۱۲۸﴾

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ
الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۲۹﴾

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا
جِئْنَا قَالِ عَلَيْنَا دَرُؤُكُمْ أَنْ تُفْلَكُوا وَعَدُّكُمْ وَ
يَسْتَخْلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۳۰﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّبْيَيْنِ وَنَقَصَ مِنَ
الشَّعْرِ لَعْنَهُمْ يَذْكَرُونَ ﴿۱۳۱﴾

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ يَظُنُّوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا
طَرِهُمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنْ كُنَّا لَعَنَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتُشْحَرَتَا بِهِمَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

وَالضَّفَادِعَ وَالذَّمَآئِبَ مُفْضَلَتٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾

وَلَنَا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يٰمُوسَى اذْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عٰهَدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ ﴿۳۶﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ
إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿۳۷﴾
فَانْتَقَبْنَا مِنْهُمْ فَآغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غٰفِلِينَ ﴿۳۸﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا مَا وَكَّتَ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَآءِيلَ هَٰمْ صَابِرُونَ
وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿۳۹﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَآءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَتَكَلَّفُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لُحْمًا قَالُوا يٰمُوسَى اجْعَلْ
لَنَا إِلٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿۴۰﴾

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِغَيْرِهِ وَبِطُلٍّ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۴۱﴾

تے خون واذنب پھیلے انجانشان بن انہیں وڈائی
کیتی تے مجرم قوم بن۔

۱۳۵۔ تے جہاں انہیں تے عذاب لٹھا انہیں آکھیا اے موسیٰ
توں سب ساڑے کیے اپنے رب کوں جواوں تیبڑے نال
وعدہ کیے جے توں اسال کینیں عذاب ہا ڈیویں تے
اسال تیبڑے اتے ایمان گھن اوسوں تے ضرورت تیبڑے
نال بنی اسرائیل کوں پھٹ ڈلیسوں۔

۱۳۶۔ جہاں اسال انہیں کینیں عذاب اوں مدت میں جیکوں
او پہنچن والے بن ہا ڈتا انہیں وعدہ ترور ڈتا۔
۱۳۷۔ اسال انہیں کینیں بدلہ گدھا تے انہیں کوں سمندر
وچ غرق کر ڈتا کیوں جو انہیں ساڑی آیات کوں جھٹلایا
تے انہیں کینیں غفلت کیتی ہائی۔

۱۳۸۔ تے اسال اوں قوم کوں وارث بنا ڈتا حیرمی کمزور
سمجھی ویندی ہائی زمین دے پورا دھیں دادی تے
پچا دھیں داوی جیکوں اسال برکت ڈتی ہائی تے بنی
اسرائیل دے حق وچ تیبڑے رب دی چنگی گال پوری
تھی گئی۔ ایں واسطے جو انہیں مبرکیے تے اسال تباہ کر ڈتے
حیرمیاں عمارتاں فرعون تے اوندی قوم بییدی ہائی تے جو
اچیاں ماٹیاں بنیدے بن۔

۱۳۹۔ تے اسال بنی اسرائیل کوں سمندر دے پار لنگھایا تے
تے اوہک انجھی قوم دے کوں لہو آکے حیرمی اٹے بیٹس
دے آگہو عبادت کیے تے بیٹھی ہائی انہیں آکھیا اے موسیٰ
ساڑے کیے توں دی ایویں معبود ہا جیویں انہیں دے بن
اوں آکھے بے شک تساں جاہل قوم ہوتے۔

۱۴۰۔ بے شک اے حیرما کجھ کریندے پین تباہ تھیوٹ
والا تے جو اے عمل کریندے پین مٹ و بنجٹ والا۔

قَالَ اَغَيْرَ اللَّهِ اُبَغِيكُمْ الْهٰٓءَا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۷۹﴾

۱۷۹۔ اول اکھیا کیا میں اللہ سے سوا تمہاڑے کیسے کوئی پیا
معبود پسند کرال اوں سارے جہانیں تے تمہا کوں فضیلت
ڈتی ۷۔

وَاِذْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اِلٍ فِرْعَوْنَ یَسُوْمُكُمْ سُوْرَ الْعَذَابِ یَقْتُلُوْنَ اَبْنَاءَکُمْ وَیَسْتَجِبُوْنَ نِسَاءَکُمْ وَفِیْ ذٰلِکُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّکُمْ عَظِیْمٌ ﴿۱۸۰﴾

۱۸۰۔ تے جیڑاں اسال تمہا کوں فرعون دی قوم کینیں نجات ڈتی او
تمہا کوں بہوں گندہ عذاب پچھندے ہن تے ایندے وچ
تمہاڑے واسطے تمہاڑے رب دا وڈا احسان ہا۔

وَوَعَدْنَا مُوْسٰی ثَلٰثِیْنَ لَیْلَةً وَّاَتَمَمْنٰهَا بِعَشْرِیْ نَقَمَ مِیْقَاتِ رَبِّہٖ اَرْبَعِیْنَ لَیْلَةً وَّقَالَ مُوْسٰی لِخَلِیْہٖ هٰرُونَ اَخْلَفْنِیْ فِیْ قَوْمِیْ وَاصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِیْلَ الْمُفْسِدِیْنَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تے اسال موسیٰ نال تریہہ راتیں دا وعدہ کیا ہاتے
بی جڑاہ راتیں نال اوں وعدے کوں پورا کیا یوں اوندے
رب دا چالی راتیں دا وعدہ پورا ہی گیا تے موسیٰ اپنے بھرا
ہارون کوں اکھیا جو میڈے بعد میڈی قوم وچ ہانتیں
کر تے اصلاح کر تے فساد کرن والیں دی راہ تے
نہ کریں۔

وَلَمَّا جَاءَ مُوْسٰی لِبِیْعَاتِہٖا وَكَلِمَہٗ رَبِّہٖ قَالَ رَبِّ اَرِنِیْ اَنْظُرْ اِلَیْكَ قَالَ لَنْ تَرٰنِیْ وَلٰكِنِ اَنْظُرْ اِلَی الْجَبَلِ فَاِنْ اَسْتَقَرَّ مَكَانَہٗ فَسَوْفَ تَرٰنِیْ فَلَمَّا بَلَغَ رَبُّہٗ الْجَبَلَ جَعَلْہٗ دُكًا وَخَرَّ مُوْسٰی صَوْعًا فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَیْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۲۔ تے جیڑاں موسیٰ ساڈے نال مقررہ وقت تے آگیا تے
اوندے رب اوندے نال گاہیں کیتیاں اول اکھیا اے
میڈے رب میکوں اپنا وجر وڈکھا میں تیکوں ڈیکھاں
اول اکھیا توں میکوں بالکل نوہیں ڈیکھ سگدا ہا توں اس
پہاڑو ڈیکھ جے او اپنی جاتے کھڑا رہ گیا تے توں میکوں
ڈیکھ گھنیں تے جیڑاں اوندے رب پہاڑ تے اپنا جلوہ
ڈکھائے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتے تے موسیٰ بہ ہوش
تھی کے ڈھ پئے جیڑاں اوں کوں ہوش اُٹے تے اکھیں
اے خدا توں پاک ہوں میں تیبہ و جھکداں تے میں پہلا
مومن ہاں۔

قَالَ یٰمُوسٰی اِنِّیْ اصْطَفٰیْکَ عَلَی النَّاسِ بِرِسٰلَتِیْ وَبِکَلٰمِیْ فَخُذْ مَا اٰتٰیْکَ وَکُن مِّنَ الشَّاکِرِیْنَ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۳۔ اول آکھئے اے موسیٰ میں تیکوں انہیں لوکیں تے
اپنی رسالت تے اپنے کلام نال چن گدے ہن توں پکڑ جو میں
تیکوں ڈیواں تے توں شکر گزار تھی وچ۔

وَكَتَبْنَا لَہٗ فِی الْاَوَّلٰجِ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِیْلًا

۱۸۴۔ تے اسال اونکوں تختیں تے ہر شے کھ کے ڈتی

جبر صیغہ ہائی تے ہر شے دی تفصیل ہائی توں ایہ کول
طاقت نال پکڑ تے اپنی قوم کول حکم ڈے جو او دی
اینکوں چٹکی طرح پکڑ گھنن۔ میں تہا کول نافرمانی دا گھر
ڈکھلیساں۔

۱۴۷۔ میں انہیں کول اپنے نشانیں کنین پریں رکھیاں
جبر صیغہ زین و وج ناطق و ڈائی کریندن تے جے او ہر نشان
ڈیکھن تاں وی ایمان نہ انیسن تے جے او سدھا رستہ
وی ڈیکھ گھنن اوں رستے تے نہ ٹرنن تے جے او اگر اہی
دا راہ ڈیکھ گھنن اوں دے اتے ٹر پوسن۔ اے ایں واسطے
جو بے شک انہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے او
انہیں کنیں غافل ہن۔

۱۴۸۔ تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے قیامت
دی طاقت کول انہیں دے اعمال و بیج گئے تے جو او
کریندے ہن انہیں کول اوں بدلہ ملیں۔

۱۴۹۔ تے موسیٰ دی قوم اوں دے بعد اپنے گاہیں کنیں
ہک گاہا بٹایا تے اوں انہیں جسم یا جیندے وچر ہاں ہاں
دی بے مقصد آواز نکھدی ہائی کیا انہیں اے نیں سوچا
جو نہ تے او انہیں نال الیندے تے نہ او انہیں کول سدھا
رستہ ڈکھلیندے تے انہیں اوں کول معبود بنا گدھے
تے اوں کولم کرن والے ہن۔

۱۵۰۔ تے جدیں او شرمندہ تھی گئیں تے انہیں ڈٹھے جو
او گمراہ تھی گئیں انہیں آکھئے جے ساڈے رب ساڈے
اتے رحم نہ کیا تے ساکوں معاف نہ کیا تے اسان ضرور
گھانا پاوٹن والیں وچر تھی ولسوں۔

۱۵۱۔ تے جدیں موسیٰ اپنی قوم دو دلیا کاوڑ تے افسوس نال
اوں آکھیا تساں بہوں گندی جالشیں کیتی، میڈے بعد

لِكُلِّ شَيْءٍ عَذَابًا يُقْوَىٰ وَأَمْرُ قَوْمِكَ يَأْخُذُ بِأَحْسِنَاتِهِ
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۴۷﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَةِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۱۴۸﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أُعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۹﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلَئِهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۱۵۰﴾

وَلَمَّا سَفِطَ فِي آيَاتِهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبَّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿۱۵۱﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بَشَرًا خَلَقْتُونِي مِنْ بَعْدِي اعْمَلْتُمْ أَمْرًا رَكِبْتُمُوهُ

وَأَفَى الْأَلْوَاخِ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْحَدُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أَمْرِئِ الْقَوْمِ اسْتَغْفِرُونِي وَكَأَدُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تَشِينِي فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

کیا تباہ اپنے رب سے حکم و وحی جلدی کہتی تے اوں
تختیاں رکھ بڑیاں تے اپنے بھرا دے سر کون پکڑ گدھس
تے آپ دو گھیلےس اوں آکھئے اے میڈی مادے پتر
بے شک میڈی قوم میکوں کمزور سمجھے تے قریب باجو میکوں
قتل کر ڈیون با توں دشمنیں کوں میڈے اتے نہ کھلوا
تے میکوں ظالم قوم وچو نہ بنا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِسْحٰقَ وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝

۱۵۲۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں معاف کرتے
چچ میڈے بھرا کوں دی تے ساکوں اپنی رحمت و وحی داخل کر
تے توں ساسے مہربانیں کنیں بہوں مہربان ہوں۔

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَّا لَهُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ۝

۱۵۳۔ بے شک جنہیں بنائے گاہے کوں خدا انہیں تے
ضرور انہیں دے رب دا غضب لہسی تے ذلت
دنیا دی زندگی وچ تے ایویں اساں کوڑا بدھن والیں
کوں سزا دیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

۱۵۴۔ تے جنہیں لوکس برے کم کیتن تے پچھیں ایندے
بعد توبہ کیتی تے ایمان گمن آئے بے شک تیرا رب ایندے
بعد بہوں بخشن والا تے دل ول رحم کرن والا۔

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْفَضْبُ أَخَذَ الْأَلْوَاخَ وَفِي
لُحْنِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِأَنَّهُمْ يُرْهَبُونَ ۝

۱۵۵۔ تے جیلھے موسیٰ دی کاڑھ مٹی تھی اوں تختیاں
ولاچا تے اوندے وچ ہدایت تے رحمت دی لکھائی
ہائی انہیں لوکس کیتے جبرے اپنے رب کنیں ڈردن۔

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا مِّنْ قَبْلِنَا فَلَمَّا
أَخَذَهُمُ الرِّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ
قَبْلُ وَإِنِّي أَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا نَفْسُكَ نَصَلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيِّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

۱۵۶۔ تے موسیٰ اپنی قوم دے ستر آدمیں کوں چن لکھا
ساڈے وعدے آلی جا کیتے تے جلال انہیں کوں بھوئیں
امب پکڑ گدھے اوں آکھئے اے میڈے رب جے توں
چاہیں ہاتے انہیں کوں ایں کنیں پہلے تباہ کر ڈیویں ہا
تے میکوں دی کیا توں ساکوں تباہ کر دینیں انہیں کمیں
دی وچ نال جبرے وچو پاگیں کیتن اے صرف
تیرا ہی آواز اے ایندے نال توں جیکوں چاہندیں گھر د

کمر بندیں تے جینکوں چا بندیں ہدایت ڈیندیں توں
ساڈا سبکتی ایں توں ساکوں بخش تے ساڈے اتے رم
کر تے توں بہوں چنگا بخش والا ہوں۔

۱۵۷۔ اتے توں ساڈے کیتے لکھ چکائی ایں دنیا وچ دی تے
آخرت وچ دی بے شک اسان تیلو آگئے ہیں۔ اوں
آگئے میڈا عذاب اوںکوں پنجیسی جینکوں میں چا ہاں تے
میڈی رحمت ہر شے تے وسیع تے میں ضرور چکائی اکھساں ہیں
لوکس کیتے جیرے تقویٰ اختیار کریندن تے ڈیندن زکوٰۃ
تے جیرے ساڈی آیات تے ایمان گھن اندن۔

۱۵۸۔ جیرے ساڈے ایں رسول دی پیر دی کریندن جیرہانی
تے امیء جیندا ذکر لکھیا ہویا موجود انہیں کین تورات وچ تے
انجیل وچ اوںہیں کوں نیکی دا حکم ڈیندے تے برائی کنیں
بکیندے نئے انہیں تے حلال کریندے پاک شہیں تے انہیں
کیتے گندیل شہیں حرام کریندے تے انہیں دے سر تو بارہنیدے
تے انہیں دے گل دے گلاؤں دی بٹیندے جیرے اوندے
تے ایمان گھن آئے تے اوندی امداد کیتے تے طاقت پکائی
تے اوں نور دی پیر دی کیتی جیرھا اوندے نال تھے ایجے
لوک کامیاب تھیون والین۔

۱۵۹۔ توں آکھ لے لو کہ بے شک میں اللہ دا رسول ہاں
تساں ساریں دو اوندی جیندی آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت اوندے سوا کوئی معبود نیں اوہو جیندا کریندے
تے مریندے۔ تساں اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے
رسول تے جیرہانی ؑ تے امی ؑ جیرھا اللہ تے اوندے
گاہیں کوں منیندے تے تساں اوندی پیر دی کردتاں جو
تساں ہدایت پاؤ۔

۱۶۰۔ تے موسیٰ دی قوم وچو کہ ٹولہ انجھا ؑ جیرھا حق نال

وَأَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
إِنَّا هُنَا أَلَيْكُ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ
وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَلْتَهُمَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَحْدُثُ لَهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَ هُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا مَرْهُمْ
بِالْعُرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الشُّكْرِ وَيُجِلُّ لَهُمُ الْعَذَابَ
وَيُؤْمِرُهُمْ بِالْخَيْرِ وَيَصْعَعُهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَعْلَى الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ
عَزَّوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جِئْتُ بِالْحَقِّ
لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَ
يُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

وَمِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ أَمَنُوا بِهِمْ ذَرْوَهُمْ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْمَةُ مِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝

ہدایت پینا پئے تے اونڈے نال انصاف وی کریندن۔

۱۶۱۔ تے اساں انہیں کول بارہاں قبیلیں وچ ونڈ کے
قوماں بنا ڈتے تے اساں موسیٰ دو وحی کیتی جڈاں اونڈی قوم
اول کینس پائی منگیا جو تون اپنا سوٹا فلاں پھرتے مار
اونڈے دچو بارہاں چشے نکل پین تے ہر کیں اپنے اپنے
پیوٹ وی جا سچاں گدی تے اساں انہیں تے بھڑدی چال
کیتی تے اساں انہیں تے کھیاں تے بیڑے ہائے
تساں کھاؤ او پاک شہیں جیریاں اساں تہاکول ڈتے۔ اساں
انہیں تے ظلم نیں کیتا ادا پئے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔
۱۶۲۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیا گیا جو تساں ایں دستی وچ
رہو تے کھاؤ اونڈے دچو جھوٹاں چاہو تے آکھو ساڈا بار
ہولا کرتے ایں دردازے وچ فرماواری کریندے ہوئیں
پہر وچو اساں بخش ڈیسوں تہاڈے گناہ تے نیکی کرن
والیں کول زیادہ ڈیسوں۔

۱۶۳۔ تے بنی اسرائیل وچو ظالمیں اول لفظ کول بدل ڈتا
جیرھا انہیں کول اکھیا گیا تے اساں انہیں تے پٹھیا آسان
کینس عذاب ایں واسطے جو او ظلم کریندے ہن۔

۱۶۴۔ تے انہیں کینس کچھ اول دستی دے متعلق جیرھی سمندر
دی کندھی تے ہائی جڈاں او چٹن چٹن دے حکم وچ زیادتی
کریندے ہن جیڑھے ڈینہہ انہیں دو پھلیاں ہر سٹ کے ٹوٹے دے
ٹوٹے اندیاں ہن جڈاں او چٹن چٹن نہ میندے ہن اوں ڈینہہ اندیاں
ہن ایویں اساں انہیں کول از میندے ہائے۔ ات گاہوں جو او نافرمانی کریندے ہن

۱۶۵۔ تے انہیں دے دچو کھ ٹوٹے اکھیا جو تساں اول
قوم کول کیوں نصیحت کریندے، جیکوں او ہلاک کرن والا
یا انہیں کول سخت عذاب ڈیوٹ والا۔ انہیں اکھیا تہاڈے
رب دے کولہو عذر پیش کرن واسطے تے تاں جو او اللہ

وَقَطَعْنَهُمْ اَشْجَةَ عَشْرَةَ اَسْبَاكًا اُمَّاوَاوَا حِينَمَا
اِلَى مُوسَى اِذْ اسْتَسْقَمَتْ قَوْمَهُ اَنْ اَخْرِبَ بِصَالِكِ
الْحَجَّوَةِ فَاَنْجَسَتْ مِنْهُ اِثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَنَامَ
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَاقِبَ وَالسَّلَوى كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاهُمْ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ۝

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ مُغْتَدِبًا
نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سِرًّا يَا اَلْمُخْبِرِينَ ۝

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ دُجْرًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَظْلِمُونَ ۝

وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاصِرَةً الْبَحْرِ
إِذْ يَعْدُونَ فِي التَّنْبِتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِينَتَانِ لَهُمْ يَوْمٌ
سَبْتُهُمْ شُرْعًا وَيَوْمٌ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كُنُوزٌ
يَنْبُؤُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝

وَإِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُونَ قَوْمًا لَا
يُهْلِكُهُمْ اَوْ مَعَدَّيْهُمْ عَدَاوَةً شَدِيدَةً اَلْقَالُوا
مَعَدَّةٌ اِلَى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝

کنیں ڈرن۔

۱۶۶۔ تے جڈاں او بھل گئیں جیر کمال ہی نصیحت کیتی گئی بائی
تے اسان انہیں کول جیر سے برائی کنیں رکیندے ہن
نجات بڑتی تے انہیں کول جیر سے ظلم کریندے ہن
بڑکھ ڈیون والے عذاب نال پکڑ گدے ات بگا ہوں جو او
نا فرمان ہن۔

۱۶۷۔ تے جڈاں انہیں کول جیر سے بگاہیں کنیں روکيا گیا با
اوندے وچ زیادتی کیتی اسان انہیں کول آکھیا جو تسان
ذلیل بھولوں بن و نچو۔

۱۶۸۔ تے جڈاں تیرے رب اعلان کیتا با جو انہیں دے
اتے قیامت دے ڈینہر اتیجے لوک پھٹسی جیر سے انہیں
کول گندہ عذاب پچھیں بے شک تیرا رب پہوں جلدی
عذاب ڈیون والے تے بے شک او بخشش دالائے دل
دل رحم کرن والے۔

۱۶۹۔ تے اسان انہیں کول زمین وچ ٹولیں وچ دند بڑتا
کچھ انہیں وچ نیک ہن تے کچھ انہیں دے علاوہ ہن تے
اسان انہیں کول برے تے وچکے حالات نال از میندے
ہیں۔ تاں جو او غلطی کنیں رک و نچن۔

۱۷۰۔ تے انہیں دے بعد کچھ اتیجے جانئین تھیں جیر سے
کتاب دے وارث تھیں جیر سے دنیا دے مال کول حاصل
کرتین تے او آہن جو ساکول بخش بڑتا ویسی تے جے
انہیں کنیں ایجو جتناں مال بیا آونجے اودی گمن گھنن
کیا انہیں کیں کتاب دے وچ اسے پکا وعدہ نہ گدھا گیا با
جو ایندے متعلق سوائے سچ دے کچھ نہ آکھن تے جو
ایندے وچ با او نکول پڑھن تے آخرت دا گھر انہیں
لوکس واسطے چنگا جیر سے تقویٰ اختیار کریندن کیا تسان

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ اتَّخَذْنَا لِلَّذِينَ يَبْذُلُونَ
الشُّرَّ وَآخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَينَ يَمَينِ
كَأَنَّهُمْ يَفْهَمُونَ ﴿١٦٦﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِيَةً ﴿١٦٧﴾

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ﴿١٦٨﴾ وَلَئِنَّ لَكُم مِّنْ فَجْورِكُمْ أَثَرًا

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَمْبًا مِنْهُمْ الضَّالِّينَ وَمِنْهُمْ
دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْأَسْنَنِ وَالْأَسْنَنِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

فَعَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ مِّثْلُ الَّذِي أَخَذُوا الصَّادِقُ أَخَذَ عَلَيْهِمْ مِنَ
الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ وَالَّذِينَ الْأَخْرَجُوا خِيفَةً لِّلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَفْلا
تَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

عقل نوبے کریندے۔

۱۷۱۔ تے جنہیں لوکیں کتاب کوں مضبوطی پکڑیا ہوئے تے نماز ٹھہا کے پڑھدن بے شک اسال اصلاح کرن والیں دا اہر نئے دینجندے۔

۱۷۲۔ تے جڈاں پہاڑ کوں انہیں دے اتے چلتے سے ایویں باجیویں نیمہ ہوئے تے انہیں خیال کیتے او انہیں تے ڈھاندے جو اسال تہا کوں بڑتے او نکوں پکڑو مضبوطی نال تے جو اوندے دوج او نکوں یا درکھوتاں جو متقی ہن۔

۱۷۳۔ تے جڈاں تیبے رب بنی آدم کنیں انہیں دے کنڈیں دجو انہیں دی اولاد کوں گدھے تے انہیں کوں انہیں خلاف گواہ بٹا لسی کیا میں تہا بڑا رب مہتیں انہیں آکھئے بالکل اسال گواہی دیندے میں جو تاساں قیامت دے دیندے آکھو بے شک اسال اس کنیں غافل ہاے۔

۱۷۴۔ یا تاساں آکھو جو ساڈے پیو بڑا بڑے اس کنیں پہلے شرک کیتے تے اسال اوندے بعد اوندی اولاد ہاے کیا توں ساکوں کوڑے لوکیں دے کیں دی دجو نال ہلاک کریندیں

۱۷۵۔ تے ایویں اسال آیات کھول کے بیان کریندے میں تاں جو او دل آون۔

۱۷۶۔ تے توں انہیں کوز اوں آدمی دا حال پڑھ کے سٹا جیکوں اسال اپٹیاں آیات بڑتیاں او انہیں کنیں نکل گئے شیطان اوندے پچھو بگ پئے تے او گھراہیں دجو تھی گئے۔

۱۷۷۔ جے اسال چاہندے تے ایندے نال اسال ایندی شان اچی کر دیوں ہا تے او زمین دو جگ گئے تے اپنی خواہشات دی پیروی کیتی اس تے اوندی حالت

وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿۱۷۱﴾

وَإِذْ نَفَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَالْهَضَاهِ وَظَنُّوا أَنَّهُ دَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۷۲﴾

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنَّا نَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۱۷۳﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۱۷۴﴾

وَكَذَٰلِكَ نَقُصُّكَ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۱۷۵﴾

وَأَنزِلْ عَلَيْهِم نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿۱۷۶﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَسَلَهُ لِشَإْنِ النَّفْسِ إِن تَعْمَلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتَرَكَّهُ يَلْهَثْ ذَٰلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّكُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۸۶﴾

اول کتے جہیں ۷ جیندے اتے مارٹن کیتے کئی شے
چاویں تے او غور کردے تے چھوڑ ڈیویں او غور کردے ایھا
حالت اول قوم دی ۷ جیں ساڈی آیات کول جھٹلائے
توں اے گالیں بیان کرتاں جو او سوچن۔

سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَانفُسُهُمْ كَانُوا
يَظْلُمُونَ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۷۔ بہوں بُری حالت اول قوم دی جیں ساڈی آیات
کول جھٹلائے تے اپنے اے او ظلم کریندے بن۔

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِىَّ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا وَلِيَّكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۸۔ جینکوں اللہ سیس ہدایت ڈیوے اوہے ہدایت پاوٹ
والن تے جیکوں گمراہ کرے ایجے گھانا پاوٹ والن۔

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۖ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَانُوا لَكَ
بَلًا هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۸۹﴾

۱۸۹۔ تے اساں بہوں سارے انسانیں تے جیں کول جہنم
کیتے پیدا کیتے انہیں دے دل ہن تے انہیں نال او سمجھدے
نئیں انہیں دیاں اکھیں ہن جیندے نال او ڈہدے نئیں تے انہیں
دے کن ہن انہیں نال او سڈے نئیں اے لوک ڈنگیرن آلی کارن
بھڑ انہیں کنیں وی بد ایجے لوک غافل ہن۔

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ
يُحَدِّثُونَ فِي آسَاءِهِمْ سِيْرُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۹۰﴾

۱۹۰۔ تے اللہ سیس کیتے ہن جتنگے نال انہیں نال اونکوں
سڈو تے انہیں کول چھوڑ ڈیو جیرے او ندے نایں دے
متعلق غلط گالیں کریندن جو او کریندن انہیں کول ایندی
سزا ڈتی ویسی۔

وَمِنَ خَلْقِنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَنَا بِالْحَقِّ وَ
بِهِ يَعْدِلُونَ ﴿۱۹۱﴾

۱۹۱۔ تے جیرھی خلق اساں بٹائی ۷ او ندے وچوہک
ٹولہ اینجاء جیرھا حق نال سدھارستہ ڈکھلیندے تے
حق دے نال انصاف کریندے۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۲۔ تے جیرھے لوک ساڈی آیات کول جھٹلیندن
اساں ہولے ہولے انہیں کول اینجی جاتے گدھی
دیندے ہن جیکوں او چاٹندے نئیں۔

وَأَمْلَأْ لَهُمْ أَفْئِدَةً يَأْخُذُونَ فِيهَا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۳۔ تے میں انہیں کول مہلت ڈینداں بے شک میڈی
تدبیر بہوں مضبوط۔

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا
أَن يَخْتَرَهُنَّ لَخَالِفَتْنَاهُنَّ صِيقَاتُهُنَّ فَاسْتَأْذَنُوا

۱۸۵۔ کیا او سوچیندے نئیں جو انہیں داسا قی دیوارنیش

نَذِيرٌ قَبِيرٌ ﴿۱۸۶﴾

اوتے محض کھلا کھلا ہوشیار کرن والا ۷۔

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَلِيلٍ بَعْدَهُ يَوْمُونُ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۶۔ کیا او آسمانیں تے زمین دی بادشاہت کوں نہیں
ڈھرنے تے اوں کوں جو اللہ سیس بٹائی ۷ تے لے مٹی
سگدے جو انہیں دا مقررہ وقت کوں ہو آگیا ہوئے ایندے
لہ او کیرمی گال کوں منین۔

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۷۔ جیکوں اللہ سیس گمراہ کرے اوں کوئی ہدایت ڈیوٹ
والا ایش تے او انہیں کوں انہیں دی منہ زوری دج گردان
چھوڑ دیندے۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسُوءُكَ
كَأَنَّكَ حَفِيفٌ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۸۹﴾

۱۸۸۔ او تیں کینں قیامت دے متعلق پچھدن جو او کڈن
اوسی توں آکھ اوںدا علم صرف میڈے رب کوں ہے تے
اوہو اوںکوں اپنے وقت تے ظاہر کر لیں تے او آسمانیں
تے زمین تے ہماری ہوسی او تہا ڈو اجن گھت اوسی
اوتیں کینں پچھدن جیویں توں اوںدے پچھو لگا ہوئیں
توں آکھ اوںدا علم صرف اللہ کینں ہے تے بہوں
سارے لوک جانڈے نہیں۔

قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي
وَلَا تَمْسِكُ الْعِلْمَ الْعَظِيمَ لَا تَسْأَلُونِي مِنَ الْغَيْبِ
وَمَا مَسْنَى السُّورَةِ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَيُؤْمِنُ الْقَوْمُ
يُؤْمِنُونَ ﴿۱۹۰﴾

۱۸۹۔ توں آکھ میں اپنے نفس دے نہ نفع دا تے نہ
نقصان دا مالک ہاں سوا ئے ایندے جو اللہ چاہے
تے جے میں غیب جانڈا ہواں ما تے میں نیکیاں زیادہ
جمع کر گھناں ہاں تے میکوں کڈا میں تکلیف نہ پہنچے ہا
بے شک میں صرف ہک ہوشیار کرن والا تے خوشخبری
ڈیوٹ والا ہاں اوں قوم کوں جیرمی ایمان ایندی ۷۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ
خَبِيثًا فَطَرَتْ فِيهَا فُلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ آتَيْنَا صَالِحًا لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۹۱﴾

۱۹۰۔ اوہو جیں تہاکوں ہک جان کینں پیدا کیتے تے
ہوں کینں ہک جوڑا بٹائیں تاں ہو اوں کینں آرام پاوے
تے جڈاں اوں لگا گدھس تے ہولا جیہاں بار چا گدھے
اوندے نال پھردی رہندی ۷ تے جڈاں باری مٹی وندی ۷
اوڈوہیں اپنے رب کوں سببیدن جے تیں ساکوں نیک

پال ڈاتا تے اساں تیلے شکر گزار بندے قحی و لیسوں۔
۱۹۱۔ تے جڈاں انہیں بڈیاں کوں نیک پال بڈے ڈاتا
تے اوڈویں اونڈے اوں پال دے معاملے وچ شریک
بٹاؤن بگ پیے تے اللہ سیس انہیں دے شرک
کنیں بہوں اجاے۔

۱۹۲۔ کیا او شرک بٹیدن اوں کوں جیر حاکم پیدا نیں کر
سگداتے آپ پیدا کیے دیند۔
۱۹۳۔ انہیں مدد دی انہیں کوں طاقت کاہ نہیں تے نہ او
اپنی مدد دی طاقت رکھیند۔

۱۹۴۔ تے جے توں انہیں کوں ہدایت دو سڈیں او جڈے
پکھو نہ ٹرسن۔ تساں انہیں کوں سڈو یا چپ ہوو تہاڈے
کیے ہکا گال۔

۱۹۵۔ بے شک اللہ دے سوا جیرے تساں معبود ٹینڈے
او تہاڈے جہیں بندن تساں انہیں کوں سڈو او تہا کوں
جواب ڈیوں جے تساں سچے ہماں۔

۱۹۶۔ کیا انہیں دے پیر ہن جنہیں نال او ٹرڈوں کیا انہیں
دے ہتھ ہن جنہیں نال او پکڑیند کیا انہیں دیاں اکھیں
ہن جنہیں نال او ڈہن کیا انہیں دے کن ہن جنہیں نال
او ٹڈن۔ توں اکھ تساں اپٹے شریکیں کوں سڈو تے میڈے
خلاف تدبیر کرو تے میکوں اصلو قحی نہ ڈیو۔

۱۹۷۔ بے شک میڈا سبکتی او ہو اللہ عین کتاب لہاں ہے تے
اونیک لوکیں کوں سبکتی بٹیندے۔

۱۹۸۔ تے جنہیں کوں تساں اونڈے سوا سڈیندے عہ او
تہاڈی مدد دی طاقت نیں رکھیندے تے نہ اپنی مدد کر
سگدن۔

۱۹۹۔ تے جے تساں انہیں کوں ہدایت دو سڈو او نہ

فَلَمَّا أَتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا
فَعَلَى اللَّهِ عَيْنًا يُشْرِكُونَ ﴿۱۹۱﴾

اَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿۱۹۲﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا اَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۹۳﴾

وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدَى لَا يَبْعَثْكُمْ سِوَا عَلِيكُمْ
اَدْعُوهُمْ اَمَّا اَنْتُمْ صَابِرُونَ ﴿۱۹۴﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَلُكُمْ
فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿۱۹۵﴾

اَللّٰهُمَّ اَرْجُلُ يَنْشُوْنَ بِهَا اَمْرُكُمْ اَيْدٍ يَبْطِشُوْنَ بِهَا
اَمْرُكُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَا اَمْرُكُمْ اَاْذَانٌ يَسْمَعُوْنَ
بِهَا قُلْ اَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ كَيْدُوْنَ فَلَا تُنْظَرُوْنَ ﴿۱۹۶﴾

اِنَّ دَلِيْلَ اللّٰهِ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ وَهُوَ يَتَوَلٰى
الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۹۷﴾

وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَطِيعُوْنَ نَصْرَكُمْ
وَلَا اَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۸﴾

وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْعَوْا وَتَرْكُهُمْ

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۳۹﴾

سُفْسَس تے توں انہیں کوں بُکھیسیں او تیبڈو بڈہرے پڑن تے سچ اے ہے جو او بڈہرے نیں۔

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿۴۰﴾

۲۰۰۔ توں معاف کرتے نیکی دا حکم بڈے تے جاہل کین منہ پھیر گھن۔

وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نُزْعًا فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۴۱﴾

۲۰۱۔ تے جے کڈاہیں تیکوں شیطان کنیں تکلیف پہنچے تے توں اللہ دی پناہ منگ بے شک او بہوں سُنُّن والائے جانش والا۔

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿۴۲﴾

۲۰۲۔ بے شک جیرے متقی من جڈاں انہیں کوں کوئی خیال شیطان ولاندرے تے او ہوشیار تھ دیندن تے انہیں دیاں اکھیں کھل دیندن۔

وَأَخْوَاهُمْ يَمْدُدُّهُمْ فِي النَّارِ لَمْ يَلْقَاصُوا ﴿۴۳﴾

۲۰۳۔ تے انہیں دے بھرا انہیں کوں گمراہی دو گھلیندن تے ایندے وچ اصدو گھٹی نیں کریندے۔

وَأِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَأْيَةٌ قَالُوا لَوْلَا جِئْنَاهُمْ بِآيَةٍ إِنَّا كُنَّا بِمَا يُوعَىٰ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّنَا هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۴۴﴾

۲۰۴۔ تے جے تیبڈو کوئی نشان نہ آوے تے آہن تیں اونکوں چھک کیوں نہیں گدھا۔ توں اکھیں صرف اوندی پیر دی کرینداں جیرے میڈو دی تھیندی ۷ میڈے رب ولو اے تہا بڈے رب ولو دلیلاں ہن تے مومن قوم کیے ہدایت تے رحمت۔

وَلَاذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۵﴾

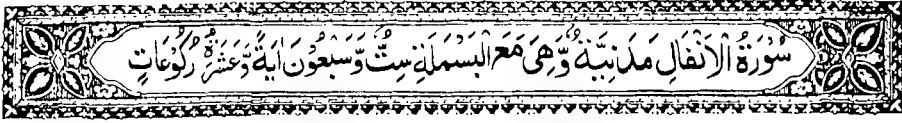
۲۰۵۔ تے جڈاں قرآن پڑھیا و پنچے تے اونکوں سُنُّو تے چپ ریا کرو تاں جو تہا بڈے اتے رحم تھیوے۔

وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُؤُنَ أَبْهَرٍ مِنَ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿۴۶﴾

۲۰۶۔ تے توں اپنئے رب کوں یاد کرا پٹے دل وچ عاجزی نال وی تے مک کے وی تے مہی آواز نال وی فجر تے شام تے توں غافلین وچ نہ تھی۔

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْجُدُونَ لَهُ يَسْجُدُونَ سَبْعًا

۲۰۷۔ بے شک جیرے تیبڈے رب دے نال ہن او اوندی عبادت کنیں وڈائی نیں کریندے تے اوندی تسبیح کریندن تے اونکوں سجدہ کریندن۔



سورة انفال مدنیء تے بسم الثمال ایندیاں ۷۶ آیات تے ۱۰ رکوعیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے نال مال میرا بن منگئے
ڈیڑن والا تے ول ول ڈیڑن والا۔
- ۲۔ اے رسول کو تیں کہیں مال غنیمت دے متعلق پچھن توں اگھ مال
غنیمت اللہ تے رسول واسطے ہن تساں اللہ نیں ڈرو
تے آپت وچ اصلاح کرو تے اللہ تے اوندے رسول دی
اطاعت کرو جے تساں مومن ہوئے۔
- ۳۔ بے شک مومن صرف اوہن جڈاں اللہ دا ذکر کیا دیتے
انہیں دے ول ڈرو ویندن تے جڈاں انہیں تے اوندی
آیات پڑھیاں ویندن او انہیں دا ایمان دھیندن تے او
اپنے رب تے بھروسہ کریندن۔
- ۴۔ جیسے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے جو کھساں انہیں
کوں بڑے فرج کریندن اوندے وچو۔
- ۵۔ ایسے اصلی مومن ہن تے انہیں دے اپنے درجے
ہن انہیں دے رب کنیں بخشش تے عزت والارزق۔
- ۶۔ جیویں اللہ سیس تیکوں کڈھیا یا تیبڈے گھر کنیں سبھاں
نال تے مومنین وچو ہک ٹولہ ناپسند کریندا با۔
- ۷۔ حق دے ظاہر تھیون دے بعد او تیبڈے نال بحث کریندن
ایویں لگدے جو او موت دو بکیندے پین تے او ڈبڈے
کھڑن۔
- ۸۔ تے جڈاں اللہ سیس تہاڈے نال ڈو وچو ہک ٹولے
دا وعدہ کیتا با جو اوتہاڈے واسطے ہے تے تساں چاہندے ہا دے
جو تہا کوں اولے میرا بغیر بھتیاریں دے ہے تے اللہ
- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَرُسُلُ اللَّهِ قَالَُوا فُلَ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَاتِ بَيْنَكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②
- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَرُسُلُ اللَّهِ
وَأَمْرَاتِ عَلَيْهِمْ أَنَّهُ زَادَهُمُ إِيمَانًا وَاعْلَوْ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③
- الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④
- أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤
- كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ⑥
- يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑦
- وَإِذْ يُعِيذُكُمُ اللَّهُ إِخْدَى الْغَائِقَتَيْنِ أَتَمَّا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّكْلِ تَكُونُ لَكُمْ وَرَبُّكُمُ
اللَّهُ أَنْ تُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ⑧

چابندا با جو اوصی کوں اپنے ٹنکیں نال ثابت کرے
تے کافریں دیاں پاٹراں پٹ ڈلیوے۔

۹۔ حق کوں غالب کرے تے کوڑ کوں مٹا ڈلیوے بھانویں
مجرم اینکوں ناپس نہ کرن۔

۱۰۔ جڈاں تساں اپنے رب کنیں فریاد کیتی تے اوں تہاڑے
کیتے قبول کیتی (تے اکھیں ابے شک میں استغھے ہزاراں
فرشتیں نال تہاڑی مدد کرن والا ہاں جیرھے بک پے
دے بعد اندن۔

۱۱۔ تے اینکوں اللہ سیسں تہاڑے کیتے محض خوش خبری
بٹایا تے تاں جو تہاڑے دل تسلی پڑن تے مدد محض
اللہ سیسں کنیں اندی ۛ بے شک اللہ سیسں غالب تے
سیا نا ۛ۔

۱۲۔ جڈاں تہاڑوں گسل آندی پی ہائی اوندے ولوا من تے
آرام دی خاطر تے بھڑکنیں پائی بھانسی تاں جو پاک کرے
اوندے نال تے پریں کردنجے تساں کنیں شیطان دا گند
تے تہاڑے دلیں کوں مضبوط کرے تے تہاڑے پیر
اوندے نال جھائی رکھے۔

۱۳۔ جڈاں تیڈے رب فرشتیں دو وحی کیتی بے شک میں
تہاڑے نال آں تساں مومنین دے پیر جھائی رکھو۔ میں
کافریں دے دلیں وچ رعب سیساں تے تساں انہیں
دے گردنیں تے حملہ کرتے انہیں دا وڈھا وڈھا کپ سٹو۔

۱۴۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول
نال دشمنی کیتی۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کرے بے شک اللہ سیسں سخت سزا ڈیوون والا ۛ۔

۱۵۔ اے تہاڑے کیتے ہے تساں اینکوں چکھوتے بیشک
کافریں کیتے بھاوا عذاب۔

يُجِزِ الْحَقَّ وَيَبْطِلُ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ①

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبْ لَكُمْ إِنَّكُمْ مُدْكُمْ
بِأَنْفٍ مِنَ الْمَلَكَةِ مُرْدِفِينَ ②

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا الْقَصْرِ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ③

إِذْ يُخَوِّصُكُمُ النَّعَاسَ أَمْنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيَطْفِئَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ④

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَكَةِ أَنْ مَعَكُمْ فَتَبَتُوا الَّذِينَ
آمَنُوا سَالِفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرِّعَابُ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ⑤

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑥

ذَٰلِكُمْ مَذْذُوقُهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ⑦

۱۶۔ اے ایمان والو جہاں تساں کافرئیں کوں لشکر دی صورت
وج ملو تے انہیں کینیں کنڈ نہ پھرو۔

۱۷۔ تے جیرھا اول ڈینہ اپنی کنڈ پھریسی سوائے اونڈے
جو جنگ کیتے جابہ لیندا چاہوے یا مومنین دے بے لشکر
دو ونچے او اللہ دا غضب گھن کے ولسی تے اوندا ٹھکاڈ
دورخ تے لے بہوں بُرا ٹھکاڈ ۶۔

۱۸۔ تساں انہیں کوں قتل نہیں کیتا تے اصل انہیں کوں اللہ سیس
قتل کیتے تے تیں پھرنئیں ماریا جہاں تیں پھرماریے
تے اصل اللہ سیس ماریے مومنین دے تے اللہ سیس ایندے
نال بہوں احسان کیتے بے شک اللہ سیس بہوں سٹن
والا تے جانٹن والا ۷۔

۱۹۔ لے تہاڈے کیتے ہے تے بے شک اللہ سیس کافرئیں
دی تدبیر کوں کمزور کرن والا ۸۔

۲۰۔ جے تساں فتح منگدے ہاوے تے تہاڈو فتح آگئی ۹
تے جے تساں باز آو بجوے تہاڈے واسطے چکا ۱۰
تے جے تساں دلا کر لیتو تے اسان اسزا ڈلیوں تے تہاڈا
جھہ تہاکوں اصلو کجھ وی فائدہ نہ ڈلیس۔ بحانویں او
بہوں وی ہووے تے بے شک اللہ سیس مومنین دے
نال۔

۲۱۔ لے مومنو! اللہ تے اونڈے رسول دی فرمانبرداری
کرو تے اول کینیں منہ نہ پھرو تے تساں سڈے کھڑے ۱۱
۲۲۔ تے انہیں آلی کار نہ تھیوو جنہیں آکھئے اسان سڈے
تے او سڈے نیں۔

۲۳۔ تے اللہ دے نزدیک اولوک ڈگرئیں کینیں دی بڑن
پوڑے تے گو نگے بن تے عقل نہیں کریں دے۔

۲۴۔ تے جے اللہ سیس انہیں وج کوئی چوگانی ڈیکھے با

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا
فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ۝

وَمَنْ يُولُوهُمْ يَوْمَئِذٍ ذُوْرًا لِّامْتَحَرِّقَ الْقِتَالَ أَوْ
مُحْتَبِرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ
رَمَيْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلَيُبْلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ صَبْرُهُ
بِلَاءٍ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ ۝

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ
شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلُّوا
عَنَّهُ وَ أَنْتُمْ تَسْعَوْنَ ۝

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّعُفُ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يَقُولُونَ ۝

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ

لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَغْرُوضُونَ ﴿۱۶﴾

تے انہیں کول (قرآن) سٹاوے ہاتے جے انہیں کول
سٹاوے ہاتے ول وی او انکار کرن ہاتے منہ پھر گھنن ہا
۲۵۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی گال سٹو جڈاں
او تہا کول جیندا کرن کیے سڈے تے جاں گھنو بے شک
اللہ سئیں آدمی تے اوندے دل وچ حائل تھی ویندے
تے بے شک او اوندو کھٹے کیے ولین۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۱۷﴾

۲۶۔ تے تساں فتنہ کنیں پجو جیرا صرف خاص کر ظالمیں
کول نہ پھنسی تے جاں گھنو بے شک اللہ سئیں ڈاڈھا
عذاب ڈیوٹ والا۔

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
خَاصَّةً وَعَلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۸﴾

۲۷۔ تے یاد کرو جڈاں تساں تھوڑے ہاوے تے زین
وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوے تساں ڈر دے ہاوے
جو لوک تہا کول جھٹی نہ مار گھنن اوں تہا کول پناہ ڈتی تے
اپنی مدد نال تہا ڈی تائید کیتی تے تہا کول رزق ڈتے
سی پاک چیزیں داتاں جو تساں شکر کرو۔

وَإِذْ لَرَوْنَا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
نُحَافُونَ أَنَّ يَتَّخِظَ لَكُمْ النَّاسُ فَأَوْكَلْكُمْ وَآتَاكُمْ
بِنَصْرِهِ وَزَكَّرْكُمْ مِنَ الظَّلِيمِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۹﴾

۲۸۔ اے ایمان والو اللہ تے اوندے رسول نال
خیانت نہ کرو تے نہ اپنے امانتس وچ خیانت کرو
تساں جانڈے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا وَاللَّهُ وَالرَّسُولُ وَمُحَمَّدٌ
أَمَنٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

۲۹۔ تے جاں گھنو بے شک تہا ڈے اموال تے تہا ڈے
ہال آزمائش ہن تے بے شک اللہ سئیں کنیں
بہوں وڈا اجر۔

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۲۱﴾

۳۰۔ اے مومنو جے تساں اللہ کنیں ڈرو تے او تہا ڈے
کیے سچ تے کوڑ کول نکھیڑ ڈیسی تے تساں کنیں تہا ڈید
برائیاں دور کر ڈیسی تے تہا کول بخش ڈیسی بے شک
اللہ سئیں وڈے فضل والا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ
فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۲﴾

۳۱۔ تے جڈاں کافر تہا ڈے خلاف تدبیرال کریندے پئے ہن
تاں جو تیکوں قید کر ڈیوں یا تیکوں قتل کر ڈیوں یا تیکوں

وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُخْرِجُوكَ أَوْ يُقَتِّلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَنْكُرُونَ وَيَنْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ

النَّكِرِينَ ۝

کلبہ ڈیون۔ تے او تذبیر کریندے پئے ہن تے اللہ دی تذبیر کریندا پیا ہاتے اللہ سیس بہوں چنگا تذبیر کرن والا ۳۲۔ تے جیڑاں انہیں تے سالوی آیات پڑھیاں دیندن تے آہن اسان سٹ بگدے جے اسان چاہوں ہاتے ایجو جیہاں کلام اسان دی اکھ بگدے ہاے اے صرف پہلے لوکس دیاں کہانیاں ہن۔

وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُتِلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

۳۳۔ تے جیڑاں انہیں آکھیا اے اللہ جے اے حق تے تیلے ولوء تے توں ساڈے اتے پتھر وسا آسمان کنیں یا ساکوں بڑکھ ڈیون والا عذاب ڈے۔

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا جَارًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

۳۴۔ تے اللہ سیس انہیں کوں کیوں عذاب ڈیوے ہاے تیس توں انہیں وچ ہاویں تے اللہ سیس انہیں کوں عذاب ڈیون والا جے او عشتش منگدے پئے ہون۔

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝

۳۵۔ اے کیویں تھی بگدے جو اللہ سیس انہیں کوں عذاب نہ ڈیوے ایں حال وچ جو او مسجد حرام کنیں رکیندن تے نہ او ایندے متولی ہن او دے متولی تے صرف متقی ان تے اصل وچ بہوں سارے لوک نہیں جائدے۔

وَمَا لَهُمْ آلَ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَآؤُهُ إِلَّا الْمُتَفَقِّهُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۳۶۔ تے انہیں دی نماز خانہ کعبہ دے نزدیک سوائے تائیں تے سیس دے کھ نہیں تے تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں انکار کریندے ہاوے۔

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَافَؤُا تَصَدِيقًا ۝

۳۷۔ بے شک کافر اپنے مال خرچیندن تاں جو اللہ دی راہ کنیں روکن او خرچیندے رہ ولین دل اے انہیں کیتے حسرت دی وجہ بٹ ولین دل اے ہر بیج ولین تے جہنم انکار کیتے او جہنم دو کھٹے کیتے ولین۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسَمَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ۝

۳۸۔ تاں جو اللہ گندے کوں چنگے کنیں نکیر ڈیوے تے کھ گندیں کوں نہیں تے سٹ ڈیوے تے انہیں کوں

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ

أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ دھماک بٹا ڈیوے دل اوں دھماک کوں دوزخ وچ

سٹ ڈیوے۔ ایسے لوک گھانا پاوٹن والین۔

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ

۳۹۔ توں آکھ کافریں کوں جے او باز آونجن تے انہیں

سَلَفًا وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۱﴾

دے اوگناہ معاف کرڈتے ولین جیرے انہیں پہلے

کیتن تے جے او دلا شرارت کرلین تے پچیں پھلیں دی

سنت گذر چکی۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

۴۰۔ تے تساں انہیں نال جنگ کرو او تیں جو فتنہ باقی نہ

كُلَّهُ لِلَّهِ فَإِنْ أُتْهِمُوا فَإِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْلَمُونَ بِصِدْقِهِ ﴿۱۲﴾

رہوے تے دین سارا اللہ دا حق دہنچے نہ جے او باز آونجن

تے بے شک اللہ سیس جو او کریندن اونکوں ڈہدا

کھڑے۔

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمُ نِعْمَ الْمَوْلٰی

۴۱۔ تے جے او دلا شرارت کرن تے جان گھنوبے شک

وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿۱۳﴾

اللہ سیس تہا ڈا مولا کینجا چیکا مولیٰ تے کینجا چیکا

امدادی۔

وَاعْلَمُوا أَنَّا غَنِيْمَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُسْرًا

۴۲۔ تے تساں جان گھنوبے شک تہا کوں جو کچھ

وَاللَّسُّوْلُ وَلِذِي الْقُرْبٰی وَالْيَتٰمٰی وَالْمَسٰكِيْنِ

غنیمت وچ ملے تے بے شک اللہ دا تے رسول دا

وَابْنِ السَّبِيْلِ إِنْ كُنْتُمْ أٰمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أٰزَلٰنَا

تے کوہر دے سکین دا تے میتیں دا تے مسکین دا تے

عَلٰی عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ وَاللَّهُ

مسافریں دا پنجراں حصہ جے تساں اللہ تے ایمان ایندے

عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۴﴾

تے جو اساں لہائے اپنے بندے تے اوں ڈینہہ جڈاں

سچ تے کوڑ دا نکیرا تھے جیرے ڈینہہ ڈوہیں لکھراٹے

سامنے تھین تے اللہ سیس ہر چیز تے قادر۔

لَا اَنْتُمْ بِالْعٰدُوْةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعٰدُوْةِ

۴۳۔ جڈاں تساں اور صلی کندھی تے ہاوے تے او

الْعٰمُوْیِ وَالْاَكْبٰبِ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَوَاعِدْتُمْ

پرلی کندھی تے ہن تے قافلہ تہا ڈے تلویں پاسے ہا جے تساں

لَا تَخْتَلَفْتُمْ فِی الْبَيْعِ وَلٰكِنْ لِّیَقْضٰی اللّٰهُ

انہیں نال وعدہ دی کریندے تے تساں میعاد وچ

اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا لِّیَعْلَمَ مَنْ هَلٰکَ عَنْ بَیِّنَةٍ

اختلاف کریندے اصل لے ہے جو اللہ اوں گال کوں

وَيَحْيٰی مَنْ حٰی عَنْ بَیِّنَةٍ وَكَانَ اللّٰهُ

پورا کرڈتے جرمی گال دا او فیصلہ کرچکیا ہائے تساں جو جیہا

لَسٰیغٌ عَلَیْهِمْ ﴿۱۵﴾

دلیل نال ہلاک تھیندے اوں کوں ہلاک کرے تے

جیڑھا دلیل نال جیندا تھیندے اونکوں جیندا کرے
تے بے شک اللہ سیس بہوں سُنن والا تے جانن

والاء۔

۴۳۔ تے جڈاں اللہ سیس انہیں کوں خواب وچ تہاکوں
تھوڑا کر کے ڈکھائے جے او تہاکوں بہوں کر کے ڈکھیندا
تے تہاں سیلے پئے وچجو ہاتے ایں معاملے وچ تنازعہ
کرو ہا اصل اللہ سیس تہاکوں پچائے تے او بے شک
بہوں جانن والاء ولین دی گالیں کوں۔

۴۵۔ تے انہیں کوں جنگ دے وقت تہاڈی نظریں
وچ تھوڑا کر کے ڈکھیندا پیا ہا تے تہاکوں انہیں دی
نظریں وچ تھوڑا تاں جو او گال پوری کرے جیندا اول
فیصلہ کیا ہا تے سارے معاملے اللہ سیس دو ولانے
ولین۔

۴۶۔ اے مومنو! جڈاں تہاں کہیں لشکر دے سامنے
تھیوو تے اپنئے پیرجمائی رہو تے اللہ کوں بہوں
یاد کرو تاں جو تہاں کامیاب تھیوو۔

۴۷۔ تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو
تے تنازعہ نہ کرو نہ ماں بیلے پئے ولسو تے تہاڈا
رعب ختم تھی ولین تے صبر کرو بے شک اللہ سیس
صبر کرن والیں دے نال۔

۴۸۔ تے انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیڑھے اپنئے گھریں
چوکلن کیڑے تے لوکیں کوں ڈکھاوٹ کیتے تے اللہ
دے رستے کنیں رکنین تے اللہ سیس جو او کریندن
او تباہ کرن والاء۔

۴۹۔ تے جڈاں شیطان انہیں کوں عمل سوٹھے کر کے
ڈکھائے تے آکھیں راج کوئی دی لوکیں وچو تہاڈے اتے

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَوَالِكُمْ قَلِيلًا وَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا
كَثِيرًا لَفَتَحْتُمُوهَا وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَئِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ إِذَا تَفَقَّيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَ
يُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
وَلَوْلَا اللَّهُ تَرَجَّعَ الْأُمُورُ ﴿٤٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُيِّمْتُمْ فِيهِ فَانْبِتُوا وَادْكُرُوا
اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٦﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَنفَشُوا الْغَمَّ
وَبِعَلَّكُمْ وَاصِبُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٧﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَ
رِجَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ عَمِيمٌ ﴿٤٨﴾

وَإِذْ نُنَاجِيهِمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَأَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ

الْفِتْنِ لَكْصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٥٠﴾

غالب نہیں تھی ہکڑتے میں تہاڑا امدادی آں تے جڈاں
بڑوہیں لشکر آمنے سامنے تھین او اپٹیں کھیں تے پھریا
گئے تے آکھیں بے شک میں تساں کنیں۔ بیزار آں
بے شک میں او بڑھاپیاں جو تساں نوے بڑھدے پئے
میں اللہ کنیں بڑداں تے اللہ سیئ سخت عذاب ڈیوں
والا ۵۰۔

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَزَا
هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

۵۰۔ جڈاں منافق تے اولوک جنہیں دے دلیں وچ
بیماری آکھے جو انہیں دے دین انہیں کوں غزوہ کر
بڑتے۔ تے حیرھا اللہ تے بھروسہ کرے تے بے شک
اللہ سیئ غالب تے بہوں سیانا۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَكَّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلْتِلْكَأَ يَضْطَرُّونَ
وُجُوهُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ دُورٌ قَوَاعِلَ الْيُنُونِ ﴿٥٢﴾

۵۱۔ تے جے توں بڑیکھ گھنیں جڈاں فرشتے کافریں
دی جان کلبھیندن او انہیں دے منہ تے کٹڈیں تے ٹاں
مریندن تے آبدن تساں چکھو ساڑٹ والا عذاب۔

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾

۵۲۔ اے ایں واسطے ہے جو تہاڑے جتیں کیتے تے
بے شک اللہ سیئ اپنے بندیں تے اصدو ظلم نہیں
کرندا۔

كَذَٰلِكَ أَلِىٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٤﴾

۵۳۔ فرعون دی قوم دے تے اوں کنیں پہلے لوکیں دے
عذاب آلی کار انہیں وی اللہ دی آیات دا انکار کیتا با
تے اللہ سیئ انہیں کوں پکڑیا انہیں دے گنہیں دی
وجہ نال بے شک اللہ سیئ طاقتور تے بڑا دھی سزا
ڈیوں والا ۵۴۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ
حَتَّىٰ يَغْيِرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

۵۴۔ اے ایں واسطے جو بے شک اللہ سیئ کیں نعمت
کوں تبدیل نہیں کریندا جیرھی اوں کہیں قوم تے کیتی
ہوے جے تیں او اپنے آپ کوں نہ بدلن تے بے شک
اللہ سیئ بہوں سترٹ والا تے چاٹٹ والا ۵۵۔

كَذَٰلِكَ أَلِىٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا

۵۵۔ آل فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں آلی کار انہیں اپنے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ يَدْعُواكُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ كُلُّ امْرِئٍ عَلَىٰ بَيْتِهِ مَرْجُوعٌ ۖ فَذَرْهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجُ الدُّعَىٰ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٥٤﴾

رب دی آیات کوں جملایا باتے اسان انہیں کوں
انہیں دے گناہیں دی وجر نال ہلاک کیتا باتے اس
فرعون کوں اسل عرق کیتا باتے لے سارے ظالم ہن۔
۵۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک کافر پھگیاں کنیں
وی بدترین تے او ایمان نیں ایندے۔

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

۵۷۔ او لوک جنہیں نال تیں وعدہ کیتے ول او اپنا وعدہ
تروڑنیدن ہر پھیرے تے او ڈر دے نیں۔
۵۸۔ پچھیں توں جڈاں جگ و جج انہیں کوں قابو کر گئیں
تے حیرا لشکر انہیں کنیں پچھو اوں کوں دی درکاڑے
ماں جو انصیت پکڑن۔

الَّذِينَ عَاهَدُوا مِنكُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرْجَةٍ ۚ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَمَّا تَثَقُّفُ لَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

۵۹۔ تے جے تیکوں کہیں قوم کنیں وعدہ تروڑن دا ڈر
بھوسے تے توں دی اوں وعدہ تروڑ ڈے بے شک
اللہ سئیں وعدہ تروڑن والیں کوں پسند نیں کریندا۔
۶۰۔ تے کافر لے خیال نہ کرن جو او اگو و دھ و لیں
بے شک او ہر انہیں سبکدے۔

وَأَمَّا تَخَأُّفٌ مِّن قَوْمٍ خِيفَ لَهُمْ فَانذِرْ لَهُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ ﴿٥٨﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾

۶۱۔ تے تساں جتنا کر سبکدے ء اپنی طاقت جمع کرو
سرمدیں تے چھاوٹیاں بٹاکے تے انہیں نال تساں اللہ
تے اپٹے دشمنیں کوں تے انہیں کوں جیرے انہیں دے
علاوہ ہن جنہیں کوں تساں جاڈرے نوہے ڈریندے ء اللہ
انہیں کوں جاڈرے تے اللہ دے رستے و جج تساں جو
کچھ وی خرچ کریندے ء اوںدا پورا بدلہ تہا کوں بٹا ویسی
تے تہا ڈرے اتے علم نہ کیتا ویسی۔

وَأَعِذُوا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِنْ رِّبَاطٍ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ
مِّن دُونِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا
تُنْفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
لَا تَظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

۶۲۔ تے جے او صلح تے تیار تھیون تے توں وی تیار
تھی اللہ تے بھروسہ رکھ بے شک او بہوں سُنُّن
والا تے جاٹن والا۔

وَأَن جَاءُوا لِّلسَّلَامِ فَأَنجِ لَهُمَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

۶۳۔ تے جے تیکوں دوکھا ڈیوٹن دا ارادہ کرن تے بیٹک

وَأَن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ

الَّذِي آتَاكَ بِخَصْرٍ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝

اللہ سب سے پہلے دیکھ رہا ہے اور وہ جس میں اپنی مدد نال تھے مومنین نال تھیں مضبوط کیا۔

وَأَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

۶۴۔ تھے انہیں دے دلیں کوں ملائی جسے توں اور سب
کچھ جو زمین وچ خرچ کریں باول وی توں انہیں دے
دلیں وچ محبت پیدا نہ کر سکیں ہاتے بے شک اللہ سب
انہیں دے دلیں کوں ملائے تھے اور بہوں غالب تھے
بہوں سیانہ۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ خُذْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُوا عَلَى مَا تَأْتِيهِمْ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا آلَ الْكَافِرِينَ ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ خُذْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُوا عَلَى مَا تَأْتِيهِمْ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا آلَ الْكَافِرِينَ ۝

۶۵۔ اے نبی ! اللہ تے تیڈی پیروی کرن والے
مومن تیڈے کیتے کافی بن۔
۶۶۔ اے نبی توں مومنین کوں دلا ولا جنگ کیتے آہدہ
جسے تہاڈے وچ ۲۰ صبر کرن والے ہوں تے او
ڈو سوتے غالب آویں تے جسے تہاڈے وچ سو
ہوں تے او غالب آویں نہراں کافریں تیں ایں واسطے جو
او لوک سمجھدے نیں۔

إِنَّا خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا آلَ الْكَافِرِينَ ۝
وَأَلَفَ بَيْنَهُمُ الْغَيْنِ يَا ذِئْبِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝

۶۷۔ ہن اللہ سب ایں بوجھ وچ کمی کرڈتی تے اوکوں
پتہ جو تہاڈے وچ کمزوری ہے ہن جسے تہاڈے
وچ سو صبر کرن والے ہوں تے ڈو سوتے غالب
آویں۔ تے جسے تہاڈے وچ ہزار ہوں تے او ڈو
ہزار تے غالب آویں اللہ دے حکم نال تے اللہ سب
صبر کرن والیں دے نال۔

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ خَلَّ يَدَا أَبِي
الْكَافِرِينَ تَرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

۶۸۔ نبی دی اسے شان نیں جو اونڈے قیدی بنن جسے
تیں او زمین وچ خون نہ واپسے تیں دنیا وال
چاہندے تے اللہ آخرت چاہندے تے اللہ غالب
تے بہوں سیانہ۔

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسَكَّرْنَا فِيهَا لُحُومَ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ۝

۶۹۔ جسے اللہ دے فیصلہ گذر نہ چکیا ہوسے ہاتے جو تیں
قدیہ گدھے اونڈا تہا کوں وڈا عذاب پکڑے ہا۔

فَكُلُوا مِنَّا غَنِيَتُمْ حَلَائِلَ طَبِيبًا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۰﴾

۴۰۔ ہن تساں کھاؤ جیرما تہا کول مال غنیت ملے حلال تے
پاک تے اللہ دا تقویٰ اختیار کرو بے شک اللہ سئیں بہوں
بخشن والا تے بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ
إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ
مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۱﴾

۴۱۔ اے نبی جیرے تہا بڑے بہتیں وچ قیدی ہن
انہیں کول آکھ جے اللہ سئیں تہا بڑے دلس وچ بھلائی
بڑھی تے جو تساں کنیں گدھا گئے اوں کنیں چنگا تہا کول
بڑیسی تے تہا کول بخش بڑیسی۔ تے اللہ سئیں بہوں بخشن
والا تے بہوں مہربان۔

وَإِن يُؤْيِدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَاؤُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۵۲﴾

۴۲۔ تے جے او تہا بڑے نال وعدہ تر وٹن دا ارادہ کرن
تے ایں کنیں پہلے او اللہ نال وی خیانت کر چکین تے
اوں انہیں کول تہا بڑے قبضے وچ کر بڑتے تے اللہ سئیں
بہوں جانن والا تے سیانا۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ بِأَمْوَالِهِمْ
أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْدُوا وَنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا
لَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَتَرَهُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ
يُهَاجَرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُواكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ
النَّصْرُ ۖ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۵۳﴾

۴۳۔ بے شک مومن تے جنہیں ہجرت کیتی تے اپنے
اموال تے جانیں نال اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے
تے جنہیں پناہ بڑی تے امداد کیتی اے لوک کہ بڈو جھے
دے سبگتی ان تے جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں
ہجرت نیں کیتی تیڈا انہیں دی سنگت نال کوئی وی
تعلق نیں جے میں او ہجرت نہ کرن تے جے او دین
دے ملے وچ میں کنیں مدد ممکن تے امداد تیڈا
فرض سوائے اوں قوم دے خلاف جینے نال

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
يَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿۵۴﴾

تیڈا مادہ تے اللہ جو تساں کریندے بڈھلا کھڑے
۴۴۔ تے کافر بعض بعض دے سبگتی ان جے تساں
ایویں نہ کر سوتے زمین وچ فتنہ تے بہوں بڈا گھیر
پیدا تھی ویسی۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ أَوْدُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

۴۵۔ تے جیرے مومن تے انہیں ہجرت کیتی تے
اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے تے جنہیں پناہ بڑی تے

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۸﴾

امداد کیتی ایسے لوگ سچے مومن انہیں کیسے بخشش تے
عزت والارزق۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَحَدَّوْا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۹﴾

۷۶۔ تے جیرے ایندے بعد ایمان گھن آئن تے انہیں
ہجرت کیتی تے جہاد کیا تہا بڑے نال رل کے او تہا بڑے
پیش و پوہن تے رشتے دار انہیں دے بعض بعض نہیں دے
قریبی بن اللہ دے حکم نال بے شک اللہ سئیں برتسے
کوں پھول چاٹدے۔



سورة توبہ مدنی ۷۷ آیتیں ۱۲۹ آیتیں تے ۱۶ رکوعیں۔

- ۱۔ اللہ تے اوندے رسول ولو بریت دا اعلان انہیں مشرکین کئیں جنہیں نال شرط پدھی گئی بانی۔
- ۲۔ ہن تساں چارہینے زمین وچ ٹرو پھرتے جاں گھنوں جو تساں اللہ سیس کوں ہر انوسے سگدے تے اللہ سیس کافریں کوں ذیل کرن والا۔
- ۳۔ تے اللہ تے اوندے رسول ولو لوکس وچ حج اکبرے ڈینہ لے اعلان جو بے شک اللہ سیس مشرکین کیں بے زار تے اوندرا رسول کجے تساں توبہ کر گھنوتے تہا بڑے کیتے چکاء تے جے تساں پھر وچرتے جاں گھنوبے شک تساں اللہ سیس کوں نوسے ہرا سگدے تے کافریں کوں دکھ آلے عذاب دی خوشخبری ڈے ڈے۔
- ۴۔ سوائے انہیں لوکس جے مشرکین وچ جنہیں نال تساں وعدہ کیا ہاتے انہیں اوں معاہدے کوں ذرہ وی نیس تروریا تے تہا بڑے خلاف کہیں دی امداد نیں کیتی تے تساں انہیں دی مدت تک انہیں نال عہد پورا کرو بے شک اللہ سیس قیق کوں پسند کریندے۔
- ۵۔ تے جڈاں عزت والے جینے گذر وچن پھیں تساں مشرکین کوں قتل کرو چھل انہیں کوں لمبوتے انہیں کوں پکڑوتے انہیں کوں قید کردتے انہیں واسطے ہر ڈیکھن والی جاتے بہرتے جے اتو بہر کر گھن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیلن تے ول تساں انہیں دی راہ چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سیس بہوں بخش والا تے بہوں رحم کرن والا۔
- بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ①
- فَسِينَخَانِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ مَغْزَى الْكَافِرِينَ ②
- وَإِذَا قُلِّبْنَا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ③
- إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْنَا بَعْدَ عَهْدِهِمْ إِلَىٰ مُدَّتِّهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرُ الْمُتَّقِينَ ④
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي اتَّخَذُوا فَتَسَبِّحُوا لَهُمْ دُونَ اللَّهِ قَوْلًا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا ۚ وَهُمْ يُعَذِّبُهُمْ وَأَصْفَادُهُمْ وَأَتَّعِدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرَصِدٍ ۚ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑤

وَلَا يَحْزَنُ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتِجَارَكَ فَأَجَرَهُ حَتَّى يَمُوتَ
كَلِمَ اللَّهُ ثُمَّ أَمْلَأَهُ مَآمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ⑥

۶

۶۔ تے جے مشرکین وچو کوئی تیں کیں آم شام شگے تے
بڑے بڑے تاکہ او اللہ دیاں گاہیں سٹ کھنے ول
اونکوں اونڈی امن دی جاتیں پچا بڑے لے ایس واسطے
ہے جو بے شک لے نبی قوم جیڑھی چاڈی نیں ۔

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ⑦

۷۔ تے مشرکین نال اللہ تے اونڈے رسول دا کیوں معاہدہ
تھی سبگدے سوائے انہیں دے جنہیں نال لساں مسجد
حرام دے کوہر معاہدہ کیتے تے جے تیں او تہا بڑے واسطے
قائم رہن تے لساں دی انہیں واسطے قائم رہو بے شک
اللہ سٹیں متیقن کوں پسند کریندے

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ
وَأَكْثَرُهُمْ فَسِقُونَ ⑧

۸۔ کیوں تھی سبگدے او تہا بڑے اتے غالب آؤن
تے او تہا بڑے نال نہ کیں معاہدے دی تے نہ کیں
رشتہ داری پرواہ کریندن او تہا کوں اپنے من نال محوش
کریندن تے انہیں دے دل انکار کریندن تے انہیں
وچو بہوں سارے نافرمان ۔

إِشْرَاؤُا بِأَيْتِ اللَّهِ تَسَاءً قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑨

۹۔ انہیں اللہ دی آیات کوں تھوڑا مل گھن کے ویچے بڑے
تے اونڈے رستے کیں لوکس کوں روکے بے شک او
جو عمل کریندن بہوں بُرا ۔

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ⑩

۱۰۔ لے مومن واسطے کیں رشتے داری تے وعدے دا
محاذ نیں کریندے ایچے لوک حد کیں ودمٹ والین ۔
۱۱۔ تے جے او توبہ کرن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون
تے او دینی بھراہن ۔ تے اسان علم دالی قوم کیتے اپنی آیات
کھول کھول کے بیان کریندے ہن ۔

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَانْهَوُا
فِي الدِّينِ وَتَفْصِيلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑪

۱۲۔ تے جے او قساں تروڑ ڈیون اپنے مبدے بعد
تے تہا بڑے دین وچ طعنے مارن تے لساں وڈے
کافریں نال جگہ کر بے شک انہیں دیاں قساں کوئی نیں
تساں جو اباز آؤن ۔

وَأِنْ تَكُونُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا
فِي دِينِهِمْ فَقَاتِلُوا أَيْتَهُ الْكُفْرَ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑫

أَلَا تَعْلَمُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ فَمَا أُخْرِجُوا
الرَّسُولَ وَهُمْ يَدْعُونَ قَوْمًا قَلِيلًا مَّا تَعْلَمُونَ قَوْمًا
أَحَقُّ أَنْ تَعْلَمَهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

۱۳۔ کیا تم اس قوم نال نورے لڑے جنہیں اپنی قسمیں
تروڑیں تے پکا ارادہ کیتے نیں رسول کوں کڈھن دا تے
پہلی دفعہ شروع دی اوناہیں کیتے کیا تم اس انہیں کئیں
بُڑے دے اُبلے شک اللہ سیس زیادہ حق رکھیندے جو
اوں کئیں بڑو جے تم اس مومن ہوتے۔

قَالُوا هُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَتَجُوزُهُمْ وَيُفْرِكُهُمْ
عَلَيْهِمْ وَيُفْصِلُ صُدُورَهُمْ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

۱۴۔ انہیں نال جنگ کرو اللہ سیس انہیں کوں تہا بے
ہمتیں نال غلب بڑیسی تے انہیں کوں ذلیل کر لیس تے
انہیں دے خلافت تہا بڑی مدد کر لیس تے مومنین دے
ہاں ٹھہریسی۔

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

۱۵۔ تے انہیں دے دلی دی کاوڑ دور کر لیس تے اللہ
جیندے اتے چاہندے رحمت کریندے تے اللہ سیس
بہوں چاٹن والا تے سیانا۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ يَهْدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَخْذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَ
لَا الْمُؤْمِنِينَ وَ لِيَجْزِيَ اللَّهُ جُثَايَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

۱۶۔ کیا تم خیال کریندے جو تہا کوں چھوڑ دیا ویسی
تے اچن تیں اوں تہا بے وچو جہاد کرٹ والیں کوں تے
انہیں کوں جنہیں اللہ تے اوندے رسول تے مومنین دے
سوا کہیں کوں گھانا سنگتی نیں بٹایا ظاہر نیں کیتا تے اللہ سیس
باخبر جو تم اس کریندے۔

مَا كَانَ لِلنَّاسِ أَنْ يَتَّخِذُوا مِنْكُمْ شُرَكَاءَ لِلَّهِ يَشْهَدُونَ
عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفَرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥٤﴾

۱۷۔ مشرکین دا لے کم نیں جو آباد کرن اللہ دیاں مسجدیں
لپٹے خلافت کفر دی گواہی ڈیو تے دے بعد ایسے لوکن جنہیں
دے اعمال و بیج گبن تے او دوزخ وچ بہوں دیر
تیں رہن۔

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

۱۸۔ صرف او آباد کریندے اللہ دی مساجد جیرھا اللہ تے
آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آئے تے نماز پڑھے
تے زکوٰۃ ڈیو تے سولے اللہ دے کہیں کئیں نیں
بُڑا۔ لے تھی بگدے جو لے لوک ہدایت پاو و الیں
وچو تھی وچن۔

أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوِ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

نہایت

۱۹۔ کیا تم اس جا میں کون پانی پلاؤں تے مسجد کوں آباد
کرن کون ایویں سمجھ گدھے جیویں اللہ تے ایمان گھن
آؤں تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرن، اللہ دے نزدیک
اے بکو جہیں کم نہیں تے اللہ سیں ظالم قوم کوں سدھارستہ
نہیں کھلیندا

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ جیرے ایمان گھن آنن تے ہجرت کیتی تے اللہ دے
رستے وچ اپنے اموال تے جانیں نال جہاد کریندن انہیں
والہ کئیں بہوں وڈا درجہ تے ایہتے لوک کامیاب
تعمیون والین۔

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

۲۱۔ انہیں داریب انہیں کوں اپنے ولورحمت دی خوشخبری
ڈیندے تے رضامندی دی تے باغیں دی انہیں وچ
انہیں کیسے بیش دیالنعماں ہن۔

خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ او ہمیشہ انہیں وچ رہن بے شک اللہ کئیں بہوں
وڈا اجر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
مِّنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ اے مومنو! اپنے پیروڈاڑے تے بھرنویں کوں سبکتی
نہنٹا وچے اوکفر نال ایمان کئیں زیادہ محبت کرن تے
جیرے تہاڑے وچو انہیں کوں سبکتی بٹھسی تے ایہتے
لوک ظالم ہن۔

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَمْشُونَ
كِسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ
اللَّهُ بِأَمْرٍ ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

۴

۲۴۔ توں اکھ بے تہاڑے پیروڈاڑے تے تہاڑے پتر
تے تہاڑے بھراتے تہاڑیاں زالیں تے تہاڑے سکے
تے مال جیرے تساں کھانن تے تجارت جیندے نقصان
دا تہاکوں ڈر تے مکان جیرے تہاکوں چنگیں لگدن
اللہ تے اوندے رسول تے اوندے رستے وچ جہاد
کئیں زیادہ پیارے لگدن تے پچھیں تساں انتظار کرو جے
تیں اللہ سیں اپٹا فیصلہ کر ڈیوے تے اللہ سیں نافرمان
قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ
إِذْ أَجَبْتَكُم مَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ عَنْكُمُ شَيْئًا وَ
صَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَرَّجَتِ ثَمَرًا وَلَئِنَّكُمْ
فُتُورِينَ ۝

۲۵۔ تے اللہ سیس تہا بڑی بہوں جہیں تے ادا کیتی ۛ تے
جنگ حنین دے دینہ دی جڈاں تہا بڑی زیادہ تعدد تہا کوں
عزہ کر دتا تے اوں تہا کوں کوئی فائدہ نہ پہچایا ہاتے
زمین کھلی ہوئی دے باوجود تہا بڑے اتے تنگ تھی
گئی تے ول تساں منہ پھیر کے کنڈیتے پچھوں دلیوبے۔

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝

۲۶۔ ول اللہ سیس اپٹے رسول تے تے مومنین تے
تسلی لہائی تے انجیے لشکر لہائے جنہیں کوں تساں
ڈکھ نہ سگدے ہا دے تے کافریں کوں عذاب ڈتے سی
تے کافریں دی ایجا جزا ۛ۔

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

۲۷۔ تے ول اللہ سیس رحمت کر لسی ایندے بعد جنہیں دے
اتے چاہی تے اللہ بہوں بخشن والا تے بہوں
مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشُّرُكُونَ بَحْسٌ لَا يَقْرَأُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۲۸۔ اے مومنو! بے شک مشرک پلین تے او مسجد
حرام دے کو لہو نہ آون این سال دے بعد جے تہا کوں
غریب دا بڑر ہووے تے جلدی اللہ سیس تہا کوں اپٹے
فضل نال امیر بنا ڈیسی جے او چاہی بے شک اللہ سیس
بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانہ ۛ۔

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝

۲۹۔ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جہیں اللہ تے آخرت دے
دینہ تے ایمان نیں ایندے تے جو اللہ تے اوندے
رسول حرام کیتے اوں کوں حرام نیں کریندے تے جنہیں لوکیں
کوں کتاب ڈتی گئی ۛ انہیں لوکیں دچو پچے دین کوں اختیار
نیں کریندے جے تیں او ہزیہ نال ڈیون ہتھ نال
تے او ماتحت تھی دجن۔

۳۰۔ تے یہود اکھیا جو عزیر اللہ دا پتر تے عیسائیں اکھیا
مسح اللہ دا پتر تے انہیں دے اپٹے منہ دیاں گاہیں ان
اوپے کینس پہلے کافریں دی نقل کریندن اللہ ہلاک

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ إِنِّي يَوْمَئِذٍ

کرنیں اور سچائی کہیں کیوں پریں دیندے ہیں۔

۳۱۔ انہیں اپنے اجمارتے رہبانیں کوں اللہ دے سوا رب بجاگدے تے مسیح ابن مریم کوں وی تے انہیں کوں سوائے ہک خدا دی عبادت دے کوئی حکم نہ بڑا گیا با اوندے سوا کوئی معبود نہیں او پاک جو او شرک کریندن۔

۳۲۔ او چا بندن جو اللہ دے نور کوں مسما بڑیوں اپنے منہ نال تے اللہ ایندے سوا ہر گال دا انکار کریندے ہو او اپنے نور کوں پورا کرے بھانویں کافر ناپسند کرن۔

۳۳۔ او ہو جیں اپنے رسول کوں ہدایت تے سپے دین نال پھٹے تاں جو اونکوں پے سارے دینیں تے غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

۳۴۔ اے مومنو بے شک یہوں سارے اجمارتے رہبان لوکیں دا مال ناجائز طریقے نال کھنڈن تے اللہ دے رستے کتیں کھنڈن تے جیرے سونا چاندی کھٹا کریندن تے اوں کوں فوج نہیں کریندے اللہ دے رستے وچ توں انہیں کوں بڑکھ ڈیوے والے عذاب دی خوشخبری ڈیوے۔

۳۵۔ جہاں اوندے تے دوزخ دی بھڑکانی ویسی تے اوندے نال انہیں دے متھے تے پاسے تے کٹیں تے دانگ لائے وین آکھیا ویسی ایمو جو تساں اپنے واسطے کھٹا کیتا تاں اوندانرا چکھو جو تساں کھٹا کریندے ناوے

۳۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک جینے دی گٹھری بارھاں جینے ہن اللہ دے علم وچ جہاں دا اوں آسمانیں نے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں وچو چار عزت والے پینے ہن اے قائم رہی والا دین تساں انہیں دے بارے وچ اپنے تے ظلم نہ کرو تے مشرکین نال جنگ کرو سارے

اَتَّخَذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ اَزْبَابًا مِّنْ دُونِ
اللّٰهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا اُمُودُ اِلَّا لِيُعْبَدَ
اِلٰهًا وَاحِدًا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝

يُرِيدُوْنَ اَنْ يُظْفِقُوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبٰى اللّٰهُ
اِلَّا اَنْ يُّتِيْعَهُ نُوْرُهُ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُوْنَ ۝

هُوَ الَّذِيْ اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰى وَبِالنُّوْرِ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ۝

يَاۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لِيَآْكُلُوْا اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَلَيُصَدِّدُوْنَ عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يَنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
اَلِيْمٍ ۝

يَوْمَ يُخْفِىْ عَلَيْهِمَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ كُلُوْىٰ بِمَا جَاهَبْتُمْ
وَجُنُوْهُمُ وَظَهَرُوْهُمُ هٰذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَفْسِكُمْ
فَذُقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ۝

اِنَّ عِلٰةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اِثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ
اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيُّمُ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِمْ اَنْفُسَكُمْ
وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَاقَّةٍ كَمَا يَفْقَهُ تِلْكَ اَقَاةٌ
وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ۝

جیویں او تہاڑے نال سارے جنگ کریندن تے جان
گھنوبے شک اللہ سیس متیقں دے نال۔

۳۷۔ مہنیں کوں اگو پچھو کرٹن صرف کافریں دے زمانے
دی زیادتی، ایندے نال کافر گمراہ اوہک سال اونکوں حلال
کریندن تے دو جھے سال حرام تاں جواو اوں گنہری کوں پورا
کرن جیندے وچ اللہ جنگ حرام کہی، تل جواو کوں حلال
کرن جو اللہ حرام کہیے۔ انہیں کوں انہیں دے برے اعمال
سرٹھے کر کے دکھائے گئیں۔ تے اللہ سیس کافروں
ہدایت نیں دیندا۔

۳۸۔ اے مومنو! تہا کوں کیا ہے جڈاں تہا کوں آکھیا
ویندے اللہ دے رستے وچ نکلو لتاں زمین ددھک
ویندے وچ۔ کیا لتاں آخرت دے مقابلے وچ دنیاوی
زندگی تے خوش تھی گئے۔ دنیاوی زندگی دا فائدہ تے آخرت
دے مقابلے وچ بہوں تھوڑا۔

۳۹۔ جے لتاں نہ نکلو تے اللہ سیس تہا کوں دکھ بڈیوں
والا عذاب بڈیسی تے تہا بڈی جا تے بی قوم کوں بدل
بڈیسی تے لتاں اونکوں کوئی نقصان نہ پہنچا سگسو تے
اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

۴۰۔ جے لتاں اوندی مدد نہ کریسو تے اللہ سیس اوندی
مدد اوں ویلے وی کہتی بائی جڈاں اوڈو وچو ہک ہا
اوڈو میں غار وچ ہن تے اوں اپنے ساتھی کوں آکھیا ہا
توں نہ مونجھا تھی بے شک اللہ ساڑے نال تے اللہ سیس
اونکوں تسلی بڈی تے اوندی مدد کہتی اینجے لشکر نال جینکوں
تساں دکھ نہ سگدے ہا وے تے اوں کافریں دی
گال کوں جھکا کہیے اللہ دی گال ہی اچی تھیندی تے
اللہ بہوں غالب تے سیانا۔

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ^۱
بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلِلُونَكَ عَمَّا وَيَحَرِّمُونَكَ
عَمَّا لِيُؤْاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ
اللَّهُ ذِينَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۴۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قَلَّمُ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضِينَمْ بِالْحَبِوةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۴۱

إِلَّا تَنْفِرُوا يَعْذِبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۴۲

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيًا إِتَيْنَاهُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَحْزَنْ إِنَّا اللَّهُ مَعَآءَ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعَلِيَّةُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ۴۳

۴۱۔ اے مومنو! جاد کیسے کل کھڑے تھیو مسلمان تل نہ چاڈیا جاگھوتے اللہ دے رستے وچ اپنے مال تے اپنی جانیں نال جہاد کرو اے تہاڑے کیتے چنگا جے تساں چاڈے عورتاں۔
۴۲۔ جے کوہو فائدہ ملے یا یا سفر صیڑھا ہوئے باتے او تہاڑے پھوڑ پڑن با اصل انہیں کوں سفر پیریں معلوم تھئے تے اللہ دیاں قساں کھوسن جو جے ساکوں طاقت ہوئے باتے اسان تہاڑے نال نکلوں با او اپنے آپ کوں ہلاک کریندے پین تے اللہ چاڈے جو بے شک او کوڑن۔

۴۳۔ اللہ سیس تیکوں معاف کر ڈتے تے تیکوں عزت ڈتی تیں کیوں انہیں کوں پچھ رہن دی اجازت ڈتی ہائی جے تیں تیکوں لے پتہ نہ لگا با جو سچا کون تے کوڑیں دادی تیکوں پتہ لگ ونجے با۔
۴۴۔ او تیں کنیں اجازت نیں منگدے جیرے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان ایندن جو او جہاد کرن اپنے مالیں تے جانیں نال تے اللہ بہوں چاڈے متقیں کوں۔

۴۵۔ تیں کنیں اولوک اجازت گھندن جیرے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نیں ایندے تے انہیں دے دیس وچ شک تے او ایس شک وچ اڈے اڈے ٹردن۔

۴۶۔ جے انہیں دانکلن دا ارادہ ہوئے باتے او اوندے کیتے تیاری کرن با اصل اللہ سیس انہیں دانکلن ناپسند کیتے انہیں کوں بلھا ڈتے س تے اکھیا گئے جو تساں بہن والیں نال بہہ ونجو۔

۴۷۔ جے تہاڑے نال نکلن باتے سوائے ڈکھ دے

۱
اَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۵۱﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشَّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۵۲﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿۵۳﴾

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿۵۴﴾

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا يَدْعُونَا ﴿۵۵﴾

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿۵۶﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُفْعَالًا

خَلَلَكُمْ يَبْعُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَنَعُونَ لَكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾

لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَلَقَدْ أَلَكِ الْأُمُورُ
حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿۵۱﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي اَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنْ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۵۲﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسِّرْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَبَتَّلْنَا هُمْ
فَرِحُونَ ﴿۵۳﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۵۴﴾

قُلْ هَلْ تَرْتَبِصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ
وَنَحْنُ نَتَرْتَبِصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرْتَبِصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿۵۵﴾

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يَقْبَلَ مِنْكُمْ اذْكُمُ
كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۵۶﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ

بیا کہیں چیز وچ اضافہ نہ کرن ہاتے تہا بڑے درمیان
گھوڑے درکیندن تے تہا بڑے درمیان فتنہ چاہندن تے
تہا بڑے وچ تہا بڑیاں گالہیں سٹ کے انہیں تک پچاؤن
والے بن پئے تے اللہ سببیں بہوں جانڈے ظالمیں کوں۔
۴۸۔ ایں نہیں پہلے وی انہیں فتنہ دی حلاوت لیتی بائی تے
حالات پتر اڑتے ہائیں جے تیں سچ آگئے تے اللہ دا
فیصلہ ظاہر تھی گئے تے او نا پسند کریندے ہن۔

۴۹۔ تے انہیں وچ کچھ آبدن ساکوں اجازت بڑے
تے ساکوں آزمانہ سٹواو فتنے وچ ڈٹے پین تے جہنم
کافریں کوں تباہ کرن والے۔

۵۰۔ جے تہا کوں چکائی ملے تے انہیں کوں بڑی بگدی
تے جے تہا کوں مصیبت پئے ونچے تے آبدن اسان اپنا
معاہدہ ایں کینیں پہلے چکا کھڑے ہاسے تے پھر لین تے
او پہول خوش ہوسن۔

۵۱۔ توں آکھ ساکوں ہرگز کچھ نہ ہسی سوائے اوندے جو
اللہ سببیں ساڈے کیسے لکھے او ساڈا مولیٰ تے اللہ تے
مومنین کوں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۵۲۔ توں آکھ تہاں ساڈے کیسے ڈونکیں وچو کہک دا بھالا
جمل کھڑے تے اسان انتظار کریندے پئے ہں جو
تہا کوں اللہ کیں یا ساڈے ہمتیں نال عذاب ملے تہاں
انتظار کرو اسان تہا بڑے نال انتظار کریندے پئے ہں۔

۵۳۔ توں آکھ تہاں خرچ کرو بھانویں خوشی نال یا کوڑیج
کے اصلو تہاں کینیں قبول نہ کیا ویسی بے شک تہاں
نا فرمان قوم ہوسے۔

۵۴۔ کیس رد کئے انہیں کوں جو انہیں دا خرچ کرن قبول نہ
کیا مسکھے سوائے ایندے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول

كُفَّارًا وَلَا يَنْفَعُونَ إِلَّا لَهُمْ كُفْرَهُمْ ﴿۵۷﴾

والنکار کیتے تے نمازدو بالکل سست تھی کے اندن
تے فرج نہیں کریندے سوائے ایندے جو اونا پسند
کریندن۔

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۵۸﴾

۵۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد حیران
نہ کرے اللہ صرف انہیں کوں اوندے ذریعہ عذاب ڈیوٹ
چاہندے ایں دنیا دی زندگی وچ تے انہیں دیاں جاناں
کفر دی حالت وچ نکلدن۔

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَكَانَ هُمْ مِنْكُمْ وَ
لَكُمْ هُمْ قَوْمٌ يَعْرِفُونَ ﴿۵۹﴾
لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَخْرَجًا أَوْ مَدَّخَلًا لَّوَلَّوْا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿۶۰﴾

۵۶۔ تے اول اللہ دیاں قسماں چنیدن جو اوتھا بے نالین او
تھا بے نال نیں اصل او ڈرٹ والی بزدل قوم۔
۵۷۔ جے انہیں کوں پناہ دی جا یا کٹ کیتے جا یا داخل
تھیوٹ کیتے جا مل وچ تے اوندے پھر کے درک کے
اٹھیں ولسن پئے۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْتَمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا
مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَجْحَدُونَ ﴿۶۱﴾

۵۸۔ تے انہیں وچو کچھ تیبے اتے صدقین دے بارے
وچ الزام لیندن جے انہیں کوں صدقین وچو کچھ مل وچے
تے خوش تھی ویندن تے جے انہیں وچو کچھ نہ ملے تے
ہوں ویسے کوڑیج ویندن۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿۶۲﴾

۵۹۔ تے جے او اوندے نال راضی تھی وچن باجو انہیں کوں اللہ تے
اوندے رسول ڈتا تے او آکھن ہا اللہ ساکوں کافی
اللہ تے اوندے رسول ساکوں اپنے فضل نال جیسی بیشک
اساں اللہ دو جھکٹ والے ہیں۔

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَبَاءِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۶۳﴾

۶۰۔ بے شک صدقات محتاجیں تے مسکینیں تے انہیں
تے کم کرن والیں تے ولس کوں ملاوٹ کیتے تے قیدیں
کیتے تے عین لہٹا ڈیوٹے اوندے کیتے تے اللہ دے
رستے وچ جہاد کرن والیں کیتے تے مسافریں کیتے ہن
لے اللہ دے فرض تے اللہ بہوں چاٹن والا تے
سیانا۔

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُذَوِّنَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنَّ
قُلْ أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُذَوِّنَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

۹۱۔ تے انہیں دھوکھ نبی کوں بڑکھ بڑیدن تے او آہدن
او "کن" توں آکھ اوکن تہا بڑی بھلائی کیتے ۔ او اللہ تے
مومنین دے وعدیں تے اعتبار کریندے تے رحمت
تہا بڑے دھوکھ مومنین کیتے تے حیرے بڑکھ بڑیدن اللہ
دے رسول کوں انہیں کیتے بڑکھ والا عذاب ۔

يَعْلَمُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُزَوِّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ②

۹۲۔ او تہا بڑے اگو اللہ دیاں قساں کھندن جو تہا کوں خوش
کرن تے اللہ تے اوذا رسول زیادہ حق رکھیندے جو انہیں
کوں خوش کیا دے جے او مومنین ۔

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُخَادِعُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ قَاتَنَ
لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ③

۹۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو بے شک جیرھا اللہ تے
اوندے رسول نال دشمنی کریندے بے شک اوندے
واسطے دوزخ دی بھاؤ اوندے دھوکھ بہوں دیر رہسی
اے بہوں وڈی ذلت ۔

يَعْدِرُ الْمُنَافِقُونَ أَنَّ تَنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَغْفِرُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ
مَا تَحْذَرُونَ ④

۹۴۔ منافق بڑدن جو انہیں دے خلاف کوئی سورت
نہ لہ آدے میرمی انہیں کوں دس بڑوے جو انہیں دے دلیں
دھوکھ ۔ تب آکھ تساں مشکریاں کرو بے شک اللہ سٹیں
ظاہر کر ڈالاؤ جس کنیں تساں بڑدے ؎

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ أَيْدِي اللَّهِ وَأَيْتِهِ وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ⑤

۹۵۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں تے او ضرور آکھسن
اساں تے صرف کھلے تے ہٹاں مریندے پئے ہاے
توں آکھ کیا اللہ تے اوندی آیات تے اوندے رسول
نال تساں مشکریاں کریندے ؎

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ
طَائِفَةٍ مِنْكُمْ عُذَابٌ طَائِفَةٍ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا سَاجِدِينَ ⑥

۹۶۔ تساں عذر نہ کرو تساں اپنے ایمان دے بعد کفر
کیتے جے اساں ہک ٹولے کوں تہا بڑے دھوکھ مات کر
بڑیوں تے ہک ٹولے کوں عذاب بڑیوں ۔ بے شک او
لوک جرمی ہن ۔

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالنَّارِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ النَّارِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑦

۹۷۔ منافق جران تے منافق تربیتیں بعض بعض دھوکھ ہن او
حکم بڑیدن برائی دا تے رکیدن نیکی کنیں تے اپنے اہتیں

بِالْمُنْكَرِ وَيَهْتَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
ثَسُوَ اللَّهُ فَتَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٨﴾
وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٥٩﴾

کوں فرج کرکے کینیں رکیندن اور اللہ کوں بھل گئیں اللہ انہیں
کوں بھل دے گی بے شک منافق اصل نافرمان۔
۵۸۔ اللہ سیس منافق جو انہیں تے منافق ترمیتیں نال تے
کافریں نال دوزخ دی بھادا وعدہ کیتے اوندے وچ
بہوں دیر تک رہن لے انہیں کوں کافی تے اللہ
انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں کیتے مقیمی عذاب۔

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَآلُكُوا أَمْوَالًا وَآلَادًا فَاسْتَتَعُوا بِخَلْقِهِمْ
فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاصُوا
أُولَئِكَ خِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ انہیں آلی کار جیسے تہاں کینیں پہلے ہن او تہاں
کینیں طاقت وچ ڈاڑھے ہن تے مال تے اولاد وچ
زیادہ ہن انہیں اپنے حصے دا فائدہ چلتے تے تہاں اپنے
حصے دا فائدہ چاتے جیسویں تہاں کینیں پہلے لوک اپنے
حصے دا فائدہ چاتے تے تہاں ایویں بے بردگی کیتی
جیسویں انہیں کیتی ہائی ایجے ہن جنہیں دے عمل وچ
گئیں۔ اس دنیا وچ دی تے آخرت وچ دی تے ایجے
لوک گھٹا پاوٹ والے ہن۔

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَتَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْوُاقِلَةَ
أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُظِلَّ لَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٦١﴾

۶۱۔ کیا انہیں کینیں پہلے لوک دیاں خبراں نیں آیاں نوح
دی قوم دی تے عاد تے غمود تے ابراہیم تے مدین وال
قوم دیاں تے اہتریں ہوئیں دستیں دیاں خبراں۔ انہیں
کینیں انہیں دے رسول کھلے دلائل گھن کسے آئے تے اللہ
انہیں تے ظلم کرکے والا نہ با اصل او اپنے آپ تے ظلم
کریندے ہن۔

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ تے مومن مرد تے مومن عورتاں بعض بعض دے
سبقتی ہن ایکی داکم ڈیندن تے برائی کینیں رکیندن
تے نماز پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے اللہ تے اولاد
رسول دی اطاعت کریندن ایجے ہن جنہیں تے اللہ
رحمت کر لے گی بے شک اللہ سیس بہوں غالب تے سیانا
۶۲۔ اللہ نے مومن جو انہیں تے ترمیتیں نال باغیں دا وعدہ

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ ظِلَّةٌ فِي
جَنَّتِ عَذْنٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۵۷﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۵۸﴾

يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ
كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا إِلَيْنَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا
نَعْمُوا إِلَّا أَنْ أَعْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبُوا إِلَيْكَ غَيْرَ لَهَمَّ وَإِنْ يَتُوبُوا يَعْنِي هُمْ اللَّهُ
عَدَابًا أَيْبَسًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ دَرَجَةٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۵۹﴾

وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۶۰﴾

فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَلَمْ مُعْضُونٌ ﴿۶۱﴾

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَ رَبَّهُمَا أَخْلَفُوا
اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿۶۲﴾

کیسے جہنیں وچ نہراں و بندیاں پیاں ہوسن او ہمیشہ انہیں
وچ رہسن تے اوں جنت وچ انہیں کیسے پاک رہن
دیاں جہیں بن تے اللہ دی رضا مندی بہوں وڈا انعام
لے بہوں وڈی کامیابی۔

۵۷۔ اے بنی توں کافر تے منافقین نال جہاد کرتے
انہیں تے سختی کرتے انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے
بہوں بُرا ٹھکانہ۔

۵۸۔ او اللہ دیاں قساں چنیدن جو انہیں کچھ نیس
آکھیا۔ انہیں تے کفر دیاں گالیں کیتن تے اپٹے اسلام
دے بعد انہیں کفر کیتے تے اوندا پکا ارادہ کیتے نیس جو
انہیں کوں نیس ملیا تے او صرف ات گالہوں کا وٹین
جو اللہ سیس مونس کوں تے اوندے رسول کوں اپٹے فضل
نال امیر بنا ڈرتے جے او تو بہ کر گھن لے انہیں کیسے چیکا
تے جے او پھر وچن تے اللہ انہیں کوں ڈکھ ڈیوٹ آلا
عذاب ڈیسی ایس دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی
تے انہیں کیسے زمین وچ کوئی سبکتی تے امدادی
کوئی نیس۔

۵۹۔ تے انہیں وچ کچھ لوکیں اللہ نال وعدہ کیتا با
جے او سا کوں اپٹے فضل نال ڈے ڈیوے تے اسان
ضرور صدقہ کر لیسوں تے ضرور نیک لوکیں وچ تھی و لیسوں
۶۰۔ جڈاں اللہ انہیں کوں اپٹے فضل نال ڈے ڈتے
انہیں شرمائی کیتی تے اللہ دے حکم کوں نا منیدے ہوئیں
منہ پھیر گئے۔

۶۱۔ اوں منافقت جاری کر ڈتی انہیں دے دلیں وچ
ملاقات دے بُہنہ تیں ات گالہوں جو انہیں اللہ نال
کیسے ہوئے وعدہ دی خلاف ورزی کیتی تے او کوڑی

مریندے بن۔

۷۸۔ کیا اونٹیں چاندے بے شک اللہ سیٹھ پانڈے انہیں دے لکھے ہوئے تے ظاہر مشورے چاندے تے بے شک اللہ سیٹھ غیب کول بہوں چاٹن والا۔

۷۹۔ جیرے لوک الزام ڈیندن صدقات دے بارے وچ خوشی نال ڈیون والے مومنین تے انہیں تے دی جیرے مزدوری کر کے کندن او انہیں تے بکلدن اللہ انہیں کول ایں کمل دی سزا ڈیسی تے انہیں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

۸۰۔ تو انہیں کیتے بخشش منگ یا بخشش نہ منگ (برابر) جے توں انہیں کیتے ستر دفعہ دی بخشش منگیں اللہ انہیں کول معاف نہ کر لیسے اے ایں واسطے جے جو انہیں اللہ تے اونرے رسول دا انکار کیتے تے اللہ سیٹھ نافرمان قوم کول ہدایت نیں ڈیندا۔

۸۱۔ اللہ دے رسول دے پچھو رہن والے اپنے جہیں تے جہن وچ خوش بن تے او ناپنہد کریندن جو اللہ دے رستے وچ اپنے مالیں تے اپنی جانیں نال جہاد کرن تے آہدن ایں سخت گرمی وچ نہ نکلو توں اکھ دوزخ دی بھا ایں کینیں زیادہ سخت گرم ہوئی جے او سمجھن۔

۸۲۔ او بکلن گھٹ تے روون زیادہ اے انہیں دی کھائی دا بدلہ۔

۸۳۔ جے اللہ جیکوں انہیں وچ ہک ٹولے دو والا آنے تے او تیں کینیں جنگ تے نکلن دی اجازت ملگن توں اکھ تساں میڈے نال اصلو نہ نکلوتے میڈے نال رل کے دشمن نال اصلو نہ جگ کرو بے شک تساں پہلی

الْمَرِّ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ فَيَحْزَنُونَ مِنْهُمْ يَحْزَنُ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكَوْا كَثِيرًا ۖ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَاقِبَةٌ ۝

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ۝

دفعہ پچھو بہن تے خوش تھی گئے باوے بہن پچھو رہن
والیں نال بہر و نجر۔

۸۴۔ تے انہیں دہر کہیں تے نماز جنازہ نہ پڑھ جیرھا
مرو نہجے تے اوندی قبر تے کھڑکے دعا نہ منگ بے شک
انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے ایہجی
حالت وچ موئن جو اونا فرمان بن۔

۸۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے اولاداں حیران نہ کرن
اللہ صرف انہیں کول انہیں نال اس دنیا وچ عذاب ڈلوٹا
چاہندے تے انہیں دیاں جاناں اس حالت وچ
نکسن جو اوکا فرہوسن۔

۸۶۔ تے جہاں کوئی مسورت لہائی ویندی ۛ جو اللہ تے
ایمان گھن آؤ تے اوندے رسول نال مل کے جہاد کرو
تے امیر لوک تیں کنیں اجازت منگن پئے ویندن تے
آہن ساکول چھوڑ بڑے اسان پچھو بہن والیں نال ہیں۔
۸۷۔ او غوش تھی گئیں جو او تھی گئیں پچھو رہن والیں نال
تے اللہ انہیں دے دیں تے مہر لاڈلی ۛ تے او
سمجھدے نیئیں۔

۸۸۔ تے رسول تے اوندے نال ایمان گھن آؤن والے
جہاد کریندن اپنے اموال تے اپنی جانیں نال ایہتے
ہن جنہیں کیتے بھلا یا ئن تے ایہتے لوک کامیاب تھیون
والین۔

۸۹۔ اللہ سیئیں تیار کیتی ۛ انہیں کیتے جنت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پئین اوندے وچ اہمیشہ رہن تے
اے بہوں وڈی کامیابی ۛ۔

۹۰۔ تے آئیں (تیں کنیں) غدر کرٹن والے جانگلی لوک
جو توں انہیں کول اجازت بڑے ڈیویں۔ تے جنہیں

وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا
هُمْ فَيَسُفُونَ ﴿۸۴﴾

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۸۵﴾

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ أَمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهَدُوا مَعَ
رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الظُّلُمِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذُنُّا
نَكُنْ مَعَ الْقُعْدِيِّينَ ﴿۸۶﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۸۷﴾

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَقْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۸۹﴾

وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كُنُوا لِلَّهِ رَسُولًا سَيُصِيبُ الَّذِينَ

كُفِّرُوا وَنُهُمُ عَذَابُ الْيَمِّ ⑤

اللہ تے اوندے رسول کوں جھٹلائے او پچھو بہم گئیں
انہیں وچو جبرے کافرن انہیں کوں جلدی بڑکھ والا عذاب
ملیسی۔

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا
لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَ
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥

۹۱۔ کمزوریں تے بیماریں تے انہیں لوکیں تے کوئی حرج
نئیں جنہیں کئیں خرچ کرن کیتے کچھ نئیں جڈاں او اللہ
تے اوندے رسول نال خیر خواہی کرن تے چنگے کم کرن
والیں دے غلاف کوئی رستہ الزام کا نہیں تے اللہ بہوں
بخشن والا تے رحمت کرن والا۔

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا آتَاكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا
وَأَعْيَنُهُمْ تَقِصُّ مِنْ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا
يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ⑦

۹۲۔ تے انہیں تے وی کوئی حرج نئیں جبرے تیں کئیں
اندن جو توں انہیں کیتے سواری دا انتظام کرتے توں
آبدیں میں کئیں کچھ نئیں جمندے تے میں تہا کوں سوار
کراں۔ او پچھو میں ولدن تے غم نال انہیں دی اکھیں دھو
مونجھ نال جھموں دہندے پئے ہوندن جو انہیں کئیں
خرچ کرن کیتے کوئی شے کا نہیں۔

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑧

۹۳۔ صرف الزام انہیں تے ہے جبرے تیں کئیں اجازت
منگدن تے ہن دی امیر او خوش تھیں جو پچھو رہن والیں
نال تھی وچن تے اللہ سئیں انہیں دے دلیں تے مبرکر
ڈٹی تے او جانڈے نئیں۔

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْنَا إِذَا رَجَعْنَا إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ لِي أَن نُّؤْمِنَ بِكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ يُنْزِلُكُمْ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾

۹۴۔ جیڑاں تساں جگ کئیں انہیں دو ولسو او بہانے بیہین تہاڑے سامنے۔ توں آکھ تساں بہانے نہ بناؤ اسان تہاڑے بہانیں کوں اصلوئے منہ دے۔ اللہ سیس ساکوں تہاڑیاں خبراں ڈے جڑن۔ اللہ تے او ندر رسول تہاڑے کیں کوں ڈبے رہن دل تساں غیب تے ماهر کوں جاٹن والے خدا دو دلائے ولسو۔ دل او تہا کوں ڈیسیں جو تساں کریندے ہا دے۔

سَيَكْفُرُونَ بِاللَّهِ كُفْرًا إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُتْرَعُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآ وَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۲﴾

۹۵۔ جیڑاں تساں انہیں دو ولسو تے او تہاڑے سامنے اللہ دیاں قساں کھوسن تاں جو تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو بے شک او گنہگار تے انہیں داٹھکاٹہ دوزخ۔ لے بدلہ جو کچھ او کریندے بن۔

يَكْفُرُونَ كُفْرًا لِّيُتْرَعُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرَصُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۳﴾

۹۶۔ او تہاڑے سامنے قساں کھندن تاں جو تساں انہیں نال راعی تھی و نچرتے جے تساں انہیں نال راعی تھی و نچرتے بے شک اللہ نافرمان قوم نال راعی نہیں تھیندا۔

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۴﴾

۹۷۔ جنگلی تے وستیں دے رہن والے کھرتے منافقت وچ بہوں و درمن تے ایس لائق بن جو او انہیں حدیں کوں نہ جاٹن سگن جیریاں اللہ سیس پٹے رسول تے لہان تے اللہ سیس بہوں جاٹن والا تے بہوں سیاناء۔

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرًا وَيَكْرِهُهُ بِكُلِّ دَلِيلٍ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۵﴾

۹۸۔ تے وستیں دے رہن والیں و جو کچھ انجھن جیرے خدا دی راہ وچ خرچ کرن کوں پٹی سمجھن تے تہاڑے واسطے آسمانی گردش دا انتظار کریندن جی گردن انہیں تے اوسی تے اللہ سیس بہوں سٹن والا تے بہوں جاٹن والا۔

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَىٰ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَّىٰ الرَّسُولَ
إِلَّا أَنهَا قُرْبَىٰ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

۹۹۔ تے دستیں دے رہن والیں وچو کھ اللہ تے آفرت
دے ڈینہر تے ایمان ایندن تے جو خدا دی راہ وچ خرچ
کرین اوکوں اللہ دے کوہو تھیون تے رسول دی
دعائیں دا ذریعہ سمجھن سٹوبے شک اے انہیں دا خدا
دے کوہو تھیون دا ذریعہ ۹۹۔ او انہیں کوں ضرور اپنی
رحمت وچ داخل کر لسی۔ بے شک اللہ سیں بہوں بخشش
والا تے دل ول رحم کرن والا ۹۹۔

وَالسَّيِّئُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ أَتَبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

۱۰۰۔ مہاجرین تے انصار وچ نیکیں وچ اگودھن والے
تے او جنہیں پوری پیگانی نال انہیں دی پیروی کیتی اللہ
انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی تھی گئے تے
اول انہیں واسطے بہشتاں تیار کیتن جیندے
تے نہال و بندیاں پین انہیں وچ ہمیشہ رہن اے
وڈی کامیابی ۹۹۔

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ
الْمَدِينَةِ نَفٌّ مَّرَدُّوًا عَلَى الْبَغَائِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّزِيدًا لِّمَزِيدِهِمْ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

۱۰۱۔ تے جنگیں وچ تہاڈے اڈو اڈو رہن والے کھ
منافق بن تے مدینے دے رہن والے وی کھ انہیں
جیرے پکے منافق بن توں انہیں کوں نیں جاندا اسان
انہیں کوں جاندا سے ہیں۔ اسان انہیں کوں بڑو دفعہ عذاب
ڈالیوں پچیں او بک بہوں وڈے عذاب دو دلائے
ولیں۔

وَأَخْرَجُوا بِدُونِهِمْ خَطَا عَمَلًا صَالِحًا
وَأَخْرَجُوا عَنْهُ اللَّهُ أَنَّ يُتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

۱۰۲۔ کھ پے بن جنہیں اپنے گناہیں دا اقرار کیتے انہیں
نیک کیں کوں کھ پے برے کیں نال رلا ڈتے۔ اے مٹی
سبکدے جو اللہ انہیں تے فضل کرے بے شک اللہ سیں
بہوں بخشش والا تے دل ول رحم کرن والا ۹۹۔

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ
سَبِيحٌ عَلَيْهِمْ ﴿١٠٣﴾

۱۰۳۔ توں گمن انہیں دے مالیں وچو صدقہاں جو توں
انہیں کوں پاک کریں تے انہیں دے مال کوں ودھادیں
اوندے نال تے انہیں واسطے دعا کریندہ بے شک تیری

دعا انہیں واسطے سکون و اذلیلہ۔ تے اللہ بہوں سٹٹ
والا تے چاٹٹ والا۔

۱۰۴۔ کیا انہیں کول پتہ نہیں بے شک اللہ سٹٹ ہی
جیرھا اپنے بندین دی توبہ قبول کریندے تے مدتے
گھندے تے بے شک اللہ سٹٹ بہوں توبہ قبول کرن
والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۱۰۵۔ تے توں اکھڑے لتاں کم کرو تے اللہ اللہ رسول
تے مومن تہاڑے عملیں کول بڑھے رہن تے لتاں
مضور غیب تے حاضر کول چاٹٹ والے خدا دوولائے ویسہ
تے او تہاکول تہاڑے کیں دی حقیقت ڈس ڈلیسی۔

۱۰۶۔ تے کجھ بے اللہ دے حکم دی انتظار وچ چھوڑینے
گئیں بھانویں او انہیں کول عذاب ڈلوے یا توبہ قبول
کرے تے اللہ سٹٹ بہوں چاٹٹ والا تے بہوں سیانا۔

۱۰۷۔ تے جنہیں ہک مسجد بُنائی نقصان پچاؤن کیتے
تے کفر کیتے تے مومنین وچ تفرقہ پاؤن کیتے تے اللہ
تے اوندے رسول نال بھڑن والیں کیتے کھن دی جا
بُنائی ایں کنیں پہلے۔ تے او ضرور قتل جیسے ساڈا
ارادہ محض نیک ہے تے اللہ سٹٹ گواہی ڈیندے جو بیشک
اے کوڑن۔

۱۰۸۔ توں ایندے وچ کڈا ہن نہ کھڑا تھیں جیرھی سیت
دی بنیاد پہلے ڈینہہ کنیں تقویٰ تے رکھی گئی او زیادہ حق رکھیندی
ہو توں اوندے وچ کھڑا تھیں۔ اوندے وچ ایجنھے
لوکن جیرھے پاک تھیون کول پسند کریندن تے اللہ دی
پاکیں کول پسند کریندے۔

۱۰۹۔ کیا جیرھا شخص اپنی عمارت دا ایرا تقویٰ تے رکھیندے
تے اوندی رضا مندی تے او چنگا جیرھا شخص اپنی

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ
يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۵﴾

وَقُلْ اْعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۶﴾

وَأَخْرَجَ مَرْجُونَ لِمَرِّ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰۷﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرًّا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْرًا لِّمَنْ حَادِيَ اللَّهُ وَرُسُولُهُ
مِنْ قَبْلُ وَلَيُخْلِفَنَّ لِنَ آدُنَا إِلَّا الْاَلُفْسَنُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۰۸﴾

لَا تَعْمُرْ فِيهِ أَيْدًا لِّلْمَسْجِدِ اَّتِيَسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِي
يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَعْمُرَ فِيهِ مِنْ رِجَالٍ يُجِبُونَ أَنْ يَكْفُرُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطْهَرِينَ ﴿۱۰۹﴾

أَمَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَمَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شِقَاقٍ جَوْفٍ هَآءِ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿۱۳﴾

تھی گئے جو او اللہ دادرشمن تھے او اپنے وعدے کنیں و سبھوار
تھی گیا بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تھے عقلمند ہا۔

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بَرِّئٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۴﴾

۱۱۵۔ تے اللہ اسے نہیں کریندا جو کہیں قوم کوں ہدایت
ڈیون دے بعد گمراہ کرے جسے تیس انہیں کوں اوگا لہیں
نہ ڈسا ڈیوے جنہیں کنیں او ڈردن بے شک اللہ سبھ
برگال کوں بہوں چاٹن والا ہا۔

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ يُحْيِ
وَيُمِيتُ ۚ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن
دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۵﴾

۱۱۶۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دی حکومت اللہ دی
او جیندا دی کریندے تے مریندا دی ہے تے اللہ دے
سوا نہ تہا ڈا کوئی سبھتے تے نہ کوئی امدادی ہا۔

لَقَدْ ثَابَّ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَٱلْأَنصَارِ
ٱلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ ٱلْعُسْرَةِ مِنۢ بَعْدِ مَا
كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ قَرِينٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ ثَابَّ عَلَيْهِمْ
إِنَّهُ بِهِم مَّرُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۶﴾

۱۱۷۔ بے شک اللہ سبھ نبی تے مہاجرین تے انصار تے
فضل کیتے جنہیں او کھے ویلے اوندا ساٹھ ڈتے تے ایندے
بعد جو انہیں وچ ہک ٹوے دے دل وچ شک پئے
گیا یا ول وی اللہ انہیں تے فضل کیتے تے بے شک
او بہوں محبت کرن والا تے ول ول رحم کرن والا ہا۔

وَعَلَى ٱلثَلَاثَةِ ٱلَّذِينَ خَلَفُوهُ ۖ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَرْضُ بِمَا
رَحَبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمُ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوٓا۟ أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ ٱللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ ثَابَّ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ
هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿۱۷﴾

۱۱۸۔ تے انہیں تریں تے وی رحم کیتے سی جیرھے پچھو
چھوڑیئے گئے ہن اول ویلے انہیں تے زمین کھلے برون
دے باوجود تنگ تھی گئی تے انہیں دیاں اپٹیاں جاناں
وی باربن گیان ہن تے انہیں خیال کیتے جو اللہ لو کوئی پناہ
دی جا نہیں سوائے ہوندے وت اللہ انہیں تے
فضل کیتے تاں جو او توبہ کرن۔ بے شک اللہ توبہ قبول
کرن والا تے ول ول رحم کرن والا ہا۔

يَا أَيُّهَا ٱلَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ ٱلصّٰدِقِينَ ﴿۱۸﴾
مَا كَانَ لِأَهْلِ ٱلْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ
أَن يَخْلَفُوا عَنْ رَسُولِ ٱللَّهِ وَلَا يَزْعُمُوٓا۟ بِأَنفُسِهِمْ عَن
نَفْسِهِ ذٰلِكۢ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ

۱۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے سچیں نال مل وچو۔
۱۲۰۔ مدینے والیں تے چودھار دوستیں وچ رہن والیں کوں
نہ ٹھہندی بائی جو اللہ دے رسول کوں چھوڑ کے پچھو رہ
ونجن یا تے اپنی جائیں دی فکر کرن با اوں کوں چھوڑ کے۔
اے اس واسطے جو انہیں کوں نہ کوئی ترمیم نہ تھکاوٹ تے

الْكَفَّارَ وَلَا يَأْكُلُونَ مِنْ عَذَابٍ نَبِيلًا ۖ إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ
عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۰﴾

نہ کچھ اللہ دی راہ وچ ملدی ءتے نہ او کوئی قدم ٹردن
زمین تے جبرہا کافریاں کول کاوڑ لو اوسے تے نہ دشمنیں
تے فتح پیندن تے انہیں واسطے ایندے بدلے وچ
نیکی واکم لکھیا ویندے۔ بے شک اللہ سیس نیکی کرٹ
والیں دے اجر کول ونبھیندائیں۔

وَلَا يَفْقَهُونَ نَفَقَهُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمُ لِحَاجَتِهِمْ ۖ اللَّهُ أَحْسَنُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے نہ او اللہ دے رستے وچ چھوٹا یا وڈا خرچ کریندن
تے نہ او کہیں وادی کول پار کریندن انہیں کیسے نیکی لکھی
ویندی ءتاں جو اللہ سیس انہیں کول جواو کریندن بہترین
بدلہ دیوے۔

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ مومنین واسطے اے ممکن نہیں جواو سارے نکل پودن
کیوں نہ اے تھیا جواو انہیں وچوہک ٹولہ نکل پودے ہاتاں جواو
دین کول چنگی طراں سکھن ہاتے اپنی قوم کول انہیں دو
ولٹ مے بعد پڑاون ہاتاں جواو پڑن یا۔

۱۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَرِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلَظَةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ اے مومنو انہیں کافریاں نال جنگ کرو جیرے تہاڑے
پاسیں ناہن تے او تہاڑے وچ سختی تے طاقت محسوس
کرن تے جاں گھنہ جو بے شک اللہ سیس متقیں
دے نال۔

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ إِذْ كُنَّا زَاوِيَةً
هَذِهِ آيَاتُ اللَّهِ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدَتْهُمْ آيَاتُنَا
وَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے جڈاں کوئی سورت بہندی ء انہیں وچوہک آہن
جواں سورت کیندا ایمان ودھائے تے جیرے مومن
او سورت انہیں دا ایمان ودھیندی ء تے اونھوسٹ
تھیندن۔

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے جیندے دلیں وچ بیماری ء اے سورت انہیں
دے گندے گند چڑھا ڈیندی ء تے او ایں حالت وچ
مرسن جو او کافر ہوسن۔

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ کیا او ڈہرے نہیں جواو ہر سال کب دفرہ یا ڈودفرہ
ازمائے دیندن ول وی او توبہ نہیں کریندے تے نہ

نصیحت حاصل کرین۔

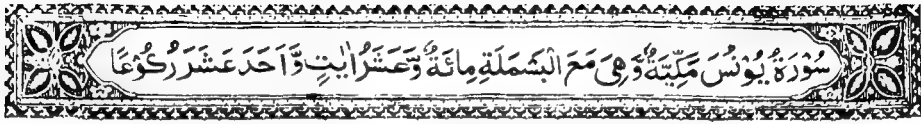
۱۲۷۔ تے جہاں کوئی سورت لہندیء ادہک بڑو جھے دو
 بڑہن کیا تہا کوں کوئی لہہ پئے ول ٹر بوندن اللہ انہیں
 دے دیں کوں پھیر بڑے کیوں بولے لوک سمجھندے نیں
 ۱۲۸۔ بے شک تہا بڑے وچر ہی تہا بڑو ہک رسول
 آئے تہا بڑی تکلیف اونکوں بڑکھ پچھیدیء
 تہا بڑے اتے چنگانی دا بکھاء تے مومنین نال محبت
 کرٹ والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

۱۲۹۔ تے جے او پھر وچن تے توں اکھ جوتی پکیتے اللہ کافی۔
 او ندرے سوا کوئی معبود نیں۔ میں ہوندے تے بھروسہ
 کرینداں تے او دڑے عرش دارب۔

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
 بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۲۷﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
 عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
 رَحِيمٌ ﴿۱۲۸﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱۲۹﴾



سورة یونس مکی ۱۱۰ آیات تے ۱۱ رکوع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ اللہ سے نال نال شروع کریناں میرا جنہاں منجھے ڈیون
والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

الَّذِي تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ②
اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ
اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ
صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالِ الْكَافِرُونَ اِنْ هٰذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ③

۲۔ میں اللہ ڈیوا کھڑاں اے مکیم کتاب دیاں آیتاں ہن۔
۳۔ کیا اے لوکس کیتے میرا بھی دی گال جو اساں انہیں دجو
بک آدمی تے وحی کیتی جو توں لوکس کون ڈراتے مونس
کون خوشخبری ڈے جو انہیں دے کیتے انہیں دے رب کنیں
بک کابل دجو سوتے کافرین اکھٹے جوں اے بے شک
کھلا کھلا جادوگر۔

اِنْ رَبِّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مَا
مِنْ شَيْءٍ اِلَّا مِنْ عِنْدِ ذِيْهِ ذٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ بے شک تہا ڈارب اللہ جس آسمان تے زمین کون
جھی وقتیں وج پیدا کیتے ول او عرش تے مٹلائی نال بہر گئے
او برگال وا انتظام کریندے تے اوندی اجازت دے بغیر
کوئی سفارشی نہیں۔ اے اللہ تہا ڈارب ایندی عبادت کرو
کیا تاسا نصیحت حاصل نہ لیسو۔

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا اِنَّهُ يَبْدُؤُ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ
حَيْثُمْ وَعَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ⑤

۵۔ اونو تاسا ساریں ولٹے اللہ دا وعدہ سچا بے شک
او مخلوق کون پیدا کریندے تے ول اونکو ولیندے
تاں جو مومنین تے نیک کم کرٹ والیں کون انصاف نال
بدلہ ڈیرے تے جنہیں انکار کیتے انہیں کیتے گرم ہلد پانی
تے ڈکھ والا عذاب ات بجا ہوں جو انہیں کفر کیتے۔

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاً وَالْقَمَرَ نُوْرًا وَ
قَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ النَّيِّتِ وَالْحِسَابُ مَا
خَلَقَ اللَّهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُوْنَ ⑥

۶۔ اوہو جس میں سمجھ کون روشنی ڈیون والا بٹائیں تے
چندر کون نور تے اندازے دے مطابق اوندیاں
منزلاں بٹائیں تاں جو تاسا سالیں دی گزرتی تے
حساب کون جان گھنوں۔ اے سمجھ کھ اللہ سیں حق نال

پیدا کیستے۔ اور علم والی قوم کیستے آیات کھول کے بیان کریندے۔
۸۔ بے شک رات بڑی نہ دے اگو کچھ آؤں وچ تے
جو کچھ اللہ سیں آسائیں تے زمینیں وچ پیدا کیستے اوندے
وچ اول قوم کیستے جبرجی متقی نشان۔

۸۔ بے شک جبرجی ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے
تے او دنیاوی زندگی تے راضی ہن تے ایندے اتے
مطمن تھئے پین تے جبرجی ساڈی آیات کنیں غافلن۔
۹۔ انہیں دا ٹھکانہ بھا ات بگاہوں جو او کمندے ہن
۱۰۔ بے شک نیک کرن داے مومن لوکیں کوں انہیں
دارب انہیں دی ایمان دی وجہ نال بدلیت بڑیسی تے
نفیس دالی بہشت وچ انہیں دے نلے نہراں و ہندیاں
پیاں ہوسن۔

۱۱۔ اوندے وچ انہیں واسطہ اے ہوسی جو لے اللہ
توں پاک ہیں تے اوندے وچ انہیں دا تحفہ سلامتی دا
ہوسی تے چھیکڑی سب لے ہوسی جو ساریاں تعریفاں
اللہ سیں کیستے ہن جبرجی سارے جہانیں دارب۔

۱۲۔ تے جے اللہ سیں لوکیں کیستے برائی دی ایویں جلدی
کریندا جیویں او مال وچ جلدی کریندن تے انہیں دی مدت
پوری تھی گئی ہوئے ہا۔ تے جبرجی ساڈی ملاقات دی
امید نہیں رکھیندے اساں انہیں کوں جھوڑ بڑتے جو اپنی
منزوری وچ گردان تھے رہن۔

۱۳۔ تے جڈاں انسان کوں کوئی بڑھ اندے او ساکوں
پاسے دے بھرتے جھیں تے کھڑیں ساکوں۔ سبیندے
جیلے اساں اوندے بڑھ کوں ہٹا بڑیندے ہیں او
ایویں لنگھ ویندے جو اوں ساکوں اپنے بڑھ دے
ویسے سب یاوی نہ ہس ایویں حدکنیں و دھن والیں

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑩

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غِفْلُونَ ⑪

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑫
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِأَيِّمَا نَهْمُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ⑬

دَعَوْهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَنَحْمَدُكَ فِيهَا سَلَامٌ
وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑭

وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَجَابَ لَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَفِضَّ إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ فَذُرْ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُلُوعِ النَّهَارِ يَمْعَمُونَ ⑮

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لِمَ يَدْعُنَا
إِلَى ضُرِّ مَنَّهُ ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلنَّاسِ فِي مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑯

کوں جو اوکریندن سوٹنا کر کے ڈکھالیا گئے۔

۱۴۔ تے تہا ڈے کنیں پہلے اساں قومیں کوں ہلاک کیتے جڈاں انہیں ظلم کیتے تے انہیں دو رسول کھلے نشان گمن کے آئے ہن اوہیں منیا نہیں تے اساں مجرم قوم کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۱۵۔ ول اساں انہیں دے بعد تہاکوں زمین ورج جانئیں بنائے تاں جو اساں ڈیکھوں تساں کیویں کم کریندے ۱۶۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے سٹایاں ویندن تے جیرے ساڈی ملاقات دی امیدیں رکھیندے آہدن ایندے علاوہ بیا قرآن گمن آیا انیکوں دٹا ڈے توں انہیں کوں اکھڑے جویں اپٹے ولو انیکوں نہیں بدل سگدا۔ میں تے حص اوندی پیروی کرینداں جیرمی میڈو وھی کیتی ویندی ۷ جے میں اپنے رب دی نافرمانی کراں میں دڈے ڈینہدے عذاب کنیں ڈرواں۔

۱۷۔ توں اکھ جے اللہ سیٹس چاہندا تے میں اے تہاکوں پڑھ کے نہ سٹیندا تے نہ میں تہاکوں ایندے تعلق دساں تاں میں تہاڈے دھیان میں کنیں پہلے ہک عمر گزار چکیاں کیا تساں عقل کنیں کم نوے گھنڈے۔

۱۸۔ جیرھا اللہ تے کوڑ پدے یا اوندی آیات کوں جھٹلاوے اوں کنیں دڈا ظالم کوں بے شک مجرم کامیاب نیں تھیندے۔

۱۹۔ تے اول اللہ کوں چھوڑ کے انہیں دی عبادت کریندن جیرے نہ انہیں کوں نقصان پہنچا سگدن تے نہ نفع تے آہدن اللہ دے کوہر اے ساڈے سفارشی بن توں اکھ کیا تساں اللہ کوں او گال ڈسیندے ۷ جیرمی آسمانیں

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۴﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾

وَإِذَا نُنَاطِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا انْتِزِعْهُ عَنَّا أَوْ يَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُدِّلَّهِ مِنْ تَلْقَائِي أَنفُسِي إِنْ أَرِيتُ إِلَّا مَا يُؤْتَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۶﴾

قُلْ تَوَشَّاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِمَّنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۷﴾

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۱۸﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ اتَّبِعُونِ اللَّهُ يَسْأَلُ الْغُلَامَ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ مَنْجُنَهُ وَيُعَلِّمُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱۹﴾

تے زمین وچ او نیں جاڈا۔ او پاک تے جو او شرک
کریندن اوں کنیں اچی شان آلا

۲۰۔ تے سارے لوک ہک امت ہن دت انہیں
اختلاف کیے تے تھیلے رب ولو ہک بال نہ تھی چکی
ہوئے ہاتے دل اوندا فیصلہ تھی ونچے با جیندے وچ
او اختلاف کریندے پین۔

۲۱۔ تے او آہن جو اوندے اتے اوندے رب ولو
کوئی نشان کیوں نیں لبایا گیا توں آکھ بے شک
غیب اللہ کنیں ہے تساں انتظار کرویں ہی تہاڑے نال
انتظار کرن والیں دھو ہاں۔

۲۲۔ تے جڈاں لوکیں کوں انہیں دی تکلیف دے بعد
جیری انہیں کوں پہنچی د رحمت دامزہ چکھیندے ہیں
تے او ہوں ویلھے ساڈی آیات وچ تدبیراں کرن
پئے ویندن توں آکھ جو اللہ سیں جلدی تدبیر کرن والا
بے شک ساڈے رسول، فرشتے لکھدن جو تساں
تدبیر کریندے ہوں۔

۲۳۔ او ہوں جیرھا تہا کوں خشکی تے سمندر وچ چلیندے
جڈاں تساں بیڑی وچ ہوندے تے چنگی ہوا دے
نال او انہیں کوں چاکے ٹردی پئی ہوندی تے او اوندے
اتے اکڑیندے پئے ہوندن۔ تے دل اوندے اتے ڈاڑھی
اندھاری گھلدی تے انہیں تے ہر پاسوں ہاں اندکنے اذیال کریندن
جو او ہٹی تباہ تھیندن او اللہ سیں کوں اعانت ہوندے
کیے خاص کریندے ہوئیں سبب بندن۔ جے
تیں سا کوں ایں کنیں بچا گدھاتے اساں ضرور شکر گزار
بندے تھی ولسوں۔

۲۴۔ تے جڈاں او انہیں کوں بچا گھندے

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِقَتٍ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۰﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْنَا إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۲۱﴾

وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ خَلَاءٍ مَسْتَهْمٍ
إِذَا لَهُمْ مَكْرُوفِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرِعُ مَكْرَاهًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَكْذِبُونَ ﴿۲۲﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِهَمٍ بَرِيحٌ ظَلِمَةٌ وَفَرَحُوا بِهَا
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿۲۳﴾

فَلَمَّا أَجَلَهُمْ إِذَا هُمْ بِعُجُونٍ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحِطِّ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَعَيْتُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ قَتَاعَ الْبَيْوَةِ
الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ إِنِّي مَرَجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْبَيْوَةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنَّزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَأَخْلَقْنَا بِهِ تِبَاعًا مِنَ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ
الْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ازْدَيَّتْ وَطَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَنَّهُمْ أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنُ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۳۶﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۷﴾

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخَيْرَ وَزِيَادَةً وَلَا يَرَهُنَّ وُجُوهُهُمْ
قَرَّةٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا
أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَنبًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَاءُ هُمْ مَا كُنْتُمْ إِنَّا نَاكَتُوبُونَ ﴿۴۰﴾

تے او ہوں و یلمے زمین و چ ناحق منہ زوری کریندن۔
اے لوگو تہا بڑی منہ زوری تہا بڑے اتے پوسی۔ دنیاوی
زندگی دا فائدہ دل تہاں ساڈوول اوسوول
اساں تہا کول بڑیسوں جو کچھ تہاں کریندے باوے۔

۲۵۔ ایں دنیاوی زندگی دی مثال اوں پانی آلی کار جیرھا
اساں جھڑکینس و سائے۔ زمین دا پور تے رڑیں اوندے
نال رل ویندن جیندے وچ لوک تے بڑیگر کھندن تے
جڈاں زمین اوندے ذریعہ سوکھ پالھندی تے سونڑھیں تھی دیندی
اوندا مالک خیال کریندے جو بے شک او ایندے اتے
قالعن ساڈا حکم اوندو رات کول یا ڈیند کول اوندے اسان
ایویں اپٹیاں نشانیاں کھول کے بیان کریندے پس جیرھے
سچیندن۔

۲۶۔ تے اللہ سلامتی دے گھر دو سببیدے تے
جینکوں چاہندے سدھے رستے دو ہدایت ڈیندے۔
۲۷۔ جیرھے نیکی کریندن انہیں کیتے چنگا بدلہ تے
ودھارادی ہے تے انہیں دے منہ تے زگر دا ہوسی تے
ذلت اے بہشتی ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن

۲۸۔ تے جیرھے برائی کریندن اوندرا بدلہ اوہو جیہاں
تے انہیں کول ذلت پہنچسی تے التدکینس انہیں کول
کوئی بچاؤن والا نیس۔ ایویں ہوسی جیہاں ہن دے منہ تے
رات دے کئی کئی اندھارے ٹوٹے سٹ ڈتے گئے ہون
اے لوک دونی ہن ایندے وچ ہوں دیر تیں رہسن

۲۹۔ تے جڈاں اساں انہیں ساریں کول کھٹا کر لیسوں
تے ول اکھسوں انہیں وچو جیرھے شرک کریندے
ہن تہاں تے تہا بڑے شرک کھڑے رہو تے اساں
انہیں کول انجوانج کر ڈالیں تے انہیں دے شرک

آکھن تساں ساڈی عبادت تے نہ کریندے باوے۔

۳۰۔ اللہ سیئیں تہا بڑے تے ساڈے درمیان کافی گواہ

اساں تہا ڈی عبادت کیں غافل باوے۔

۳۱۔ اتھال ہرجان جو اوں رادھا ہوسی اوندامزہ

چکھسی تے او اللہ سیئیں دو ولائے ولین جیرھا انہیں

داسچا مالک تے جواو کوڑ ہدھیندے ہن او انہیں کوں کھل ویسی

۳۲۔ توں اکھ آسمان تے زمین کیں تہا کوں روزی کون

بُیندے تے کیں تے اکھیں تے کیندا قبضہ۔

تے کون مردے کیں جیندے کون کڈھیندے تے

جیندے کیں مردے کون کڈھیندے تے ساری گاہیں

دا انتظا کون کریندے او آکھن اللہ سیئیں توں اکھ

کیا تساں تقویٰ اختیار نوہے کریندے۔

۳۳۔ لے تہا بڑا اللہ جیرھا تہا بڑا رب تے حق کوں چھوڑ

کے گمراہی دے سوا تہا کوں کیا ملسی تساں کبڈے پھیرے

ویندے۔

۳۴۔ ایویں تہا رب دی گال جنہیں نافرمانی کیتی

انہیں تے پوری حق گئی بے شک او ایمان نہ انہیں۔

۳۵۔ توں اکھ کیا تہا بڑے شرکیں وچر کوئی ایجھا ہے جیرھا

پہلی دفعہ پیدا کرے تے ولا اوں پیدا کر سبگے توں اکھ

اللہ سیئیں پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولاوی

پیدا کر سبگے تے تساں کنتے پھیرے ویندے۔

۳۶۔ توں اکھ کیا تہا بڑے شرکیں وچر کوئی ہے جیرھا

سچائی دا راہ بڈکھالے توں اکھ اللہ سیئیں سچائی دا راہ

بڈکھیندے۔ کیا جیرھا حق داراہ بڈکھیندے او زیادہ حق

رکھیندے جو اوندی پیروی کیتی و نچے یا او جیرھا

سدا راہ نیں بڈکھیندا بستھو ہونکوں سدا

فَكَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًاۙ اٰمَنَّا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ

عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَۙ

هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلَّ نَفْسٍ مَّا اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا اِلَى اللّٰهِ

مَوْلٰهُمُ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَاْكَانُوْا يَّقْتِرُوْنَۙ

قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَنْ يَّمْلِكُ

السَّعْيَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَۙ

فَسَيَقُولُوْنَ اللّٰهُۚ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَۙ

فَذَلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّۚ فَاِذَا بَدَأَ الْحَقُّ اِلَآءَ

الضَّلٰلِۙ فَاَنْتَ نَصْرَفُوْنَۙ

كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْا

اَنْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَۙ

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآءِكُمْ مَنْ يَّبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ

يُعِيْدُهُۥ قُلِ اللّٰهُ يَّبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُۥۙ فَاَنْتَ

تُؤَفَّكُوْنَۙ

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآءِكُمْ مَنْ يَّهْدِيْ اِلَى الْحَقِّۙ قُلِ

اللّٰهُ يَّهْدِيْ لِلْحَقِّۙ اَمَنْ يَّهْدِيْ

اِلَى الْحَقِّۙ اَحَقُّۙ اَنْ يَّتَّبِعَ اَمَنْ لَا

يَّهْدِيْۙ اِلَّا اَنْ يَّهْدٰىۙ فَاَلَمْ تَكُنْ كَيْفَ

تَحْكُمُوْنَۙ

راہ دکھایا ونچے تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجا فیصلہ کریتے؟
۳۷۔ انہیں وچو اکثر محض غن دی پیردی کریندن
بے شک دم حق دے مقابلے وچ کچھ دی فائدہ نہیں
پچیندا۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جائن والا ہو او
کریندن۔

۳۸۔ تے اے قرآن اللہ دے سوا کہیں کوہوں کوڑ نال نہ
بنایا وچ سبکدہا تے اے قرآن اوندی تصدیق کریندے جو
اس کہیں پہلے ہا تے کتاب کوں کھول کے بیان کریندے
اینرے وچ کوئی شک نیں جو اے کتاب تمام جہاں
دے رب و توبے۔

۳۹۔ کیا او کہن جو ایں انیوں کوڑ نال بنا گدھے توں اکھ
تہاں ایہو جہیں سورت بنا کے گن آؤتے جے تہاں پچے؟
تے تہاں اللہ دے سوا جہندی تہا کوں طاقت ہڑوے اوکوں
کوں وی (مدد دیکھتے) سبکدھنو

۴۰۔ سچ اے جے جو انہیں اسنجی چیز کوں کوڑ سبجے جیندا
انہیں کوں پورا علم وی نیں تے نہ ہن تک انہیں تیں ایندی
کوئی حقیقت کھلی «ایوس» انہیں کہیں پہلے لوکس وی جھلایا ہا
تے توں ڈیکھ ظالمیں دا انجام کیوں تھندے۔

۴۱۔ انہیں دچو کجھ ایندے تے ایمان کھن آوسن تے کجھ نہ
منین تے تیدار بگڑ گھٹن والیں کوں بڑا دھما جائدے۔
۴۲۔ تے جے او تیکوں کوڑا سمجھن تے توں اکھ میڈے
واسطے میڈا عمل تے تہا ڈا عمل تہا ڈے نال۔ جو میں
عمل کرینداں تہاں انہیں کہیں بری عرتے جو تہاں
کریندے؟ اوں کہیں میں بری آن۔

۴۳۔ تے انہیں وچ کجھ ایجنم جیرے تیدی ہول سنن
کیتے کن لائی رکھن کیا توں بوڑے کوں سٹا سبکدیں

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۳۷﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيلُوا بِهِ وَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا
كَذَّبْنَاكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۴۱﴾
وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي عَبْدٌ لِّكَ وَمَا أَدْرَاكَ أَنْتُمْ
بِرَبِّكُمْ وَمَا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۴۲﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَبْعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَرَ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿۴۳﴾

بھانویں اور عقل کنیں کم نہ گھنڈے ہوئیں۔

۴۴۔ تے انہیں وچ کچھ جیڑو مکی رہ ویندن تے کیا توں
ایتھیں اندھیں کوں راہ دکھا سگدیں بھانویں او بڑہرے
نہ ہوئیں۔

۴۵۔ بے شک اللہ سب کوں تے کچھ وی ظلم نہیں کریندا
اصل لوک اپنے اتے آپ ظلم کریندن۔

۴۶۔ تے میرے ڈینہہ انہیں کوں انجھی حالت وچ کھٹھا
کر لیس جیڑوں او ڈینہہ دامن ہک لحظہ روگین انہک بڑدھجے
کوں سناٹن۔ او لوک گھٹے مچن جنہیں اللہ دی طاقت
کوں جھٹلائے تے انہیں ہدایت نہیں پاتی۔

۴۷۔ تے یا اسان تیکوں اوندا کچھ دکھا ڈیسوں جو اسان
وعدہ کیتے انہیں نال یا وفات بڑے ڈیوں۔ انہیں ولٹا
سا ڈیو ول اللہ سیس خوب گوارہ جو کچھ او کریندن۔

۴۸۔ ہر امت واسطے ہک رسول جیڑا انہیں دا رسول
اندے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈتا
ویندے تے انہیں تے کوئی ظلم نہیں کیتا ویندا۔

۴۹۔ تے آبدن لے وعدہ کڈاں پورا تھی سی جے
تساں پچھے ء۔

۵۰۔ توں آکھ میں تے اپنے واسطے وی نفع تے نقصان
دا اختیار نہیں رکھیندا سوائے ایندے جو اللہ چاہے ہر قوم
دی ہک مدت جیڑاں انہیں دی مدت اندی نہ او ہک
لحظہ پچھو تے تھی کے بچ سگدن تے نہ اگوتھی کے۔

۵۱۔ توں آکھ تساں بڑسو جے او عذاب رات کوں یا

ڈینہہ کوں تہا ڈو او بچے مجرم اوں کیں کیوں بچ سگدن۔

۵۲۔ کیا جیڑاں او عذاب آویسی ول تساں من گھنسو۔ ہٹ
(منیندے ء) تے تساں پہلے جلدی منگدے باوے۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَنَىٰ
وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿۴۴﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۵﴾

وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِمَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۴۶﴾

وَأَمَّا نُورُكَ فَبَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ تُوفِّيكَ فَآلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۷﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۴۸﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۹﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْبِلُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَظًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا
يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۵۱﴾

أَنَّهُمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنُكُمْ بِهِ النَّارَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ وَلَئِیْسَ كُودُ أَكْیَاوِیْسٍ دِیْرَتِیْ رِہْنُ آلا عَذَابٍ
تُحْزِنُونَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے او تیں کنیں پچھن کیا عذاب برحق توں آکھ با
میدے رب دی قسم بے شک او برحق تے تساں
برانوے سبگدے۔

۵۵۔ تے جے ہر جان واسطے جیں ظلم کیتے زمین وچ
جو کجھ سے اونکوں بل ویندا تے او بھونگا بڑے کے
جان چھوٹا گھنڈے تے جڈاں او عذاب کوں بڑیکھسن
تے شرمندگی کوں کیسن تے انہیں دے درمیان
انصاف نال فیصلہ کر ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا
ویسی۔

۵۶۔ سَنُوبِیْ شُكَّ جَوَّاسِیْنِ تے زَیْنِ وِجِّ او اللہ
داۛ تے بے شک اللہ دا وعدہ سچاۛ تے اصل پہوں
سارے لوک چاندے نیں۔

۵۷۔ او ہو جو بندے تے او ہو مریندے تے ہو بند
تساں ولانے ولسیو۔

۵۸۔ اے لوگو! تہاڈو تہاڈے رب کنیں نصیحت
آگئیۛ تے سینے دی بیماریاں کیتے شفاء تے ہدایت تے
مومنین کیتے رحمت۔

۵۹۔ توں آکھ اے اللہ دے فعل تے اوندی رحمت
نال تے او ایندے اتے خوش تھیون اے اوں کنیں چنگاۛ
جو او جمع کریندے پین۔

۶۰۔ توں آکھ تساں بڑسو جو اللہ سیس لہائے تہاڈے
واسطے رزق تے تساں اوندے وچ کجھ حرام تے حلال
کر گدے توں آکھ کیا اللہ سیس تہا کوں اجازت ڈتیۛ
تَفْتَرُونَ ﴿۶۰﴾

یا تاساں اللہ تے کوڑ پرہمی کھڑے ؎

۶۱۔ جیرے لوک اللہ تے کوڑ پرہمندن انہیں دایامت
وے ٹینہ وے متعلق کیا خیال بے شک اللہ لوکین
چ تے فضل کرن والا تے انہیں وچو اکثر لوک شکر نیں
کریندے۔

وَمَا لَئِيْذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنْ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦١﴾

۶۲۔ تاساں کہیں حالت وچ نوے ہوندے تے تاساں
قرآن وچ کوئی حد نوے پڑھدے تے تاساں کوئی کم
نوے کریندے تے اسان تہا کوں پوری طراں بڑھدے
پے ہوندے ہیں جڈاں تاساں اندے وچ مشغول ہوندے
تیدے رب کنیں زمین وچ ذرہ وی کوئی
شے نیں کی پئی تے نہ آسمان وچ تے نہ
ایں کنیں چھوٹی تے نہ وڈی سچ لے ہے جو اکلے کتاب
وچ ہن۔

وَمَا تَكُوْنُ فِيْ سَانٍ وَمَا تَكُوْنُ مِنْ فُرَاتٍ وَ
لَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُوْهُداً اِذْ تُفِيْضُوْنَ
فِيْهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا اَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا اَكْبَرَ اِلَّا
فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦٢﴾

۶۳۔ سٹوبے شک اللہ وے دوستیں تے نہ کوئی بڑ
تے نہ او مونجے تھیندن۔

اَلَا اِنَّ اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٣﴾

۶۴۔ جیرے ایمان ایندن تے تقویٰ اختیار کریندن۔
۶۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی خوشخبری تے
آخرت وچ وی تے اللہ سے گاہیں وچ کوئی تبدیلی نیں
لے بہوں وڈی کامیابی ؎

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٦٤﴾
لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ لَا يَبْدِلُ
اِلٰهٌ اِلٰهًا ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٥﴾

۶۶۔ تے انہیں دی گال تیکوں مونجہ نہ کرے۔ بے شک
عزت ساری اللہ دی ؎ تے غلبہ وی او بہوں سٹ
والا تے جاٹن والا ؎

وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيْمُ ﴿٦٦﴾

۶۷۔ سٹو جو کج آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ؎
تے جیرے اللہ سے سوا پے شریک بیٹھن او انہیں دی
پیر وی نیں کریندے او صرف اپنے وہم دی پیر وی کریندن
تے او اٹکلیں نال کم کریندن۔

اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا
يَسْبُحُ لِلَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَاءُ اِنْ
يَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٦٧﴾

۶۸۔ اوبو جس تہاڑے واسطے رات بٹائی؟ تاں جو
تساں آرام پاؤ تے ڈینہہ روشن بٹائی بے شک ایندے
وچ اوں قوم کیسے جبرمی سٹیء نشان۔

۶۹۔ انہیں اکھئے جوالند سیس پتر پٹا گدھے اوپاک او
بے نیاز اوندے واسطے ہے جو آسائیں وچ تے جو
زمین وچ ایندی تساں کنیں کوئی دلیل کا؟ نیں۔ کیا تساں
الند سیس رے متعلق اوگال آبدے عوجیندا تہا کوں علم
نیں۔

۷۰۔ توں آکھ بے شک جبرمے اللہ تے کوڑہ میندن
او کامیاب نیں تھیندے۔

۷۱۔ دنیا وچ تھوڑا فائدہ ول انہیں ساڈو وٹے
ول اساں انہیں کوں ڈاڑھا عذاب چکھیسوں ات گاہوں
جو او کفر کریندن۔

۷۲۔ انہیں کوں نوح دی خبر سنا جڑاں اوں اپنی قوم کوں
آکھیا جو اے میڈی قوم جے میڈا مرتبہ تے اللہ دی
آیات نال میڈا نصیحت کرن تہا کوں چبگا نیں لگدا تے
میڈا اللہ تے بھروسہ؟ تساں آپ تے اپٹے شریکیں تے
سامانیں تے تدبیریں کوں جمع رکھو پچھیں تہاڑے اتے تہاڑی
کوئی گال کی زہ وچے ول میڈے خلاف فیصلہ کر
ڈیو تے میکوں مہلت نہ ڈیو۔

۷۳۔ جے تساں پھر وچڑیں تساں کنیں کوئی اجر نیں
مگدا میڈا بدلہ اللہ کنیں ہے تے میکوں حکم ڈتا گئے
جو میں پورا فرمانبرداریں ونچاں۔

۷۴۔ انہیں اوکھوں جھٹلائے تے اساں اوکھوں تے اوندے
نال آلیں کوں ہٹری وچ بچا گدھے تے اساں انہیں
کوں جانشین بٹائے تے جنہیں ساڈی آیات کوں

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ
الْعَزِيزُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا
أَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا
يُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾
مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْزِلُ بِهِمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

وَأَنذَرْتَهُمْ نَبَأَ نَوْحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يُعْمِرُ
كَانَ كَبِيرًا عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَلَمْ
يَلْقَ اللَّهَ تَوَكَّلْتُ فَأَجِيعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غَنَةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧٢﴾

إِنْ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْنِي مِنْ آجُرٍ إِنْ آجُرِي إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٣﴾

فَكَذَّبُوهُ فَتَبَيَّنَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ
وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَ أَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُتَذَرِّينَ ﴿۳۹﴾

جھٹلائے اسان انہیں کون غرق کر ڈرتے توں ڈیکھ جو
انہیں وا کیا انجام جنہیں کون ڈرایا گیا ہا۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُتَعَدِّينَ ﴿۳۹﴾

۴۵۔ ول اسان اوندے بعد انہیں دی قوم دو رسول پھینٹیں
او انہیں دو کھلے کھلے نشان گھن کے آئن جیرے اس کیں
پہلے جھٹلا چکے ہن او انہیں نیش مینا۔ ایویں اسان حد کیں
دو حد والیں دے دلیں تے مہر لاڈیندے ہیں۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ
وَمَلَأْهُ بِالْيَمِينِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا فَجُورِينَ ﴿۴۰﴾

۴۶۔ بجھیں اسان انہیں مے بعد موسیٰ تے ہارون کون
فرعون تے اوندے سرداریں دو پھٹے اپٹے نشان ڈے
کے انہیں وڈائی کیتی تے او مجرم قوم ہائی

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿۴۱﴾

۴۷۔ تے جڈاں انہیں دو ساڈے ولوح آگے انہیں آکھے
اسے بے شک کھلا کھلا جادو۔

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ ﴿۴۱﴾

۴۸۔ موسیٰ آکھے کیا تساں حق مے متعلق اے آبدے
جڈاں او تہا ڈو آگے کیا اے جادو تے جادوگر کامیاب
نیش تھیندے۔

قَالُوا اجْعَلْنَا مِثْلَهُمَا فَمَجَّاهُمْ رَبُّنَا وَجَعَلْنَا بَعْضُنَا
بَعْضًا سُلَاطِمًا لِّبَعْضٍ وَجَعَلْنَا أَمْوَالَهُمْ
قُلُوبًا يَلْبِغُونَ فِي الْأَرْضِ وَمَا عَنَّا لَكُنَّا
يُؤْمِنِينَ ﴿۴۲﴾

۴۹۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈے کولہو ایں واسطے آئیں
جو توں ساکوں اتھو ہٹا ڈیویں جیندے اتے اسان اپٹے
پیرو ڈاڈے کون پاتے تے مک وچ تہاکوں وڈائی
مل ونچے اسان تہاکوں اصلو نہ منیسوں۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُؤْتُونِي بِحُلٍّ سِحْرِ عَلَيْهِ ﴿۴۳﴾

۸۰۔ تے فرعون آکھے تساں میڈو ہر علم دالے جادوگر
کوں گھن آڈو۔

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَى الْقَوْمَ مَا أَنْتُمْ
مُتْلِقُونَ ﴿۴۴﴾

۸۱۔ جڈاں جادوگر آگئیں انہیں کوں موسیٰ آکھے جو تساں
شنے اوسو۔

فَلَمَّا الْقَوْمَ قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيَبْطِلُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۴۵﴾

۸۲۔ جڈاں انہیں سٹے موسیٰ آکھے جو تساں گھن آئے
تے پیش کیتے اے سارا دکھا بے شک اللہ سٹیں
انکوں ضرور مٹا ڈیسی بے شک اللہ سٹیں فساد کرن والیں
دے کم کوں کامیاب نیش کریندا۔

۸۳۔ تے اللہ سیس حق کوں اپنئے گاہیں دے نال سچا ثابت کریندے بھانویں مجرم ناپسند کرن۔

۸۴۔ تے موسیٰ تے اوندی قوم دے تھوڑے جہیں جو ان ایمان گھن آئے باقیں ایں ڈر توں نہ منیا یا جو فرعون تے اوندے سردار انہیں کوں کہیں مصیبت وچ نہ پاڈیوں تے بے شک فرعون زین وچ وڈا بنیا پیا یا تے بے شک او حد کنیں ددھن والیں وچو با۔

۸۵۔ تے موسیٰ آکھئے اے میٹھی قوم جے تساں اللہ تیں ایمان ایندے ء تے اوندے اتے بھروسہ کرو جے تساں سچے فرمانبردار ہوسے۔

۸۶۔ انہیں آکھئے اساں اللہ تے بھروسہ رکھیندے ہیں اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم کیے آزمائش واسبب نہ بنا۔

۸۷۔ تے ساکوں کافریں کنیں اپنی رحمت نال بچا۔

۸۸۔ تے اساں موسیٰ تے اوندے بھراکوں وحی کیتی جو تساں معروچ اپنی قوم واسطے رہن دیاں کجھ جہیں خاص کر گھنوتے اپنئے گھریں کوں آٹے سامنے بناؤ تے نماز پھا کے پڑھوتے مومنین کوں خوش خبری ڈے ڈے۔

۸۹۔ تے موسیٰ آکھیا اے ساڈے رب بے شک تیں فرعون تے اوندے سرداریں کوں سوٹھپ (دنیا دا) بڑے تے دنیاوی زندگی وچ مال بڑے لے ساڈے رب ایں واسطے جو او تیبے رستے کنیں بٹاؤن لے ساڈے رب انہیں دے مال برباد کر ڈے تے انہیں دے دلیں تے سزا لہا او ایمان نہ انیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھن۔

وَيُحْيِي اللَّهُ الْحَيَّ بِحِلْمِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٣﴾

مَّا أَمَّنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٤﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٥﴾

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بَيْوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٩﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتُكُمْ فَاَسْتَجِبُوا وَلَا تَتَّبِعُوا
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۱﴾

وَجُورُنَا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا كَفًّا إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَوَقُ قَالَ
أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَآئِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۲﴾

الَّذِينَ وَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَ كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۹۳﴾

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً
وَأَنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغٰفِلُونَ ﴿۹۴﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ مَبَآئِدَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۵﴾

وَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۹۶﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۹۷﴾

۹۰۔ اللہ سب سے بڑا ہے تہا بڑی بڑو ناہیں دی دعا قبول
کر گدی گئی تے تے اسان بڑوہیں پیر جانی رہو تے انہیں
مے راہ دی بیروی اصلو نہ کرو جیر مے علم نیں رکھیندے۔
۹۱۔ تے اسان بنی اسرائیل کوں سمندر کنیں پار لنگھائے
سے تے فرعون تے اوندے لشکر منہ زوری تے فلم
نال انہیں دایچھا کیے تے جڈاں او غرق تھیوٹ گے
تے اوں آکھے میں میندا جو بے شک کوئی معبود نیں
اوندے سوا جیندے اتے بنی اسرائیل ایمان گمن آئن تے
میں فرمانبرداریں دچھ ہاں۔

۹۲۔ ہن میندیں پہلے تیں نافرمانی کیتی تے توں گیٹر
گھٹن والیں دچھ ہاویں۔

۹۳۔ اچ اسان تیبے بدن کوں نجات دیندے ہیں
تاں جو توں نشان ہوویں انہیں واسطے جیر مے تیبے
بعد آدن تے بے شک پہوں سارے لوک ساڈی آیات
کنیں غافلن۔

۹۴۔ تے اسان بنی اسرائیل کوں سچائی والی جا بڑی
تے اسان انہیں کوں پاک چیزاں دتن علم آون
مے بعد انہیں اختلاف کیتے بیشک
تیبہ ارب انہیں مے درمیان قیامت مے ڈینہ فیصلہ کر
ڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

۹۵۔ تے جے توں شک وچ ہوویں ایندی دچھ کنیں جو
اسان تیبہ لہائے تے توں کچھ انہیں لوکس کنیں جیر مے
تیں کنیں پہلے کتاب پڑھدن بے شک تیبہ و تیبہ
رب کنیں حق آگئے تے توں شک کرٹ والیں دچھ نہ ہن۔
۹۶۔ تے انہیں لوکس وچو نہ اصلو ہن جنہیں اللہ دے نشانیں
کوں جھٹلائے تاں تاں گھاٹا پاوٹ والیں دچھ ویسیں۔

۹۷۔ بے شک جیندے اتے تیبڑے رب ولو عذاب دی خبر آگئی ۛ او ایمان نہ انیس۔

۹۸۔ بھانویں انہیں کنیں ہر قسم دے نشان آونجن ول دی او نہ منیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھ گھن۔

۹۹۔ کیوں کوئی ایجھی وستی نہ تھی جیڑی ایمان گھن آوے با سوائے یونس دی قوم دے جیڑاں او ایمان گھن آئیں اسان انہیں کنیں ذلیل کرن والا عذاب بٹاڈتے تے انہیں کوں ہک وقت تیں فائدہ ڈتے۔

۱۰۰۔ تے جے تیبڑا رب چاہندا جیڑے زمین وچ بن سائے ایمان گھن آون ہا کیا توں لوکیں کوں مجبور کر لیس جو او ایمان گھن آون۔

۱۰۱۔ کبیں شتمن کوں اختیار نہیں جو او اللہ دے حکم دے بغیر ایمان گھن آوے تے اللہ سیئیں انہیں تے عذاب نازل کریندے جیڑے عقل نیں کریندے۔

۱۰۲۔ توں آکھ ڈیکھ جو آسمانیں تے زمین وچ نشان تے ڈراوے فائدہ نیں ڈیندے اوں قوم کوں جیڑے ایمان نہ آنے۔

۱۰۳۔ تے کیا او انتظار کریندے بین انہیں لوکیں دے جہاڑیں آلی کار جیڑے انہیں کنیں پہلے گذر گئیں توں آکھ تسار انتظار کرو میں دی تہاڈے نال انتظار کرٹ والیں وچو ہاں۔

۱۰۴۔ پچیس اسان اپٹے رسولیں کوں تے مومنین کوں پچا گھنسون ایویں ساڈے اتے مومنین کوں پچا دنا فرض۔

۱۰۵۔ توں آکھ اے لوکو جے تسار میڈے دین دے تعلق شک وچ ہونے تے میں انہیں دی عبادت نیں کریندا جیڑی تسار اللہ دے سوا عبادت کریندے ۛ تے اصل میں

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

لَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ خَلَّتْ بِرِوَالْعَذَابِ ۝

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَنَنَعُهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَلَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۝

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا ۝

فَأَنذَرْتُكَ النَّاسَ أَن يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوَمِّنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝

قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ قُلِ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ۝

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي

فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ

أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم ۖ وَأُؤْتِ أَنْ أَكُونَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

عبادت کریند ان اللہ دی حیرھا تہا کول مریدے تے میوں
حکم جوتا گئے جو میں مومنین وچو ہاں۔

وَأَنۢ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الشَّارِكِينَ ۝

۱۰۶۔ تے توں اپنی توجہ کول دین دوکر الویں جو توں ہرڈنگ
ول کنیں پاک ہوویں تے توں مشرکین وچو نہ بن۔

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَفْعَلُ وَلَا يَفْزُقُ
فَإِنۢ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِن الظَّالِمِينَ ۝

۱۰۷۔ تے توں اللہ دے سوا کہیں کول نہ سبڈ جیرھے تیکوں
نہ نفع جوبندن نہ نقصان تے جے توں اے کرسیں بیشک
توں ظالیم وچو بن ویس۔

وَأَنۢ يَتَسَنَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَ أَن يَرُدَّكَ بِخُلُقٍ فَلَا رَآدَ لِقَضَايِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنۢ
يَشَاءُ مِّنۢ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝

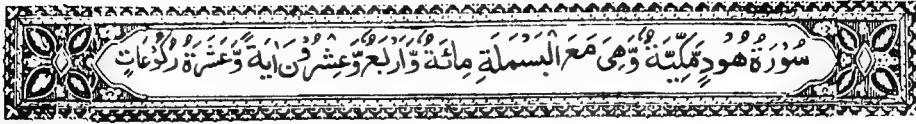
۱۰۸۔ تے جے اللہ سیس تیکوں کوئی تکلیف پچا دے
اوندے سوا کوئی ہیا ہٹا نہیں سگدا جے تیڈے کیتے
کوئی چنگائی چا ہے تے اوندے فضل کول کوئی روکٹ والا
نئیں۔ اپٹے بندیں وچو جندے اتے چا بندے اپنا فضل
کریدے تے اوہوں بخشٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔

قُلۡ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَنۢ
اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ۝

۱۰۹۔ توں اکھ اے لوکو تہا ڈو تہا ڈے رب ولو حق آگئے
تے جیرھا ہدایت پیسی او اپنی ذات دے فائدے کیتے
ہدایت پیسی تے جیرھا گمراہی پیسی اوندنا نقصان ہو نکوں تھیں
تے میں تہا ڈا ذمہ وار نہیں۔

وَأَتَيْنَا مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۖ وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝

۱۱۰۔ توں اوندی پردی کر جو تیڈو وحی کیتی گئی تے توں صبر
کر جے تیں اللہ فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔



سورة ہود مکیء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۴ آیات تے ۱۰ رکوعن

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جبرما بن منگئے
بُيُوتٌ وَاللّٰهُ تَعَالٰی وَلَوْلَا رَحْمَةُ رَبِّكَ لَأَكْبَرْتَ ۝۱
- ۲۔ میں اللہ بکھینڈ والا ہاں۔ اسے کتاب جیندی آیات
مضبوط کیتیاں گئیں تے ول سیاٹے تے بہوں باخبر خدا
ولو کھول کھول کے بیان کیتیاں گئیں۔
الَّذِينَ كُتِبَ لَهُمُ الْقُرْآنُ فَأُولَٰئِكَ يَتْلُوهُ حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنَ الْمَسْجِدِ ۝۲
- ۳۔ جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو میں تہاڑے
واسطے خدا ولو ڈراون والا تے نو شجری ڈیون والا ہاں۔
وَمَا يَتْلُوهُ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ يُعَلِّمُونَ ۝۳
- ۴۔ تے تساں اپنے رب کئیں بخشش منگوتے ول اوندو جھکو
او تہا کوں ہر مقررہ وقت میں چنگا سامان ڈیسی تے ہر فضل
والے کوں اپنا فضل ڈیسی جے تساں پھر ولیوتے بے شک
میں تہا کوں ہک وڈے ڈینہ دے عذاب کئیں ڈرینداں۔
وَمَا يَتْلُوهُ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ يُعَلِّمُونَ ۝۴
- ۵۔ اللہ دو تساں ولے تے او ہر شے تے قادر۔
بِأَمْرِ رَبِّكَ يَوْمَ يَخْرُجُ الَّذِينَ هُمْ يُعَلِّمُونَ ۝۵
- ۶۔ سٹوبے شک او اپٹے سینے مرڈیندن تاں جو او اول
کئیں کئے رہوں۔ سٹو جڈاں او اپنے کپڑے پیندن تے
جو او کیندن تے جو او ظاہر کریندن او چاندے بیشک
او سینے دی گالہیں کوں جاتے والا۔
وَمَا يَتْلُوهُ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ يُعَلِّمُونَ ۝۶

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۵﴾

۷۔ زمین وچ کوئی جانور نیس جیندا رزق اللہ دے دے نہ جوڑے تے او چاندے اوں جانور دی عارضی رہن دی جا تے مستقل رہن دی جا کوں دی۔ اے سب کچھ کھلی کھلی کتاب وچ۔

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَعْبُودُونَ مِنْ بَعْدِ الْوَيْلِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿۶﴾

۸۔ او جوہ جس آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیے تے اوں عرش پانی تے ہے تاں جو تہاڑا امتحان گھنے جو تہاڑے دجو کون چنگا کم کریدے تے جے توں آکھیں جو بے شک تساں مرٹ دے بعد اٹھالے ویس تے کافر ضرور آکھن جوڑے تے کھلا کھلا جادو (دکھاو)

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ الْيَوْمَ يَآتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۷﴾

۹۔ تے جے اساں انہیں کنیں عذاب گھٹری دی مدت میں پھیر کر ڈیوں تے او ضرور آکھن کیرھی شے اوں کوں رکنیدی پئی سٹو جیڈاں انہیں تے او عذاب اوسے انہیں کنیں بنایا ویسی تے جیرے عذاب تے او کھلے ہن اوہو انہیں کوں ولید گھنسی۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كُفُورًا ﴿۸﴾

۱۰۔ تے جے اساں انسان کوں اپٹے ولور رحمت چکھاؤں ولا اوں کنیں کھس گھنوں تے بے شک او ناامید تے ناشکرا تھیویندے۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَشْتَهَىٰ يَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنْيَ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿۹﴾

۱۱۔ تے جے اساں اوں کوں بڑکھ پھچٹ دے بعد نعمتاں چکھاؤں تے او ضرور آکھن میڈیاں مصیبتاں ٹل گئیں تے بے شک او بہوں اکر پکڑن والا تے فخر کرٹ والا۔

إِنَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَبَلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿۱۰﴾

۱۲۔ سوانے انہیں دے جیرے صبر کرن تے جینگے کم کرن ایسے ہن جنہیں واسطے دوا اجر تے بخشش۔

فَلَحَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَصَافِيٌّ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۱﴾

۱۳۔ کافر اے امید کریندن جو توں اپنی وحی دا حصہ چھوڑ ڈیسیں تے ایندے نال تیڈا سیدہ تنگ تھیویندے کافریں دے اے آکھن تے جواوندے اے خزانہ کیوں نیس لٹھا یا اووندے نال فرشتہ کیوں نیس آیا توں تے محض ڈراوٹ

والا میں تے اللہ ہر نئے داکار ساز۔

۱۴۔ کیا او آبدن جو ایں کتاب گھر گدھی ۷ توں آکھ جے تسان
سچے ۷ تے ایجو جیہاں بڑا سورتاں گھر بڑ کھاو تے
اللہ دے سوا جیندی تہا کوں طاقت سب گھنو

۱۵۔ جے او نیکیوں جواب نہ بولون (تیڈی گال نہ منن) اتے
توں چاٹ گھن جو تیڈو ہلایا گئے او اللہ دے علم نال تے
اللہ دے سوا پیا کوئی عبادت دے لائق نئیں تے کیا تسان
فرمانبر وارنہ سو۔

۱۶۔ جیرھا دنیاوی زندگی تے اوندے سوٹھپ کوں چا سہی
اساں انہیں دے اعمال دابلہ ایندے وچ پورا کر ڈیسوں
تے انہیں کیتے اوندے وچ کوئی کمی نہ کیتی ویسی۔
۱۷۔ اے او لوکن جنہیں واسطے آخرت وچ صرف بھاء تے
ایندے وچ جو بٹائے انہیں او ونجج ویسی تے جو او کیندے
پین اوتاہ تھی ویسی۔

۱۸۔ کیا جیرھا شخص اپنے رب کیں روشن دلیل تے قائم
تے جیندے تیکھو خداو لوک گواہ اوس تے اوں کیں پہلے
موسیٰ دی کتاب اماں تے رحمت بائی آپکے ۷ اے اوں کوں
میندن تے جیرھا انہیں ٹولیں دچو نہ نیسی اوندے وعدے
دی جا بھاء۔ ایندے بارے وچ کہیں شک وچ نہ پو
جے شک اے تیڈے رب ولو سچ تے اکثر لوک
ایمان نئیں ایندے۔

۱۹۔ اوں کیں وڈا ظالم کوں جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے
اے لوک اپنے رب دے سامنے پیش کیتے ولین تے
گواہ اکھن اے لوکن جنہیں اپنے رب تے کوڑ بدھن
سٹو فالیں تے اللہ دی لعنت۔

۲۰۔ تے ظالم اوہن جیرھے اللہ دی راہ کیں روکیندن تے

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا تُفُوًتَ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ۝

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ يَمِينِهِ ذَرِّيَّةٌ مِّنْ ذَرِّيَّتِهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ
الْأَغْوَابِ قَالَتِلَا مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي
مِيزَانِهِ قِيَّتُهُ إِنَّهُ أَغْنَىٰ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ
يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ إِلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ۝

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۶۱﴾

اوندے وچ بگ پیدا کرن چاہندن تے اے آخرت دے وی منکرن۔

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَضْعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا يَبْصُرُونَ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اے لوک ملک وچ اللہ والیں کوں ہر انیس بگدے تے اللہ دے سوا بیا کوئی انہیں دے سبکتی نیں انہیں کوں وڈا عذاب ڈنا ویسی نہ او سُنن دی طاقت رکھیندن تے نہ او بڑیکھ سگدن۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۶۳﴾

۶۲۔ ایسے لوکن جنہیں اپنے آپ کوں گھٹے وچ سٹے تے جیرھا او کوڑ گھڑندے ہن او وی دُکھ گئے۔

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسَرُونَ ﴿۶۴﴾

۶۳۔ بے شک اے گال پکی جو او آخرت وچ گھٹا پاوٹ والن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۶۵﴾

۶۴۔ بے شک جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک عمل کیتے نیں تے اپنے رب دو بھک گئیں ایسے لوک بہشتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَصْحَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسُّبْحِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۶۶﴾

۶۵۔ دو لوکس دی مثال اندھے تے بوڑے سو جھاکے تے سُنن والے کیا انہیں ڈوناں دی حالت بکو جیس تھی بگدی کیا تاساں دل وی نیں سمجھندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۶۷﴾

۶۶۔ تے اسان نوح کوں اوندی قوم دو پہنچے تے اول آکھے بے شک میں تہا ڈو کھلا کھلا ہوشیار کرن والا ہاں

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ إِلَٰهٍ ﴿۶۸﴾

۶۷۔ جو تاساں اللہ دے سوا بیا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈے اتے ڈکھ دالے ڈیہندے عذاب کنیں ڈرواں۔

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَىٰ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَىٰ إِلَّا تَابِعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ يَبَادُوا بِلِئَالِي النَّارِ وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْظُرُكُمْ كَذِبِينَ ﴿۶۹﴾

۶۸۔ اوندی قوم دے کافرین وچو وڈے لوکس آکھے اسان تیکوں اپنے جیہاں بندہ ڈہرے میں تے میں تیریدی پیری کیٹی او عالم نگاہ وچ سب توں زیادہ ذلیل لوکن اسان تہا ڈے وچ اپنے اتے کوئی فضیلت نلے ڈہرے تے اسان تہا کوں کوڑا سمجھندے میں۔

قَالَ يَقَوْمِ ارْءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلَیْبَةً
مِّنْ سَرَفِیْ وَاتَّبَعْتُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِیْ
فَعُیْبَتٌ عَلَیْكُمْ اَنْزَلْنٰ مَكُوهًا وَاَنْتُمْ لَهَا
كِرْهُوْنَ ۝۹

۲۹۔ اوں اکھیاے میڈی قوم تساں بھلا بڑسو جے میں
اپنے رب کیں کملی دلیل تے ہواں تے اوں میگوں اپنے ولو
رحمت وی ہوتی جیر می تہا بڑے اتے ظاہر کاء نیں تھی
پئی (بڑسی نیں پئی) کیا اساں تہاکوں او دلیل زوریں
ریت منوا گھنوں بھانویں تساں ناپسند کرو۔

وَيَقَوْمِ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَیْہِ مَا لَا اِنْ اَجْرٰی اِلَّا
عَلٰی اللّٰہِ وَمَا اَنَا بِطَارِدٍ الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اِنَّہُمْ مُّلقٰو
رَبِّہُمْ وَلٰکِنِّیْ اَرْسَلْتُکُمْ قَوْمًا تَجْہَلُوْنَ ۝۱۰
وَيَقَوْمِ مَنْ یَنْصُرُنِیْ مِنَ اللّٰہِ اِنْ طَرَدْتُّہُمْ اَنَا
تَدَّکُرُوْنَ ۝۱۱

۳۰۔ تے اے میڈی قوم میں تساں کیں ایندے بدسچ کوئی
مال نیں منگدا میڈا بدلہ صرف اللہ کیں ہے تے منوں والیں
کوں میں دھکے ڈیوں والا نہیں۔ بے شک او اپنے رب کوں
ملوں والیں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھاں۔
۳۱۔ تے اے میڈی قوم جے میں دھکے ڈیواں تے اللہ لو
ملن آئی سزا توں بچاؤں کیجئے میڈی کون مدد کرے کیسا
تساں دل دی سمجھندے تو ہے۔

وَلَا اَقُولُ لَکُمْ عِنْدِیْ خَزَآئِنُ اللّٰہِ وَلَا اَعْلَمُ
الْغَیْبَ وَلَا اَقُولُ اِنِّیْ مَلٰکٌ وَلَا اَقُولُ لِلَّذِیْنَ
تَدَّعٰوٰی اَعِیْبُکُمْ لَنْ یُّؤْتِیَہُمُ اللّٰہُ خَیْرًا اَللّٰہُ
اَعْلَمُ بِمَا فِیْ اَنْفُسِہُمْ اِنِّیْ اِذَا لَیْسَ الظّٰلِمِیْنَ ۝۱۲

۳۲۔ تے میں تہاکوں اے نیں آہا جو میں کیں اللہ دے
خزانے ہن تے میں غیب وی نیں جاندہ تے نہ میں اے
آہاں جو میں فرشتاں تے نہ میں آہاں انہیں لوکں دے
متعلق جیرے تہا بڑی اکھیں وچ ذلیلن جو اللہ سیں انہیں
کوں چھکائی اصلو نہ ڈیسی اللہ جاندے جو انہیں دے دیں
وچ بے شک میں ظالمیں وچو تھی ویساں جے میں تہا بڑی
گول مناں۔

قَالُوا یٰنُوحُ قَدْ جَدَلْنَا فَاکْثَرْتَ جَدَلَنَا فَآئِنَا
بِمَا نَعِدُ نَا اِنْ کُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ۝۱۳

۳۳۔ انہیں آکھئے اے نوح توں ساڈے نال بحث کر
چکیں تے بہوں بحث کر چکیں جے توں سچا ایں تے او عذاب
گھن آجیں کیں ساکوں ڈیریں۔

قَالَ اِنَّمَا یَاْتِیْکُمْ بِہِ اللّٰہُ اِنْ شَاءَ وَمَا اَنْتُمْ
بِعٰجِزِیْنَ ۝۱۴

۳۴۔ اوں آکھئے جے اللہ چاہی تے او تہا بڑے اتے
اونکوں گھن اوسی تے تساں اونکوں روک لوئے سگدے

وَلَا یَنْفَعُکُمْ نَصِیْحٰی اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَکُمْ
اِنْ کَانَ اللّٰہُ یُرِیْدُ اَنْ یُّعْوِیْکُمْ هُوَ سَرَبَکُمْ

۳۵۔ تے میڈی خیر خواہی تہاکوں کائنات نہ ڈیسی جے میں
تہا بڑی خیر خواہی چاہاں وی جے اللہ تہاکوں ہلاک کرن چاہے

وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي
وَإِنَّا بَرِيٌّ مِّنَا تَجَرَّمُونَ ﴿۶﴾

وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا
مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷﴾

وَاصْبِرْ لِفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿۸﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ
سُخْرًا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُونَ مِنِّي فَإِنَا نَسْخَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿۹﴾

تَسُوفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۱۰﴾

كَتَبَ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَكَانَ الْثَنُورُ
قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ
أُشْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنٌ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا
قَلِيلٌ ﴿۱۱﴾

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُزْسِمُهَا
إِن رَّبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۲﴾

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ
نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ ارْكَبْ مَعَنَا وَ

تے ا و تہا ڈارب تسال اونڈو ول ولسو۔

۳۶۔ کیا او کہیں اے اوں آپ گھڑی، توں اکھجے میں
آپ گھڑی، تے میڈا جرم میڈے اتے پوسی تے میں
تہا بڑے جرم میں کیں بری آں۔

۳۷۔ تے نوح دو وحی کیتی گئی، جو بے شک تیلہی قوم وچ
جیرے ایمان گھن آن انہیں نے سوا بیا کوئی وی ایمان نہ
انہی تے توں جو اوکریندے پین اونڈے اتے افسوس نہ کر۔

۳۸۔ توں ساڈی اکھیں دے سایٹے تے ساڈی وحی دے مطابق بیوی
بٹاتے نکالیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کریں بیشک
او غرق کیتے ولین۔

۳۹۔ تے او بیوی بٹینا با تے جڈاں اونڈی قوم را کوئی وڈا
آدی اتھاؤ لگھے با اونڈے اتے کھن با اوں اکھیا جے اچ
تساں ساڈے نال کھدے، بے شک اساں وی تہا بڑے
ایکھلسوں جیویں تسال کھدے۔

۴۰۔ تے جلدی تہا کوں پتہ لگ ولسی جو کیندو ذیل کرن والا
عذاب اونڈے تے کیندے اتے مقیمی عذاب ہنڈے۔
۴۱۔ تے جڈاں ساڈا حکم آویسی تے نیں ویہہ پوسی زور نال
اساں اکھسوں ایندے وچ ہر شے دے جڈوڈو جوڑے
سوار کر تے اپنے گھروالیں کوں وی تے منٹ والیں کوں سوئے
اوں شخص دے جیندے کیتے ساڈے عذاب دا حکم جاری تھ
چکے۔ اونڈے منٹ والے بہوں تھوڑے ہن۔

۴۲۔ تے اوں اکھے اونڈے وچ سوار تھی و نچوالہ دے نال
نال اوڑسی تے اللہ دے نال نال کھڑی بے شک میڈا
رب بہوں بخشش والا تے ول ول رکھ کرن والا۔

۴۳۔ تے او بیوی انہیں کوں گدی ویندی بانی پہاڑیں آئی کار
اچی لہریں وچ تے اوں ویلھے حضرت نوح اپنے پتر کوں

لَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۰﴾

سُبیئے اول دلیہ او اوں کنیں انج تھی گئے اے میڈے
پترتوں ساڈے نال سوار تھی وچ تے توں کافرین
وچوں نہ بیٹ۔

قَالَ سَأُوۡقَىٰٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّغۡصِبُنِي مِنَ الْمَآءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ اِلَیَّوۡمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ
بَیۡنَهُمَا الْمَوۡجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغۡرِبِیۡنَ ﴿۳۱﴾

۳۴۔ اوں آکھئے میں بٹیں کہیں پہاڑی تے پناہ گھنساں
او میکوں پانی کنیں بچا گھنسی۔ اوں آکھئے اچ اللہ اے
عذاب کنیں کوئی نیں بچا سگدا سوائے اوندے جندے
اتے او رحم کرے تے ہوں ویلے بڑونا میں دے درمیان
ہک پھولی اکہی تے او پڑن والیں وچ تھی گیا۔

وَقِيلَ يَا اَرۡضُ اَبۡلِیۡ مَآءِکِ وَیَسَّآءِ اَقۡلِیۡحِی
وَعِیۡضُ الْمَآءِ وَقُضِیۡ الْاَمۡرُ وَاسۡتَوۡتَ عَلَی النَّوۡدِی
وَقِيلَ اَعۡدَاۗءُ لِّلۡقَوۡمِ الظَّٰلِمِیۡنَ ﴿۳۲﴾

۳۵۔ تے آکھیا گیا اے زمین توں اپنے پانی کوں نکل
دیج تے اے آسمان توں دی کھڑ دیج تے پانی سک گیتے آکھیا گیا ظالم
قوم واسلے تباہی مقدر۔

وَنَادٰۤی نُوۡحٌ رَبِّہٖ فَقَالَ رَبِّ اِنۡ اِبۡنِیۡ مِنْ اٰہِلِی
وَ اِنۡ وَعَدَکَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحۡکَمُ الْحٰکِمِیۡنَ ﴿۳۳﴾

۳۶۔ تے نوح اپنے رب کوں سُبیئے اے میڈے رب
بے شک میڈا پتر میڈے گھر والیں وچو تے بے شک تیرا
وعدہ سچا تے توں ساریں فیصلہ کرن والیں وچو چگا فیصلہ
کرن والا میں۔

قَالَ یٰۤنُوۡحُ اِنَّہٗ لَیۡسَ مِنْ اٰہِلِکَ اِنَّہٗ عَمَلٌ غَیۡرُ
صَالِحٍ فَلَا تَشۡتٰی مَا لَیۡسَ لَکَ بِہٖ عِلۡمٌ اِنَّیۡ
اَعۡظَمُ اَنْ تَکُوۡنَ مِنَ الْجَہِلِیۡنَ ﴿۳۴﴾

۳۷۔ اللہ آکھئے اے نوح اے تیرے گھر والیں وچو اصلو
نیں اوندے کم چنگے نیں۔ توں میں کنیں ایجا سوال نہ کر جیدا
تیکوں علم نیں۔ میں تیکوں نصیحت کرینداں اے نہ تھیوے جو
توں جاہلیں وچو تھی ونجے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّیۡ اَعُوۡذُ بِکَ اَنْ اَسۡئَلَکَ مَا لَیۡسَ لِیۡ بِہٖ
عِلۡمٌ وَّ اِلَّا تَغۡفِرۡ لِیۡ وَ تَرۡحَمۡنِیۡ اَکُنۡ مِنَ
الۡخٰسِرِیۡنَ ﴿۳۵﴾

۳۸۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میں تیرے ام شام وچ
اندل جو میں تیں کنیں او سوال کراں جیدا میکوں علم نیں تے
جے میں میکوں نہ بخشیا تے میڈے اتے رحم نہ کیتا تے میں
گھانا پاوٹ والیں وچو تھی ویساں۔

قَبِلَ یٰۤنُوۡحُ اٰھِیۡطِ بِسَلٰمِ مِّنَّا وَبَرَکٰتِ عَلَیۡکَ وَ
عَلٰۤی اُمۡمِ مِّنۡ مَّعَکَ وَاُمۡمٌ سَبَقَہُمۡ بِیۡمٰتِہُمۡ
مِّنَّا عَدَاۤءُ الْیَمِیۡمِ ﴿۳۶﴾

۳۹۔ آکھیا گیا اے نوح ساڈے ولو سلامتی نال تے انہیں
برکتیں نال جبریاں تیرے تے انہیں امتیں تے تھیں جبریاں
تیرے نال سفر کرتے کجہ جالعات اوہن جہیں کوں

ضرور اسان فائدہ کچھ سول تے پچھیں انہیں کول ساڈے
ولو دکھ والا عذاب پہنچسی۔

۵۰۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیڑھیاں اسان تیکوں وحی
کیتن ایں کنیں پہلے نہ توں تے نہ تیڈی قوم ایکوں
چاندی بان توں صبر کر بے شک چنگا انجام النکسین ڈرٹ
والیں دا۔

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝

۵۱۔ تے عاد دو انہیں مے بھرا ہود کول پھٹے سے اول
آکھئے اے میڈی قوم تساں اللہ دی عبادت کرواوندے
سوا کوئی تہاڈا مبود نہیں۔ تساں تے صرف کوڑ گھڑٹ
والے۔

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ يَقَوْمِ اتَّقُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۝

۵۲۔ اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایند کوئی اجڑیں منگدا میڈا اجر
محض اللہ دے ذمے ہے جیں میوں پیدا کیتے کیا تساں
عقل کنیں کم نو مے گھندے۔

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۵۳۔ اے میڈی قوم تساں اپٹے رب کنیں بخشش منگوتے
ہوندو رجوع کرو او تہاڈے اتے آسمان کنیں ڈاڈھا
میند و سبسی تے تہا کول طاقت دے بعد بی دودھ طاقت
ڈیسی تے مجرم حق کے خدا کنیں مز نہ پھرو۔

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُكُمْ رَبُّكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُرِزُّكُمْ قُوتًا إِلَى ثَوَاتِكُمْ
وَلَا تَسْأَلُوهُ مُجْرِمِينَ ۝

۵۴۔ انہیں آکھئے اے ہود توں ساڈے کوہو روشن
دلیل نو جیڑ گھن آیا تے اسان تیڈے آکھن تے اپٹے
خدا ئیں کول نے جھوڑ بگدے تے تیکوں اسان نے
میندے۔

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي
الْهِنَاءِ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝

۵۵۔ اسان تیڈے متعلق اے آکھ بگدے میں جو
ساڈ کوئی مبود بُرے ارادے نال تیڈے پچھو بگ گئے
اول آکھئے میں اللہ کول گواہ ٹیندا تے تساں وی گواہی ڈیو
تے میں تہاڈے شرک کنیں بُری آں۔

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسْمٍ قَالَ إِنِّي
أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدْ وَأَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝

۵۶۔ ایندے علاوہ تساں سارے کھٹے رل کے میڈے

مِنْ دُونِهِ فَيَكِيدُونَنِي حَيِّعًا ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ۝

خلان منصوبہ بناؤ تے ول میکوں مہلت نہ ڈیو۔

۵۷۔ بے شک میں اللہ تے بحوسہ کریناں جبرہا میڈا
تے تہا ڈار ب۔ کوئی جانور نیں جیندے متھے کول اللہ س
پکڑیا ہو یا نہ ہوے۔ بے شک میڈا رب سدے
راہ تے کھڑے۔

۵۸۔ جے تساں کڈ پھیر گھنوتے بے شک میں تہا کوئی
پکچا ڈ تے جیندے نال میکوں پھٹیا گئے۔ تے میڈا
رب تہا بے سوا بی قوم کول جانشین بنا ڈیسی تے تساں
اول کول کھدی نقصان نہ پچا بگسوں بے شک میڈا رب
ہر شے دی بہوں حفاظت کرٹ والا۔

۵۹۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اساں
ہود کول تے اونکوں جبرے ایمان گھن آئن اپنی رحمت نال
پچا گدھے تے اساں انہیں کول سخت عذاب کینیں پچا
گدھے۔

۶۰۔ اے عاد بن جنہیں اپنے رب دے نشانیں دا انکار
کیتے تے اوندے رسولیں دی نافرمانی کیتی تے انہیں ہر ظالم
تے حق دے دشمن دے حکم دی پیروی کیتی۔

۶۱۔ ایں دنیا وچ دی انہیں دے پکچو لعنت تے قیامت
دے ڈینہ دی سٹو بے شک عاد نے اپنے رب دا انکار
کیتے۔ سٹو ہود دی قوم عاد تے لعنت۔

۶۲۔ تے ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کول پھٹے سے اول
آکھے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو بے شک اوندے سوا
تہا ڈا کوئی معبود نیں تہا کول زمین وچ پیدا کیتے تے تہا کول
اوندے وچ آباد کیتیں ایں واسطے تساں اول کتیں بخشش
مگھوتے ہوندر رجوع کرو بے شک میڈا رب کوہوے تے
دعائیں قبول کرٹ والا۔

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَلَيْسَ لِي بِرَبِّ قَوْمٍ غَيْرَكُمْ وَلَا تَقْضُوْهُ نَجْمًا إِنَّ
رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ ۝

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝

وَلَيْكَ عَادٌ قَدْ جَعَلُوا بَابَ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ
وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا
إِنْ عَادُوا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بَعْدُ الْعَادِ قَوْمُ هُودٍ ۝

وَالِی ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَاحِبًا قَالَ یَوْمَ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَ لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ
إِنْ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝

۷۰۔ تے ساڈے فرشتے ابراہیم کنیں خوش خبری گھن کے آئن
انہیں آکھئے تیبڑے اتے سلامتی ہووے اوں آکھئے
تہاڈے اتے وی سلامتی ہووے۔ پچھیں جلدی جلدی
او بھنیا ہو یا گا یا چاکے گھن آئے۔

۷۱۔ جڈاں انہیں دے تھہر ڈھنسی جو اوں تئیں نیش پہنچے
پئے انہیں دے ایں کم کوں اوپر اسمجس تے انہیں کین ڈر
محسوس کیتس۔ انہیں آکھئے ڈر نہ اسان لوط دی قوم دو
پھٹے گئے ہیں۔

۷۲۔ تے اوندی زال نال کھڑی بانی او وڈی پریشان تھی تے
اسان اونکوں اسحاق دی تے اسحاق دے بعد یعقوب دی
خبر ڈتی۔

۷۳۔ اوں آکھئے ہائے افسوس کیا میں ہال جیساں میں
تے پڑھی ہاں تے میڈا پئے وئی پڑھا بے شک اے
عجیب گال۔

۷۴۔ انہیں آکھئے کیا توں اللہ دی گال تے حیران تھیندی پئی
تہاڈے اتے اے گھر والیو اللہ دیاں رحمتاں تے برکتاں
ہن بے شک او بہوں تعریف والا تے وڈی شان والا۔
۷۵۔ تے جڈاں ابراہیم کنیں ڈر بہ گئے تے عفرجی وی مل
گئی تے او لوط دی قوم کیتے ساڈے نال جھگڑن پئے گئے۔
۷۶۔ بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے ہمدرد تے
جھکن والا۔

۷۷۔ اے ابراہیم توں ایں سفارش کنیں رک وچ بیشک
تیبڑے رب دا حکم آگئے تے بے شک انہیں تے
نہ ملن والا عذاب آکے رہسی۔

۷۸۔ تے جڈاں ساڈے پھٹے ہوئے لوط کنیں آئن
اونکوں بڑا گئے تے دل وچ تنگی محسوس تھی انہیں دی

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّمَا
قَالَ سَلَامٌ مِّمَّا لَيْتَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ۝

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّرَهُمْ وَأَوْحَىٰ
مِنْهُمْ خِيَفَةَ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَيْ
قَوْمٍ لُّوطٍ ۝

وَأَمْرَاتِهِ قَالِيَةً فَضَيَّكَتْ بُشْرُهَا بِاسْتَحْقَ لَا وَ
مِنْ ذُرِّيِّ اسْتَحْقَ يَعْقُوبَ ۝

قَالَتْ يُونِئِي أَيْدِي وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا
إِنْ هَذَا نَسِئٌ عَجِيبٌ ۝

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ
اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ
حَنِيدٌ مُّجِيدٌ ۝

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
بُجَادِلْنَا فِي قَوْمٍ لُّوطٍ ۝
إِنْ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنتَبٍ ۝

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ وَاتَّبِعْ أَمْرَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئِي بِهِمْ وَصَاقَ بِهِمْ
ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝

وجہ کنیں تے آکھئے سی اے ڈینہہ سخت۔

۷۹۔ تے اوندی قوم اوندو درکدی آئی تے ایں کنیں پہلے
وی اووڑے گندے کم کریدے ہن اوں آکھئے اے
میڈی قوم اے میڈیاں چھوہیں ہن اے تہاڑے کیتے
پاکن تساں اللہ کنیں بڑو تے مہانیں دے معاملے وچ
میکوں ذلیل نہ کرو کیا تہاڑے وچ کوئی سمجھار آدمی
کا نہیں۔

۸۰۔ انہیں آکھئے تیکوں پتہ ء جو تیڈی چھوہیں تے ساڈا
کوئی حق نہیں تے بے شک توں جانڈیں جو اساں
چاہندے ہیں۔

۸۱۔ اوں آکھئے جے میکوں تہاڑے مقابلے تے طاقت
ہوے ہا یا ول میں بہوں طاقت والی پناہ دوپناہ گھناں۔
۸۲۔ انہیں آکھئے اے لوط بے شک اساں تیڈے رب
دے چٹھے ہوئے فرشتے ہیں اوہیں کنیں اصلو میں آ
سبگدے توں رات دے کہیں حصے وچ ایسے گھرواں
کوں نال گھن کے ٹروچ تے تہاڑے وچ کوئی اڑے
اڑے نہ ڈیکھے سوائے تیڈی زال دے بے شک اوںکوں
اوہو عذاب آوٹ والا ء جیرھا انہیں کوں اوسے بے شک
انہیں دا وعدہ فخر دا ء کیا فخر کوہو نہیں۔

۸۳۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اساں
اوندے اتلے حصے کوں تلوں حصہ کرڈتے تے اساں
انہیں تے پھروا ولاولا مینہ و سائے جیرھے سکی مٹی
دے بیٹے ہوئے ہن۔

۸۴۔ تیڈے رب دے انہیں تے نشان بگے ہوئے ہن تے
جے اے عذاب ظاہر کنیں پرے نہیں۔

۸۵۔ تے مین دو انہیں دے بھرا غیب کوں پہنچے

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ الشَّيْءَ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَاتِيَ هُنَّ
أَظْهَرُ لَكُمْ فَأْتُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ زَكِيٌّ ۝۹

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنِيكَ مِنْ حِجَىٰ وَلَا لَكَ
لَتَعْلَمَ مَا نُرِيدُ ۝۱۰

قَالَ لَوَ أَنِّي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ شَدِيدٌ ۝۱۱

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلَوْا
إِلَيْكَ فَأَمْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا
يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُ إِنَّهُ
مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝۱۲

ثَلَاثًا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سِجِّيلٍ ۝۱۳

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بَبَعِيدٍ ۝۱۴

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا

اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا إِلَهَكُمْ
وَالْإِيزَانَ إِنِّي أَرْكُمُ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُخِيطٍ ۝

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا إِلَهَكُمْ وَالْإِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ۝

بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ۝

قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ۝

قَالَ يَقَوْمِ ادْعَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى
بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا
حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى
مَا أَنْهَكُمُ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۝

وَأَسْتَغْفِرُكُمْ وَأُذَوِّبُكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي رَحِيمٌ

اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہا بڑا اوہو
ہی رب تے کھائی تے تہائی گھٹ نہ کرو میں بے شک
تہا کوں جنگی حالت وچ بڑہا پیاں تے بے شک میں
تہا بڑے اتے ہلاک کرن والے عذاب کنیں بڑراں۔

۸۶۔ تے اے میڈی قوم کھائی تے تہائی الفصا نال پوری
کرو تے لکس کوں انہیں دیاں شبیں گھٹ نہ ڈلو تے زین
وچ گیر گھٹن کیتے نہ پھرو۔

۸۷۔ جے تہاں مومن ہوئے تے اللہ باقی چھوڑا ہوا
مال تہا بڑے کیتے چنگا تے میں تہا بڑے اتے نگران نہیں
۸۸۔ انہیں آکھئے اے شعب کیا میڈی نماز تیکوں مکم
ڈیندی جو اسان او چھوڑ دیوں جیندی ساڈے
پیو بڑا بے عبادت کریندے ہن تے اپنے مالیں دے
معاطے وچ جو چاہوں کروں۔ بے شک توں عقل مند
تے سمجھار سمجھیں۔

۸۹۔ آکھیں اے میڈی قوم تہاں بڑو جے میں اپنے رب کنیں
کھل دلیل تے ہواں تے اوں میکوں چنگا رزق دی جڑے
تے میں نہیں چاہندا جبرمی گال کنیں میں تہا کوں رینداں
تہا بڑے خلاف آپ کرن پئے نہجاں میں تے صرف
اصلاح چاہنداں جتن میکوں طاقت تے میڈی کامیابی
اللہ دے ہتھ وچ ہوندرے اتے میڈا ہر وسر تے
ہوندو میں ول دل جھکاں۔

۹۰۔ تے اے میڈی قوم میڈی دشمنی تہا کوں ایس چیز
تے نہ اہمارے جو تہا کوں دی او عذاب آوے جبرھا
نوح دی قوم کوں ہود دی قوم کوں یا صالح دی قوم کوں
آیا ہا تے لوط دی قوم تہاں کنیں پریں کاہ نہیں۔

۹۱۔ تے اپنے رب کنیں بخشش مگھول ہوندو رجوع کرو

وَدُودٌ ۝

بے شک میڈارب ول ول رحم کرٹ والا تے بہوں
پیار کرٹ والا۔

قَالُوا يُشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مَّا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنُؤْتِيكَ فِتْنًا ضَعِيفًا ۖ وَلَا دَهْطَكَ لَرَجْنِكَ ۖ
وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝

۹۲۔ انہیں اکھٹے لے شعیب جیسیاں گاہیں توں آہیں
ساکوں بہوں ساریاں سمجھ نیں اندیاں تے اساں تیکوں
اپنے وچ کمزور سمجھندے یں تے جے تیرا قبیلہ نہ ہووے
ہا تے اساں تیکوں پتھریں نال مادوں ہا تے توں ساڈے
کنیں بڑا ڈھانویں۔

قَالَ يَقَوْمِ ارْهَطِيْ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَرَاۤءَ كُمۡ ظَهْرِيْۤ اَمۡ اِنْ رَّبِّيۡ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝

۹۳۔ اوں اکھٹے لے میڈی قوم کیا میڈا قبیلہ
تہا بڑی نگاہ وچ اللہ توں بڑا ڈھانویں اوں کوں تساں اپنی
کند پھوسٹیا بڑے بے شک میڈارب جو تساں کریندے
چگی طرح جانڈے۔

وَيَقَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰٓى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىۡ اَعْمَلُ سَؤَٓفٍ
تَعْمَلُوْنَ مِّنۡ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ
وَاَزْتَقِبُوا اِلٰى مَّعٰكُمۡ رَقِيْبٌ ۝

۹۴۔ تے لے میڈی قوم تساں اپنی جاتے کم کرو تے یں وی
کم کرینداں تساں جلدی بڑیکھسو جو کیندے اتے ذیل کرٹ
والا عذاب اندرے تے کون جیرھا کوڑا تے تساں انتظار
کرو میں وی تہا بڑے نال انتظار کرینداں۔

وَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا بَجَيْنًا شُعْبًا ۖ وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَاَخَذَتِ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوا الضِّيْعَةَ فَاَصْبَحُوۡا
فِيۡ وِیۡاٰرِهِمْ جَحِيْمِيۡنَ ۝

۹۵۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آئے اساں شعیب
کوں تے اوں دے منٹ والیں کوں اپنی رحمت نال بھاگدے
تے ظالمیں کو چکواوٹن والے عذاب پکڑدے تے او اپنے
گھریں وچ گوڈیں بے بھر ڈٹے پئے ہن۔

كَانَ لَمۡ يَخْتَوِ فِيْهَاۤ اِلَّا بَعْدَ الْاَمْدِیۡنِ كَمَا بَعْدَتْ
ثَمُوْدُ ۝

۹۶۔ جیویں او اتھاں رہندے یں نہ ہن سٹو مدین واسطے
وی ایویں لعنت جیویں ثمود واسطے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰٓیۡ بِآیٰتِنَا وَسُلٰطٰنٍ مُّبِيۡنٍ ۝

۹۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپنے نشانیں تے کھلی دلیل
نال پٹیا ہا۔

اِلٰی فِرْعَوۡنَ وَمَلٰٓئِیْهِ ۖ فَاتَّبَعُوۡا اَمْرَ فِرْعَوۡنَ ۚ وَمَا
اَمْرُ فِرْعَوۡنَ بِرَشِيْدٍ ۝

۹۸۔ فرعون تے اوں دے وڈے لوکیں دو۔ انہیں فرعون دے
حکم دی پیروی کیتی۔ تے فرعون دا حکم ٹھیک نہ ہا۔

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ فَأَوْدَّهُمُ النَّارُ وَفِیۡسَ

۹۹۔ او قیامت دے ڈینہہ اپنی قوم دے اگواگورسی تے

الرُّزْدُ الْمُرُودُ ﴿۹﴾

انہیں کول بھا وچ وئج سٹیس تے اولہٹ دی جا تے
لہٹ والے سب بُرے ہن۔

وَأَنبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَسُؤُ الرُّزْدُ
الرُّفُودُ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ ایں دینا وچ وی انہیں دے بکھر لعنت لگی پئی تے
قیامت دے ڈینہر وی تے اے جیسا انعام انہیں کول بٹا دیسی
اوہوں بُرا۔

ذَلِكَ مِنْ أَنبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ
وَحَصِيدٌ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ اے وستیں دیاں خیراں بن جیساں تیرے سامنے
بیان کرنی دے پئے ہیں انہیں وچو کج کھڑین تھیاں تے کج
بر باد تھی گئیں۔

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ مَّا أَغْنَتْ
عَنَّهُمُ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا تَتَنِيْبٌ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا تے انہیں اپنے
اتے آپ ظلم کیتے تے جڈاں تیرے رب دا حکم آگئے
دل انہیں دے معبودیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں
کول ذرا وی فائدہ نہیں پہچایا تے جتو انہیں کول تباہی
وچ ہی ودھائے نیں۔

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ
إِنَّ أَخَذَهُ الْيَمُّ شَدِيدٌ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے تیرے رب دی پکڑاویں ہوندی جڈاں او
ظالم وستیں کول پکڑ لیندے۔ بے شک اوندی پکڑ ڈکھ
ڈیوٹن والی تے سخت ہوندی۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
يَوْمٌ مُّجْمُوعٌ لِّلْأَنفُسِ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ بے شک ایندے وچ نشان اوندے واسطے جیسا
آخرت دے عذاب کئیں ڈر دے اے ڈینہر جیندے
کیتے لوک کھٹے کیتے ولین تے اے ڈینہر جینکوں سب
لوک ڈیکھسن۔

وَمَا تُؤَخِّرُونَ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے اساں ایکنوں محض ہک مقررہ مدت تیں پچھو
تے سیندے پئے نیں۔

يَوْمَ يَأْتُ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا بِذَنبِهَا فَبَيْنَهُمْ شِقَقٌ
وَسَعِيدٌ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے جڈاں اُوسی تے کوئی شتم نہا اوندی اجازت
دے بغیر ایسی۔ تے انہیں وچو کج بد بخت ہوسن تے
کج خوش نصیب۔

فَأَمَّا الَّذِينَ سَقَوْا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَ

۱۷۔ تے جیہے بد بخت ہوسن اتے دوزخ وچ ولین

شَهِيقٌ ۱۰

انہیں واسطے اوندے وچ کہیں ویلھے دڑے دڑے
ساہ تے کہیں ویلھے ٹیکڑیاں ہوسن۔

۱۰۸۔ تے او اوندے وچ رہن جے تیں زمین تے آسمان
موجودن سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ بے شک تیدا
رب جو چاہندے او کر کے رہندے۔

۱۰۹۔ تے جیرے خوش نصیب ہن او بہشت وچ ہمیشہ
رہن جے تیں زمین تے آسمان رہن سوائے ایندے جو
اللہ چاہے تے اے اوندی دین لے ختم نہ کیتی ویسی۔
۱۱۰۔ تے جیرے کوڑی عبادت اے کریندن توں اوندے
متعلق شک وچ نہ پو اے اویں عبادت کریندن جیویں
ایں کتیں پہلے انہیں دے پیر ڈاڑے کریندے ہن تے
اساں انہیں کوں پورا حصہ ڈیسوں تے گھٹ نہ کریں۔

۱۱۱۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے وچ
اختلاف کینا گیا تے جے تیدا رب ولو او گال زگدر چکی
ہوے با تے انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈتا و نچے ہا
تے او ایندے بارے وچ بے چین کر ڈیوں والے شک
وچ ہن۔

۱۱۲۔ تے بے شک تیدا رب انہیں کوں انہیں دے علیں
والپورا پورا بدلہ ڈیسی تے بے شک او جو کچھ کریندن
(خدا) بانجھ۔

۱۱۳۔ جیویں تیکوں حکم ڈتا گئے توں اوندے اتے پیر جمائی رہو
تے او وی جنہیں تیدا ربے نال توہ کیتی ۶ تے حد کیں نہ ودھو
بے شک جو تساں کریندے ۷ او اونکوں ڈیڈا کھڑے۔

۱۱۴۔ تے ظالمین دو نہ جھکوناں تاں تہا کوں وی بھالسی
تے تہا ڈے کیتے اللہ دلو کوئی سگتی نہ ہوسی دل تہا ڈی
مدد نہ کیتی ویسی۔

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا
شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۱۰

وَأَمَّا الَّذِينَ سُودُوا فِي الْجَنَّةِ خُلِدِينَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُودٍ ۱۱

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءُ مَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُوهُمْ
نُصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ ۱۲

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ
فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
مُضِلِّينَ ۱۳

وَإِنْ كُنَّا لَنَافِيهِمْ رَبُّكَ أَعْمَالُهُمْ إِنَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۱۴

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۱۵

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۱۶

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ
الْحَسَنَاتِ يَذْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَٰلِكَ ذِكْرُ
لِّذِكْرِيْنَ ۝۱۱۵

۱۱۵۔ تے توں ڈینہ دے ڈونا ہیں صے وچ نماز مٹھا
کے پڑھ تے رات دے وقتیں وچ وی بے شک نیکیاں
برائیں کول ہٹا ڈین تے نصیحت حاصل کرٹ والیں
کیتے نصیحت ۔

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ۝۱۱۶

۱۱۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ سیس چگاؤ تے نیکی
کرٹ والیں دا اجر و نجات نئیں

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝۱۱۷

۱۱۷۔ جیر صیاں و ستیاں کساں کئیں پہلے ہن انہیں وچ
کوئی سیائے ہون با جیر صے زمین وچ فساد کئیں بلکن با
سوائے تھوڑیں دے جنہیں کول اسان انہیں وچ بچا گھرا
تے ظالمیں انہیں لوکس دی پیروی کیتی تے دنیاوی
لذتیں وچ پئے گئے تے او مجرم دی ہن ۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفُرَىٰ يَظْلَمِ ذَٰ أَهْلَهَا
مُضِلِّحُونَ ۝۱۱۸

۱۱۸۔ تیبڑے رب دی لے شان نیں جو کہیں وستی کول
ہلاک کرے تے اوندے رہٹ والے اصلاح کرن والے
ہون ۔

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝۱۱۹

۱۱۹۔ جے اللہ چاہے ہا تے لوکس کول بکامت بنا دیوے
تے او ہمیشہ اختلاف کریندے رہ لیں ۔

إِلَّا مَن زَجَمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۚ وَ
تَنَزَّلُ كُلُّ رَبِّكَ لَا مَلَكُ جَهَنَّمَ مِنَ الْغِيَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝۱۲۰

۱۲۰۔ سوائے اوندے جیندے اتے تیبڑا رب رحمت دکرے
تے ات گالہوں انہیں کول پیدا کیتے سی تے تیبڑے رب
دی گال پوری تھیسے جو میں جنیں تے لوکس نال دوزخ
بھر ڈیساں ۔

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نَشِئْتَ بِهِ قُودًا وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝۱۲۱

۱۲۱۔ تے اسان سارے رسولیں دیاں خبراں تے حال تیبڑے
بیان کریندے ہں ۔ ایندے ذریعہ تیبڑے دل کول مضبوط
کریندے ہں ۔ تے ایندے بارے وچ تیبڑو حق آگئے تے
اے نصیحت تے مومنین کول (ذمہ داریاں) یاد کروٹ والی ۔

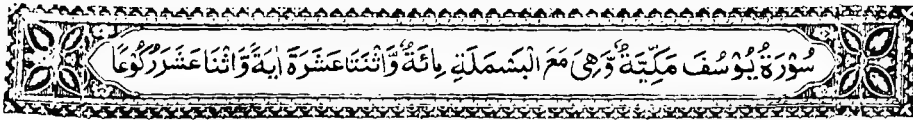
وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنَّا أَعْمَلُونَ ۝۱۲۲

۱۲۲۔ تے توں آکھ انہیں کول جیر صے مومن نیں لساں اپٹے
جہیں تے عمل کرو اسان دی عمل کریندے پئے ہں ۔

۱۲۳۔ تہاں انتظار کرو بے شک اساں انتقا کریندے یسے

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْآنَ يُرْجَعُ الْأُمُوكَلُّ
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَكَارِئِكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

۱۲۳۔ اے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ دے واسطے بھتے
سارے معاملے ہوندو ولہن کون اوندی عبادت
کرتے اوندے اتے بھروسہ کرتے جو تسمان کریدے؟ تیبڑا
رب اول کنیں غافل نہیں۔



سورۃ یوسف مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۲ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں دال اللہ دے نال نال جیرا بن مینگے ڈیون
والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ڈہا کھڑاں - اے مکملی کتاب دیاں آیات
ہن۔
- ۳۔ اسان بے شک قرآن عربی وچ لہائے تاں جو تہن
عقل کنیں کم گھن۔
- ۴۔ اسان تیڈے اتے ڈاڑھا چنگا قصہ بیان کریں دے
ہیں۔ تے لے قرآن تیڈو اسان دھی کیتی ء تے توں
ایں نیں پہلے غافل ہاویں۔
- ۵۔ تے جڈال یوسف اپٹے پیو کول آکھئے ابا سیں
بے شک میں یار حال مارے تے سمجھ تے چند رکوں
ڈٹھے او میکوں سجدہ کریں دے پین۔
- ۶۔ اوں آکھئے لے میڈے پیارے پتر اپنا خواب پائے
بھ (نویں کون نہ ڈسیں ناں تاں او تیڈے خلاف تدبیر
کر سیں بے شک شیطان انسان دا کھلا دشمن۔
- ۷۔ تے ایویں تیڈا رب تیکوں چٹسی تے تیکوں گالیں دی
حقیقت سکھیس تے تیڈے اتے اپنی نعمت پوری
کر لسی تے آل یعقوب جیویں اوں پورا کیتی بائی تیڈے
پیو ڈاڑے ابراہیم تے اسحاق تیں ایں کنیں پہلے
بے شک تیڈا رب بہوں جانٹ والا تے بہوں سیانٹا۔
- ۸۔ بے شک یوسف تے اوندے بھراویں دے واقعے
وچ پھینٹ والے کیتے کئی نشانن۔
- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ②
- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ ۖ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ
الْغَافِلِينَ ③
- إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ
لِي سَاجِدِينَ ④
- قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْضُ زُرِّيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا
لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ⑤
- وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَّبُّكَ وَيُخَوِّدُكَ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَيُرِيكَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ
كَمَا آتَاهُمَا عَلَىٰ آبَائِكَ مِنْ قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ هُمْ
الْمُؤْمِنُونَ ⑥
- إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑦
- لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلنَّاسِ بَلِيغِينَ ⑧

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
أَبَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ①

۹۔ جڈاں انہیں اکھٹے (سوچئے) جو یوسف تے اوذا بھرا
ساڈے پیو کول اساں کنیں زیادہ پیارا لگدے تے
اساں نکلائی جماعت ہیں بے شک ساڈا پیو مکمل مکمل
غلطی وچ۔ (ساڈا پیو وڈی غلطی تے ہے۔)

إِنْتَلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ
لَكُمْ وَجْهٌ أَبْيَضٌ وَتَذْكُرُوا مِنْ بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ②

۱۰۔ یوسف کول قتل کر ڈیو یا اونکول کہیں بے ملک وچ
سٹ آؤ پچھیں تہاڈے پیو دی توجہ تہاڈے کیتے خالی
تھی ویسی تے ایندے بعد تساں نیک لوک بٹ دہا ہے۔

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهُ فِي
غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ③

۱۱۔ انہیں وچوہک اکھٹ والے اکھٹے تساں یوسف کول
قتل نہ کرو تے اونکول کھو دے تل وچ سٹ گھتو کوئی
قافلہ اول کول چا گھنسی جے تساں کچھ کرنا ہی بے تال

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنَصْحُونَ ④

۱۲۔ انہیں اکھٹے اے ساڈے ابا تیکوں کیا ہے جو توں
یوسف دے معاملے وچ ساڈے اتے اعتبار نو میں
کریندا تے بے شک اساں اوندے خیر خواہ ہیں۔

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا
لَهُ لَحَافِظُونَ ⑤

۱۳۔ سجاوٹیں اونکول ساڈے مال پھٹ کھوسی پیس تے
کھیدسی تے اساں اوندی حفاظت کر لیں۔

قَالَ إِنِّي يَخِدُونِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ⑥

۱۴۔ اوں اکھیا میکوں فکر جو تساں اونکول نال گھن ونجرتے
میں ڈرواں جو ایکوں نہر کھا ونجے تے تساں او کنیں غافل ہون
تہا کول پتہ نہ ہوسے)

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا
لَخَيْرُونَ ⑦

۱۵۔ انہیں اکھٹے جو اساں نکلائی جماعت ہیں جے ول دی
ایکوں نہر کھا ونجے تے بے شک اساں گھاٹے وچ ہیں۔

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْبُحْرِ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑧

۱۶۔ تے جڈاں اوں کول گھن گبیئن تے فیصلہ کیتے نیں جو
ایکوں کھو دے تل وچ سٹ گھتو تے اساں اونکول
وحی کیتی جو توں انہیں کول انہیں دے ایں کم دے متعلق
ضرور ڈیس تے حالی اونیں جانڈے۔

وَجَاءَ وَآبَاهُمُ عَشَاءً يَبْكُونَ ⑨
قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ

۱۷۔ تے ارات کول رونیں ہوئیں اسپٹے پیو دو آئیں۔
۱۸۔ تے اکھٹے نیں اے ابا بے شک اساں ہک ڈو جھے

عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكْلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿۱۵﴾

وے اگو در کدے رہ گئے ہیں تے یوسف کول اسال اپنے
سامان وے کولہو چھوڑ گئے ہاں تے اونکوں نہر کھا گئے
تے توں ساڈی گال کول نہ منیس بھانویں اسال سپے
دی ہوں۔

وَجَاءُوا عَلَى قَيْصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ
قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً
فَصَبْرٌ جَبِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے او اوندے چلے کول کوڑی رت لاکے گھن
آئیں اوں آکھے تہاڑے دیں ایں کم کول سوٹا کر کے
ڈکھائے اچھا ہٹ صبر کریناں چکا صبر تے جو تہاں
ڈسیندے پئے، اوندے کیے اللہ کنیں مدد منگ دین
سبکی۔

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَأَدَّى دُلُوءَهُ قَالَ يُبَشِّرُ هَذَا عِلْمُهُ
وَأَسْرُوءُهُ بِضَاعَتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾
وَشَرُّوهُ بِشَرِّينَ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ تے ایک قافلہ آگئے تے انہیں پاٹی واسطے اپنا آدمی بیٹھے
اول اپنا ڈول بیٹھے اول آکھے خوشخبری، اے جھوہرتے انہیں
اونکوں پونجی سمجھ کے لکا گدھے تے جو کچھ ادریندے پئے
ہن اللہ اونکوں جاندا۔

۱۸۔ تے (یوسف دے برائیوں) اونکوں تھوڑی قیمت گنتری دے
دہیں دے بدلے دتھ چھوڑیئے۔ تے انہیں کول ایں
قیمت دی دی پرواہ کاء ناں ہائی۔

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ قِصْرٍ مَرَاتِهِ أَكْرَمِي
مَثْوَاهُ عَنِّي أَوْ تُفْعَلْ أَوْ تَخَذِيهِ لَدَّكَ وَكَذَلِكَ
مَكَانُ يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے اوں آکھے جیں اوں کول مصر وچ مل گدھے اپنی زال
کول جو ایندے رہن دی جا چکی بنا اے تھی سبکدے جو
ساکوں فائدہ ڈلوے یا اسال اینکوں اپنا پتر بنا گھنوں تے
ایویں اسال یوسف کول ملک وچ عزت بڑی تے تاں جو اسال
اونکوں گاہیں دی حقیقت سکھاؤں تے اللہ اپنے کم کول
پورا کر کے رہندے تے اصل پہوں سارے لوک
چاندے نیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ
نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۲۰﴾
وَرَاوَدَتْهُ الْفَتَىٰ هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ

۲۰۔ تے جیلاں اور جوان تھا تے اسال اونکوں حکم تے
علم پڑتے تے نیکیں کول اسال ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔
۲۱۔ تے او ترمیم جیندے گھر وچ لوہندا با اول اوندی

نَفْسِهِ وَعَلَّقَهُ الْأَنْبَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۱۷﴾

مرضی کے خلاف غلط کم تے ٹھگالے سی تے دروازے بند کر ڈتسی تے اکھئے سی میڈو آول آکھئے اللہ دی پناہ بے شک او میڈا رب جس میکوں ٹکن دی چگی جی بڑتی بے شک عالم کامیاب نیں تھیندے ۔

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَأْبَهَانَ رَبِّهَا كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ اوں تریمت پکا ارادہ کر گدھا تے یوسف اچھن دلا پکا ارادہ کر گدھا جے او اٹے رب دا کھلا نشان دے ڈیکھ چکیا ہوندا۔ ایویں تھے تاں جو اسل اوں کین برائی تے بے حیائی پریں کر ڈلیوں بے شک او ساڈے چٹے ہوئے بندیں وچ رہا۔

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَبِيصَةُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُبْجَعَ أَوْ يُعَذَّبَ أَلَيْسَ

۲۶۔ او ڈوویں دروازے دو دیکن تے اوں تریمت اوندی قیص پچھو پا ڈتی تے انہیں ڈوناویں دروازے دے کوہو تریمت دے مالک کوں ڈٹے نیں تریمت آکھئے جیرھا تیڈی زال نال برا ارادہ کرے اوندی سزیا تے قید یا ڈکھ والا عذاب۔

قَالَ بَلَىٰ رَأَوْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدْتُ شَاهِدًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَبِيصَةُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿۱۹﴾

۲۷۔ اوں آکھئے ایس میکوں میڈی مرضی دے خلاف ٹھگالے۔ تے اوں تریمت دے خاندان دے ہک گواہ گواہی ڈتی جے اوندا چولا اگو پاٹیا پے تے اے سچی تے او کوڑا۔

وَإِنْ كَانَ قَبِيصَةُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۰﴾

۲۸۔ تے جے اوندا چولا پچھو پاٹیا پے تے اے تریمت کوڑی تے او سچا۔

فَلَمَّا رَأَتْ قَبِيصَةَ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَتْ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿۲۱﴾

۲۹۔ جیلھے اوندرے چولے کوں ڈٹے نیں جو او پچھو پاٹیا پے اوں آکھئے بے شک اے تہاڈی چالاک تے تہاڈی چالاک بہوں وڈی۔

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿۲۲﴾

۳۰۔ یوسف توں ایس کینیں درگزر کر تے اے تریمت توں اپنی غلطی دی معافی منگ بے شک توں ہی غلطی کرن والی ہویں۔

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے شہر دی ترمیمیں آکھئے عزیز دی زال اپنئے پانھے کول اوندی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے اونکول اوندے نال بڑا ڈھا پیار تھی گئے بے شک اساں اونکول کھلی کھلی گمراہی وچ ڈہرے ہیں۔

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جڈاں اوں انہیں دیاں چپ چپائیاں گا بس سٹین تے انہیں کول سڈوا پٹھیں تے انہیں واسطے چنگی بہن دی جاٹا بس تے انہیں وچو ہر ہک کول بک چھری ڈٹی اس تے آکھیں انہیں دے سامنے نکل تے جیلے انہیں اونکول بڑھے اونکول وڈی شان والا آدمی پاتے نیں تے اپنئے ہتھ کپ بیٹھیں تے انہیں آکھئے اے اللہ کینں بڑیئے گناہ ہنسی کیتا اے بشر نیں اے تے کوئی عزت والا فرشتہ ۛ

قَالَتْ فُلْ يَكُنْ الَّذِي لُتُنْتَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أُمِرْتُ لَيُكُونَنَّ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں آکھئے اے او آدمی ۛ جیندے معاملے وچ تاساں میکول ملامت کریندیاں باو سبے شک میں ایکلون ایندی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے تے اے بچ گئے تے جے اس اوں نہ کیتا جیرھا میں ایکلون حکم ڈتے تے اے ضرور ڈھکیج ویسی تے ضرور بہوں ذلیل تھی ویسی۔

قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکول قید اوں کینں زیارہ چنگی ۛ جیندو اے میکول سڈیندی ۛ تے جے تیں انہیں دی تدبیر کول میں کینں بٹایا تے میں انہیں دو جھک ویساں تے میں جا پس وچو تھی ویساں۔

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اوندے رب اوندی دعا کول سن گدھی تے اونہیں دے مکر کول اوں کینں بٹا گدھا او بہوں سٹن والا تے چاٹن والا ۛ۔

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيُجِزْنَهُ حَتَّىٰ جِئْنَاهُ بِدَحْلٍ مَّعَهُ السِّجْنُ فَتَبَيَّنُ قَالَ

۳۶۔ ول انہیں تے نشان ڈکھیں دے بعد ظاہر تھی گیا۔ جو ایکلون ہک وقت تیں قید ضرور کرن۔

۳۷۔ تے اوندے نال جیل وچ ڈو جوان وی داخل تھیں

أَحَدُهُمَا إِنِّي أَدْبَيْتُ أَخِي خَمْرًا وَقَالَ
الْآخَرُ إِنِّي أَدْبَيْتُ أَخِي قَوْقَرًا إِنِّي خُبْرًا
تَأْكُلُ الظِّلُّ مِنْهُ نَبْتًا يَتَّوِيلُهُ
زُورِكَ مِنَ الدَّحْسِينِ ۝

انہیں دھوکہ اکٹھے بے شک میں خواب وچ بڑے جو میں
انگور پھرنیہا پیاں تے ڈوہے آکٹھے میں خواب بڑے
جو میں سر تے روٹیاں چاتی وداں تے اونکوں پکھی کھتے
پین ساکوں ایندی تعبیر ڈس۔ بے شک اساں تیکوں
نیک سمجھندے ہیں۔

قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِي إِلَّا نَبَاتَكُمَا يَتَّوِيلُهُ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَافِرُونَ ۝

۳۸۔ اوں آکھیا تہا بڑو روٹی آون کینں پہلے تہا کوں انہیں
دی تعبیر ڈس بڑیاں۔ اے اس واسطے جو میڈے رب
میکوں علم بڑے بے شک میں اوں قوم وادین چھوڑ
بڑے حیرے اللہ تے ایمان نیں ایندے تے آخرت
دے مکر۔

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ۝

۳۹۔ تے میں اپٹے پیرو بڑا بے ابراہیم تے اسحاق تے
یعقوب دے مذہب دی پیروی کرینداں ساڈا اے حق
میں جو اساں اللہ وا شریک بناؤں اے ساڈے تے
لوکں تے اللہ و افضل تے اکثر لوک شکر نیں کریندے۔
۴۰۔ اے میڈے جیل دے ڈوہیں سبگتیو کیا انجو انج
رب چچن یا کورب جیرا کال غالب۔

يُصَاحِبِي الرَّجُلِ إِذَا بَابٌ مُتَعَمِّرٌ قَوْمٌ خَيْرٌ أَمْرٍ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

۴۱۔ اوندے سوا تساں صرف انہیں ناویں دی عبادت کریندے
جیرے تساں خود تے تہا بڑے پیرو بڑاؤں رکھین تے
اللہ سیں ایندے واسطے کوئی دلیل نیں لہائی بے شک
فیصلہ اللہ دے ہتھ وچ اوں حکم بڑے جو صرف ہوندی
عبادت کرو اے درست مذہب تے اکثر لوک جانڈے
نیں۔

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَيَّئَتْهُمْ
أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِنْ أَنْزَلَ اللَّهُ أَمْرًا لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْفَتِيرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۴۲۔ اے میڈے جیل دے سبگتیو تہا بڑے دھوکہ
اپٹے مالک کوں شراب پلیسی تے ڈوہا پھاسی بڑا ولس
تے پکھی اوندے سردار ماس کوسن جیرا کال میں کینں
تساں ڈوہیں پکھڑے ہاوسے اوندے فیصلہ جی گئے۔

يُصَاحِبِي الرَّجُلِ إِذَا بَابٌ مُتَعَمِّرٌ قَوْمٌ خَيْرٌ أَمْرٍ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ وَكَرَّهَتْهُ فَلَكَّ فِي التَّعْنِينِ
يَضَعُ سِنِينَ ۝

۴۳۔ تے اول کول آکھئے سی جیندے متعلق اونکوں خیال با جلاچٹ ولسی اپنے ملک دے کولہو میڈا ذکر کریں تے شیطان اونکوں اوندے ملک دا ذکر بھلا دتا تے او کجھ پے سال قید خانے وچ رہ گئے۔

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَنَعٍ بَقَرَاتٍ سَمَاءٍ يَأْكُلُهُنَّ سَنَعٌ عِجَافٌ وَسَنَعٌ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأَعْرَيسَاتٍ يَأْكُلُهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي ذِي يَأْسٍ
إِنْ كُنْتُمْ لِلرَّيَا تَعْبُرُونَ ۝

۴۴۔ تے بادشاہ آکھئے میں خواب بڑھے ہو ست موٹیاں گویں ہن کول ست کانہلیاں گویں انہیں کول کھندیاں پین تے ست ساوے سٹے بن تے بے سکن۔ تے اے وڈے لوکو میکوں میڈے خواب دی تعبیر سو جے تساں خواہیں دی تعبیر کریں دے ہمتاں۔
۴۵۔ انہیں آکھئے اے گندے خوابن تے بے کار خواہیں دی تعبیر اساں نلے جانڈے۔

قَالُوا أَضَلَّكَ أَحْلَامُكَ وَ مَا عَنْ يَتَاوِيلِ الْأَحْلَامِ
يَعْلَمِينَ ۝

۴۶۔ او نہیں بڑنیاں وچ جبر جلاچٹ گیا ہا تے کجھ وقت دے بعد اداں یاد کیتے تے آکھیں میں تہا کول ایں خواب دی تعبیر ڈسینداں میکوں پٹھو۔

وَقَالَ الَّذِي بَيْنَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِشَأْنِهِمْ فَاذْكُرُونِي ۝

۴۷۔ یوسف یاں میکوں ڈس ست موٹیاں گویں ہن جنہیں کول ست کانہلیاں گویں کھندیاں پین تے ست سٹے ساوے سٹے تے بے سکن حق سبکدے جو میں لوکیں دو دنہاں تاں جو انہیں کول تعبیر دا پتہ لگے۔

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَنَعٍ بَقَرَاتٍ سَمَاءٍ يَأْكُلُهُنَّ سَنَعٌ عِجَافٌ وَسَنَعٌ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأَعْرَيسَاتٍ يَأْكُلُهَا السَّمَاءُ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

۴۸۔ اول آکھئے تساں ست سال ساندھوڑا ندرہسوتے جو کہ اونکوں سیس وچ رہن ڈلو اوندے سوا جوتساں تھوڑا جہیاں کھاؤ۔

قَالَ تَزْرَعُونَ سَنَعٍ سِنِينَ دَابَّاءُ هَٰذَا حَصَدُكُمْ فَذُرُّوه فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۝

۴۹۔ ول ایندے بدست سال کال پوسی جیرے اونکوں کھا ولسن جو تساں بچیسو سوائے اوندے جو تساں انہیں کیتے جمع کیتا ہو سی۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَنَعٌ شِدَادٌ يَأْكُلُ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَحْصِنُونَ ۝

۵۰۔ ول ایندے بدست سال اوسی جیندے وچ لوکیں دی فریاد سٹی ولسی تے لوک ہک بے کول تھنے ڈلسن۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ ۝

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ
مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ اِنَّ
رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تے اوں بادشاہ اکھیا اونکوں میڈو گمن آؤ تے
جیلھے اوندو قاصد آئے اوں آکھے قول اپنے ملک دو
ول و نج تے پیچھ انہیں ترکیتیں دا کیا حال جنہیں اپنے
بھتھ کپٹے بن بے شک میڈا رب انہیں دے مکر کوں
ڈاڈھا جانڈے۔

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ
نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلَّمْنَا عَلَيْهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالَتْ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ اِنَّنِي
الْحَقُّ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَاِنَّهٗ لَيَنْ
الضَّادِّ فَيَنْ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ اوں آکھے تہاڈا اصل مقصد کیا با جڈاں تساں
یوسف کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگایا ہاوے۔ انہیں
آکھے او اللہ کنیں ڈریا ہا اساں اوندے وچ کوئی برائی
کاء نیں ڈٹھی۔ عزیز دی زال آکھے ہُن حق ظاہر تھی
گئے میں اونکوں اوندی مرضی دے خلاف اونکوں ٹھگالین
دی کوشش کیتی بائی تے او بے شک سمیں وچوے۔
۵۳۔ اے ایں واسطے تاں ہر اونکوں پتہ لگ وچے جو
میں اوندی کنڈ پیچھ خیانت نیں کیتی تے بے شک
اللہ سبب خیانت کرن والیں دی تدبیر کوں کامیاب
نیں کریںدا۔

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّي لَمْ اَخْنِهٖ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
كَيْدَ الْخَآئِنِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے میں اپنے آپ کوں بری نیں سمجھیندا بیشک
نفس برائی دا حکم ڈیون والا سوائے اوندے جیندے
اتے میڈا رب رحم کرے بے شک میڈا رب بہوں
بخشن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

وَمَا اَبْرَأُ نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَآ مَارَةَ بِالنِّسْوَةِ
اِلَّا مَا رَجِمَ رَبِّيْ اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے اوں آکھے اونکوں میڈو گمن آؤ اونکوں میں
اپنے کیتے چن گھعال تے جڈاں بادشاہ اوندے نال گاہیں
کیتن تے اوں آکھے بے شک توں ارج کنیں ساڈے
کوہو عزت والا تے مجھو سے والا آدمی ہوتی۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِيْ بِهٖ اَسْتَخْلِصُ
لِنَفْسِيْ فَلَمَّا كَلَّمَتْهٖ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اٰمِيْنٌ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ اوں آکھے توں میکوں ملک دے عزت دے افسر بنا
ڈے بے شک میں بہوں حفاظت کرن والا تے بہوں
علم والا ہاں۔

قَالَ اجْعَلْنِيْ عَلَىٰ خَزَايِنِ الْاَرْضِ اِنِّيْ
حَافِظٌ عَلِيْمٌ ﴿۵۶﴾

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَّبِعُوْا اٰمِنًا
حَدَّثَ يَسَّارًا يُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَاءُ وَلَا نُضِيعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝

۵۷۔ تے الیوس اسان یوسف کوں ملک وچ عزت ڈتی
جیڑھی جا تے اوچاہے ہا رہوے ہا جیکوں اسان چاہندے
ہیں اپنی رحمت کنیں حمد ڈیندے ہیں تے نیکیں دا اجر
اسان ضائع نلے کرنیوے۔

وَالْاَجْرَ الْاٰخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝

۵۸۔ تے آخرت دا بدلہ مومنین کیسے تے متقیں کیسے
پچھیا۔

وَجَاءَ اِخْوَتُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ
لَهٗ مُنْكَرُوْنَ ۝

۵۹۔ تے یوسف دے بھرا آئے تے اوں دے سامنے
تھے اوں انہیں کوں سہناں گدھا تے اوں کوں نہیں سہناں
ہیکے۔

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالِ اِنُّوْنِيْ بِاَخٍ لَّكُمْ
مِّنْ اٰيٰتِنَا اَلَا تَوَدُّ اَنِّ اَوْفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ
الْمُنْزِلِيْنَ ۝

۶۰۔ تے جیلے انہیں داسان تیار کیسے اوں آکھے
توں تہا بڑے پیرو لو مٹرایا جیڑھا بھرا اوں کوں دیکھو
اواسے کیا تساں ڈہرے نوہے جو میں تول پورا ڈینداں تے
مہمانی پچگی ڈینداں۔

فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا
تَقْرُبُوْنِ ۝

۶۱۔ جے تساں اوں کوں میڈو نہ گھن اوسو تے میڈے
کو لبو تہا بڑے کیسے کوئی تول نہ ہوسی تے میڈے
کو لبو نہ اواسے۔

قَالُوْا سَرَّوْدُ عَنْهُ اٰبَاہٗ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ۝

۶۲۔ انہیں آکھے اسان اوں دے پیو کوں اوں دے متعلق
ورغلیسوں تے اسان بے شک لے کم کر کے رہسوں۔

وَقَالَ لِفَتٰیہِ اجْعَلُوْا بِصَاعَتِهِمْ فِيْ رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَہَا اِذَا اَنْقَلَبُوْا اِلٰی اٰهْلِہِمۡ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ۝

۶۳۔ اوں اپنے ہا نہیں کوں آکھے جو انہیں دی پوچھی انہیں
مے پوریں وچ رکھ ڈیو تھی سبگدے جڈاں اے گھر دو
ونجن این احسان کوں من کے ول آون۔

فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلٰی اٰیٰتِنَا قَالُوْا يَا اٰبَا نَا مُنِّعْ مِّنَّا الْكَيْلَ
فَاَرْسَلَ مَعَنَا اَخَانَا لَنُكْتَلَ وَاِنَّا لَهٗ لَخٰفِظُوْنَ ۝

۶۴۔ تے جڈاں او اپنے پیرو دو ولین آکھے نیں ابا جی ساکوں
دائیں کنیں ہٹک ڈتا گئے توں ساڈے نال ساڈے بھرا
کوں پٹھتاں جو اسان دائیں گھن آؤں بے شک اسان
ایندی پوری حفاظت کرلیسوں۔

قَالَ هَلْ اٰمَنْتُمْ عَلَیْہِ اِلَّا كَمَا اٰمَنْتُمْ

۶۵۔ اوں آکھے کیا میں ایکیوں تہا بڑے سپرد کر کے اوہو

عَلَا أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ اللَّهُ خَيْرَ حَفِظًا وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿۵۹﴾

نیت پر پاواں جیرھا ایں کنیں پہلے ایندے بھرا ذاتیجہ نکھتا با
تے اللہ چکا حفاظت کرن والا تے اوہو ساریں کنیں
زیادہ رحم کرن والا۔

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَابَنَا مَا نَبِيئُ
هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَبِيُّ أَهْلِنَا
وَحَفِظَ أَخَانَا وَزَادَ ذِكْرًا لِّكَ بِعِيدُ ذَلِكَ
كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تے جڈاں انہیں اپنے سامان کوں کھولے انہیں
ڈٹھے جو انہیں دی پونجی انہیں کوں ولاڈتی گئی ء
انہیں اکھئے اے ابا اسان ہا کیا منگدے ہیں اے
ساڈی پونجی ء جیر سی ساکوں ولاڈتی گئی ء تے گھر
والیں دو خوراک گھن اوسوں تے اپنے بھرا دی حفاظت
دی کر لیسوں تے اٹھ داہک باروی زیادہ گھن اوسوں
تے اے وزن ساڈے کیتے نعت

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ خَشِيَ تَوَلَّوْنَ مَوْثِقًا مِنَ
اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُخَاطَبَكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ اوں اکھئے میں اونکوں تہاڈے نال اصلو نہ
پٹھیاں جے تیں لتاں میڈے نال اللہ دی قسم چا
کے اے وعدہ نہ کرو جو لتاں اینکوں میڈو ولا گھن
اوسو سولے ایندے جو لتاں کہیں مصیبت وچ
پھس و نچرتے جڈاں انہیں اونکوں پکا قول ڈے ڈتے
اوں اکھئے جو اسان آہرے ہیں اللہ سیئیں ایندے اتے
نگران۔

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أُلْحِمَكُمُ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ تے اوں اکھئے پترو لتاں ہک دروازے کنیں نہ
بولو ہے انجوانج دروازیں کنیں بولو ہے۔ میں تہاڈے
کیتے اللہ لو کج نہیں کر سگدا بے شک حکم اللہ دا ء
اوندے اتے میڈا بھروسہ ء تے بھروسہ کرن والیں
کوں اوندے اتے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي
عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لُدَّ وَعْلِمَ لَمَّا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ جیلھے اوسوٹھن جیویں انہیں دے پیو انہیں کوں
حکم ڈتا ہا اے گال انہیں کیتے اللہ لو کہیں کم نہ آ
سگدی مائی سوائے ایندے جو یعقوب دے دل دی
گال پوری تھی گئی بے شک او علم والا ہا جو اسان

اونکوں سکھایا ہاتے اکثر لوگ چاند سے نیٹیں۔
 ۴۰۔ تے جڈاں یوسف کنیں گبیٹن اوں اپنے بھراکوں
 اپنے نال جا ڈتی تے آکھئے سی میں تیدا بھرا ہاں
 جو او کریندے رہ گبیٹن توں مونجھا نہ تھی۔
 ۴۱۔ جڈاں انہیں داسان تیار کر کے واپس پھٹن لگے منگر پٹے
 بھرا دے بورے وچ رکھ ڈتس دل اعلان کرن
 والے اعلان کیتے اے قافلے والو لتاں تے چور ہوئے۔
 ۴۲۔ انہیں آکھئے انہیں دو منہ کیتے نیں تے کچھ نیں
 تہاڈا کیا رُل گئے۔
 ۴۳۔ انہیں آکھئے ساڈے بادشاہ دا ٹوپہ رُل گئے تے
 جیرھا گول اوسی اونکوں اٹھ دا بار ملسی تے میں ایندا
 ذمہ دار آں۔
 ۴۴۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم تہا کول پتہء جو اسان
 ایں مک وچ لے آئے جو اسان گیڑ گھتوں تے نہ
 اسان چورہیں۔
 ۴۵۔ انہیں آکھئے جے تساں کوڑے ہوو تے تہاڈی
 کیا سزا۔
 ۴۶۔ انہیں آکھئے جیندے بورے وچ او لبھے اوہو
 ہوندی سزا پاوے اسان ظانیں کول ایویں سزا
 ڈیندے ہیں۔
 ۴۷۔ اپنے بھرا دے پوریں کنیں پہلے انہیں دے پوریں
 دی تلاشی شروع کیتی اس پچھیں اونکوں اپنے بھرا دے
 بورے وچ کڈھیں۔ ایویں اسان یوسف واسطے تدبیر
 کیتی۔ او اپنے بھراکوں بادشاہ دے قانون نال نہ پکڑ
 سگدا با سولے ایندے جو اللہ چاہے۔ جیندے چاہندے
 میں اسان درجے پچے کریندے ہیں تے ہر جانڈ والے

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَمَنَّسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيُّهَا الْعِزْرُ لَكُمْ لَسْرُتُونَ ۝
 قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ۝

قَالُوا تَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۝

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سُرِقِينَ ۝

قَالُوا مَّا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۝

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْفٰلِثِينَ ۝

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ دَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخَرَهَا مِنْ دَعَاءِ أَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ تَرْفَعُ دَرَجَتٍ مِّنْ نَّشَأٍ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝

تیں ہک بہوں عالم ہستی موجود۔

۷۸۔ انہیں آکھئے جے ایں چوری کیتی تے ایں کینیں پہلے ایندا بھراوی چوری کر چکئے یوسف ایں گال کول دل وچ لکائے تے انہیں تے لے گال ظاہر نسی کیتی اوں آکھیا لتاں بد بخت ہوئے جو لتاں آبدے اللہ بہوں جائدے۔

۷۹۔ انہیں آکھئے لے عزیز بے شک ایندا بیو بہوں پڑھا ایندی جاتے ساڈے وچو کہیں پے کول پکڑ گھن بے شک اساں تیکوں احسان کرن والا سمجھیندے ہیں۔

۸۰۔ اوں آکھئے اللہ دی پناہ جو اساں کہیں پے کول پکڑوں اوندے علاوہ جیندے کینیں ساڈا سامان ملے نہ تاں اساں خالیں وچو تھی ویسوں۔

۸۱۔ تے جڈاں او نا امید تھی گئیں تے آپت وچ گاہیں کیتے انج تھی گئیں۔ انہیں دے وڈے آکھئے کیا تہا کول پتہ نیں جو بے شک تہا بے پیو اللہ دی قسم چا کے وعدہ گدھا ہا تے ایں کینیں پہلے لتاں یوسف دے محلے وچ دی زیادتی کر چکے عہ میں ایں زمین کول چھوڑ لیاں اصلو نہ جے تیں میڈا بیو حکم نہ ڈیوے یا اللہ سیئیں میڈے کیتے کوئی فیصلہ کرے او بہوں چبگا فیصلہ کرن والا۔

۸۲۔ اپنے پیو دو دل وچو تے اوکوں آکھو لے اباسیئیں بے شک تہا بے پتہ چوری کیتی جو اساں جائدے ہیں ہوندے گواہ ہیں تے اساں کی گال دی حفاظت نہ کر سگدے ہا۔

۸۳۔ اوں وستی کئیں کچھ گھن جیندے وچ اساں ہاے

قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٨﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٩﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ إِلَآءَ مَنْ وَجَدْنَا مَا لَعَنَّا فِيهِ وَإِنَّا إِذَا لَطَلَمُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا اسْتَمْتَعُوا مِنْهُ خَلَصُوا خِيَةً قَالَ كَيْدُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ آتِجَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي آدَى يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾

إِزْجِعُوا إِلَىٰ آبَيْكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْغِيَرَةَ الَّتِي أَقْبَلْنَا

فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۸۳﴾

تے اور قافلے کنیں وی کچھ جیندے نال اساں آئے
میں تے بے شک اساں سچے ہیں۔

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبِّرْ جِبِلًّا ۖ إِنَّ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۸۴﴾

۸۳۔ تے اوں آکھئے اصل تہا بے دلیں اے کم تہا کوں
سوٹھا کر کے ڈکھائے تے میں چہنگی طراں صبر کرنیلاں
تھی بگدے جو اللہ سیس انہیں ساریں کوں میڈو ولا
گھن آوے بے شک او بہوں جاٹن والا تے سیانا
۸۴۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھے تے آکھیں رہا
افسوس میں یوسف دے بارے وچ ولا فریاد کرنیلاں
تے اوندے اکھیں وچ مونجھ کنیں بہجوں آگین تے
او مونجھ پیتی رہندا ہا۔

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْفَةَ عَلَى يُوسُفَ وَابْتِصَتْ
عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ اوں آکھئے اللہ دی قسم توں لیکو یوسف کوں یاد
کرنیلاں رہ ویس جے تیں توں بیمار نہ تھی ونہیں یا مر نہ
ونہیں۔

قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتُوْنَا تَنْذِرُكَ يُوْسُفَ ۚ كُنْ حَرَضًا
اَوْ تَكُوْنُ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ اوں آکھئے اپنی پریشانی تے مونجھ دی فریاد اللہ کنیں
کرنیلاں تے میں اللہ ولواد جاٹلاں جو تساں نوہے
جاٹدے۔

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ۖ وَأَعْلَمُ مِنَ
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ پترو ونجو تے یوسف تے اوندے بھراکوں بھرو
تے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیو و بے شک
اللہ دی رحمت کنیں کافر ہی نا امید تھیندن۔

يٰٓيٰٓزِيْرُ اذْهَبْ بِمَا فَتَحَ لَكَ رَبُّكَ مِنْ يُوْسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا
تَاْيَسُوا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ ۚ إِنَّهُ لَا يَأْتِئُشُ مِنْ رَوْحِ
اللّٰهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَٰفِرُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے جیلاں اوندو آئن انہیں آکھئے اے عزیز ساکوں
تے ساڈے گھروالیں کوں بہوں تبگی آگئی تے
اساں تھوڑی جہیں پونجی گھن آئے ہیں ساڈے دانے
پورے بڑے تے صدقے دے طور تے کچھ زیادہ وی
بڑے بے شک اللہ صدقہ کرن والیں کوں وڈا ابھریں
۸۹۔ اوں آکھئے کیا تہا کوں پتہ ہے جو تساں یوسف تے
اوندے بھرا نال سلوک کیا ہا تے تساں جاہل ہا۔

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَنْنَا وَاهْلَنَّا الْقُدْرَ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ
مُّرْجَبَةٍ ۖ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْدَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿۸۹﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَآخِيْهِ اِذْ
اَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ ﴿۹۰﴾

قَالُوا إِنَّكَ لَآتَىٰ يَوْسُفَ قَالَ أَنَا يَوْسُفُ وَهَذَا
أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَشَقِّ وَيَصِيرُ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۱﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخٰطِئِينَ ﴿۱۲﴾

قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۳﴾

إِذْ هَبُوا بَقِيَّتِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ إِي يَأْتِ
بَصِيرًا ۖ وَأَتُوْنِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۴﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعَجْرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ
يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿۱۵﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلٰلِكَ الْقَدِيمِ ﴿۱۶﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خٰطِئِينَ ﴿۱۸﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿۱۹﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَاهُ وَقَالَ

۹۱۔ انہیں آکھئے کیا حقیقت دج تلوں ہی یوسف ہوں اوں
آکھئے میں یوسف ہاں تے اے میڈا بھرا تے اللہ سیس ساڈے
اتے احسان کیتے بے شک جبر حال قوی کریندے تے مبر
کریندے بے شک اللہ سیس نیکیں دا اجر و نچیندائیں۔

۹۲۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم اللہ سیس تیکوں ساڈے اتے
فضیلت دیتی تے اساں خطا کار ہیں۔

۹۳۔ اوں آکھئے تہاڈے اتے کوئی ظلم کاء نہیں اللہ
تہا کوں بخشے تے او رحم کرن والیں دوجہ ہوں رحم کرن والا۔

۹۴۔ تساں میڈا اے چولا گھن و نچو تے میڈے پیو دے
اگو رکھ ڈیو بے اوں کوں ساریں گاہیں دا پرتہ بگ
وہی تے تساں اپنے ساریں گھر والیں کوں میڈو گھن آؤ۔

۹۵۔ تے جیلھے قافلہ ٹر پئے انہیں نے پیو آکھئے اچ بیشک
میکوں یوسف دی خوشبو اندی پئی ہے جے تساں میکوں
گاہا نہ آکھوتاں۔

۹۶۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم توں اپنی پرانی غلطی و ج
پیں تھیا۔

۹۷۔ جڈاں خوشخبری ڈیو لوں والا آگئے تے چولا اندے
سا مٹے رکھیں اوں کوں ساری گال سمجھ آگئی اوں
آکھئے میں تہا کوں ابدانہی جو بے شک میں اللہ کنیں او
چاڈاں جو تساں توہے چاڈے۔

۹۸۔ انہیں آکھئے اباسیس توں ساڈے کیتے ساڈے گناہیں
دی بخشش منگ بے شک اساں گناہ کار ہیں۔

۹۹۔ اوں آکھئے میں اپنے رب کنیں تہاڈے واسطے
بخشش ضرور منگساں بے شک او بہوں بخشش والا تے
ول ول رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ جڈاں او یوسف دے کولہو آئن تے اوں اپنے

ادْخُلُوا مَصْرًا ۚ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِیْنَ ۝

یہو ماکول اپنے نال جاڑتی تے اکھیں لتاں اللہ دی
مشیت نال امن نال مصر وچ داخل تھی ونبو۔

۱۰۱۔ تے اوں اپنے یہو ماکول اپنے تخت تے پہلاڑتے
تے او سارے بعدے وچ ذبح پین۔ اوں آکھئے
اباسی اے میڈے پہلے خواب دی تعبیر میڈے
رب نیں اوں مکوں پورا کرڈتے تے میڈے اتے فضل کیس
جداں اوں میکوں جیل کنیں کڈیے تے تہا کوں جنگل کنیں
گھن آئے ایندے بعد جو شیطان نے میڈے تے میڈے بھرنویں
وچ وگاڑ پیدا کرڈتا با بے شک میڈا رب جیندے
کیتے چاہندے مہربان تے بے شک او بہوں چاٹن
والا تے بہوں سیانا۔

۱۰۲۔ اے میڈے رب تیں میکوں بادشاہی ڈتی تے میکوں
خوابیں دی تعبیر سکھائی۔ آسمانی تے زمین کوں پیدا
کرن والے خدا توں ہی دنیا تے آخرت وچ میڈا سبقتی
ہویں توں میکوں مسلمان بنا کے ماریں تے نیکیں وچ
میکوں رلاویں۔

۱۰۳۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیڑیاں اسال تیار ووی
کیتن تے توں انہیں نال کاء ناں بادیں جیلھے دشمن
سارے کھٹے تھی گئیں تے تیڈے خلاف تدریراں بنائے
نیں۔

۱۰۴۔ تے اکثر لوک بھانویں توں جتنا وی چاہویں ایمان نہ
انہیں۔

۱۰۵۔ توں تے انہیں کنیں اجروی نوہیں مگدا اے تے
سارے لوکیں کیتے محض نصیحت۔

۱۰۶۔ آسمانیں تے زمین وچ بہوں سارے نشان
انہیں دے کوں ہو گزردن تے منہ پھیر گھندن۔

وَرَفَعَ اَبُو یَیْسَ عَلَی الْعَرْشِ وَخَرَّ وَاَلَهُ مُجْدًا ۚ وَ
قَالَ یَا بَتِ هٰذَا تَاَوِیْلُ رُءُیَایْ مِنْ قَبْلُ ۚ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّیْ حَقًّا ۚ وَقَدْ اَحْسَنَ لِیْ اِذَا اَخْرَجَنِیْ مِنَ
السِّجْنِ ۚ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَّزَعَ
الشَّیْطٰنُ بَیْنِیْ وَبَیْنَ اِخْوَتِیْ ۚ اِنَّ رَبِّیْ لَطِیْفٌ لِّمَا
یَشَآءُ ۚ اِنَّهُ هُوَ الْعَلِیْمُ الْحَکِیْمُ ۝

رَبِّ قَدْ اَتٰتَنِیْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ وَعَلَّمَتَنِیْ مِنْ تَاَوِیْلِ
الْاَحَادِیْثِ ۚ فَاطَّرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ اَنْتَ وَلِیٌّ فِی
الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفِّیْهُ مُسْلِمًا ۚ وَابْحَثْ بِالصِّلٰتِ ۝

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاَ الْغَیْبِ نُوْحِیْهِ اِلَیْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ
لَدَیْہُمْ اِذْ اَجْعَلُوْا اَمْرَہُمْ وَہُمْ یَسْكُرُوْنَ ۝

وَمَا اَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِیْنَ ۝

وَمَا سَاَلُہُمْ عَلَیْہِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ۝

وَكَانَ مِنْ اٰیٰتِہِ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یُذَرُّوْنَ عَلَیْہَا
وَهُمْ عَنْہَا مُعْرِضُوْنَ ۝

۱۰۴۔ انہیں وچو اکثر لوگ اللہ تے ایمان نیں ایندے سولے ایندے جو او نال نال شرک دی کریندن۔

۱۰۸۔ کیا او امن وچ آولین جے انہیں تے اللہ دا سخت عذاب آوے یا امن گھت او گھڑی آدپجے تے انہیں کوں پتہ دی نہ گے۔

۱۰۹۔ توں آکھ لے میڈاراہ میں اللہ دو سڈینوں میں تے تیڈی پیروی کرن والے ایں دلیل تے قائم ہیں۔ اللہ پاک تے میں مشرکیں وچو نیں۔

۱۱۰۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی دستیں دے رہن والیں وچو مرد رسول پھین جیندو اساں دی کریندے ہا سے کیا لے زمین وچ نیں ٹردے پھرنے تاں جو ٹیکھن جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھے تے آخرت دا گھر چکا انہیں لوکیں کیتے جیرے تقویٰ اختیار کریندن۔

۱۱۱۔ کیا تساں عقل نال کم نوے گھندے۔ تے جڈاں رسول نا امید تھی ویندن تے خیال کریندن کافر جو ساڈے اگو کوڑ ماریا لگے تے اوں دلیہ انہیں دوساڑی دوا لئی جیکوں اساں چاہندے ہیں بچا گھندے ہیں تے مجریں کنیں ساڈا عذاب اصلو نیں بٹایا ویندا۔

۱۱۲۔ عقل والیں کیتے انہیں مے قصے وچ عبرت۔ لے لگاں اینجی نیں جیرھی گھڑی گئی ہووے اصل لے اوندی تصدیق کریندی جو اوں کنیں پہلے ہے تے ہر شے دی پوری وضاحت تے ہدایت تے رحمت ایمان گمن آوٹ والیں کیتے۔

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۴﴾

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۰۸﴾

قُلْ هَذِهِ سَيِّئَاتِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۹﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ

أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ

لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۰﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْفَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا

جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُفِخَ مِنْ نَّشَارٍ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا

عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱۱﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا

كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ

يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۲﴾



سورة رعد مدنی ۹۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات ہن تے جی رکوع ان۔

- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے نال نال حیر صاحب منگئے
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ جا ٹٹ والا تے ڈیکھن والا باں لے کامل
 اَللّٰهُ تِلْكَ اَيُّ الْكِتٰبِ الَّذِي اُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
 کتاب دیاں آیات ہن تے جبریل و تیرے رب کنیں
 رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ②
 لہا گئے او سچا تے اکثر لوک منیدے نیں۔
- ۳۔ اللہ اوقات میں آسمانیں کول بغیر تمہیں دے اچا
 اَللّٰهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰی
 کیتس جویں آسمان اول کول ڈبرے پئے ءول اول زمین
 عَلَی الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَّجْرٰی لِاَجَلٍ
 تے بہہ گئے تے سمجھ تے چندر کول خدمت وچ لائے
 مُسْتَوًّی یُدْبِرُ الْأَمْرَ یُفْضِلُ الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ یَلْقَآءُ
 تے ہر شے مقررہ مدت میں چلدی پئی ءبر کم دا انتظام
 رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ③
 کریندے اپنی آیات کول کھول کے بیان کریندے تال ہو
 آسمان اپنے رب کول ملن والیقین کرو۔
- ۴۔ تے او ہو ءمیں زمین کول وچائے تے اونڈے وچ
 وَهُوَ الَّذِیْ مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِیْهَا رَوَاسِیَ وَ
 پہاڑ تے دریا بنائے تے برقم دے پھل اونڈے وچ
 أَنهٗا وَأَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِیْهَا رَوَاجِیْنِ اثْنَيْنِ
 ڈو ڈو جوڑے بنائے تے ڈینہ کول رات نال لکا
 یُنْشِئُ الْاَیْلَ النَّهَارَ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُونَ ④
 گندے تے بے شک ایندے وچ جبر سے سوچیندن
 کئی نشان۔
- ۵۔ تے زمین وچ نال نال رلے ہوئے کئی وڈن
 وَفِی الْاَرْضِ قَطْعٌ مَّتَّجِرَاتٍ وَجَنَّاتٍ مِنْ اَعْنَابٍ وَ
 تے باغن انگوریں دے تے رطیں ہن تے کھیاں
 زَرْعٌ وَنَحِیْلٌ صَوَآءٌ وَغَیْرِ صَوَآءٍ یُّشْقٰی بِمَآءٍ
 ہن ہک پاڑو چر تھوڑا نکلدے تے کچھ داکھوڑا نکلدے
 وَاجِدٍ تَنۢنٍ وَتُفۢضِلُ بَعْضَهَا عَلٰی بَعْضٍ فِی الْاُكُلِ اِنَّ
 تے انہیں کول بکوپائی بلایا ویندے تے اسل کچھ کول
 فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُونَ ⑤
 بنہیں تے سواد وچ فضیلت ڈیندے ہیں بے شک
 ایندے وچ عقل وال قوم کیے نشانیاں ہن۔

وَأَن تَجِبَ تُجِبُ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا تُرْبًا إِنَّا لَنَنفِخُ بِهَا نَفْثًا يَدْعُوهُمُ إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي كَفَرُوا بِهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْيَانِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑩

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ⑪

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ⑫

اللَّهُ يَلْمِزُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ⑬

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ السَّمِيعُ ⑭

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِآيَاتِهِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ⑮

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَذِّبُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ أَفْلًا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ⑯

۶۔ تے جے توں حیران تھیندیں تے انہیں دی گال ہے وی حیرانگی آئی کیا اساں جڈاں مٹی تھی ویسوں والا اساں نوں سروں پیدا تھیسوں اے او لوکن جنہیں اپنے رب دا انکار کیتے تے اے او لوکن جنہیں دے کچیں وچ ہٹے ہن تے ایسے دوزخ والن تے اوندے وچ ہمیشہ رہند ۷۔ تے او جیگانی کنیں پہلے تیدے واسطے برائی دی جلدی کریندن تے انہیں کنیں پہلے عبرت اے عذاب آپکین تے بے شک تیدے رب لوکس دے ظلم دے باوجود انہیں کون بخشٹ والا تے بے شک تیدے رب بہوں سمحت سزا دیون والا ۸۔ تے جیرے کافر ہن اے آہن ایندے اتے ایندے رب کنیں کوئی نشان کیوں نہیں لہایا گیا توں تے صرف ڈراون والا ایں تے ہر قوم کیسے ہدایت دیون والا آئے ۹۔ اللہ جانڈے ہر مادی شے کون جیرھا حمل تے رحم جیرھا پال سٹ گھنڈن تے اونکوں وی جانڈے جو او ودھیندن تے ہر شے اوندے کو لہو مزدورت دے مطابق ۱۰۔ غیب تے حاضر کون جانٹ والا وڈے مرتبے والا تے وڈی شان والا ۱۱۔ جیرھا تہا بے دھو گال کیندے تے جیرھا ظاہر کیندے تے جیرھا رات کون مک ویندے تے ڈینہ کون ٹردے او ڈوہیں اللہ دے نزدیک برابر ۱۲۔ اوندے واسطے اگہ وی تے کچھ وی فرشتے ہن جیرے اللہ دے حکم نال اوندی حفاظت کریندن بے شک اللہ سیس اوں قوم دی حالت نیس بدلیندا جیرھی اپنی حالت آپ نیس بدلیندی جیرے ویسے اللہ سیس کہیں قوم دی

مذہب وافیصلہ کر گھنڈے اونکوں بٹاؤں والا کوئی نہیں تے
اونڈے سوا اوندہ کوئی امدادی وی نہیں بٹ سگدا۔

۱۳۔ اوبوہ جیرھا تہاکوں بجلی بڑدی تے طع دی خاطر
بڑکھیندے تے باری بھر چیندے۔

۱۴۔ تے گاج اوندی حمد نال اوندی پاکیزگی بیان کرینی ۶
تے فرشتے وی اوندے بڑکھن تے دُعاؤں والیاں بچید
پھیندے تے دل جیندے اتے چاہندے سُنیدے
او اللہ دے بارے وچ بھیڑا کریندن تے اللہ سُنیں سمجھ
عذاب دیون والا ۷۔

۱۵۔ نہ تُلکُں والا سب سہنداء تے جبرے اوندے سوا
بہنیں کول سب سہندن او انہیں دا کوئی جواب نہیں بڑیندے
الویں بن جبریں بک آدمی اپنے بڑویں بھو پانی دو ودھائے
تاں جبر پانی اوندے منز تیں آونجے تے او اوندے تیں
پہنچد انہیں تے کافریں دی چکین پانے بے کار ویسی۔
۱۶۔ تے اللہ دی خاطر جو کھ آسمان تے زمین وچ خوشی نال
تے بے روحا سجدہ کریندے تے انہیں دے پچاویں
دی جبر شام سجدہ کریندن۔

۱۷۔ توں آکھ آسمان تے زمین دا رب کون توں آکھ اللہ
توں آکھ کیا تہاں اونکوں چھوڑکے بے سنگتی بٹائی
کھڑے ۶ جبرے اپنے آپ کیتے وی نفع تے نقصان
دے ماکہ نہیں۔ توں آکھ کیا اندھاتے سو جا کھا بکوجہیں
تمی سگدن یا کیا اندھارے تے روشنی برابر تمی سگدن
یا کیا انہیں اللہ دے اینجھے شریک بٹائن جنہیں اوندے
آئی کار کجہ مخلوق بٹائی ۶ تے او مخلوق انہیں کیتے رل مل
گئی ۶ توں آکھ اللہ برشتے کول پیدا کرن والا ۷ تے او
بک تے غالب۔

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ ۝

وَلِيُتَبَّحَ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلٰئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ
الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ
يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۝

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبَاسٌ كَفٍّ إِلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظَلَمَهُمُ بِالْغَدُوَّةِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ
اَفَاتَّخَذُ لَمْ مِنْ دُونِهٖ اَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ
نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ
اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ
شُرَكَاءَ خَلَقُوْا خَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ
قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
فَأَخْتَلَجْنَا السُّيْلَ رَبِّدَا رَأْيَا وَمَتَّاعًا يُوقِدُونَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ وَبَدَّ مُثْلُهُ
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزُّبَدُ
بَيِّضٌ هَبٌ حُفَاءٌ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ
فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝

۱۸۔ اوں آسمان کنیں پانی بہائے تے وادیاں اپنی گنجائش
دے مطابق ویسہ پُندن تے جھل اتے آئی ہوئی جھگ
کوں چاگھندی » تے جیرمی شے بھادوچ تپا کے اوزیور یا
گھرو سامان بٹیندن اوندے وچ دی اوہو جہیں جھگ۔
ایویں اللہ سٹیں سیج دے کوڑ دے فرق کوں بیان
کرنیدے۔ تے جیرمی جھگ اومائع قحی ویندی »
تے جیرمی شے لوکیں کوں نفع ڈیندی » اوزیریں
وچ رہندی » ایویں اللہ سٹیں مثالیں بیان کرنیدے۔

لَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ لَمْ يَخْبِتُوا
لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّثْلَهُ مَعَهُ
لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْإِمَادُ ۝

۱۹۔ جنہیں اپنے رب واکھنٹ سنے انہیں واسطے
کامیابی » تے جنہیں آکھنٹ نیں منیا جے انہیں کیتے او
سمجھ کجھ ہوئے باجیر حازیریں وچ تے اہو تلا بیا وی
تے او بھونگا ڈے کے جان پھراون تے انہیں کیتے
برا حساب تے انہیں داتھکاڑ دوزخ تے او بہوں
بری جا۔

أَمَّنْ يَعْلَمُ أَنَّ آتَانَكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقَّ لَمَّا
هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰئِكَ الْأَلْبَابُ ۝

۲۰۔ کیا جیہا جانڈے جو تیبڈے رب کنیں لہایا گئے
تیبڈو او سیج اوں آدمی آلی کار قحی بگدے جیرھا اندھا
ہوئے عقل رکھن والے ہی نصیحت پکڑیندن

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعِثَاقَ ۝
وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝

۲۱۔ جیرھے اللہ دے وعدے کوں پورا کریندن تے
اوندے پکے وعدے کوں تر ٹریندے نیں۔
۲۲۔ تے جیرھے اوں رشتے کوں قائم رکھیندن جیندا اللہ سٹیں
قائم رکھن داکم ڈتے تے اپنے رب کنیں ڈردن
تے برے حساب کنیں ڈردن۔

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآَنَفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَ
يُذَرُّونَ بِالْحَسَنَةِ الشَّيْئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَةُ
الدَّارِ ۝

۲۳۔ او لوک جیرھے اللہ دی رضا دی خاطر صبر کریندن
تے نماز مٹھا کے پڑھدن جو مال اسان انہیں کوں ڈتے
اوندے دچو۔ چوری وی تے ظاہر وی خرچ کریندن تے برائی
کوں نیکی نال پرین کریندن انہیں واسطے چنگا انجام۔

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْكَلِيلُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ
مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٦﴾

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٧﴾

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٨﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿٢٩﴾

۲۹

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ أَرَادَ ﴿٣٠﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٣١﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ
وَحُسْنُ مَا بٍ ﴿٣٢﴾

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لَتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالْحُسْنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

۲۴۔ ہمیشہ دے باغن اونہیں وچ اوداغل تحمیں
تے انہیں دے بیوڑاڑے تے انہیں دیاں زلیں تے
انہیں دیاں اولاداں جنہیں نیکیاں کیتیاں ہوسن تے
فرشتے انہیں کیتے ہر دروازے وچ وداغل تحمیں۔

۲۵۔ تے او آکھن تہاڑے اتے تہاڑے صبر دی وجہ
کنیں سلامتی ہوئے تہاڑے کیتے ایں گھرا انجا پہوں چنگا،

۲۶۔ تے جیرے اللہ دے وعدے کوں پکا کر دے بد
تر تیندن تے جیرے رشیت دے ملاوٹ دا اللہ سنیں حکم
ڈتے انہیں کوں تر تیندن تے زمین وچ گیکڑ کھیتدن۔
اے لوکن جنہیں تے لعنت تے انہیں کیتے بہوں گندا گھر۔

۲۷۔ اللہ جیندے کیتے چاہندے رزق و دھیندے تے
تنگ کریندے تے او دنیاوی زندگی تے خوش۔ تے
دنیاوی زندگی آخرت دے مقابلے وچ کھدی تیں سوائے
تھوڑے فائدے۔

۲۸۔ تے کافر آبدن جو ایندے اتے ایندے رب کنیں
کوئی نشان نہیں لہایا توں اکھ بے شک اللہ سنیں
جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جیرھا اوند جھکدے
اونکوں اپنا سدا راہ دکھلیندے۔

۲۹۔ جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دے دل اللہ دے
ذکر نال تسلی پیندن۔ سٹو اللہ دے ذکر نال دل تسلی
پکڑیندن۔

۳۰۔ جنہیں منے تے نیک کم کریندن انہیں واسطے خوشخبری
تے بہوں چنگا انجام۔

۳۱۔ ایویں اسان نیکیوں ایں امت وچ پیٹھے میں کنیں پہلے
کئی امتاں گذر چکین تاں جو توں انہیں کوں پڑھ کے سنا دیں
جو اسان عیہو دی کیتی تے او رحمن خدا انکار کریندن۔

وَالْيَنۢبِیِّ مَتَّابٌ ۝۳۱

توں اکھ او میڈا رب صرف او ہوی معبودِ اوندے
اتے میں بھروسہ کرینداں تے اوہیں دو ولے۔

۳۲۔ تے جے قرآن میں ہوئے ہا جو اوندے نال پہاڑ
ٹلائے وچنن ہا یا زمین ٹوٹے کیتی وچے ہا یا اوندے
نال مردیں کوں الوایا وچے ہا۔ فیصلہ پورے طور تے
اللہ دے ہتھ وچ۔ کیا مومنیں کوں پتہ نہیں جو اللہ چاہندا
تے سارے لوکیں کوں ہدایت دے دیندا تے کافرین تے
انہیں دے اعمال ہی وجہ نال مصیبت اندی رہ دیسی یا انہیں
دے گھرین دے کوہو لہندی رہی اویں جو اللہ دا وعدہ آ دیسی

وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُوِّرَتْ بِهٖ الْجِبَالُ اَوْ قُطِعَتْ بِهٖ
الْاَرْضُ اَوْ كُلُّمَّ بِهٖ النُّوٓىۤ بَلۡ يَلٰہِ الْاَمْرُ جٰمِیۡنًا
اَفَلَمَّا یٰۤاٰیِسُ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوْۤا اَنْ لَّوۡ یَشَآءَ اللّٰہُ لَهَدٰی
النَّاسَ جَمِیۡعًا وَّلَا یَزَالُ الَّذِیۡنَ کَفَرُوْۤا یُصِیۡبُہُمۡ مِّنَ
صَاعِقَاۤرِۥہٗۤ اَوْ تَحُلُّ قُرۡنِیۡاۤ مِّنۡ دَارِہِمۡ حَتّٰی
یَاۤتِیَ وَعَدُ اللّٰہِ اِنَّ اللّٰہَ لَا یُخَلِّفُ الْوَعْدَ ۝۳۲

۳۲

بے شک اللہ وعدے دی خلاف دہری نہیں کریندا۔
۳۳۔ تیں کہیں پہلے رسولیں نال وی ٹٹھاکیتا گیا ہا تے
میں کافرین کوں مہلت دتی ول میں انہیں کوں پکڑ گدھا
میڈی سزا کیجی۔

وَلَقَدْ اٰتٰہُمۡزَیۡرُۤیۡمًا مِّنۡ قَبْلِکَ فَاَمَلٰیۤتَ لِلَّذِیۡنَ
کَفَرُوْۤا ثُمَّ اَخَذَ تُہُمۡ فَلَیۡکَفٌ کَانَ عِقَابِ ۝۳۳

۳۴۔ کیا اودات جبرمی ہر یک تے نگران جو اکریندے
تے انہیں اللہ دے شریک بنائے ہوئے توں اکھ انہیں
دے نال دسو یا تسال ایجی کال اونکوں دسوسو جبرمی
زمین وچ ہوئے تے خدا نہ چاڈا ہوئے یا صرف مندیاں
گاہیں بن۔ اصل کافرین دیاں چالاکیاں انہیں کوں سونپیاں
کر کے دکھایاں گئیں تے راہ کہیں انہیں کوں ہٹا دتا
گئے تے جیکوں اللہ ہلاک کرے اونکوں راہ دکھاوے والا
کوئی نہیں۔

اَفَمَنْ هُوَ قٰیۡمٌ عَلٰی كُلِّ نَفۡسٍ بِمَا کَسَبَتْ وَجَعَلُوْۤا لِلّٰہِ
شُرَکَآءَ قُلُۢمۡ سَتُوْہُمۡ اَمْ یُتَّبِعُوۡنَہٗ بِمَا لَا یَعْلَمُ فِی
الْاَرْضِ اَمْ یَظٰہِرُوۡنَ الْقَوٰلَ بَلۡ لَّیۡنٌ لِلَّذِیۡنَ کَفَرُوْۤا
مَّکَرُہُمۡ وَصُدَّوْۤا عَنِ السَّبِیۡلِ وَمَنْ یُضِلِلِ اللّٰہُ فَمَا
لَہٗ مِنْ ہَادٍ ۝۳۴

۳۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی عذاب تے
آخرت دا عذاب زیادہ سخت تے اللہ کہیں انہیں کوں
بچاؤ والا کوئی نہیں۔

لَہُمۡ عَذَابٌ فِی الْحٰیۡوٰۃِ الدُّنْیَا وَ لَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَدُّۤ وَمَا لَہُمۡ مِنَ اللّٰہِ مِنۡ وَّاقٍ ۝۳۵

۳۶۔ جنت دی مثال جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے
انہیں دے وچ نہراں و بہنیں انہیں دا پھل ہمیشہ ہوسی

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِیۡ وُعِدَ الْمُتَّقُوۡنَ یَجۡرِیۡ مِنْ تَحۡتِہَا
الْاَنْہٰرُ کُلُّہَا دَآئِمٌ وَّظِلُّہَا تِلۡکَ ظِلِّۤیۡنَ اَتَقُوۡۤا

وَعُقِبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿۳۷﴾

تے پچھاواں وی اے تقویٰ اختیار کرکٹ والیں دا انجام
تے کافریں دا انجام بھاء۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يُفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أَمْرُهُ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ
مَأْبٍ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے جنیکوں اساں کتاب پڑتی ء او خوش بن جو
کچھ تیڈو لبایا گئے تے مختلف ٹولیں وچو کچھ اینجھن
جیرے اوندے کچھ سے دا انکار کریندن توں اکھ
میکوں تے محض اے حکم ڈتا گئے جو میں اللہ دی عبادت
کراں تے اوندے نال کہیں کوں شریک نہ بناواں ہوندو
میں تہاکوں سبیدناں تے ہوندو میں رجوع کرینداں۔

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرِيفًا وَكَانَ اخْتِلاَفٌ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ دَرَجَةٍ
وَلَا وَاقٍ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ تے ایویں اساں تفصیل نال حکم بھائے تے جے توں
انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیڈو
علم آچکے تے پچھیں تیڈے کیسے اللہ دے مقابلے کیسے
نہ کوئی سبکتی ہوسی تے نہ کوئی پچاواں والا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَمْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٍ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں رسول پٹھیں تے
اساں انہیں کوں زالیں تے ہال دی پڑتن تے اے
کہیں رسول واسطے نہ باجو اللہ دے حکم دے بغیر کوئی نشان
گمن آوے ہا ہر مدت کھسی پٹے۔

يَدْعُوا اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُشْرِكُ بِهِ وَعِنْدَهُ أُمُورُ الْكُتُبِ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ جنیکوں اللہ چاہندے مثا پڑندے تے جنیکوں
چاہندے قائم رکھندے اوندے کو لبو ہر حکم دی اصل
موجود۔

وَأَنْ تَأْمُرَ بِتِلْكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَقَّعْتَكَ
فَأَنَّا عَلَيْكَ نُبْلَغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ تے جیندا اساں انہیں نال وعدہ دیتے کچھ تے تیکوں
ڈکھا دیسوں یا تیکوں وفات پڑے دیسوں تیڈا کم
پچاواں تے حساب ساڈے ذمے ہے۔

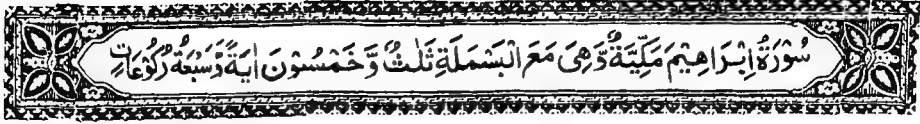
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۴۳﴾

۴۲۔ کیا انہیں نہیں ڈکھا جو اساں زمین کوں اوندے پاسیں
کنیں گھٹندے آندے ہیں۔ تے فیصلہ اللہ کریندے
اوندے فیصلے کوں کوئی تبدیل نہیں کر سگدا تے او
جلدی حساب گھنٹ والا۔

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَنَائِمْ
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ﴿١٣﴾

۳۳۔ انہیں کتیں پہلے لوکیں وی تدبیراں کیتن تے اصل
ساریاں تدبیراں التکتیں بن ہر شخص جو او کریندے اللہ
اونکوں جاڈے تے کافرین کوں پتہ بگ ویسی جو گھر دا
انجام کیندے کیتے چنگا۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَ اللَّهِ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿١٤﴾
۳۴۔ کافر آمدن جو توں رسول توہیں توں انہیں کوں
آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ گواہ کافی ہے تے
او وی گواہ جیندے کوہو ایں کتاب دا علم۔



سورة ابراہیم مکی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۷ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں اللہ دے نال نال شروع کریں ابراہیم جی صاحب منگے

بڑیوں والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۲۔ میں اللہ بڑیاں کھال لے کتاب اساں ایسوں تیدو

لبائے تاں جو توں لوکیں کوں اندھایں کنیں کدھ کے

سو جلیں دو گھن آویں انہیں دے رب دے حکم نال غالب

تے تکریم والے خدا دے راہ دو۔

۳۔ او خدا جو کج زمین تے آسائیں وچ ہوندا تے کافریں

کیتے سخت عذاب دے نال تباہی مقدر۔

۴۔ جیسے لوگ دنیاوی زندگی کوں آخرت دے مقابلے

وچ پسند کریں تے اللہ دے رستے کنیں رکیں تے

اوندے وچ بڑنگ دل گولیندن لے وک وڈی تے پریں

دی گمراہی وچ ہن۔

۵۔ تے اساں ہر رسول کوں اوندی قومی زبان وچ وچ

کر کے پٹھے سے تاں جو انہیں تے مکول کے بیان کرے اللہ

جیکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جیکوں چاہندے ہدایت

بُوندے او غالب تے سیانا۔

تے اساں موسیٰ کوں اپنے نشان بڑے کے پٹیاں باجرتوں قوم کوں

اندھایں کنیں سوجھ دگھن آتے انہیں کوں اللہ دے بُوندے یاد بڈوا

بے شک مہرتے شکر کرن والیں کیتے نشان۔

۷۔ تے جڈاں موسیٰ اپنی قوم کوں اکھئے اللہ دی نعمت کوں

یاد کرو جیساں تہا بڑے تے تسن جڈاں اوں تہا کوں فرعون دیکھ

کنیں نجات بڈیوائی او تہا کوں گندا عذاب بڈیسم تہا بڑے

الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْكَ اِلَيْهِمْ اَخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمِ

اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ②

اللّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَوَيْلٌ

لِّلْكَافِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ③

الَّذِيْنَ يَسْتَحْيُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلٰى الْاٰخِرَةِ

وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عَوَجًا

اُوْلٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ④

وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ

لَهُمْ فَيُضِلَّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِيَ مَنْ يَّشَاءُ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ ⑤

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيٰتِنَا اَنْ اَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ

الظُّلُمِ اِلَى النُّوْرِ وَذَكَرَهُمْ بِآيٰتِ اللّٰهِ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ

لَاٰيَةٌ لِّكُلِّ صَبّٰرٍ شٰكُوْرٍ ⑥

وَ اِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

اِذْ اَنْجَلَكُمْ مِنْ اِلٍ فَرَعَوْنَ يَسُوْمُوْكُمْ سُوًى الْعَذَابِ

وَيَذَّبُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاءَكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ

بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝

۳۔ پتھر میں کون کو بندہ ہندے تھا بڑی تربیتیں کون جیندار کھیندے ہیں

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝

تے ایندے وچ تھا بڑے رب کہیں بہوں وڈا امتحان با
۸۔ تے جڈاں تھا بڑے رب اعلان کیا باجے لتاں شکر
کر لیسو تے میں تھا کون زیادہ ڈلیاں تے بے لتاں ناشکری
کر لیسو تے میڈا عذاب بہوں سخت۔

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ قَالَ اللَّهُ لَعَنَ حَبِشٌ ۝

۹۔ تے موسیٰ آکھیا لتاں تے جو کجھ زمین وچ سارے
انکار کر ڈیو تے بے شک اللہ سیس بے نیاز تے بہوں
تعلیف والا ۶۔

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَّعَادٍ
وَدَّوُدَ ۖ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قُرْءَانًا يَدَّبُّهُمْ فِي آفَاقِهِمْ
وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

۱۰۔ کیا تھا بڑو لتاں کہیں پہلے انہیں دیاں جہراں نیں
آیاں یعنی نوح تے عاد تے خمود تے جیرے انہیں نے
بعد میں انہیں کون سوائے اللہ دے کوئی نیں چاند انہیں
دو سا بڑے رسول کھلے نشان گھن کے آئے انہیں اندھا
انکار کر ڈتے تے انہیں آکھئے بے شک جیرھی تعلیم
تھا کون بڑے کے چٹیا گئے اساں اوکھوں نے میندے
تے لتاں جیندو سا کون سڈیندہ او دے معاملے وچ
بے چین کر ڈیوٹ والے شک وچ یں۔

قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنِّي أَنَا اللَّهُ شَكَّ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَذْعَبُكُمْ لِيُغْفِرَ لَكُمْ ۖ فَمِن دُونِكُمْ لَا يُؤْتِكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى ۖ قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُزِيدُونَ أَن
تَضِلُّونَا عَمَّا كَانُ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ۝

۱۱۔ انہیں دے رسولیں آکھئے کیا اللہ دے بارے وچ شک
کریندے ۷۔ جیر حازین تے آسان کون پیدا کرٹ والا ۷
او تھا کون سڈیندے تاں جو تھا بڑے گناہ بخشے تے ہک
مقررہ مدت میں تھا کون مہلت ڈیندے انہیں آکھئے
لتاں سا بڑے جہیں بندے ہوتے لتاں اسے چاہندے ۸
جو سا کون اول کہیں روکو جیندی سا بڑے پیر بڑا بڑے
عبادت کریندے ہن لتاں سا بڑو روشن نشان گھن آؤ۔

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنَّا نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَ
لَكِنَّ اللَّهَ يُسَمِّنُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ
لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَعَلَىٰ اللَّهِ

۱۲۔ انہیں دے رسولیں انہیں کون آکھئے بے شک اساں
تھا بڑے جہیں بندے یں اصل اللہ اپنے بندیں وچ
جیندے اتے چاہندے احسان کریندے تے سا بڑی لے

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۶﴾

طاقت نہیں جو اس اللہ سے حکم دے بغیر تھا ڈو کوئی
نشان گھن آؤں سے مومنین کوں اللہ سے بھروسہ کرنا
چاہی دا۔

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۳۔ ساکوں کیا ہے جو اس اللہ سے بھروسہ نہ کروں تے
اوں ساکوں ساڈے رستے ڈکھالیں تے جو تاساں ساکوں
ڈکھ ڈیسو اس اوندے اتے ضرور صبر کریندے رہ ویسوں
بھروسہ کرٹ والیں کوں اللہ سے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الْقَالِيلِينَ ﴿۱۸﴾

۱۴۔ تے کافریں اکھٹے اپنے رسولیں کوں اس تہاکوں
ضرور اپنے ملک کینیں کڈھ چھڑیسوں یا تاساں ساڈے
مذہب دوول اوسو انہیں دے رب انہیں کوں دی کیتی
جو اس ظالمیں کوں ضرور ہلاک کر لیسوں

وَلَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿۱۹﴾

۱۵۔ تے انہیں دی ہلاکت دے بعد اس تہاکوں زمین دے
کر لیسوں اے اوندے واسطے ہے جیرھے ڈرن میڈے
مقام کئیں تے میڈی ڈراوٹ والیں پیگومیں کئیں۔

وَاسْتَفْخَوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿۲۰﴾

۱۶۔ انہیں فتح دی دعا ملگئی تے ہر مہر زور سچائی دا دشمن
نا کام تمس گئے۔

مِنْ ذُرِّيَّتِهِ جَهَنَّمَ يُنْفِقُ مِنْ مَّا رَزَقَهُ

۱۷۔ اوندے علاوہ دوزخ دی ہے تے انہیں کوں بہوں
تتا پانی پلایا ویسی۔

لِيَتَجَزَّعَهُ وَلَا يَكَادُ يُسَبِّحَهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِبَيِّنٍ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَذَابٌ
عَلِيظٌ ﴿۲۱﴾

۱۸۔ اوں کوں گھٹ گھٹ کر کے پیسی اوں کوں کل نہ سبکی
تے ہر پاسو انہیں نہیں موت اوسی تے مری ناں
تے ایندے علاوہ سخت عذاب دی ہے۔

مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
إِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿۲۲﴾

۱۹۔ اپنے رب دا جیس انکار کیتے انہیں دی مثال اوں
کیری آلی کار جینکوں سکسی اندھاری دے ڈینہہ آلے
جھاڑے ہوا اوں کوں اڈار کے گھن و پختے تے جو کچھ
انہیں کایا موسی انہیں کئیں کھ نہ چکی اے بہوں پریں
دی کوڑی تباہی۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۳۰﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۳۱﴾

وَبَرُّوْا لِلَّهِ جَنِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ الَّذِيْنَ
اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا لَكُمۡ تَبَعًا فَهَلْ اَنۡتُمۡ مُّغْنَوْنَ
عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوْا
لَوْ هَدٰنَا اللّٰهُ لَهَدٰیۤكُمۡ سَوَآءٌ عَلٰیۤنَا اَجْرَعَنَّا
اَمۡرَ صَبْرًا مَّا لَنَا مِنْ مَّهِصٍ ﴿۳۲﴾

۳۱

۳۰۔ کیا توں نہیں جاندا ہے شک اللہ سیس آسانیں تے
زمین کوں حق نال پیدا کیتے ہے او چاہے تے تہا کوں ہلاک
کر ڈیوے تے تہا ڈی جاتے نویں مخلوق گمن آوے۔
۳۱۔ اللہ سیس کیتے اے گال او کمی نیس۔

۳۲۔ او سارے اللہ دے سامنے او سن تے کمزور لوک
وڈائی کرٹن والیں کوں اکھن جو اسان تہا ڈے پتھر
ٹرے ہا سے کیا ہن تسان سا کوں اللہ دے عذاب
کنیں کچھ پریں کر سگدے؟ او اکھن جے اللہ سا کوں
ہدایت ڈیندا تے اسان تہا کوں وی ہدایت ڈیندے
ہن سا ڈے واسطے ہکا گال جو اسان بے صبری
کروں یا صبر کروں سا ڈے کیتے پنچن دی کوئی جا
نیس۔

۳۳۔ تے جڈاں فیصلہ تھی ویسی شیطان اکھس بیٹک
اللہ سیس تہا ڈے نال وعدہ کیا ہا اوں سچا کر ڈتے
تے میں تہا ڈے نال وعدہ کیا ہا میں پورا نیس کیتا میں
تہا ڈے اتے غالب تے کا؟ نہ ہم میں تہا کوں سبڑے
تسان میڈی گال کوں من گدے تسان میکوں ملام
نہ کرو اپنے آپ کوں ملام کرو نہ میں تہا ڈی فریاد سن
سگداں تے نہ تسان میڈی فریاد سن سگدے؟ بے شک
میں ایندا انکار کرینداں جو این کنیں پہلے تسان میکوں اللہ شریک
بنایا ہا۔ بے شک ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

۳۴۔ تے مومن تے نیک عمل کرٹن والے اینجھے باغیں
ورج داخل کیتے ولین جیندے ورج نہراں وبندین تے
او اوندے ورج اپنے رب دے حکم نال ہمیشہ رہن
انہیں دی دعا ہوسی تہا ڈے اتے سلامتی ہوے۔

۳۵۔ کیا تیکوں پتہ نیس جو اللہ سیس پاک کلمے دی مثال

وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ
وَعَدَکُمۡ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُکُمۡ
فَاَخْلَفْتُکُمۡ وَمَا کَانَ لِيۡ عَلَیْکُمۡ مِنْ سُلْطٰنٍ
اِلَّا اَنۡ اَدْعُوْکُمۡ فَاسْتَجَبْتُ لِيۡ فَلَا تُلُوْۤمُوْنِیۡ
وَلَوْ مَوَّآ اَنۡفُسُکُمۡ مَا اَنَا بِمُصْرِخِکُمۡ وَمَا
اَنتُمۡ بِمُصْرِخِیۡ اِنِّیۡ کَفَرْتُ بِمَاۤ اَشْرَکْتُ مِمَّنۡ
مِّنۡ قَبْلُ اِنَّ الظّٰلِمِیۡنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۳۳﴾

وَادۡخُلِ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ تَجۡرِیۡ
مِّنۡ تَحۡتِہَاۤ اَلۡاَنْهٰرُ خٰلِدِیۡنَ فِیۡہَا بِاِذۡنِ رَبِّہُمۡ تَحِیَّتُہُمۡ
فِیۡہَا سَلَامٌ ﴿۳۴﴾

اَلَمْ تَرَ کَیۡفَ صَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا کَلِمَۃً

طَبِئَةً كَشَجَرَةٍ طَبِئَةً أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
فِي السَّمَاءِ ﴿۱۷﴾

تُوْنِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ إِذْ ذُرِيَّتُهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۱۸﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثِّلَتْ
مِنَ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿۱۹﴾
يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَ
يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿۲۰﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآخَلُوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿۲۱﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَبْسُ الْقَرَارِ ﴿۲۲﴾
وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا
فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿۲۳﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا يَبْعُ فِيهِ وَلَا يَخْلُ ﴿۲۴﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْوَأَنهَرُ ﴿۲۵﴾

کیوں پاک و رحمت نال ہوتی؟ اوندیاں پاڑاں پکیاں بن
تے اوندی لاشریباں آسمان وچ بن۔

۲۶۔ اے رب مجھے حکم نال ہر ویلے او تازہ پھل ڈیندے
تے اللہ سیئیں لوکیں کیتے مثالاں بیان کریندے تاں جو
اونصیحت حاصل کرن۔

۲۷۔ گندی گال دی مثال گندے ون ڈی جیر حارمین
وچ پٹج گیا ہوئے تے اوندے کیتے کھڑن دی جاگہ نیئیں
۲۸۔ مومنین کوں اللہ سیئیں قائم رہن والی گال نال دنیاوی
زندگی وچ دی تے آخرت وچ دی مضبوط رکھیتی تے
اللہ سیئیں ظالمین کوں ہلاک کریندے تے جو اللہ چاہندے
اوہو کریندے۔

۲۹۔ کیا تیکوں پتہ نیئیں جنہیں اللہ دی نعمت کوں ناشکری
نال بدل ڈتے تے انہیں اپنی قوم کوں ہلاکت دے گھر
وچ بہا ڈتے۔

۳۰۔ دوزخ اوندے وچ پہن تے بہوں بڑی جا
۳۱۔ تے اپنا اللہ دے شریک بنا گدن تاں جو لوکیں کوں اوندے
رستے کنیں گمراہ کرن۔ توں آکھ عارمنی فائدہ چاگھن
بے شک تاں بھادوونجے۔

۳۲۔ توں مومنین کوں آکھ ڈے اونماز کوں ٹھہارے
پڑھن تے جو اسان انہاں کوں ڈتے اونہے وچوںکے تے ظاہر افرق
کرن اول ڈینہر دے آون کنیں پہلے جیندے وچ نہ وپار
ہوسی تے نہ سگت ہوسی۔

۳۳۔ اللہ اوزابت جن آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے
تے آسمان رجھ کر کنیں پائی لباس تے اوندے نال
تہا بے رزق کیتے میوے کڑھینسی تے تہا بے واسطے
بیٹری کوں خدمت وچ لائیں تاں جو او اوندے حکم

نال سمندر وچ ٹرسے (پلے) تے دریا تہاڈی خدمت وچ لائسی۔

۳۳۔ تے سمجھ تے چندریکا تہاڈی خدمت وچ لگے ہوئے تے رات بڑہندی۔ تہاڈی خدمت وچ لگے ہوئے

جوتساں اوں کنیں مگلے تہا کوں ڈلس جے تساں اللہ دی نعمتیں کوں گنوں توں بے شک انسان وڈا علم کرن والا تے منکر۔

۳۴۔ تے جبرائیل ابراہیم آکھئے اے میڈے رب ایس خبر کوں امن والا بنا تے میڈے پیریں کوں بیت دی عبادت کنیں پدیں رکھ۔

۳۵۔ اے میڈے رب بے شک انہیں بہوں لوکیں کوں گمراہ کرڈتے تے جیں میڈی پیروی کیتی او میڈے دھڑے تے جیں میڈی نافرمانی کیتی بے شک توں بہوں بخشش والا تے مہربان ایں۔

۳۸۔ اے ساڈے رب بے شک میں اپنی اولاد کوں ایچی وادی وچ چھوڑ آیاں جیندے وچ رُخ نیں تھیندی تہیڈے عزت والے گھرے کوں لہو اے ساڈے رب تاں جو اونماز پڑھن تے لوکیں دے دلیں کوں انہیں دو پھیرے تے انہیں کوں میویں دا رزق بڑے تاں جو او شکر کریندے رہ وچن۔

۳۹۔ اے ساڈے رب بے شک جو اساں کیندے تے جوکھ ظاہر کریندے ہی توں چاندیں تے اللہ کنیں زمین وچ تے نہ آسمان وچ کوئی چیز لکی نیں رہندی۔

۴۰۔ سب صفات اللہ دیاں بن جیں میکوں پدھیے وچ اسماعیل تے اسحاق ڈتن بے شک میڈا رب دعائیں کوں بہوں سُنَّ والا۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۳۳﴾

وَأَشْكُرُ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿۳۴﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿۳۵﴾

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَّلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ يَّبْعَثْ فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۸﴾

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿۳۹﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿۴۰﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۴۱﴾

رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ تَقَرَّبًا
وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ اے میڈے رب توں میکوں تے میڈی اولاد کوں
نمازی بٹا تے اے ساڈے رب توں ساڈی دُعا
قبول کر۔

رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ
الْحِسَابُ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ساڈے رب جبرے بُہرہ حساب تھیون لگے
میکوں تے میڈے پیرو ما کوں تے مومنین کوں بخش
دے۔

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُوْنَ اِنَّمَا
يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمَ تَشْخُصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے ظالم جو کریدے پین اوں کین اللہ سیس کوں
اصلو غافل نہ سمجھ انہیں کوں محض اوں بُہرہ تیں مہلت بُہرا
پئے جڈاں انہیں دیاں اکھیں پٹیاں رہ ولسن۔

مُهْطِعِيْنَ مُّقْبِلِيْ رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَاقِفًا لَهُمْ هَوَآءٌ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ سرچا کے درکدے دوسے ہوسن انہیں دی نظر
انہیں دوز ولسی تے انہیں دے دل غالی ہوسن۔

وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُوْلُ
الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رَبَّنَا اَخْرِجْنَا اِلَىْ اَجَلٍ قَرِيْبٍ نَّجِبْ
دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُوْلَ اَوْ لَمْ تَكُوْنُوْا اٰقْسَمْتُمْ
مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّنْ ذَوَالٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تو انہیں کوں اوں بُہرہ کین بُرا جڈاں انہیں تے
عذاب اوس تے ظالم اکھن اے ساڈے رب سا کوں
نزدیکی مدت تیں مہلت دے اساں تہیڈے سب کوں
منیسوں تے رسولیں دی پیروی کریسوں کیا تساں ایں
کین پہلے کئی قساں نہ کھا دیاں ہن جو تہاڈے اتے
زوال نہ اوسی۔

وَسَكَنتُمْ فِيْ مَّسٰكِنِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْاَمْثَالَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے تساں انہیں دے گھرین وچ رہندے پیو جنہیں
اپنے آپ تے ظلم کیتے تے تہاڈے کیتے اللہ سیس کھول
کے بیان کر ڈتے جو اساں کیوں انہیں نال سلوک کیتا
اساں ساریاں گاہیں تہاڈے اتے کھول کے بیان کر ڈتے

وَقَدْ مَكَرُوْا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ وَاِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُوْلَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ انہیں اپٹیاں تدبیراں کیتیاں تے انہیں دیاں تدبیراں
اللہ کین ہن بھانویں انہیں دی تدبیراں بجی ہوئے جو اوں
تدبیراں پہاڑاں وچن۔

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفًا وَعِدَهُ رُسُلُهُ اِنَّ اللّٰهَ
عَزِيْزٌ ذُوْ اَنْتِقَامٍ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تول اللہ کوں اوندے رسولیں نال کیتے بنوئیں
وعدیں دا خلاف کرن والا اصلو نہ سمجھ بے شک اللہ سیس

بہوں غالب تے بدلہ گھنٹ والا۔

۴۹۔ جیلان زمین تے آسمان بدل کے پے زمین آسمان
بٹائے ولین تے سارے کب غالب اللہ دے اگو کھڑے
ہوسن۔

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبُرُودًا
بِلِلِّ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝

۵۰۔ تے مجریں کول ڈیکھیں اوں ڈینہہ زنجیریں وچ
جکڑیا ہویا۔

وَنَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

۵۱۔ انہیں دے چولے لک دے بٹے ہوئے ہوسن تے
بھا انہیں دے مونیں کول لکندی پئی ہوسی۔

سَرَّابِهِمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَنُفُّهُمْ جُوهَرُهُمُ الثَّالِثُ ۝

۵۲۔ تاں جو اللہ ستیں ہرجان کول اوندی کمانی دا بدلہ
ڈیوے بے شک اللہ بہوں جلدی حساب گھنٹ والا۔

يُخْرِجِي اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ تَاكَلَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

۵۳۔ اے کوئیں کیتے سنبھا تے تاں جو ایندے نال انہیں
کول ڈرایا و نچے تے او چان گھن جواد ک مسعود تے
سیانے نصیحت حاصل کرن۔

هَذَا بَلَدُ الْإِنْسَانِ وَلَيُنْذِرُوهُ وَيَعْلَمُوا أَنَّ هَؤُلَاءِ
إِلَهُ وَاحِدٌ وَلَيَذَّكَّرْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝

سُورَةُ الْحَجَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ آيَةٌ وَبِسْمَلَةِ رُكُوعَاتٍ

سورة حجر مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰۰ آیات تے ۶ رکوع این۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
ڈیون والا تے مہربان۔
- ۲۔ میں اللہ ڈیو کھڑا لے کتاب کامل دیاں آیات بن
تے کھل کے بیان کرن ولسے قرآن دیاں۔
- ۳۔ کہیں ویلے کافر چاہن دن او دی مسلمان ہون با۔
- ۴۔ انہیں کون چھوڑے کھاون پیون تے وقتی فائدہ
چاون تے ناجائز امیڈال انہیں کون غافل کرڈیون او
جلدی جاٹ گھنسن۔
- ۵۔ اساں کہیں دستی کون ہلاک نیں کیتا سولے ایندے
جو اوندا فیصلہ معلوم با۔
- ۶۔ کوئی قوم اپنی ہلاکت دی مدت کنیں درک سبکی تے
نہ پھیرہ سبکی ؎۔
- ۷۔ تے انہیں آکھے لے او شخص جیندے اتے نصیحت
لہائی گئی ؎ بے شک تون دیوانہ این۔
- ۸۔ جے تون سچا ہوں تے تون ساڈو فرشتے کیوں نوہیں
گمن آیا۔
- ۹۔ اساں فرشتیں کون حق نال ہی لبیدے ہیں تے
اول ویلے انہیں کون مہلت نیں ملدی۔
- ۱۰۔ بے شک اساں این قرآن کون لہائے تے بیشک
اساں ایندی حفاظت کرلیوں۔
- ۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی اساں پہلی جماعتیں و سچ رسول
پٹھین۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّتِي تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ②

رَبِّمَا يُوذُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ③
ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَشْتَبِعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ④

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ إِلَّا وَلَهُمْ كِتَابٌ مَعْلُومٌ ⑤

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ⑥

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَجُنُّونٌ ⑦

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑧

مَا نُزِّلَ إِلَيْكَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنْظَرِينَ ⑨

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ⑩

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ⑪

- ۱۲۔ چیرھا رسول وی انہیں کنیں آئے اے اوندے مال مذاق تے ٹٹھا کریندے ہن۔
- ۱۳۔ ایویں اسال این عادت کول مجرمیں دے دل بیچ ٹرنیہ ہیں
- ۱۴۔ او اییکول نہ منینس پہلیں وی سنت وی گذر چکی»
- ۱۵۔ سبے اسال آسمان مے دروازے انہیں تے کھول ڈیوں تے اے اوندے اتے چڑھن پئے وچن۔
- ۱۶۔ تے ول وی اکسن جو ساڈی اکھیں تے پٹی بدھ بڑتی گئی تے اصل ساڈے اتے جادو کر بڑتا گئے۔
- ۱۷۔ تے اسال آسمان وچ بڑجیاں بٹائن تے بڑکھن وایں کیتے سوٹھا بٹائے۔
- ۱۸۔ تے اسال حفاظت کیتی برادل شیطان کنیں جیکوں دھکے دتے گئیں۔
- ۱۹۔ سوائے اوندے چیرھا چوری گال سن گئے تے ہک روشن تارا اوندل پھچھا کریندے۔
- ۲۰۔ تے زمین کول اسال وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ بٹائے تے اسال ایندے وچ ہر شے مناسب پیدا کیتی۔
- ۲۱۔ تے ایندے وچ اسال تہاڑے کیتے روزی بٹائی تے انہیں کیتے وی جنہیں کول تاس روزی نوھے ڈیندے۔
- ۲۲۔ تے ساڈے کوہو ہر شے دے عزانے ہن تے اسال اوکول معلوم اندازے نال ہیندے ہیں۔
- ۲۳۔ تے اسال ہواڑاں چاؤں والہں ہواڑیں پٹھیں تے ول بھر کنیں مینہ وسائے تے ول تہا کوٹا پلائے تے تاس آپ اوکول کٹھا نہ کر سبگدے ہاوسے۔
- ۲۴۔ تے بے شک اسال جیند کریندے تے مریندے ہیں تے اسال ہی وارث ہیں۔
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٢﴾
- كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعُجُونَ ﴿١٥﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ عَنَّا قَوْمٌ مَسْجُورُونَ ﴿١٦﴾ وَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٧﴾ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٨﴾ إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ نَهَبْنَا مِنْهُ لَبَأً
- وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴿٢٠﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَاشٍ وَمَنْ لَنْتُمْ لَهُ بِزْرَيْنِ ﴿٢١﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ قَانُتِلَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٤﴾

۲۵۔ تے اسال تہا بڑے وچو اگو نکل دچن والیں کوں دی جائڈے ہیں
تے پچھو ریٹ والیں کوں دی جائڈے ہیں۔

۲۶۔ تے بے شک جیڈا رب انہیں ساریں کوں کھٹا کر لیس
بے شک او بہوں سیانا تے بہوں جائٹ والا ۶۔

۲۷۔ تے بے شک اسال انسان کوں اینجی ٹھیکری کنیں
پیدا کیتے جی رمی شکل بدل کے کالا گار اتھی گئی ہائی۔

۲۸۔ تے جن کوں اسال ایں کنیں پہلے بہوں تھی بھا کنیں
پیدا کیتے۔

۲۹۔ تے جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں اکھٹے جو میں اینجھا
آدمی اینجی ٹھیکری کنیں پیدا کرٹ والا ہاں جی رمی شکل
بدل کے کالا گار اتھی دیندی ۶۔

۳۰۔ تے جڈاں میں اوں کوں پورا کر گھناں تساں اوندے
کیتے سجدے وچ ڈھر پورا ہے۔

۳۱۔ ساریں فرشتیں سجدہ کیتے۔

۳۲۔ سو اے ابلیس دے اوں انکار کیتے جو او سجدہ کرٹ
والیں وچ تھیوے۔

۳۳۔ اللہ سیٹ اکھٹے لے ابلیس تیکوں کیا تھے جو توں
سجدہ نہیں کیتا۔

۳۴۔ اوں اکھٹے میں اینجھانیں جو اینجھے آدمی کوں سجدہ
کران جیکوں تیں ٹھیکری تے سٹریئے ہونے کالے گارے
کنیں پیدا کیتے۔

۳۵۔ اللہ سیٹ اکھٹے توں اتھوں نکل دچ بے شک توں
اڈھو کڈھیا بیٹ۔

۳۶۔ تے بے شک قیامت دے ڈینہہ تیں تیڈے
اتے لعنت۔

۳۷۔ اوں اکھٹے لے میڈے رب توں میکوں قیامت

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُتَأَخِّرِينَ ۝

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَبٍّ
مَسْنُونٍ ۝

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ۝

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَبٍّ مَسْنُونٍ ۝

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ
سَاجِدِينَ ۝

فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ لَا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَبٍّ مَسْنُونٍ ۝

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ۝

دے ڈیہندہ تیں مہلت بڑے۔

۳۸۔ اوں آکھئے تیکوں مہلت ڈی ویندی ۱۰۔

۳۹۔ ہک مقررہ وقت تیں۔

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیں میکوں گمراہ آکھئے تے ہن میں زمین و چ گمراہی سوہنی کر کے ڈکھلیساں تے انہیں ساریں کوں گمراہ کرلیساں۔

۴۱۔ سوائے انہیں بندیں دے جیرے تیبڑے خاص ہوسن۔

۴۲۔ اللہ سیئیں آکھئے میڈو آوٹ داسد عارستہ ایہود ۶۰۔

۴۳۔ بے شک میڈے بندیں کوں قابو نہ کر سگسیں سوائے انہیں دے جیرے گمراہ تھی کے تیبڑے پچھو ٹرن۔

۴۴۔ بے شک دوزخ انہیں ساریں دے وعدے دی جاو

۴۵۔ اونڈے ست دروازے ہن تے انہیں دپو ہر دروازے واحد دیکھیا ہوئے۔

۴۶۔ بے شک متقی باغیں تے چشیں وچ رہسن۔

۴۷۔ تساں سلامتی دے نال بغیر ڈر دے ایندے وچ داخل تھی وںجو۔

۴۸۔ تے انہیں دے سینے وچ ہر قسم دالغض اسال کڈو ڈیسوں تے او آٹے ساٹے بھراہٹن کے تختیں تے (دیسٹے) ہوسن۔

۴۹۔ نہ انہیں کوں اونڈے وچ تمکیر تھیس تے نہ او اتھو کڈیے ولین۔

۵۰۔ توں میڈے بندیں کوں ڈس ڈسے بے شک میں بہوں بخشش والاتے مہربان ہاں۔

۵۱۔ تے بے شک میڈا عذاب دی ڈکھ آلا عذاب۔

۵۲۔ انہیں کوں ابراہیم دے مہانیں دے متعلق ڈس۔

۵۳۔ جڈاں او اونڈو آئن انہیں آکھئے سلامتی

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿۳۸﴾

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿۳۹﴾

قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَتَوَيْتُنِي لَأَظَاهِرَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا تَتَّبِعْهُمْ أَجْعَلْهُمْ أَجْعِلْهُمْ

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿۴۰﴾

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿۴۱﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِبِينَ ﴿۴۲﴾

وَأَنْ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدٌ لَهُمْ أَجْعَلْهُمْ

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ فَنَافِلُ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْشُورٌ ﴿۴۳﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۴۴﴾

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ﴿۴۵﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿۴۶﴾

لَا يَسْمَعُ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرِجِينَ ﴿۴۷﴾

يَتَنَبَّهَاتِي أَنِّي أَنَا الْعَفْوَ الرَّحِيمُ ﴿۴۸﴾

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿۴۹﴾

وَيَتَنَبَّهُمْ عَنْ صَيْفٍ إِبْرَاهِيمَ ﴿۵۰﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ

بَنَاتٍ

وَجَلُّونَ ﴿۳۷﴾

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿۳۸﴾

قَالَ ابْشِرْ تَمُونِي عَلَىٰ أَن مَّيِّتَ الْكَافِرِينَ مَبْشُرُونَ ﴿۳۹﴾

قَالُوا بِشْرُوكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَاطِنِينَ ﴿۴۰﴾

قَالَ وَمَن يَقْضِ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۴۱﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۴۲﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۴۳﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنَجُّهُمْ أَجْحَيْنَ ﴿۴۴﴾

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۴۵﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿۴۶﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿۴۷﴾

قَالُوا بَلْ جِنَّتَكَ يَمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَمِرُّونَ ﴿۴۸﴾

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۴۹﴾

فَأَنذِرْ أَهْلَكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ

مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿۵۰﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ

ہوئے۔ اوں آکھئے اساں تساں کنیں ڈر دے پئے ہیں۔

۵۳۔ انہیں آکھئے ڈرناں بے شک اساں تیکوں علم

والے پتر دی خوشخبری ڈیندے ہیں۔

۵۵۔ اوں آکھئے کیا تساں میکوں ایجے وقت وچ خوشخبری

ڈیندے؟ جو میں پڑھا تھی گیاں تساں کیوں میکوں خوشخبری

ڈیندے؟

۵۶۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں سچی خوشخبری ڈیندے

ہیں توں نا امید نہ تھی۔

۵۷۔ اوں آکھئے پئے رب دی رحمت کنیں نا امید تھیندے

سوائے گمراہیں دے۔

۵۸۔ اوں آکھیا اے قاصدو تہا ڈاکم کیا ہے۔

۵۹۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹے گئے ہیں

۶۰۔ سوائے لوط دے گمراہیں دے بے شک اساں

انہیں ساریں کوں بچیسوں۔

۶۱۔ سوائے اوندی زال دے ساڈا اندازہ جو بے شک

او پچھو رہی والیں وچو۔

۶۲۔ تے جڈاں او قاصد لوط دی قوم کنیں آئیں

۶۳۔ انہیں آکھئے تساں او پرے بندے؟

۶۴۔ انہیں آکھئے سچی گال اے ہے جو اساں تہا ڈو او خبر

گمن کے آئے ہیں جیندے متعلق او شک کرینداں۔

۶۵۔ اساں تہا ڈو پچی خبر گمن کے آئے ہیں تے اساں بیشک

سچے ہیں۔

۶۶۔ توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھروالیں نال نکل

دنچ تے توں انہیں دے پچھو ٹر تہا ڈے وچو کوئی پچھو نہ

ڈیکھے تے ٹر دے دنچو جینے تہا کوں حکم۔

۶۷۔ تے اساں اوں کوں لے گال ڈس ڈتی بے شک

مُضِیِّیْنَ ۝۱۵

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِیْنَةِ یَسْتَبْشِرُونَ ۝۱۶

انہیں لوگس واپاراں فخرناں پوچھ دین۔
۶۸۔ بے شہر والے خوش تھی کے انہیں دو بھجے
آئیں۔

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضِیْفِیْ فَلَا تَفْضَحُوْا ۝۱۷

۶۹۔ اوں آکھئے بے شک اے میڈے مہمان ہن تساں
میکوں ذیل نہ کرو۔

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْا ۝۱۸

قَالُوا أَوَلَمْ نُنْهَکْ عَنِ الْعِلْمِیْنَ ۝۱۹

۷۰۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے میکوں ذیل نہ کرو۔
۷۱۔ انہیں آکھئے کیا تیکوں اساں ایرے غیرے دے ملن
کنیں ہلکیا نہ ما۔

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنِیَّۤیْ اِنْ کُنْتُمْ فِعْلِیْنَ ۝۲۰

۷۲۔ اوں آکھئے اے میڈیاں دھیریں ہن جے تساں کجھ
کرتے (جیرھاں تہاڈے وچ بطور ضمانت ہن)

لَعَنَکَ اِنَّهُمْ لَفِیْ سَکْرَتِهِمْ یَعْمَهُوْنَ ۝۲۱

۷۳۔ تیڈی عمر دی قسم بے شک او اپنے نشے وچ گردان۔
۷۴۔ بے بند چڑھن نال انہیں کوں چکواوٹن والے عذاب
پکڑ گدھے۔

فَجَعَلْنَا عَلَیْهَا سَآوِلَهَا وَآمَطْنَا عَلَیْہِمْ حِجَارَةً ۝۲۲

۷۵۔ اساں اوں دستی دے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈتا
تے اساں انہیں تے چھوٹے چھوٹے پتھرں دامنہ وساڈتا۔

مِنْ سِجِّیْلِ ۝۲۳

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ۝۲۴

۷۶۔ بے شک ایندے وچ عقل والیں کیتے کئی نشان۔

وَ اِنَّہَا لَیْسِیْلٌ مُّقِیْمٌ ۝۲۵

۷۷۔ تے بے شک او دستی ہک پکے راہ تے ہے۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیۃً لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ۝۲۶

۷۸۔ بے شک مومنین واسطے ایندے وچ ہک نشان۔

وَ اِنْ کَانَ اَصْحَبُ الْاٰیٰتِ لَظٰلِمِیْنَ ۝۲۷

۷۹۔ تے جنگل والے وی ظالم ہن۔

فَاَنْتَقَمْنَا مِنْہُمْ وَ اَنْہُمَا لَیَا مَامٍ مُّبِیْنٌ ۝۲۸

۸۰۔ اساں انہیں کوں سزا ڈتی تے اوڑوہیں وستیاں
کھلے راہ تے ہن۔

وَلَقَدْ کَذَّبَ اَصْحَبُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِیْنَ ۝۲۹

۸۱۔ تے پکے قلعیں والیں وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

وَ اَتٰیہُمْ اٰیٰتُنَا فَاَنکَرُوْا عَنْہَا مُعْرِضِیْنَ ۝۳۰

۸۲۔ تے اساں انہیں کوں نشان ڈتے ہن تے انہیں
نشانیں کنیں منہ بھیر گدھے۔

وَ کَاُنُوْا یَنْحِنُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُیُوتًا اٰمِنِیْنَ ۝۳۱

۸۳۔ تے او پہاڑیں کوں تروڑ کے امن والے گھر
بنیدے ہن۔

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے فجر ویلے چکواوٹ والے عذاب انہیں کول
دی پکڑ گدے۔

فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے جیرھا کچھ اوکندے ہن اول انہیں کول کوئی
فائدہ نیں ڈتا۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَبِيلِ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ اساں آسمانیں تے زمین کول تے جیرھا اوکندے
وچکار حق نال پیدا کیتے تے بے شک قیامت آوٹ
والی تے انہیں کول چنگے طریقے نال معاف کر۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ بے شک تیرا رب بہوں پیا کرٹ والاسے بہوں
چاٹٹ والا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے بے شک اساں تیکوں ست دلاولا پڑھیم
والیاں آیات تے وڈی شان آلا قرآن ڈتے۔

لَا تُدْرِكُ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَهُوَ
لَا يُعْزَنُ عَلَيْهِمْ وَخَفِضَ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ انہیں وچو کئی لوکں کول جبرے جوڑے ہن اساں
عارض سامان تے فائدے ڈتن توں انہیں دو اکھیں
پاڑکے نہ لکھ تے انہیں تے مونجھا نہ متی تے مومنین
واسطے اپنے پیاردا ہتھ جھکا ڈے۔

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ تے توں آکھ میں تے بے شک کھلا کھلا ڈراوٹ
والا ہاں۔

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقَسِّينَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ جیویں اساں تقسیم کرن والیں تے عذاب لہایا۔

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ جنہیں قرآن کول کوڑی گالیں دا پلندہ چاٹنایا ہا۔

قَوْرَبِكَ لَسَلَّاهُمْ أَجْعِلِينَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تیرے رب دی قسم اساں انہیں ساریں کول
پچھسوں۔

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ جو کچھ اے کریدے ہن۔

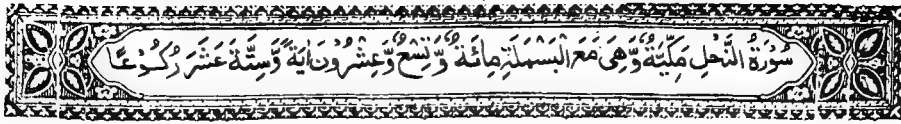
فَأَصْدَعْ بِمَأْتُمُورٍ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُسْرِكِينَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ جو تیکوں حکم ملوتا گئے توں کھول کے ڈس تے
مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن۔

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ بے شک اساں تیکوں ٹھٹھا کرن والیں دے
شر کنیں پچھسوں۔

- الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۷﴾
- ۹۷۔ جو میرے اللہ کے نال بے معبود بٹھین اے جلدی
جان گھنسن۔
- وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿۹۸﴾
- ۹۸۔ تے بے شک اسان چاندے ہیں جو او آبدن
اوندے نال تیڈا دل تنگ تھیندے۔
- فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿۹۹﴾
- ۹۹۔ توں اپٹے رب دی تعریف نال تسبیح کرتے
فرمانبردار بن۔
- وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿۱۰۰﴾
- ۱۰۰۔ تے توں اپٹے رب دی او تیں عبارت کریندا
رہ جے تیں تیکوں موت آوے۔



سورۃ نحل مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۹ آیات تے ۱۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال حیرا بن بنگلے
ڈیوٹ والا تے مہربان۔
- ۲۔ اللہ دا حکم آویسی تساں اوکوں جلدی نہ منگواتے حیرا
او شریک بیئدن او کیں او بہوں اچا ۷۔
- ۳۔ او فرشتیں کوں اپنے حکم نال وحی دے کے اپنے
بندیں تیں لبندے جیندے اتے چابندے جو
تساں ہوشیار کرو بے شک میں ہی تہاڈا معبوداں تے
میں کیں ڈرو۔
- ۴۔ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتس او بہوں
اچا ۷ انہیں کیں جنہیں کوں او شریک بیئدن۔
- ۵۔ انسان کوں نطفے کیں پیدا کیتس تے او کھلا کھلا
جھیرے کار تھی دیندے۔
- ۶۔ تے ڈبگریں کوں پیدا کیتے تہاڈے کیتے انہیں
وحی گرمی دا سامان تے پے نفعے ہن تے انہیں دا
ماس کھندے ۷۔
- ۷۔ تے تہاڈے کیتے اوندے وحی سونمپ وی بے
جیلھے تساں لات کوں چرا کے ولیندے ۷ تے جیلھے
فخر نال چراوٹ واسطے پھڑیندے ۷۔
- ۸۔ تے تہاڈے بارچا کے پریں انہیں شہریں تک گھن
ویندن جنہیں تک نوبے پہنچے بگدے سوائے ایندے
جو تساں اپنے آپ کوں تکلیف ڈیو بے شک تہاڈا
رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرن والا ۷۔
- أَنَّىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ②
- يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ③
- خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ④
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ⑤
- وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑥
- وَلَكُمْ فِيهَا جِبَالٌ خِثٌّ يُرْمَوْنَ مِنْهَا حِجَرًا يَكُومُونَ ⑦
- وَتَحْمِلُ أَوْتَاقُكُم إِلَىٰ بِلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلَغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرؤُوفٌ رَّحِيمٌ ⑧

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

۹۔ تے گھوڑے تے خیر تے گڈا تہا بڑی سواری تے سوٹھپ کیتے پیدا کینسی تے او پیدا کر لیس جیرھیاں تہاں نوہے چاندے۔

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَاذِبٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ تے سدھے راہ دکھائیں دی اللہ دے ذمے ہے تے انہیں دچو کھ ڈنگے رستے دی ہن جے اللہ اپنی مرضی کریندا تے ساریں کول ہدایت ڈے ڈیندا۔

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ او او ہوہ عین جھڑکین مینہ و سائے اوندے دچ تہا ڈے واسطے پیوٹ داپانی ٹموتے ایندے نال وٹ تھینک جیندے دچ تہاں چریندے د۔

يُنَبِّئُكُمْ بِهِ الْزُّمُرَ وَالزَّيْتُونَ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ اوندے نال تہا ڈے واسطے رطیں زیتون تے کھیاں تے انگور تے ہر قسم دے میوے پیدا کریندے بے شک ایندے دچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الْيَمَّالَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مَسْخَرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ ایں تہا ڈے واسطے رات ڈینہر کول خدمت دچ لائیں تے سمجھ تے چندر کول دی تے تارے دی اوندے حکم نال خدمت دچ بگے پن بے شک ایندے دچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ تے اوں تہا ڈے کیتے کنی رنگیں دی شبن زمین دچ پیدا کیتن بے شک ایندے دچ نصیحت حاصل کرن والی قوم کیتے نشان۔

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلًّا مِنْهُ لَمْحَا طَرِيقًا وَنَسَخَّرْجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى فِي السَّمَاءِ مَوَاقِرَ فِيهِ وَلِيَبْتَلِيَوكُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے او ہوہ عین سمندر کول خدمت تے لاڈلے تہاں جو تہاں اول کیں زیادہ گوشت کھاؤ تے اول کیں تہاں کڈھو نیلور جیرھے تہاں پیندے د تے توں بیڑی ڈھیں او پانی کول چریندے دیندی تے تہاں جو تہاں اوندے فضل کول بکھڑتے تہاں شکر کرو۔

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے اوں زمین دچ پہاڑ پائیں تہاں جہ تہاں چکر بچ نہ دچو تے دریا تے رستے بنائیں تہاں جو تہاں راہ بگول

سگبہ

۱۷۔ تے ایندے علاوہ بیاں وی نشانیاں بن تے تاریں
نال وی اورستے کول ڈبرن۔

۱۸۔ کیا جیرھا پیدا کریندے او اویں قہی بگدے جیرھا
پیدا نہیں کریند کیا تساں سمجیندے نوے۔

۱۹۔ تے جے تساں اللہ دی نعمتیں کول بگوتے تساں
نوسے گٹ بگدے بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے
مہربان۔

۲۰۔ تے اللہ جو تساں لکیندے ۶ تے ظاہر کریندے ۶
او چاندے۔

۲۱۔ تے او اللہ دے سوا جسکوں سببیدن او کجھ وی پیدا
نئیں کر بگدے تے آپ پیدا تھے ہوئے بن۔

۲۲۔ او شریک سارے مردہ ان جیندے نئیں تے انہیں کول
اے وی پتہ نئیں جو کپڑیں ول اٹھالے ولین۔

۲۳۔ تہاڈا خدا بک تے جیرے آخرت کول نئیں میندے
انہیں دے دل حق کنیں اٹھاؤن تے او وڈائی کریندے پین

۲۴۔ اے گال پکی ۶ جو بے شک جو او لکیندن تے ظاہر
کریندن اللہ چاندے بے شک اللہ سئیں وڈائی کرن

والیں کول چچکا نئیں چاندے۔

۲۵۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیا دیندے جو تہاڈے رب
کیا نشے ہائی ۶ او ابدن اے پہلے لوکیں دے قے بن۔

۲۶۔ او قیامت دے ڈینہہ اپٹے باردی پورے چسین
تے جنہیں کول بغیر علم دے گمراہ کریندے بن انہیں دے بار

وی چسین۔ سنو جیرھا او بار چنیدے پین او بہوں برا ۶

۲۷۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں دی تیریاں کیتیاں بن تے اللہ سئیں
انہیں دی عمارتیں دے ایریں کنیں آئے اتو کنیں چھتاں

وَعَلَّمْتُمُوهَا بِالتَّجْرِيمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۱۷﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۸﴾

وَأَن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۹﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُلْهِنُونَ ﴿۲۰﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۲۱﴾

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿۲۲﴾

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فَلَوْ بُهْمُ مُنْكَرٍ وَهُمْ مُتَكَبِرُونَ ﴿۲۳﴾

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُغْلِبُونَ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿۲۴﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُم مَّاذَا أُنزِلَ رُبُّكُمْ قَالُوا اسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿۲۵﴾

لِيُخْلِقُوا أَزْوَاجَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَ مِن أَوْدَارِ
الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلا يَزِدُّونَ ﴿۲۶﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَالَى اللَّهُ بُنْيَانُهُمْ مِّنَ
الْفَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَنَّهُمْ

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ وہ بین تے انہیں کول عذاب اتھو آئے جھتوں او
چاڈے دی ناں ہن۔

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِنُهُمْ وَيَقُولُ اَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ اُوتُوا
الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۲۹﴾

۲۸۔ ول قیامت دے ڈینہ اللہ سیس انہیں کول ذیل کریسی
تے آکسی او میٹھے شریک کتھان جنہیں دی وجر نال
تساں دشمن کریندے بادے تے جیکوں علم ڈاٹکے او
آکھسن بے شک اچ کافریں تے ذلت تے مصیبت

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِيْ اَنْفُسِهِمْ فَالْقَوْمُ
الْسَّالِمُ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلْ اِنَّ اللَّهَ عَلِيْمُ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۰﴾

۲۹۔ جنہیں دیاں روحاں فرشتے اول ویلے کڈھیندن
جیلے او اپنی چانیں تے ظلم پئے کریندے ہوندن تے او
آکھ کے صلح کرن دی کوشش کریں جو اساں تے کوئی برائی
دا کم نہیں کیا۔ با بے شک اللہ جو تساں کریندے بادے
بہوں چاڈے۔

فَاَدْخُلُواْ اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِيْنَ فِيْهَا فَلَيْسَ مَخْرُجُ
الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ تساں دوزخ دے دروازیں وچ بہرہ وجر او ندرے
وچ دیر تک رہو تے وڈاں کرن والیں دا ٹکاٹ بہوں بڑا
۳۱۔ تے متقیں کول آکھیا ویسی تہاڈے رب کیا لہائے او
آکھسن بہوں چنگا (جو اوں لہائے) جنہیں نیکی کیتی انہیں
کیتے ایں دنیا وچ دی بھلائی تے آخرت دا گھر دی انہیں
کیتے چنگا تے متقیں واسطے گھر بہوں چنگا۔

وَقِيلَ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا مَاذَا اَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
لِّلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَّلَدَامُ
الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ ہمیشہ دے باغن جیندے وچ او پس جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پیاں ہوسن جو او پسند کریں انہیں کول ملس
الویں اللہ سیس متقیں کول بدلہ دیندے۔

جَنَّتْ عَذْرَآءُ يَدُ خُلُوْنَهَا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ كَذٰلِكَ يَجْزِيْ اللَّهُ
الْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ جنہیں کول فرشتے مریندن پاک حالت وچ او آمہن
تہاڈے اتے سلامتی جو تساں کریندے بادے او ندری
وچر کیں جنت وچ داخل تھی وجر۔

الَّذِيْنَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ كَاتِبِيْنَ يَقُولُوْنَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا او انتظار کریندن جو عذاب دے فرشتے آون یا
تیبڈے رب دا فیصلہ آونچے الویں انہیں دی کیسا ہجرے انہیں
کیں پہلے بن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہیں کیا او اپنے

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا اَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ اَوْ يَأْتِيَ
اَمْرٌ يَكْذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَاظْلَمَهُمْ
اللَّهُ وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۳۵﴾

آپ تے آپ ظلم کریندن۔

۳۵۔ انہیں دے عیس دی سزا انہیں کوں آپڑیئے تے جیندے اتے ادھلے دیں اوں عذاب انہیں کوں ولایت گدے۔

۳۶۔ تے مشرکین آکھے جے اللہ چاہندا تے اسان اوندے سوا لے پے کیں دی عبادت نہ کروں ہاتے نہ ساڑے پیو ڈاڑے تے اوندے حکم دے سوا کوئی شے حرام نہ کروں ہا ایویں انہیں لوکس دی کیتا با جیرے انہیں کیں پہلے ہن روسلے واکم تے معن کھول کے پچا ڈولن۔

۳۷۔ تے اسان ہر قوم وچ رسول پھین جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے شیطان کیں بچو تے انہیں وچو کچھ ہن جنہیں کوں اللہ ہدایت دتی کچھ اینجے ہن جنہیں تے تباہی واجب تھی گئی۔ تے تساں سارے ملک وچ پھرتے ڈیکھو جو جھٹلاوٹن والیں دا انجام کیویں تھیندے۔

۳۸۔ جے توں انہیں دی ہدایت دی بہوں خواہش رکھیندیں تے بے شک اللہ سیئں اوں کوں ہدایت نیش ڈیندا جیرے جنہیں کوں گمراہ کرن تے انہیں دا کوئی ادراہی نیش۔

۳۹۔ انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دن جو جیر صام و لیسے او دلا جیندا تھیں تے اکثر لوک چاٹدے نہیں جو لے اللہ داپکا وعدہ۔

۴۰۔ تاں جو انہیں تے ظاہر کرے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے کافریں کوں پتہ بگ و دچے جو بے شک او کوڑن۔

۴۱۔ اسان جیرے کم دا ارادہ کریندے ہیں اوں ویلے اسان صوف لے آبدے ہیں تھی و نچ تے او تھی دیندے

۴۲۔ جیندے اتے ظلم کیتا گئے اوندے بعد اوں ہجرت کیتی اللہ دے رستے وچ اسان اوں کوں دنیا وچ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا اخْرَجْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَبَلَغْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَيُتْرَكُونَ فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٧﴾

إِنْ تَحْرِضْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ لُصِيٍّ ﴿٣٨﴾

وَأَنصُرُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَمْسَانِهِمْ وَلَا يَتِخَذِ اللَّهُ مَنْ يُمُوتُ بَلَى وَعَذَابٌ عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبُؤَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ إِلَّا الْبُكَوْا كَانُوا فِي

يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

ضرور چیکو جا ڈلیسوں تے آخرت دا بدلہ بہوں وڈا رہے او
جائن با۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٣﴾

۳۳۔ جنہیں صبر کیے تے اپنے رب تیں بھروسہ کریندن

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَتَلَوْنَا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

۳۴۔ اسان تیں کنیں پہلے وی مردیں کوں رسول بنا کے

پھیندے ہاسے تے انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے

تساں نوبے چاندے تے تساں یاد رکھن والیں کنیں کچھ گھنوں۔

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

۳۵۔ کھلے نشانات تے روشن تعلیم دے کے پٹیاں با۔ تے

تیبو اسان کامل ذکر بھائے تاں جو توں لوکیں کوں کھول کے

ڈسیں جو انہیں دو بھایا گئے تے تاں جو او غور کرن۔

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٥﴾

۳۶۔ کیا او لوک جیرے گندیاں تدبیراں کریندن او امن

وچ ہن جو اللہ سیئیں انہیں کوں زمین وچ ذلیل کر ڈیوے

یا انہیں تے عذاب اتھو آوے جتھو او چاندے وی نہ ہون۔

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا الشَّيْءَ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ

۳۷۔ یا انہیں کوں گھٹا گھٹا کے ہولے ہولے پکڑے تے

بے شک سیڈا رب بہوں مہربان تے ول دل رحم کرن

الْأَرْضَ أَوْ يُأَيِّسَهُمُ الْعَذَابَ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٦﴾

۳۸۔ یا انہیں کوں گھٹا گھٹا کے ہولے ہولے پکڑے تے

بے شک سیڈا رب بہوں مہربان تے ول دل رحم کرن

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَاهْجُرُوا بَعْضَ بَعْضٍ

۳۹۔ کیا انہیں نیٹ ڈٹھا جو شے اللہ سیں پیدا کیے او نہ

پکچا وال کھبے پاسوں وی تے سچے پاسوں وی ذلیل تھی کے

اللہ دے حضور جھکدے ہوئیں پھر دارہ ویندے۔

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمُ لَوَدُّهُ رَحِيمٌ ﴿٣٧﴾

۵۰۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کریندی جو آسمانیں وچ تے

جو زمین وچ چانور تے فرشتے ہن تے او وڈانی نیٹ کریندے

۵۱۔ اپنے رب کنیں جیرھا انہیں دے اتے ہے اوں کنیں

ڈرون تے جیرمی گال دا حکم ڈتا ویندے اوں کریندن۔

۵۲۔ اللہ سیئیں آکھئے تساں ڈو معبود نہ بناؤ تہا ڈا معبود

بک تے تساں میں کنیں ڈورو۔

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَحُوا ظُلُمًا

عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذَاخُونَ ﴿٣٨﴾

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

دَابَّةٍ وَالنَّاسِ وَالْأَنْعَامِ وَهُمْ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٣٩﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوِّهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا

يُؤْمَرُونَ ﴿٤٠﴾

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا لِلْإِنْسَانِ إِسْنًا هُوَ الْوَالِدُ

وَاحِدٌ ۖ فَآيَايَ قَارَهُوْنَ ﴿٤١﴾

۴

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّیْنُ وَاصْبًا
اَفَعِدَّ اللّٰهُ تَتَّقُوْنَ ۝۵۳

۵۳۔ جو آسمانیں و برج تے زمینیں و برج او اللہ واءے تے
فرمانبرداری او نہا ہمیشہ حق کیا اللہ دے سوا کیس بے کینس
ڈر دے ۴۔

وَمَا يَكُم مِّنْ رَّعِيَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَتَّكُمُ الضُّرُّ
فَاِلَيْهِ تَجْرُدُوْنَ ۝۵۴

۵۴۔ جیر صی نعمت تہا کوں ملی ۴ او اللہ کینس بے تے جڈاں
تہا کوں کوئی تکلیف پہنچدی ۴ تہاں ہر مند و فریاد کریندے ۴

ثُمَّ اِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُوْنَ ۝۵۵

۵۵۔ ول جڈاں او تکلیف تہاں کینس دور کر ڈیندے تہاں
وچو بک ٹولہ ہوں ویلھے اپٹے رب دا شریک بناون پنے
ویندے۔

لِيَكْفُرُوا بِمَا اٰتَيْنَاهُمْ فَتَمَتُّوْا قَسُوْا تَعْلَمُوْنَ ۝۵۶

۵۶۔ تہاں جو او انکار کرن جو اسان انہیں کو ڈتے تہاں
فائدہ چا گھنوں جلدی تہا کوں پتہ بگ و لیس۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ
ثَالِثًا لَّسْتَ لَنَا عٰتِلٌ اَنۡتُمْ تَفْتَرُوْنَ ۝۵۷

۵۷۔ تے جو اسان انہیں کوں ڈتے او نہ دے وچو بک حصہ
انہیں (معموید) کیسے بنا گھندن جنہیں کوں او چا ڈتے نیس
اللہ دی قسم جیر صا کوڑ تہاں گھڑیندے ۴ تہاں کینس مزور
پکچا و لیس۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَدَنَ مُنۡبَغَةً وَّلَهُمْ مَا يَشْتَهُوْنَ ۝۵۸

۵۸۔ او اللہ کیسے دھیریں بنیدن او پاک تے انہیں کیسے
او بے جو او چا بدن۔

وَ اِذَا بَشِّرَا أَحَدَهُم بِالْاُنۡثٰى كُلٌّ وَّجْهًا مُّسُوۡدًا
وَهُوَ كَظِيْمٌ ۝۵۹

۵۹۔ تے جڈاں انہیں کوں کہیں چھو ہر دے پیدا تھیون
دی خبرے او نہ منہ کالا تھی ویندے تے او کا وڑ پیتی پیا
ہر مندے۔

يَتَوٰا۟ى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبۡهُ اِمۡرُكُمۡ
عَلٰى هُوۡنٍ اَمۡ يَدۡسُهُۥ فِى الشَّرَآءِ اِلَّا سَآءَ مَا
يَحْكُمُوْنَ ۝۶۰

۶۰۔ جیر صی خبر او نکوں ڈتی گئی ۴ او نہ دی برائی کینس او
لو کینس کینس کلدے کیا او نکوں ذلت دے نال رکھ گھنے یا
مٹی وچ پور ڈیوے۔ سٹو بہوں گندہ ۴ جو او فیصلہ کریندن

لِلَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوۡءِ ۚ وَلِلّٰهِ
الۡمِثۡلُ الْاَعْلٰى ۚ وَهُوَ الْعَزِيۡزُ الْحَكِيۡمُ ۝۶۱

۶۱۔ جیر صے آخرت تے ایمان نیس ایندے انہیں دی
حالت بہوں ہرے ۴ تے اللہ دی شان بہوں اچی ۴ تے
او بہوں غالب تے بہوں سیانا ۴۔

وَلَوۡ يَوَازِجِدُ اللّٰهُ النَّاسَ ظٰلِمِيۡهِمۡ مَا تَرَكَ عَلٰیهَا

۶۲۔ جے لو کین کوں اللہ انہیں دے ظلم دی وچ کینس پکڑ

مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَخْرِجُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿۱۷﴾

گئے ہاتے زمین تے کوئی جانور نہ جھوڑے ہا اصل او انہیں کول مقررہ مدت تیں مہلت ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آویندے تے نہ او ہک لمحہ پچھوہ کے بچ بگدن تے نہ اگو نکل کے۔

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْفُرُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ ۚ إِنَّ لَهُمُ الْخُسْفَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْطَرُونَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اللہ سئیں واسطے او خٹے بیٹین جیرمی آپ ناپسند کریندن تے انہیں دیاں زبانوں کور مریندن بیشک جو انہیں واسطے چگائی ہے۔ بے شک انہیں کیے دوزخ دی بجاء تے بے شک او اوندے دج جھوڑے تے ولین۔

ثُمَّ لَوْ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَوْمَ لَعْنَةٍ لَّهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اللہ دی قسم تیں کئیں پہلے اسان قومیں دو رسول پٹھین تے شیطان انہیں دے عمل انہیں کول سوٹھے کر کے ڈکھالین اج او انہیں داماکب تے انہیں کیے ڈکھ والا عذاب۔

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا تِبْيَانٌ لِّمَنْ أَلْزَمَهُ الْفِتْنَةُ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ اسان تیب و کتاب اس واسطے لہائی جو توں انہیں کول او گالیں کھول کے ڈسا ڈے جیندے دج او اختلاف کریندن تے ہدایت تے رحمت ایمان آئن والیں کیے۔

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَايَهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے اللہ سئیں جھڑکئیں میندے واسطے تے اوندے نال بر زمین کول آباد کیتے بے شک ایندے دج سٹن والی قوم کیے نشان۔

وَرَأَىٰ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبَةً ۖ ثُمَّ يَكْفِيكُمْ تَمَاقِي بُكُونِهِ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ قَرْيَةٌ وَ دَمٌ لِّبَنَاءِ خَالَصًا سَائِبًا لِلشَّرِيعَةِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے بے شک تہا ڈے واسطے ڈبگریں دج سبق اسان تہا کول انہیں دے ڈڑھیں دچو خالص کھیر پھوسی تے رت دے دچو کڈھ کے پلیندے ہی جیرھا پیوٹ والیں واسطے لکھیندے ویندا۔

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّجِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے کھی تے انگوریں دے پھل نال تسال شراب بنیندے تے چکا رزق بے شک ایندے دج عقل والی قوم کیے نشان۔

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

۲۴۔ تے تیب دے رب ماکھی دی مکھی کول وحی کیتی جو توں

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٢٩﴾

پہاڑیں وچ گھر بناتے وئیں وچ دی تے جیرھیاں
او جہیں بنیدن۔

ثُمَّ كُلٌّ مِنْ كُلِّ شَجَرَةٍ تَأْكُلُ مِنْ رِبِّكَ ذُلًّا
يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

۴۰۔ تے دل ہر قسم دا پھل کھا پھیں توں اپنے رب دے
بُئیے ہوئے سوکھے راہیں تے رُ۔ انہیں دے بڑھیں
وچو بک بیون دی شے نکلدی ۷ میندے رنگ مختلف
ہوندن اوندے وچ لوکیں کیتے شفاء بے شک ایندے
وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ ۚ وَمِنكُم مَّن يَبدُ إِلَى
أَزْوَاجِكُمْ لَآ يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿٣١﴾

۴۱۔ تے اللہ سیئں تہا کوں پیدا کریندے تے دل تہا کوں
مریس تے تہا بڑے وچو کچھ انجن جیرے عمرے ذلیل
ہے تیں پچا بڑے ویندن تاں جو او علم دے باوجود کچھ
نہ جان گبن۔ بے شک اللہ بہوں جانن والے تے بہوں
قادر۔

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۖ فَمَا
الَّذِينَ فَضَّلُوا بَرَأَوْا ۚ رِزْقُهُمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۚ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٢﴾

۴۲۔ تے اللہ سیئں تہا بڑے وچو کچھ کوں نہیں تے رزق
وچ ودھا ئے تے جہیں کوں ودھ رزق ملے اپنے رزق
کوں پا نہیں دوئیں ولیندے جو او انہیں دے برابر دے
ہے دارین وچن کیا او اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلَ لَكُم
مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنًا وَحَفْهَةً ۚ وَرَزَقَكُم مِّنَ اللَّيْلِ
أَنفَالًا ۚ بَاطِلٌ يُؤْمِنُونَ وَيُنْفِخَتِ اللَّهُ لَهُمُ يَكْمُونَ ﴿٣٣﴾

۴۳۔ تے اللہ سیئں تہا بڑے کیتے تہا بڑے وچو تہا لیاں
زالیں بٹائن تے تہا بڑی زالیں کیں پتر تے پوترے پیدا
کیتنسی تے اوں تہا کوں پاک شہیں دارزق بڑے کیا او کوڑ
کوں میندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣٤﴾

۴۴۔ تے اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیرے
آسمانیں تے زمین وچو کچھ دی بڑیوں دا اختیار نیئں
رکھیندے تے نہ او اے طاقت رکھیں۔

فَلَا تَضُرُّوهُ بِالْأَمْثَالِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

۴۵۔ تہاں اللہ دے متعلق گالہیں نہ بٹاؤ بے شک اللہ
جانڈے جو تہاں لوہے جانڈے۔

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ

۴۶۔ اللہ سیئں بک پا نہیں بندے دی مثال بیان کریندے

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا ۚ هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۱﴾

جیرھا کہیں گال دی وی مات نیں رکھیندا تے جیکوں
اللہ سیس اپنوں لوچکا رزق ڈتا ہوئے تے اوندے وچوںکے
دی تے ظاہری وی خرچ کریندا ہوئے کیاے ڈویں بکوں
جہیں تھی سگدن۔ سب تعریفاں اللہ دیاں ہن۔ اصل بہوں
سارے لوک جاڈے نیں۔

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا زُجَلَيْنِ أَحَدُهُمَا ابْنُكَ لَا يَقْدِرُ
عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَأَيَّاتٍ
بِخَيْرٍ ۚ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۲﴾

۷۷۔ اللہ سیس ڈو آدمیں دی مثال بیان کریندے انہیں
وچوںکے گولگا جیرھا کہیں نیں دی مات نیں رکھیندا
تے مالک تے بار جنتی منہ کریندے چچکا نال نیں ولدا
کیا او جیرھا انصاف دا حکم ڈیندے تے سدے رستے
تے ہے بکوں جہیں تھی سگدن۔

عج

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أُمِرَ النَّاسُ
إِلَّا بِالْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۵۳﴾

۷۸۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ کنیں ہے تے
قیامت دا معاملہ اکھ دے چھپکڈ آلی کار یا ایں کنیں وی
زیادہ کولہو بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿۵۴﴾

۷۹۔ تے اللہ سیس تہاکوں تہاؤں میریں دے ڈویں وچوں
کڈھے تہاں کھ دی نہ جاڈے ماوے تے تہاڈے کیتے
کن اکھیں تے دل پٹانسی تہاں بوتہاں شکر کرو۔

أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الظِّلِّ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْاءِ السَّمَاءِ مَا
يُنْكِهِنَّ إِلَّا اللَّهُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۵۵﴾

۸۰۔ کیا انہیں پکھیں کوں نیں ڈتا جیرھے آسمان دی نفا
وچ ہن تے خدمت کریندے ہین۔ انہیں کوں اللہ دے
سوا بیا کوئی نیں روکی کھڑا۔ بے شک ایدے وچ مومن
قوم کیتے نشان۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَادِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا ۚ
أَتَانًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ﴿۵۶﴾

۸۱۔ تے اللہ سیس تہاڈے گھریں کوں تہاڈے رہن کیتے
بُنائے تے ڈبگریں دے جہیں نال دی گھر پٹانسی سفر دے
ڈہیں وچ دی تے گھریں وچ دی او تہاڈے کیتے ہوئے
پھلن تے انہیں دی اُن (باریک تے موٹی) تے وایں نال
سامان بیئدے تے ہک وقت تیں فائدہ چیندے۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خَلْقَ ظِلَالٍ

۸۲۔ تے اللہ جو پیدا کیتے اوندے وچوںکے پھاویں کیاں

وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ الْكَأْسَ وَأَجْعَلَ لَكُم سُرَابِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ وَسُرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿۵۵﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْبُيِّنُ ﴿۵۵﴾

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿۵۶﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَآ يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿۵۷﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يَخَفُّ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۵۸﴾

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرَكَاءَهُمْ قَالُوا ذَرْنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاءَنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِن دُونِكَ قَالِقُوا لِلَّهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُم لَكَاذِبُونَ ﴿۵۹﴾

وَالْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ بِالسَّلَامِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۶۰﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿۶۱﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَتَرَنَا عَلَيْكَ الْكَتَبَ بَيْنَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهَدَى وَرَحْمَةً لِّلْمُسْلِمِينَ ﴿۶۲﴾

تے پہاڑیں وچ تہا بڑے کیتے کن دیاں جہیں بٹائیں تے تہا بڑے کیتے چمے بٹائیں جہندے نال لتاں گرمی کنیں بچدے ءتے کچھ چولے جیرے تہا کول جنگ دے ویلے بچیدن۔ ایویں او تہا بڑے تے اپنی نعمتاں پوریاں کریندے تاں جو لتاں فرمانبردار بٹو۔

۸۳۔ تے جے او پھر وچن تے تیڈے اتے کھلا پچا دیون فرض۔

۸۴۔ اللہ دی نعمت کول او سنجیدن تے ول انکار کیندن تے اکثر لوک کافرن۔

۸۵۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچو ہک گواہ کھڑا کر لیں ول کافر کول اہارت نہ ہوسی تے نہ غدر قبول کیتا ویسی ۸۶۔ تے جڈاں ظالم غلب دی کمسن انہیں کنیں او مٹھا نہ کیتا ویسی تے نہ انہیں کول دھکی دتی ویسی۔

۸۷۔ تے مشرک جڈاں اپنے مشرکیں کول دی کمسن تے او آکھسن جو اے ساڈے رب اے ہن ساڈے مشرک جہیں کول اساں تیڈے سوا سبندے ہاں اے اوگاں انہیں دے من تے دلا دیں تے آکھسن لتاں کوڑے ء

۸۸۔ تے اوں ڈنہیہ او اللہ دے سامنے اپنی فرمانبرداری ظاہر کر لیں تے جیرھا کچھ او گھویندے ہن انہیں کنیں محکم تھی ویسی۔

۸۹۔ جہیں کفر کیتے تے اللہ دے رستے کنیں ریندن اساں انہیں کول ایں عذاب کنیں ودھ بیا عذاب دیسیوں جو اوزین وچ گیر گھتدے ہن۔

۹۰۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچ انہیں دے خلافت اناہیں وچو ہک گواہ کھڑا کر لیں تے اساں تیکوں وی انہیں دے اتے گواہ بیسیوں تے اساں اے کتاب تیڈے اتے

ہمائی جبرمی ہر شے کوں بیان کریدی ؎ تے ہدایت تے
رحمت تے مسلمانن کیتے خوشخبری ؎

۹۱۔ بے شک اللہ سیس الفات تے احسان دا حکم دیندے
تے قریبی سکس کوں ڈیون دا تے بے حیائی تے گندیں
گاہیں تے بناوت کنیں کریندے۔ اوہما کوں نصیحت
کریندے تاں جو تساں سمجھو۔

۹۲۔ تے جڈاں تساں اللہ نال وعدہ کیتے اوکوں پورا کرو
تے اپنے قسین کوں پکا کرٹ دے بعدہ تروڑو کیوں جو
تساں اللہ کوں اپنے قسم نال منامن بنا گدہا بے شک
اللہ سیس جو تساں کریندے ؎ جانڈے۔

۹۳۔ تساں اول تربیت آلی کارہ تھیوو جیں اپنا ستر کترن
تے پکا کرٹ دے بد لوٹے ٹوٹے کرڈا ہا۔ تساں اپنے قسین
کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ بنیدے ؎ تاں جو ہک قوم دوجی
قوم کنیں زیادہ طاقتور تھی ونجے۔ اللہ تہا ڈی ایندے نال
صرف ازما لٹش کریندے تے تاں جو قیامت دے ڈیہنہ
اللہ سیس تہا کوں صاف صاف دس دلیسی جو تساں اختلاف
کریندے پئے ؎

۹۴۔ جے اللہ چاہندے تے تساں ساریں کوں ہک امت بنا
ڈیوے با تے اصل جبرھا چاہندے اوکوں اللہ گراہ
کریندے تے جبرھا چاہندے اوکوں سدھا رستہ دکھلیندے
تے جو کجھ تساں کریندے ؎ اونہ رے بارے وچ تساں کنیں ضرور پچھالیں

۹۵۔ تے تساں اپنے قسین کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ
نہ بناؤ نہ تاں پیر جوٹ دے بعد تک پلوسی تے تساں بُرا
یتیم جیسو ات گاہوں جو تساں لوکس کوں اللہ دے رستے
کنیں روکے تے تہا ڈے کیتے وڈا عذاب۔

۹۶۔ تے تساں اللہ دے وعدے کوں تھوڑے مل نال نہ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يُعْظَمُ لَكُمْ تَذَكُّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ عَنْهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنكَارًا تَتَخِدُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ مِنْ أَرَبٍ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُوءُ لَكُمْ اللَّهُ بِهِ وَلْيُبَيِّنَ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَنْهَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَوَلَّ قَدَمُ
بَعْدَ بُيُوتِهَا وَتَذَرُوا الشُّوْءَ بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

وَلَا تَشْرَوْا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾

وہی جو اللہ کنیں ہے او تہا بڑے واسطے چنگا ہے
تساں چاٹدے ۶۔

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌ وَلَنَجْزِيَنَ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾

۹۷۔ جو تساں کنیں ہے او مک ولسی تے جو اللہ کنیں ہے
او باقی رہن والا ہےتے جیرے صبر کرین اسان انہیں کوں
انہیں دے عیس دا ضرور چنگا بدلہ ڈلیوں۔

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّكَ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾

۹۸۔ تے جیرھا جو ان تے تربیت جو وی چنگا کم کر لیس
تے ہوئے مومن اسان او نکوں پاک زندگی ڈلیوں تے
اسان انہیں کوں انہیں دے عیس دے مطابق بہترین بدلہ
ڈلیوں۔

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿۱۳﴾

۹۹۔ تے جیڈاں توں قرآن پڑھیں تے شیطان مردود
کنیں توں اللہ دی پناہ منگ۔

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۰۰۔ بے شک مومنین تے اپنے رب دے بھروسہ کرن
والیں تے شیطان دا کوئی غلبہ نہیں تھیندا۔

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ ﴿۱۵﴾

۱۰۱۔ او نہا علیہ صرف انہیں لوکیں تے ہے جیرے اندرے
نال دوستی لیندن تے اونری و جہ کنیں شرک کریندن۔

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُنْزَلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ۖ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾

۱۰۲۔ تے جیڈاں اسان کہیں نہین وی جاتے بیا نشان گھن
انرے میں تے اللہ ہوں چاٹدے جو کچھ او لہینرے او
آہن توں تے کوڑا ہویں۔ اصل اکثر لوک چاٹدے نیں۔

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۷﴾

۱۰۳۔ توں اکھ بڑے تیڈے رب کنیں روح القدس
او نکوں سپہائی نال بانے تاں جو مومنین دے دم جھا ڈیوے
تے ہدایت تے فرمانبرداریں واسطے خوشخبری ۶۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
لِّإِنِّ الَّذِي يُلْحِذُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبُ ۖ وَهَذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۸﴾

۱۰۴۔ تے اسان چاٹدے میں جو او آہن جو اینکوں بیا
آدمی سکھیندے۔ جیندو لے اشارہ کریندن اونڈی زبان
تے عجی ۶ تے اے زبان تے کھل عربی ۶۔

إِنَّ الَّذِي لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۹﴾

۱۰۵۔ بے شک جیرے لوک اللہ دی آیات کوں نیں
میندے اللہ انہیں کوں ہدایت نیں ڈیندا تے انہیں کیتے

ڈکھ آلا عذاب۔

۱۰۶۔ صرف کوڑا دے گھڑیندن جیرے اللہ دی آیات

تے ایمان نہیں ایندے تے اوپکے کوڑن۔

۱۰۷۔ جنہیں اللہ دے منن دے بعد اوندکار کرن مولے

انہیں دے جنہیں تے جبر کیا گیا ہوئے تے انہیں دے دل

مطئن ہون ایمان تے تے جیں اپنا سینہ کھریتے کھول

ڈتے انہیں تے اللہ دا غضب تے انہیں مے کیتے وڈا

عذاب۔

۱۰۸۔ اے ایں واسطے ہے جو انہیں دنیاوی زندگی کوں

آخرت دی زندگی دے مقابلے تے زیادہ پسند کیتے تے بیشک

اللہ کا فرقہ کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۱۰۹۔ ایسے لوکن جنہیں دے دیں تے کمن تے اکھیں تے اللہ

مہر لاڈنی تے ایسے لوک غافلن۔

۱۱۰۔ پکی گال جو اے لوک آخرت وچ گھانا پاوڻ والن

۱۱۱۔ بچیں بے بیشک انہیں لوکیں کیتے جیرے ڈکھ پاوڻ

دے بعد جبر کر گئیں تے جبار کیتے نیں تے مہر کیتے نیں

تیار رب بہوں بخش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۱۲۔ جڈاں ہر جان اپنی جان دے متعلق بھیڑا کریندا اوسی

تے ہر جان کوں اوندے عملیں دا بدلہ پورا ڈتا ویسی تے

انہیں تے ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۱۳۔ اللہ سنیں کہہ وستی دی شال بیان کریندے جبر صی

امن وچ تے ایمان وچ بائ تے اوکوں کھلا رزق

ملا با ہر پاسو اوں اللہ دی نعمیں دی ناشکری کیتی تے

اللہ سٹیں اوکوں بکھ تے ڈر دا پاس پورا ڈتا تے گاہوں

جو او عمل کریندے ہن۔

۱۱۴۔ تے انہیں وچ انہیں دو ساڈا کہ رسول آئے انہیں

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ

اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَ

قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ

صَدْرًا فَلَيْسَ غَضَبُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَ

أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَنِعِهِمْ وَ

أَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٩﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٠﴾

ثُمَّ لَآتَى رَبُّكَ الَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتَنُوا

ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِ مَا لَعَنُوا

رَحِيمٌ ﴿١١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجِذَائِهَا عَنْ نَفْسِهَا وَتُؤْتَى

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً

يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ

بِأَنْعَمَ اللَّهُ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ

الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۳۶﴾

اونکوں جھٹلاؤتے ول عذاب انہیں کوں پکڑ گدے کیوں
جو او ظالم ہن۔

فَكُلُوا مِنَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ لَتَعْبُدُونَ ﴿۳۷﴾

۱۱۵۔ جو تہا کوں اللہ حلال تے پاک مال بڑے اوندے دچو
تساں کھاوے جے تساں اوندی عبادت کریندے؟ تے
اوندی نعمت دا شکر کرو۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ
وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَآئِجٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۸﴾

۱۱۶۔ اول تہا بڑے اتے مردار تے رت تے جھامے داماس
تے جیرھا اللہ دے ناں دی بجانے پے دے ناں تے
گٹھا و بچے حرام کیتے تے جیرھا مجبور تھی و بچے تے اپنی خواہش
نہیں تے حد کنیں نہ دے تے اللہ سبب بہوں بخشش والا
تے مہربان۔

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا
حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۳۹﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ سَوْ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۰﴾

۱۱۷۔ جیرھیاں تہا بڑیاں زبانوں کوڑ مریندن انہیں نال اے
ناں اکھو جو اے حلال تے اے حرام ناں جو تساں اللہ تے
کوڑ بدھو بے شک جیرھے اللہ تے کوڑ بدھیندن او
کامیاب نہیں تھیندے۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿۴۱﴾

۱۱۸۔ تھوڑا فائدہ تے انہیں کیتے دردناک عذاب
۱۱۹۔ تے یہودیں تے اساں او حرام کیا با جو ایں کینیں پہلے
اساں نیکیوں بڑے اساں انہیں تے علم نیں کیتا تے صل
او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَنَّمَ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۴۲﴾

۱۲۰۔ جیرھے لاعلمی و بھولائی کرن تے ولا تو بہ کرن تے
اصلاح کرن بے شک تہا بڑا رب ایندے بعد بہوں بخشش والا
تے ول دل رحم کرن والا۔

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۴۳﴾

۱۲۱۔ بے شک ابراہیم ہک امت ہائے اللہ دا پورا فرمانبردار ہا
تے خدا کوں ہک منق والا با تے مشرکیں دچو نہ ہا۔

شَاكِرًا لِأَنْعِمَةٍ اجْتَنِبَهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۴﴾

۱۲۲۔ اوندی نعمتیں دا شکر کرن والا ہا تے اونکوں اوندے
رب چوٹی گدھا ہا تے اوندی سدھے راہ دو راہنمائی کیتی۔

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا لَهُ فِي الْآخِرَةِ لَمُنَّ

۱۲۳۔ اساں اونکوں دنیا وچ وی چمکائی ڈتی تے آخرت

الضَّالِّينَ ۝

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ۝

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالنَّوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِشَيْءٍ مِمَّا عَوَّيْتُمْ بِهِ
وَلَيْنَ صَبْرُكُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ۝
وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۝

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ۝

وچراونیک لوکیں وچ با۔

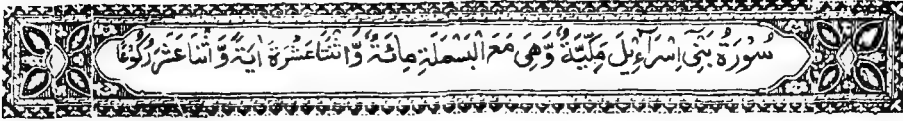
۱۲۴۔ ول اسان تیلو وھی کہیں جوتوں کہ خدا سے منق
والے ابراہیم سے مذہب دی پروی کر جیرا مشرکیں وچو نہ با۔

۱۲۵۔ چھن چھن دی سزا انہیں کہتے ہائی جن اوندے وچ
اختلاف کہتے تے بے شک تیلو رب قیامت سے ڈیہند
فیصلہ کر لسی جیندے وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۱۲۶۔ توں اپٹے رب دی راہ دو سٹپ تے چنگی نصیحت
نال سڈتے ساریں کنیں چکے طریقے نال انہیں نال بحث
کر بے شک تیلو رب انہیں کول جانڈے جیرے اوندے
رستے کنیں گمراہ تھی گئیں تے انہیں کول دی جیرے ہدایت
پاگئیں

۱۲۷۔ تے بے سزا ڈیوتے اتھی سزا ڈیو جی انہیں تہا کول تکلیف
ڈتی تے بے سزاں مبر کر لیسو اے مبر کرن دالیں کہتے چنگا
۱۲۸۔ توں مبر کرتے تیلو مبر مھن اللہ سے کہتے جتے انہیں
تے غم نہ کرتے جیریاں او تدبیراں کرین توں انہیں دی وجہ
کنیں تنگی محسوس نہ کر۔

۱۲۹۔ بے شک اللہ سب سے متقیں دے نال تے انہیں نال جیرے
نیکی کریندن۔



سورة بنی اسرائیل مکی ؎ تے بسم الشد نال ایندیاں ۱۱۲ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
سُبْحَنَ الَّذِي ۱ سُبْحَنَ الَّذِي ۲
مَنگے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ؎
- ۲۔ پاک او ذات جیرھی اپنے بندے کوں راتو
الْحَرَامَ إِلَى السُّجْدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَوَّعْنَا حَوْلَهُ
رات مسجد حرام کنیں مسجد اقصی دو گھن گئی جیندے
لِنُرِيَهُ مِنْ أَيْنَأُتِيَ اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۱
چودھا رو اساں برکت ڈتی ؎ تاں جو اساں
اونکوں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک اوہوں
سُنُّنَ وَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۲
سُنن والا تے ہوں ڈیکھن والا ؎
- ۳۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اونکوں
وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي
بنی اسرائیل کیسے ہدایت بنایا تے تہاں میڈے
إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَنَجُّوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا ۱
سوا کہیں کوں کار ساز نہ بناو۔
- ۴۔ نسل بائی جنیکوں اساں نوح دے نال سوار
ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
کیتا ہا بے شک اوہوں شکر گزار بندہ ہا۔
عَبْدًا شَكُورًا ۱
- ۵۔ تے بنی اسرائیل کوں ایں کتاب وچ اساں
وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
لے گال ڈس ڈتی ہائی جو تہاں زمین وچ ڈو
فِي الْأَرْضِ مَرَدَيْنٍ وَلَتَغْلِبُنَّ أُلُوًّا كَثِيرًا ۱
دفعہ فساد کریسو تے وڈی مُنہ زوری تے وڈی
کریسو۔
- ۶۔ تے جڈاں پہلا وعدہ آئے اساں تہا ڈو
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لِّنَا
انجے بندے کھڑے کیتن جیرھے سخت جنگ کرن
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ اللَّيْلِ يَارِثُونَ وَكَانَ وَعْدًا
والے ہن۔ او تہا ڈے گھوڑے دے اندرو پہر
مَفْعُولًا ۱
گھن تے لے وعدہ پورا تھیون والا ہا۔
- ۷۔ دل اساں تہا کوں صنائیں دے اُتے حملے
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ
دی طاقت ڈتی تے اساں مایں نال تے پتیریں
ذَبِينٍ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۱

نال تہا ڈی امداد کیتی تے اساں تہا کوں تعداد
وِج ودھا ڈتے۔

۸۔ تہاں کر سونگی تے او تہا ڈے اپٹے فائدے کیتے
ہے تے جے تہاں بُرائی کر سوتے تہا کوں نقصان
تھیسے۔ تے جڈاں ڈو جھے وعدے دا وقت
آئے تاں جو او تہا ڈے وڈیریں کوں ذلیل
کرن تے مسجد وِج پہر وُجھن جیویں پہلی دفعہ
پیٹھے ہن تے جتھ تے دی ادغاب آون اونکوں
تباہ و برباد کر کے رکھ ڈیون۔

۹۔ اے تھی سگدے جو تہا ڈا رب تہا ڈے اُتے
رحم کرے تے جے تہاں ولا شرارت کیتی تے اساں
تہا کوں دلا سزا ڈیسوں تے اساں کافرین کیتے
دوزخ کوں جیل خانہ بنا ڈتے۔

۱۰۔ بے شک اے قرآن او راہ ڈکھیندے جیہا
سب کنیں سدھا تے مومنین کوں جیرے نیک
عمل کریندن خوش خبری دیندے بے شک انہیں
واسطے وڈا اجر۔

۱۱۔ تے بے شک جیرے لوک آخرت کوں نہیں
منیندے انہیں کیتے اساں ڈکھ ڈیون والا عذاب
تیار کیتے۔

۱۲۔ تے انسان شرکوں دی اویں سڈیندے جیویں
بھلائی کوں سڈیندے تے انسان ایں گال وِج
بہوں تکھا۔

۱۳۔ تے اساں رات تے ڈینہہ کوں ڈو نشان
بٹائن تے رات دا نشان اساں مٹا ڈتے تے
ڈینہہ مے نشان کوں ڈکھائیں والا بٹائے تاں

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا
تَتَّبِرًا ۝

عَنْ رَبِّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عُنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۝

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُوَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيرًا ۝

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝

وَيَذَعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُولًا ۝

وَجَعَلْنَا النُّجُومَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ مَّحْجُوزَاتٍ لِلْبَلَدِ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ
رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ الْيَنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلَّ

نَبِيٌّ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً ۱۳

جو تساں اپنے رب سے فضل کوں گولو تے
تاں جو تہا کوں سائیں تے حساب دی گنتری دا
پتہ لگ۔ لگے تے ہر شے کوں چنگی طراں کھول کے
بیان کر دتے۔

وَكُلُّ إِنْسَانٍ لَّزَمْنَهُ طَوْعَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ
لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۱۴

۱۳۔ تے اساں ہر انسان دی گچی وچ اوندا
اعمال نامہ چمباڑ دتے سے تے اساں قیامت
دے ڈینہہ اوندا س عملیں دی ہک کتاب کھول
کے رکھ ڈیسوں۔

إِقْرَأْ لَكَ كِتَابُكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَبِيبًا ۱۵

۱۵۔ توں اپنا اعمال نامہ پڑھ آج توں آپ
اپنے حساب کیتے کافی ہوویں۔

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
وَمَا لَنَا مَعَدٍ يَوْمَئِذٍ خَلَّ بَعَثَ رَسُولًا ۱۶

۱۶۔ جیرا ہدایت پندے اوندا نامہ محض ہونکوں
تھیسے تے جیرا گمراہ تھیندے اوندا نقصان
دی محض ہونکوں تھیسے۔ تے کوئی بار چا وٹ
والی کہیں پے دا بار نہیں چنیدی تے اساں
اصلو کہیں کوں عذاب نئے ڈیندے جے تیں
اساں رسول نہ پٹھوں۔

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُشْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۱۷

۱۷۔ تے جڈاں اساں کہیں وستی کوں ہلاک کرن
دا ارادہ کریںدے ہیں اساں اوندا س امیر لوکیں کوں
حکم ڈیندے ہیں۔ او اوندا س درج تا فرما نی
کریںدن تے ول ساڈی گال انہیں تے پوری تھی
ویندی ء تے اساں انہیں کوں بالکل تباہ کر
ڈیندے ہیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۱۸

۱۸۔ تے نوح دے بعد اساں کئی نسلوں ہلاک کر
ڈتن تے تیرا رب اپنے بندیں دے گناہیں کوں
چاٹن تے ڈیکھن وچ کافی ء۔

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعَاجِلَةَ جَنَّاهُ لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ

۱۹۔ جیرا مونا چاہندے اساں جیندے واسطے

چاندے ہیں اونکوں اوندے دج جو چاندے ہیں جلدی بڑے
بڑیدے ہیں تے پھیں اوند اگاہ دوزخ بنا بڑیدے ہیں اوند
دج ذیل فقی کے تے دھکیج کے ہسی۔

ثُرَيْدٌ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا
مَذْمُورًا ①

۲۰۔ تے جیہا آخرت کوں چاندے تے اوندے
مطابق کوشش کریدے تے اومومن لے لوک
بن جنس دی کوشش دی قدر کیتی ویدی ء۔
۲۱۔ ساین دی سکرینیہ ہیں اساں انہیں دی انہیں دی
وی تیبڑے رب دی بخشش تے تیبڑے رب دی
بخشش کوں لوڑھا کا ء نہیں۔

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ②

۲۲۔ توں بڑیکھ اساں کناہیں کوں پٹہیں تے کیویں
فضیلت بڑتی ء۔ تے آخرت دی زندگی دریں وچ
وڑی ء تے فضیلت وچ وی وڑی ء۔

كُلًّا نُّبَدِّلُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا
كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ③

۲۳۔ اللہ دے نال بیا معبود نہ بنا ناں تاں توں
ذیل تھی کے کلبا بیٹھا رہ ولسیں۔

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلَآخِرَةُ الْكِبَرِ
دَرَجَاتٍ ۚ وَالْكَبَرُ تَفْضِيلًا ④

۲۴۔ تے تیبڑے رب دا فیصلہ جو صرف تساں
ہوندی عبادت کرو تے ماپو ناں چنگا سلوک
کرو جے انہیں وچو کہیں بک کوں یا بڑوناہیں کوں
تہا بڑے سائے بڑھیا آ دنچے توں انہیں کوں
اوٹھی نہ کرنہ انہیں کوں دڑ کے بڑے تے انہیں
نال نرمی نال گال کر۔

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا
مَذْمُورًا ⑤

وَقُضِيَ رُبُّكَ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَيَالِ الْيَدَيْنِ
إِخْسَانًا ۚ إِنَّمَا يَتَلَقَّ عِنْدَكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ
كُلُّهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تُنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ⑥

۲۵۔ تے رحمت مے نال انہیں بڑوناہیں کیتے
جھک نوائی تے نرمی کر تے دعا منگ لے
میدے رب انہیں بڑوناہیں تے رحم کر جیویں انہیں
میکوں چھوٹی عمر وچ پالے۔

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ⑦

۲۶۔ تہا بڑا رب چاندے جو تہا بڑے دیں وچ جے
تساں نیک ہو سو تے بے شک او دل ول تے

رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنَّا نَكُونُوا صَاحِبِينَ
فَاتَّهَ كَانَ لِلَّهِ أَعْيُنٌ عَفُورًا ⑧

بہوں جھکٹن والیں کوں بہوں بخشش والا ۷۔

۲۷۔ قریبی سکیں کوں انہیں راق حق بڑے تے مسکین کوں تے مسافر کوں وی تے فضول خرچی نہ کر۔

۲۸۔ بے شک فضول خرچی کرن والے شیطانیں دے بھران تے شیطان اپنے رب دا بہوں ناشکر ۷۔

۲۹۔ تے جے توں اپنے رب دی رحمت دی امید کرنیدے ہوئ انہیں کنیں منہ پھرنیدیں (تے پیر) تے گال انہیں نال نرمی نال کر۔

۳۰۔ تے اپنے ہتھ کوں اپنی گلی نال نہ پدھ (تے شوم نہ بن) تے اپنے ہتھ کوں نہ سرو کھول بڑے (فضول خرچ نہ بن) نال تاں ملام تھی کے تے شک کے بہہ ویسیں۔

۳۱۔ بے شک تیدا رب جیندے کیتے چاہندے رزق کوں ودھا بڑیندے تے گھٹا بڑیندے بے شک او اپنے بندیں کنیں باخبر تے بہوں بڑیکھن والا ۷۔

۳۲۔ تے اپنی اولاد کوں بکھ دے بڑ کنیں قتل نہ کر انہیں کوں وی تے تہاکوں وی اسان رزق بڑیندے بن۔ بے شک انہیں راق قتل بہوں وڈی غلطی ۷۔

۳۳۔ تے زنا دے کوبو نہ ونجو بے شک او بے حیائی تے گندا رام۔

۳۴۔ تے جیڑھی جان اللہ حرام کیتی ۷ اونکوں حق ۷ے بغیر قتل نہ کرو تے جیڑھا ظلم نال قتل تھیوے تے اسان اوندے وارث کوں اختیار دیتے

وَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّبِيلَ وَلَا تُبْدِرْ بِنَدِيرٍ ۝

إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝

وَأَمَّا تَعْرِضَنَ عَنْهُمُْ اتَّبِعَاءَ رَحْمَةٍ مِن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ۝

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا لَكُمُ إِن قَتَلْتُمُ كَانَ خَطَاً كَبِيرًا ۝

وَلَا تَقْرُبُوا الزَّوَاجَ الَّتِي إِنَّمَا كَانَ فَاخِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوِائِهِ سُلْطَانًا كَآيَاتِهِ فِى الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ۝

(بدے دا) قتل وچ زیادتی نہ کرے بے شک
اوندی مدد کیتی ویسی۔

۳۵۔ تے یتیم دے مال دے کولہو نہ ونجو سوائے
چنگے طریقے دے جے تیں او جوان نہیں تھی ویندا
تے وعدہ پورا کرو۔ بے شک وعدے دا بچھا ویسی۔
۳۶۔ تے جیلے بھرو تے پورا بھر کے ڈیو تے
جیلے تول کے ڈیو تے سدھی ترکڑی نال تول کے
ڈیو اے سب کنیں چنگا ۷ تے ایندا انجام وی
پہوں چنگا ۷۔

۳۷۔ تے جرمی گال دا تیکوں پتر نہیں اوندے پچھو
نہ پو بے شک کن اکھیں تے دل انہیں ساریں
دے متعلق پچھیا ویسی۔

۳۸۔ تے زمین تے اکڑیج کے نہ ٹر بے شک
توں ملک دی آخری حد تک اصلو نو صیں پہنچ
سگدا تے نہ توں سرداریں دے دے
مرتبے تک پہنچ سگدیں۔

۳۹۔ تے ہر شے دی بُرائی تیدے رب دے
نزدیک ناپسندیدہ ۷۔

۴۰۔ اے اوہا اک حصہ جو وحی تیدے رب تیدو کیتی ۷
حکمت نال تے توں اللہ دے نال بیا
معبود نہ بنا۔ نہ تے توں روزخ وچ ملام تے
ذلیل تھی کے سٹیا ویسیں۔

۴۱۔ کیا تہا بڑے رب تہا کوں پتریں کیتے چن
گدے تے فرشتیں کوں (اٹھیاں) چھوہریں بنا
گدھنی بے شک تہاں خطرناک گال آبدے پئے
۴۲۔ تے اساں ایں قرآن وچ ایں واسطے ولادلا

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ
يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَيْسَرُ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝

وَلَا تَنْفَقْ مِمَّا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّاعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝

وَلَا تَنْتَشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ تَتَلَفَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۝

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ

إِلَّا نُفُورًا ۝

سبرگال بیان کیتی ۷ تاں جو او نصیحت حاصل کرن
تے انہیں کول اے قرآن نفرت ورج ودھیندا
پئے ۔

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذْدَا لَآتَيْنَا إِلَى
ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۝

۴۳۔ توں آکھ جے اوندے نال پے خدا ہوندے
جیویں او آبدن تے او انہیں خدا نہیں دی مدد
نال ضرور رستہ گبول گھنن ہا ۔

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝

۴۴۔ او پاک اوندی اچی شان تے جو او آبدن
اوں کنیں سہوں وڈا ۷ ۔

تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ
تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝

۴۵۔ ست آسمان تے زمین تے جو انہیں دے
وج او خدا دی تسبیح کریندن تے ہر شے محض
اوندی تعریف نال اوندی تسبیح پئی کریندی ۷
تے اصل تہا کول انہیں دی تسبیح سمجھ نہیں نندی
بے شک او کاوڑ پیوٹ والا تے سہوں بخشش
والا ۷

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ۝

۴۶۔ تے جیلھے توں قرآن پڑھیں اسان
تیبڈے تے آخرت دے منکریں وج بک
لگیا ہوا پردہ پیدا کر ڈیندے ہیں ۔

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ
عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝

۴۷۔ تے اسان انہیں دے دلیں تے پردے
سٹ ڈیندے ہیں تاں او سمجھن نال تے
انہیں دے کنیں وج بوڑ سٹ ڈیندے ہیں
تے جیلھے توں قرآن وج اپٹے رب کول جیڑا
بک یا د کریندیں او اپنی کند پیر کے نفرت
نال ٹھہریندن ۔

مَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَتَّبِعُونَ يَا إِذْ يَتَّبِعُونَ إِلَيْكَ
وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝

۴۸۔ تے جڈاں او تیبڈی گال کول سڈے پئے
ہوندن تے جتھ واسطے او سڈن اسان او چاندے
ہیں ۔ تے جیلھے او تک کے مشورے کریندن تے

جیرے ویلے ظالم ہک بے کون آبدن جو تساں ہک
اینبجے بندے دی پیروی کریندے ء جنیدے
اتے جادو تھیا بویا ء اے گال دی چاٹدے
ہیں۔

۴۹۔ ڈیکھ انہیں تیدے متعلق کینجھاں گاہیں بٹائن
جنیدے نال او گمراہ تھی گئیں انہیں کون کوئی راہ
بمدا نہیں۔

۵۰۔ تے انہیں آکھئے کیا اساں جڈاں بڈیاں
تے چورا تھی ویسوں کیا پچھیں اساں نوئیں
مخلوق تھی کے ولا اٹھائے ویسوں۔

۵۱۔ توں آکھ بھانویں تھی ونچو تساں پتھریا بوا۔
۵۲۔ یا این کنیں دی جیرھی تہا بڈے دیں وچ
سخت مخلوق اول وی اٹھائے ویسوں تے او آکھسن
ساکوں بڈو جھی دفعہ کون جیندا کریسی۔ توں آکھ
جیں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا با تے او تیدو
ڈیکھ کے سرہلیسن تے آکھسن اے کڈاں تھیں
توں آکھ اے بہوں جلدی دی تھی سگدے۔

۵۳۔ جڈاں تہاکوں سڈیسی تے تساں اوندی حمد
نال جواب بڈیسو تے تساں خیال کریسو جو دنیا
وچ بہوں تھوڑا وقت رہیے ہاوے۔

۵۴۔ تے توں میڈے بندیں کون آکھ گال اوبا
کرن جیرھی چنگی بوے۔ بے شک شیطان
انسان را کھلا کھلا دشمن۔

۵۵۔ تہا بڈا رب تہاکوں بہوں چاٹدے جے او
چاہے تے تہا بڈے اُتے رحم کرے یا او چاہے
تے عذاب بڈیوے تے اساں تیکوں انہیں تے

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْعَوْنَ
سَيِّلاً ۵۹

وَقَالُوا إِذْ أَكُنَّا عِظَافَةً وَرُفَاتًا إِنْ شَاءَ رَبُّنَا لَسَبْعُونَ
خَلْقًا جَدِيدًا ۵۰

قُلْ لَكُمْ أَجَارَةٌ أَوْ حَدِيدًا ۵۱
أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ
مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْخِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسُهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى
هُوَ قُلْ حَتَّىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۵۲

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ
لَيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۵۳

وَقُلْ لِيُبَارِئِي يَقُولُوا إِلَٰهِي أَحْسَنُ مِنْ الشَّيْطَانِ
يَنْزِعُ بَيْنَهُمُ الْإِلَٰهَ الشَّيْطَانُ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
مُبِينًا ۵۴

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يُزْهِقْكُمْ أَوْ يُنَشِئْ
يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ ۵۵

ذمہ دار نہیں بنایا۔

۵۶۔ تے تیدڑا رب چاٹدے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے۔ تے اساں کجھ نیئیں دے مرتبے کوں کجھ کنیں ودھائے تے اساں داؤد کوں زبور ڈتی ۷۔

۵۷۔ توں آکھ جنہیں دے متعلق تہاڑا اے خیال جو او اوںدے علاوہ خداہیں تے انہیں کوں سڈوتے او تہاں کنیں نہ کجھ دور کر سگدن تے نہ بدلن دا انہیں کوں اختیار۔

۵۸۔ او لوک جنیکوں او سڈیندن او دی اپنے رب دو وخبن دا وسیلہ گوبیندن جو کون اللہ دے زیادہ کولہو ۷ تے او اوںدی رحمت دی امید رکھیندن تے اوںدے عذاب کنیں ڈردن بے شک تیدڑے رب دا عذاب ڈراکلا ۷۔

۵۹۔ تے قیامت دے ڈینہہ کنیں پہلے کوئی اینجی وتی نہیں جنیکوں ہلاک نہ کروں یا ڈاڈھا سخت عذاب نہ ڈیوں۔ اے گال کتاب وچ لکھی گئی ۷۔

۶۰۔ ساکوں نشان پھٹن وچ کوئی گال نہیں روک سگدی سوائے ایندے جو پہلے نوکس وی انیکوں جھٹلایا با تے اساں ثمود کوں ڈاچی دا روشن نشان ڈتا با تے انہیں اوںدے نال وی ظلم کیتا تے اساں نشان محض ڈراوٹ کیتے پھیندے ہیں۔

۶۱۔ تے جڈاں اساں تیکوں آکھیا با بے شک

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّاسِ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا ﴿٥٦﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٧﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٨﴾

وَإِنْ مِنْ قَوْمٍ فَإِنَّهُمْ لَا يَخُفُونَ مَهْلِكُوهَا أَتَى الْيَوْمَ الْقِيَامَةُ أَوْ مَعَذَرُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٩﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا

الَّذِي آتَيْنَاكَ الْفَنَاءَ لِلْأَسْبَاطِ وَالشَّجَرَةَ
الْمُتَوَكِّئِينَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝

تیبڑے رب نوکس کوں ہلاک کرٹ دا فیصلہ کر
کدے تے جبرمی خواب اساں تیکوں بکھائی ہائی
تے ملعون درخت جیرھا قرآن وچ ہے انہیں کوں
اساں نوکس کیتے امتحان دا ذریعہ بنایا ہاتے اساں
انہیں کوں بربندے رہے ہیں ساڈے ڈراوٹ
انہیں کوں وڈی منہ زوری وچ ودھا ڈتا۔

وَاذْكُنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدْوا لِلادَمِ فَسَجَدُوا ۝
إِبْلِيسَ قَالَ مَا اسْبُجْدُ لِمَنْ خَلَقْتُ لِيَبْتَلَا ۝

۶۲۔ تے جڈاں اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم
دے نال رل کے سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ
کیتے سوائے ابلیس دے اوں آکھئے کیا میں
اونکو سجدہ کراں جینکوں میں چکڑکنیں پیدا کیتے۔
۶۳۔ ڈس تے سہی کیا اے ایہو جینکوں میں
میبڑے آتے عزت ڈتی ۶۔ جے توں میکوں قیامت
دے ڈینہہ میں ڈیویں دسی تے سوائے تھوڑیں
دے میں انہیں دی ساری اولاد کوں قابو کر
گھنساں۔

قَالَ آدَيْنَاكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَىٰ ذَيْنِ الْآخَرَتَيْنِ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْبَبَ لَكَ ذَرِيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝

۶۴۔ اوں آکھئے توں وچ جیرھا انہیں وچو تیبڑے
پچھو گرسی بے شک تہاڈا بدلہ دوزخ تے او
پورا پورا بدلہ ۶۔

قَالَ أَذْهَبَ مَنْ يَتَّبَعَكَ مِنْهُمْ فَإِنْ هَتَمَ جَزَاؤُكُمْ
جَزَاءً مَوْفُورًا ۝

۶۵۔ انہیں وچو جیندے اتے تیبڑا دس لگے
توں دوکھا ڈسے کے سبڑے اتے سوار تے پیدل
لوکس کوں میٹر گھن وچ تے انہیں کوں مالیں تے
اولادیں وچ حصہ دار بناتے انہیں نال کوڑے
وعدے کر۔ تے شیطان دے انہیں نال سارے وعدے
ہن کوڑے۔

وَأَسْتَفْزِزُ مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ
عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَأْرِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعَذْلُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ الْآغْوَا ۝

۶۶۔ بے شک میبڑے بندیں تے توں بڈاڑھا نوہیں
تھی سگدا تیبڑا رب کافی کار ساز۔

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
وَكِيلًا ۝

رَبُّكُمُ الَّذِي يُرِيكُمُ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ يَنْتَعُونَ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّكَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

۶۷۔ تہاڑا رب او ہے جیہا تہاڑے واسطے سمندر
وچ بیڑیں کوں چلندے تاں جو تہاں او ندا فضل
گولو بے شک او تہاڑے اتے دل ول رحم کرن
والا ۷۔

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِلَآهًا فَلَمَّا بَلَغَكُمُ الْبَرْءَ آعْرَضْتُمُ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝

۶۸۔ تے جے سمندر وچ تہاں کوئی دکھ پہنچے خدا
دے سواتساں کیوں سبیسو تے جڈاں او تہاں کوں
بچا کے زمین تے گھن اندے تہاں منہ پھیر گندے ہو
تے انسان ہوں ناشکرا ۷۔

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُغْشِيَكُمْ جَانِبُ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝

۶۹۔ کیا تہاں ایں گال کنیں امن وچ آگیتو جو او
تہاں کوں بھوئیں دی کندھی وچ پور ڈیوے یا تہاڑے
اتے نکلے نکلے پتھر وسا دے ول تہاں کوں کوئی کار ساز
نہ ملے۔

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ نَارَةٌ آخَرَىٰ قَبْرًا
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ إِنَّمَا
لَكُمْ لَاحِدٌ وَلكُمْ عَلَيْنَا يَوْمَ يُنْعَظُ ۝

۷۰۔ کیا تہاں ایں گال کنیں امن وچ آگئے جو
تہاں کوں دوجی دفعہ سمندر وچ گھن آوے تے تہاڑے
اتے تھکی اندھاری گھولے تے تہاں کوں تہاڑے انکار
دی وجہ کنیں غرق کر ڈیوے۔ ول تہاں کوں ایں عذاب
کنیں بچن کیتے ساڑے خلاف کوئی امدادی نہ ملے۔

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْوَيْدِ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝

۷۱۔ تے جے شک اساں آدم دی اولاد کوں ہوں
عزت ڈٹی ۷۔ اساں زمین تے سمندر وچ انہیں کیتے
سواری بنائی ۷۔ اساں پاک شہیں دا انہیں کوں
رزق ڈتے تے جیڑھی مخلوق اساں بنائی ۷۔ اساں
انہیں کوں اوندے اتے فضیلت ڈٹی ۷۔

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ فَمَنْ أَتَىٰ كِتَابَهُ
يَمِينُهُ فَأُولَٰئِكَ يَعْرِضُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝

۷۲۔ تے جیڑھے ڈینہہ اساں ہر ٹولے کوں انہیں
دے امام ناں سبیسوں تے جنہیں کوں سچے تہ وچ
اعمال نامہ ڈتا ویسی او اپٹے اعمال نامے کو پڑھسن
تے انہیں تے ذرہ وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝

۷۳۔ تے جیرھا ایں جہان وچ اندھا ءِ او آخرت وچ وی اندھا رہیسی تے سبھی راہ کنیں بہوں پریں تھی ویسی ۔

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذَا لَا تَعْلَمُ ذَلِكَ خَلِيلًا ۝

۷۴۔ انہیں دے دس وچ مہوے ہاتے او تیکوں اوندی وجہ نال جیرھی اساں تیبڈو وحی کیتی ءِ بہوں تکلیف بڑیوں ہاتاں جو توں ایندے علاوہ بیا کلام گھڑ کے پیش کر بڑیوں تے ول او تیکوں سنگتی بنا گھنن ہا ۔

وَلَوْلَا أَنْ يَبَيِّنَنَّ لَكَ كَذِبَ تَزَكُّنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝

۷۵۔ تے جے اساں تیبڈے دل کوں مضبوط نہ کروں ہاتے تھوڑا جیہاں توں انہیں دی گالیں وچ آونجی ہا ۔

إِذَا الْأَفْئَالُ ضَعُفَ الْحَيَوةُ وَضَعُفَ الْمَنَاتِ تُعْرَلَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝

۷۶۔ ول اساں تیکوں زندگی دا وی تے موت دا وی وڈا عذاب چکھاؤں ہا ول ساڈے خلاف تیکوں کوئی امدادی نہ ملے ہا ۔

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُواكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

۷۷۔ تے بے شک او تیکوں ایں ملک کنیں کڑھن دے مختلف منصوبے بنیدے رہ ویندن تاں جو تیکوں ڈرا کے ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑن تے جے ایویں تھیا تے او وی تیبڈے بعد بہوں گھٹ وقت رہن ۔

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝

۷۸۔ اے سلوک اویں ہوسی جیویں تیں کنیں پہلے رسولیں مے نال ہاتے توں ساڈے (عل) وچ تبدیلی نہ پسیں ۔

أَذِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسَى اللَّيْلِ وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

۷۹۔ تے توں نماز پڑھ سچھ ڈھلن کنیں گھن کے رات دے ڈاٹھے اندھا رے تیس تے فجر کوں قرآن پڑھیا کر بے شک فجر کوں قرآن پڑھن آ لے تیں فرشتے لہندن ۔

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ ۖ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ

۸۰۔ تے رات کوں تہجد پڑھ اے تیبڈی دودھ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝۱

عبادتِ ایندے نال تیبڑا رب تیکوں تعریف والے
مرتبے تے پچاڑیسی ۔

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ
صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ۝۲

۸۱۔ توں آکھ اے میڈے رب توں میاںوں سچے
طریقے نال داخل کرتے سچے طریقے نال نکلتے
میڈے کیتے اپنے ولو کوئی امدادی تے گواہ بنا۔
۸۲۔ تے توں آکھ حق آگئے تے کوڑ بچ گئے
بے شک کوڑ بچھن والا ۷

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ
زَهُوْكًَا ۝۳

۸۳۔ تے اساں قرآن لہندے پٹے میں جنیدے
وچ شفا تے مومنیں کیتے رحمت تے ظالمیں
کوں محض گھائے وچ ودھندے ۔

وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاۗءٌ وَّ رَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسٰرًا ۝۴

۸۴۔ تے جیرے ولھے اساں انسان تے انعام کرندے
ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے پسواں تھی بندے
تے جڈاں اونکوں ڈکھ پہنچے اونا امید تھی بندے
۸۵۔ توں آکھ ہر کوئی اپنے اپنے طریقے نال کم
کرندے تے تہاڈا رب پہوں چاندے جو کون سدے
رستے تے ہے ۔

وَ اِذَا اَنْفَخْنَا عَلَ الْاِنْسٰنِ اَفْوٰضًا وَّ اَنَّا بِمَا يَفْعَلُوْنَ
مَشٰهُوْلُوْنَ ۝۵

۸۶۔ اوتیں کنیں روح دے متعلق پچیدن توں آکھ
روح میڈے رب دے حکم نال تے تہا کوں محض
تھوڑا جیساں علم ڈتا گئے ۔

قُلْ كُلُّ يَفْعَلُ عَلٰٓى شَاۡئِلَتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ
اَهْدٰى سَبِيْلًا ۝۶

۸۷۔ تے جے اساں چاہوں تے جو اساں وحی کیتی ۷
او ضرور چا گھنوں تے ول ساڈے خلاف تیکوں
کار ساز نہ بھسی ۔

وَيَسْـَٔلُوْكَ عَنِ الرُّوْحِ قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ
وَمَا اُوْتِيْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۷

وَلِيْنِ شَيْۡءًا نَّذٰهَبْنَ بِالَّذِيْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ ثُمَّ
لَا يَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَيْنَا وَكِيْلًا ۝۸

۸۸۔ سوائے تیبڑے رب دی رحمت نے بے شک
اودرا فضل تیبڑے اُتے پہوں وڈا ۷ ۔

اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ اِنَّ مَّصْلٰهَ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيْرًا ۝۹

۸۹۔ توں آکھ سارے انسان تے جن ایں قرآن جیساں
کلام گھن آؤں کیتے کٹھے زل و خیم ول دی او ایں

قُلْ لِّيْنِ اِجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَاَلْحَيُّ عَلٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِشَيْۡءٍ
هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَأْتُوْنَ بِشَيْۡءٍ ۙ وَ لَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

طَهْرًا ۵۰

قرآن جیساں کلام نہیں آں سبکدے بھانویں او
ہک بڑو جے دے امدادی کیوں نہ بن و بھن۔
۹۰۔ تے اساں ایں قرآن و وح کوکس کیتے ہر گال
کئی طریقیں نال بیان کر ڈتی ء ول وی اکثر لوکس
کفر دے نال انکار کر ڈتے۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا لُفُورًا ۵۱

۹۱۔ تے انہیں آکھئے اساں تیکوں اصلو نہ منیسوں
جے تیں توں ساڈے کیتے زمین و چو چشمہ نہ کڈھیں۔
۹۲۔ یا تیبڑا کوئی کجھویرس یا انگورس دا باغ ہوے
تے اوندے وچ نہراں و باڈے۔

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ
يَنْبُوعًا ۵۲
أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ
الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۵۳

۹۳۔ یا جیویں تیبڑا خیال توں ساڈے اُتے آسمان
دے ٹکڑے سٹ یا اللہ دے فرشتیں کوں ساڈے
ساٹے گھن آ۔

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا لِسَاءٍ أَو تَأْتِيَ
بِالْبَلَاءِ وَالْمَلِكَةِ قَبِيلًا ۵۴

۹۴۔ یا تیبڑا سونے دا گھر ہوے یا توبہ آسمان تے
چڑھ و بھس۔ اساں تیبڑے آسمان تے چڑھن کوں
وی نہ منیسوں جے تیں ساڈو کتاب نہ لہا آویں
جسکیں اساں پڑھوں۔ توں آکھ میدا رب پاک
میں محض یک بشر رسول ہاں۔

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُوحِكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا لُبًّا تَقْرُؤًا ۵۵
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۵۶

۹۵۔ تے جڈاں لوکس دو ہدایت آمیزی ء او سے
آکھ کے اوںکوں نہیں منیدے جو کیا اللہ سکس بشر
کوں رسول بنا کے پچھیس۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۵۷

۹۶۔ توں آکھ جے زمین و وح فرشتے آرام نال
ودے ہوں ہا تے ول اساں انہیں تے آسمان
کنیں فرشتہ رسول پٹھوں ہا۔

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّتَشَوَّنُ مُظْمِئَتَيْنِ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۵۸

۹۷۔ توں آکھ میدے تے تہا ڈے درمیان اللہ
کافی گواہ بے شک او اپے بندیں کوں جانن والا
تے ڈیکھن والا ء۔

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۵۹

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمَاءٌ بَكْمًا وَمَا وَهُمْ بِحَتِّهِمْ كَلِمًا حَتَّ رِذْلُهُمْ سَعِيرًا ⑩

۹۸۔ تے جنیکوں اللہ ہدایت ڈیوے اوجہ ہدایت تے ہے تے جنیکوں گمراہ کرے تو انہیں کیتے اوندے سوا کوئی امدادی نہ پکسیں تے قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں انہیں دی نہیں دے مطابق اندھے تے گونگے تے پورے بنا کے جمع کریسوں انہیں دا لکنا دوزخ تے جڈاں ٹھہری تنیسی اونکوں ولا بھر کا ڈیسوں۔

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْآ كُنَّا لَنُحْيِيهِمْ ⑪

۹۹۔ لے انہیں دا بدلہ ات گاہوں جو انہیں ساڈے نشانیں دا انکار کیتے تے انہیں اکھٹے جڈاں اساں بڑیاں بٹ کے چورا چورا تھی ویسوں کیا ول اساں نویں مخلوق بنا کے اٹھایسوں۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَهُمْ آجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَاِنَّ الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ⑫

۱۰۰۔ کیا او ڈہدے نہیں بے شک اللہ شیس جس آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے اس گال تے قادر جو انہیں جہیں بی مخلوق پیدا کرے تے ایندے وح کوئی شک نہیں جو ایندے کیتے ہک معیار مقرر تے ظالمیں کفر نال محض انکار کر دتے۔

قُلْ لَوْ أَنَّهُمْ تَنبَلُوكَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذْ أَنهَكُمُ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ⑬

۱۰۱۔ توں آکھ جے تساں میڈے رب دی رحمت دے خزانیں دے مالک ہوو ہا تے ول وی تساں نخرج تھی وخبڑ دے ڈر کنیں روک گھنو ہا تے انسان شوم۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى إِتْبَاعِنَا إِنَّا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُوسُفَ مَسْجُورًا ⑭

۱۰۲۔ تے بے شک اساں موسیٰ کوں نوں کھلے نشان ڈتے تے بن توں چچھ نبی اسرائیل کنیں جڈاں او انہیں کنیں آئے اونکوں فرعون آکھ بے شک اے موسیٰ میں تیکوں سمجھیندا جو تیرے اُتے جادو تھی گئے۔

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أُنْزِلُ هَؤُلَاءِ إِلَّا رُبَّ السَّمُوتِ

۱۰۳۔ اوں آکھیا تیکوں پتہ جو آسمانیں تے

وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَعْلَمُكَ بِفِرْعَوْنَ مُتَبَوِّدًا ①

زمین دے رب انہیں کون نشان بنا کے بہائے
تے اے فرعون بے شک میں سمجھیںداں توں ناکام
تھیسیں۔

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَعْرِضْنَاهُ وَمَنْ
مَعَهُ جَبِينًا ②

۱۰۴۔ اوں ارادہ کیتا جو انہیں کون ملک کنیں باہر
کڈھ چھوڑے تے ول اساں اونکوں تے اوندے
نال آیس ساریں کون غرق کر ڈتا۔

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ
لَفِيضًا ③

۱۰۵۔ تے اساں ایندے بعد بنی اسرائیل کون آکھیا
تساں ملک وچ رہو تے جہڑاں ڈوجھے
وعدے دا وقت اوسی تے اساں تہاں کون ولا
کٹھا کر کے گھن اوسوں۔

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلْتُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ④

۱۰۶۔ تے اساں قرآن کون حق نال بہائے تے
حق نال او لیتے تے اساں تیکوں خوش خبری دیون
والا تے ڈراؤن والا بنا کے پٹھے سے۔

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ
وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ⑤

۱۰۷۔ تے اساں ایں قرآن کون سورتیں وچ
ونڈ ڈتے تاں جو توں اینکوں لوکس دے سامنے
آرام نال پڑھ کے سناویں تے اساں اینکوں
تھوڑا تھوڑا کر کے بہائے۔

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُدْنُوا الْعِلْمَ
مِنْ قِبَلِهِ إِذَا يُنْطَلُ عَلَيْهِمْ يَخِزُّونَ لِلْأَذْقَانِ
سُجَّدًا ⑥

۱۰۸۔ توں آکھ تساں اینکوں منویانہ منوبے شک
ایں کنیں پہلے جنہیں کون علم ڈتا گئے۔ جیسے ویلے
انہیں کون لے قرآن پڑھ کے سنایا ویندے او
متھیں دے بھر سجدہ کریندے ہونیں ڈھ پوندن۔

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ⑦

۱۰۹۔ تے آہدن ساڈا رب پاک تے بے شک
ساڈے رب دا وعدہ پورا تھی کے رہی۔

وَيَخُذُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ⑧

۱۱۰۔ تے متھیں دے بھرے ڈھانڈن تے روندن
تے اے انہیں کون جھک فوائی وچ درھیندے۔

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا الرِّسَالَاتِ أَيُّهَا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ

۱۱۱۔ توں آکھ تساں اللہ سڈو یا رحمن سڈو

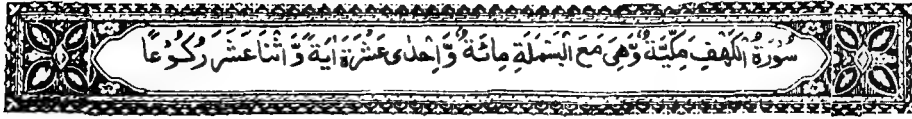
أُكْسِنَهُ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَ
ابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

جیرحاناں گھن کے سبزو اوندے چنگے ناں ہن
تے توں اپنی دعا اُچی اُچی وی نہ کر تے
ہولے ہولے وی نہ کر تے درمیانہ راہ گول گھن۔

۱۱۲۔ تے اکھ سب مغناں اللہ دیا من جیئیں نہ پتر
بنائے تے نہ اوندی حکومت وچ کوئی شریک
تے نہ کمزور سمجھ کے اوند کوئی سنگتی بندے تے
ہمیشہ اوندی وڈائی بیان کر۔

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذَّلٰلِ
وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ۝

۱۲
۱۱۲



سورۃ کہف مکی ۱۱۱ آیتیں تے ۱۲ رکوعیں۔

- ۱۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
ابشروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ سُبْحَانَ اللَّهِ دِیَاں ہن جیئیں اپنے بندے
تیں کتاب لہائی تے ایندے وچ کوئی ڈنگ
نہیں رکھیا۔
- ۳۔ سَبَّحْنِیْ بھری ہوئی تے سدھا راہ ڈکھائیں
والی بنا کے لہائیں تاں جو او اللہ دے سخت
عذاب کنیں ڈراوے تے مومنین کون جیرہ نیک
عمل کریندن انہیں کون خوش خبری ڈیوے بلشکر
انہیں کہتے چنگا بدلہ ۷۔
- ۴۔ اَوَدَّعے وچ ہمیشہ رہیں۔
- ۵۔ تے انہیں لوکیں کون ڈراوے جیرہ آہن
جو اللہ سئیں پتر بنا گدے۔
- ۶۔ ایں گال دا نہ انہیں کون تے نہ انہیں نے
بیرو ڈاڑیں کون کچھ دی ہے علم تے اے بہوں وڈی
گال جیرہی انہیں دے مومنین وچو نکلی پئی ۷
اے شخص کوڑ پئے مریندن۔
- ۷۔ تے جے او ایں عظیم کلام کون نہ منن تے حق سببے
توں انہیں دے علم وچ افسوس دی وچکنیں اپنے آپ کون
ہلاک کر ڈیسیں ؟
- ۸۔ بے شک اساں جو کہ زمین تے ہے اوندے
سوٹھپ واسطے بنائے تاں جو اساں انہیں کون
- لَحْمٌ لِّهِ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ
یَجْعَلْ لَّهِ یُعْجَازًا ②
فَیْمَا لَیْبُذَرُ بَاسًا شَدِیْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَیُذَشِّرُ
الْمُؤْمِنِیْنَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ الصَّالِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ
اَجْرًا حَسَنًا ③
مَا لَکُمۡ فِیْهِ اَبَدًا ④
ذٰیئَذَ الَّذِیْنَ قَالُوْا اَتَمۡحَدُ اللّٰهُ وَلَکَآ ⑤
مَا لَهُمْ بِہِ مِنْ عِلْمٍ ذَلٰلًا لِاَبَآئِهِمْ کَبُرَتْ
کَلِمَۃٌ تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ اِنْ یَقُوْلُوْنَ اِلَّا
کَذِبًا ⑥
فَلَعَلَّکَ بَآخِعٌ نَّفْسَکَ عَلٰۤی اَنَّا رَہِمۡنَ اِنْ لَّمْ یُؤْمِنُوْا
بِهٰذَا الْحَدِیثِ اَسْفَا ⑦
اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَی الْاَرْضِ زِیْنَةً لِّہَا لِنَبۡلُوْہُمْ
اَیُّہُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ①

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَحْبَبَ الْكَهْفِ وَالزَّقِيمِ كَانُوا
مِنْ اٰيَاتِنَا عَجَبًا ②

اِذْ اَدٰى الْفِتْنَةَ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا
مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ③

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ اُذُنَيْهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ④

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَنَّى الْجِزْبَيْنِ اَخْصٰى لَنَا
لِئْتَوْا اَمَدًا ⑤

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتْنَةٌ
اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ⑥

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِهَا اِلٰهًا
لَقَدْ قُلْنَا اِذَا شَطَطًا ⑦

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِ الْاِلٰهَةِ لَوْلَا
يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ مُّسْلِمٰتٌ يَّبِيْنٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِنْ
اٰفَرَةٍ عَلَىٰ اللّٰهِ كَذِبًا ⑧

از ماؤں جو انہیں وچو کون چنگا کم کریندے۔

۹۔ تے بے شک اساں جو ایں زمین تے ہے
اونکوں مٹا کے بربریان کر ڈلیسوں۔

۱۰۔ کیا توں بھنڈیں بے شک کہف (غار) تے
رقیم واسے ساڈے عجیب نشانیں وچو بن۔

۱۱۔ تے جڈاں کجھ جوانیں غار وچ پناہ گدھی تے
انہیں آکھئے اے ساڈے رب توں ساکوں اپنئے
دلو رحمت ڈے تے ساڈے معاملے وچ توں
ہدایت داسامان پیدا کر۔

۱۲۔ اساں کجھ تری دے سال انہیں دے کنیں کوں
بند رکھئے (باہر دیاں گاہیں نہ سٹدے بن)

۱۳۔ ول اساں انہیں کوں اٹھانے تاں جو اساں ظاہر
کروں جو ڈوناں ٹوہیں وچو اپنئے رہن دی مدت
کوں کیں زیادہ محفوظ رکھئے۔

۱۴۔ اساں انہیں دی خبر تیکوں سچائی نال پھیندے
ہیں او کجھ جوان بن تے اپنئے رب تے
ایمان انیندے بن تے اساں انہیں کوں ہدایت وچ
ودھایا با۔

۱۵۔ تے انہیں دے دیں کوں مضبوط کیتا۔ اوں
ویلیے جیلے او وطن کنیں نکالن کیتے اٹھین تے انہیں
آکھئے اے ساڈا رب تے آسمانیں تے زمین دا رب
اینڈے سوا کہیں کوں اصلو معبود نہ بنیسوں ناں تاں اساں
سچائی کنیں بہوں پریں دی گال آکھسوں۔

۱۶۔ اے ساڈی قوم انہیں اینڈے سوا بے معبود
بنا گدھن اینڈے کیتے او کوئی روشن دلیل کیوں
نہیں گھن آندے۔ جیرا اللہ تے کوڑ گھڑے

اور کہیں زیادہ ظالم کون۔

۱۷۔ تے جہاں تساں انہیں کہیں تے جنیدی اللہ دے سوا او عبادت کریدے ہن انہیں کہیں انج سنے ء۔ تساں ہن غار وچ پناہ گھنو تہا بڑا رب اپنی رحمت دی راہ تہا بڑے واسطے کھول ڈیسی تے تہا بڑے واسطے اس معاملے وچ آسانی پیدا کرلیسی۔

۱۸۔ تے توں سمجھ کوں بڑدیں جیرے ویلھے او چڑحدے او انہیں دی غار دے بچے پاسے کہیں ذرا ہٹ کے گذر دے جیرے ویلھے لہندے تے انہیں دے کبھے پاسو ہواں لنگھدے تے او ایس غار وچ کھلی جا وچ رہندے ہن۔ اے اللہ دے نشانیں وچو ء۔ جیکوں اللہ ہدایت دے کھنڈے او ہدایت تے ہوندے تے جنیکوں گمراہ کریدے تے تیکوں اوندا نہ کوئی سنگتی تے نہ ہدایت ڈیوٹی والالبصی۔

۱۹۔ توں انہیں کوں جاگلا ہویا خیال کریندیں تے اصل او مستے پین۔ تے اساں انہیں کوں سچے تے کبھے پاسے تے پھریسوں تے انہیں واکتا انہیں دے نال درساں تے اپنیاں چنگھاں درگیری رسی تے تیکوں انہیں دے حالات داپتہ لگ ونجے تے توں انہیں کہیں کنڈتیا بچ ویسیں تے انہیں دے رعب تلے آ ویسیں۔

۲۰۔ تے اساں ایویں انہیں کوں اٹھایا تے اوہک بڑوجھے کہیں پچھن بگن انہیں وچو بک بندے آکھے تساں چو کھی ریر رہ گئے ء۔ انہیں آکھے ڈنیہ یا اوندا بک حصہ انہیں آکھے جتی دیر تساں رہ

وَإِذِ اعْتَرَفْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا
إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُخَيِّ
لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ۝

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ
الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ
يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ۝

وَنَحْسَبُهُمْ آيَةً وَأَنْفَعًا وَهُمْ مُقْتَدِرُونَ وَنُقَلِّبُهُمْ
ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَأَكْلَهُمْ بِأَسْطً
ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ۝

وَكَذَلِكَ نَعْتَبُهُمْ لَيَسَّاءُ لَوْ أَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ لَسْتُمْ قَالُوا لَيْسَ بِشَيْءٍ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسْتُمْ فَاِئْتُوا أَحَدَكُمْ
بِذَرِّقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا الَّذِي

كُلَّامًا فَلْيَايَتِكُمْ بِرِزْقِي مِنْهُ وَلِيَتَلَخَّطَفَ ۖ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝

گئے عہد تباہیٰ رب چاندے تسان شہر دو اپنا
ہک بندہ اے پیسے ڈبے کے پٹھو اور دیکھے کیندا
کھانا چنگا اور تباہیٰ و گھن آوے تے اے کم
نرمی تے ہوشیاری نال کرے تے تباہیٰ کہیں کون
پتہ نہ لگن ڈیوے ۔

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ
فِي مَلَبَتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ۝

۲۱۔ بے شک جے او تباہیٰ آوے تے ڈاڑھے تھی
گئے تے تباہیٰ کون پتھر مار مار کے ہلاک کر ڈیسن ۔ یا
تباہیٰ کون زور نال اپنے مذہب وچ دلا گھن اوسن تے دل
تسان کڈا ہن وی کامیاب نہ تھیسو ۔

وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّلُ عَنَّا
بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَأَيْنَاهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝

۲۲۔ بے شک وعدے دی گھڑی دے آوٹ وچ کوئی شک
نئیں تے جیلے او اپنے کم دے متعلق آپت وچ گاہیں کرن بگ پئے
انہیں آکے کوئی مکان بناؤ انہیں وارپ انہیں کون چگی طراں
جاں دلا ۔ گاہیں وچ جیرے ڈاڑھے تھی گئے انہیں
آکھیا اسان اس جاتے ضرور مسجد بنیدے ہن ۔

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّا بَعْضَهُم كَلْبُهُمْ وَ يَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا يَا لَيْتَ بِيٍّ
يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَّبِّي أَعْلَمُ
بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ إِنَّ تِلْكَ أُمَّةً
قَدْ خَلَتْ أَمْثَلُهَا ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ
مِنْهُمْ أَحَدًا ۝

۲۳۔ او آکھن جو او ترے ہن تے چوتھا انہیں
داکتا ہا تے آکھن او پنج ہن تے چھواں انہیں
داکتا ہا اے ساریاں اکلن چو دیاں گاہیں ہن
تے کہیں ویلے آبدن او ست ہن تے اٹھواں انہیں
داکتا ہا توں آکھ میڈا رب انہیں دی گھڑی کون
چنگی طراں چاندے تے انہیں کون تھوڑے نوک
چاندن توں انہیں دے متعلق پکی بحث دے سوا
کوئی بحث نہ کر ۔ تے انہیں دے متعلق نہیں کنیں نہ
پچھ ۔

۳۶

۳۴۔ تے کہیں کم کیتے اے اصول نہ آکھ جولے
کم میں سبھائیں کریساں ۔

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ عَبْدًا ۝

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَذَكَرْناكَ إِذَا نَبِيتَ وَقُلْ عَنِّي أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا ارْتِدًا ۝

۲۵۔ سوائے اس کے جو اللہ چاہے تے جیلے تو بھل ونبھیں تے اپنے رب کو یاد دیکتا کر تے توں آکھ اے تھی سگدرے جو میڈا رب میکل کامیاب کر یسی تے او راہ بڑکیسی جیرا ہدایت دے زیادہ کو لہو ۲۶۔ او عار و بچ ترے سوسال تک رہ گئیں۔ تے توں بے ودھائے نیں۔

وَلِكَيْتُوا فِي كُفْرِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَارْدًا مُّزَجِّجًا ۝

۲۷۔ توں آکھ اللہ جائد سے جتی مدت اورہ گئیں آسمانیں تے زمین دا غیب ہوندے کیسے پیے اوپوں بڑیکھن والا تے بہوں سٹن والا ۲۸۔ اوں دے سوا انہیں دا کوئی سنگتی نہیں تے او اپنے فیصلے وچ بیا کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا لَهُ غِيبٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝

۲۸۔ تے توں اپنے رب دی کتاب کنیں جیری تیلے اُتے وحی تھی ۲۹۔ اوں کوں پڑھ اوں دی گاہیں کوں کوئی بدلن والا کا ۳۰۔ نیں تے تیکوں اوں دے سوا ہی کوئی پناہ دی جا نہ ملے۔

وَإِذْ نَأْوِجُ الْبَحْرِ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ يَجْعَلَ مِنْ دُونِهِ مَلَكًا ۝

۳۱۔ تے توں اپنے آپ کوں انہیں کوں نال رکھ جیرے اپنے رب کوں فجر شام سب دین تے اوں دی رضامندی چاہدن تے انہیں کنیں اکھیں ہا کے اگو نہ نکل ونبھیں کیا توں دنیاوی زندگی دا سوکھ چاہدن۔ تے توں اوں دی اطاعت نہ کر جیندا دل اسل اپنے ذکر کنیں غافل کھتے او اپنی خواہشیں دی پیروی کریدے تے اوں دا معاملہ حد کنیں ودھ گئے۔

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْخَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝

۳۲۔ توں آکھ حق تیلے رب کنیں بے جیرا چاہے ایمان گمن آوے تے جیرا چاہے انکار کرے بے شک اسان نامیں کیتے بھائیاریتی ۳۳۔ جیدی چوکندی انہیں کوں ولہٹی کھڑی ۳۴۔ تے جے او پانی منگسن تے

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۚ أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِثُّوا يَعْنُوا إِيَّاهُ كَأَنَّهُمْ يَتَشَوَّيْنَ الْوُجُوهُ بِمَسِّ الشَّرَآءِ وَسَاءَتْ

۲

مُوتَفَقًا ۵

انہیں کوں انجھا پائی ڈتا ویسی جیرھا پگھرے تانبے
آلی کار ہو سی تے انہیں دے منہ کوں ساڑ بیسی
اے گندی پیوٹی دی شئے ہے تے بُرا لکاٹہ ۶۔

۳۱۔ بے شک مومن تے نیک کم کرن والیں دے
چنگے کمیں دے بدلے کوں اسان وچنیدے نئے۔

۳۲۔ انہیں کیتے ہمیشہ دے باغن انہیں وچ نہراں
و بندیاں پیاں ہوسن سونے دے کنگن انہیں کوں
پوائے ویسن تے باریک تے ٹھکے ریشم دے سادے
پکڑے او پسین تے (تختیں تے) پلنگیں تے دیہانتیں
دی میک لا کے پیٹے ہوسن کیا ہی چنگا بدلہ ۷ تے
ڈاڈا چنگا لکاٹہ ۷۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الْثَوَابُ وَحَسَنَتِ الْمُتَّفَقَاتُ ۝

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا زَوْجَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۝

۲۳۔ توں انہیں دے ساٹھے ڈو آدمیں دی مثال
بیان کر انہیں وچوہک کوں اسان انگوریں دے ڈو
باغ ڈتے تے انہیں ڈوناہیں دے چودھارو اسان
کجیاں لائن تے ڈوناہیں دے درمیان رڑھ پیدا
کیتی ہے۔

كُلْنَا الْجَنَّتَيْنِ اَتَتْهُمَا اُكْلُهُمَا وَكَمْ تَطْلُمُ مِنْهُ شَيْئًا
وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ۝

۳۳۔ انہیں ڈوناہیں باغیں اپنا پھل ڈتے تے انہیں
وچوہک دی گھٹ نہیں تھیا تے اسان انہیں دے وچ
ہک نہر و باقی بانی۔

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاعْزُ نَفَرًا ۝

۳۵۔ تے اونکوں پھل ملدا ہا اوں اپنے ساتھی کوں
گالہیں وچ آکھے جو میں مال وچ تیں کیں زیادہ تے
مجھے وچ وی زیادہ عزت والا ہاں۔

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا
أَلْظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝

۳۶۔ ہک دفعہ او اپنے باغ وچ اپنی جان تے ظلم
کریندے ہوئیں پیٹے اوں آکھے جو میں تیں سمجھیندا
جو اے کڈا میں تباہ تھیسے۔

وَمَا أَلْظُنُّ السَّاعَةَ قَالِمَةً لَا وَلَٰكِنْ زِدْتُ إِلَىٰ

۳۷۔ میں نہیں سمجھیندا جو قیامت آوسی جے میکوں

رَبِّي لَا جِدَّتْ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

اپنے رب دو دلایا ونچے تے اتھاں وی بے شک
میکوں چنگا لکا ٹر مل ویسی۔

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ
رَجُلًا ۝

۳۸۔ اوندے ساتھی اونکوں اوندے نال کولیں کیندا پیا اکھ
کیا تیں اوں خدا دا انکار کر ڈتے جیں تیکوں مٹی
کنیں پیدا کیتے دل نطفے کنیں دل تیکوں پورا آدی بنائیں
۳۹۔ تے اصل گال اے ہے جو اللہ میڈا رب تے
میں اپنے رب نال کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۴۰۔ جیلے توں باغ وچ بیٹھا ہا نوں تیں اے کیوں
نہیں آکھیا جو اوہو تھیں جو اللہ چاہی۔ ساریاں
ماتقاں اللہ کنیں سن جے توں میکوں آپ کنیں مال
وچ تے اولاد وچ گھٹ بھنیدیں۔

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَبِّ اَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَدَلًا ۝

۴۱۔ تے اے وی تھی سگدے جو میڈا رب میکوں
تیبڑے کنیں چنگا باغ ڈیوے چا تے تیبڑے باغ
تے آسمان کنیں بھادا شعلہ سٹے تے جنیدے نال
او صاف تے سبھ تھی ونچے۔

فَعَلَىٰ رَبِّي أَن يُوَفِّيَنَّ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ۝

۴۲۔ یا اوندہ پانی سک ونچے پچھیں توں اونکوں لہ
وی نہ سگیں۔

أَوْ يُصْبِحَ مَاءً هَٰ غَوْرًا فَلَنْ تَسْلُبَ لَهُ ثَلَبًا ۝

۴۳۔ تے اوندے پل تباہ کر ڈتے مجھے تے جیرھا او
اوندے اُتے خرچ کر چکیا ہا تے باغ اپنے سہاں
تے ڈٹھا پیا ہا (اے ڈیکھ کے اوہو مل پئے مجھے)
تے آکھئے سی ہائے افسوس میں اپنے رب نال
کہیں کوں شریک نہ بنواں ہا۔

وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْحَبُ يُقَالُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ
فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي
لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۴۴۔ تے اللہ دے سوا کوئی جماعت اوندی امدادی
کاء نہیں تے نہ اوندہ بدلہ ملے۔

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَتَصَوَّرُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ۝

۴۵۔ ایجے وقت وچ اللہ دی مدد ہی سچی اے او بدلہ
ڈیوٹ وچ وی سب کنیں چنگا اے تے جیکڑی انجام

هَٰذَا لَكَ الْآلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ
خَيْرٌ عُقْبًا ۝

وچ وی چنگا ۷۔

۴۶۔ توں انہیں دے سامنے دنیاوی زندگی وی کھول
کے بیان کراو اوں پانی آئی کارِ جنکیوں اساں
جھڑکنیں وسائے۔ زمین دا پور اوندے نال رل
گئے تے اوبھوں بن گئے ہوا اونکوں اُڳریندی
ودی ۷ تے اللہ سیئں ہر شے تے طاقت رکھیندے۔
۴۷۔ مال تے پتر دنیاوی زندگی دا سوٹھپ تیرے
رب کنیں انجام دے اعتبار نال تے امید دے لحاظ
نال باقی رہی اے نیک اعمال چنگن۔

۴۸۔ تے جہاں اساں پہنڑیں کوں ٹریسوں تے توں
زمین کوں ڈیکھیں (جو لوک اوندے اتے جنگ کیتے
آئے سامنے) ہوسن تے اساں انہیں ساریں کوں کھا
کر لیسوں تے انہیں وچو کہیں کوں وی باقی نہ چھوڑیوں۔
۴۹۔ قطاریں وچ تیرے رب دے سامنے پیش
کیتے ولین (او آکھیں) تساں ساڈے کولہو اوں
آئے جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہاتے
تہاڈا دعویٰ تے اے باجو اساں تہاڈے کیتے وعدے
دی گھڑی کلبا ہی مقرر نہ کر لیسوں۔

۵۰۔ انہیں دے اعمال دی کتاب (انہیں دے سامنے)
رکھ ڈی ویسی تے توں مجرمیں کوں ڈیکھیں اوڈرے
پے ہوسن جو اوندے وچ ہوسی تے آکھن ہائے
افسوس ایں کتاب کوں کیا ہے نہ کوئی چھوٹی گال چھوٹی
اس تے نہ کوئی وڈی گال ساریاں گبت کے رکھ ڈینسی
تے جو کجھ انہیں کیتا ہوسی او سامنے رکھ ڈتا ویسی
تے تیرے رب کہیں تے علم نہیں کریندا۔

۵۱۔ تے جیلے اساں فرشتیں کوں آکھیا باجو آدم

وَاصْرِبْ لَهُم مَّثَلُ الْجَبُورِ الَّذِي كَانُوا يُنَادُونَهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاسْتَكَلَتْ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الدُّنْيَا وَالْبَقِيَّةُ
الْصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَخَشَرْتُمْ
فَلَمْ تَغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۝

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُسْتَفْقِينَ مِمَّا
فِيهِ وَيَقُولُونَ يَوَلِّتُنَا مَالُ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ
صَفِيرَةً وَلَا كِبِيرَةً إِلَّا أَخْضَاهَا وَوَجَدَ مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝

وَأَذِّنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِنلَيْسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
اَتَّخِذُوا نَفْسَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ يُنْسِلُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝

دی فرمانبرداری کرواتے ہیں فرمانبرداری کیتی
سوائے ایس دے او جنہیں وچو ہا۔ اوں اپنے
رب دے حکم دی نافرمانی کیتی۔ کیا تہاں اوں کوں تے
اوندی اولاد کوں میڈے سوا سنگتی بنیدے تے
او تہاڑے دشمن۔ خالیں دا بدلہ ہوں بُرا ۷

مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ
أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝

۵۲۔ نہ میں انہیں کوں آسمانیں تے زمین دی پیدائش
دے وقت حاضر کیتا ہا تے نہ انہیں دی اُچی پیدائش
دے ویلے تے نہ میں گمراہ کرٹ والیں کوں اپنا امدادی
بنا سگدا ہاں۔

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَذَعَبُوا
وَلَمْ يَنْتَجِبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ مَوْبِقًا ۝

۵۳۔ تے جڈاں آکھسی جنہیں کوں تہاں میڈے شریک
بنیدے ہاوسے سبھ او انہیں کوں سبڈیسن تے او
انہیں کوں جواب نہ ڈیسن تے اسان انہیں دے
درمیان روک بنا ڈیسوں۔

وَلَا الْخَاشِعُونَ النَّارَ لَكَ فُتُوًّا أَنَّهُمْ مُوَاعِقُوهَا وَ
لَمْ يَجِدْ أَعْنَاهَا مَصْرُفًا ۝

۵۴۔ تے مجرم بھا کوں ڈیکھن تے اے بھجیس جو
او ایندے وچ پڑن والے ہن تے اوں کنیں
پچھو تے ہٹن دی جان پھین۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝

۵۵۔ اسان ایں قرآن وچ ہر مثال کوں کیتے مختلف
طریقے تال بیان کیتی تے انسان ہوں ساریں گاہیں
وچ سب کنیں ودھ بحث کرن والا ۷

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
وَيَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ جُبُلًا ۝

۵۶۔ تے لوں کوں کیں کجے جو جرمی ہدایت انہیں کنیں
آئی ۷ اوں کوں من گھنن تے اپنے رب کنیں بخشش ممکن
سوائے ایندے جو انہیں کنیں پہلے لوں دی عات
آونجے تے یا ول انہیں دے ساٹھے عذاب آونجے۔

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝

۵۷۔ اسان رسولیں کوں خوش خبری ڈیون والا تے
جوراؤن والا بنا کے پٹھے کافر کوڑ کیتے ایں واسطے
جھگڑا کریندن تہاں جو ایندے تال حق کوں ہٹا ڈیون

تے میڈی آیات تے بُرا دے کون مذاق وانشانہ
بنائے نیں۔

۵۸۔ اوں شخص کنیں وڈا عالم کون تھی سبکدے جینکوں
اپنے رب دے نشان یاد ڈوائے گئیں اوں منہ پھیر
گدے تے جو انہیں مل کیتے ہن اوںکوں بھل گئیں بے شک
انہیں دے دیں تے پر دے پاؤن اوںکوں سبب نہیں
سبکدے تے انہیں دے کنیں وح پورسے سے جے
توں انہیں کوں ہدایت دو سببیں اوںکوں دی
ہدایت نہ پسین۔

۵۹۔ تے تیرا رب ہون بخش والا تے ہیوں رحمت
کرن والا۔ جے اللہ انہیں دے اعمال دی وجہ نل
انہیں کوں تباہ کرن چاہوے ہا تو انہیں کوں جلدی
عذاب ڈیلوے ہا انہیں واسطے بک معیاد مقرر انہیں
کوں اللہ دے سوا کوئی پناہ دی جا اصلو نہ ملیں۔
۶۰۔ تے اے وستیاں ہن جنہیں کوں اسان ظلم
دی وجہ ناں ہلاک کر ڈستے تے انہیں دی تباہی دا
وقت مقرر کیتا ہویا ہا۔

۶۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپنے جوان کوں آکھیاں ٹر دا
رہ دیساں جے تیں میں ڈو سمندریں دے ملن دی
جائے تے چچ نہ وچاں یا مدیں تک ٹر دا رہ وچاں۔
۶۲۔ تے جڈاں او ڈو میں سمندر دے ملن دی جا
تے پنہن او اپنی بھی بھل گئیں تے او سمندر وچ
درک کے پہن گئی۔

۶۳۔ جڈاں او اگو تے ٹپ گئیں او اپنے جوان
کوں آکھے فیر دکھانا ساکوں ڈے بے شک اسان
ایں سفر وچ ہیوں تھک گئے ہن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلَئِىَ مَا قَدْ مَتَّ يَدُهُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
تَذَعُّهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يُكْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا ۝

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُدَاخِلُهُمْ بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْدِلًا ۝

وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِيَهْلِكُهُمْ مَوْعِدًا ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَيْبِلُهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي جَدَّ آتَا لَقَدْ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝

قَالَ ارْءَيْتَ اِذْ اَوْيَيْنَا اِلَى الصُّخْرِ فَاِذْ اَنشَأْنَا
الْحُوتَ وَمَا اَنسَيْنَاهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَكَ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝۱۶

۶۴۔ اوں آکھئے کیا تیکوں پتہء جیلے اساں چٹان تے
آرام کیتے اوں ویلے میں پھس بھل گیاں ہم تے اسے
اچھی میکوں ماسوائے شیطاں دے کہیں بے میں بھلوائی جو میں اذکوں
یاد کراں ہاتے اوں سمندر وچ عجیب طریقے نال
راہ بنا گئی۔

قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّ عَلَیْٓا اَنۡاَرِهۡمَا
تَصۡصَا ۝۱۷

۶۵۔ اوں آکھئے ایسا جاء جنیکوں اساں گولندے
ہا سے پھمیں او اپنے پیریں دے نشان تے پھوئیں
ولیں۔

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنۡ عِبَادِنَا اٰتٰیۡنُهٗ رَحْمَةً مِّنۡ
عِندِنَا وَعَلَّمْنُهٗ مِمَّا لَدُنَّا عَلٰمًا ۝۱۸

۶۶۔ تے اُتھاں انہیں کون سا بڑا اکب اینہا بندہ
ملے جنیکوں اساں اپنے کوہو رحمت جُتی تے اپنی
جناب توں خاص علم دیتا۔

قَالَ لَهُ مُوسٰی هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰی اَنْ تُعَلِّمَیْ
مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا ۝۱۹

۶۷۔ تے موسیٰ اوں کوں آکھئے کیا میں تیرے
پچھو جلاں اس شرطیں جو میکوں توں اوسکھاویں
جو تیکوں ہدایت دیاں گا لہیں سکھایاں گئیں۔

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِیْعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝۲۰

۶۸۔ اوں آکھئے بے شک توں میرے نال اصلو
صبر فوصیں کر سگدا۔

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰی مَا لَمْ تُحِطۡ بِہٖ خُبْرًا ۝۲۱

۶۹۔ تے توں کیوں اوں گال میں صبر کر سگدیں
جنید تیکوں علم وی کا نہیں۔

قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَا اَعْصِيْ لَكَ
اَمْرًا ۝۲۲

۷۰۔ اوں آکھئے توں میکوں صبر کرٹ والا پیسیں۔
جے اللہ چاہے میں تیرے کہیں حکم دی نافرمانی
نہ کر لیاں۔

قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِیْ فَلَا تَسْأَلْنِیْ عَنْ شَیْءٍ حَتّٰی اُحَدِّثَ
لَكَ مِنْہٗ وَكُرًّا ۝۲۳

۷۱۔ اوں آکھئے جے توں میرے نال ٹردیں تے توں
میں کنیں کہیں چیز دے متعلق نہ پچھیں جے میں
میں تیکوں آپ نہ ڈساں۔

فَاَنطَلَقَا فَاَتَتْحَۃً اِذَا رَکَبَا فِی السَّفِیۡنَةِ خَرَقَهَا قَالَا
اَخْرَقْنٰهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَہَا لَقَدْ جِئْتَ شَیْئًا اِمْرًا ۝۲۴

۷۲۔ اوڑوہیں ٹرپیں تے اوڑوہیں پیٹری
وچ سوار تھی گئیں۔ تے اوں اونکوں سوراخ

کڑھے چا اوں آکھئے تیں ایکوں سوراخ ایں
واسطے کڑھے جو ایندے سارے سوار غرق تھی وچیں
تیں بہوں گندہ کم کیتے۔

۷۳۔ اوں آکھئے میں تیکوں آکھیا ہا توں میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا۔

۷۴۔ اوں آکھئے ہن میکوں نہ پکڑ میں بھل گیاں
ایں گال دی وجہ کنیں میڈے اتے سختی نہ کر۔

۷۵۔ وت ڈوہیں ٹرپیں تے انہیں ڈوناہیں کوں
ہک چھوہر مل گئے اوں اوں کوں قتل کر ڈتے اوں
آکھئے تیں ہک پاک چھوہر کوں بغیر کہیں خون
دے بدلے دے قتل کر ڈتے۔ بے شک تیں وڈا
عجیب کم کیتے۔

۷۶۔ اوں آکھئے کیا میں تیکوں آکھیا نہ ہا تو میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا

۷۷۔ اوں آکھئے جے ایندے بعد تیں کنیں کہیں گال
دا چچاں تے توں میکوں اپنے نال نہ رکھیں میڈے
خیال وچ میڈا کوئی عذر باقی نہیں بچ گیا۔

۷۸۔ ول اوڈوہیں ٹرپیں تے اوڈوہیں ہک
وستی کنیں آئیں تے روٹی منگی تے انہیں ڈوناہیں
دی مہمانی کنیں انکار کیتے تے انہیں ہک کندھ
ڈٹھی جیر می ڈہن تے ہائی اوں کوں بٹاؤں چا۔
اوں آکھئے جے لچاہیں ہا تے مزدوری گھن سگدا
ہا نوں۔

۷۹۔ اوں آکھئے ہن میڈے تے تیرڈے
انجوانج تھیون دا ویلھا آگئے جیر می گال تے توں
مہر نوہیں کر سگیا آ میں تیکوں اوندی حقیقت

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ
اَمْرِي عُسْرًا ۝

فَاَنْطَلَقَا تَحْتَ اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ اَقْتُلْت
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
ثُكْرًا ۝

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ اِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَا فَلَا تَصْرُفْنِي قَدْ
بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۝

فَاَنْطَلَقَا حَتَّىٰ اِذَا اَتَيَا اَهْلَ قَرْيَةٍ اِسْطَمَا اَهْلَهَا
فَاَبَوْا اَنْ يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ
اَنْ يَنْقَضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ
عَلَيْهِ اَجْرًا ۝

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَاوِيلِ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

ڈرساں۔

۸۰۔ بیٹری کچھ مسکینیں دی ہائی جبرے دریا
وچ کم کریندے ہن ایندے کھوہک عالم بادشاہ
ہا ہیر حا ہر بیٹری کول زودنال کس کھندے ات
گالہوں میں ایٹکوں عیب والا کر ڈتے۔

۸۱۔ تے جیاجھوہرا ایندے پیو ما مومن ہن ساکوں
ڈر ہا جو اے انہیں ڈرنا ہیں تے شیطانگی تے
کفر دا الزام نہ ڈیوے۔

۸۲۔ تے اساں چاہے جو انہیں دارب انہیں
ڈرنا ہیں کیتے اوندے بدلے وچ چنگا تے پاک تے
رحم والا جھوہر ڈیوے۔

۸۳۔ تے کندھ شہر وچ ڈوہیم جھوہریں دی
ہائی اوں کندھ دے تلے انہیں ڈرنا ہیں دا خزانہ
ہا۔ انہیں دا پیونیک ہا تیلے رب ارادہ کیتے
جو اوں کٹرے نیکر تھی وچن تے اپنا خزانہ کڈھ
گھنن اے تیلے رب دی خاص رحمت ہائی۔
اے کم میں اپٹے ولونٹیں کیتا اے ہے ایں
گال دی حقیقت جئیدے اتے توں مبرنوصیں
کر سگیا۔

۸۴۔ اوہیں کنیں ذوالقرنین دے متعلق پچھن
توں آکھ جو میں تہاڈے ساٹے اوندے متعلق
ضرور ذکر کریساں۔

۸۵۔ اساں بے شک اونکوں زمین وچ حکومت
ڈتی ہائی تے اساں اونکوں ہر شے دا راہ ڈسیا ہا
۸۶۔ تہا وراہ تے ٹرپے۔

۸۷۔ تے جیلھے او سمجھ لسن دی جاتے آئے

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَسْأَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَارَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ نَلِكٌ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝

وَأَمَّا الْعُلَمَاءُ فَكَانَ أَبُوهُمُ الْمُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ
يُزَيِّجَهُمَا طَغْيَانًا وَكُفْرًا ۝

فَارَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۝

وَأَمَّا الْإِخْدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ بَيْنَهُمَا كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْخَرَا كَازِمًا
رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ
تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ
مِنْهُ ذِكْرًا ۝

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَابْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَّأً ۝
فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۝

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ بَدَاهَا لُغُوبٌ فَا

عَنِ حِمَّةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۖ قُلْنَا
يٰۤاَنۡزِلِيۤنَا اِنَّمَا اَنْتِ نَجۡدِيۤنَا ۚ وَاِنَّمَا اَنْ
تُخۡدَعِيۤنَهُمْ حُسۡنًا ۝۷۰

اور سمجھ کوں رب آئے چشمے وچ لہندا ڈٹے
اوندے نال کجھ کوک وی بڑھنسی اساں آکھتے
اے ذوالقرنین تیڈی مرضی توں انہیں کوں سزا
ڈے یا انہیں دے بارے وچ توں چنگے سلوک
کنیں کم گمن۔

قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعۡدِيۡهِ ثُمَّ يٰۤوَدُّ اِلٰى
رَبِّهِۦ فَيُعۡدِيۡهِ عَذَابًاۤ اَثۡمًا ۝۷۱

۸۸۔ اول آکھے جیر حاکم کر لسی اساں اوں
کوں ضرور سزا ڈیسوں تے دل او اپنے رب
دو ولایا ویس تے او اونکوں سخت سزا ڈیسی
۸۹۔ تے جیر حاکم کر لسی تے چنگے کم کر لسی
اوندے کیتے چنگا بدلہ ۷۱ اساں وی انہیں
کوں ضرور اپنے حکم نال سوکھی گال اکھسوں۔
۹۰۔ دل او بک راہ تے ٹر پئے۔

وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَلَهٗ جَزَآءُ الْغَنٰی
وَسَنَقُوۡلُ لَهٗ مِنْ اَمۡرِنَاۤ اٰسۡرًا ۝۷۲

۹۱۔ تے دل او سمجھ دے نکلن آلی جاتے
پہنچے اوں ڈٹے جو او سمجھ اینجی قوم تے نکلا
پیا ہا جنیدے درمیان تے سمجھ دے درمیان
اساں کوئی پردہ نہ بنایا ہا۔

ثُمَّ اَتَّبَعۡ سَبۡبًا ۝۷۳
خٰتَمًا ۚ اِذَا بَلَغَ مَطۡلِعَ الشَّمۡسِ وَجَدَهَا تٰطۡلُعُ عَلٰی
قَوۡمٍ لَّمۡ نَجۡعَلۡ لَّهُمۡ مِنْ دُوۡنِهَا سَبۡتًا ۝۷۴

۹۲۔ ایویں ہے اساں اوندے سارے حالات
کوں چنگی طراں چاٹدے ہن۔
۹۳۔ دل او بک راہ تے ٹر پئے۔

كَذٰلِكَ وَقَدْ اَحۡطٰنَا بِمَا لَدَيۡهِ خُبۡرًا ۝۷۵

۹۴۔ دل او پہاڑیں دے درمیان پہنچ گئے
انہیں ڈونا میں پہاڑیں دے اور ہو کجھ اینجے کوک
ڈٹھن جیرے اوندی گال کوں مشکل نال سمجھ
سگدے ہن۔

ثُمَّ اَتَّبَعۡ سَبۡبًا ۝۷۶
خٰتَمًا ۚ اِذَا بَلَغَ بَيۡنَ السَّدَّيۡنِ وَجَدَ مِنْ دُوۡنِهَا قَوۡمًا
لَّا يَكَادُوۡنَ يَفۡقَهُوۡنَ قَوۡلًا ۝۷۷

۹۵۔ انہیں اکھتے اے ذوالقرنین بے شک یا جوج
تے ما جوج زمین وچ گیٹر گھنٹیدے ہن۔ کیا
اساں تیڈے کیتے ٹیکس ایں شرطیں مقرر کردں جو

تَالُوۡا يٰۤاَنۡذِرۡنِیۡ اِنۡ یَّاۤجُوجَ وَمَآجُوجَ مُفۡسِدُوۡنَ
فِی الْاَرۡضِ فَهَلْ نَجۡعِلُ لَکَ خُرۡجًا عَلَآ اَنْ تَجۡعَلَ
بَیۡنَنَا وَبَیۡنَهُمۡ سَدًّا ۝۷۸

توں ساڑے تے انہیں دے درمیان ہندہ پدہ
ڈے۔

۹۶۔ اوں آکھئے میڈے رب جیرھی میکیوں
اس معاملے وچ طاقت ڈتی ۷ او زیادہ چنگی ۷
میڈی تساں اپنی طاقت نال امداد کرو میں
تھاڑے تے انہیں دے درمیان ہندہ پدہ
ڈینداں۔

۹۷۔ تساں میکیوں لوہے دے مکرے ڈیو اوں ڈو
پھاڑیں دے درمیان ہندہ پدہ کے بوجھیاں کوڑتے
اوں آکھئے بجا پاو تے جیرھے ویلے اوں کوں
بجا بٹا ڈتس تے آکھیس میں کیں تاناگن آو میں
اینڈے اتے سٹاں۔

۹۸۔ انہیں کوں اونڈے اتے چڑھن دی طاقت کاہ
نہ ہائی تے نہ او اونڈے وچ سندھ مار سگدے ہن۔
۹۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب دا خاص احسان تے
جڈاں میڈے رب دا وعدہ اوسی او ایکیوں لڑے لڑے
کر ڈیسی تے میڈے رب دا وعدہ سچا ۷۔

۱۰۰۔ اوں ڈینہہ اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیسوں او
بک ڈو جے تیں جوش نال حملہ کرین دھوتو دچایا
ویسی تے انہیں ساریں کوں کٹھا کر ڈیسوں۔

۱۰۱۔ تے اوں ڈینہہ دوزخ کوں اساں کافرین دے
سامنے گھن اوسوں۔

۱۰۲۔ او لوک جنہیں دیاں اکھیں میڈے ذکر کیں پردے
وچ ہن تے او سُن دی نہ سگدے ہن۔

۱۰۳۔ کیا کافر خیال کرینداں جو او میکیوں چھوڑ کے میڈے
بندیں کوں امدادی بجا گھنسن تے بے شک اساں

قَالَ مَا مَلَكَتِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الضَّالِّينَ
قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قَطْرًا ۝

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
نَقْبًا ۝

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي
جَعَلَهُ نَارًا وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝

إِلَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَعًا ۝

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن
دُونِ أَوْلِيَائِ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

نُزُلًا ⑤

دوزخ کافر میں کہتے مہمانی دے طور سے تیار کیتی ہوئی ۶۔

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ⑥

۱۰۴۔ توں آکھ کیا تمہا کوں اسل بڑسوں جیرے عیسیں دے طاف نال ہوں گھاٹے دج بن۔

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ⑥

۱۰۵۔ جنیس دیاں ساریاں کوششاں این زندگی دج و غنیدیاں پین تے او خیال کریندن جو او چنگا کم کریندے پین۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاءِهَا فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ⑥

۱۰۶۔ اے لوکن جنیس اپنے رب دی نشانیں دا تے اوندے ملن دا انکار کیتے تے انہیں دے عمل و پنج گین قیامت دے ڈنہہ اسال انہیں کوں کوئی حیثیت نہ ڈیسیوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُم بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي دُرُسًا هُزُوا ⑥

۱۰۷۔ اے دوزخ انہیں دے انکار دا بدلہ ۷۔ انہیں میڈے نشانیں نال تے رسولیں نال ٹھکیراں کیتن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ⑥

۱۰۸۔ بے شک مومن تے جنیس چنگے کم کیتن انہیں دی مہمانی جنت فردوس۔

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ⑥

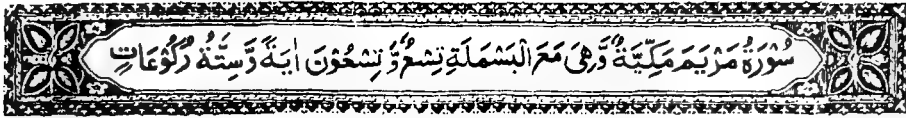
۱۰۹۔ اوندے دج ہمیشہ رہسن اتھوانج نہ تھیون چاہسن۔

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَفَلْتُ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفِدَ كَلِمَاتِي رَبِّي وَلَوْ جِئْتُ بِشَيْءٍ مَدَدًا ⑥

۱۱۰۔ توں آکھ جے سمندر میڈے رب دی گاہیں دے لکھ کیتے مس بٹ و پنچے تے میڈے رب دی گاہیں ختم تھیون کنیں پہلے سمندر مک ولسن بھانویں او سو تلا مس بی گھن آؤں

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مُّثَلُّكُمْ يُدْعَىٰ إِلَىٰ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ⑥

۱۱۱۔ توں آکھ میں تے محض تسال جیہاں آدمی ہاں میڈو وھی تھیندی ۷ جو تہا ڈاکو خدا ۷ جیہاں اپنے رب دے ملن دی امید رکھیندا جوے او چنگے کم کرے تے اپنے رب دی عبادت وچ کیں کوں شریک نہ کرے۔



سورة مریم مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۹ آیتاں تے ۶ رکوعن

- ۱۔ شروع کرنیڈاں اللہ دے ناں نال جبر صابن شائے
 ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ اے عالم تے سچے خدا توں کافی تے سدھا راہ
 بڑکھاوٹن والا ایں۔
- ۳۔ میڈے رب دی اوں رحمت دا ذکر جبرھا اوں
 اپنے بندے زکریا تے کیتی۔
- ۴۔ جڈاں اوں اپنے رب کوں ہولے ہولے سڈیے۔
- ۵۔ تے آکھے اے میڈے رب میڈیاں ہڈیاں
 کمزور تھی گئیں تے ہڈھیپے نال میڈا سر چٹا تھی
 گئے تے اے میڈے رب میں کڈا ہیں وی تیں
 کنیں دعا منگم نال ناکام نہیں تھیا۔
- ۶۔ تے بے شک میں اپنے سکیں کنیں اپنے بچھو
 ڈرواں تے میڈی زال سندھ تے توں میکوں اپنے
 دلوکھ وارث ڈے۔
- ۷۔ جبرھا میڈا تے آل یعقوب دا وارث تھیوے
 تے اونکوں اے میڈے رب چنگا وجود بٹا
- ۸۔ اے زکریا بے شک اساں تیکوں ہک پتر دی
 خوش خبری ڈیندے ہیں اوندا ناں یحییٰ ء ایں کنیں
 پہلے اساں کہیں کوں لے ناں نیں ڈتا۔
- ۹۔ اوں آکھے اے میڈے رب میکوں ہال کیوس
 تھی سگدے تے میڈی زال سندھ تے میں وی
 ہڈھیپے دی چھیکڑ تیں پہنچ چکیاں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- كَهٰیضًا ②
- ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ③
- اِذْ نَادٰی رَبَّهُ نِدًا خَفِیًّا ④
- قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّیْ وَاسْتَعَلَ الْاَوْسُ
 شَبَابًا وَلَمْ اَكُنْ بِدُعَاۤیِكَ رَبِّ شَقِیًّا ⑤
- وَ اِنِّیْ خِفْتُ الْمَوَالِیَ مِنْ وَّرَآءِیْ وَكَانَتْ اِمْرًا لِّیْ
 عَاقِرًا فَهَبْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِیًّا ⑥
- یَرْثِیْ وَیَرِّثُ مِنْ اٰلِ یَعْقُوْبَ ؕ وَاجْعَلْهُ رَبِّ
 رَضِیًّا ⑦
- یُزَكِّیْۤا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اِنْسَیْ ۚ لَمْ یَجْعَلْ
 لَہٗ مِنْ قَبْلُ سَبَیًّا ⑧
- قَالَ رَبِّ اَنِّیْ یَكُوْنُ لِّیْ عِلْمٌ وَكَانَتْ اِمْرًا لِّیْ عَاقِرًا
 وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِیًّا ⑨

۱۰۔ اوں آکھئے جگاں ایویں بے تیبڈا رب اہدے
اے کم میڈے کیتے سوکھا تے ایں کنیں پہلے
میں تیکوں وی پیدا کیتے تے توں کوئی شے نہ ہانویں
۱۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے
اللہ سٹیں آکھئے حکم اے بے جو توں لوکیں نال
ساندھوڑاند ترے راتاں نال الاویں۔

۱۲۔ ول زکریا عراب کنیں نکل کے اپنی قوم دو آئے
تے انہیں کوں ہولے ہولے آکھیس جو تساں فخر
شام اللہ سٹیں دی پاکیزگی بیان کرو۔

۱۳۔ اے بھلی توں کتاب کوں ہتھیکا کرتے اساں
اوں کوں چھوٹی عمروج اپنا حکم جوتا ہا
۱۴۔ اے ساڈے دلو مہربانی ہائی تے پاک کرن کیتے
ہاتے او دڑا متقی ہا۔

۱۵۔ تے اپٹے پیو ماناں نیک سلوک کرن والا ہاتے
او ظالم تے نافرمان نہ ہا۔

۱۶۔ تے جڈاں او چائے اوندے اُتے سلامتی ہائی
تے جڈاں او مرسی تے دلا جنیدا کر کے اٹھایا ویسی
ول وی اوندے اُتے سلامتی ہوسی۔

۱۷۔ ایں کتاب وح مریم دا ذکر کر جڈاں او اپنے
ٹبر کنیں پوادھو تے گئی ہائی پئی۔

۱۸۔ تے انہیں کنیں او ڈھر تھی گئی تے اساں اوندے
اپنا فرشتہ پٹھیا تے او اوندے ساٹے حکمرے جوان
دی شکل وح ظاہر تھیا۔

۱۹۔ اوں آکھئے میں تیں کنیں رحمن خدا دی آم شام
منگدی آں جے توں کچھ خدا کنیں ڈر دیں۔

۲۰۔ اوں آکھئے میں تیں محض تیبڈے رب دا پٹھیا

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ وَقَدْ
خَلَقْتَهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْغَوَابِ فَأَدَّىٰ إِلَيْهِمْ
أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝

يُخَيِّحُ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَأَيْنَاهُ الْحُكْمُ
صَبِيًّا ۝

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ۝

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتُ تَقِيًّا ۝

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا

زَكِيًّا ۝

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَنْسَسْنِي بَشَرًا ۝

لَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئٌ وَلِنَجْعَلَ آيَةً

لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ۝

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا خَصِيًّا ۝

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۝

قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ

نَسِيًّا مَنِيًّا ۝

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَنصَرِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ

تَحْتِكَ سَرِيًّا ۝

وَهَزِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقُ عَلَيْكَ رُطْبًا

جَنِيًّا ۝

فَكُلْ وَاشْرَبِي وَفَرِي عَيْنًا قَامًا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ

أَحَدًا أَفْعُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ

الْيَوْمَ إِنِّيًّا ۝

فَأَنَّتْ بِهِ فَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يُمَزِّمُ لَقَدْ جِئْتَ

شَيْئًا فَرِيًّا ۝

يَا تَحْتَ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا وَمَا كَانَتْ

أُمُّكَ بَغِيًّا ۝

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

ہو یا ہاں تاں جو تیکوں پاک لڑکے (دی نصیر) ڈیواں

۲۱۔ اوں آکھئے میکوں پتر کیوں تھیں تے میکوں

کبھیں آدمی تھہ نہیں لایا تے نہ میں بدکاراں۔

۲۲۔ اوں آکھئے کمال ایویں ہے تیبڑا رب آہدے

اے کم میڈے کیتے سوکھا تے تاں جو اساں اونکوں

لوکس کیتے نشان بناؤں تے اپنئے ولورمت بناؤں

تے اے کم تھی کے رہونا ہا۔

۲۳۔ اوں اونکوں ڈڑھ وچ چا کے پہوں پریں

بک جاتے گھن گئی۔

۲۴۔ تے اونکوں پیڑھاں گھن تے اونکوں کچی دے

منڈھ دو گھن آئن اوں آکھئے این کنیں پہلے میں

مروخاں ہا تے میڈا ناں بنا ڈتا ونجے ہا۔

۲۵۔ اوں دفعہ اونکوں تلویں پاسے کنیں سڈاریے توں موچی

نہ تھی تیرڈے رب تیرڈے تلے چشمہ دہا ڈتے۔

۲۶۔ تے توں کبھی دی چھڑی کوں ہلا آپ دو او

تیرڈے تے تازہ پنڈ سٹیں۔

۲۷۔ توں اونکوں کھاتے چشمے کنیں پانی پی تے

اپنی اکھیں کوں ٹھڈا کرتے جے توں کہیں بندے

کوں ڈیکھیں تے توں آکھیں بے شک میں رحمن

خدا دی خاطر روزے دی منوتی منی ہوئی ہا آج

میں کہیں آدمی ناں اصلوہ لیساں۔

۲۸۔ اونکوں چا کے اپنی قوم دو گھن آئی تے انہیں

آکھئے اے مریم تیں پہوں گندا کم کیتے۔

۲۹۔ اے ہارون دی سہیل تیبڑا پیو گندا آدمی نہ

ہا تے نہ تیرڈی ما بدکار ہائی۔

۳۰۔ اوں ہاں دو اشارہ کیتے انہیں آکھئے اساں

- ۳۱۔ ایں دے نال کیوں گال کروں جیرھا اکل تیں بیٹیکھے برج با۔
 ۳۲۔ اوں آکھئے بے شک میں اللہ دا بندہ ہاں میوں اللہ
 کتاب ڈتی ۷ تے میوں نبی بنائس۔
 ۳۳۔ تے میوں برکت آلا بنائس جتھاں دی میں ہوساں
 تے اوں میوں نماز تے زکوٰۃ دا کم ڈتے سی جے
 تیں میں جنیدال۔
 ۳۴۔ تے اپنی مائاں نیکی دا حکم ڈتے سی تے میوں
 ظالم بدبخت نسی بنایا۔
 ۳۵۔ تے جیرھے ڈینہہ میں چایاں اوں ڈینہہ میڈے
 اتے سلامتی ہائی تے جڈاں ٹرساں تے دل جنیدا
 تھیںساں اوں ویلھے وی میڈے اتے سلامتی ہوسی۔
 ۳۶۔ اے جے عیسیٰ ابن مریم اے سچی گال جیندے وچ
 او اختلاف کریندن۔
 ۳۷۔ اللہ دی لے شان نہیں جو او کہیں کوں پتر پڑے
 او پاک جڈاں او کہیں گال دا فیصلہ کریندے تے محض
 اے آپرے تھی وچ تے اوتھی ویندی ۷۔
 ۳۸۔ تے جے شک اللہ سئیں میڈا وی رب تے
 تہا ڈا وی رب تہاں ہوندی عبادت کرو ایھو سدا
 راہ۔
 ۳۹۔ انہیں وچو کجھ ٹولس اختلاف کیتے انہیں لوکس
 کیتے تباہی ۷ جیئں وڈے ڈینہہ دی حاضری دا انکار
 کیتے۔
 ۴۰۔ ہوں سنسٹ تے نکھیاں نظراں ہوسن جڈاں
 او ساڈو آوسن اصل آج دے ڈینہہ ظالم ہوں کھل
 گمراہی وچ ہن۔
 ۴۱۔ تے توں انہیں کوں ناامیدی دے ڈینہہ کنیں
- الْمُهْدِ صَيًّا ۵
 قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللَّهِ اَتَدْنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۶
 وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا اَمْنًا مَا كُنْتُ وَاَوْصَانِي بِالْصَّلَاةِ
 وَ الزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۷
 وَبَرًّا بِوَالِدَيْنِي وَ لَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۸
 وَ السَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ
 اُبْعَثُ حَيًّا ۹
 ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
 فِيْهِ يُمْتَرُونَ ۱۰
 مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ مُّجْنَةً اِذَا قَضٰى
 اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۱۱
 وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ
 مُّسْتَقِيْمٌ ۱۲
 فَاتَّخَفَفَ الْاَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِّلَّذِيْنَ
 كَفَرُوْا مِنْ مُّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۱۳
 اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُوْنَكَ لٰكِنَ الظَّالِمُوْنَ
 الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۱۴
 وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ يَنْتٰظِرُوْنَ ۱۵

فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۴۱﴾

ڈرا جڑاں گال دا فیصلہ تھی ویسی ہن او غافلن
تے او ایمان نہیں گھن اندرے ۔

إِنَّمَا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ بے شک اساں زمین دے وارث ہوسوں تے جبرے
اوندرے اتے ربدن تے سارے ساڈو دلائے ویسن۔
۴۲۔ تے کتاب وچ ابراہیم دا ذکر پڑھ بے شک او
بہوں سچا نبی ہا۔

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صِدِّيقًا
نَبِيًّا ﴿۴۳﴾

۴۳۔ جڑاں اوں اپٹے پوکوں آکھئے اے میڈے
ابا سئیں توں اوندی کیوں عبادت کرنیدیں جبرے
سٹدن تے نہ جبردن تے تیڈے کہیں کم نہیں آسگدے
۴۴۔ اے ابا بے شک میکوں خاص علم ڈتا گئے جبرہ
تیکوں نہیں ملتا توں میڈی پیروی کر میں تیکوں
سدا راہ ڈیکھلیساں ۔

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۴۴﴾

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿۴۵﴾

۴۵۔ اے ابا توں شیطان دی عبادت کبر بے شک
شیطان رحمن خدا دا نافرمان ۔

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿۴۶﴾

۴۶۔ اے میڈے ابا بے شک میں جبرداں جو تیکوں
رحمن خدا کنیں کوئی عذاب نہ آوے تے توں شیطان
دا سبقتی ہن وخبیں ۔

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَسْكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ دَلِيًّا ﴿۴۷﴾

۴۷۔ اوں آکھئے اے ابراہیم کیا توں میڈے مبودیں
کنیں نفرت کرنیدیں جے توں باز نہ آیوں تے تیکوں
میں پتھریں نال مار گتساں تے ہن توں میں کنیں
اوڈھرتی ورنج ۔

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ تَوَلَّيْتُكَ عَنْ الْهَيْئَةِ يَا إِبْرَاهِيمَ لَنْ لَمْ
تَنْتَهُ لَأَرْجَنَّكَ وَاهْجُرُنِي مَلِيًّا ﴿۴۸﴾

۴۸۔ اوں آکھئے تیڈے اے اتے سلامتی ہوے میں تیڈے
کیتے اپٹے رب کنیں ضرور بخشش منگساں بے شک
او میڈے اے تے مہربان ۔

قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ مَا سَتَعْمُرُ لَكَ دَرِيًّا إِنَّهُ كَانَ فِي
حَقِّيًّا ﴿۴۹﴾

۴۹۔ میں تہا کوں تے جنبیں کوں تساں اللہ دے
سوا سبندے ساریں کوں چھوڑ ڈلیساں تے

وَأَعْتَزُّكَ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَادْعُوا
رَبِّي ۖ عَنِّي إِلَّا أَكُونُ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿۵۰﴾

اپٹے رب کوں سڈیساں میکوں یقین جو میں اپنے
رب کنیں دعا نال ناکام نہ تھیاں۔

۵۰۔ تے جڈیاں ابراہیم انہیں کنیں تے جنہیں کوں
اللہ دے سوا معبود بنیدے ہن انج تھی گئے اساں
اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشے سے تے اساں
ساریں کوں نبی بنایا ہا۔

۵۱۔ تے اساں انہیں تے اپنی رحمت کیتی تے اساں
انہیں واسطے پہوں سچا تے چنگا ذکر چھوڑیے۔
۵۲۔ تے توں کتاب وچ حضرت موسیٰ دا ذکر
کمر بے شک او ساڈا چٹیا بویا تے رسول تے
نبی ہا۔

۵۳۔ تے اساں اونکوں طور دے سچے پاسو سڈیا
ہا تے اونکوں اپنے راز دیاں گاہیں ڈسیندے
ہوئیں کوں لہو کیتا۔

۵۴۔ تے اساں اونکوں اپنی رحمت نال اوندے بھرا بارہن
کوں نبی بنایا۔

۵۵۔ تے توں کتاب وچ اسماعیل دا ذکر پڑھ بے شک
او وعدے دا سچا تے رسول تے نبی ہا۔

۵۶۔ تے اپنے گھر دایں کوں نماز تے ذکوۃ دا حکم
ڈیندا رہندا ہا تے او اپنے رب دے نزدیک پہوں
چنگا ہا۔

۵۷۔ تے کتاب وچ ادریس دا ذکر کر بے شک
او سچا نبی ہا۔

۵۸۔ تے اساں اونکوں پہوں اچے مرتبے تک
مچایا ہا۔

۵۹۔ اے او لوکن جنہیں تے اللہ سیس بنییں وچو

فَلَمَّا أَغْتَرَّ لَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا
نَبِيًّا ۝

وَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صِدْقٍ عَلِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ
رَسُولًا نَّبِيًّا ۝

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ
نَجِيًّا ۝

وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَّحْمَتِنَا إِخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ۝

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ

یہاں اوندی عبادت کریندا رہ کیا توں اوندی صفات
آلا کہیں کوں چاٹدیں۔

۶۷۔ انسان آہدے کیا جڈاں میں مرویساں تے
دلا جیند کر کے اٹھایا ولیاں۔

۶۸۔ کیا انسان کوں اے گھاں یاد نہیں بے شک
اساں اونکوں این کنیں پہلے پیدا کیتا تے او کجھ
وی نہ یا۔

۶۹۔ تے تیبڑے رب دی قسم جو اساں انہیں کوں
تے شیطانیں کوں ضرور اٹھیسوں تے دل ضرور انہیں
کوں دوزخ دے چو دھارو کٹھا کر یسوں تے او
گوڈیں دے بھر اوندے وقح فحاسن۔

۷۰۔ دل اساں ہر ٹولے دچو ضرور ایتجھے لوکیں
کوں انج کر گھنسون جیرے رحمن خدا دے سخت
دشمن ہن۔

۷۱۔ تے دل اساں انہیں کوں بہوں چاٹدے ہں جو
انہیں وچو کون دوزخ وقح ڈھنڈے دے زیادہ قابل۔
۷۲۔ تے تہاڈے دچو ہر آدمی اوں دوزخ وقح
ڈھنڈے والا تے اے خدا واسی کے رہن والا
پکا وعدہ ۷۳۔

۷۳۔ دل اساں متقیں کوں پجا گھنسون تے ظالمیں
کوں اوندے وقح گوڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا چھوڑ
ڈھیسوں۔

۷۴۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں کھلیاں
آیاں پڑھیاں ویندن تے کافر مومنین کوں آہدن
کیرھا ٹولہ ڈونتا ہں ٹولیں وچو درجے دے لحاظ نال
چنگا تے سنگت دے لحاظ نال چنگا ۷۵۔

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثْلُ لَوْ فَاخْرُجْ حَتَّىٰ ۝

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْئًا ۝

فَوَرَّكَ لَئَحْشَهُ ثُمَّ إِلَيْنَا ثُمَّ لَنُخْضِعَهُنَّ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَا ۝

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِئْءٍ آيَةً ثُمَّ لَنَعْلَمَنَّ
عِتْيَا ۝

ثُمَّ لَنَعْلَمَنَّ أُولَئِكَ هُمُ الَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا جِلْيَا ۝

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ۝

ثُمَّ نُنْفِخُ الْبُزْجَ وَنُنْفِخُ الْبُزْجَ وَنُنْفِخُ الْبُزْجَ
حَتَّىٰ ۝

وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّا بِتَيْبَتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَآخِرًا
نَدِيًّا ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَانًا
وَرِيئًا ۝۴۰

۷۵۔ تے انہیں کہیں پہلے اساں ہوں سارے لوکیں
کوں تباہ کہتے جیرے سامان دے لحاظ نال وی چنگے
ہن تے ڈکھ دے لحاظ نال وی۔

فُلٌ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَتَاةً
حَتَّىٰ إِذَا رَاوَا مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَإِنَّمَا السَّاعَةُ
فَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا ۝۴۱ وَأَضْعَفُ جُنْدًا ۝۴۲

۷۶۔ توں آکھ جیرا گمراہی وچ خدا تے رحمن اوکوں
وتھی ڈیسی تے جیلے اوں عذاب کوں ڈیکھسن جنیدا
اونہیں کوں وعدہ ہوتا گئے عذاب یا قومی تباہی اوں
ویسے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جو کیرا مہر تے
دے لحاظ نال برا تے سنگت دے لحاظ نال کمزور

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَغْيُ الظُّلُمَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًا ۝۴۳

۷۷۔ تے اللہ ہدایت والے لوکیں کوں ہدایت وچ
ورہیسی تے باقی رہن والے چنگے کم تیلے رب
دے نزدیک چنگے ہن بدلے دے لحاظ نال وی
تے انجام دے لحاظ نال وی۔

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْضَحَنَّ مَالًا
وَلَوْلَا ۝۴۴

۷۸۔ کیا توں اوں شخص کوں بڑھے جیرا سا جی
آیات دا انکار کریندے تے آبدے جو میکوں ضرور
ڈھیر مال تے اولاد ڈرتی گئی

أَطْلَعَ الْغَيْبِ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝۴۵

۷۹۔ اوں کوں غیب دا پتہ لگ گئے یا اوں رحمن خدا
کین وعدہ گھن گدے۔

كَلَّا، سَتَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝۴۶

۸۰۔ اصلو نہیں جو او آبدے اساں اوکوں ضرور
لکھ رکھیسوں تے اساں اوں دے عذاب کوں ودھا
ڈیسیوں۔

وَنَزِيلُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝۴۷

۸۱۔ تے جو او آبدے پئے اساں اوں دے وارث
ڈیسوں تے اوں سا ڈو کلہا اوسی۔

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝۴۸

۸۲۔ تے انہیں اللہ دے سوا معبود بنا گدھن
تاں جو انہیں دی عزت تھیوے۔

كَلَّا، سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضَلَالًا ۝۴۹

۸۳۔ اے اصلو نہ تھیسوں او معبود انہیں دی عبادت
دا ضرور انکار کر ڈیسن تے انہیں دے خلاف کھڑے

سحقی ولسن -

۸۴۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو اسان بے شک شیطانیں
کوں کافر میں دوپٹھے سے تے کافر میں کوں
ابھارن تے چاون -

۸۵۔ تے انہیں تے جلدی نہ کر بے شک اسان
انہیں دے ڈینہہ گنریہ ہوئیں
۸۶۔ جڈاں اسان متقیں کوں رحمن خدا دو کٹے
کر کے گھن اوسوں -

۸۷۔ تے جبر میں کوں بھل کے دوزخ دو گھن
ولیسوں -

۸۸۔ اوں ویلھے شفاعت دا اختیار نہ ہو سی
سوائے اندے جس رحمن خدا کیں وعدہ گدما ہو سی۔

۸۹۔ تے او آبدن خدا تے رحمن پڑ بنا گدے۔

۹۰۔ تسان ہوں گندی گال کیتی -

۹۱۔ سحی سبگدے جو آسمان ترٹ و جہن تے زمین
پھٹ و نچے تے پہاڑ بنکے بنکے ٹوٹے تھی کے ڈھ
پون -

۹۲۔ ات گالہوں جو انہیں رحمن دا پتر بنا گدے

۹۳۔ رحمن خدا دی اے شان نہیں جو او پتر بناوے -

۹۴۔ ہاجر کجہ آسمانیں تے زمین و جہن اور رحمن خدا دو
بانہے بن کے اوسن -

۹۵۔ اوں انہیں کوں ولہیٹ گدے تے گن گدے سی۔

۹۶۔ تے اوسارے قیامت دے لہینہ اندو کتے کتے

اوسن -

۹۷۔ بے شک اولوک جبرے ایمان گھن اُن تے نیک کم کیتن
خدائے رحمن انہیں کیتے محبت پیدا کر لیں۔

لَمْ تَرَ آتَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَذُّهُمْ
أَسْرًا ۝

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۝

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝

وَنُفِثُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَفْدًا ۝

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۝

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝

تَكَادُ السَّمُوتُ يَنْفَطَرُونَ مِنْهُ وَتَسْكَتُ الْأَرْضُ وَ

تَجْرُو الْجِبَالُ هَدًا ۝

أَنْ دَعَا إِلَى الرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝

وَمَا يَشْفَعِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ

عَبْدًا ۝

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝

وَكُلُّهُمْ أَيْنُومٌ أَلَيْسَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ قَرْدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ

وُفْدًا ۝

وَأَنكُمَا يَتَمَرَّنُهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا ۝۹۸

۹۸۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں تیڈی زبان اچ
سوکھا کرتے ہلے۔ تاں جوتوں ایندے
ڈیویں تے جگڑالو لوکس کوں ڈراویں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هَلْ تَحِیُّ مِنْهُمْ
۹۹۔ انہیں کنیں پہلے کتنی ساریاں قوماں ہن جنہیں کوں
اساں ہلاک تے تباہ کر ڈتے۔ کیا توں انہیں کوں محسوس
ہے؟ کر سگدیں یا انہیں دی کوئی کاؤ کرڈوا سٹدیں۔

مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝۹۹



سورت طہ مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳۶ آیات تے اٹھ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- طہ ②
- مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ③
- إِلَّا تَذَكُّرَةً لِّمَن يَخْشَى ④
- تَنزِيلًا مِّن مَّن خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ⑤
- الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ⑥
- لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ⑦
- وَإِنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ⑧
- اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ⑨
- وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑩
- إِذْ رَأَيْنَا أَطْفَالَ لَهُمْ مِّلْكٌ إِذْ يَمُنَّ بَيْنَهُمَا ⑪
- لَعَلِّي أُنِيبُكُمْ فَنُفِثَ فِي قُلُوبِهِمْ أَوْ أَجِدُ عَلَى الشَّامِ ⑫
- هَٰذَا ⑬
- فَلَمَّا أَنهَا نُوَدِّيَ يُؤْمَلُ ⑭
- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کرینداں جیرا بن مٹکے
بڑیوں والا تے دل دل رحم کرن والا ؎۔
- ۲۔ اے پوری طاقتیں آئے نکڑے جوان۔
- ۳۔ اساں تیرے اتے قرآن ایس واسطے۔
نہیں لایا جو توں ڈکھ وجہ کویں۔
- ۴۔ اے محض ڈرٹن والیں کیتے نصیحت۔
- ۵۔ اے کتاب اوں کنیں لہائی گئی ؎ جیہیں زمین
تے اچے آسمان کوں پیدا کیتس۔
- ۶۔ رحمن خدا ؎ جیرا عرض تے نکڑائی نال پیٹے۔
- ۷۔ جو کجھ آسمان تے زمین وچ تے ہر انہیں دے
درمیان تے جیرا سنی مٹی دے تلے بے ادھار
کجھ ہوندا ؎۔
- ۸۔ توں اچی الانویں تے بے شک او لکی گال
کوں تے پھوں چھیں گال کوں جائدے۔
- ۹۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں تے اوندے
پھوں چھکے ناں ان۔
- ۱۰۔ کیا تیرے موسیٰ دی گال پہی ؎۔
- ۱۱۔ جڈاں اوں بھا ڈھکی تے اوں اپنے ہر
کوں آکھے تساں کھڑو بے شک میں بک بھا ڈھکی ؎
- نہی سبکدے جو میں تہا ڈکھ کوئی انکارا گن آواں
یا اوں بھانیں میں سدھا راہ لہم گھناں۔
- ۱۲۔ تے جڈاں او اوندو کئے سب آئے سی اے موسیٰ۔

- ۱۳۔ بے شک میں تیرا رب ہاں توں مجتیاں
لہا رکھ بے شک توں پاک وادی طوی و وح
ہویں۔
۱۴۔ میں تیکوں چٹن گدھے توں مسن جو تیرا وحی
کیتی دیندی ۶۔
- ۱۵۔ بے شک میں اللہ ہاں میڈے سوا کوئی معبود
نہیں میڈی عبادت کرتے میڈے ذکر کیتے
نماز ٹھہا کے پڑھ۔
۱۶۔ بے شک قیامت آوٹ والی ۶ تھی سبکدے
جو میں اونکوں ظاہر کمر ڈیواں تاں جو ہر جان کوں
اوندی کوشش دا بدلہ ملے۔
- ۱۷۔ جیرا قیامت کوں نہیں منیندا او اپنی خواہش
دی پیروی کریندے اونکوں قیامت تے ایمان کنیں
روک نہ ڈیوے تے نوں ہلاک تھی دنجیں۔
۱۸۔ تے اے موسے تیرے سچے ہتھ و وح
کیا ۶
- ۱۹۔ اوں آکھئے اے سوٹا ۶ میں ایندے نال ٹیک
لینداں تے اپٹے بکریں دی خاطر پتر چھینڈینداں
تے ایندے علاوہ دی میڈے پے بہوں سارے فائدے ہن۔
۲۰۔ اوں آکھئے انیکوں سٹ۔
۲۱۔ اوں بیٹے او ادہیں دلیے ناگ بٹ کے درکٹ
پے گئے۔
۲۲۔ اللہ سیٹس آکھئے انیکوں چاگھن تے ڈر نہ
اساں انیکوں و لا پہلی حالت تے گھن اوں
۲۳۔ توں اپٹے ہتھ کوں کچھ و وح پا جیہے کڑھیں
- إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طَوًى ۳۱
- وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ۳۲
- إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۳۳
- إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُتْجَرَىٰ كُلُّ نَفْسٍ
بِمَا تَسْعَىٰ ۳۴
- فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
هُوَ ۚ فَزَيِّدْهُ ۳۵
- وَمَا يَلَكَ بِمَعِينِكَ يُسُوسِي ۳۶
- قَالَ هِيَ عَصَائِي أَتَوَكَّلُ عَلَيْهَا دَآءُهَا هُنَّ
عَلَىٰ عَنِّي وَلِي فِيهَا مَا رُبُّ آخِرَ ۳۷
- قَالَ أَلْقِهَا يُوسَىٰ ۳۸
- فَأَلْقِهَا فَإِذَا هِيَ خِثَّةٌ تَسْعَىٰ ۳۹
- قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَتُعِيدُهُمَا بَيْتَنَاهَا
الْأُولَىٰ ۴۰
- وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ

- غیر سوا آیۃ آخری ۛ
- ۱۰ کیس بیماری دے بغیر چٹا نکلی اے پاتھان
موسیٰ۔
- ۲۳۔ تاں جو تیکوں اساں اچھے وچے نشان
ڈکھاوے۔
- ۲۵۔ توں فرعون دو وچ بے شک او منہ زور
سقی گئے
- ۲۶۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے رب میڈا سینہ
کھول ڈے۔
- ۲۷۔ تے میڈا کم میڈے کیتے سوکھا کر ڈے۔
- ۲۸۔ تے میڈی زبان دی گنڈھ دی کھول ڈے۔
- ۲۹۔ او میڈی گال سمجھ سگن۔
- ۳۰۔ تے میڈے سکیں وچو میڈے کیتے وزیر بنا۔
- ۳۱۔ ہارن کوں (او) میڈا بھرا۔
- ۳۲۔ اوندے نال میڈی طاقت ودھا۔
- ۳۳۔ تے او نکوں میڈے کم وچ شریک کر۔
- ۳۴۔ تاں جو اساں تیبی پہوں ساری پاکیزگی بیان
کروں۔
- ۳۵۔ تے تیکوں پہوں یاد کروں۔
- ۳۶۔ بے شک توں ساکوں ڈہرائیں۔
- ۳۷۔ اوں آکھئے اے موسیٰ جو تیں منگے تیکوں مٹے
ڈرتا گئے۔
- ۳۸۔ اساں تیبیڈے اتے ڈوجھی دفعہ احسان کرئیں
پئے ہیں۔
- ۳۹۔ جڈاں اساں تیبیڈی ماکوں دجی کیتی ہائی جو دجی کرٹ
اوں دیلے ضروری ہا۔
- ۴۰۔ جو توں انیکوں صندوق وچ رکھ ولا انیکوں
- وَإِنِّي أَنَا الْكَذِبُ ۝
- إِذْ هَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝
- قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝
- وَيَبْرِئْ لِي أَمْرِي ۝
- وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي ۝
- يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝
- وَاجْعَلْ لِّي زَيْرًا مِّنْ أَهْلِي ۝
- هُرُونَ أَمْرِي ۝
- اشْدُدْ يَدَیَّ أَزْرِئِي ۝
- وَاشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۝
- كَيْ نَسْجِدَ كَسَیْرًا ۝
- وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝
- إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝
- قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ ۝
- وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ۝
- إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ مَا يُؤْمَىٰ ۝
- أَنِ اقْضُ بِهِ فِي السَّابُوتِ

فَاقْبِذْ بِيَدِهِ فِي الْيَمِينِ فَلْيَلْقِهِ أَيُّمًا بِالسَّاحِلِ
يَأْخُذْهُ عَذُوبَتِي وَ عَذُوبَةُ ۝
الْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي ۚ وَلِتُصْنَعَ
عَلَيْنِي ۝

بِأَنَّهُ

إِذْ تَنَسَّيْتُ أَخْثَكَ فَقَقُولْ هَلْ أَذُكُّكُمْ
عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ
كَئِنَّا نَقَرَّ عَيْنُنَا وَلَا تَحْزَنُ ۚ وَ تَتَلَّ
نَفْسًا فَنَجَّيْنَكَ مِنَ الْعَمْرِ ۚ وَ تَتَلَّ
مُتَوَاتِرَةً فَلْيَتَّ سَبِيلًا فِي أَهْلِ مَدِينَةٍ ۚ
نَقَرَّ حُبَّتْ عَلَىٰ قَدَرٍ يُبَوِّى ۝

وَاضْطَنَعْنَا لِنَفْسِي ۝

إِذْ هَبَّ أَنْتَ وَ أَخْوَاكَ بِأَيْتِي وَلَا تَبَيَّنَا فِي ذِكْرِي ۝

إِذْ هَبَّا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَلْبٌ ۝

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۝

قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ
يَبْطِغِيَ ۝

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْعُ وَ أَدَىٰ ۝

فَأَنبِئْهُ قَوْلَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيَّ

دریا وچ سٹ گھٹ دل دریا انیکوں کنجی تیں چا
سیسی انیکوں میڈا تے اوندا دشمن پکڑ گھنسی تے
میں اپنے ولو تید بے دل وچ محبت پا جڑتی تے
تاں جو توں میڈی اکھیں دے سامنے پلے۔

۴۱۔ جڈاں تید بڑی بھین ٹردی دیندی ہائی تے
آہدی پئی ہائی کیا میں تہا کوں اور تیریت ڈساں
جیڑھی انیکوں پالے دل اساں تیکوں تید بڑی ما
دو ولا پٹھے سے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڑھیاں
تھیون تے مونجھی نہ تھیوے تے تیں بک جان
کوں قتل کر جڑتا ہا دل اساں تیکوں اس غم کنیں
وی بچایا ہا تے تیکوں پہوں سارے امتحانیں
نال آزمائے توں کنی سال مدین دے کوں وچ
رہ گئیں دل توں اے موسیٰ اس قابل تھیں۔

۴۲۔ تے اساں تیکوں اپنے کیتے چن کرے۔
۴۳۔ توں تے تید بڑا بھرا میڈے نشان گھن کے
کے وچو تے یڈے ذکر وچ سستی نہ کرو۔
۴۴۔ تہاں ڈو ہیں فرمون دو وچو بے شک او
منہ زور تھی گئے۔

۴۵۔ تہاں ڈو ہیں اوندے نال آرام نال کمال
کرا ہے تھی سگدے جو اونصیت پکڑے یا ڈرے
۴۶۔ انہیں آکھیا اے ساڈے رب بے شک
اساں ڈر دے ہیں جو او ساڈے اتے زیادتی
کے یاستی کرے۔

۴۷۔ اوں آکھیا تہاں نہ ڈرو بے شک میں ڈروناہیں
نال ہاں میں سٹدا وی ہاں تے جڑدا وی ہاں۔

۴۸۔ تہاں ڈو ہیں اوندو نہجو تے آکھو جو بے شک اساں

اِسْرَآءِیْلَہٗ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآیَۃٍ مِّنْ
رَّبِّکَ وَالسَّلَامُ عَلَیْہِ اَتَّبِعِ الْہُدٰی ﴿۵۰﴾

ہو میں تیلے رب دے رسول میں۔ بنی اسرائیل کوں
ساڈے نال پھرتے انہیں کوں عذاب نہ ڈے۔

اِنَّا قَدْ اُوْحِیَ اِلَیْنَا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰی مَنْ کَذَبَ
وَتَوَلٰی ﴿۵۱﴾

۴۹۔ بے شک ساڈوے وہی کہتی گئی جو جبرحا مجھلیسی
تے منہ پھریسی اوندے لے عذاب اوسی۔

قَالَ فَمَنْ رَّبُّکُمَا یٰۤیٰوَسٰی ﴿۵۰﴾

۵۰۔ اوں آکھئے اے موسیٰ تساں ہوتا ہیں دارب کوں۔

قَالَ رَبُّنَا الَّذِیْ اَعْطٰی کُلَّ شَیْءٍ حَلْقَہٗ ثُمَّ ہَدٰی ﴿۵۱﴾

۵۱۔ اوں آکھئے ساڈا رب اوہے جیہیں ہر شے پیدا
کیتی ۵۱۔ دل اونکوں رستہ دکھالیں۔

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولٰی ﴿۵۲﴾

۵۲۔ اوں آکھئے پہلے لوکیں دا کیا حال۔

قَالَ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّنَاۤیْ فِیْ کِتٰبٍ لَا یُغٰیظُ رَبَّنَا
وَلَا یَنْسِی ﴿۵۳﴾

۵۳۔ حضرت موسیٰ آکھئے اوندہ علم میڈے رب
کنیں کتاب وح موجود نہ تھو کہدے میڈا رب تے
نہ جھلے۔

الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّ سَلَکَ لَکُمْ
فِیْہَا سُبُلًا وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا
بِہٖۤ اَزْوَاجًا مِّنْ ثَبَاتٍ شَتٰی ﴿۵۴﴾

۵۴۔ جیہیں تہاڈے کیے زمین و چٹائی ۵۴۔ تے اوندے
وح تہاڈے کیے رستے کہ منسی تے نھر کنیں پانی
بہانے سی دل اساں اوندے نال کئی قسمیں دیاں
ہوئیں دے جوڑے کڈھینے۔

کُلُّوْا وَاَزْعَوْا اَنْعَامَکُمْ اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لَّاُولِی
الْبَہِیۡ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ کھاؤ تے اپنے ڈنگریں کوں چراؤ بے شک
ایندے وح عقل والے لوکیں کیے ہوں نشان۔

مِنْہَا خَلَقْنَاکُمْ وَفِیْہَا نُعِیْدُکُمْ وَفِیْہَا نُخْرِجُکُمْ
تَارَۃً اُخْرٰی ﴿۵۶﴾

۵۶۔ اس زمین وح پیدا کیتے ایندے وح اساں
ولا تہا کوں لیسوں تے ولا ڈو جی دفعہ ایندے وچو
تہا کوں کڈھیں۔

وَلَقَدْ اَرٰیۡنَہٗ اٰیٰتِنَا لَہَا فُکْذٰبٌ وَّ اٰبٰی ﴿۵۷﴾

۵۷۔ اساں فرمون کوں سارے نشان ڈکھائے اوں
جھٹلائے تے انکار کیتے۔

قَالَ اِجْمَعْنَا لِنُخْرِجَکَ مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِکَ

۵۸۔ آکیس اے موسیٰ کیا ساڈو ایں واسطے آئیں

يُؤَسِّى ۝۵۱

جو توں ساکوں ساڈے ملک کنیں اپٹے جادو نال
کڈھ ڈیویں ۔

فَلَمَّا بَيَّنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَا نَخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَاثًا
سُوئے ۝۵۱

۵۹۔ ہن اسوں وی ضرور تیرڈو جادو ایجوہیاں
گھن اوسوں تے توں اپٹے تے ساڈے درمیان وعدے دی جا
مقرر کرنہ اسوں چھو تے ہمسوں تے نہ توں برابر
دی جا جھوے ۔

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشَرَ النَّاسُ
ضَحٰی ۝۵۲

۶۰۔ موسیٰ آکھئے تہاڈے وعدے دا ڈینہ عید دا
تے کانے ڈینہ دے کوں کوکین کوں کٹھا کیتا ونجے۔
۶۱۔ فرعون ٹر پئے تے اٹھیاں تدبیراں کھیاں
کر کے موسیٰ کنیں آگئے ۔

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝۵۲

۶۲۔ انہیں کوں موسیٰ آکھئے ہلاک تھیو اللہ تے کوڑ
نہ گھڑو ناں تاں تہا کوں عذاب پیہہ سٹسی تے میرا خدا
تے کوڑ ہدھسی اونا کام تعیندے ۔

قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا
يُصْجِتُكُمْ بَعْدَآبٍ وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْوَاهٍ ۝۵۳

۶۳۔ او ایں معاملے وچ آپت وچ بھڑپین تے
لک کے منصوبے بناؤں پئے گئیں ۔

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ۝۵۴

۶۴۔ انہیں آکھئے اے ڈوہیں جادو گرن تے چاہن
جو تہا کوں اپٹے جادو زور نال تہاڈے ملک کنیں
کڈھن تے تہاڈے ڈاڈے چنگے مذہب کوں تباہ
کر ڈیویں ۔

قَالُوا إِنْ هَٰذِهِنَّ لَسَجْدٍ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّةِ ۝۵۵

۶۵۔ تہاں اٹھیاں تدبیریں سوچ گھنوں تہاں
کٹھے تھی کے او جیرا اُج ڈاڈا تھی گیا او
کامیاب تھی ویسی ۔

فَاجْبِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّخِفُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مِنَ السُّعْتِ ۝۵۶

۶۶۔ انہیں آکھئے موسیٰ کیا توں سٹیریں یا اسوں
پہلے سٹن والے ہوں ۔

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ۝۵۷

۶۷۔ حضرت موسیٰ آکھئے تہاں سٹوہوں ویلے
انہیں دیاں ورھیاں تے سوٹے جادو دی وجہ کنیں

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جَانَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يُخَيِّلُ
إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ۝۵۸

ایوں بگدے بہن جیویں در کردے پین -

۶۸۔ حضرت موسیٰ اپنے دل و جگر محسوس کیتے۔

۶۹۔ اسان آکھئے نہ ڈربے شک توں ڈاڑھا ہوں

۷۰۔ جیرا سوٹا تیدے بچے ہتھ وچ او سٹ

جو انہیں بنائے اونکوں نگل ویسی بے شک انہیں

جادو دی تدبیر بنائی تے جادوگر جتھو دی آوے

تے جیویں آوئے کامیاب نہیں تھیندا -

۷۱۔ جادوگر سجدے وچ ڈھ پئے تے اکھوئے

جرا ساں موسیٰ تے ہارون دے خدا تے ایمان

انیندے ہیں -

۷۲۔ فرعون آکھئے میڈے حکم ڈیوٹ کنیں پسے

تساں من گدھے بے شک اے تہاڈا وڈا

جیئں تہاکوں جادو سکھائے میں تہاڈے ہتھ تے

پیراں خلاف ورزی دی وجہ نال ضرور کپسیاں

تے میں تہاکوں کجھی دے منڈھ نال ضرور پھاسیاں

ڈیساں تے تہاکوں پتہ لگ دیسی جو اسان وچو

کون ڈاڑھا تے باقی رہ وچن والا عذاب

ڈے سگدے -

۷۳۔ انہیں آکھئے جو نشان ساڈو آئیں انہیں

دے مقابلے وچ اسان تیکوں کجھ نئے سمجھدے

تے نہ اپنے پیدا کرٹں والے دے مقابلے وچ توں

جیرا زور لیندیں لاگن بے شک توں این دنیاوی

زندگی کوں مکا سگدیں -

۷۴۔ بے شک اسان اپنے رب تے ایمان گمن

آئے ہیں تاں جو او ساڈے گناہ بخشے تے اوں

گناہ کوں وی بخشے جیرا تیں ساکوں جادو کیتے

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى ۝

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ۝

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا

كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ۝

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ

وَمُوسَى ۝

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ

إِنَّهُ لَكَيْدٌ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ

فَلَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَنْجِلْكُمْ مِنْ خِلَافٍ

وَلَا وَصَلْبَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّحْلِ وَلْتَعْلَمَنَّ

آيَاتُنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَلْقَى ۝

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ

الَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْفُ

هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنُغْفِرَ لَنَا خَطِئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَلْقَى ۝

مجبور کیے تے اللہ سنیں ہوں چنگاڑ تے باقی
رہن والا ۷۔

۷۵۔ بے شک حیرا اپنے رب دو مجرم بن کے
اوسی بے شک اوندے کیے دوزخ اوندے
وج نہ مرسی نہ جیسی ۔

۷۶۔ تے حیرا مومن بن کے اوسی تے نیک
عمل کر لسی انہیں لوکیں واسطے اپنے درجے ہن ۔

۷۷۔ ہمیشہ رہن والے باغن جنیدے وج نہراں
وہندیاں ہوسن او اوندے وج ہمیشہ رہن لے
اوند ابدلہ ۷ حیرا پاک رہسی ۔

۷۸۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی ہانی جو توں
اپنے بندس کوں را تورات گمن و نج تے سکے ہوئے
سمندر وج انہیں واسطے رستہ بنا نہ تیکوں پکڑ بجن
دا ڈر ہوئے تے نہ سمندر وج (فرق) پٹن دا ڈر ہوئے
۷۹۔ فرعون اپنے لشکرال انہیں دا بچا کیتے تے سمندراہیں
کوں چگی طراں لگا ڈتے۔

۸۰۔ تے فرعون نے اپنی قوم کوں گمراہ کیا تے سدھا رستہ
نسی ڈسیا۔

۸۱۔ لے بنی اسرائیل اساں تہاکوں تہا ڈے دشمن
کنیں بجایا ہا تے طور دے سجھ پاسے تہا ڈے نال
وسدہ کیتا ہا۔ تے اساں تہا ڈے اتے کھیاں تے
بٹیرے لسان

۸۲۔ تہاں کھاؤ جو اساں تہاکوں پاک چیزاں ڈتن
اینڈے وج زیادتی نہ کرو ناں تاں تہا ڈے اتے
میڈی ناراضگی ہسی تے جنیدے اتے میڈی ناراضگی
لہندی ۷ او ڈھ پندے تے رُل دیندے۔

إِنَّكَ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ⑤

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ⑥

جِئْتُ عَذْرَى تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ جَزَاؤُا مَنْ تَزَكَّى ⑦

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِيَاوَىٰ فَاهْوَبَ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا
تَخْشَى ⑧

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَبُجُودِهِ فَنُفِثَهُمْ مِنَ الْيَمِّ
مَا غَشِيَهُمْ ⑨
وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ⑩

بَلَيَّا إِسْرَآوِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَذْرَى
وَعَذْرَتِكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْقُرْآنَ وَالتَّلْوَى ⑪

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ
هُوِّنَ ⑫

وَأَنِّي لَنَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۝۸۳

۸۳۔ تے بے شک میں ہوں بخشن والا ہاں
اوندے کیتے جیرھا توبہ کرے تے مئے تے نیک
کم کرے تے دل ہدایت پاوے۔

وَمَا أَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَى ۝۸۴

۸۴۔ اے موسیٰ توں قوم کوں چھوڑ کے اتنی
جلدی کڈے آگئیں۔

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتُعَذِّبَنِی ۝۸۵

۸۵۔ اوں آکھئے او میڈے پھواندے پن تے
میں تیڈو ات گالہوں جلدی آیاں اے میڈے
رب تاں جو توں خوش تھیویں۔

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝۸۶

۸۶۔ اوں آکھئے بے شک اساں تیڈی قوم کوں تیلے
بعد امتحان وچ پاڑتے تے ہک سامری انہیں
گمراہ کیتے۔

فَرَجَّ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَ أَتٰٓءَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن سَرِّكُمْ فَآخَلَفْتُم مَّوْعِدِي ۝۸۷

۸۷۔ موسیٰ اپنی قوم دو کاوڑ تے افسوس وچ
ول آئے تے آکھئے سی لے میڈی قوم کیا تھاڑے
رب تھاڑے نال جنگا وعدہ نہ کیتا ہا کیا تھاڑے
وعدے دے وقت وچ دیر تھی گئی ہائی یا تساں
چاہندے ہاؤن جو تھاڑے اتے تھاڑے رب دا
غضب ہوے تے تساں میڈے وعدے دی خلاف
ورزی کیتی ۶۔

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَنِئْنَا أَوْذَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ۝۸۸

۸۸۔ انہیں آکھئے اساں تیڈے وعدے دی خلاف
ورزی اپنی مرضی نال نہیں کیتی اصل گال اے ہے جو
قوم دے گاہنیں دا جیرھا بار ساکوں چوایا گیا ہا اساں
اونکوں سٹ گھتے ایویں سامری دی سٹ گھتے۔

فَأَخْرَجَ لَهُمُ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَهُكُمُذٰلِكَ يُدْعَوْنَ إِلَيْهِ فَمَا لِهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ

۸۹۔ ول اوں انہیں کیتے ہک گالبا بنائے۔ جنیدے جسم وچ
پاکاں نکلیاں ہن تے انہیں آکھئے اے تھاڑا تے
موسیٰ دا خدائے تے او بھل گئے۔

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ

۹۰۔ کیا او بڑہے نہ ہن جو او انہیں دی کہیں گال دا

صَرَآ وَلَا نَفْعًا ①

ج

جواب نہ دینا ہاتے نہ انہیں کون نقصان پہنچا سگدا ہاتے نہ نفع۔

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقُومُوا إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ②

۹۱۔ ہارون انہیں کوں موسیٰ دے آؤں کہیں پہلے اکھ دتا ہا جو اے میڈی قوم ایندے نال تہا کوں امتحان وچ سنیا گئے بے شک تہا ڈارب رحمن تہاں میڈی پیروی کرو تے میڈا اکھن منو۔

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَافِيَةً حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ③

۹۲۔ انہیں آکھئے جو اساں او تیں ایندی عبادت کریں رہ ویسوں جے یں موسیٰ ساڈو ول نہ آوے

قَالَ يَهُودُ مَا مَنَّكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ④

۹۳۔ آؤں آکھئے اے ہارون کیوں تیکوں ہلکيا ہا جیلے تیں انہیں کوں گمراہ ڈٹھے۔

أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْصَيْتَ أَمْرِي ⑤

۹۴۔ جوں توں میڈی پیروی نہ کریں کیا تیں میڈے حکم دی نافرمانی کیتی ۵۔

قَالَ يَبْنَومُ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ⑥

۹۵۔ اوں آکھئے میڈی نہ دے پتر میڈی ڈاڑھی تے سر دے وال نہ پکڑ بے شک میں تے ڈڑاؤں جو توں اے آکھیں جو تیں بنی اسرائیل دے وچ اختلاف پا ڈتے تے میڈی گال دا خیال نوہی رکھیا۔

قَالَ مِمَّا خَطَبَكَ يَاسَآءُ ⑦

۹۶۔ موسیٰ آکھئے جو اے سامری تیں کیا کیتے۔

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّكْتُ لِي نَفْسِي ⑧

۹۷۔ اوں آکھئے میں اوشے ڈٹھی ۵ جبریں انہیں نہیں ڈٹھی ول میں نبی دیاں کچھ گالیں من گدھیاں تے دل انہیں کوں سٹگھتیا تے میڈے دل ایں گال کوں چٹکا کر کے ڈکھالے ۵۔

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ⑨

۹۸۔ اوں آکھئے توں وچ تے تیڈے کیتے حکم لے ہے جو توں زندگی وچ اے اکھ ودا جو میکوں کوئی ہتھ نہ لاؤ تیڈے واسطے کب مقرر وقت جیکوں توں اصلو نہ ٹال سبکسیں تے توں ڈیکھ اپنے معبود دو

جنیدی توں عبادت کریندا رہ گئیں اساں انیکوں
ضرور سٹریسوں تے ول اینکوں سمندر وچ سٹ
گھتیسوں۔

۹۹۔ بے شک تہا ڈا خدا اللہ اوندے سوا پیا کوئی معبود
نئیں او ہر شے کول جائدے۔

۱۰۰۔ ایویں اساں تیبڑے اتے پہلے لوکس دیاں خبراں
بیان کریندے ہں تے اچھے دو اساں تیکوں قرآن
ڈرتے۔

۱۰۱۔ جیرھا ایں کنیں منہ پھیر گھنسی بے شک او
قیامت دے ڈینہ وڈا بار چھسی۔

۱۰۲۔ اے اوندے وچ ہمیشہ رہن تے قیامت
دے ڈینہ انہیں کیتے اے اہرہوں ڈکھ ڈیوٹ
والا ہوسی۔

۱۰۳۔ جڈاں دھو تو وچلا ویسی اساں اول ڈینہ
مجریں کول ایں حالت وچ اٹھیسوں جو انہیں
دیاں اکھیں نیلیاں ہوسن۔

۱۰۴۔ آہت وچ ہوئے ہوئے گاہیں کرین لساں صرف
ڈاہ صدیاں رہ گئے۔

۱۰۵۔ اساں ڈا ڈھا جائدے ہں جو او آہن جلیے
انہیں وچ ساریں کنیں چنگا آدمی اے آکھسی جو
تماں تھوڑا وقت رہ گئے۔

۱۰۶۔ اوتیں کنیں پہاڑیں دے متعلق پچھن توں
آکھ ڈے میڈا رب انہیں کول منڈھو پٹ کے
سٹ گھتیسوں۔

۱۰۷۔ تے انہیں کول بربریاں بنا کے چھوڑ ڈیسی۔
۱۰۸۔ نہ توں اوندے وچ ڈنگ ڈیکھسین نہ اچائی۔

إِنشَاءً إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ
شَيْءٍ عِلْمًا ۝

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۝

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۝

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۝

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
زُرْقًا ۝

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْ لَهُمْ طَرِيقَةٌ
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعْوَجَ لَهُ دَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿٩﴾

۱۰۹۔ اوں ڈینہہ لوک سبٹن والے دے پھوٹڑ
پوسن تے اوندی تعلیم وچ کوئی ڈنگ نہ ہوسی تے رمن
خدا دے سامنے انہیں دیاں آوازاں پھکیاں تھی ولین
تے سوائے کھس پھس دے کوئی آواز نہ سنیں۔

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرِضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠﴾

۱۱۰۔ اوں ڈینہہ کہیں دی شفاعت فائدہ نہ ڈیسی سوائے
اوندے جیکوں رمن خدا اجازت ڈیڈیسی تے اوندی کمال
تے اورامنی ہوسی۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١﴾

۱۱۱۔ جو اوندے آگے اوںکوں چاندے تے جو اوندے
پچھڑ اوںکوں دی اوندے علم کول او گھیرا نہیں پاسگدے۔

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلُمًا ﴿١٢﴾

۱۱۲۔ تے زندہ تے قائم رہون والے خدا کیتے چرے بھگتے
پئے ہوسن تے جیوں ظلم کیتا ہوسی او ناکام تھی ویسی۔

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الظَّالِمَاتِ لَهُ مَوْمِئٌ لَا يُخَفُّ
ظُلُمًا وَلَا هُمْمًا ﴿١٣﴾

۱۱۳۔ تے جیرے نیک کم کریسن تے مومن ہوسن او نہ
کہیں ظلم کنیں ڈرسن تے نہ حق کھوین کنیں۔

وَكُلٌّ لِّكَ آتْرَافُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١٤﴾

۱۱۴۔ تے ایویں آساں قرآن کول عربی وچ ہائے تے
اوندے وچ برقم دیاں ڈراون آیاں گالیں کھول
کے بیان کر ڈتن تاں جو اومتقی بنن یا انہیں کول خدا

دے ذکر دانواں طریقہ ڈسے۔

فَعَلَّمَ اللَّهُ الْهَيْكَلِ الْحَيِّ وَلَا تَعْبَلُ بِالْقُرْآنِ
مَنْ قَبْلَ أَنْ يُفْقَظَ إِلَيْكَ وَجِبَهُ وَقُلْ ذِكْرٌ ذُنِّي
عِلْمًا ﴿١٥﴾

۱۱۵۔ بادشاہ تے سچا اللہ سنیں ہوں اچی شان والا
تے توں جلدی کنیں کم نہ گھن این کنیں پہلے جو قرآن دی
وحی تیرے آتے پوری کر ڈتی ونچے ہا اسے آہدارہ
اے میڈے رب میڈے علم کول ودھا۔

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنُوسٍ وَلَمْ يَجِدْ
لَهُ عِزْمًا ﴿١٦﴾

۱۱۶۔ آساں آدم کنیں این کنیں پہلے ہک وعدہ گدھا ہا
تے او بھل گیا تے ساکوں پتہ ہا جو اوندانیکوں توڑن
والا ارادہ نہ ہا۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
آبَى ﴿١٧﴾

۱۱۷۔ تے آساں فرشتیں کول آکھیا جو آدم کول سجدہ
کرو ایس دے سوا باقی ساریں سجدہ کیتا۔ اوں

انکار کیتا۔

۱۱۸۔ تے اماں آکھئے اے آدم بے شک اے تیبڑا
تے تیبڑی زال دا دشمن کسں ڈوناہیں کوں جنت وچو
نہ کڈھ ڈیوسے دل توں مصیبت وچ پئے وچیں۔

۱۱۹۔ بے شک تیبڑے واسطے اے ہے جو توں ایندے
وچ نا بلوکارہیں تے نہ نیلکا۔

۱۲۰۔ تے بے شک نہ برساتے نہ دھپ وچ سرسریں۔

۱۲۱۔ شیطان اوندے دل وچ اے دوسواں پاڑتے
تے آکھیں اے آدم کیا میں تیکوں ہمیشہ رہیں
والا ونڈساں تے ایجی بادشاہی جیڑی کڈاں نہ سکے۔

۱۲۲۔ انہیں ڈوناہیں اوندے وچو کھا گدھا انہیں دیاں
کمزوریاں انہیں تے ظاہر تھی گیاں تے بہشت دے
پتیریں نال او ڈوناہیں اچھے آپ کوں دھپٹی پئے
گئیں۔ تے آدم اچھے رب دی نافرمانی کیتی تے سدے
رستے کنیں ہٹ گیا۔

۱۲۳۔ دل اوندے رب اونکوں چن گدھا تے اوندے
اتے رحمت کیتی تے ہدایت ڈتی۔

۱۲۴۔ اوں آکھئے تساں سارے اتھو نکل وچو تہاڑے
وچو کچھ نہیں دے دشمنن جے تہاڑو میڈی ہدایت آوے
تے جیرھا میڈی ہدایت دی پیروی کریسی نہ تے
او گمراہ تھیسے تے نہ او ہلاک تھیسے۔

۱۲۵۔ تے جیرھا میڈے ذکر کنیں منہ پھیر گھسی تے
بے شک اوندے کیتے ڈکھی زندگی تے قیامت دے
ڈینہہ اونکوں اندھا کر کے اٹھیسوں۔

۱۲۶۔ او اے آکھسی اے میڈے رب تیں میکوں
اندھا کیوں اٹھائے میں تے چنگا بھلا ڈیکھ سکدا ہم۔

نَفَلْنَا يَادَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِوَجْهِكَ فَلَا
يُخْرِجُكَمَّا مِنَ الْجَنَّةِ تَتَشَفَّيٰ ۝۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرٰی ۝۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحٰی ۝۱۲۰

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يَادُمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ

شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُوءُ ۝۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوَآهُمَا

وَلَفَظًا يَّخْتَصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذَرَقِ الْجَنَّةِ

وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوٰی ۝۱۲۲

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰی ۝۱۲۳

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِنَّا

يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هَدَايَ فَلَا

يُضِلُّ وَلَا يَشْغٰی ۝۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمٰی ۝۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْ أَعْمٰی وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ۝۱۲۶

قَالَ كَذٰلِكَ اَتٰتَكَ اٰیٰتُنَا فَنَبِّیْهَاۤ وَكَذٰلِكَ الْیَوْمَ
تُنٰلٰی ﴿۱۲۷﴾

۱۲۷۔ او اؑسمی ایویں ہے تیڈے کو لو ساڈیاں آیتاں
آیاں ہن تیں انہیں کوں بھلا ڈتا آج اساں ایویں
تیکوں بھلندے ہیں۔

وَكَذٰلِكَ نَجْزِیْ مَنْ اَسْرَفَ وَكَمْ یُؤْمِنُ بِآیٰتِ رَبِّهِۦ
وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰی ﴿۱۲۸﴾

۱۲۸۔ تے اساں ایویں سزا ڈیندے ہیں جیرھا
حد کنیں ودھدے تے جیرھا اپنے رب دی آیات
تے ایمان نہیں انیندا تے آخرت دا عذاب ہوں
سخت تے باقی رہن والا ۷۔

اَفَلَمْ یَهْدِ لَهُمْ كَمْ اٰهَلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
یَنْشُرُوْنَ فِیْ صُلٰكِبِهِمْ اِنْ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّاُولٰٓئِی
التَّوْحٰی ﴿۱۲۹﴾

۱۲۹۔ کیا انہیں کوں ایندے نال ہدایت نہیں ملی
جو اساں انہیں کنیں پہلے ہوں ساری قومیں کوں
ہلاک کیتا اے انہیں دے گھریں وچ ٹردے ودن
بے شک ایندے وح عقل آلیں کیتے نشان۔

وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزٰوَاۡمًا وَّاجَلٌ
مُّسَعٰی ﴿۱۳۰﴾

۱۳۰۔ تے جے تیڈے رب و لو ہک کلام نہ تھی جوے
ہاتے اودا وقت مقرر نہ تھیا جوے ہاتے اے
عذاب انہیں کوں چمڑیا رہ وینے ہا۔

فَاَصْبِرْ عَلٰی مَا یَقُولُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوْبِهَاۤ وَمِنْ اٰنَاۤیِ الْبَلٰی قَسِّبْحْ
وَاطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰی ﴿۱۳۱﴾

۱۳۱۔ جیرھا کجھ اے آبدن توں اوندے تے صبر کرتے
اپنے رب دی تعریف نال پاکیزگی بیان کرتے سمجھ
نکلن کنیں پہلے پڑن کنیں دی پہلے تے رات دے
حصیں وچ پاکیزگی بیان کرتے ڈینہ دے حصیں
وح وی تاں جو توں خوش رہیں۔

وَلَا تَمُدَّنَّ عَیْنُكَ اِلٰی مَا مَعَنَّا بِہِۦ اَزْوَاجًا مِنْہُمْ
زَهْرَةَ الْحَیٰوَةِ الدُّنْیَاۤہِ لِنُفْتِنَہُمْ فِیْہِۦ وَرَبُّنَا رَبُّكَ
خَبِیْرٌ وَّاَبْقٰی ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ توں اپنے ڈوویں اکھیں نال اوندو نہ گھور
جنیں کوں اساں دنیا دا سامان ڈتے دنیا دے
سوٹھپ کیتے انہیں وچو انہیں دیاں زالمیں ہن تاں
جو اساں آزمائش کروں تے تیڈے رب دا رزق
چنگا ۷ تے باقی رہن والا ۷۔

وَاْمُرْ اٰهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَیْہَاۤ لَا تَسْکَنَ
رِزْقًا۔ نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعٰقِبَةُ لِلتَّقٰوٰی ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ تے اپنے گھر والیں کوں نماز دا حکم ڈے تے
خود وی قائم رہ اساں تیں کنیں رزق نئے منگدے

اساں تیکوں رزق ڈیندے ہیں تے چنگا انعام پر پگھاری
والا ۷۰ -

۱۳۴ - تے او آہن جواں آپٹے رب کنیں ساڈو کوئی
نشان کیوں نہیں گھن اندا کیا انہیں دو انجھا نشان نہیں
آیا حیرا پہلی کتابیں وچ بیان تھئے ۔

۱۳۵ - تے جے اساں انہیں کوں ایں رسول دے
آوٹ کنیں پہلے عذاب ناں ہلاک کر ڈیوں ہا تے دل
او آکھن ہا لے ساڈے رب تئیں ساڈو رسول کیوں
نہ پٹھیا ہا اساں تیڈی آیات پیروی کروں ہا ایں
کنیں پہلے جو اساں ذیل تے بے عزت تھیودوں ہا ۔

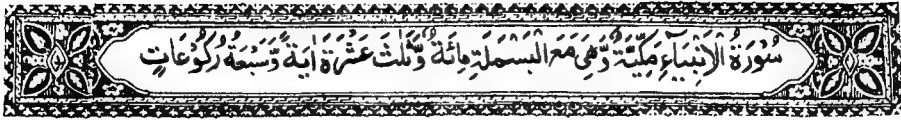
۱۳۶ - توں آکھ ڈے ہر کوئی انتظار کریندا پئے ول
تساں وی انتظار کرو تماکوں جلدی پتہ لگ دیسی جو
کون سرے رستے آلا ء تے کون ہدایت پاوٹ
والا ۷۰ -

وَقَالُوا لَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَكُمُ يَعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنُخْزَى ۝

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا ۚ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَضَلَّ
الضُّلَّاتِ السَّوِيَّ وَمَنِ اهْتَدَى ۝

بُج



سورۃ انبیاء مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۳ آیات تے ست رکوع ان۔

- ۱۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرحائین منگئے ڈیون
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
- ۲۔ اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ①
۲۔ لوکین کنیں حساب گھنٹ دا وقت کو لہو آگئے تے
او غفلت وچ منہ پھریندے دیندن۔
- ۳۔ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَنُونَ ②
۳۔ انہیں دے رب ولو کوئی نواں ذکر انہیں دوئیں
اندا سوائے ایندے جو اوکوں او سندن تے کھلدن
تے مذاق کریندن۔
- ۴۔ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّجْدَ وَأَنْتُمْ مُبْصِرُونَ ③
۴۔ انہیں دے دل غافلن تے محک تے مشورے کریندن
او جنہیں ظلم کیتے تے آہدن کیا لے تساں جیہاں آدمی
نہیں کیا تساں ایندے جادو وچ پھس دلیو تے
تساں بڈھرے پئے ۷۔
- ۵۔ قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ④
۵۔ حضور نے فرمائے جو میڈا رب جائدے انہیں گالیں کل
جبرحیاں زمین تے آساں وچ تھیندن۔ تے او بہوں
سنٹن والا تے بہوں چاٹن والا ۷۔
- ۶۔ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ⑤
۶۔ جھوٹے آکھئے نیں جو اے پیٹے سیدھے خواب
اے آپو چاٹناٹسی تے اے شاعر۔ لے ساڈو اویں
نشان گھن آوے جیویں پہلے رسول پٹھے گین۔
- ۷۔ مَا آمَنْتَ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ أَهْلَكْنَاهُمْ أَفْهُمْ يُؤْمِنُونَ ⑥
۷۔ انہیں کنیں پہلے دی اسان دستیاں تباہ کیتن جنہیں
ایمان آندا ماتے کیا لے من گھسن۔
- ۸۔ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الدُّنْيَا إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ⑦
۸۔ اسان تیں کنیں پہلے مردیں کوں ہی رسول بنا کے
پٹھے سے اسان انہیں دووھی کریندے ہا سے جے
تساں نوہے جائدے تے انہیں کنیں کچھ گھنوں۔

- وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ①
ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاهْلَكْنَا السُّفَرِيَّةَ ②
- ۹۔ اسان انہیں دا ایجھا جسم نہ بنایا با جو او کھانا نہ کھندے تے نہ او بیشر رہن والے ہن۔
۱۰۔ اسان جیرھا وعدہ انہیں نال کیا با او پورا کر ڈتا تے اسان انہیں کون نجات ڈتی تے (جیکوں اسان چاہندے ہن نجات ڈیندے ہن تے حد کنیں دھن والیں کون اسان ہلاک کیتے۔
- لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ③
وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ كَانَتْ ظِلَالُهُمْ وَأَنْشَاءُ بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ④
- ۱۱۔ اسان تہا ڈو کتاب لہائی جیندے وچ تہا ڈے کیتے نصیحت کیا تہا عقل نو بے کریندے۔
۱۲۔ کتیاں دستیاں ہن جیریاں ظلم کریندیاں ہن اسان انہیں کون اُچار کے رکھ ڈتا تے انہیں دے بعد اسان بی قوم کون پیدا کیتے۔
- فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْتَضُونَ ⑤
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَنْزَلْتُمْ فِيهِ وَمَلِكُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ⑥
قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑦
- ۱۳۔ تے جیلھے انہیں ساڈے عذاب کون ڈٹھے تے پچھیں اوں کنیں درکون لگ پین۔
۱۴۔ (اسان آکھئے) درکون تے اپنی آرام والی شیں دو تے اپنے گھریں دو ولوتاں جو تہا کنیں پکھا وچے۔
۱۵۔ انہیں آکھئے ہائے افسوس بے شک اسان ظالم ہا۔
- فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَالِدِينَ ⑧
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَابَيْنَهُمَا لِعِبَادِنَا ⑨
لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آيَاتٍ خُذْنَاهُ مِنْ دُونِ هَذِهِ إِنْ كُنَّا فُوعِلِينَ ⑩
بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ⑪
- ۱۶۔ او ایجا گال او تیں آہدے رہ گئیں جے تیں اسان انہیں کون کپی ہوئی رڑھ آلی کار کر ڈتے سے جیندی ساری رونق برباد حق گئی ہائی۔
۱۷۔ تے اسان آسمان زمین تے جو انہیں دے ادھ وچ محض کھیرٹن کیتے پیدائیں کیتا۔
۱۸۔ جے اسان اپنے آپ کول دندلاوٹن کیتے کئی شے بناوٹن چاہیں ہاتے اسان انکوں اپنے نال بناوٹن ہا۔ اسان کر سگدے ہا۔
۱۹۔ اسان سچ کول کوڑ تے سیدے ہن تے او اندل بھیجا کڈھ سیدے او ڈہریں ڈہریں بچ ویندے تے

- تہا بڑے اتے تہا بڑی گاہیں دی وچ کیں افسوس۔ ۱
- ۲۰۔ جو آسانیں تے زمین وچ سمجھ کجھ اوہیں داہتے جو اوندرے کو لہوہن اوندی عبادت کیں نہ تکبر کریندن تے نہ ٹھکرن۔
- ۲۱۔ رات ڈہیندہ اللہ دی تسبیح کریندن تے کوڑ نیں گھڑیندے۔
- ۲۲۔ یا انہیں زمین وچ معبود بنا گدمن تے کیا او پیدا کریندن۔
- ۲۳۔ جے زمین تے آسان وچ اللہ دے سوا پے معبود ہون ہا تے انہیں وچ گھڑپے دے پے ہا۔ اللہ سیں ہر جا عرش دارب او پاک جو او آہن۔
- ۲۴۔ جو او کریندے اوں کیں کچھن والا کوئی نیں تے انہیں کیں کچھ ویسی۔
- ۲۵۔ کیا اوندرے سوا انہیں پے معبود بنا گدمن توں آکھ اپنی دلیل گمن آؤ۔ اے قرآن انہیں لوکیں کیتے دی جبرے میڈے نالہن تے میں کیں پہلے لوکیں کیتے دی بزرگی دا سبب انہیں وچ اکثر لوک سچائی کوں سناںدے نیں ایں واسطے منہ پھیر گھندن۔
- ۲۶۔ اسان تیں کیں پہلے جبرے رسول پٹھیں انہیں دو لے وھی کریندے ہاسے جو بے شک میں ہی ہک معبود آں تے میڈی عبادت کرو۔
- ۲۷۔ انہیں آکھئے رحمان خدا پتر بنا گدے او تے پاک تے سچ لے سہے جو او تے عزت والے بندن۔
- ۲۸۔ کہیں گال وچ اوں کیں ودھدے نیں تے معن ہوندرے حکم تے عمل کریندن۔
- ۲۹۔ او جانڈے جو انہیں دے اگو تے جو انہیں دے پچھو تے او معن ہوندی سفارش کریندن جیدے کیتے
- وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ ۚ وَلَا يَسْتَحْسِبُوْنَ ۙ
- يُسَبِّحُوْنَ اَيْلًا وَالتَّهَارَكَ لَا يَقُوْنَ ۝۲۱
- اَمْ اَتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ الْاِلٰهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْسِفُوْنَ ۝۲۲
- لَوْ كَانَ فِيْهِمَا اِلٰهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝۲۳
- لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُنْسَلُوْنَ ۝۲۴
- اَمْ اَتَّخَذَ وَاٰمِنَ دُوْبَةُ الْاِلٰهَةِ كُلُّ هٰتُوْا بَرَهٰنَكُمْ هٰذَا ذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِيْ وَذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِ بَلِّ اَلْتَّوْحٰفُ لَا يَعْلَمُوْنَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝۲۵
- وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحٰى اِلَيْهِ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُوْنَ ۝۲۶
- وَقَالُوْا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ۝۲۷
- لَا يَسْبِقُوْنَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ۝۲۸
- يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ۝۲۹

خدا را مافی ہنوسے تے او ہوندے ڈر کنیں کبندے رہ
ویندن۔

۳۰۔ تے جیرا انہیں وچو آکھے جو میں خدا دے سوا معبوداں
تے اسال اوکوں دوزخ وچ ٹیٹسوں تے خالیں کوں
اسال الیوس بدلہ ڈیندے ہیں۔

۳۱۔ کیا کافر تیں ڈبدرے جو بے شک آسمان تے زمین
جڑیئے ہوئے ہن تے اسال انہیں کوں انجراں کیستے
سے تے اسال پانی نال ہر شے کوں جیندا کیستے کیا او
نئیں منیدے۔

۳۲۔ تے اسال زمین وچ پہاڑ بٹائن تاں ہوا و مہوئیں
امب وچ نہ بھس و نجن تے اسال زمین وچ پلہلے پلہلے
راہ بٹائن تاں ہوا و راہ ڈیکھ سگن۔

۳۳۔ اسال آسمان کوں مضبوط چھت بٹائے تے او انہیں
دے نشانیں کنیں منہ پھرنیدن۔

۳۴۔ او ہور عین رات تے ڈیندے تے سمجھتے چندر کوں
پیدا کیستے تے ہر شے اپنے گھر دے پودھار بھری پئی ہے۔
۳۵۔ اسال تیں کنیں پہلے کوئی ایجھا انسان نئیں بٹایا جیکوں
بہوں وڈی عمر ڈتی ہوئے کیا توں مرونجیں تے او ہمیشہ
جیندے رہوں۔

۳۶۔ ہر کہیں موت و امرا چکھتے تے اسال چنگائی نال دی
تے لگائی نال دی تہا کوں از میسوں تے آخرتساں ساڈو
ولے۔

۳۷۔ تے جیسے کافر تیکوں بڈدن تیبے نال محض مذاق کریندن
کیا ایہو جیرا تہا ڈے مہودیں دیاں برائیاں ڈسیندے
تے او آپ رحمن دے ذکر کوں نہ منٹ والن۔

۳۸۔ انسان وچ سکھائی رکھی گئی ہے میں تہا کوں ضرور اپنے

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَلَيْسَ بِنَذِيرٍ لَهُ
جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا وِجَادًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ۝

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنسَانَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِنَّا تُرْجَعُونَ ۝

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ لَعَنُوا عَلَيْهِمْ وَلَعَنُوهُمْ
أَهْلًا الَّذِينَ يَنْذَرُ لَهُمْ يَذْكُرُ الْهُنَّ وَالْهُنَّ
هُمْ كَفَرُونَ ۝

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ فَأَوْفَى بِرَبِّكَ أَمْرًا فَلَا

تَسْتَعِجِلُونَ ﴿۳۹﴾

وَيَقُولُونَ فَبِئْسَ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۰﴾

نشان بڑھیاں تاس جلدی نہ منگو۔

۳۹۔ تے او آبدن جے تاس پچھے ء تے لے وعدہ کڈلن پورا تھیس۔

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ جے لے کافر جانڈے ہون با جو بڈل او اپنے مونہیں تے کنڈیں کنیں بھانہ ہٹا بگسن تے نہ انہیں دی مدد کیتی ویسی۔

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدًّا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ تے او عذاب انہیں تے ابھن کھٹ اوسی تے انہیں کوں حیران کر ڈیسی نہ انہیں کوں عذاب بٹاؤن دی طاقت ہوسی تے نہ انہیں کوں دھکی ملسی۔

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ

۴۲۔ تیں کنیں پہلے دی رسولیں تے مذاق کیتے گبن تے جنہیں مذاق کیتے ہوں مذاق انہیں کوں ولہیٹ گدرے۔

سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ توں آکھ بڑے تہا کوں رات ڈینہہ رحمن خدا دی پکڑ کنیں کوں بچیندے۔ اصل او اپنے رب دے ذکر کنیں منہ پھرنیدے پین۔

قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ یا کیا انہیں دے ایجھے معبود ہن جیرے ساڈے عذاب کنیں انہیں کوں بچا کھن۔ او تے اپنی مدد دی دی طاقت نیں رکھیندے تے نہ ساڈے مقابلے وچ انہیں دا کوئی سنگتی بن سگدرے۔

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مَتَاعًا يُصْحَبُونَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ سچ اے ہے اساں انہیں تے انہیں دے پیو بڑاڈے کوں بہوں سارا سامان بڑا ماسے تے انہیں دا زمانہ بہوں لمبا تھی گیا۔ کیا او بڑدے نیں جو اساں زمین کوں چودھار گھیندے اندے ہیں۔ کیا او بڑاڈے تھی ولین۔

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ نَارَ الْأَرْضِ تَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ توں آکھ میں تہا کوں محض دی دے نال ڈریندا پیان تے او بڑدے سب نہیئیں سترے جیلے انہیں کوں بڑا بڑا دینے

قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَتَمَعَ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْذَرُونَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے جے انہیں کوں تیبڑے رب دے عذاب دا جھڑکا بگے تے او ضرور آکھن ہائے اسوس اساں بے شک

وَلَكِنْ مَسْتَهْزِئَةٌ مِنْ عَدَائِبِ رَبِّكَ يَقُولُونَ بَلْ نَحْنُ غَالِبُونَ ﴿۴۸﴾

عالم ہا ہے۔

۴۸۔ تے قیامت دے بُزینہ اسان انصاف دیاں ترکریاں رکھسوں تے کہیں تے فراوی علم نہ کیتا ویسی تے جے راہی دے داٹے دے برابر وی کوئی عمل ہوسی اوکوں گھن اوسوں تے اسان حساب گھنٹ وچ کافی ہیں۔

۴۹۔ تے اسان موسیٰ تے ہارون کوں معجزے بُتن تے روشنی بُتی تے تے پرویز گاہیں کیے نصیحت بُتی تے۔

۵۰۔ (مثنیٰ الرحمن) جیرے اپنے رب کین اوں ویلے دی بُردن جڈاں او دھر ہون تے قیامت کین دی بُردے رو ویندن۔

وَهَذَا ذِكْرُ مُبَرِّكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۱﴾ تے اے برکت والا ذکر میرا اسان ہائے کیا تساں ایندا انکار کریندے؟

۵۲۔ تے میں کین پہلے اسان ابراہیم کوں عقل تے سنبھ بڑتا ہا تے اسان اوکوں چچی طراں جائدے ہا ہے۔

۵۳۔ جڈاں اوں اپنے پیرو تے اپنی قوم کوں آکھیا جو اے بت کیا بن جنہیں اے اگولساں بیٹھے رہندے؟

۵۴۔ انہیں آکھے اسان اپنے پیو جڈاں اے کوں انہیں دی عبادت کریندا بڑھے۔

۵۵۔ حضرت ابراہیم آکھے تساں تے تہا بڑے پیو جڈاں کھلی گمراہی وچ بن۔

۵۶۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈو سچ گھن آئیں یا ساڈے نال پٹ مریندا پئیں۔

۵۷۔ اوں آکھے سچ اے ہے جو تہا بڑا رب آسا میں تے زمین دارب میں انہیں کوں پیدا کیے تے میں تہا بڑے سامنے ایندا گواہ ہاں۔

۵۸۔ تے اللہ دی قسم میں تہا بڑے بتیں دے خلاف ضرور

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا تَظْلُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خُرْدٍ لَّأَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿۵۰﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۵۱﴾

الَّذِينَ يَحْسُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ الشَّكَةِ مُشْفِقُونَ ﴿۵۲﴾

وَهَذَا ذِكْرُ مُبَرِّكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۱﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ﴿۵۲﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ الشَّائِئَةُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿۵۳﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿۵۴﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۵۵﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿۵۶﴾

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۷﴾

وَتَاللَّهِ لَا كَيْدَ لَنَا بِكُمْ بَعْدَ أَنْ قُولُوا

- مُذَبِّرِينَ ۝
 جَعَلَهُمْ جُودًا إِذْ لَا يَكْتُمُونَ لَهُمْ لَعْنَهُمْ
 النَّبِيُّ رُجُوعًا ۝
 قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝
 قَالُوا سِعْفًا فَنَزَّلْنَاهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ آيَاتِنَا لَهُمْ
 قَالُوا قَاتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعْنَهُمْ
 يَسْهَلُونَ ۝
 قَالُوا أَمَنتُمْ فَذُكِّرْتُمْ ۝
 قَالُوا بَلْ فَعَلَهُ كَيْدُهُمْ هَذَا فَفَتَلُوهُمْ إِنَّ
 كَانُوا يَنْطِقُونَ ۝
 فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ الظَّالِمُونَ ۝
 ثُمَّ نَسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ
 يَنْطِقُونَ ۝
 قَالُوا أَتَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ
 شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۝
 أَوْ لَكُمْ إِلَهٌ غَيْرُهُ ۝
 قَالُوا لَا تَقُولُوا لِمَن كُفِّرُ وَلَا يَكْفُرُ
 قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۝
 قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝
 هَبْ تَذَكَّرِ كَرِيسًا جِرْمَ وَيْلَعٍ تَسَا اَتَمُولِ وَلِيسِ
 ۵۹۔ تے اوں انہیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا سولے وٹے
 بُت دے تاں جو او اونڈول آون۔
 ۶۰۔ انہیں آکھئے جو ساڈے معبودیں نال اے حشر کیں کیتے
 بے شک اون ظالمیں وچو ہے۔
 ۶۱۔ انہیں آکھئے اساں ہک جوان کوں جینکوں ابراہیم آہدن
 انہیں کوں گالیں کدھیندا سٹئے۔
 ۶۲۔ انہیں آکھئے اونکوں لوکیں دے سامنے گھن آڈتاں جو
 او کوئی فیصلہ کرن۔
 ۶۳۔ انہیں آکھئے اے ابراہیم کیا ساڈے معبودیں دا اے
 حشر تیں کیتے۔
 ۶۴۔ اول آکھئے اے کہیں تے کیتے اے دڈا کھڑے انہیں کیں
 پچھو ہے او الا سگدن۔
 ۶۵۔ ول او اپنے سرداریں دو ولین تے آکھئے نیں بیشک
 تساں ہی ظالم ہوے۔
 ۶۶۔ ول او جہوں شرمندو تے لا جواب تھی گئیں تے راکھئے
 نیں ایتیکوں پتہ جو اے الہندے نیں۔
 ۶۷۔ پچھیں حضرت ابراہیم آکھئے کیا تساں اللہ دے سوا انہیں
 دی عبادت کریندے جو جیرمے نہ نفع پچھندن تے نہ تہاکوں
 نقصان پچھندن۔
 ۶۸۔ افسوس تہا ڈے اتے اللہ دے سوا بنہیں دی عبادت
 کیوں کریندے جو کیا تساں عقل نال کم توہمے گھندے۔
 ۶۹۔ انہیں آکھئے انیکوں ساڈو تے اپنے معبودیں دی مدد
 کرو جے کجھ کرٹے دے تاں۔
 ۷۰۔ اساں آکھیا اے بھاتوں ابراہیم تے ٹھڈی تھی دینچ
 تے اونکوں پچا گھن۔

۷۱۔ تے انہیں گندے سلوک و ارادہ کہتے تے اساں انہیں کوں ناکام کر ڈتے۔

۷۲۔ اساں اونکوں تے لوط کوں اوں جاتے پھلے سے جینکوں اساں ساریں جہانیں وچ برکت ڈتی ہائی۔

۷۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یوسف یعقوب ڈتے سے تے اساں ساریں کوں نیک بنائے۔

۷۴۔ تے اساں انہیں کوں امام بنائے تے اوساڈے حکم نال ہدایت دیندے بن تے اساں انہیں دو چچی گا لہیں دی تے نماز پڑھن دی تے زکاۃ ڈیون دی وحی کہتی تے اوساڈی بندگی کریندے بن۔

۷۵۔ تے لوط کوں اساں اوں کوں فیصلے دی طاقت نے علم ڈتا تے اساں اونکوں اوں وسی کنیں پھائے جیڑھی گندے کم کریدی ہائی بے شک اوں جہوں گندی تے نافرمان قوم ہائی۔

۷۶۔ اساں اونکوں اپنی رحمت وچ داخل کہتے بے شک اونیکیں وچوہا۔

۷۷۔ تے نوح کوں یاد کرو میں ساکوں میں کنیں پہلے سڈیے تے اساں اوندی دعا سٹی تے اونکوں تے اوندے پیر کوں بہوں وڈی تکلیف کنیں پھایا۔

۷۸۔ تے اساں اوندی اوں قوم دے خلاف مدد کہتی میں ساڈی نشانیں کوں جھٹلائے تے بے شک او گندی قوم ہائی تے اساں انہیں ساریں کوں غرق کر ڈتا۔

۷۹۔ تے داؤد تے سلیمان کوں دی جڈاں اور رُہ دے مقدمے وچ فیصلہ پئے کریندے بن۔ جڈاں قوم دے عام لوک اوں کوں تباہ کر گئے بن تے اساں انہیں دے فیصلے دے گواہ ہاں۔

وَأَذُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكَوَلَّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٣﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهْدُونَ بَأْمَرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عِبِيدَ ﴿٧٤﴾

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرَارِ ۚ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ فَسِقِينَ ﴿٧٥﴾

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٦﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَخَتْ فِيهِ غَمَرُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لَكُمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٩﴾

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمًا ۚ وَكُلًّا آتَيْنَاهُمْ خُزُنًا وَعِلْمًا ۚ وَ
سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ تے اساں سلیمان کوں اصل گال سمجھا ڈتی ہائی تے
اساں انہیں ساریں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈتا ہا
تے اساں پہاڑیں کوں داؤد دی خدمت وچ لاڈتا ہا
او خدا دی پاکیزگی بیان کریندے ہن تے کچھ دی تے
اے اساں کر سگدے ہا سے۔

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُخَفِيَكُمْ مِنْ
بَنِيسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ تے اساں اوں کوں تہاڈے کپتے کپڑے بناوٹ سکھا
ڈتا ہا تاں جو او تہا کوں تکلیف کنیں پچھا دے کیا لتاں
شکر کریندے ہا۔

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا دَاوُدَ ۖ وَكُنَّا يُكَلِّمُ شَيْءٌ
عَلِيمِينَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ تے سلیمان دی خدمت کیتے بہوں رکھی ہوا لائی ہا سے
جیرمی اوندے حکم نال اوں زمین دو چلدی ہائی جیندے وچ
اساں برکت رکھی ہائی تے اساں سبھ کچھ چاندے ہیں۔

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُفُوضُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
عَمَّا دُونِ ذَلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ تے کچھ بہوں باغی لوک ایتھے دی بن جیرے اوندے
کیتے ٹہیاں مرنیدے ہن۔ تے ایندے علاوہ پے کم دی
کریندے ہن تے اساں انہیں دے نگران ہا سے۔

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ ۖ أَنِّي مَسْنِي الضُّرَّ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے ایوب جڈاں اوں اپٹے رب کوں سڈیا جو بیشک
میں تکلیف تے ڈکھ وچ ہاں تے توں بہوں رحم کرن
والا ہویں۔

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ فَكُشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا
لِّلْعَبِيدِينَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے اساں اوندی دعا کوں قبول کیا تے جیرھا اوں کوں
ڈکھ ہا اوں کوں بٹا ڈتا تے اوں کوں تے اوندے ڈپر کوں
تے اوں جو جنیں نہیں کوں اپٹے ولو رحمت ڈتی تے عبادت
کرن والیں کیتے اے نصیحت۔

وَإِسْمَاعِيلَ ۖ وَإِذْ يُرِي سَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الضَّالِّينَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے اسماعیل تے ادریس تے ذوالکفل کوں اے
سارے مبر کرن والے ہن۔

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے اساں انہیں کوں اپنی رحمت وچ داخل کیا بیشک
اونیک بن۔

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ

۸۸۔ تے ذوالنون (یونس) جڈاں او کوں ریح کے ٹر گئے تے

عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَنَكَ ۖ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۸﴾

اونکوں یقین پا جو اسان اونکوں اصولیگ نہ کریوں تے
میںیں وچ ساکوں سبیلے تے اکھیں جو تہیڑے سوا کوئی
معبود نہیں توں پاک ہویں بے شک میں ظلم کرن والیں
وچو ہاں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمْرِ ۚ وَكَذَٰلِكَ
نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۹﴾
وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿۹۰﴾

۸۹۔ اسان اوندی دعا کوں سٹیا تے مونجھ کنیں پچایا
تے ایویں اسان مومنین کوں بچیندے ہیں۔
۹۰۔ ذکر کیا کوں دی جڈاں اوں اپنے رب کوں سبیلے
لے میڈے رب توں میکوں کلبا نہ چھوڑتے توں ساریں
کنیں چنگا وارث ہوں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ
زَوْجَهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ
يَدْعُونَكَ رَغَبًا وَرَهَبًا ۚ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ تے اسان اوندی دعا کوں سٹیا تے اونکوں بچلی ڈتے
سے تے اوندی زال کوں دی تندرست کر ڈتے
بے شک لے سارے لوک چنگے کیں وچ جلدی کریندے
ہن تے ساکوں پیارناں دی تے ڈرناں دی سبیلے
ہن تے ساڈے ابو عا جزی کریندے ہن۔

وَالَّتِي أَحْصَيْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ تے جیں اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی تے اسان
اوندے اتے اپنا کلام لبایا تے اسان اونکوں تے اوندے
پتر کوں دنیا کیے بک نشان بنائے۔

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُونِ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ بے شک اے تہاڈی امت بک امت تے میں
تہاڈا رب ہاں تہاں میڈی عبادت کرو۔

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ إِلَهِنَا
رُجُوعٌ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ تے انہیں اپنے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے ونڈ
گدھا لے سارے ساڈو ولسن۔

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعِيدٍ ۖ وَإِنَّا لَهُ كَلِيمُونَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ تے جیرھانیک کم کر لیں تے مومن ہویں اوندی
کوشش دی ناقدری نہ کیتی دیسی تے بے شک اسان
علیں کوں لکھیندے پئے ہیں۔

وَحَرَّمْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ أَهْلَ كَلْبَ ۖ إِنَّهُمْ لَا
يَرْجِعُونَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ تے اسان جیرھی وستی کوں تہا کیے حرام جے او
اتھاں ولا دل آون۔

۹۷۔ تے جڈاں یاہوج تے ماہوج کھول ڈتے ولین تے
اوہراچی تے جھکی جا توپ کے پھیل ولین۔

۹۸۔ تے سجا وعدہ کوہر آویں تے کافریں دیاں اکھیں حیرانی
دی وجرکنیں پٹیاں رہ ولین تے آکھن بائے افسوس
اساں تے این کنیں غافل باسے تے سچ لے ہے جو اسال
ظالم باسے۔

۹۹۔ اساں تے اللہ دے سوا جیندی عبادت کریندے ؎
سب دوزخ دا بل بن تاساں سارے ایندے وچ بھرو۔

۱۰۰۔ جے او معبود ہون باتے لے دوزخ وچ رہیں ہا
لے سارے اوندے وچ پئے رہن۔

۱۰۱۔ تے اوندے وچ چکیاں ملین تے او اوندے وچ
کئی گال نہ سنن۔

۱۰۲۔ بے شک جنہیں کیے این کنیں پہلے اساں چپکے سلوک دا
وعدہ کر چکے ہیں او این دوزخ کنیں پریں رکھئے ولین۔

۱۰۳۔ او اوندی کوئی نہ سنن تے جمیوں انہیں دے دل کر لین
اوین ہمیشہ رہن۔

۱۰۴۔ وڈی تول وڈی پریشانی دی انہیں کول مونجہا کر لیں
تے فرشتے انہیں کول بلن تے آکھن اے او ڈینہر جیندا

تہا ڈے نال وعدہ کیا گیا ہا

۱۰۵۔ جڈاں اساں آسمان کول الیوس ولہیوس جیوں بنیاں
کھائی کول ولہیٹ گھنن جیوں اساں پہلے پسیدا
کیئے الیوس ولا پسیدا کر لیسوں۔ لے ساڈا وعدہ ۷ بیشک
اساں کرن والے ہیں۔

۱۰۶۔ تے اساں زبور وچ نصیحتیں دے بعد اے کھہ ڈتے
جو بے شک این زمین دے اوہے وارث تھیں جیرھے
میدے نیک بندے ہوسن۔

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ
حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿۹۷﴾

وَاقْرَبَ الْوَعْدَ الْحَقِّ فَذَٰهِيَ شَاحِصَةٌ أَبْصَارُ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْيِلْنَآ قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۹۸﴾

إِنَّمَا وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿۹۹﴾

لَوْ كَانَ هَٰؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهُآ وَكُلٌّ فِيهَا
خُلْدُونَ ﴿۱۰۰﴾

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿۱۰۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿۱۰۲﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنْفُسُهُمْ خُلْدُونَ ﴿۱۰۳﴾

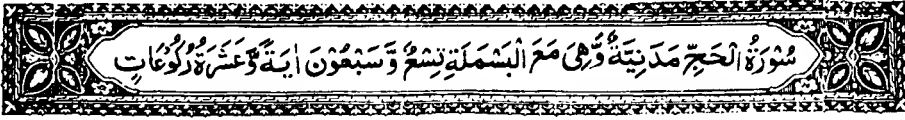
لَا يَخْرُجُ لَهُمُ الْفَرَغُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
هَٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۱۰۴﴾

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَآءَ كَنَاطٍ لِّلْكَتَبِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَّعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿۱۰۵﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿۱۰۶﴾

نہ

- ۱۰۷۔ بے شک ایندے وچ عبادت والی قوم کیتے ہک سینا۔
 ۱۰۸۔ تے اساں تیکوں دنیا کیتے رحمت بٹا کے پیٹھے۔
 ۱۰۹۔ توں آکھ جو میڈے اتے مھن اے وحی تھیندی ۶
 جو تہا بڑا خدا ہک کیا تاں اے گال منسو۔
 ۱۱۰۔ تے جے او پھر وچن تے توں آکھ جو میں تاں ساریں کوں
 ہکا گال کر ڈتی ۶ تے میکوں پتہ نہیں جو جیرھا تہا بڑے نال
 وعدہ کیا گئے او کو لہو ۶ یا بریں ہے۔
 ۱۱۱۔ بے شک او ظاہر گال کوں وی چاٹے تے جیڑھی تاں
 لکیندے ۶ او مکوں وی چاٹدے۔
 ۱۱۲۔ تے میں نہیں چاٹدا جو او تہا بڑے کیتے آزمائش یا بک
 وقت تیں فائدہ ۶۔
 ۱۱۳۔ اوں آکھے اے میڈے رب حق نال فیصلہ کرتے
 ساڈا رب رحمان تے کافرو تہا بڑی گالیں تے اوں کیں
 ہی مدد مہکی ویندی ۶۔
- إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عِبَادِينَ ۱۰۷
 وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ۱۰۸
 قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ ۖ
 فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ۱۰۹
 فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُلْ أَذْنُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنِ أَذْرَىٰ
 أَقْرَبُ أَمْرٍ يَعْبُدُ مَا تُوعَدُونَ ۱۱۰
 إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ۱۱۱
 وَإِنِ أَذْرَأْنِي لَعَلَّهُ فِتْنَةً لِّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ
 حِينٍ ۱۱۲
 قُلْ رَبِّ اٰخِرُكُمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ
 عَلَىٰ مَا تَصِفُوْنَ ۱۱۳



سورت حج مدنی ؎ تے بسم الثنال ایندیاں ۷۹ آیات تے ۱۰ رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ②
- يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذْهِلُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَهَٰهُم بِسُكْرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ③
- وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ④
- كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مِّنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑤
- يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّ لَكُمْ وَنَقَرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَقَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرْذَلُ إِلَىٰ آدِلٍ الْعُصْرِ لَكِنَّا لَا نَعْلَمُ مَن بَعْدَ عِلْمِ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے وڈیوں والا تے دل ول رحم کرن والا ؎
- ۲۔ اے لوکو! اپنے رب کئیں ڈرو بے شک قیامت دا نزلہ بہوں وڈی شے ہے۔
- ۳۔ جڈاں تساں ڈیکھو ہر کھیر پلاوڈ والی تربیت جیکوں کھیر پلیدی پئی ہوئی او بھل دیسی تے ہر حمل والی تربیت حمل سٹ ڈیسی تے توں لوکیں کولں و پھلدا ہو یا ڈیکھیں تے او و پھلے ہوئے کا ؎ نہ ہوسن تے بے شک اللہ دا عذاب وڈا سخت۔
- ۴۔ تے لوکیں وچو کجھا نیجھے ہن جیرے اللہ دے متعلق بغیر علم دے بحث کریندن تے ہر مردود شیطان دے پچھو ٹرون۔
- ۵۔ اوندے متعلق فیصلہ ؎ جو بے شک جیرھا انہیں نال سنگت لیسی تے بے شک او اوکوں گمراہ کر ڈیسی تے اوکوں دوزخ دے عذاب دو گھن دیسی۔
- ۶۔ اے لوکو جو تساں دل اٹھن وچ شک وچ ہوئے تے اساں بے شک تہا کوں پہلے مٹی کئیں پیدا کیا با پچھیں نطفے کئیں دل چوڑن والی شے کئیں تے پورے لوتھرے کئیں تے ادھورے لوتھرے کئیں تاں جو اساں تہا پڑے اتے ظاہر کر ڈیوں تے رحیم وچ کہ مدت تیں جے تیں اساں چاہندے ہیں رکھندے ہیں تے دل اساں تہا کوں پال دی شکل وچ کدھیندے ہیں دل تساں جواں تھیندے ؎ تے

فَإِذَا أَنْزَلْنَاهَا عَلَيْهَا الْمَاءُ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَبْتَنَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝

تہاڑے وچ کچھ مرویدن تے کچھ پدے میچہ تھی ویدن
تاں جو علم دے باوجود انہیں کوں کچھ پتہ نیئیں بگلا۔ تے توں
زمین کوں اچڑیا ہویا بڑھیں تے جیلاں اساں اوندے اُتے
پانی لہندے یں تے او جو سب وچ آویدی ہوتے دھن
پئے ویدی ء تے ہر قسم دیاں سونھیاں رخصیاں جھاوٹ
پئے ویدی ء۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ النَّوْثَىٰ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

۷۔ اے ات گاہوں جو بے شک اللہ سچا ء تے بے شک
او موئیں کوں جیندا کریندے تے بے شک او ہر شے
تے قادر۔

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَا أَنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝

۸۔ تے بے شک قیامت آوٹ والی ء اوندے وچ کوئی
شک نیئیں تے بے شک اللہ سیئیں انہیں کوں اٹھلیس جیرے
قبریں وچ ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝

۹۔ تے کچھ لوک بن جیرے بغیر علم اللہ دے متعلق بحث
کریندن تے (انہیں کئیں نہ) ہدایت تے نہ روشن کتاب۔

ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُزِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ
الْحَرِيقِ ۝

۱۰۔ اپنے مونڈھے پھریندے تاں جو اللہ دے رستے کئیں
گمراہ کرے اوندے کیسے دنیا وچ دی ذلت تے قیامت
دے بُزینہ دی اساں اوکوں ساڑن والا عذاب پچیسوں۔

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيدِ ۝

۱۱۔ اے ات گاہوں ء جو تیلے سے ہتھیں پہلے پیٹھے تے
بے شک اللہ سیئیں بندیں تے ظلم کرن والا نیئیں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّبِعُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ
أَصَابَهُ خَيْرٌ لَّا طَمَآنٌ بِهِ وَلَٰكِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ
أَنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝

۱۲۔ تے کچھ لوک اللہ دی عبادت بے دلی نال کریندن تے
جے انہیں کوں بھلائی ملے تے خوشی تھی ویدن تے سہے
انہیں کوں تکلیف پہنچے تے مذہبی سیدھ وچ پھر ویدن
تے اے دنیا وچ تے آخرت وچ گھٹا ء تے اے کھلا
گھٹا ء۔

يَذْعَرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا
يَنْفَعُهُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝

۱۳۔ او اللہ دے سوا اوکوں سب بربندے جیرھا اوں کوں
نہ نفع تے نہ نقصان پہچا بگدے سبھ توں وڈی گمراہی ء۔

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرَّهُ أَقْرَبُ مِنْ تَفْعِلَهُ لَيْسَ
الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ③

إِنَّ اللَّهَ يَدْعُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ④

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَخِطُّ ⑤

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ
مَنْ يُرِيدُ ⑥

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَ
النَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑦

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالْدَّابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ
حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهَيِّئِ اللَّهُ فِتْنَةً
فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ⑧

يَا

۱۳۔ اونکوں سب سے جینا ڈکھ اوندے فاندے کنیں
زیادہ کو لہو بہوں گندہ آقاتے بہوں گندہ سنگتی ۴۔
۱۵۔ بے شک اللہ سیس مومنین کوں تے نیک کم کرٹ
والیں کوں باغیں وچ داخل کرلیسی جنہیں وچ نہراں
ونہدین تے بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

۱۶۔ جیرہا لقین رکھیندے جو اللہ سیس اوندی دنیا تے
آخرت وچ ہرگز نہ کرلیسی تے او آسمان تیں کہک ورہی
گھن ونچے تے ول کپ سٹے ول ڈیکھے جو کیا اوندی تدبیر
جیرہی اونکوں کا وڑ لویندی پئی ۵۔ اونکوں ہٹا سگدی ۶۔
۱۷۔ تے اسال ایویں ایکنوں کھلے کھلے نشان بنائے لہٹے
تے بے شک اللہ سیس جینکوں پابندے سدھارہ
ڈکھیندے۔

۱۸۔ بے شک جیرہے ایمان گھن آئن تے۔ ہودی تے صابی
تے عیسائی تے مجوسی بن گھن تے مشرکن بے شک اللہ سیس
انہیں دے درمیان قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کرلیسی بیشک
اللہ سیس ہر شے تے مگران۔

۱۹۔ کیا تولں ڈبلائیں جو بے شک جو زمین وچ تے آسمانیں
وچ تے سمجھ تے چندر تے تارے تے پہاڑ تے درخت
تے ڈنگر تے بہوں سارے لوک اللہ سیس وی فرمانبردار
کریندے پین تے بہوں سارے ایتھے بن جنہیں دے
کیتے عذاب دا فیصلہ تھی چکے تے جینکوں اللہ ذلیل
کرے اوندا کوئی عزت ڈیولن والا نیس۔ بے شک اللہ
جو چاہندے کریندے۔

۲۰۔ ڈو بھڑا کے ٹولن جیرہے اپنے رب دے معاملے
وچ بھڑے پین تے جیرہے کافر انہیں کیتے بھادے
کپڑے بنائے گیشن تے انہیں دے سیریں تے بہوں تے

هَذِهِ خَصَصْنَا فِي رَبِّهِمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن تَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ
رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ⑨

پانی ٹسیا ویسی۔

۲۱۔ جیڑھا انہیں دے ڈھیں وچ او دی تے چڑھ دی مکل ویسی۔

يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝

۲۲۔ تے انہیں کیتے بھٹورے ہوسن لوہے دے۔

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝

۲۳۔ جیڑاں وی او باہر نکلتاں وا ارادہ کر لیں عم کنیں پچن کیتے ولا اوندے وچ دلائے ولین تے آکسی لے ساٹن والا عذاب بھوگو۔

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

۲۴۔ بے شک مومنین کوں تے نیک کم کرن والیں کوں باغیں وچ اللہ داخل کر لیں جنہیں وچ نہاں و بندیاں پیال ہوسن اوندے وچ انہیں کوں سونے دے کنگن پلائے ولین تے موتی تے اوندے وچ کپڑے ریشم دے ہوسن۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجَلِّونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا، وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝

۲۵۔ تے چگیں گا لیں دو انہیں دی راہنائی کیتی ویسی تے تعریف آے راہ دکھائے ولین۔

وَهُدُوا إِلَى الْمَنَافِيقِ ۝ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ الْحَنِيدِ ۝

۲۶۔ بے شک جیڑھے کافرن تے اللہ دے راہ تے مسجد حرام کنیں جینکوں اسان سارے لوکیں کیتے بٹلے رکیندن جیڑے برابر اتھاں رہن والیں کیتے تے جگن دے رہن والیں کیتے تے جیڑھا ظلم نال اوندے وچ جگن پیدا کریندے اسان اونکوں دکھ والا عذاب ڈھیسوں۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً يَنْعَاكُفُّونَ فِيهِ الْبَاءُ وَمَنْ يُؤْذِنْ فِيهِ بِالْحَرَامِ يُظْلَمْ ظُنْفُوهُ مِنْ عَذَابِ الْإِثْمِ ۝

۲۷۔ تے جیڑاں اسان ابراہیم کوں بیت اللہ دے نال رہن وا موقع جوتا ہاسے تے آکھیا ہاسے جو توں میڈا شریک نہ بنادیں تے میڈے گھر کوں طواف کرن والیں کیتے تے کھڑکے عبادت کرن والیں تے رکوع تے سجدہ کرن والیں کیتے پاک کر۔

وَلَاذِبُوا إِلَىٰ بُرْهَنِهِمْ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تَشْرِكُ فِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝

۲۸۔ تے لوکیں کوں حج کیتے سب کوں تیزو ٹردے تے تھکیں ہوئیں سواریں تے ہر ادن راہ تو ادن جیڑھا بریں

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۝

ہوسی تے کھڑے پئے ولین۔

۲۹۔ تاں جو او بکین اپنے منافعے تے اللہ دے ناں دا ذکر کرن مقرر بڑ نہیں وچ ایں واسطے جو اوں انہیں کول بنگر ڈھور بٹن۔ تاں انہیں داس کھاو تے جکھے تے فقیر کول وی کھاو۔

۳۰۔ ول او اپنے گند دھون تے نڈراں پوریاں کرن تے ایں پرانے گھر دا طواف کرن۔

۳۱۔ گال لے ہے جو جیرما اللہ دی عزت والی جہیں دی عزت کریندے تے اوندے رب دے نزدیک لے اوندے کیتے چکا » تے تہا بڑے کیتے بنگر حلال کیتے گئیں سوائے انہیں دے جیرمے تہا کول بڑے گئیں تے تاں بتیں دی پلیتی کیں بچو تے کوٹیں گالیں کنیں وی بچو۔

۳۲۔ تے اللہ دی توحید کول منوتے شرک کنیں بچو تے جیرما شرک کر لیسے تے او ایویں ہے جیویں آسمان کنیں دھائے پئے تے پکھی اونکول جھپ چیندن یا اونکول ہوا اڈار کے پریں دی جاتے سٹ آوے۔

۳۳۔ لے ایویں ہے تے جیرما اللہ دی نشانیں دی عزت کریندے تے لے دلیں دا تقویٰ »۔

۳۴۔ مقررہ وقت تیں ایندے وچ تہا بڑے کیتے فائدہ » تے ول اوندے ولن دی جا او پرانا گھر۔

۳۵۔ تے ہر قوم کیتے اسان قربانی دا طبع مقرر کیتے تاں جو او اوندے اتے اللہ دا مال کھن ات گالوں جو اوں انہیں کول بنگر بٹن تے تہا بڑا بکو معبود تاں اوندی فرمانبرداری کرو تے عاجزی کرن والیں کول خوشخبری بڑے

۳۶۔ جہیں دے اکو اللہ دا ذکر کیتا ونجے تے انہیں دے دل

لَيَسْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَاسِ الْفَقِيرِ ﴿٢٩﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُؤْتُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوُّوا بِأَلْبَتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٠﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣١﴾

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحَابٍ ﴿٣٢﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَىٰ الْقُلُوبِ ﴿٣٣﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لَّذِكْرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٥﴾

الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ

عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْبُقْيَى الصَّلَاةَ وَمَا رَزَقَهُمْ
يَنْفِقُونَ ﴿۳۷﴾

کعب ویندن تے جیرھا بڑکھ آوے اوندے اتے صبر
کریندن تے نماز ٹھہاکے پڑھدن تے جو اسال بڑتے
اوندے وچ خرچ کریندن۔

وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا حَافِظٌ فَادْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا
وَجَّيْنَا جُنُوبَهَا فَكَلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَ
الْمَعْتَدَ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے قربانی دے اٹھ وی اسال تہا بڑے کینے اللہ
سے عزت والے نشان بٹائن تے انہیں وچ تہا بڑے کینے
چوگانیاں تے انہیں کول قطاریں وچ کھڑا کے انہیں تے
اللہ داناں گھنوتے جیڑاں او پاسیں سے بھر دے
یہوں تے انہیں دا گوشت کھاؤ تے چپ چپا تے غریبیں
کول تے فقیروں کول دی کھاؤ تے ایویں اسال انہیں

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۹﴾

کول خدمت وچ لائے سے تاں جو تہاں شکر کرو
۳۸۔ انہیں قربانیاں داماس تے خون اصلو اللہ تیں نیں
پہنچدا تے اللہ سٹیں کول تہا بڑا تقویٰ پہنچدے ایویں
اللہ سٹیں انہیں کول تہا بڑی خدمت وچ لائے تاں جو
تہاں سدھارا بڑ کھاؤ تے اللہ سٹیں دی وڈائی بیان
کرتے نیں کرن والیں کول خوشخبری بڑے۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ بے شک اللہ سٹیں مومنین دا بچاؤ کریندا رہی
ہے بے شک اللہ سٹیں کہیں دی خیانت کرن والے تے
منکر کول پسند نیں کریندا۔

أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ جیر سے لوکیں نال جنگ کیتی دیندی » انہیں
کول مقابلے دی اجازت ایں واسطے جو انہیں تے ظلم
کیا گئے تے بے شک اللہ انہیں دی مدد تے قادر۔

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَهْدَمَتْ صَوَامِعُ وَبُيُوعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ جیر سے گھریں کہیں ناحق کدے گئے گیئیں محض ایں
واسطے جو انہیں آکھے جو ساڈا رب اللہ تے ہے
اللہ سٹیں لوکیں کول ہک بے کہیں پریں نہ کریندا تے
گر جے تے یہودی دیاں عبادت گاہواں تے میتاں
جنہیں وچ اللہ دا بہوں ناں یاد کیا دیندے تباہ کر

ڈتیاں وچن ہا تے جیرھا اونڈی مدرکیسی اللہ سیس
ضرور اونڈی مدرکیسی بے شک اللہ سیس طاقتور
تے غالب۔

۳۲۔ جے اساں انہیں کور زمین وچ طاقت ڈیودوں
تے لے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈسین تے نیکی دا کم
ڈسین تے برائی کیں رکین تے ساریں کہیں دا انجام
اللہ دور۔

۳۳۔ تے جے اویکیوں جھٹلیندن تے این کیں پہلے نوح
دی تے عاد تے ثمود دی قوم دی جھٹلایا ہا۔

۳۴۔ تے ابراہیم تے لوط دی قوم۔

۳۵۔ تے مدین والیں دی جھٹلائے تے موسیٰ کور
دی جھٹلایا گئے میں کافریں کور وسمی ڈتی تے
دل میں انہیں کور پکڑا گدھے تے میڈا پکڑن کینھا
۳۶۔ کتیاں وستیاں ہن جنہیں کور اساں تباہ کر ڈتے
جراو ظلم کریندیاں پیاں ہن تے او ہٹی اپنے چھتیں
تے ڈٹھیاں پین تے کھو اہڑیے پین تے اچیاں
ماڑیاں تباہ وسمی گئیں۔

۳۷۔ کیا او زمین وچ نیس ٹریسے جوا انہیں دے دل
سمجھن والے وسمی وچن ہا یا کن سنن والے وسمی وچن تے
بے شک اکھیں اندھیاں نیس تھیندیاں تے اصل دل
اندھے تھیندن جیرھے سنیں دین۔

۳۸۔ اوتیں کیں جلدی عذاب ممکن تے اللہ اپنے
وعدے دی اصلو غلات درزی نیس کریندا تے یحک
کہ ڈینہہ جیرماتساں گنبدے عیڈے رب دے
نزدیک ہزار سال دے برابر۔

۳۹۔ تے کئی وستیاں ہن جنہیں کور اساں مہلت ڈتی

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنْهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ ۚ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿۳۲﴾

وَإِنْ يَكْذِبْ بِكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَإِسْرَافِيلُ ۖ وَتُؤَدُّ

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۖ

وَاصْبِرْ مَدِينَةَ وَلَدٍ مُّوسَىٰ ۚ أَتَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
تُحْمَ أَخَذُوا لَهُمْ ۚ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۳۳﴾

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبَنُو مُعَظَّلَةٍ وَفَصَّرِ
مَشِينِ ﴿۳۴﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْمُ الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الضُّلُورِ ﴿۳۵﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مَّا تَعُدُّونَ ﴿۳۶﴾

وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

أَخَذَتْهَا ۖ وَإِلَى الصَّيْرِ ۝

تے او عالم بن دل میں انہیں کوں پکڑیئے تے ساریں
میڈرووٹے۔

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كَلَمٌ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝

۵۰۔ توں آکھ لے لوکو میں معن تہا بڑو کھلا کھلا بڑاون ڈالا
ہاں۔

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ۝

۵۱۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک کم کریندن انہیں
کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۝

۵۲۔ تے جیرے ساجے نشانیں دے بارے وچ ساکوں
ہراون دی کوکشتش کریندن او دوزخی ہن۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَنَبَّأَ إِلَهُ الشَّيْطَانُ فِيْ أَمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ۝

۵۳۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی نبی تے رسول نہیں پھیا
سوائے ایندے جو جیرے ویلے اوں نبی کوئی خواہش کیتی
تے شیطان نے اوندی خواہش وچ رکاوٹ پاتی۔ شیطان
دی ہر رکاوٹ کوں اللہ سیس بٹا ڈتے دل اللہ سیس اپنے
نشان مضبوط کریندے تے اللہ سیس بہوں چاٹن والا تے
بہوں سیانما۔

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ ۖ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝

۵۴۔ تاں جو او شیطان دی رکاوٹیں کوں انہیں لوکیں کیتے
فتنہ بناوے جنہیں دے دلیں وچ بیماری تے دل سخت
ہن تے بے شک ظالم ڈاڈھی دشمنی وچ پین۔

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

۵۵۔ تے تاں جو او لوک جنہیں کوں علم ڈتا گئے او جاٹ
گھن جو بے شک او سچ تیلے رب ولوتے اوندے
اتے ایمان گھن آون تے دل انہیں دے دل اوندے آگوجھک
ونجن تے بے شک اللہ سیس منن والیں کوں سدھے راہ
دو ہدایت ڈیون والا۔

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِزِيلَةٍ مُنْهَ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ
عَقِيمٍ ۝

۵۶۔ تے کافر ہمیشہ اس شک وچ رہن جے تیں ابھن
گھت انہیں تے تباہی نہ آونجے یا ہر شے ختم کر ڈیون دے
ڈینہر دا عذاب آونجے۔

أَنَّكَ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا

۵۷۔ اوں ڈینہر بادشاہت مروت اللہ دی ہوسی او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي حَبْتِ التَّعْلِيمِ ﴿۵۸﴾

انہیں دے درمیان فیصلہ کر لیں تے مومن نیک کم کرن والے
نعمتیں والی بہشت وچ رسن۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا قُلْ إِنَّكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ تے کافر تے ساڈی آیات کوں جھٹلاوٹن والے کیتے
ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ
خَبِيرُ الزَّاهِقِينَ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ تے جنہیں اللہ دے رستے وچ ہجرت کیتی تے ماریے
گیٹن یا مرگین اللہ سیس انہیں کوں بہوں چنگا انعام
ڈیسی تے بے شک اللہ سیس ساریں کنیں چنگا رزق ڈیوٹن

والاء

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَكَ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
حَلِيمٌ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ انہیں کوں ضرور انجی جاتے داخل کر لیں جبرمی اولپند
کر لیں تے بے شک اللہ بہوں جائز والا تے مڈھا۔

ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِقَ بِهِ ثُمَّ لَمْ يَأْتِ
عَلَيْهِ لِيَنْصَرِتْهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اے ایویں ہے جبرما اتنی سزا ڈیوے جتنی اونکوں
تکلیف ڈی گئی، ول اوندے خلاف بغاوت تھی دے نہجے اللہ

ضرور اوندی مدد کر لیں بے شک اللہ سیس بہوں مہات
کرن والا تے بخشش والا۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿۶۳﴾

۶۲۔ اے ات گاہوں جو اللہ سیس رات کوں ڈینہہ وچ
تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے بے شک اللہ سیس
سنن والا تے ڈیکھن والا۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ
مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ

۶۳۔ اے ات گاہوں جو بے شک اللہ حق تے جھیکوں او
اللہ دے سوا سب دین او کوٹرتے بے شک اللہ سیس

وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۶۴﴾

اچاتے وڈا۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً زَنْتَضِجُ
الْأَرْضَ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۶۵﴾

۶۴۔ کیا تیں نیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سیس بھرکنیں مینہ
دیندے تے زمین سادی تھی دیندی بے شک اللہ سیس
بہوں مہربان تے واقعی با خبر۔

لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۶﴾

۶۵۔ جو کجھ آسماں تے زمین وچ سب انداز بے شک
اللہ سیس بے نیاز تے توکل دے قابل۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ

۶۶۔ کیا توں ڈیکھنیں بے شک اللہ سیس تہاڈے کیتے کم وچ لا

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَيُسْكَ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِذَنبِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَوَدُّ
رَاحِمٌ ۝

ہوتے جو کچھ زمین پرچ پڑیں ہوندے مکمل سمندر وچ چل دیں
تے آسمان کوں روکی کھڑے تال جو زمین تے زڈھ پڑے
سوائے اوندے حکم دے بے شک اللہ سیں لوکیں نال بہوں
مہربان تے ول ول رحم کرن والا ۷

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝
لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَاسِكُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَاكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى
مُسْتَقِيمٍ ۝

۶۷۔ تے اوہو جس تہا کوں زندہ کیے ول تہا کوں مرلیں ول
تہا کوں زندہ کرلیں بے شک انسان ناشکر ۷
۶۸۔ ہر قوم کیے اسماں قربانی دا طریقہ بیانے او اپنے طریقے نال
قربانی کرین تے او تیبے نال ایں معاملے وچ نہ بھڑن
توں اپنے رب دو سڈ بے شک توں سدھے راہ تے
ہوں۔

وَإِنْ جَدُّوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

۶۹۔ تے جے او تیبے نال بحث کرن تے توں اکھ جوتیاں
کریندے؟ اللہ بہوں جانڈے۔

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ۝

۷۰۔ اللہ سیں تہا بے درمیان قیامت دے ڈینڈہ فیصلہ کرلیں
جیندے وچ تساں اختلاف کریندے؟

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

۷۱۔ کیا توں جانڈا نیں جے اللہ سیں جانڈے جو آسمان
تے زمین وچ بے شک اے کتاب وچ موجود تے بیشک
اے اللہ کیے سوکھا ۷

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ
وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝

۷۲۔ تے او اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیندے
کیے اللہ سیں دلیل نیں لہاں تے انہیں کوں ایندا کوئی
علم تے ظالمیں ادا دی کاہ نیں۔

وَإِذَا تَنَادَوْا عَلَيْهِمْ أَيْنَ تَابَتْ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكْرُ يَكْذِبُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتَّبِعُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ تُبْشِرُونَ
ذُلَّكُمْ النَّارُ وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ
الْمُصِيفِينَ ۝

۷۳۔ تے جڈیاں انہیں تے ساڈیاں کھل آیتاں پڑھیاں
ویندن تے کافریں دے منڈ بڈہیں او وشیج ویندن۔ اے
تھی سبکدے جیرے آیتاں سُنیدے پین انہیں تے او
حکمہ کرڈیوں توں اکھ بڑے جو کیا میں تہا کوں ایں کین
وی زیادہ بُری خبر ڈیواں اے بھاہ جیندا اللہ سیں کافریں
نال وعدہ کیا ہونے تے اے بہوں بُرا لکھا ۷

۷۴۔ اے لوگو! بک بال ڈسی ویندی ۷ اوکوں غور تال
سٹو بے شک تال میکوں التدرے سواسٹیندے ۷
اوسارے کٹے رل کے دی ہک مکھی اعلو پیدائیں کر
سبکدے تے جے مکھی انہیں کنیں کئی شے کس گئے
اوں کنیں ولا نیئیں گمن سبکدے۔ منگن والا وی تے
جیں کنیں منگیا ویندے او وی کمزور۔

۷۵۔ انہیں التدریس دی جیوس حق با قدر نیئیں کیتی
بے شک التدریس بہوں طاقت والا تے غالب۔

۷۶۔ اللہ فرشتیں وچرو وی تے انسانیں وچر رسول چٹا
رہی۔ بے شک اللہ بہوں سنن والا تے بہوں ڈیکھن
والا ۷۔

۷۷۔ جو انہیں دے ساٹے بے تے جو انہیں دے پچھو ۷ او
سبھ جانڈے تے سارے معاملے اوہیں دو وٹن۔

۷۸۔ اے مومن! رکوع کرو تے سجدہ کرو اپنے رب دی
عبادت کرو تے چنگے کم کرو تال جو تال کامیاب تھیو۔
۷۹۔ تے التدرے راہ وچ پوری پوری کوشش کرو اوں
تہا کوں جن گدے تے دین وچ تہا ڈے کیے کوئی تنگی نی
بٹائی۔ تہا ڈے پیو ابراہیم دا مذہب اوں تہا ڈا ناں مسلمان
رکھے ایس کنیں پہلے دی تے ہن دی تاں جو رسول تہا ڈو گوہ
ہرے تے تال باقی دنیا تے گواہ ہوو۔ تال نماز پڑھو تے
زکوٰۃ ڈیو تے التال چوڑے رہو او تہا ڈا مولا ۷ تے آتا ۷
تے او بہوں چنگا آتا تے کیجا چنگا اداوی ۷۔

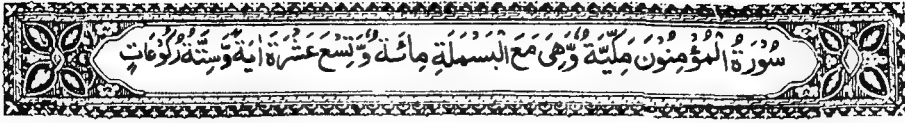
يَا أَيُّهَا النَّاسُ صُِرْبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا
وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۚ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الظَّالِمُ وَلِلظَّالِمِ ۝

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ ۝

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ ۚ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَتَّى جِهَادُهُ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ
أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۚ مِنْ
قَبْلُ وَفِي هَذَا يَكُونُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ
الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝



سورة مومنون مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۹ آیات تے ۶ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگئے
 ۲۔ مومن کامیاب تھی گئیں۔
 ۳۔ جیرے نمازیں وچ عاجزی کریندن۔
 ۴۔ تے جیرے بے ہودہ گاہیں کیں منہ پھر گھندن۔
 ۵۔ تے جیرے زکوٰۃ ڈیندن۔
 ۶۔ تے جیرے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کریندن۔
 ۷۔ سوائے انہیں زلیں دے یا جنہیں تے انہیں دے سچے ہتھ
 ۸۔ تے جیرے سوا بی گال دی خواہش کرے او
 ۹۔ تے جیرے اپنی امانتیں تے اپنی وعیدیں دا خیال رکھیندن۔
 ۱۰۔ تے جیرے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
 ۱۱۔ لے او وارثن۔
 ۱۲۔ جیرے بہشت دے وارث تھین تے او دے وچ
 ۱۳۔ تے اسان انسان کوں سنی مٹی دے ست کیں پیدا
 ۱۴۔ ول او نکوں اسان لطف بٹائے تے ارام نال رہن آلی
 ۱۵۔ ول لطفے کوں چٹن والا بٹائے تے ول او چٹن
 والے کوں پوٹی بٹائے ول اوں پوٹی کوں پڑی بٹائے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②
 الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ③
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④
 وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤
 وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ⑥
 إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦
 فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑧
 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدٍ هُمْ دُعُونَ ⑨
 وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑩
 أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑪
 الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑫
 وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ⑬
 ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْقَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ⑭
 ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا

الْعِظْمَ لِحِمٍّ ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ
فَتَبَرَّكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿۱۵﴾

ول اوں پڑی تے ماس چڑھائے سے ول اوں کوں بی شکل
وچ گھن آئے ہیں تے بابرکت او ذات جبرمی ساریں
کینیں چگی بناوٹ والی»۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَكَيْتُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ ول تساں ایندے بعد مر سو۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ ول تہا کوں قیامت دے ڈیہنہ اٹھایا ویسی۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا قَوْمَكُمْ سَبْعَ طَرَائِفٍ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْفَلْقِ
غَفِيلِينَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اساں تہا بڑے اتے ست راہ بناؤں تے اساں
مخلوق کینیں غافل نے رہندے۔

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ
رِثًا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَدْ رُؤُونٌ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے اساں آسمان کینیں ہک اندازے نال پانی ہاٹے
ول اوں کوں زمین وچ کھڑائے سے تے اساں اوں کوں
گھن وچن تے وی قادر ہیں۔

فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ ثَجِيلٍ ۖ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَوَاكِهِ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ول اوں دے نال اساں تہا بڑے واسطے باغ بناؤں
کھیں دے تے انگوریں دے انہیں وچ تہا بڑے کیتے بہوں
سارے میوے تے تساں انہیں وچ کھندے»۔

وَشَجَرَةٍ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدِّهْنِ
وَصِنْجٍ ۖ وَلَا يَلِيزِينَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے ہک درخت جبرما طور سینا کینیں نکلدے جیدے
وچو تیل نکلدے تے کھاوٹ والیں کیتے بوڑے۔

وَأَنَّ لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْتَفِيكُمْ بِمَا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے بے شک تہا بڑے کیتے ڈیگہیں وچ سبق اساں
تہا کوں انہیں دے ڈیگہیں وچو پلیندے ہیں تے انہیں
وچو تہا بڑے کیتے بہوں سارے نفعے ہن تے انہیں کوں
کھندے وی ہوسے۔

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے انہیں تے ڈیڑی تیں تہا کوں سوار کیتا دیندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
اللَّهُ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے اساں نوح کوں اونڈی قوم دو پٹھیا ہا سے تے
اول آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو اوں دے علاوہ
تہا بڑا بیا کوئی معبود کاہنیں کیا تساں تقویٰ اختیار نوں
کریںدے۔

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ

۲۵۔ اونڈی قوم دے کافر سرداریں تے وڈیریں آکھئے اے تساں
آلی کار بندہ» اے چاہندے جو تساں کینیں وڈاڑن وچے تے

مَلِكَةً ۖ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝

جے اللہ چاہتا ہے فرشتے لینا اسل پہلے اپنے پیو بڑا پس
کنیں لے گال نیں سٹی۔

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُهْتَبُ بِهِ جَنَّةٌ ۖ فَمَا تَعْلَمُونَ لَهُ جَنًّا ۝

۲۶۔ اے آدمی! جیر جا پا گل تمی کھئے تساں کجھ مدت تیں
ایکول بڑیکھو (ایدا کیا تھیندے)

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنْتُ بُونٌ ۝

۲۷۔ اوں اکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر اے میوں
جھیلندن۔

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَوَحْيُنَا
فَإِذَا جَاءَ أَهْرَبْنَا ۖ وَقَارَ السَّنُورُ ۖ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ نَفْسٍ مِّنْ نَّاسٍ ۖ وَاهْلِكِ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُمْ
مُغْرَقُونَ ۝

۲۸۔ اسل اونو وحی کیتی جو توں ساڈی اکھیں دے سائے
تے ساڈی وحی نال بیڑی بٹا تے جیرے ویلھے ساڈا مکم
اوسے تے نیں آونجے ہر شے وچو بڑو بڑو جوڑے
تے اپنا پٹر نال گھن کے ٹر پڑو سولے اوندے جیندے
کیتے ساڈا پہلا مکم تھی چکے تے ظالمیں دے متعلق میڈے
نال کوئی گال نہر او تے پڑسن۔

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغُورِ الظَّالِمِينَ ۝

۲۹۔ جیلھے توں تے تیڈے نال آے بیڑی تے بہرہ وچو
توں اکھ سبھ مثال اللہ دیاں ہن جیں ساکوں ظالم قوم کنیں
بچائے۔

وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزَلًا مُّبْرَكًا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنزِلِينَ ۝

۳۰۔ تے توں اکھ اے میڈے رب توں میوں برکت
آلی جاتے ہا تے توں چنگا بھاوٹ والا ہوں۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ ۖ وَإِنْ كُنَّا لَلْبَتِلِينَ ۝

۳۱۔ بے شک ایندے وچ بہوں سارے نشان تے
اسل امتحان گھنڈے ہن۔

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ۖ وَوَحْيُنَا
فَإَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ ۖ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم

۳۲۔ دل اسل انہیں دے بعد کئی قوماں پیدا کیں۔

۳۳۔ تے انہیں وچ دی ناہیں وچو رسول پٹھیں جو
تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے سوا تہا بڑا کوئی معبود
نیں کیا تساں بچدے نوڑھے۔

۲

مِنْ إِلَهِ غَيْرِهِ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

۳۴۔ اوندی قوم دے کافر و بیڑیں تے جیرے آخرت دی
ملاقات دے دی منکر ہن اکھئے تے اسل انہیں کوں ایں
دنیا وچ مالدار بنایا یا لے تساں جیہاں بندہ اوکھدے

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ ۖ وَآتَرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ ۖ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

تَشْرَبُونَ ﴿۳۵﴾

جیرمی شے تساں کندے ۴۰ او ہو پیندے جو تساں
پیندے ۴۰

وَلَيْنَ اطْعَمْتُمْ بِشَرٍّ مِّنْكُمْ اِنْكُمْ اِذَا
لَا حِسْرَتُونَ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے جے تساں اپنے جہیں بندے دی فرمانبرداری
کیتی تے بے شک تساں گھاٹا پاوٹن والیں وچو تھی ولسو
۳۶۔ کیا اے تہا جے نال وعدہ کریندے جو تساں جڈاں
مرو لیسو تے مٹی بن ولسو تے پڈیاں تے تساں ولا کڈھیں
ولسو۔

اَيُّعِدُّكُمْ اَنْتُمْ اِذَا امِشْتُمْ وَكُنْتُمْ تُرَاكِبًا وَعِظَامًا
اَنْتُمْ مُّخْرَجُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ جیرمی کہاں دا وعدہ کیا دیندے ایسوں عقل نیں میندی

هِيَاهُنَّ هِيَاهُنَّ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اے محسن ساڈی دنیاوی زندگی ۴۰ اساں مروے ہیں
تے اساں جیندے ہیں اساں ولا اٹھالے کا ۴۰ ناں ولسوں
۳۹۔ اے کب آدمی ۴۰ جیرھا اللہ تے کوڑ گڑی کھڑے تے
اساں ایندی گالیں کوں لے میندے۔

اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمُتَوِّثِينَ ﴿۳۹﴾

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اِفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ
لَهٗ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ اوں آکھے اے میڈے رب میڈی مدد کر جو انہیں
جھٹلائے۔

قَالَ رَبِّ اَنْصُرْنِي بِمَا كَذَبْتُوْنِ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اوں آکھے اے لوک کجھ عرصے دے بعد شرمندہ تھی
ولیں۔

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصِخَّرَ لِدُومِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ انہیں کوں اوں عذاب پکڑیے جیندی خبر ڈتی گئی ہائی
تے اساں انہیں کوں لکھیں آلی کار بناڈتے تے عالم قوم
کیتے لعنت۔

فَاَخَذَ نَهْمُ الصَّيْحَةِ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَهُمْ غُشَاةً
فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ دل انہیں دے بعد اساں بیاں قوماں پیدا کیتن۔
۴۴۔ کوئی دی امت اپنے وقت کیں نہ اگر تھیدی ۴۰ تے نہ
پچھو رہے بگدی ۴۰۔

ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿۴۵﴾
مَا تَسْبِيْحُ مِنْۢ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَنْتَازِحُونَ ﴿۴۶﴾

۴۵۔ دل اساں ساندھو لاند رسول پٹھے جڈیں کہیں امت
دو اوڈا رسول آئے انہیں اوکوں جھٹلائے اساں کجھ لوک کوں
کجھ دے بعد ہلاک کریندے گئے ہیں تے اساں انہیں
کوں قصے بناڈتے تے نہ منٹ والی قوم تے لعنت۔

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ اُمَّةٌ رَّسُوْلَهَا
كَذَّبُوْهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيْثًا
فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۷﴾

- ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
عَالِينَ ﴿٢٥﴾
فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا
عِبَدُونَ ﴿٢٦﴾
كَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٢٧﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَحْتَدُونَ ﴿٢٨﴾
وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى
رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٢٩﴾
يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾
وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونِ ﴿٣١﴾
فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حَبِيبٌ بِمَا لَدَيْنَا
قَرِحُونَ ﴿٣٢﴾
فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ جِئْنِي ﴿٣٣﴾
أَيَحْسَبُونَ أَنَّنَا نُمِدُّ لَهُمْ مِنَ الْقَالِ وَبَنِينَ ﴿٣٤﴾
نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٥﴾
إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٣٦﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٣٨﴾
- ۴۶۔ ول اسان موسیٰ تے اوندے بھرا بارون کوں اپنے
نشان تے کھلی کھلی دلیل نال پیٹھے۔
۴۷۔ فرعون تے اوندے سردارین دو تے انہیں تکبر کیتے تے
اے اپنے آپ کوں بہوں وڈا سمجھدے ہن۔
۴۸۔ انہیں آکھئے کیا اسان وڈا اپنے جہیں بندیں کوں
من گھنوں تے انہیں دی قوم ساڈی باہمی۔
۴۹۔ انہیں دوناں کوں جھٹلا جتے تے تباہ تھیون والیں
وچوڑن گئے۔
۵۰۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈتی متاں او ہدایت پاوون۔
۵۱۔ تے اسان ابن مریم تے اوندی ما کوں نشان بنا ئے
تے انہیں کوں ہک اچی جاتے پناہ ڈتی جیرمی سکون
آلی تے چشنے والی ہائی۔
۵۲۔ اے رسولو! تساں پاک چیزاں کھاؤ تے چبکے کم کرو
بے شک میں جواڈھا چاڈال جو تساں کریدے ہ؟
۵۳۔ تے بے شک تہاڈی اے جماعت بکا جماعت تے
میں تہاڈا رب ہاں تساں میں کیں ڈرو۔
۵۴۔ انہیں خدا دے حکم کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے دنگدے
تے ہر گولہ اپنی اپنی جاتے خوش۔
۵۵۔ تو انہیں کوں ہک مدت میں غفلت وچ چھوڑ دے۔
۵۶۔ کیا او خیال کریندن جو اسان جیرمی انہیں دی مال تے
پتہریں نال امداد کریندے پئے ہیں۔
۵۷۔ تے انہیں کوں نیکیں وچ ودھیندے پئے ہیں۔ اصل او
سمجھیندے نیں۔
۵۸۔ بے شک اولوک جیرمی اپنے رب کیں کمہند۔
۵۹۔ تے جیرمی اپنے رب دی آیات کوں منین۔
۶۰۔ تے جیرمی اپنے رب دا کہیں کوں شریک نیں بنیدے

- وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿١١﴾
- ۶۱۔ تے جو انہیں کوں ملے او لوکس کوں بڈیندن تے انہیں دے دل ات بگاہوں بڈرند جو انہیں اپنے رب دوولٹے۔
- أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيٰثِ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَهُمْ عِلْمٌ بِمَا يُنْفِقُونَ ﴿١٢﴾
- ۶۲۔ ایسے لوک نیکیں وچ جلدی کرن والن تے اونکیں وچ ہک ڈوبھے کنیں ودھن والن۔
- وَلَا يُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا مَكْتُوبٌ يَّتَنَقَّصُونَ ﴿١٣﴾
- ۶۳۔ تے اسان کہیں جان کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف لے بڈیندے تے ساڈے کنیں ہک کتاب جیرھی سچ الیدی ۶ تے انہیں تے علم نہ کیا ویسی۔
- بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿١٤﴾
- ۶۴۔ اصل انہیں دے دل ایں کنیں غفلت وچن تے انہیں دے کم ایندے سواہے ہن جیرھے اوکریندن۔
- حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْزُونَ ﴿١٥﴾
- ۶۵۔ چڈاں اسان انہیں دے امیرس کوں عذاب نال پکڑوں تے او ہوں ویسے دھاڑ پٹا شروع کرڈیندن۔
- لَا تَجْعَلُوا لِلْيَوْمِ مِتًّا لَّا تَنْصَرُونَ ﴿١٦﴾
- ۶۶۔ آج نہ بٹر بے شک ساڈے ولو تہا کوں کوئی امداد نہ ملی۔
- قَدْ كَانَتْ آيَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَلَنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ تُنْكِرُونَ ﴿١٧﴾
- ۶۷۔ میڈیاں آیتاں تہا کوں پڑھ کے ٹنایاں ویندیاں ہن تے ٹساں کھڑیں دے بھر پھر ویندے ہا دے۔
- مُتَكَبِّرِينَ ۖ بِهِ سِيرُوا فَمَنْ يُهْجَرُونَ ﴿١٨﴾
- ۶۸۔ تکبر کریندے ہا دے تے اوندے متعلق بے ہودہ بگاہیں کریندے ہا دے۔
- أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩﴾
- ۶۹۔ کیا انہیں ایں گال تے غور نہیں کیا یا انہیں دوا (دھوا) آئے جیرھا انہیں دے پیو بڈاڈے کوں نہ ملیا ہا۔
- أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٢٠﴾
- ۷۰۔ یا اپنے رسول کوں انہیں سنا تا نہیں ایں واسطے اوندا انکار کریندے پین۔
- أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآلَتْهُمُ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٢١﴾
- ۷۱۔ کیا اوہدن جو لے پاگل اصل اوتے انہیں دو سچ گھن کے آئے تے انہیں وچو اکثر حق کوں چنگا نہیں جاڈے تے بے سچ انہیں دی خواہشیں دے پچھو ٹر داتے
- وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ

عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝

ونچے ہا۔ اصل اسان انہیں دونہیت گھن کے آئے ہیں
اواپنی نصیحت کنیں منہ پھریندن۔

أَمْ نَشَاءُ لَهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رِبَاكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ
الْوَزِينِ ۝

۷۳۔ کیا توں انہیں کنیں چٹی منگدیں تے تیرے رب دی
بُت چنگی ۛ تے اچنگا رزق ڈیوٹ والا ۛ۔

وَأَتَاكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

۷۴۔ تے بے شک توں انہیں کوں سدھے راہ دوسٹینیں

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
لَنَكُونُوا ۝

۷۵۔ تے بے شک جیسے آخرت کوں نہیں منیدے
اوسدھے رستے کنیں ہٹن والین۔

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُؤُ
إِلَى طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

۷۶۔ تے جے اسان انہیں تے رحم کروں تے جیرا انہیں
کوں دکھ پنچا پئے ہٹاڈیوں تے اواپنی منہ زوری وچ
ودھ ولسن۔

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُم بِالْعِدَابِ فَمَا اسْتَكَوُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَعُونَ ۝

۷۷۔ تے اسان انہیں کوں عذاب ناں پکڑیا (ول دی) اور
اپنے رب دے اگے جھکے تے نہ عاجزی کیتی۔

كَذَّ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسُوُونَ ۝

۷۸۔ تے جیلھے اسان انہیں تے بہوں سخت عذاب
دا درکھولیا تے او ہوں ویلھے مایوس تے موکھے مٹی
گئے۔

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝

۷۹۔ او ہو ۛ جنیں تہاڈے کیتے کن اکھیں تے دل بناں۔
بہوں گھٹ جیرا تاساں شکر کریندے ۛ۔

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

۸۰۔ او ہو ۛ جنیں تہا کوں زمین وچ کھنڈائے تے تاساں
ہوندو کھٹے کیتے ولسو۔

وَهُوَ الَّذِي يُنْجِي وُبَيِّتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَ
النَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۸۱۔ او ہو ۛ جیرا جیندا کریندے تے مریندے تے رات
تے ڈینہ دا اگے پچھو آوٹن ہوندے مکم ناں کیا تاساں عقل
نال کم نومے گھندے۔

بَلْ قَالُوا امْشِلْ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ ۝

۸۲۔ اصل انہیں او باگال کیتی ۛ جیرا جی پہلے لوک کریندے
ہن۔

قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنَّا
لَنَبْعُوُونَ ۝

۸۳۔ کہدن کیا اسان جیلھے مرولیوں تے مٹی تے ٹپیاں
تھی ولسیوں ولا اٹھائے ولسیوں۔

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

۸۴۔ اے وعدہ ساڈے نال تے ساڈے پیوڑاؤں نال پہلے دی کیا گیا ہا اے پہلے لوکیں دیاں کہا نیائن۔

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۸۵۔ توں آکھ ڈسو زمین تے جو اندے وچ کیندے کیتے ہے جے تساں جاندے۔

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝

۸۶۔ او آکھن اللہ دے کیتے کیا تساں نصیحت نو ہے پکڑیندے۔

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

۸۷۔ توں آکھ ڈسو ست آسمانیں تے عرش عظیم دا رب کون

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

۸۸۔ او آکھن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ کیا تساں اللہ کنیں نو ہے ڈردے۔

قُلْ مَنْ مَلِكُوتِ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۸۹۔ توں آکھ ہر شے دی بادشاہی کیندے ہتھ وچ او پناہ ڈیندے او دے خلاف پناہ کوئی نیں ڈیندا ہے تساں جاندے۔

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ۝

۹۰۔ او آکھن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ تساں کتے جادو کیتے دیندے۔

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

۹۱۔ اساں انہیں دو حق گنن کے آئے ہیں تے او اندے انکار کرٹ والین۔

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ وَمَا كَانَ مَعَهُ وُن إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ۝

۹۲۔ اللہ سیئں کوئی پتر نیں بنایا تے او دے نال پیا معبود دی کوئی نیں ناں تاں ہر معبود اپنی پیدا کیتی شے کون انج گنن دے با تے کھ بہیں معبودیں تے چڑھا ئی کر ڈیوں ہا اللہ پاک اوں کنیں جو اے آہن۔

عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

۹۳۔ او غیب تے حاضر کوں جاندے تے جینکوں او شریک بیٹن انہیں کنیں اپا۔

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ۝

۹۴۔ توں آکھ اے میٹے رب جے توں میگوں ڈکھا ڈیویں جی رہا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

۹۵۔ اے میٹے رب توں میگوں ظالم قوم وچ نہ بنایاں تے بے شک اساں طاقت رکھیندے ہیں جو اساں

وَأَنَا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا وَعَدُوا لَقَدْ رَوَوْا ۝

- تیکوں بڑکھالوں چیرھا انہیں نال اسان وعدہ کیئے۔
- ۹۷۔ توں گندیں گاہیں کوں چبگائی نال پریں کر
اسان بہوں جانڈے میں جو او آبدن۔
- ۹۸۔ تے توں اکھ لے میڈے رب میں شیطان دی شرارتیں
کنیں تیلہی آم شام منگداں۔
- ۹۹۔ تے لے میڈے رب میں آم شام منگداں جو لے
میڈے سائے آون۔
- ۱۰۰۔ تے میرے ولیمے انہیں دجو کہیں ہک کوں موت آویسی
تے او اکھسی میوں ولا پٹھ۔
- ۱۰۱۔ تاں جو میں اتھاں نیک کم کراں جیرمی جاہ کوں چوڑا یاں
لے اصونہ تھیں بے شک لے ہک گال لے جیرمی
او کریندا پٹے تے انہیں دے پچھو پردہ قیامت لے
ڈینہ تیں۔
- ۱۰۲۔ تے جہاں دھوتوں دجایا ولسی تے اول ڈینہ انہیں وچ
کوئی سقاوت نہ ہوسی تے نہ اوہک ڈوہجے دا حال پچھسن۔
- ۱۰۳۔ تے جیندے وزن باری ہوسن اوہے لوک کامیاب
تھی ولسن۔
- ۱۰۴۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن اوہے لوک ہن جنہیں
اچھے آپ کوں گھالے وچ پیٹے دوزخ وچ ہیش رہن
- ۱۰۵۔ بھا انہیں دے من ساڑ ڈیسی تے او اونڈے
وچ کالے دھوں تھی ولسن۔
- ۱۰۶۔ کیا تہا ڈے اتے میڈیاں آیتاں نہ پڑیاں ویندیاں
ہن تے تہاں اوندا انکار کریندے ہاوسے۔
- ۱۰۷۔ انہیں اکھ لے ساڈے رب ساڈی بد بختی ساڈے
لے غالب آگئی ہائی تے اسان گمراہ قوم ہاوسے۔
- ۱۰۸۔ لے ساڈے رب ساکوں اتھوں کڈھ جے اسان
- إِذْ فَعَّ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ النَّيْتَةِ زَحْنُ أَعْلَمَ بِنَا
يَصِفُونَ ۙ
- وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ۝
- وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ۝
- حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝
- لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ۝
- فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ۝
- فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝
- وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝
- تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۝
- أَلَمْ تَكُنْ أَيْنَمَا تَشَاءُ عَلَيْنَا كُنُفًا يَوْمَ
تُكْفَرُونَ ۝
- قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ ۝
- رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا

ظَلُمُونَ ﴿۱۰﴾

قَالَ اخْسُؤْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿۱۱﴾

ولا اوں کوں تے بے شک اساں عالم رہسوں۔

۱۰۔ او آکھی پریں دوزخ وچ وچو میڈے نال گال نہ کرو۔

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۱۔ بے شک میڈے بندیں وچو ہک ٹولہ آہل ہا لے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں ساکوں بخش ڈے ساڈے اتے رحم کرتون بہوں چنگا رحم کرن والا ہیں ۱۲۔ تساں انہیں تل مذاق کریندے ہا دے لے تیں جو انہیں تہاکوں میڈی یاد مہلا ڈتی تے تساں انہیں نال کھلے ہا دے۔

فَاتَّخَذَ تَوَهُّمُهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُم ذِكْرِي وَلَكُمْ مِنَّهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک میں آج انہیں کوں انہیں دے صبردا بدلہ ڈلیاں بے شک اوہے کامیاب تھیون والے۔

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَارِقُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ او آکھی تساں زمین وچ کئی سال رہ گئے جو۔ ۱۵۔ او آکھن اساں ہک ڈیہنہ یا اوند کجھ تھ رہ گئے ہیں گٹن والیں کیں کچھ گھن۔

قُلْ لَّكُمْ لَيْسَتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿۱۵﴾

قَالُوا لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ فَفَعِلَ الْعَاقِبُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ او آکھی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے جو بے تساں چاندے ہو۔

قُلْ إِنْ لَّيْسَتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَكْفَرْتُمْ كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ کیا تساں لے خیال کریندے ہا دے جو میں تہاکوں بے کار پیدا کیے تے بے شک تساں میڈون والا ٹے طہو

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اللہ سیں اچی شان والا ہا دشاہ تے حق اوندے سوا کوئی ہیا معبود نہیں اوعزت آے عرش دار رب

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے جرحا اللہ دے سوا کہیں بے کوں معبود نہیں اوندی اوں کیں کوئی دلیل کا نہیں تے بیشک اونداحساب محض اوندے رب کیں ہے تے بے شک کافر کامیاب نہیں تھیندے۔

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ لَا يَتَمَنَّاهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے توں آکھ لے میڈے رب توں بخش تے توں رحم کرتے توں بہوں چنگا رحم کرن والا ہوں۔

وَقُلْ رَبِّ اعْمُرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۲۱﴾

سُورَةُ التَّوْحِيدِ رَبِّهِ ذَرَاهِي مَمَّ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ وَثِيْثُونَ اِيْتَهُ وَتَبِعَهُ رُكُوعَاتٌ

سورة نور مدنی ہوتے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۵ آیات تے ۹ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے ناں نال جیرا بن مگلے ٹوٹوں والا تے ول ول رم کرن والا ۱۰
- سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ②
- ۲۔ لے سورت اساں اینکوں ہلٹے تے اساں فرض کیتے ایندے اتے عمل تے اساں ایندے درج کھلیاں کھلیاں آیات ہلائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔
- الرَّابِعَةُ وَالْثَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ③
- ۳۔ زنا کرن والی تربیت تے جوان بوناہیں دجو ہر ہک کوں سو کوڑے مارو تے جے تساں اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان ایندے دے تے اللہ دے دین دج تساں انہیں بوناہیں نال نرمی نہ کرو تے انہیں بوناہیں دی سزا مومنین دی ہک جماعت ڈیکھے۔
- الرَّانِي لَا يَنْكُحُ إِلَّا رَابِعَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالرَّابِعَةُ لَا يَنْكُحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُزْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ④
- ۴۔ زنا کرن والا مرد محض زنا کرن والی تربیت نال صحبت کریندے یا مشرک کرن والی نال تے زنا کرن والی تربیت نال محض زنا کرن والا مرد یا مشرک صحبت کریندن تے مومنین تے لے گال حرام کیتی گئی ۱۰
- وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَدْبَعَةٍ شَهَادَةٍ فَاجْلِدُوهُمْ ثَلَاثِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ⑤
- ۵۔ تے جیرے لوک پاک تربیتیں تے الزام لیندن تے ول اوچار گواہ نہیں ایندے تے انہیں کوں اسی کوڑے مارو تے انہیں دی گواہی کڈاہیں دی قبول نہ کرو تے ایسے لوک نافرمان۔
- إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑥
- ۶۔ سوائے ایندے جیرے لوک ایندے بعد توبہ کرن تے اصلاح کرن تے بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے مہربان۔
- وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شَهَادَةٌ

إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
يَاللَّهُ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑩

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ⑪

وَيَذَرُوهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
يَاللَّهُ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ⑫

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ⑬

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑭

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآيَاتِكِ غَضَبَةً مِنْهُمْ لَا تَخْبَوهُ
سَأَلَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ⑮

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ⑯

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ قَالُوا لَكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ ⑰
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ لَسْتُمْ فِي مَا أَقَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑱

إِذْ تَلْقَوْنَهُ يَلَيِّنَتِكُمْ وَيَقُولُونَ يَا فَوَهِكُم مَّا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ⑲

اپنے سوا گواہ کوئی نہیں ہوندے تے ول انہیں وچ
ہر آدمی چار دفعہ اللہ دی قسم کھاوے جو او بے شک سپاہ
۸۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو بے شک او دے اتے
اللہ دی لعنت ہوئے جے او کوڑا ہوئے۔

۹۔ تے اوں ترمیم دی سزا ختم کر ڈیتی دیسی جے او
چار دفعہ اللہ دی قسم کھاوے جو او کوڑا ہوئے۔

۱۰۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو اللہ دی لعنت میڈے اُتے
ہوئے جے او مرد سپاہ۔

۱۱۔ تے جے اللہ دا فضل تے او دی رحمت تہا بڑے اتے نہ
بہندی تے بے شک اللہ توبہ قبول کرٹ والا تے سیانہ

۱۲۔ بے شک جنہیں تہمت لائی او تساں وچر ہک ٹولہ ہا
تساں اینکوں اپنے کیتے برا نہ سمجھ اصل او تہا بڑے کیتے
چنگائی ہر شخص انہیں وچر جیں جو گناہ کیتے اوں کوں سزا
ملی تے انہیں وچر جیڑا وڈا گناہ گار ہا او دے کیتے وڈا
عذاب۔

۱۳۔ اے گال سٹن دے بعد تے مومن مردیں تے مومن
تریمتیں اپنے متعلق چنگا گمان کیوں نہیں کیا تے اے
آہن جو اے وڈا کوڑا۔

۱۴۔ او چار گواہ کیوں نہیں گمن کے آئے تے جیلھے او
گواہ نہیں گمن کے آئے اللہ دے نزدیک او کوڑن۔

۱۵۔ تے جے تہا بڑے اتے دنیا تے آخرت وچ اللہ
دا فضل تے رحمت نہ ہندی تے تہا کوں تہا بڑے ایں
کم دی وجہ نال وڈا عذاب پہنچے ہا۔

۱۶۔ تے تہاں ہک بڑے دی زبان نال کوڑا سکھن بگ
پے تے اپنے مونہیں نال او آکھن بگ پے جیندا تہا کوں
کوئی علم نہ ہا تے تہاں ایکن سوکھی گال سمجھدے ہا دے

تے اللہ سے نزدیک بہوں و بڑی گال بانی۔

۱۷۔ تے جڈاں لے گال سٹی ہائی تساں لے کیوں نہ
آکھیا با جو لے ساڈا کم نیں جو اساں ایں گال کول ولا
آکھوں لے خدا توں پاک ہیں لے بہوں و بڑی تہمت۔

۱۸۔ جے تساں مومن ہوئے تے اللہ تہا کول نصیحت کریں
جو تساں ایجی گال ولا نہ آکھائے۔

۱۹۔ او اللہ تہا بڈے کیتے حکم بیان کریں تے اللہ بہوں
جانن والا تے بہوں سیاناں۔

۲۰۔ بے شک جیرے نوک لے چاہندن جو مومنین وچ
برائی پھیل و نہجے انہیں کیتے ایں دنیا وچ وی تے آخرت
وچ وی بڈکھ والا عذاب تے اللہ جاڈے تے تساں
نورے جاڈے۔

۲۱۔ تے جے تہا بڈے اتے اللہ دا فعل تے رحمت نہ ہندی
تے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے ول دل رحم
کرن والا۔

۲۲۔ اے مومن شیطان دے پیریں تے نہ مرو تے جیرھا
شیطان دے پیریں تے ٹر دے بے شک او
بے حیائی تے ناپسندیدہ مگاہیں دا حکم ڈیندے تے جے
اللہ دا فعل تے رحمت تہا بڈے اتے نہ ہوئے تہا بڈے
وچ کوئی کڈا ہیں پاک نہ تھیوے ہا تے اصل اللہ سئیں
جینکوں چاہندے پاک کریندے تے اللہ سئیں بہوں
سنن والا تے جانن والا۔

۲۳۔ تہا بڈے وچ فہمیت والے تے کھلا رزق رکھن والے
قسم نہ کھا وں جو او اپنے سکس کول تے مسکین کول تے مہاجرین
کول اللہ دے رستے وچ نہ ڈلسن اور معاف کرٹی تے
کچھ نہ آکھن کیا تساں نوہے چاہندے جو اللہ تہا بڈے گناہ

دَلَّوْا اِذْ سِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَّكَلَّمَ
بِهَذَا اَوْ سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿۱۷﴾

يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْذُوْا بِالْمَيْثِلَةِ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۸﴾

وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْآيٰتِ وَاللّٰهُ عَلَيْهِ حَكِيْمٌ ﴿۱۹﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشْجَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةِ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۰﴾

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهُ رُوْدِفٌ
رَّحِيْمٌ ﴿۲۱﴾

يَآٰيُهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ وَمَنْ
يَتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ وَالنَّكَرِ
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ
اَبَدًا وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يَزِيْزُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ سَبِيْعٌ
عَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾

وَلَا يَأْتِلْ اُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُؤْتُوْا
اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسْكِيْنَ وَالْمُهَاجِرِيْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا اَلَا يُحِبُّوْنَ اَنْ يَّعْفِيَ اللّٰهُ لَكُمْ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۳﴾

معاف کرے تے اللہ بہوں بخشش والا تے مہربان۔

۲۳۔ بے شک میرے لوک پاک تے سدھی سادی مومن عورتیں تے تہمت لیندن این دنیا تے آفرت وچ انہیں تے لعنت تے انہیں واسطے دلہا عذاب۔

۲۵۔ جڈاں انہیں دیاں زبانیں تے ہتھ تے پیرا انہیں نے عملیں دے خلاف گواہی ڈالین۔

۲۶۔ اوں دُسنہ انہیں کوں اللہ پورا تے درست بدلہ دے لے تے او چاٹ گھسن جہے شک اللہ سبھی ہی اصلوا فتح سج۔

۲۷۔ گندیاں گاہیں گندے مردیں واسطے تے گندے مرد گندی گاہیں کیتے ہن تے پاک گاہیں پاک مردیں کیتے تے پاک مرد پاک گاہیں کیتے ہن اے بری کیتے ولین اوں کینں جو کچھ او کہن۔ انہیں کیتے بخشش تے عزت والہ ذن

۲۸۔ اے مومنو اپنے گھریں دے سوا نہیں گھریں وچ نہ پیہو جے تیں پچھو نہ تے گھر والیں کوں سلام کرو اے تہاڈے کیتے چنگی گاہاں تاں جو تساں نصیحت حاصل کرو۔

۲۹۔ تے جے انہیں وچ کوئی دی نہ لے تے انہیں وچ نہ پیہو جے تیں تہا کوں اجازت نہ ڈتی وچے تے جے تہا کوں اکھیا ونچے ول و نچو تے ول و نچو اے تہاڈے کیتے زیادہ چنگی گاہاں تے اللہ تہاڈے عملیں کوں بہوں ہانڈے۔

۳۰۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تساں انہیے گھریں وچ پیہو جیرے وسوں نہ ہرن تے تہاڈا سامان ہرے انہیں وچ تے اللہ جانڈے جو تساں ظاہر کریندے تے لکیندے۔

۳۱۔ توں مومنین کوں اکھ ڈے جو اپنی اکھیں جھکیاں رکھن تے اپنی خرم گاہیں دی حفاظت کرن لے انہیں کیتے بہوں چنگا بے شک اللہ سبھی جانڈے جو او کریندن۔

۳۲۔ تے مومن ترمیمیں کوں اکھ جو اپٹیاں اکھیں جھکیاں

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَآيَاتُهُمْ وَآجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

يَوْمَ سَيُؤْفِكُهُمُ اللَّهُ وَيَنْهَهُمُ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٦﴾

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُذَنِّ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ازْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسَبِّحُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَى لَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣١﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

رکمن تے اپنی ٹھکانا دی حفاظت کرن تے اپنے سوتھپ
کوں ظاہر نہ کرن سوائے اوہدے جیہڑا ظاہر ہووے تے
اپنی چادر اپنے سینے تے سٹی رکمن تے او اپنے سوتھپ
کوں ظاہر نہ کرن سوائے اپنے پئے دے یا اپنے پھوتے
یا سورھیں تے یا پتھر تے یا سکتے تے یا بھرنی
تے یا بھرنی یا بھرنی تے یا ترمیت تے یا ہانہیں تے
یا اینجے پھویر تے جیہڑے بالغ نیں تھے یا اینجے ہاں
تے جہیں کوں ترمیت دے خاص تعلقات دا علم نیں تے
اپنے پیریں کوں زور نال مار کے نہ لڑن تاں جو پتہ بگ
وچے ظاہر تھی وچے او سوتھپ جیکوں او لکیندیاں پین
تے لے مومنو تساں سارے اللہ دو دھیان کرو تاں
جو تساں کامیاب تھی وچو۔

۳۳۔ تے تساں اپنی بیوہ ترمیت تے اپنی نیک بندیں تے
ہانہیں دیاں شادیاں کرو جے او غریب ہن تے اللہ انہیں کوں
اپنے فضل نال امیر کر ڈیسی تے اللہ بہوں وسعت ڈیو
والا تے جانٹ والا۔

۳۴۔ تے جیہڑے نکاح نیں کر سگدے او پاک رہوں
جے تیں اللہ انہیں کوں اپنے فضل نال امیر کر ڈیوے تے
جیہڑے غلام تہا بڑے نال لکھ پڑھ کرن چاہن تے تساں آزاد
کرن کیتے لکھ پڑھ کر گھو جے انہیں وچ چکائی ڈیکھو تے اللہ
دے اول مال وچو انہیں کوں ڈیو جیہڑا اول تہا کوں بڑے
جے ہانہیاں نیک رہوں چاہوں تے انہیں کوں برائی تے
مجبور نہ کرو تاں جو تساں دنیاوی زندگی دا سامان چاہو
تے جیہڑا انہیں کوں مجبور کر لسی تے بے شک اللہ سیں انہیں
دی مجبوری مے لجد بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۵۔ تے اساں تہا بڑو کھلے نشان لہان تے تہا بڑے کیں

فُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْحَكْنَ بَخْرَةً عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ
أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الْوَلَدَ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوَاتِقِ
النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبُونَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
وَمَنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوَنَّوْا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا إِنَّهُ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ۝

وَأَنذِرُوا الْأَيَّامَ مِنْكُمْ وَالضَّالِّينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَمَّا بِكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝

وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَأَوْهُمْ
مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۖ وَلَا تَكْرِهُوا فَتِيلَكُمْ
عَلَى الْبِعَازِ ۚ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصُنَا لَنَبْتَغِيَ غَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۖ وَمَنْ يَكْذِبْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ أَرْوَاحِهِمْ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ

خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾
 اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِثْلِهَا فِيهَا
 مُصْبِحٌ ۖ الْيَضْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
 دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
 وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
 نَارُ نُورٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ
 وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

پہلے لوگس دے مال وی ڈسین سے تے متقیں واسطے نصیحت۔
 ۳۶۔ اللہ آسمان تے زمین دا نور اوندے نور دی مثال ایویں
 ہے جیویں جالے وچ ڈلیا لالتا ہوئے تے ڈیوایشیہ
 وچ ہوئے تے شیشہ ایویں جیویں چکدا ہو یا تارا ہوئے
 اوں کوں زیتون دے مبارک وٹ دے اتل نال پایا گیا
 ہوئے نہ پودھی دے اتے نہ پچادی بھانویں اوں کوں بھان
 وی لگے تے اوتل اوں کوں آپے روشن کر ڈیوے تے نور
 دے اتے نور اللہ جینکوں پاہندے اپنے نور دہدیت
 ڈیندے تے اللہ سیس لوکس کیتے لے گا لہیں بیان کریدے
 تے اللہ ہر شے کوں بہوں چاندے۔

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
 يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٨﴾

۳۷۔ گھوس وچ بن اللہ سیس جنہیں دے اچا کرٹ داتے لوندے
 نال دا ذکر کرٹ دا حکم ڈتے۔ اوندے وچ غمخشا اوندی
 تسبیح کریندے رہ دیندن۔

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
 وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا
 تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٩﴾

۳۸۔ ایجھے لوک جنہیں کوں تجارت نے وپار اللہ دے ذکر
 کیں غافل نیں کرینداتے نماز پڑھن کیں تے زکاۃ
 ڈیوے کیں دی اوں ڈیہہ کیں ڈردن جیندے وچ
 دل تے اکھیں اپترجک ولسن

لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّنْ
 فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

تاں جو اللہ سیس انہیں کوں انہیں دے عملیں دا
 بہوں چنگا بدلہ ڈیوے تے اپنے فقل نال انہیں کوں
 ودعا وے تے اللہ جینکوں چاہے بغیر حساب دے رزق
 ڈیندے۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَنْخَسِبُ
 الظَّنُّ مَاءً ۖ هَٰذَا جَاءَهُمْ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ
 اللَّهَ عِنْدَهُ قَوْفَهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

۳۹۔ کافرین دے اعمال ایویں بن جیویں چکنی ریت دا
 میدان جینکوں ترسا پانی سمجھیندے تے جیڑاں اوندے
 نال اندے او کجھ وی نیں ہوندا تے او اللہ کوں اپنے
 کوں لہو پس تے او اوند پورا پورا حساب ڈیسے تے اللہ حساب
 جلدی گھنٹ والا۔

۴۱۔ یا الیوس ہن جیوس شہو سمندر وچ اندھارے ول ہک
بہرتے پی لہر ہوسے ول اوندے اتے جھڑ ہوسے اندھاریں
تے ول اندھاریں بڑن تے بے او ہتھ کڈھے تے اونکوں
ڈیکھ نہیں سگدا تے جیندے واسطے اللہ نورہ بناوے
اوندے واسطے کوئی نور نہیں۔

۴۲۔ کیا توں نہیں ڈیڈا بے شک جو کجھ آسمانی وچ تے
زمین وچ اللہ دی تسبیح پیا کریندے تے کجھ قطار ہمی
کھڑن تے انہیں وچ ہر ہک کوں اوندی نماز تے تسبیح
دا پتہ ۶ تے اللہ جو او کریندن اونکوں بہوں چاڑھے۔
۴۳۔ زمین تے آسمان دی بادشاہی اللہ دی ۶ تے ہوندو
دلے۔

۴۴۔ کیا توں نہیں ڈیڈا جو اللہ جھڑکوں ہوسے ہوسے
ٹریندے تے ول کٹھا کر ڈیندے تے ولا انہیں کوں
تہما لیندے ول توں ڈہیں انہیں ۷ وچو میز آوٹی
پئے دیندے تے او جھڑ وچو بہوں ٹھیاں شہیں
ٹیندے انہیں وچ کجھ تالویں ہوندن تے جتھاں چاہندے
اویں پچا ڈیندے تے میں کین چاہندے روک گھندے۔
تھی سگدے جو اوندی بجلی دی چمکار اکھیں کوں اندھا کر
ڈیوے۔

۴۵۔ اللہ رات تے ٹریندے کھڑے پھریندے ویندے بیشک
اوندے وچ عقل والیں کیسے سبق۔

۴۶۔ اللہ ہر مانور کوں پانی پانی کنیں پیدا کیسے انہیں وچو کجھ
ڈوھ دے بھر ٹردن تے انہیں وچو کجھ ڈولیں تے ٹردن
تے کجھ چار تے ٹردن جو اللہ چاہندے پیدا کریندے
بے شک اللہ ہر چیز تے قادر۔

۴۷۔ تے اسان کھلے کھلے نشان لہائن تے اللہ جیکوں

أَوَكَلَّمْتُ فِي مَجْلَدِي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ
مَعَابٌ ظَلَمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكُنْ يَرِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا
لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالظُّلُمُ صُفْتُ كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَلِكِ
اللَّهُ الْعَزِيزُ ﴿٤٣﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزَيِّجُ مَتَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ
يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَكَرِهَ الْإِنسَانُ أَنْ يُخْرَجَ مِنْ خِلْمِهِ
وَيُنَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُحِيطُ
بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَ
بَرْقِهِ يَذْهَبَ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً
لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
عَلَى بَطْنَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ خَلَقَ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٦﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَن يُنَازِلِي

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْيَنُ مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ⑥

وَلَا دُعَاءَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ⑦

وَأَنْ يَكُنْ لَهُمُ الْخُتَى يَآئُتُوا إِلَيْهِ مُذِيعِينَ ⑧

إِنِّي قُلُوبُهُمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَخِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑨

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑩

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَقْنَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ⑪

وَأَنفُسُهَا بِاللَّهِ جَهْدَ إِنْسَانِيَّتِهِمْ لَبِنَ أَمْرِهِمْ لِيُؤْمِنُوا قُلْ لَا تَقْسُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑫

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى

چاہندے سدھاراہ ڈکھلندے ۔

۴۸۔ تے آہن اساں اللہ تے رسول تے ایمان گھن آئے ہیں تے اساں اطاعت کریندے ہیں دل انہیں دچوہک ٹولہ ایندے بعد پھر دیندے تے لے لوک مومن نیں۔

۴۹۔ تے جیرے ویلھے انہیں کول اللہ تے اوندے رسل دوسٹیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے تے انہیں دچوہک ٹولہ منہ پھیر گھندے۔

۵۰۔ جے کوئی گال انہیں دے حق دچ ہوئے تے اوں ویلھے فرمانبرداری کریندے ہوئیں آویندن۔

۵۱۔ کیا انہیں دے دل وچ بیماری یا او شک وچ ہن یا او بُردن جو اللہ تے اوندے رسول انہیں تے ظلم کر لیس سچ لے ہے جو او خود ظالمن۔

۵۲۔ مومنین کول جیلاں اللہ تے اوندے رسول دو سٹیا دیندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے انہیں دا جواب لے ہرندے جو اساں سُنے تے من گدھے تے ایجھے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۳۔ جیرے اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کریندن تے اللہ کنیں بُردن تے اوندے تقویٰ اختیار کریندن ایجھے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۴۔ تے انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دین جے توں انہیں کول حکم ٹولیوں تے اوزور نکلسن توں آکھ قساں نہ کھاؤ اصل کم جنگی اطاعت بے شک اللہ جو قساں کریندے عہ جاندے۔

۵۵۔ توں آکھ اللہ دی اطاعت کرو تے رسول دی اطاعت کرو جے او پھر دچن تے اوندے اتے او با ذمہ داری جو جیرے اوندے دے لائی گئی ہو تے تہا جڑے اتے اہم جیرے

الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿۵۷﴾

تہا بڑے ذمے لائی گئی ہے۔ جے تساں اوندی اطاعت کر لیسو سدھے رستے تے آویسو تے رسول داکم معص کھول کے گال پچا بڑیوں۔

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَا يُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَا يَجْعَلَ لِهِمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يُعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۵۸﴾

۵۷۔ اللہ سائیں تہا بڑے وچو مومنین تے نیکیں تال اے وعدہ کیتے جو انہیں کول ضرور زمین وچ خلیفہ بیسی جیویں انہیں کینیں پہلے خلیفہ بٹائیں تے تاں جو انہیں کیتے اوں دین کول میرھا انہیں کول چنگا گجے مضبوط کر ڈیوے تے انہیں دے ڈر دے بعد انہیں کول امن دی حالت وچ ضرور بدلیسی او میٹری عبادت کرن تے میڈے نال کہیں کول شریک نہ بٹاون میرھا ایندے بعد انکار کریسی او نافرمانیں وچو۔

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرُّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ تے نمازاں پڑھو تے زکوٰۃ بڑیو تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تہا بڑے اتے رحم کیا ونجے۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ توں املو عیال نہ کرو کہ کافر زمین وچ ساکوں ہرا بڑیں تے انہیں داکاڈ بھاہ تے بہوں برا لگانا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْدَةٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بِغُصَصِكُمْ عَلَىٰ بَعْضِ ذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ اے مومنو میرھے تہا بڑے بانھے بن تے میرھے بالغ نیں تھے تہا بڑے وچو اوترے وقتیں وچ تساں کینیں کچھ کے آون فخر دی نماز کینیں پہلے تے ڈوپا رہیں کول جیرھے ویلے تساں پڑے لبندے، تے عشا دی نماز دے بعد اے تہا بڑے ترے پر دے دے وقتن۔ ایندے بعد تہا بڑے اتے تے انہیں تے کوئی گناہ نیں تہا بڑے وچو کچھ نہیں دو اندرے رہ ویندن۔ ایویں اللہ تہا بڑے کیتے آیتاں کھول کے بیان کیتن تے اللہ بہن چاٹن والا تے سیانا۔

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ تے جڈاں تہا بڑے بال بالغ تھی وچن تے او دی ایویں اجازت ملگن جیویں ایں کینیں پہلے لوک اجازت منگدے بن اللہ تہا بڑے کیتے کھول کے آیتاں بیان کرندے تے اللہ

بہوں جانٹ والائے بہوں سیانا۔

۶۱۔ بہوں پڑھیاں تریختیں جبریاں شادی دے قابل نہیں
انہیں تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنے پکڑے اپنے حسن کوں
ظاہر نہ کریدے ہوئیں لہا رکھن جے او بچیاں رہ و بچن تے
انہیں کیے چنگا تے اللہ بہوں سنٹ والائے جانٹ والا
۶۲۔ اندھے تے منڈے تے بیماریں تے تہاڑے اپنے
تے کوئی گناہ نہیں جو تساں اپنے گھریں وچو کھاؤ تے
اپنے پیورے گھریں یا مادے گھریں یا اپنے بھرانویں دے
گھریں تے اپنی بھینیں دے گھرو تے چا پے دے گھریں وچو
یا چا پیں دے گھریں وچو یا اپنے مایں دے گھریں وچو یا
یا مایں دے گھریں وچو یا جیندے کھیں دے تساں ملک
ہوے یا اپنے سنگتیں دے گھو کھاؤ تے تہاڑے لے
کوئی گناہ نہیں جو تساں رل کے کھاؤ یا انجرا کھاؤ تے
جڈاں کہیں گھروچ پیو اپنے گھرواں تے سلام کرداے
اللہ دلو با برکت تے چنگا تھو ۶۳ الیوں اللہ اپنی
آیات کھول کے تہاڑے اتے بیان کریدے تاں جو
تساں عقل تال کم گھنو۔

۶۳۔ مومن صرف اوہے بن جیرے اللہ تے اوندے
رسول تے ایمان انیندن نے جیرے ویلھے اوندے
نال کہیں قومی کم کیے بیٹھے ہون اوئیں ویندے جے
تیں کچھ نہ گھنن۔ بے شک جیرے لوک تیں کینیں بھپن
اوہے لوک اللہ تے رسول تے ایمان انیندن
تے جڈاں اوئیں کینیں کہیں اپنے کم کیے
اجازت منگن توں انہیں وچو جیکوں چاہیں اجازت دے
دے انہیں واسطے اللہ کینیں بخشش منگ بے شک اللہ
بہوں بخشش والائے بہوں رحم کرن والا۔

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۱﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكَتُمْ قَفَا تَحَهُ أَوْ صَدْرِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جِهَنًّا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ هَٰذَا مِمَّا فُتِنَ عَنْهُ
مُزَكَّلَةٌ طَيِّبَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿۳۲﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْأَلُوهُ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْأَلُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِيُخَاصَّ شَأْنَهُمْ
فَأَذَنْ لَنْ يَشْتَأٍ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۳﴾

۲

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ رسول دے سبڈن کول ایویں نہ سمجھو جیویں آپت
وج کھک بڈو جھے کول سبڈندے ء اللہ چاڈے جیرھا
تساں وچو چھوہ مار کے کھسک ویندے تے جیرھے
اوندے حکم دی خلاف ورزی کریندن اوڈرن جو انہیں
کول کوئی مصیبت نہ آ ونجے یا انہیں کول بڈکھ والا عذاب
نہ پہنچے۔

إِلَّا أَنْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيَكْتَلِبُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ
يَكُلُّ شَيْءٌ عَلِيمٌ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ سٹوبے شک آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ
ہے اللہ دا وچو جیرھ حالت وچ تساں ہرے اللہ اوں
کول چاڈے تے جڈاں او اللہ دو والے ولین جو کجھ
اوکریندن اللہ انہیں کول بڈس بڈیسی تے اللہ ہر شے
کول بہوں چاٹن والا ء۔

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ آيَةً وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورت فرقان مکی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۸ آیات تے ۶ رکوعن.

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 ابشروع کرینداں اللہ دے نال مال جو بن منجے ڈیون والا
 تے دل ول رحم کرن والا ؑ
- تَبٰرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ②
 ۲۔ او ذات بابرکت جس اپنے بندے قس قرآن نازل
 کیتے تال جو اد لوکس کو ہوشیار کرے۔
- الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِی الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ فَقَدْ
 یَقْدِرُ عَلٰی ③
 ۳۔ آسمان تے زمین دی بادشاہت ہندی ؑ اوں پتر کوئی
 نیں بنایا تے نہ ہندی حکومت وچ کوئی شریک تے اوں
 ہر شے کوں پیدا کیتے تے اوندانازہ مقرر کیتس۔
- وَاتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِہٖ اِلٰہَةً لَا یَخْلُقُوْنَ شَیْئًا وَهُمْ
 یُخْلَقُوْنَ وَلَا یَمْلِكُوْنَ لِنَفْسِهِمْ صَرْفًا وَلَا نَفْعًا
 وَلَا یَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَلَا حَیٰوَةً وَلَا شُورًا ④
 ۴۔ انہیں لوکس اوندے سوا انجے معبود بنائیں جیسے کھودی
 پیدا نیں کر سگدے تے او خود پیدا کیتے گین تے نہ او
 اپنے کیتے نقصان تے نہ نفع دے ماکن تے نہ موت
 دے نہ زندگی دے تے نہ ولا اٹھن دے ماکن۔
- وَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا اَفْکٌ وَّیَسْتَعْجِلُ
 عَلَیْہِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ فَقَدْ جَاءُ ظُلْمًا وَّیَسْتَعْجِلُ
 زُورًا ⑤
 ۵۔ تے کافر آہن اے تے محض ہک کوڑ جیرھا اوں بنا گدے
 تے بی قوم ایندی مدد کریندی ؑ اے انہیں وڈا ظلم
 کیتے تے وڈا کوڑ مارینے نیں۔
- وَقَالُوا اَسَاطِیْرُ الْاَوَّلِیْنَ الَّتِیْہِمْ فِیْہِیْ تَمَلٰی عَلَیْہِ
 بُرْکَةٌ وَّاصْبِلًا ⑥
 ۶۔ تے او آہن اے تے پہلیاں کہانیاں ہن جیرھیاں
 اوں کھوا گدین تے رات ڈینہر اوندے اتے پڑھیاں دین
 ؑ توں آکھ ایں قرآن کوں اوں ذات بٹائے جیرھا آسانیں
 تے زمین دے راز کوں جائے بے شک او بخشش والا
 تے دل ول رحم کرن والا ؑ
- وَقَالُوا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ یَأْكُلُ الطَّعَامَ وَیَمْشِیْ
 فِی الْاَسْوَاقِ لَوْلَا اَنْزَلَ اِلَیْہِ مَلٰکٌ فِیْکُوْنَ مَعَهُ
 نَذِیْرًا ⑦
 ۷۔ تے انہیں آکھے ایں رسول کوں کیا تھی گئے اے کھانا
 کھدے تے بازاریں وچ ٹردے ایندے اتے فرشتہ کیوں
 نیں بلایا گیا تے جیرھا ایندے نال تھی کے ڈر دے ؑ

- ۹۔ یا اوندے اتے خزانہ ہایا ونجے ہا یا ایس کنیں باغ ہوئے
جینے وچو کھاوے ہاتے ٹالیں اکھٹے جو تہاں تے
ایجھے آدمی دے پچھو لڑ دے ء جینکوں کھوایا ویندے۔
- ۱۰۔ توں ڈیکھ تیدے متعلق کینھیاں لگا لہیں کریندن تے
او گمراہ تھی گئین تے ہن کوئی انہیں کوں راہ نیس لبعدا۔
- ۱۱۔ برکت والی ء اوقات جے او چاہے تے ایس کنیں زیادہ
چیکے باغ تیدے بنا ڈیوے جیندے وچ نہراں و ہندیاں
ہون تے تیدے کیتے وڈیاں ماٹریاں بنا ڈیوے۔
- ۱۲۔ اصل او قیامت والی کار کریندے پین تے اساں
قیامت دے منکر کیتے جھوٹ کن والی عذاب تیار کیتا ہوئے
- ۱۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں ڈیکھسی پرس کنیں او
اندی کاوڑ والی تے مصیبت والی آواز سٹھن۔
- ۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں پدھ کے تنگ جاوے شیا دیسی
تے او اتھال موت کوں سٹھین۔
- ۱۵۔ آج تہاں ہک موت نہ سڈو بہوں ساریاں موتاں
سڈو۔
- ۱۶۔ توں اکھ کیا اے چگھا ء یا ہمیشہ رہن والی بہشت
جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے او انہیں واپس تے لگاڈ
ہوسی۔
- ۱۷۔ اوندے وچ انہیں کوں ہوا وچا ہن ملی تے ہمیشہ رہن
تیدے رب دا وعدہ ضرور پورا تھسی۔
- ۱۸۔ تے جڈاں انہیں کوں تے انہیں نے ممبروں کوں
میندری اور اندر دے سوا عبادت کریندے ہن کھٹا
کیتا ولسی ول اکھسی کیا تہاں میدے بندیں کوں گمراہ
کیتا ہا یا او آپ سدھے راہ کنیں ہٹ گئے ہن۔
- ۱۹۔ او اکھسن توں پاک ہویں ساڈا کوئی حق نہ ہا جو اساں
- أَوَّلَىٰ إِلَيْهِ كُتْرًا أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ①
- أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَتَّطِيعُونَ
سَبِيلًا ②
- تَبَرَّكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
فُصُورًا ③
- بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
بِآيَاتِنَا سَعِيرًا ④
- إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا
وَزُجُورًا ⑤
- وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ
دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ⑥
- لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ⑦
- قُلْ أَذِلَّةٌ عَلَيْكَ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَاصِيًّا ⑧
- لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا
مُسْتَوْلاً ⑨
- وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَصْلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ صَلُّوا
السَّيِّئِلُ ⑩
- قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُنْبِئُنَا أَنْ تَتَّخِذَ مِنْ

دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝

تیبڑے سواپے گلستی بٹاؤں ہاتے تیں انہیں کوں تے
انہیں دے پیو بڑا بیس کوں بہوں فائدہ بڑا ہا (امیر بٹایا ہا)
تے اوتی بڑی یاد بھل گئیں تے او تباہ تھیون والی قوم
تھی گئی ہائی۔

فَقَدْ كَذَّبُوا كُفْرًا بِنَا قَالُوا مَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمُ مَنكُم نَذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا ۝

۲۰۔ جو تساں آہرے ہا دے انہیں اونکوں جھٹلا بڑتے
ہئ تساں نہ عذاب ہٹا سگدے عرتے زہد ودی طاقت کھیند
تے جیرھا تہا بڑے دھڑلاہم اوں کوں اسان دہڑا عذاب
ڈلیسوں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنذَرُهُمْ
بِأَكْثَرِ الْأَمْثَلِ وَيُشْوَئُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ
رُبُّكَ بَصِيرًا ۝

۲۱۔ تے تیں کئیں پہلے اسان جتی رسول پٹھیں او سارے
کھانا کھندے ہن تے بازاریں وچ وی ٹردے ہن تے
اسان تساں وچ کچھ کوں کچھ کیتے فتنہ بٹائے سے کیا تساں
مہر کریدے عرتے تہا بڑا رب بہوں ڈیکھن والا۔

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلِكُ أَوْ تَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ۝

۲۲۔ تے جیرے لوک ساڈے ملن دی امید نہیں رکھندے
انہیں آکھے ساڈے اتے فرشتے کیوں نیں لہائے
گئے یا اسان اپنے رب کوں ڈہیے بنے انہیں اپنے
دلیں وچ اپنے آپ کوں دہڑا سمجھتے او منہ زوری
وچ بہوں اگور دھدھ گئیں۔

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجَابًا مَّحْجُورًا ۝

۲۳۔ جیرے ڈہیہ او فرشتیں کوں ڈیکھسن اوں ڈہیہ
جھریں کیتے کوئی چنگی خبر نہ ہوسی تے او آکھسن اسان
کئیں پریں رد و نحو۔

وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَّنْثُورًا ۝

۲۴۔ جو انہیں کم کیتے ہوسن انہیں دو توجہ کرلیسوں تے
اونکوں ایویں کر ڈلیسوں جیویں ہوا وچ اڈرے ہوسے
گھسٹے۔

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ۝

۲۵۔ بہشتی لوک اوں ڈہیہ لکائے دے لحاظ نال وی
چھگے ہوسن تے آرام کیتے بہوں چھگی جیہیں وچ ہوسن۔

۲۶۔ تے جہاں آساں پھٹ ویسی تے سرتے جہڑ ہوس

تَزِيلًا ⑤

اَلْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ اِلٰهٌ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلٰٓى
الْكَافِرِيْنَ عَسِيْرًا ⑥

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلٰٓى يَدَيْهِ يَقُوْلُ يَلِيْتَنِيْٓ اَنۡتَ خَدُّتْ
مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ⑦

يُوَلِّيْكَ لِيَتَّبِعَنِيْ لَمَّا اَتَّخِذْ فَلَا تَاْخِيْلًا ⑧

لَقَدْ اَصْلَحْنٰٓ عَنِ الَّذِيْ كُنَّا عَلٰٓى ۚ وَكَانَ
الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسٰنِ خَدُوْلًا ⑨

وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنۡ قُوِيْ اَتَّخِذْ هٰذَا الْقَهٰنَ فَجُوزًا ⑩

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِيْنَ وَكَفَّ
بِرَبِّكَ هَٰذَا دِيًْا وَنَصِيْرًا ⑪

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَلَا نُوَلِّيْكَ عَلٰٓىهِ الْقُرْاٰنَ جَلَّةً
وَّاحِدَةً ۚ كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَقْلُنَا ۖ
تَزِيْلًا ⑫

وَلَا يَأْتُوْنَكَ بِشَيْءٍ اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ
تَفْسِيْرًا ⑬

الَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰٓى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ
شَرُّ مَّكَائٍ وَّاَصْلٰ سَبِيْلًا ⑭

وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوْسٰى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ اَخَاهُ هٰرُوْنَ
وَزِيْرًا ⑮

فَقُلْنَا اذْهَبَا اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا فَذَرْنَهُمْ

تے فرشتے دل دل لہائے ولین۔

۲۷۔ اوں ڈینہہ سچی بادشاہی رحمن خدا دی ہوئی تے او
ڈینہہ کافریں کیتے اوکھا ہوئی۔

۲۸۔ تے اوں ڈینہہ ظالم اپنے ہتھیں کوں چک پس
تے اکھسی ہائے ہائے میں رسول مے نال ٹرپوداں ہا

۲۹۔ ہائے ہائے میں فلا نے آدم کوں سبگتی نہ بناواں ہا
۳۰۔ اوں میکوں اللہ دی یاد کنیں غافل کر ڈتے اونڈے

میں کنیں آوٹ دے بعد تے شیطان انسان کوں کھیا
بھوڑ ٹریندے۔

۳۱۔ تے رسول اکھے اے میڈے رب بے شک میڈی
قوم این قرآن کوں کنڈ بچھو سٹ گتے۔

۳۲۔ تے ایویں اسان ہرنی دا جمریں وچو دشمن بنائے
سے تے تیلدرب ہدایت ڈیوٹ تے مدد کرن دے لحاظ

نال کافی۔

۳۳۔ تے کافریں اکھے قرآن این بنی تے بکودفہ کیوں
نئیں لہایا گیا۔ ایویں بے تاں جو اسان ایندے نال

تیلدے دل کوں مضبوط کروں تے اسان اینکوں بہوں
چوگا بنائے۔

۳۴۔ اوں تیکوں کوئی دی گال نئیں آہدے تے اسان
تیکوں اونڈے جواب وچ پکی تے سچی گال ڈسیندے

میں تے بہوں چوگی تفسیر کر ڈیندے ہن۔
۳۵۔ تے میرے لوک اپنے سرداریں نال جہنم دوکھے کیتے

ولین ایٹے لوکن جہنم دی جا بہوں بری ۷ تے گمراہی آلا راہ۔
۳۶۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈٹی تے اونڈے نال

اسان اونڈے بھرا ہارون کوں امدادی بنا کے پھیلے۔
۳۷۔ تے اسان اکھیا ڈویں اوں قوم دو وچو جہنم ساڈی

تَذْمِيرًا ⑤

وَقَوْمٌ نُّوجُّ تَنَاكَدُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ⑥

آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں املو تباہ کر ڈتے
۳۸۔ تے لوح دی قوم جیرے ویلے انہیں اپنے رسولیں
کوں جھٹلائے اساں اوں کوں غرق کر ڈتے تے لوکیں کیتے
نشان بنا ڈتے تے ظالمیں واسطے اساں ڈکھ والا عذاب
تیار کیا ہوئے۔

وَعَادًا وَنُوحًا وَصَالِحًا ۚ وَفُرُوقًا بَيْنَ ذَلِكَ
كَثِيرًا ⑦

۳۹۔ تے عادتے قوم دے کھو آئے تے بی بہوں ساری
قومیں کوں جیریاں انہیں دے وچکار ہن تباہ کر ڈتے۔
۴۰۔ تے اساں ہر قوم کیتے سچائی بیان کر ڈتی ہے (تے
جیلے نہ سمجھ) اساں انہیں کوں تباہ کر ڈتے۔

وَكُلًّا ضَعَفْنَاهُ ۖ الْأَمْثَالُ ۖ وَكُلًّا تَبَرَّأْنَا نَتَّبِعُهَا ⑧

۴۱۔ تے بے شک اوایں وسی کنیں لگھیں جیندے
اتے ڈکھ دامینہ وسایا گیا ہا کیا او ایکیوں ڈبہ دے نیں
تے اصل او والا اٹھن دی امید وی نیں رکھندے۔

وَلَقَدْ أَنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِيطَتْ مَطَرُ السَّوَادِ
أَقْلَمُ يَكُونُوا يَرُودُهَا بَلٌّ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ⑨

۴۲۔ تے جیلے او ٹیکوں ڈبہ دے تے او ٹیکوں محض کھل
تے مذاق دی جاسم بدن کیا ایتھو جیکوں اللہ سیئیں
رسول بنا کے پھیٹے۔

وَأَذَاؤُكَ إِن يَتَّخِذُ وَنَاكَ إِلَّا هُرُورًا ۖ أَهَذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ⑩

۴۳۔ جے ایندے وس وچ ہرے ہاتے ساکوں ساڈے
معبودیں کنیں پریں کر ڈیوے ہا جے اساں انہیں تے
پکے نہ ہنوں ہاتے انہیں کوں ضرور پتہ بگ ولسی جڑاں او
عذاب کوں ڈیکھسن جو کون سدھے راہ کنیں پریں تھی
جگے۔

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْيَمِينِ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ جِنَّةَ بَرِّوْنَ الْعَذَابِ مَنْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ⑪

۴۴۔ اے رسول! کیا تیکوں اوں شخص دا پتہ جیں
اپنی خواہشیں کوں معبود بنا گدھے کیا توں انداوی مگران
بنیں۔

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۖ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ⑫

۴۵۔ کیا توں سمجھدیں جو انہیں وچو بہوں سارے
سڈن یا سمجھن اد تے محض ڈبیریں آلی کارن تے اصل
او انہیں کنیں وی پچھلے پاندن۔

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ الْكُفْرَ سَمْعُونَ أَوْ يَفْقَهُونَ ۖ إِنْ
هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ⑬

أَلَمْ تَر إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِلَاءَ مُنْمِقِينَ ۖ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝

۴۶. کیا تم کوں پتہ نہیں جو تیرے رب کیوں پچھا دیں کوں وڈا کیتے تے جے او چاہے ہاتے اونکوں کھڑا کر ڈیوے ہا ول اساں سمجھ کوں اوندے اتے گواہ بنائے۔

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝

۴۷. ول اساں اونکوں آپ دو ہولے ہولے چکیندے پئے ہیں۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ رِيَاسًا وَالنَّوْمَ مَبَاطًا ۖ وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۝

۴۸. تے او ہورے میں تہا بڑے کیتے رات کوں لباس تے نندر کوں آرام دا ذریعہ بٹائے تے ڈسنبہ کوں اٹھن دا ذریعہ بٹائے۔

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۝

۴۹. تے او ہورے میں اپنی رحمت کنیں پہلے ہوائیں خوشخبری کیتے پھینکے تے اساں بھڑکنیں پاک پانی بہائے۔

لِنُنْجِيَ بِهِ بَلَدَةً قَبِيْرًا ۖ وَنُفِثَ فِيهِ وَنَاخَلْنَاهُ أَنْفَا ۖ وَأَنَّا بَعَثْنَا فِيهِ

۵۰. تال جو اساں اوندے نال بر ملک کوں وسوں کوں تے اوندے نال بہوں سارے ڈبگریں تے انسانیں کوں پانی پلیندے ہیں۔ حیرے اساں پیدا کیتے۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا ۖ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝

۵۱. تے اساں (پانی) اکوٹ انہیں وچ کھنڈا ڈتے تال جو اونھیں پکڑن تے بہوں سارے لوک کفر دے سوا ساریں گالیں دا انکار کریندن۔

وَلَوْ شِئْنَا لَكُنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝

۵۲. جے اساں چاہوں ہاتے اساں ہر دسٹی وچ ڈراون آلا پٹھوں ہا۔

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ ۖ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝

۵۳. توں کافریں دا اکھٹ نہ من تے ایں قرآن نال انہیں دے خلاف وڈا جہاد کر۔

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ۝

۵۴. تے او ہورے میں ڈوسندر چلاٹن ہک بہوں مٹھا و تے ڈو جھا بہوں کوڑا و تے لوماء تے انہیں ڈو دناہیں دے ادھ وچ اوں ہک روک بٹا ڈتی و تے او ہک ڈو جھا نال رلدے نہیں۔

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا

۵۵. تے او ہورے میں پانی کنیں انسان بنائے تے اونکوں

وَصِهْرًا ۖ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝

کڑاہیں پیو ڈاڑا تے کڑاہیں سوہا بٹاں تے تیرا رب ہر شے تے قادر ۵۶
تے او اللہ دے سوا اوندی عبادت کرندن جیرا نہ
انہیں کوں فائدہ پچیندے تے نہ انہیں کوں ڈکھ پچا سبکدے
تے کافر لیکہ اپنے رب دے خلاف رہندے ۔

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا
يَضُرُّهُمْ ۖ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝

۵۷۔ تے اساں تیکوں معن خرمنجری ڈیون والا تے بڑاون
والا بٹا کے پھٹے ۔

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

۵۸۔ توں اکھیں لتاں کئیں کوئی بدلہ نہیں منگدا سولے
اوں بندے دے جیرا اپنی مرضی نال اپنے رب دی راہ
دوڑ پڑے ۔

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

۵۹۔ تے توں اوں ذات تے بھروسہ کر جیڑی زندہ ۶۰
تے کڑاہیں نہیں مرادے اوںدی توہین نال اوںدی
پاکیزگی بیان کرتے او اپنے بندیں دے گناہیں توں بڑا بھا
واقت ۔

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ النَّعِيِّ ۖ الَّذِي لَا يَنُوبُكَ وَسَيَعْبُدُكَ
وَكُفَىٰ بِهِ يَدُنُ نُوحٍ وَجِبَادِهِ خَيْرًا ۝

۶۰۔ او عطا جیں آسمانیں تے زمین تے جو ایندے دیکار
چھی وقتیں دج پیدا کیتس تے ول او عرش تے ہم گئے
بن منگے ڈیون والا توں او کئیں کچھ جیرا بہوں
جاڈے ۔

إِلَّا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ فِي يَوْمِ
أَيَّامِهِمْ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ ۖ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ
خَيْرًا ۝

۶۱۔ تے جیسے انہیں کوں اکھیندے جو رحمن کوں سجدہ
کرو او آبدن رحمن کیا خستے ہے کیا اساں اوںکوں سجدہ
کوں جینا توں ساکوں حکم ڈیندی تے لے مجال انہیں
کوں نفرت دج و دھا ڈیندی ۶۲۔

وَرَادَ أَقْبَلُ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
أَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

۶۲۔ برکت والی ۶۳۔ اوقات جیں آسمان دج برج بٹائن
تے انہیں دج سمجھ تے رشتن ڈیون والا چندر
بٹاں ۔

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِجْرًا وَفَرَاغِينَ ۝

۶۳۔ تے اوبا ذات جیں رات تے ڈینہ کوں ہک پے دے
پچھو آدن والا بٹاں لے اوندے واسطے ہے جیرا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ
أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝

نصیحت حاصل کرنا چاہے یا شکر کرنا چاہے۔

۶۴۔ تے رحمن دے بندے اوہن میرے زمین تے آرام نال ٹردن تے جیلے انہیں نال جاہل الویندن تے او انہیں کوں آہدن خیر بُری۔

۶۵۔ تے میرے اپنیاں راتاں اپنے رب کوں سجدے کریندے ہوئیں تے کھڑکے گذریندن۔

۶۶۔ تے میرے آہدن لے ساڈے رب اسان کینں دوزخ دا عذاب پریں بٹا بے شک اوندا عذاب چڑی تے تباہی ہو۔

۶۷۔ بے شک او بہوں بُری ۶۷ بھانویں عارضی رہن دی جا ہوسے یا مستقل۔

۶۸۔ تے میرے دیسے خرچ کریندن نہ او فغول فرجی کریندن تے نہ شومائی کریندن تے او ڈوناہیں مبالغہیں دے وچ وچ ٹردن۔

۶۹۔ تے میرے اللہ دے نال پاکوئی مبود نیں سڈیندے تے او کہیں اینجے بندے کوں قتل نیں کریندے عیندا قتل اللہ حرام کیتا ہوسے سوائے حق دے تے نہ اوزنا کریندن تے میرھا اینجاکم کرلیں او گناہ دا بدلہ ہیسی۔

۷۰۔ تے قیامت دے ڈینہہ اوندے کیتے عذاب ڈوڑا کیتا ویسی تے اوندے وچ بے عزت تھی کے رہی۔

۷۱۔ سوائے اوندے میرھا توبہ کرے تے میرھا ایمان آنے تے چپکے کم کرے ایسے ہن ہر اللہ سیں انہیں دی برائیں کوں نیکی وچ بدل دیسی تے اللہ سیں بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

۷۲۔ تے میرھا توبہ کرے تے چپکے کم کرے تے بے شک

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝

يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ۝

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

مَتَابًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّدْرَ إِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ۝

او اللہ کیسے دو بہوں جھگڑ والا ۱۰

۴۳۔ تے جیرے کوڑی گواہی نہیں دیندے تے جیلے
اوبے فائدہ گاہیں کنیں لکھدن تے شرافت نال
لکھ دیندن (انہیں وچ رلدے نیں)۔وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخَذُّوا عَلَيْهَا
حُتًّا وَعُمِيًّا ۝۴۴۔ تے جڈاں انہیں دے رب دی آیات انہیں کوں یاد
ڈیوایاں وچن تے او اندرے اتے ہوڑے تے اندرے
آلی کار نہیں ڈھندے۔وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
ذُرِّيَّتًا قَرَّةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝۴۵۔ تے جیرے آہن جو لے ساڈے رب ساکوں
ساڈیں زالیں تے ساڈی اولاد کنیں اکھیں دی ٹھاڈل
پچا تے ساکوں متقیں دا امام بٹا۔أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
نَجَاتٌ وَسَلَامًا ۝۴۶۔ ایجے لوکن جنہیں کوں بدلے وچ ماریاں ڈتیاں ولین کیوں
جو انہیں مبر کیجے تے انہیں کوں بہشت وچ تحفے تے
سلامتی دے سینیے ملن۔

خُلِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

۴۷۔ او اندرے وچ ہمیشہ رہن لے ڈاڈی چنگی
بارہ بھانویں عارضی ہوئے تے بھانویں مستقل۔كُلُّ مَا يَعْْبُوْا يَكْمُرُ فِي لَوَاذِعِ الْمَقَادِرِ فَفَعَدَّ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝۴۸۔ توں اکھ جو میڈے رب کوں تہاڈی کوئی پرواہ
نیں جے تساں منگور تے تساں جھٹلائے ہن او ندا
عذاب تہا کوں منور چڑیا رہی۔

۱۱



سورة شعراء مکی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲۸ آیات تے ۱۱ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرحابن میگئے
 بُولُون دالاتے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- طسّم ②
- ۲۔ پاک سٹن والا تے بزرگ۔
- تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③
- ۳۔ لے آیات کھول کھول کے بیان کرن والی کتاب دیاں
 ہن۔
- لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ④
- ۴۔ اے تمی سگدے جوتوں اپنے آپ کوں ہلک کر
 بولیں ات گاہوں جو لے میندے نیں۔
- إِنْ تَشَاءْ نَنْزِلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
 أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ⑤
- ۵۔ جے اساں چاہوں تے انہیں تے آسمان کنیں ہک ایجا
 نشان لہاؤں جو انہیں دیاں گچیاں اوندے اگونو وچن۔
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثٍ إِلَّا
 كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ⑥
- ۶۔ تے جڈاں وی انہیں کنیں رحمن ولو نوں ذکر اندرے
 او اول کنیں اعلو منہ پھیر گھندن۔
- فَقَدْ كَذَبُوا فَسَاءَ بُعْدُهُمْ أَلَبُوا مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ⑦
- ۷۔ انہیں جھٹلائے تے انہیں دے اگو انہیں دے مذاق
 دی حقیقت ضرور کھل دیسی۔
- أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
 كَرِيمٍ ⑧
- ۸۔ کیا انہیں زمین کوں نیں بٹھا جو اساں اوندے وچ
 کے تلا چگے چگے جو لے پیدا کیتن۔
- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ⑨
- ۹۔ بے شک ایندے وچ وی نشان تے انہیں وچر بہوں
 سارے میندے نیں۔
- وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑩
- ۱۰۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے دل دل رحم
 کرن والا ۷۔
- وَأَذِّنْ لِدَىٰ رَبِّكَ مُوَسَّئًا إِنَّ أَنتَ الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ ⑪
- ۱۱۔ تے جڈاں تیرے رب موسیٰ کوں سب مار بیٹے
 جوتوں ظالم قوم دو و نچ۔
- قَوْمٌ يَدْعُونَ لَا يَسْتَوُونَ ⑫
- ۱۲۔ فرعون دی قوم کیا او بڑ دے نیں۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ اوں آکھے میکوں ڈر اے میڈے رب جو میکوں او جھٹلا ڈالیں۔

وَيُضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے میڈا سینہ تنگ تھیندے تے میڈی زبان چچی نہیں چلدی تے توں میڈے نال ہارون کوں پھٹ۔

وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے انہیں دا میڈے اتے ہک الزام دی ہے تے میں ڈروں جو او میکوں قتل کر ڈالیں۔

قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِأَيْتَانَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ اللہ آکھے اصلو نہ تساں ڈوہیں میڈے نشان گھن کے و نچو بے شک اساں تہا ڈے نال تہا ڈی دعائیں کوں سٹدے رہسوں۔

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تساں ڈوہیں فرعون کہیں و نچو تے آکھو جو اساں رب العالمین و لو رسول ہیں۔

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے توں ساڈے نال بنی اسرائیل پھٹ ڈے۔

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ يَوْمِينَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ فرعون آکھے کیا اساں تیکوں پالیا نہیں تے توں ہاں ہانویں تے توں ساڈے وچ اپنی عمر دے بہوں سارے سال رہ گئیں۔

وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الْبَغْيَ فَلَمَّا وَانْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے تیں جیرے کم کیتن کیتن تے توں ناخشکری کرنیدیں۔

قَالَ فَعَلْنَاهَا إِيذًا وَآنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ حضرت موسیٰ آکھے میں کیتن اوں و پلھے جیلے میکوں پتہ نہ ہا۔

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ جیلے میں تساں کہیں ڈیریاں تساں کہیں بھج گیاں تے میڈے رب میکوں نبوت ڈتی ۵ تے میکوں رسولیں وچو بٹاسی۔

وَبَلَكَ نِعْمَةً تَمَنَّا عَلَيْ أَنْ عِبْدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے جیرما احسان توں میکوں جٹوئیا ہیں اکیا تھی پیا (ات گاہوں) ساری قوم بنی اسرائیل کوں غلام بنائی ہیں؟

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے فرعون آکھے رب العالمین کون۔

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ

۲۵۔ اوں آکھے او آسائیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ

- مُؤَقِّنِينَ ﴿۲۵﴾
 قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿۲۶﴾
 قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۷﴾
 قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿۲۸﴾
 قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۲۹﴾
 قَالَ لِمَنِ اتَّخَذَتْ الْهَافِي غَيْرِي لَا جَعَلَتْكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿۳۰﴾
 قَالِ أَوْ لَوْ جِئْتِكَ بِشَيْءٍ مُّيْنٍ ﴿۳۱﴾
 قَالَ قَاتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۳۲﴾
 فَأَلْقَ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُجْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿۳۳﴾
 وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿۳۴﴾
 قَالَ لِلْمَلِكِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾
 يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِعَجْرٍ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿۳۶﴾
 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ خَبْرِينَ ﴿۳۷﴾
 يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلَيْهِ ﴿۳۸﴾
 فَجَمَعَ السَّحَرَةُ لَبِيقَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿۳۹﴾
- اوندارب جے تساں یقین کروں تاں۔
 ۲۶۔ اول آکھے اپنے آسوپا سوالیں کوں کیا تساں سٹھے
 ہوتے پٹے۔
 ۲۷۔ موسیٰ آکھے جو او تہا ڈاٹے تہا ڈے پہلے پیر ڈاڑیں دا
 دی رب۔
 ۲۸۔ فرعون آکھے جو بے شک جیرا رسول تہا ڈو پٹھیا گئے
 او پاگل۔
 ۲۹۔ موسیٰ آکھے جو او پچا دھ تے پوا دھ تے جو انہیں دے
 دج اوندارب جے تساں عقل کرو۔
 ۳۰۔ فرعون آکھے جے تیں میڈے سوا کیا کوئی معبود بنایا تے
 میں تیکوں ضرور ڈھک ڈیساں۔
 ۳۱۔ موسے آکھے بھانویں میں تیڈو کوئی کھلا کھلا معبودی
 گھن آواں۔
 ۳۲۔ اول آکھے گھن آجے توں سچا ہویں۔
 ۳۳۔ اپنا سوتا سٹیس تے او ہوں ویلھے ظاہر ظہور ناہنگ
 بن گئے۔
 ۳۴۔ تے اپنا ہتھ پھیکس تے او ہوں ویلھے انہیں ڈیکھن
 والیں کوں چٹا کھ نظر آئے۔
 ۳۵۔ اول اپنے چودھارو ڈیریں کوں آکھے بے شک
 اے مکڑا جادوگر۔
 ۳۶۔ اے چاندے جو تہا کوں اپنے جادو دے زور ناں تہا ڈے
 ملک کنیں کڈھ ڈو لہوے تے تساں کیا صلاح ڈیندے۔
 ۳۷۔ انہیں آکھے ایکوں تے ایندے بھرا کوں دجی ڈے تے
 شہریں وچ کٹے کرڈ والے پٹھ۔
 ۳۸۔ او تیڈو ماہر جادوگر گھن آون۔
 ۳۹۔ ہک مقررہ ڈینہہ سارے جادوگر کھٹے کتے گئیں۔

۴۰۔ تے لوکیں کوں آکھیا گیا جو تساں وی سارے کھٹے تھو اے۔

۴۱۔ تاں جو اساں جادو گروں دے پکچوٹروں جے او
بڑا دے تھی گئے تے

۴۲۔ جیلے جادو گر آئن انہیں فرعون کوں آکھئے جے اساں
بڑا دے تھی وںجوں تے ساکوں کیا الہام لسی۔

۴۳۔ اوں آکھئے ہا تے تساں میڈے خاص پیارے لوکیں دچو
بن ویسو۔

۴۴۔ موسیٰ انہیں کوں آکھئے جو تساں سٹے سٹو۔

۴۵۔ انہیں اپٹے رے تے سوٹے سٹ جڑے تے انہیں
آکھئے جو فرعون دی عزت دی قسم اساں بڑا دے ہیں۔

۴۶۔ ول موسیٰ پٹا سوٹا سیٹے تے اوہوں دیلھے انہیں دے
کوڑ کوں تلکوں پے گئے۔

۴۷۔ تے جادو گر سجدے وچ ڈھ پئے۔

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں ایمان ایندے میں اوندے تے
جیرھا سارے جہانیں دارب۔

۴۹۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دارب۔

۵۰۔ اوں (فرعون) آکھئے جو تساں میڈی اجازت کنیں پئے

اونکو من گدھے بے شک اے تہاڈا دہڑا جیں تہا کوں
جادو سکھالے تہا کوں ضرور پتہ لگ ویسی میں ضرور تہاڈے
بھرتے پیر خلافت ورزی دی وجہ نال کپیاں تے تساں
ساریں کوں ضرور پھاسی ڈلیاں۔

۵۱۔ انہیں آکھئے او جڑے بے شک اساں اپٹے رب دوہنڈے

۵۲۔ بے شک اساں امید کریندے میں جو ساڈا رب ساڈے
گناہ بخش ڈلیں کیوں جو اساں پہلے منن والے ہیں۔

۵۳۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں میڈے بندیں
کوں راتوں رات گھن وںج بے شک تہاڈا بیچا کیا ویسی۔

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَبِعُونَ ﴿٤٠﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأْجُرُكَ
إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَئِنِ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ ﴿٤٤﴾
فَأَلْقَوْا حِبًّا لَهُمُوعَصِيْبُهُمْ وَقَالُوا بَعْدَ فِرْعَوْنَ
إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

فَأَنفَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٧﴾

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْغَالِبِينَ ﴿٤٨﴾

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٩﴾

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ كَرِيمٌ
الَّذِي عَلَّمَكَ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ هَلْ أَظِلُّنَّ
أَبْدَانَكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبَتْكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

قَالُوا لَا صَبِيرُ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُّنتَقِلُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّا نَطْعُ أَنْ يَفْعَلَنَا رَبُّنَا حُطْبَاءً أَنْ كُنَّا أَذَلَّ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَمْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٥٣﴾

- ۵۳۔ فرعون شہریں وچ کھٹے کرن والے پٹھین۔
 ۵۵۔ بے شک اے تھوڑی جہیں جماعت۔
 ۵۶۔ تے او ساکوں کا وڑ لویندے پئیں۔
 ۵۷۔ تے اسان سارے احتیاط کریندے ہیں۔
 ۵۸۔ تے اسان انہیں کوں باغیں تے چشیں کنوں کڈھو
 چھوڑیے۔
 ۵۹۔ تے خزائن تے عزت آلی جہیں کنیں دی۔
 ۶۰۔ تے اسان ایویں بنی اسرائیل کوں انہیں دا وارث کر
 ڈتے۔
 ۶۱۔ تے فجر دے ویلے انہیں دا انہیں پہنچا کیا۔
 ۶۲۔ تے جیلے ڈوہیں ٹولے ہک ڈوبھے دے سامنے
 تعین تے موسیٰ دے ساتھیں آکھئے اسان پکڑیندے
 ہیں۔
 ۶۳۔ اوں آکھئے املوناں میڈا رب میڈے نال تے میوں
 راہ ڈکھلیس۔
 ۶۴۔ اسان موسیٰ کوں وحی کیتی ۶۵۔ جو توں اپنا سنا سندر
 تے مارتے سندر ٹوٹے ٹوٹے تھی گیا تے بر ٹوٹا ہک
 وڈے طے آلی کار نظر لگ پیا۔
 ۶۵۔ تے پچھیں کوں (فرعون دا لشکر) دی اسان انہیں دے
 کوہو کر ڈتا۔
 ۶۶۔ تے موسیٰ تے اوں دے نال آلیں ساریں کوں اسان بچا
 گدھا۔
 ۶۷۔ تے ڈوہیں کوں اسان غرق کر ڈتا۔
 ۶۸۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں دجو بہوں
 سارے نیں میندے۔
 ۶۹۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل دل مہم کرن
 ۷۰۔
- فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَشِيرًا ۝
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝
 وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۝
 وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خَدِرُونَ ۝
 فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَدَّتِ وَعْيُونِ ۝
 وَكُنُوزِهِمْ مَقَامٍ كَرِيمٍ ۝
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝
 فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۝
 فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعُ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَنَدْرُكُونَ ۝
 قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝
 فَأَدْبَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِنِ اصْطَبَّ بَعْصَاكَ الْبَخَرُ ۝
 فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَلُدِ الْعُظِيمِ ۝
 وَأَزْلَفْنَا ثَمَرَ الْأَخْيَرِينَ ۝
 وَاجْتَبَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝
 ثُمَّ آغْرَقْنَا الْأَخْيَرِينَ ۝
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۚ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

والا۔

- ۷۰۔ تے توں انہیں تے ابراہیم دی خبر پڑھ۔
 ۷۱۔ جیلھے اوں اپنی قوم تے بیوکوں آکھئے تساں کیندی عبادت کریندے۔
 ۷۲۔ انہیں آکھئے اساں بتیں دی عبادت کریندے ہیں تے انہیں دے سامنے بیٹھے رہندے ہیں۔
 ۷۳۔ حضرت ابراہیم آکھئے جیلھے تساں اوں کوں سڈیندے کیا او تہا بڑی گال کوں سڈن۔
 ۷۴۔ یا او تہا کوں کوئی فائدہ یا نقصان پہچا سگدن۔
 ۷۵۔ انہیں آکھئے اصل اساں اپنے پیو ڈاڑے کوں ایویں کریندا دیکھ جھلے ہیں۔
 ۷۶۔ ابراہیم آکھئے کیا تہا کوں پتر ہے جیندی تساں عبادت کریندے۔
 ۷۷۔ تساں تے تہا ڈے پہلے پیو ڈاڑے۔
 ۷۸۔ بے شک او میڈے دشمن سوائے رب العالمین دے۔
 ۷۹۔ جیں میکوں پیدا کیتے او میکوں سدھاراہ ڈکھلیس۔
 ۸۰۔ تے جیرھا میکوں کمونداوی ہے تے پلنداوی ہے۔
 ۸۱۔ تے جیلھے میں بیمار تھینداں او میکوں صحت ڈیندے۔
 ۸۲۔ تے جیرھا میکوں مرلیسی تے دلا جیندا کرلیس۔
 ۸۳۔ تے اوں کنیں میکوں امید جہر قیامت دے ڈینر او میڈے گناہ بخش ڈلیس۔
 ۸۴۔ اے میڈے رب میکوں صحیح تعلیم ڈے تے میکوں نیکیں نال رلا۔
 ۸۵۔ تے بعد وچ اوڈن والیں وچ میڈا چکا ذکر چلا۔

بنی

- وَإِنَّا عَلَيْهِمْ بِبَارِئِينَ ①
 إِذْ قَالَ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ②
 قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظُلُّ لَهَا عِلْفِينَ ③
 قَالَ هَلْ يَسْعَوْنَ كُمُ إِذْ تَدْعُونَ ④
 أَوْ يَنْفَعُونَ كُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ⑤
 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ⑥
 قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ⑦
 أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ⑧
 فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ⑨
 الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ⑩
 وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ⑪
 وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ⑫
 وَالَّذِي يُنْزِلُنِي إِثْمًا يُخَبِّرُنِي ⑬
 وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ⑭
 رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّيقِي بِالضَّلِيلِينَ ⑮
 وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ⑯

۷

وَجَعَلْنِي مِنْ ذُرِّيَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

وَاعْفُ لِآيَاتِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ ۝

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝

وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوِينَ ۝

وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَمَا كُنْتُمْ تُعْبَدُونَ ۝

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصَرُّوكُمْ أَوْ يَتَصَرَّدُونَ ۝

فَكُنْ بِمَوَاقِفِهَا هُمْ وَالْعَاوُنُ ۝

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۝

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۝

تَاللَّهِ إِنَّ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝

إِذْ نُسَوِّدُكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الدُّجْرَمُونَ ۝

فَمَا كُنَّا مِنْ شَافِعِينَ ۝

وَلَا صَدِيقِينَ حَتِيمٍ ۝

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

۸۶۔ تے میوں نعیں آلی جنت دا وارث بنا۔

۸۷۔ تے میڈے پیو کوں بخش بے شک اور گراہیں وچ رہا۔

۸۸۔ تے قیامت دے ٹہنہ میوں ذیل ذکرید۔

۸۹۔ جڈاں زماں فائدہ پچیس تے نہ پتر۔

۹۰۔ سرائے اندر سے جیرھا اللہ کنیں بے عیب دل گمن

کے اوسے۔

۹۱۔ تے جنت متقیں دے کو لبر کر ڈتی ویسی۔

۹۲۔ تے دوزخ گراہیں کیتے ظاہر کر ڈتی ویسی۔

۹۳۔ تے انہیں کرن آکھیا ویسی اوکھاں ہن جیندی تہاں

عبادت کریندے باوے۔

۹۴۔ اللہ دے سوا کیا او تہا ڈی مدد کریندن یا بدلہ گمن

سبگن۔

۹۵۔ تے او تے سارے گراہ دوزخ وچ پٹھے کر کے

سٹھے ولین۔

۹۶۔ تے ایویں ابلیس داسارا لشکری۔

۹۷۔ او اکھن تے او اندرے وچ بھڑسن۔

۹۸۔ اللہ دی قسم بے شک اساں کھل کھل گراہی وچ

ہاے۔

۹۹۔ تے اساں تہاکوں رب العالمین دے برابر سمجھندے

ہاے۔

۱۰۰۔ ساکوں تے بعض مجرمیں گراہ کیتے۔

۱۰۱۔ ساڈا کوئی سفارشی کاہ نہیں۔

۱۰۲۔ تے نہ کوئی گھانا سنگتی۔

۱۰۳۔ جے اساں دل وچ سبگدے تے اساں مومنین نال

رل وچوں ہا۔

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ کب نشان تے اکثر منیدے

نہیں۔

۱۰۵۔ تے بے شک تیدا رب غالب تے ول دل رم
کرن والا۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾

اِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ اَلَا تَتَّقُونَ ﴿٧﴾

۱۰۶۔ نوح دی قوم رسوایں وانکار کیے۔

۱۰۷۔ جیسے انہیں دے بھرا نوح انہیں کوں آکھے جو کیا
تساں خدا کیں ڈر دے توڑے۔

اِنِّیْ لَكُمْ رَسُولٌ اٰمِنٌ ﴿٨﴾

فَاَتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْا ﴿٩﴾

۱۰۸۔ میں تہا ڈو امانتدار رسول۔

۱۰۹۔ تے تساں اللہ کیں ڈر دے میڈا اکھڑ منو۔

وَمَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجِیْتُ اِلَّا عَلٰی
رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿١٠﴾

فَاَتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْا ﴿١١﴾

۱۱۰۔ میں تساں کیں کوئی صلہ نہیں منگدا میڈا صلہ تے من
رب العالمین دے دے ہے۔

قَالُوْا اَنْتَ اَنْتَ لَكَ وَاَتَّبَعَكَ الْاِرْدَ لُوْنَ ﴿١٢﴾

۱۱۱۔ تساں اللہ کیں ڈر دے میڈا اکھڑ منو۔

۱۱۲۔ انہیں آکھے کیا اساں تیکوں منوں حالت لے ہے جو
تیداے منوں ولے رزق (کی کیں) ہیں۔

قَالَ وَمَا عَلَیْیَ بِمَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿١٣﴾

اِنْ حَسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰی رَبِّیْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ﴿١٤﴾

۱۱۳۔ اول آکھے تیکوں کیوں پتہ ہے جو انہیں دے عمل کیا ہیں۔

۱۱۴۔ انہیں دے حساب میڈے رب تے ہے جے تساں
بکھو۔

وَمَا اَنَاْ بِظَالِمٍ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿١٥﴾

اِنْ اَنَاْ اِلَّا نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿١٦﴾

۱۱۵۔ میں منوں والیں کوں دے نیں ڈنڈا۔

۱۱۶۔ میں تے منوں کھلا کھلا ڈراؤں والا ہاں۔

قَالُوْا لَیْن لَّمْ تَنْتَهِ یَنُوحُ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُجْرِمِیْنَ ﴿١٧﴾

۱۱۷۔ انہیں آکھے لے نوح جے توں باز نہ آیدوں تے
تیکوں اساں پتھر مار مار کے مار گھیتوں۔

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِیْ کَذَّبُوْنِیْ ﴿١٨﴾

۱۱۸۔ حضرت نوح آکھے لے میڈے رب بے شک میڈی
قوم تیکوں جھٹلا دے۔

فَاَفْتَحْ یَبْنَیْ وَبَیْنَهُمْ فَتَحًا وَنَجِّنِیْ وَمَنْ فِیْهِ مِنَ
الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿١٩﴾

۱۱۹۔ تے توں میڈے تے انہیں دے درمیان پورا فیصلہ کر
ڈے تے تیکوں تے میڈے نال والیں کوں دشمن دے
شرکین بچا۔

فَاَنْجِیْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِی الْفُلْکِ الشُّحُوْبِ ﴿٢٠﴾

۱۲۰۔ اساں اونکوں تے ادھے نال والیں کوں بچائے

سے ہک بھری ہوئی بیڑی وچ ۔

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ ۝۱۲۱

۱۲۱۔ دل اسال بعد وچ باقیس کوں غرق کر ڈیا۔

۱۲۲۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان باتے انہیں
وچو بہوں سارے نیں میندے۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱۲۲

۱۲۳۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے دل ول رحم کرن
والا ۶۔

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۲۳

۱۲۴۔ عاد رسولیں کوں جھٹلائے۔

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۝۱۲۴

۱۲۵۔ جیلھے انہیں دے بھرا ہوا انہیں کوں آکھئے کیا تاساں
ڈرے نوے۔

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝۱۲۵

۱۲۶۔ بے شک میں تہا ڈو امانتدار رسول ہاں

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝۱۲۶

۱۲۷۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۲۷

۱۲۸۔ اس گال کہتے میں کوئی صلہ نیں منگدا میڈا صلہ
تے محض رب العالمین دے دتے ہے۔

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عِلَّا
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۲۸

۱۲۹۔ کیاں تاساں ہر پے تے بے فائدہ کم کریندے ہر نیں
ماٹیاں بنیندے ۶۔

أَتَبْنُونَ بُكْرًا أَوْ أَبْنُونَ ۝۱۲۹

۱۳۰۔ تے تاساں مل بنیندے ۶۔ تاں جو تاساں ہمیشہ رہو۔

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۝۱۳۰

۱۳۱۔ تے جیلھے تاساں کہیں کوں پلایندے ۶۔ عالم بن کے
پکڑیندے ۶۔

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ۝۱۳۱

۱۳۲۔ تاساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۳۲

۱۳۳۔ تاساں اول کنیں ڈرو جیوں تہا ڈی اوندے نال مدد

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۝۱۳۳

کہتی ۶۔ جیڑی تاساں چاندے ۶۔

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنٍ ۝۱۳۴

۱۳۴۔ اول تہا ڈی مدد کہتی ۶۔ جانوریں نال تے پتریں
نال۔

۱۳۵۔ تے باغیں تے چشیں نال۔

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝۱۳۵

۱۳۶۔ بے شک میں تہا ڈی ۶۔ تے وڈے ڈینہ دے عذاب
کنیں ڈرواں ۔

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۳۶

- قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَصْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝
- ۱۳۷۔ انہیں اکٹھے ساڈے کیتے برابر جوتوں وعظ کریں یا نہ کریں۔
- وَإِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝
- ۱۳۸۔ اے پہلے لوکیں دے کمن۔
- وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝
- ۱۳۹۔ اساں عذاب نہ ڈتے دلیسوں۔
- فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝
- ۱۴۰۔ انہیں اوندا اکار کیتا تے دل اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈتا بے شک ایندے درج وی ہک نشان تے انہیں وچو بہوں سارے نیں منیدے۔
- وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝
- ۱۴۱۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے ول دل رحم کرن والا ۶۔
- كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝
- ۱۴۲۔ ثمود وی رسولس دا انکار کیتے۔
- إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ۝
- ۱۴۳۔ جیلھے انہیں دے بھرا صالح انہیں کوں اکٹھے کیا تاساں اللہ کنیں توڑے ڈر دے۔
- إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝
- ۱۴۴۔ بے شک میں تہاڈو اماندار رسولاں۔
- فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝
- ۱۴۵۔ تاساں اللہ کنیں ڈر دے تے میڈا اکھٹ منو۔
- وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
- ۱۴۶۔ تے میں ایندے اتے تاساں کنیں کوئی صلہ نیں منگا میڈا صلہ معن رب العالمین تے ہے۔
- اسْتَرْكُونُ فِي مَا هُمْنَا أَمِينٌ ۝
- ۱۴۷۔ کیا تہا کوں ایں دنیا درج امن نال چھوڑ ڈتا ویسی۔
- فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ۝
- ۱۴۸۔ انہیں باغیں تے چشمیں درج
- وَذُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ۝
- ۱۴۹۔ انہیں رڑھیں تے اینجیں کھمیں درج جنہیں دے گوشے پھل نال بڈیئے پین۔
- وَتَنْجُونَ مِنَ الْجِبَالِ الَّتِي هِيَ جُرُودٌ ۝
- ۱۵۰۔ تے تاساں پہاڑیں کوں کھٹ کے اکڑو ڈتا نال گھر بنیدے ۶۔
- فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝
- ۱۵۱۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈر دے تے میڈا اکھٹ منو۔
- وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرَفِيِّ ۝
- ۱۵۲۔ تے حد کنیں دوسڑن والیں دا اکھٹ نہ منو۔
- الَّذِينَ يَقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۝
- ۱۵۳۔ جیرھے زمین درج گھیر گھتیندن تے اصلاح نیں کریں دے۔

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿۵۴﴾

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۖ فَأَبِيتُ بِآيَاتِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۵۵﴾

قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ ۖ لَهَا شَرْبٌ وَلَكُمْ شَرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿۵۶﴾

وَلَا تَسْوَاهَا بِسَوَاءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۵۷﴾

فَعَفَوْهَا فَأَصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿۵۸﴾

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۵۹﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۶۰﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۱﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۶۲﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۶۳﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآٰتِيعُوا أَمْرًا ﴿۶۴﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۵﴾

أَتَأْتُونَ الذَّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۶۶﴾

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ ۖ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۶۷﴾

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿۶۸﴾

۱۵۴۔ انہیں آکھے تیل بے اتے جادو کیا گئے۔

۱۵۵۔ توں محض اساں جیہاں انسان ہویں جے توں سچا
ایں تے کوئی نشان گھن آ۔

۱۵۶۔ اوں آکھے اے ڈاچی ۖ ہک ڈینہ لے پانی پیس تے
ہک ڈینہ تساں پانی پیس لے ڈینہ مقرر۔

۱۵۷۔ تساں ایکوں کوئی بکھر نہ لویو ناں تاں تہا کوں
وڈے ڈینہ دا عذاب پکڑیسی۔

۱۵۸۔ انہیں اونڈیاں چٹاں کپ سٹین تے دل او شرمندہ
تھی گئیں۔

۱۵۹۔ انہیں کوں عذاب آن پکڑیے بے شک ایندے وج
نشان تے انہیں دھڑبھوں سارے لوکس نیں منیا۔

۱۶۰۔ تے بے شک تیل بارہب غالب تے دل دل رحم کرن
والا ۶۔

۱۶۱۔ لوط دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔

۱۶۲۔ جیلے انہیں دے بھرا لوط انہیں کوں آکھے کیا تساں
مذاکین نوسے ڈر دے۔

۱۶۳۔ میں تہا لوط ایماندار نبی آں۔

۱۶۴۔ تے تساں مذاکین ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۱۶۵۔ تے میں تساں کنیں ایندے اتے کوئی صلہ نیں
منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین دے دے ہے۔

۱۶۶۔ کیا تساں مخلوق وج نریں کوں اپنے کیتے
چھپے

۱۶۷۔ تے تہا لوط رب جبریاں تہا لوط کیتے زالیں
پیدا کیتن تساں انہیں کوں چھوڑین دے ۖ اصل تساں
مذاکین دھڑ والی قوم ہتے۔

۱۶۸۔ انہیں آکھے جے توں باز نہ آویں اے لوط تیکوں

مک بدر کر ڈٹا ویسی۔

۱۶۹۔ لوط آکھئے بے شک میں تہاڑے کم کنیں نفرت
کریں دال۔

۱۷۰۔ اے میڈے رب میگوں تے میڈے گھر والیں
کوں انہیں دے عین کنیں بچا۔

۱۷۱۔ تے اساں اوکوں تے اوندے سارے گھر والیں
کوں بچا گدھا۔

۱۷۲۔ سوائے کہ پچھو رہی والی پڑھی دے۔

۱۷۳۔ تے دل اساں نہیں کوں تباہ کر ڈٹا۔

۱۷۴۔ تے اساں انہیں تے ڈاٹھامیندے سائے جیرھا ہوشیار
کوٹھ دے بعد نہ رکھ آئیں تے دسٹ آلا پھوں بڑا۔

۱۷۵۔ اے شک ایندے وچ دی ہک نشان ہا تے انہیں
وچو پھوں سارے لوک نیں میندے۔

۱۷۶۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے دل ول رم کرن
والا۔

۱۷۷۔ جگل آلیں رسولیں کوں جھٹلائے۔

۱۷۸۔ جیلھے انہیں کوں شیب آکھئے کیا تساں خدا
کنیں توڑے ڈر دے۔

۱۷۹۔ بے شک میں تہاڑو ایماندار رسول ہاں۔

۱۸۰۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھٹ منو۔

۱۸۱۔ تے میں ایندے اتے تساں کنیں کوٹھ صلہ نیں مگدا
محض رب العالمین دے اتے میڈا صلہ ہے۔

۱۸۲۔ بھائی پوری کرو تے نقصان ڈیوٹ والیں وچو نہ بڑ۔

۱۸۳۔ تے سدھی ترکری تال تولیا کرو۔

۱۸۴۔ تے لوکیں کوں انہیں دیاں خبیث گھٹ نہ ڈیو تے
زمین وچ گیل گھٹن کیتے نہ پھرد۔

قَالَ إِنِّي بِمَلِكُمْ مِنَ الْفَالَيْنِ ۝۱۶۹

رَبِّ نَجِّنِي وَاهْلِي مِمَّا يَمْلُوكُ ۝۱۷۰

فَنَجِّنُهُ وَاهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝۱۷۱

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ۝۱۷۲

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْيِينَ ۝۱۷۳

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا مَّاءَ مَطَرِ
الْمُنْذَرِينَ ۝۱۷۴

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝۱۷۵

وَلَإِنْ رَّبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۷۶

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ۝۱۷۷

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝۱۷۸

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝۱۷۹

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرِي

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۸۰

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ۝۱۸۱

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْتَقِيمَ ۝۱۸۲

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ۝۱۸۳

- ۱۸۵۔ تے اوں اللہ کنیں ڈرو جس تہا کوں تے پہلی مخلوق
کوں پیدا کیئے۔
- ۱۸۶۔ انہیں آکھئے جو تیبڑے اتے جادو کیا گئے۔
- ۱۸۷۔ تے توں محض اساں جیہاں انسان ہویں تے اساں
تیکوں املو کوڑا سمجھندے ہیں۔
- ۱۸۸۔ جے توں سچا ایں تے ساڈے اتے آسمان کنیں
کوئی ٹکڑا سٹ۔
- ۱۸۹۔ اوں آکھئے میڈارب تہا ڈے عیسیٰ کوں بڑا دھا
جاڈے۔
- ۱۹۰۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے انہیں کوں گھاٹے جھڑ
والے ڈینہہ دے عذاب آن پکڑیئے بے شک اے
وڈے ڈینہہ دا عذاب ہا۔
- ۱۹۱۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں وچو بہوں
سارے لوک نیس منندے۔
- ۱۹۲۔ تے بے شک تیبڑا رب غالب تے رحیم۔
- ۱۹۳۔ تے بے شک اے قرآن رب العالمین دلو بہایا گئے۔
- ۱۹۴۔ حضرت جبریل ایندے نال لتے۔
- ۱۹۵۔ تیبڑے دل تے تال جوتوں ہر شیار کرن والیں وچو
تمس ونہیں۔
- ۱۹۶۔ اے کھول کے بیان کرن والی عربی زبان وچ۔
- ۱۹۷۔ تے بے شک ایندا ذکر پہلی کتابیں وچ ہا پیا۔
- ۱۹۸۔ کیا انہیں کیئے اے نشان گھٹ جوبنی اسرائیل دے
علامہ وی ایکوں سبھا نڈن۔
- ۱۹۹۔ جے اساں ایکوں عجمیں وچو کہیں تے لبندے۔
- ۲۰۰۔ تے او انہیں دے ساڈے پڑھدا دل وی اے
نہ منن ہا۔
- وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ الْأُولَىٰ ۝۵۰
- قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝۵۱
- وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطَّلُكَ لَإِنَّ الْكَذِبِينَ ۝۵۲
- فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۵۳
- قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝۵۴
- فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظَّلَاةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۵۵
- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝۵۶
- وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۵۷
- وَإِنَّهُ لَنَزْلُ رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝۵۸
- نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝۵۹
- عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ۝۶۰
- بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ۝۶۱
- وَإِنَّهُ لَنَزْلُ الْأُولَىٰ ۝۶۲
- أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝۶۳
- وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝۶۴
- فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ۝۶۵

- ۲۰۱۔ ایسے اسل مجرمیں دے دیں وجہ اسے گال سٹی ہوئی ۶۔
 ۲۰۲۔ او ایکوں اوتیں نہ منیں جے تیں او بکھ بولن آلا عذاب نہ ٹیکیں۔
 ۲۰۳۔ او عذاب انہیں تے اجن گھٹ اوسی تے انہیں کون پتہ وی نہ ہوسی۔
 ۲۰۴۔ تے او آکھن کیا ساکوں وحق نیں مل سگدی۔
 ۲۰۵۔ کیا او ساڈے عذاب کون جلدی منگدے ہن۔
 ۲۰۶۔ کیا تیکوں یقین نیں جے اسل انہیں کون کئی سال فائدہ پہچاؤں با
 ۲۰۷۔ تے ول انہیں تے او عذاب آوے ہا جیرھا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔
 ۲۰۸۔ تے جہ انہیں کون بڑا گیا ہا او عذاب کون نال نہ سگدا ہا۔
 ۲۰۹۔ اسل کہیں وسعی کون ہلاک نئے کریندے جے تیں انہیں دو کوئی بی نہ پھڑوں۔
 ۲۱۰۔ اے نصیحت اسل ظالم نئے۔
 ۲۱۱۔ ایں قرآن کون شیطانیں نیں لبایا۔
 ۲۱۲۔ نہ انہیں دا اے کم ہاتے انہیں کون ایندی طاقت ہائی۔
 ۲۱۳۔ بے شک او اللہ دی بکال اسٹن کنیں پریں رکھے گیہیں۔
 ۲۱۴۔ توں اللہ دے نال بے کہیں کون معبود نہ سبہ نہ تاں توں انہیں وچ وحق ویسں جنہیں کون عذاب بڑا گئے۔
 ۲۱۵۔ تے توں اپنے قریبی سکیں کون بڑا۔
 ۲۱۶۔ تے جیرھامن کے تیلے پچھو ٹرے اوندے
- كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝
 لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝
 يَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝
 فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝
 أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝
 أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝
 ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝
 مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَعْوُونَ ۝
 وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذُرُونَ ۝
 وَكَرِهْنَا مَا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝
 وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ۝
 وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۝
 إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرُوؤُنَ ۝
 فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ۝
 وَانذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۝
 وَاخْضَعْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

محبت دے بہت جھکے رکھ۔

۲۱۷۔ تے جسے اوتیڈا اکھن نہ منن تے توں اکھ جو میں
تہاڈے کیس کنیں باہرواں۔

۲۱۸۔ تے توں غالب تے بہوں مہربان خدا تے بھروسہ کر۔

۲۱۹۔ میرہا تیکوں ڈوبدے جیلھے توں کھڑا تھیندیں۔

۲۲۰۔ تے جیلھے توں سجدہ کرن والیں وچ پھروں۔

۲۲۱۔ تے بے شک او بہوں سُنن والا تے جانن والا۔

۲۲۲۔ کیا میں تیکوں ڈسلاں جو شیطان کیندے اتے لہندن۔

۲۲۳۔ جو شیطان ہر کوڑے تے گناہگار تے لہندن۔

۲۲۴۔ او اُپے کن لہندن تے انہیں دھو بہوں سارے
کوڑے ہوندن۔

۲۲۵۔ تے انہیں دے پھوٹرن والے گمراہ ہوندن۔

۲۲۶۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک لے ہر وادی وچ

بے مقصد پھر دے روہیندن۔

۲۲۷۔ تے بے شک او کریندے نہیں جو او آہن۔

۲۲۸۔ سوائے انہیں جبرھے ایمان گھن آون تے چنگ نہ

کرن تے اللہ دا بہوں ذکر کرن تے ظلم تھیون دے بند

اوندا جائز بدلہ گھندن تے ظالم ضرور جان گھسن جو او کیرھی

چا دو ولسن۔

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۳۸﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۳۹﴾

الَّذِي يَرْبُكَ جَبْنَ تَقَوْمٌ ﴿۴۰﴾

وَتَقْلُبَكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿۴۱﴾

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۴۲﴾

هَلْ أُنْتِظَرُ عَلَى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيْطَانُ ﴿۴۳﴾

تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿۴۴﴾

يُلْقُونَ السَّعَ وَكَثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿۴۵﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿۴۶﴾

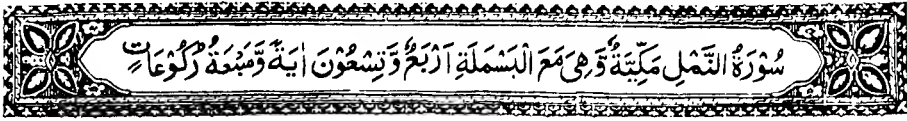
أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿۴۷﴾

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۸﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۚ وَسَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿۴۹﴾



سورة نمل کی ۷۷ آیتیں ہیں۔ ۹۴ آیات تے ۷۷ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے نال نال جیسا بن سکے ڈیوڑ
والا تے دل دل رحم کر ڈیوڑ والا ۷۔
- لَسَ تِلْكَ آيَةُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ②
- ۲۔ پاک تے سنڈ والا تے قرآن مبد تے کھلی کتاب
ویاں آیتاں ہن۔
- هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ③
- ۳۔ مومنین واسطے ہدایت تے خوشخبری ۷۔
- الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④
- ۴۔ جیسے نماز جماعت نال پڑھدن تے زکوٰۃ دیندن
تے آخرت تے اولیقین رکھیندن۔
- إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ
فَهُمْ يَحْمِلُونَ ⑤
- ۵۔ بے شک جیسے لوک آخرت تے ایمان نیں ایندے
انہیں واسطے انہیں دے عمل اساں سوہنے کر کے ڈکھالین
او گردان تھے ودن۔
- أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سَوْءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
هُمْ الْأَخْسَرُونَ ⑥
- ۶۔ ایسے لوک جنہیں واسطے بڑا عذاب تے آخرت
موج او گھٹا پاوٹی والین۔
- وَإِنَّكَ لَتَلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑦-۱۱
- ۷۔ تے بیشک تیکوں قرآن مبد اوں کیں ملدا پئے جیسا
سیاٹا تے چاٹن والا ۷۔
- إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَأَتِينَكُمُ
فِيهَا بِخَبَرِ أَوَانِكُمْ بِشَهَابٍ فَبِئْسَ لَكُمُ
تَصْطَلُونَ ⑧
- ۸۔ جیسے موسیٰ اپنے گھر آلیں کوں آکھے بے شک
میں بھا ڈھس ۷ میں تہاڈو اٹھو کیں خبر گھن اوساں یا بلدا
الگرا گھن اوساں تاں جوتساں بھاسکو۔
- فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ تُودِكَ مَنْ فِي النَّارِ
مَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑨
- ۹۔ جیسے او بھاکیں آئے آواز ڈھکی گئی جو جیسا بھا
دھچ تے جیسا اوندرے چودھا روہ اوکوں برکت ڈھکی گئی ۷
تے اللہ رب العالمین پاک۔
- يُؤْتِي إِيَّاهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑩
- ۱۰۔ اے موسیٰ بے شک میں غالب تے سیاٹا اللہ
ہاں۔

وَالَّذِي عَصَاكَ فَلَئِمَّا رَاَهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسَلُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ توں اپنا سڑا سڑا۔ جیلھے اوکوں ڈھس ہلا پئے جیویں اونا تگ بڑے کنڈ ولا کے بچ پئے تے پکھرتے ولا نس ڈٹھا اے موسیٰ نہ ڈر میڈے کو لبو رسول نیں ڈردے۔

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسُنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُورٌ مَّرْحِيمٌ ﴿١٢﴾

۱۲۔ سوائے اونڈے جس ظلم کیتا بڑے تے ول بدی دے بعد نیکی کیت بڑے تے بے شک میں بہوں بخش والا تے ول ول رحم کرن والا ہاں۔

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فَنُتَبِّحْ إِلَيْكَ آيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ تے توں اپنا ہتھ کچھ دج پا اولیٰغ بیماری دے چٹا نکلس اے نوں نشانیں دچرہ دچرے فرعون تے اونڈی قوم کیتے ہن بے شک اے قوم نافرمان۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

۱۴۔ جیلھے انہیں دو ساڈے اکھیں کھول ڈیون والے نشان آئن انہیں آکھے اے کھلا جادو۔

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے اونڈا انکار کیتے نیں تے ضد نال وڈائی تے ظلم کیں کم گدھے نیں انہیں دے دل منیدے ہن توں ڈیکھ جو فسادیں دا انجام کینجا تھیندے۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْخُنُودُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے اساں داؤد تے سلیمان کوں علم ڈتے تے انہیں ڈونا میں آکھے ساریاں سپیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جس ساکوں بہوں ساریں مومن بنیں تے وڈا رتبہ ڈتے۔

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْبَیِّنُ ﴿١٧﴾

۱۷۔ تے سلیمان داؤد وارث تھے تے اوں آکھے اے لوکو ساکوں پکھیں دیاں بولیاں سکھایاں گئیں تے ساکوں سمجھ کچھ ڈتا گئے بے شک اے اللہ دا کھلا فضل۔

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٨﴾

۱۸۔ تے سلیمان دے ساڈے جن تے انس تے پکھیں دا لشکر کٹھا کیتا گئے تے انہیں دیاں قطاراں بنا ڈتیاں گئیں۔

كُنَّا إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مِنْكُم مَّنْكُمْ لَا يَخْطِبَنَّكُمْ سَيِّدُنَا
وَجُنُودُهُ ۖ وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

۱۹۔ اوتیس جو او ملہ وادی وچ آئیں تے ملہ اکھٹے
اے ملہ دی قوم اپنے گھریں وچ بہرہ و نہو سلیمان تے
اوندا لشکر تہا کون لمار نہ ڈیوے تے انہیں کون پتہ
نہ بگے۔

فَتَبَسَّمْ سَاجِدًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَذِلِّبْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الضَّالِّينَ ﴿٦﴾

۲۰۔ سلیمان انہیں دی اے مجال سن کے کھل پئے تے
آکھیس اے میڈے رب میگوں توفیق ڈے جو میں
تیبی اوں نعمت دا شکر کراں جیڑھی میں میڈے تے
میڈے بہرے کیتی میں چنگے کم کراں جو توں راضی
تھیویں تے اپنی رحمت نال میگوں اپنے نیک بندیں
وچ داخل کر۔

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الْهَدْيَ ۚ
أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٧﴾

۲۱۔ تے اوں پکھیں دی سنبھال لہی تے آکھیس اے
کیا میگوں بدرہہ نظر نیں پیا اندا یا اوکھ گئے۔

لَا عَذْبَ فِتْنَةٍ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ أَوْ لَا أَذْبَحْنَاهُ ۖ
لِيَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

۲۲۔ میں اوں کون سمجھتا ہوں یا کوہ ڈیساں یا کوہ
یا او میڈے کو لہو کوئی ثبوت گھن آوے۔

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تَحْطُ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٩﴾

۲۳۔ کچھ دیر کھڑیں تے آکھیس میگوں او پتہ بگے
جیندا تہا کون پتہ کاہ نیں میں سباقم کنیں قیڈو ہک
پکی خبر گھن کے آیاں۔

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

۲۴۔ تے میں ہک تربیت ڈٹھی جیڑھی انہیں تے
حکومت کریدی پئی تے اوں کون ہر فتنے ڈتی گئی
تے اوندا ہک دڑا تخت دی ہے۔

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَرَبُّهُمْ الشَّيْطٰنُ ۚ أَعَمَّا لَهُمْ فَصْدًا ۚ هُمْ عَنِ
السَّبِيلِ ۖ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿١١﴾

۲۵۔ میں اونکوں تے اوندی قوم کول اللہ دے سوا
سمجھ کول سجود کریندا ڈٹھے تے شیطان انہیں کول
انہیں داکم سوٹھا کر کے ڈکھا لے تے انہیں کول سدے
رستے کنیں روک ڈتے تے او ہدایت نیں پندے۔

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٢﴾

۲۶۔ انہیں کول مندر جو اللہ کول سجود نہ کرن جیڑھا
زمین تے آسمان دی کئی شے کول ظاہر کریندے تے جو

- تساں لکیندے تے ظاہر کریندے ؕ او جانڈے۔
 ۲۷۔ اللہ دے سوا کوئی مبود نہیں اور دہے عرش دا مالک۔
 ۲۸۔ اوں سلیمان اکھئے اساں ڈیکھسوں کیا تیں سچ ہوئے یا کوڑا ایں۔
 ۲۹۔ توں میڈا اے خط گھن و نچ تے انہیں کوں دے ول پچھوئے تھی کھڑے ڈیکھ تیکوں او کیا جواب ڈیندن۔
 ۳۰۔ اوں ملکہ اکھئے اے سردارو میڈو ہک عزت والا خط آئے۔
 ۳۱۔ تے او سلیمان ولوہ تے او ایں شروع تھیندے جو اللہ دے نال نال شروع کرینداں جیرھا بن گئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
 ۳۲۔ میڈے اگود ڈائی نہ کرو تے فرماہار تھی کے میڈو آؤ۔
 ۳۳۔ اوں آکھئے اے سردارو ایں معاملے وچ میکوں مشورہ ڈیو میں کوئی فیصلہ نہیں کریندی جے تیں تساں حاضر ہوو۔
 ۳۴۔ انہیں آکھئے اساں طاقت ولے ہیں تے دہے لڑکے ہیں۔ فیصلہ تیں کرٹے توں ڈیکھ تیں کیا مکم ڈیندیں۔
 ۳۵۔ اوں آکھئے بے شک بادشاہ جیلے کبیں مک وچ پہنڈن اونکوں تباہ کر ڈیندن تے انہیں دے عزت داریں کوں بے عزت تے ذیل کر ڈیندن تے ایویں کریندن۔
 ۳۶۔ تے میں انہیں دوہک تحفہ پٹھیندی آں تے ڈیہی
- اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝
 قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝
 إِذْ هَبْ بِكُتَيْبٍ هَذَا فَاَلْقِهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَآءِ أُنْهِى إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۝
 إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَىٰ وَاتُؤْنِ مُسْلِمِينَ ۝
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَآءِ أَتُؤْنِنِ فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا خَلَفْتُ عَنْهُ تَشَهُدُونَ ۝
 قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ ۝
 الْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۝
 قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا آيَئَهَا أَهْلَهَا آذِلَّةً ۝ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝
 وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنْظُرْهُمْ بِمَ يَرْجِعُ

الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۵﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّوْنِي بِمَالٍ فَمَا أَشَدَّ
اللَّهُ خَبِيرٌ مِّمَّا أَشْكُرُ بَلْ أَنْتُمْ يَهْدِيَتِكُمْ تَقْرَحُونَ ﴿۳۵﴾

إِذْ جَعَلَ إِلَهُهِمْ فَلَئِنْ تَبِعْتَهُمْ بِجُنُودٍ لَّادْفَعِلَ
لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذَلَّةً وَهُمْ
صُغُرُونَ ﴿۳۶﴾

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ
يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿۳۷﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
أَمِينٌ ﴿۳۸﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ
قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لَتَتَالَيَنِي بَيْنِي وَآشْكُرُكُمْ
أَكْفُرُهُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ
فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿۳۹﴾

قَالَ تَكُونُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ
مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۴۰﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشِي قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ

آں جو میڈے قاصد کیا جواب گھن انرنہ
۳۷۔ جیلے تحفہ سلیمان دے سائے آئے اوں آکھئے
کیا تساں مال نال میڈی امداد کرن چاہندے ء
تے جو اللہ میکوں ڈرتے اوں کنیں چچکا ء جیرھا تباکوں
ڈولس تے اصل تساں اپٹے جھن تے اگریندے پئے ء
۳۸۔ توں انہیں دو دل ونچ میں ضرور انہیں دوا بخے
لشکر نال اوساں جیندا اومقابلہ نہ کر سگسن تے میں
انہیں کوں اتھو ذلیل کر کے کڈھ ڈلیاں تے او
عزت و سجا پہسن ۔

۳۹۔ اوں آکھئے اے سردار و کیرھا تہا ڈے وچرو اندرے
تحت کوں میڈو گھن اوسی ایں کنیں پہلے جو او میں
کنیں فرمانبردار بن آوں۔

۴۰۔ پہاڑیں سرداریں دھوکہ منہ زور سردار آکھئے میں اونکوں
تیڈے اتھو اٹھن کنیں پہلے گھن اوساں تے
بے شک میں بہوں طاقت والا تے ایمانداراں۔

۴۱۔ میں کنیں خدا دی کتاب دا علم با اوں آکھئے میں
اونکوں تیڈی اکھ جھپکن کنیں دی پہلے گھن اوساں
جیلے اونکوں اپٹے کولہو ڈھس تے آکھیس لے
میڈے رب دا فضل تاں جو اومیکوں آزماوے جو کیا
میں شکر کرینداں یا کفر کرینداں تے جیرھا شکر کریندے
او اپٹے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکری
کرے تے بے شک میڈا رب بے نیاز تے سخی ء۔

۴۲۔ اوں آکھئے اوں دے تحت کوں حقیر کر ڈیو اساں
ڈہرے ہں جو اوہایت پندی ء یا انہیں وچو تھندی ء
جیرے ہدایت نیں پسندے ۔

۴۳۔ تے جیلے او آکھئی اونکوں اکھیا گیا کیا تیڈا تحت

وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿۳۷﴾

دی انجاماء اوں آکھئے اے تے اوں داویں ہے
ساکوں ایں کیں پہلے علم بڑے بڑا گئے تے اساں
تیڈے فرمانبردار بن گئے ہیں۔

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے اونکوں بلکس جیدی اوللہ دے سوا عبادت کریدی
ہائی بے شک اوکا فر قوم وچر ہائی۔

قِيلَ لَهَا اِذْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفْتُ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ
مِنْ قَوَارِيرِهِ قَالَتْ رَبِّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ وَاَلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمَانَ بِاللَّهِ رَبِّ الْغَالِبِينَ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ اوں کوں آکھیا گئے محل وچ بہر جیلے اونکوں
بڑھس اونکوں جھکا سمجھیس تے بڑر لگی۔ سلیمان آکھئے
اے تے محل جیندے وچ شیخے دے ٹکڑے لائے
گیئیں اوں آکھئے اے میڈے رب میں اپنی جان تے
مظلم کہیتے تے میں سلیمان نال رب العالمین خدا تے ایمان
آئندی آں۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ تے اساں ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں پٹھے
سے جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے اوہوں دیلے
بڑوڑوڑے تھی کے بھڑپ پئے گیئیں۔

قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ صالح آکھئے اے میڈی قوم تساں چنگا کی کیں پہلے
لٹکاوی دی جلدی کیوں کریندے جو تساں اللہ کیں
بخشن نوہے مگدے تاں جو تہا بڑے اتے رحم کیا دینے

قَالُوا أَظَلَمْنَا بِكَ وَبَيْنَ مَعَكَ
قَالَ طَبَّكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں تے تیڈے نال دیں
کوں مغوس سمجھیندے میں صالح آکھئے تہا بڑی خواست
اللہ دے کوں ہور تے سچ لے ہے جو تساں او قوم
ہوئے جیرھی آزمائی گئی۔

وَكَانَ فِي السَّبْيَةِ نِسْعَةُ زُهْطٍ يُفْسِدُ وَنَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۴۳﴾

۴۲۔ تے خبر وچ ٹوں آدمی ہن جیرھے زمین وچ فساد
پہیندے ہن تے اصلاح نہ کریندے ہن۔

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۴۴﴾

۴۳۔ انہیں آکھئے تساں اللہ دی قسم کھاؤ جو اساں اوندے
تے اوندے گھر والیں تے رات کوں حملہ کریوں تے ول
اوندے وارث کوں اکھوں اساں اوندے گھر والیں کوں ہلاک قیامتیں

بُٹھاتے اسل پچھے ہیں۔

۵۱۔ انہیں ہک وڈی تدبیر کیتی تے اسل دی تدبیر

کیتی انہیں کول پتر ہا۔

۵۲۔ توں بکھ انہیں دی تدبیر داکیا نتیجہ نکلے اسل

انہیں کول تے انہیں دی ساری قوم کول تباہ کر ڈتے۔

۵۳۔ لے بیکھر انہیں دے گھر انہیں دے علم دی وجہ

کنیں ڈٹھے پین بیٹک علم والی قوم کیسے ایندے وچ نشان۔

۵۴۔ تے اسل مومیں تے متیق کول پکا گدھے۔

۵۵۔ تے لوط جیلے اپنی قوم کول اکھے کیا تساں برائیاں

کریندے ءو تے تساں بڈہرے پئے ء۔

۵۶۔ کیا تساں تریمتیں کول چھوڑ کے جوائیں نال شہوت

پوری کریندے ءو اصل تساں جاہل قوم ہوتے۔

۵۷۔ اونڈی قوم دا جواب مرق لے ہا جو انہیں اکھے لوط

دے خاندان کول ایسے سک دجو کڈھ پھوڑ دے شک

لے لوک بہوں پاک بڈن۔

۵۸۔ تے اسل اونکول تے اونڈے گھر والیں کول سولے

اونڈی زال دے پکا گدھے اول کول اسل پچھو رہن

والیں وچ گٹیا ہا۔

۵۹۔ تے اسل انہیں تے پتھرین دا بڑا ڈھامیزہ وسائے تے

جنہیں کول ہوشیار کر ڈتا ونجے انہیں تے وسن والا مینہ بہول گندہ ہونڈ۔

۶۰۔ توں اکھ ڈے ساریاں سپیاں توفیقن اللہ دیاں ہن

تے انہیں بنیں تے سلامتی جسے جنہیں کول اللہ چن

گدھے۔ کیا اللہ چکھا ءو یا او جیکوں شریک بنین۔

وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۱﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ اَنَا دَمَرْنَهُمْ

وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿۵۲﴾

فَإِنَّكَ بِيَوْمِهِمْ خَاطِئَةٌ بِمَا ظَلَمْتُمْ اِنَّ فِي ذَلِكَ

لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۵۳﴾

وَ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ كَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿۵۴﴾

وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ

تُبْصِرُونَ ﴿۵۵﴾

اَيُنْكِرُ لَتَاْتُوْنَ الزَّيْجَالَ سَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاءِ ؕ

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۵۶﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَخْرِجُوْا اِل

لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدْ رَفَعْنَا مِنَ الْغَوْرِيْنَ ﴿۵۸﴾

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۵۹﴾

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰ

لِلّٰهِ خَيْرٌ اَمَّا يَشْكُرُوْنَ ﴿۶۰﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُشْجِرَهَا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ يَتَّقُونَ ۝۶۱

۶۱۔ آسمانیں تے زمین کوں کیوں پیدا کیتے تے تہا بڑے کیتے جھڑکیں مینہ وسائے تے اوندے نال اسان سوٹھے باغ پیدا کیتن تہاں تے انہیں دے وٹ دی نہ پیدا کر سگدے ہا دے کیا اللہ دے نال بے وی مہود ہن اصل لے قوم شریک بیئدی پئی ۶۰۔

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَابِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ لَا يُعْلُونَ ۝۶۲

۶۲۔ زمین کوں کیوں رہن دی جا بٹائے تے اوندے وچ دریا و بانسی تے اوندے کیتے پہاڑ بٹائسی تے دوسندریں وچ روک بٹا بٹتی ہس کیا اللہ دے نال بے مہود وی ہن اصل انہیں وچو بہوں سارے چاٹدے نیں۔

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَمْحُلْكُمْ خُلُقَاءَ الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝۶۳

۶۳۔ بے وس وی دعا کون سڈے جبرمے دلمے او دعا کریندے تے اوندے دکھ کوں ہٹا ڈیندے تے تہا کوں زمین دا وارث بٹا ڈیندے کیا اللہ دے نال بے مہود ہن بہوں تھوڑی ۶۰ جبرمی تہاں نصیحت پکڑیندے ۶۰۔

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُؤْتِي الْوَيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ ۝۶۴

۶۴۔ کون تہا کوں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ راہ دکھیندے تے اپنی رحمت کیں پہلے کون خوشخبری دیاں ہوائیں پھیندے کیا اللہ دے نال پیا مہود جبرمے او اللہ نال شریک بیئدن انہیں کیں بہوں اچا ۶۰۔

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝۶۵

۶۵۔ تے کون جبرما پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولادلا اوں پیدا کریندے تے تہا کوں زمین تے آسمان کیں رزق ڈیندے کیا اللہ نال بے مہود ہن توں اکھ جے تہاں سچے ۶۰ تے اپنی دلیل گھن آؤ۔

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝۶۶

۶۶۔ توں اکھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے اللہ دے سوا غیب کوں کوئی نیں چاٹدا تے انہیں کوں لے وی پتہ نیں جو انہیں کوں کڈٹی اٹھالیا دیسی۔

۶۷۔ آخرت دے بارے وج اصل انہیں دا علم اصلو
ختم تھی گئے۔ اصل او قیامت دے بارے وج شک
وج بن تے سرواں بارے وج اندمن۔

۶۸۔ تے کافر آبدن کیا جڈاں اسان تے ساڈے پیو
بڈاڈے مٹی تھی دلیوں ول دی اسان زمین کنیں جیندے
کر کے کڈھئے ولسوں۔

۶۹۔ ایں کنیں پہلے وی ساڈے نال تے ساڈے
پیو بڈاڈیں نال لے وعدے کیتے گئے ہن اے تے پہلے
لوکس دے قصے ہن۔

۷۰۔ توں آکھ زمین وج ٹرو پھرتے بیکھو جو مجریں
دا کیا انجام تھئے۔

۷۱۔ تے توں انہیں تے مونجھا نہ تھی تے نہ انہیں
دی تدبیریں تے جگلی وج پڈ۔

۷۲۔ تے او آبدن جے تاساں پچے تے اے وعدہ
کڈاں پورا تھیسے۔

۷۳۔ توں آکھ تھی سبگدے جو جیرھے عذاب کوں
جلدی مگدے پئے و ادنا کجھ حصہ تہاڈے پچھو پچھو اندا
پیا ہوئے۔

۷۴۔ تے بے شک تیدا رب لوکس تے فضل کرن
والا تے انہیں وچو سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

۷۵۔ تے بے شک تیدا رب اوکوں دی جانڈے
جو او اپنے سینس وج لکیندے پن تے جینکوں
او ظاہر پئے کریندن۔

۷۶۔ آسانیں تے زمین وچ کوئی لگی ہوئی خستے کاہ نہیں جیری
بیان کرن والی کتاب وج نہ ہوئے۔

۷۷۔ بے شک اے قرآن بنی اسرائیل دے سامنے او

بَلْ اَدْرَاكَ عَلَيْهِمْ فِي الْاٰخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْهَا بَلْ هُمْ عَنْهَا عَمُوْنَ ۝

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّ اَبَآؤُنَا اٰيَاتُنَا
لَمُخْرِجُوْنَ ۝

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ اِنْ
هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝

قُلْ سِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِيْنَ ۝

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِيْ هَٰٓئِلٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ۝

وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَآءِ الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝

قُلْ عَلَيَّ اَنْ يَّكُوْنَ رِیْثٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَتَعٰجِلُوْنَ ۝

وَ اِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَی النَّاسِ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ
لَا يَشْكُرُوْنَ ۝

وَ اِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَاَيُّلُوْنَ ۝

وَمَا مِنْ غَآيَةِ فِي السَّمَآءِ وَاَلْاَرْضِ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ
مُّبِيْنٍ ۝

اِنَّ هٰذَا الْقُرْآنَ لَيَقُضُ عَلٰٓیْ بَنِيْ اِسْرَآءِیْلَ اَكْثَرُ

الَّذِينَ هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۶۸﴾

گاہیں اکثر بیان کریندے جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

وَأَنَّهُ لَهْدَىٰ ذَرَجَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۶۹﴾

۶۸۔ تے بے شک او مومنین کیسے ہدایت تے رحمت۔

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿۷۰﴾

۶۹۔ بے شک تیرا رب او نہیں دے درمیان اپنے حکم نال سچا فیصلہ کریندے تے او غالب تے بہوں چاٹن والا۔

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۱﴾

۷۰۔ تے اللہ تے بھروسہ کر بے شک توں واضح حق تے ہوں۔

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقُمْرَ الذُّعَّاءَ ۖ وَإِذَا
تَلَوَّمَا مَدْبِرَيْنِ ﴿۷۲﴾

۷۱۔ بے شک توں مردیں کون نہیں سنا سگدا تے نہ پوٹیں کون آلا سنا سگدیں جیرے ویلھے او کند پھیر کے وچن پئے۔

وَمَا آتَتْ بِهَدْيٍ الْعُغْبَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۖ إِنَّ تَسْمِعُ
إِلَّا مَن يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا ۖ فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿۷۳﴾

۷۲۔ تے توں اندھیں کون انہیں دی گمراہی کیں ہدایت توں بے سگدا توں تے محض انہیں کون سنا سگدیں جیرے ساڈی آیات کون منین تے فرمانبردارن۔

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ
الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُوقِنُونَ ﴿۷۴﴾

۷۳۔ تے جیلھے انہیں تے تباہی آلی گال پوری تھسی تے اساں انہیں کیسے زمین وچرک کھڑا کڈھیسوں جیرا انہیں کون چک پیسی بے شک لوکیں کون ساڈی آیات دالیقین کاہ نیں۔

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مَّتَنَ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا
فَهُمْ يُورَعُونَ ﴿۷۵﴾

۷۴۔ تے جڈاں اساں ہک ٹولہ کھڑا کریسوں ہر اوں قوم وچرک جیرھی ساڈی آیات کون جھٹلیندی تے اساں انہیں کون تقاریر وچ کھڑا کر ڈیسوں۔

يَحَىٰ إِذَا جَاءُوْهُ قَالِ الْكَذِبُ بِآيَاتِنَا
وَلَمْ نَحْشُرْ بِهَا عِلْمًا ۖ أَمَّا ذَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿۷۶﴾

۷۵۔ تے جیلھے او اسن اُھلا مکھی کیا تاساں میڈی آیات کون جھٹلایا ہا تے ہا کون انہیں داپورا علم وی نہ ہا تے یا تاساں کیا کیا کریندے ہا دے۔

وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يُنْطِقُونَ ﴿۷۷﴾

۷۶۔ تے انہیں تے انہیں دے ظلم دی وچرکین عذاب دی گال پوری تھی ویسی تے او آلا نہ

سبکس۔

۸۷۔ کیا انہیں کون پتہ نہیں ہو بے شک اسات رات کون اس واسطے بنائے جو ایدے دج آرام کرن تے ڈیہنہ کون ڈکھالٹ والا بے شک ایدے دج منٹ والی قوم کیسے نشان۔

۸۸۔ تے جیڑاں دھوڑوں وجایا ویسے تے جو زمین تے آسمان دج اوڈر ویسے سوائے ایدے جو اللہ چاہے تے سارے اللہ سیسے دو فرما ہوا رہی کے اوسن۔

۸۹۔ تے توں پہاڑیں کون ڈیہیں تے خیال کریندیں جو ہکی جاتے کھڑن تے اصل لے جھڑا آئی کارٹر دے رہ ویند لے اللہ سیسے دی کارگریء جیں ہر شے کون مضبوط بنائے بے شک او تھا ڈے عیسیٰ کنیں چٹکی طراں بانجیر۔

۹۰۔ جیرھا نیکی کرلیسی او نکوں این کنیں چٹکا بدلہ ملیسی تے اوں ڈیہنہ اوڈر کنیں امن دج ہوسن ۹۱۔ تے جیرھا برا کم کرلیسی تے انہیں کون منہ بھرٹے ہما دج شیا ویسی جو تساں کریندے ہا دے اوندا تہا کون پورا بدلہ مل گئے۔

۹۲۔ میکیوں تے محض لے حکم ڈٹا گئے جو میں این شہرے رب دی عبادت کراں جیں اینکوں عزت ہوتی تے ہر شے اوندے کیسے ہے تے میکیوں حکم ڈٹا گئے جو میں فرما ہوا میں وچر تھیواں۔

۹۳۔ تے میں قرآن پڑھ کے ساداں تے جیرھا ہدایت پیسی او محض اپٹے فائدے دی خاطر ہدایت پیسی تے جیرھا گمراہ تھیسی تے ترن اکھ ڈے جو میں تے محض ڈراوٹن والا ہاں۔

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلَآءَ لَيْسُوا فِيهِ وَالتَّهَارُ
مُجْرًا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۷﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَخْرُجُ مَنِ فِي
السَّمَوَاتِ وَمَنِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَّاهٍ ذَرْوٍ ﴿۸۸﴾

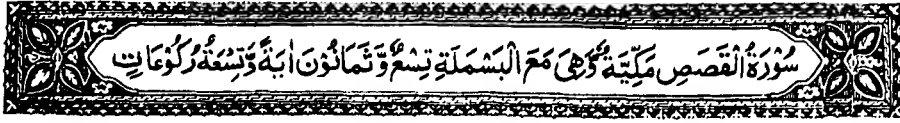
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ
السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْتَفَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۸۹﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِمَّنْ فَزَجَّ
يَوْمَئِذٍ أَمْنُونَ ﴿۹۰﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجْهُهُمُ فِي النَّارِ هَلْ
يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۲﴾

وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقَدْ إِنَّمَا أَتَا مِنَ
السُّذُرِينَ ﴿۹۳﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾
 ۹۳۔ تے اکھ بڑے سب سچیاں تعریفاں اللہ دیلاں تے
 ﴿۹۳﴾ او تہاکوں ضرور اچھے نشان بڑھلیسی تے تہاں
 اونکوں سبھاں گھنسو تے تہاں رب تہاں بڑے کیں کنیں
 غافل نہیں۔



سورة قصص مکی ۹ بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کریں گا اللہ دے ناں نال جیرھا بن
مٹکے ڈیوٹن والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
 - ۲۔ پاک سٹنٹ والا تے بزرگ۔
 - ۳۔ اے کھل کتاب دیاں آیات ہن۔
 - ۴۔ اساں تیلے اتے مومن قوم دے فائدے کیسے
موسیٰ تے فرعون دیاں سچیاں قصاں پڑھدے ہن۔
 - ۵۔ بے شک فرعون اپنے ملک وچ منہ زور مچ گیا
تے اوندے رہن والیں کون وکھرا دکھ کر ڈتا ہس انہیں
دھچک لولے کون او کمزور کرن چاہندا ہا انہیں دے
پتریں کون ذبح کریندا ہا تے انہیں دی ترمیمیں کون
جیندا رکھیندا ہا بے شک اوفسادیں دچو ہا۔
 - ۶۔ تے اساں زمین دے کمزور لوکس تے احسان کرن
چاہندے ہا تے اساں انہیں کون سردار بناوٹ
چاہندے ہا تے وارث بناوٹ چاہندے ہا۔
 - ۷۔ تے انہیں کون ملک وچ طاقت ڈیوٹن تے فرعون
تے ہامان تے انہیں ڈوناہیں کون انہیں کنیں او کجھ
ڈکھاوٹ چاہندے ہا تے جیہ کنیں او ڈر دے پئے ہن۔
 - ۸۔ تے اساں موسیٰ دی ماکوں دی کیتی جو توں ایگوں
کھیر پلاتے جیلھے توں ایندے کیسے ڈریں توں ایگوں دریا وچ
سٹ گھس تے توں نہ ڈریں تے نہ منجھی تھیں بے شک اساں
ایگوں تیلے دولا اُنیسوں تے اساں ایگوں
رسول بیٹسوں۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- طسّم ②
- تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③
- نَسَلُوا عَلَيْكَ مِنْ بَنِي مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِأَحْقَ ④
- لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ⑤
- إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا ⑥
- يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ ⑦
- نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ⑧
- وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ ⑨
- وَنَجْعَلَهُمْ آيَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ⑩
- وَنُسَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ ⑪
- وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ⑫
- وَإِذْ أَخْبَرْنَا آلَ إِمْرٍ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِينِي فَأَذْخَلْتُ ⑬
- عَلَيْهِ فَالْقَبْ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافُ وَلَا تَحْزَنُ إِنَّا ⑭
- رَآدُّهُ إِلَيْكَ وَإِنَّا لَمُتَّبِعُونَ ⑮

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرِيبًا
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ⑩

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَلَيْنِ لِي وَلَكَ لَا
تَقْتُلُوهُ ۖ عَلَيْنَا أَنْ نَبْعَثَ آوْتَجِدَهُ وَلَدًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑪

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرٍ مُوسَىٰ فَرِحًا إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِي
بِهِ لَوْلَا أَنْ رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑫

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ بَصُرْتُ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑬

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاصِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ⑭

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آوْتِهِ ۚ نَفَرَتْ عَنْهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِنَعْلَمَ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑮

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ⑯

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ

۹۔ فرعون نے خاندان اوٹکوں چاگر سے تاں جو او انہیں
کیتے دشمن تے مونجھ داسبب بٹے بے شک فرعون تے
ہامان تے او انہیں ڈوناہیں دا لشکر غلطی تے ہا۔

۱۰۔ تے فرعون دی ہک حریمت آکھئے اے میڈے تے
تیڈے کیتے اکھیں دی ٹھڈھ داسبب تھی سی توں ایگوں
قتل ذکر تھی سبگدے جو ساکوں اے فائدہ پچھاوے یا اسال
ایگوں پتر چا بناؤں تے او اصل جال نہ پاندے ہن۔

۱۱۔ موسیٰ دی ما دا دل خالی تھی گیا تے قریب ہا جو او اوٹکوں
خا ہر کر ڈیلوے ہائے اسال او دے دل کوں نکلا نہ کروں ہا
تاں جو او مومنین وچ تھی وچنے ہا۔

۱۲۔ تے اوں موسیٰ دی بھینٹ کوں آکھئے او دے پچھو
ونج او اوٹکوں پریں کیں ڈوہی رہ گئی تے انہیں کوں
پتہ نہ لگا۔

۱۳۔ تے اسال او دے اتے ایں کیں پہلے کھر پلاوٹ
والیں کوں حرام کر ڈتا ہا تے اوں آکھئے کیا میں نیکیوں
انیجے گھر دالے ڈساں جیرے ایگوں تہا ڈے کیتے
پال ڈیوں تے او ایندے خیر خواہ ہوں۔

۱۴۔ تے اسال اوٹکوں اوندی مادو ولا پھٹھے تاں جو
اوٹکوں اکھیں ٹھڈیاں تھیموں تے او مونجھی وی نہ
تھیموے تے اوں کوں پتہ بگ دچنے بے شک اللہ
دا وعدہ سچا ہا تے بہوں سارے لوک جانڈے نیں۔

۱۵۔ تے جیلے او جران تھیا تے گھرو تھی گیا اسال
اوٹکوں حکم تے علم ڈتا۔ تے اسال الیوں نیکی کرن والیں
کوں بدلہ ڈیندے رہندے ہیں۔

۱۶۔ تے او شہر وچ انجے ویلے داخل تھے جیرے ویلے
او دے رہن والے غفلت وچ ہن تے اوں ڈو آدمیوں کوں

وَهَذَا مِنْ عَدُوٍّ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوٍّ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ
قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ⑤

بھڑا ڈٹھس ہک اوندی برادری وچر ہاتے ہک
اوندے دشمن وچر ہاتے جیرھا اوندی برادری وچر ہا
اوں مدد طلب کیتی اچھے دشمن دے مقابلے وچ تے
موسیٰ اوں کوں مکھ ماری تے او مر گیا تے آکھیس
اے تے شیطان کم تھی گئے بے شک او کھلا گمراہ کرٹ
والا دشمن۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥

۱۷۔ اوں آکھے اے میڈے رب بے شک میں اپنی
جان تے ظلم کیتے تے توں میوں بخش دے تے اللہ سیں
اونکوں بخش دے تھک او بخش والا تے دل دل رحم کرٹ والا۔
۱۸۔ اوں آکھے اے میڈے رب تیلے انعام کرن دی
وجہ نال میں کڈاپس دی مجھیں دا امدادی نہ بنساں۔
۱۹۔ تے مجرکوں او ڈرویں ڈرویں شہر وچ پیٹے تے
بٹھے سی جو او ہر بندہ جیں کل مدد منگی ہائی ولاد اکوں
سڈینا پئے موسیٰ اونکوں آکھے بے شک توں کھلا کھلا
گمراہ ہوئیں۔

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ⑦

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى
إِنَّكَ لَمِنَ الْغَوِيِّ مُبِينٌ ⑧

۲۰۔ جیسے اوں ارادہ کیتے جو اونکوں پکڑے جیرھا ڈوناہیں
دا دشمن ہا اوں آکھے اے موسیٰ کیا توں میوں دی اوں
قتل کرٹنا چاہندیں جیوں کل میں ہک آدمی ماریے بیشک
توں محض ملک وچ ظالم بٹن چاہندیں تے توں
نویں چاہندا جو اصلاح کرن والیں دچر تھیویں۔

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يَمُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُضْلِمِينَ ⑨

۲۱۔ تے شہر وچ پرس کینں ہک بندہ در کدا کئے تے
آکھیس اے موسیٰ بے شک وڈیرے تیلے متعلق
مشورہ کریندے پین جو تیکوں قتل کر ڈیون توں نکل
ونج بے شک میں تیلے خیر خواہیں دچر ہاں۔

وَجَاءَ دَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ يَنْتَصِي قَالَ يَمُوسَى
إِنَّ السَّلايَا يَتَرَدُّونَ إِلَيْكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ النَّاصِحِينَ ⑩

۲۲۔ تے او اتھو ڈر دا بریا نکل گئے اُنٹے اُنٹے
ڈبدا دیندا ہاتے آکھیس اے میڈے رب میوں ظالم

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑪

قوم کنیں بچا۔

۲۳۔ تے جیلے او مدین شہر دو گئے تے اول آکھے
جو میڈا رب میوں سدھارا ہڈکھیس۔

۲۴۔ تے جیلے او مدین دے کھو تے آئے تے کھ لوک
ڈٹھنسی جیرے پاٹی پلیندے پئے ہن تے ڈو نریتیں
انہیں کنیں پرں ڈٹھنسی جیریاں ڈنجریں کوں بچو تے
بٹنڈیاں پیاں ہن اول آکھے تہا لجا کیا کم انہیں ڈوناہیں
آکھے جو اسل پاٹی لے پلا سگدیاں جے تیں آجڑی
ٹرنہ وچن تے ساڈا پیر بہوں پڈھاء۔

۲۵۔ موسیٰ انہیں کوں پاٹی پلواڈتے دل پچھاویں تلے
ونچ پٹے اول آکھے اے میڈے رب میں فیراں اوندا
جو توں خیر میڈو لہاویں۔

۲۶۔ تے انہیں ڈوناہیں بھٹیں وچو ہک اوندو ٹردی آئی تے
شرمندی پئی ہائی تے آکھیس میڈا پیو ٹیکوں سٹیندا
پئے تاں جو اوندا بدلہ ڈیوے جیرھاتیں ساکوں پاٹی
پلواڈتے۔ جیلے او انہیں دے پور کنیں آئے تے سارا
حال ڈٹس تے آکھیس توں نہ ڈر توں ظالم قوم کنیں بچ
گئیں۔

۲۷۔ انہیں وچو ہک آکھے اے ابا توں اینکوں رہک
رکھ گھن بے شک توں جیکوں رہک رکھیں او طاقت
والا وی تے ایماندار وی ہوئے۔

۲۸۔ اول آکھے میں چاہندا جو انہیں ڈو دیریں وچو ہک
دایہڈے نال این شرط تے نکاح کر ڈیواں جو توں ۸ سال
میڈی رکھی کریں تے جے توں ۱۰ سال پورے کر
ڈیویں تے اے تیبڈے دو ہوس تے میں تیبڈے
اتے زیادہ بار نہیں ڈیون چاہندا جے اللہ چاہیا تے

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَلَىٰ سَرَفٍ ۖ اَنْ
يَّهْدِيَنِي سَوَاءَ الشَّيْلِ ۝

وَلَمَّا وَدَّ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُحْسَهُ ۚ فَمِنْ
النَّاسِ يَسْقُونَ ۚ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَآتَيْنِ
تُدْوَِدَنِ قَالِ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتّٰى
يُصْدِرَ الزَّمَانُ وَابْنَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ۝

فَسَقَّ لَهَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنِّىٓ لِمَا
اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۝

فَجَاءَتْهُ اِحْدَاهُمَا تُسَبِّحُكَ اَنِتُّبِیْ ۖ قَالَتْ اِنْ
اَبِیْ یَذْعُوكَ لِیُخْرِجَکَ اَجْرَ مَا سَقَّیْتَ لَنَا ۚ فَلَمَّا
جَاءَهُ وَفَضَّ عَلَیْهِ الْفَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ ۚ فَنُحِیْ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ ۝

قَالَتْ اِحْدَاهُمَا یَا بَتِ اسْتَاجِرْهُ ۖ اِنْ خَیَرَ مِّنْ
اسْتَاجَرْتَ الْقَوٰی اِلَیَّیْنَ ۝

قَالَ اِنِّیٓ اُرِیْدُ اَنْ اُنْکَحَ اِحْدٰی اِبْنَتَیْ هٰتَیْنِ
عَلٰی اَنْ تَاْجُرْنِیْ ثَمَنِیْ حَجَجٍ ۚ فَاِنْ اَنْتِ عَشْرًا
فَمِنْ عِنْدِکَ ۚ وَمَا اُرِیْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَیْکَ ۚ فَیَهْدِنِیْ
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّالِحِیْنَ ۝

توں میکوں نیکیں دھوپیں۔

۲۹۔ موسیٰ اکھٹے اے میڈے تے تیڈے درمیان پکی جال تھی گئی انہیں دھوپ جیڑی مدت دی میں پوری کریاں میڈے اتے الزام نہ ہوسی تے جو کچھ اسان اکھٹے ایندے اتے اللہ کافی گوارہ۔

۳۰۔ تے جیلے موسیٰ مدت پوری کر ڈتی تے گھروالیں کون گھن کے ٹرپے تے اوں طور دے بک پاسے بھاڑ ٹھیس تے اوں اپنے گھروالیں کون اکھٹے تسان کھڑو بے شک میں بھاڑ ٹھی » تھی سبگدے جویں تہاڑو کوئی خبر گھن آواں یا بھادا انگار تاں جوتساں سیکو۔

۳۱۔ جیلے اوندو کئے تے اونکوں بابرکت جامے ہک بابرکت حصے کیں ہک درخت دے نال آواز ڈتی گئی جو اے موسیٰ بے شک میں اللہ ہاں ہیر حارب العالمین ۳۲۔ تے توں اپنا سوتا سٹ جیلے اونکوں ہلداڑ ٹھیس ناگ آں کارکنڈ پھیر کے بھیج پئے تے دلا نسی ڈٹھائے موسیٰ اگوتے تھی تے نہ ڈر۔ بے شک توں محفوظ رہیں۔

۳۳۔ اپنے ہتھ کون کچھ وچ پا او بغیر کہیں بیماری دے چٹا نکلی تے ڈر کہیں اپنے بہیں کون آپ دو بلا لے فرعون تے اوندے سرداریں دو تیڈے رب کہیں ڈرو دلدائن بے شک اے لوک نافرمان۔

۳۴۔ اوں اکھٹے میں انہیں دھوپ ہک آدمی ماری کھڑاں تے میکوں ڈر جو او میکوں قتل کر ڈسین۔

۳۵۔ تے میڈا بھارون میں کہیں زیادہ چگلا آلا سبگدے اونکوں میڈے نال میڈا امدادی بنا کے

قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّتَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿۲۹﴾

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الظُّوْرِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿۳۰﴾

فَلَمَّا أَنهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْأَوْدِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُّوَسَّيْ لِي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۱﴾

وَأَنْ إِنِّي عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَؤُوسَةً أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿۳۲﴾

أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوَّةٍ وَأَضْمَرَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الذَّهَبِ فَلَمَّا بَرَأْنَا مِنْ رَبِّكَ بَرَأْنَا مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۳۳﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿۳۴﴾

وَإِنِّي هَارُونَ هُوَ أَخِي أَخَصِّحْ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْآءَ يُصَدِّقْنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۳۵﴾

پیٹھ او میڈی تصدیق کر لیں بے شک میں ڈر داں جو
او میکرں جیٹا ڈلین۔

۳۶۔ اوں آکھئے اساں جیڈے بھراتال جیڈی بانہ
مضبوط کر لیسوں تے اساں تساں ڈوناہیں کوں غالب
کر لیسوں تے او تساں ڈوناہیں تیں نہ کچھ سبکسن تساں
ڈوہیں تے جیرے تہاڈا آکھن منین ساڈی آیات نال
غالب تھیسو۔

۳۷۔ جیلے موسیٰ ساڈیاں کھیاں کھیاں آیتاں گھن کے
انہیں دے کوہو آئے انہیں آکھئے اے تے مھن گھڑیا
ہویا دوکھاہ اساں اے کال اپٹے پیو ڈاڈیں کنیں نیں
سٹی۔

۳۸۔ تے موسیٰ آکھئے میڈارب اونکوں بہوں جانڈے
جیرھا اوں کنیں ہدایت گھن کے آوے تے جیندا
انجام چکا تھیس بے شک ظالم کامیاب نیں تھیندے۔

۳۹۔ تے فرعون آکھئے جو اے سردارو میں اپٹے سوا
تہاڈے کیتے کوئی مہود نیں جانڈا اے ہاں تر سنی
مٹی تے میڈے کیتے بھا ہاں (سماں بٹا) تے دل
میڈے کیتے برج بٹا تھی بگدے جو میں موسیٰ دے
خدا دا پتہ کر گھن تے بے شک میڈا خیال جو اے
کوڑا ہو۔

۴۰۔ تے اوں تے اونڈے لشکر مک وچ ناحق وڈاں
کیتی تے انہیں سمجھ جو او ساڈو نہ دلائے دیں۔

۴۱۔ اساں اونکوں تے اونڈے لشکر کوں پکڑ گدے
تے اونکوں سمندر وچ سٹ گئے تے لوں ڈیکھ
نالیں دا کیا انجام تھیندے۔

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ مُلْكًا
فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ بِأَيِّنَّا أَنتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا
الْغَالِبُونَ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَى مِن
عِندِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ
إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهَامُنُ عَلَى الظَّالِمِ فَأَجْعَلْ
لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَرَأَيْ لَاطِنُهُ
مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٣٩﴾

وَأَسْتَكَبَرُوا وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ يَغْيِرُ الْحَقُّ وَ
ظَلَمُوا أَنَّهُمُ الْإِنْسَانُ لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَذْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
لَا يُنصَرُونَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اساں انہیں کوں سردار بنایا ہاتے او بھادو
سڈیندے ہن تے قیامت دے بوجہ انہیں دی مدد نہ کیتی
دلیسی۔

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ
فِي الْمَقْبُورِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے ایں دنیا وچ اساں انہیں تے لعنت کیتی ء
تے قیامت دے بوجہ او ذلیل ہوسن۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَالَهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اساں موسیٰ کوں پہلی وستیاں تباہ کرن دے بعد
کتاب بڑی ء جیڑھی لوکیں کیتے معزوتے ہدایت تے
رحمت ہائی تاں جو اونصیت حاصل کرن۔

وَمَا كُنْتَ بِمُحَاطَبِ الْعَزُورِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے توں اوں ویلے بچا دھوکا ء ناں ہانویں
جڈاں اساں موسیٰ کوں نبوت بڑی ہائی تے نہ توں
گواہ ہانویں۔

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں بہوں ساری قومیں کوں پیدا کیتے
تے انہیں دی عمر وڈی تھی گئی تے توں مدین والیں وچ
وی نہ ہانویں جو توں انہیں کوں ساڈی آیات پڑھ کے
سنانویں ہاتے اصل اساں رسول پٹھن والے ہن۔

وَمَا كُنْتَ بِمُحَاطَبِ الظُّلُمِادِ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً
مِّنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَنتَهُمُ مِنْ شَيْءٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَالَهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے توں طور دے پاسو دی کاوند ہانویں جیلے اساں
اونکوں سڈیے تے اصل اے تیڈے رب دی رحمت
ہائی تاں جو اوں قوم کوں بڑاویں جیندو متیں کینیں پہلے
کوئی بڑاؤٹ والا نیٹس آیا تاں جو اونصیت پکڑن۔

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمُ مُّصِيبَةٌ مِّمَّا قَدَّمْتِ لِأَيُّهُمْ
يَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾

بے اے خیال نہ ہوندا انہیں دے کیں دی دجہ نال
انہیں تے مصیبت آئی تے او ا کھسن
اے ساڈے رب تیں ساڈو کوئی رسول کیوں نیٹیں
پٹھیا تے اساں تیڈی آیات دی پیروی کروں ہاتے
مومنین وچوڑن دجھوں ہا۔

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ
مِثْلَ مَا أُنزِلَ مُوسَىٰ أَوْ لَمَّا يَكْفُرُوا بِمَا أُنزِلَ مِنْهُ

۳۸۔ تے جڈاں انہیں دے اساں کینیں حق اگیا تے انہیں اکھے
جو ساکوں اونکھ کیوں نیٹیں بڑا گیا جو موسیٰ کوں بڑا گیا ہا۔

مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ
كَافِرُونَ ﴿۵۹﴾

کیا انہیں اس کین پہلے اوس قیلم و انکار نہ کیا با جرحی موسیٰ
تے لمعی ہائی انہیں آکھے جود جادوگرن جرحے ہک
ڈرہے دے امدادی ہن تے انہیں آکھے بے شک اسان
ہر گال دا انکار کریندے ہیں۔

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۶۰﴾

۵۰۔ توں آکھ تسان انہیں جودناہیں کین زیادہ ہدایت والی
الہدولو کتاب گھن آؤ میں اوندی پیروی کر گھنساں جسے تسان
سچے ہتے۔

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۶۱﴾

۵۱۔ جسے او تیبی گال نہ منن (پوری نہ کرن) تے توں
جان گھن جو اومض اپنی خواہشات دی پیروی کریندن
تے اوس کین زیادہ گمراہ کون تہی سگدے جرحے اللہ کین کہیں
ہدایت دے بغیر اپنی خواہشات دی پیروی کرے بے شک
اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾

۵۲۔ تے اسان انہیں دو ہک دے بعد ہی وہی پھیندے
رہ گئے ہیں تاں جو اونسیمت پکڑن۔

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۶۳﴾

۵۳۔ اسان اس کین پہلے جرحی کتاب انہیں کوں دتی
ہائی او ادنکوں منیندن۔

وَإِذَا يُنْطَلِقُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنَ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿۶۴﴾

۵۴۔ تے جیلھے او انہیں تے پڑھیاں ویندن او آبدن اسان
ایکوں منیندے ہیں بے شک او ساڈے رب و لو
سچ بے شک اسان اس کین پہلے دی فرمانبردار ہاسے۔

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَ
يَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْيَتِيمَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۶۵﴾

۵۵۔ انہیں کوں انہیں دے مبردی و جرنال جود دفعہ اجر
ڈوتا ویسے تے او نیکی نال برائی کوں دور کریندن تے جو
اسان انہیں کوں دتے اوندے وچ خرچ کریندن۔

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا
لَنَا آمِنَاتُنَا وَكَلَّمَ آمَنَّا لَكُمُ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا تَنْبَغِي الْجَهْلِينَ ﴿۶۶﴾

۵۶۔ تے جیلھے اچھے ہودہ گاہیں سٹدن اوس کین منہ پیر
گھندن تے آبدن ساڈے عمل ساڈے کیتے تے تہاڈے
عمل تہاڈے کیتے۔ تہاڈے اتے سلامتی ہوئے اسان
جاہیں دے منہ لے لگدے۔

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

۵۷۔ بے شک توں جیکوں چاہیں ہدایت نہیں ٹھے سبکدا تے اصل اللہ اوںکوں ہدایت ڈیندے جیکوں چاہندے تے او ہدایت پاوٹن والیں کوں بہوں چاندے۔

وَقَالُوا إِنَّا تَتَّبِعُ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخَفِظُ مِنْ أَدْنَىٰ أَوْ لَمْ نَكُنْ لَهُمْ حَرَمًا أَوْ إِنَّا نُجِبِي لَإِيهِ شَرًّا كُلُّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

۵۸۔ تے او آبدن جے اساں اوں ہدایت تے عمل کردن جیہیں تیں کیں بے تے ساکوں ملک وچ مار گھٹسن کیا اساں انہیں کیتے محفوظ تے امن دی جائیں بُنائی جیندو ہر طرح دے پھل ایندن لے ساڈے ولورزق تے بہوں سارے لوک چاندے نیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ بِطُرُقٍ مِّمَّشَتْهَا أَفْئِدَاكَ مَسْكُونُهُمْ لَمْ تُكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٩﴾

۵۹۔ اساں بہوں سداں و ستیاں ہلاک کر چھوڑیں جبرھے اپنی روزی دی وجہ نال اکڑتے گئے ہن لے انہیں دے گھرن جنہیں وچ انہیں دے بعد کڈاں کوئی نیں رہیا تے اساں ہی انہیں دے وارث بنے ہیں۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ تیلدارب کہیں دستی کوں ہلاک نیں کریندا جے تیں او انہیں دے مرکز وچ رسول بھیجے جبرھا انہیں کوں ساڈیاں آیات پڑھ کے سناوے تے اساں دستی کوں ہلاک لے کریندے سوائے ایندے جو اوندے رہن دے ظالم ہوں۔

وَمَا أَوْتَيْنَهُم مِّنْ شَيْءٍ مَّتَاعٍ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦١﴾

۶۱۔ جو کچھ تہاکوں ڈرتا ویندے لے دنیاوی زندگی دا سامان تے اوندا سونھپ تے جو اللہ کیں ہے اوچکا تے باقی رہن والا بڑا کیا تہاں عقل نوہے کریندے۔

أَفَن نَّوَدُّهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَا يَأْتِيهِ كُنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ کیا جیندے نال اساں چچکا وعدہ کیتے تے اوںکوں ملٹن والا لے اوں آدمی آلی کار تھی سبکدے جیکوں اساں محض دنیاوی زندگی دا سامان ڈرتا ہرے۔ دل او قیامت دے ڈیندے حاضر کیا دیسی۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں سٹہ لسی تے اکھس میڈے شریک کتھان جنہیں کوں تہاں میڈے مقابلے وچ

خیال کریندے ہاوے۔

۶۴۔ جنہیں دے متعلق ساڈے عذاب دا فیصلہ تھی چکیا ہوی
او اکھن لے ساڈے رب لے او لوکن جنہیں کوں اسان
گمراہ کیسا ہاتے اسان انہیں کوں اوین گمراہ کیسا جیویں خود
اسان گمراہ تھئے ہاسے اچ اسان تیڈے اگو گمراہی کینیں
بری تھیندے ہیں لے لوک ساڈی عبادت نہ کریںدے
ہن۔

۶۵۔ تے انہیں کوں اکھیا دیسی جو تساں اپٹے شریکس
کوں سڈو تے او سڈلین تے او جواب نہ ڈلین تے
عذاب ڈیکھ گھنن تے اکھن ہائے اسان ہدایت پاؤں ہا۔
۶۶۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈلین تے او اکھسی جو تساں
رسولیں کوں کیا جواب ڈتا ہا۔

۶۷۔ انہیں کوں ساریاں دیلاں بھیل دیسن اوں ڈینہ
تے او ہک پے کینیں سوال نہ کر سگسن۔

۶۸۔ تے جیرھا تو بہ کرلیس تے ایمان گمن اوس تے چگے
کم کرلیس تے او کامیاب لوکس وچو تھی دیسی۔

۶۹۔ تے میڈا رب جو چاہندے کریندے تے جھیکوں
چاہندے چٹن گھندے انہیں کوں اختیار نیں اللہ پاک
تے انہیں دے بناد تو شرکیں کینیں اچار۔

۷۰۔ تے تیڈا رب ہانڈے جو او اپٹے سینے وچ گلیندن
تے جو او ظاہر کریندن۔

۷۱۔ او ہر اللہ جیندے سوا کوئی مبود نیں پہلے دی تے
پچھیں دی سچیاں تو لیاں ہونداں تے باو شاہت ہوندی ہا۔
تے تساں سارے ہونڈو ولائے ولیر۔

۷۲۔ توں اکھ تساں ڈسو جے اللہ سائیں تہا ڈے لے
قیامت تیں رات لمبی کر ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا مبود

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا
كَانُوا إِنَّا نَا يَعْبُدُونَ ﴿۶۴﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ دَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿۶۵﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۶﴾

فَعَيَّبَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۶۷﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿۶۸﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۹﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۰﴾

هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخِزْيُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرَةُ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۷۱﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ

أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿۳۷﴾

جیرھا تہا بڑے اتے روشنی گھن اوسی کیا تہاں سُن دے
نُورے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ التَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِكُلِّ
تَشْكُونٍ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۔ توں اکھ تہاں بڑے سببے اللہ سیئیں تہا بڑے اتے
بُہینہ کوں قیامت تیں لبا کر ڈیوے تے اللہ دے ساو کن معبود جیرھا
تہا بڑے واسطے رات گھن اوسی جو تہاں اوندے وچ
آرام کرتے کیا تہاں بڑے نورے۔

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمْ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اے اوندی رحمت جواں رات تے بُہینہ بٹلے۔ تاں جو رات کوں
تہاں ارا کو تے بُہینہ کوں اوندرا فضل مگر کو تے تاں جو تہاں
شکر گزار بٹو۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جڈاں او انہیں کوں سببیس تے پھسپی کھٹاؤں
میڈے شریک جیرھے تہاں خیال کریندے ہا دے۔
۴۰۔ تے ہر امت دچو اسان ہک گواہ کڈھیسوں تے
آکھسوں اپنی دلیل گھن آؤ تے او جاں گھنسن جو حق
اللہ دے کو لہوے تے جو او کوڑ پدھیندے ہن ورنج
ولیں۔

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَذَا بُرْهَانُكُمْ
فَعِلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَأَكَاذُوا يَقُولُونَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ بے شک قارون موسیٰ دی قوم دچو ہا تے اول
انہیں تے ظلم کیا تے اسان اونکوں اتنے قرآنے بڑے ہن
جو اوندیاں کہیاں ہک طاقتور جماعت دی نہ چا سبگی
ہائی جڈاں اوندی قوم اونکوں آکھیا اگر کج نہ بے شک اللہ
اگر کجی والیں کوں پسند نہیں کریندا۔

إِنْ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَعِيَ عَلَيْهِمْ وَاتَّخَذَهُ
مِنَ الْكُفَرَاءِ إِنَّ مَعَانِيَ لَنُؤْوَ بِالْغُصْبَةِ أُولِي
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے جو اللہ حیکوں بڑے اتے اوندے نال آخرت دا گھر بٹا
تے دنیا دے وچ دی اپٹے حصے کوں نہ بھل تے
چنگائی کر جویں اللہ سیئیں تہا بڑے نال چنگائی کیتی
تے ملک وچ فساد نہ پیدا کر بے شک اللہ سیئیں
فسادیں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ اول آکھے میکوں اے سب کجھ میڈے علم دی وجہ

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ

اللَّهُ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَعْلًا وَلَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٣١﴾

کنیں ملے کیا او نہیں پاؤں بے شک اللہ سے اس
کنیں پہلے بہوں ساریں قومیں کوں ہلاک کیتے جیڑیاں
انہیں کنیں زیادہ طاقت والیاں تے زیادہ امیر ہن تے
جرمیں کوں انہیں دے گناہیں دے بارے وچ پچھا
نئیں ویندا۔

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَدْوَ حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٢﴾

۸۰۔ تے او اپنی قوم دو اپنی زینت نال نکلیا تے اولوک
جیڑے دنیاوی زندگی کوں چا ہندن آبدن افسوس ساکوں
وی او ہر کھڑے ہا جو قارون کوں دتا گئے بے شک او
وڈے بخت والا۔

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ
لِمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٣٣﴾

۸۱۔ تے جنہیں کوں علم دتا گیا ہا انہیں آکھے مرو مثلاً اللہ
دا بدلہ چکچکاء او دندے واسطے جیڑا ایمان گھن آوے
تے جھگے کم کرے تے اے بدلہ صبر کرن والیں کوں
ملدے۔

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِإِخْوِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانُ لَهُ مِنْ فِتْنَةٍ
يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٣٤﴾

۸۲۔ تے اساں اونکوں تے اوندی برادری کوں ملک وچ
ذلیل کر دتا تے کوئی دی ٹولہ اللہ دے سوا اوندی مدد
نکر سگدا ہاتے اونچ نہ سگیا۔

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَانَ
اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَانَ لَهُ لَا بُلْعُ
الْكُفْرِ وَنَّ ﴿٣٥﴾

۸۳۔ کل تیں جیڑے او دندے مر تے دی خواہش کریں دے
ہن او آہن جو ہلاک تھیوو اللہ سیٹیں اپنے بندیں وچ
جیندے کیتے چاہندے رزق ودھا دیندے تے تنگ
کر دیندے۔ جے اللہ داساڑے اتے احسان نہ ہوئے ہا
تے اساں وی ذلیل تھی وئیں ہا ہلاک تھیویں کافر
کامیاب نہیں تھیندے۔

يَلِكِ الدَّارُ الْآخِرَةُ بِجَعْلِهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

۸۴۔ اے آخرت دا گھر لے اساں انہیں لوکیں کیتے
بندے ہن جیڑے ملک وچ نہ وڈاؤں کریں تے نہ
گیر گھٹین تے انہی متقیں کیتے ہن۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

۸۵۔ جیڑا نیکی کر لے او کموں اوں کنیں چکچکا بدلہ ملی تے

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾
 إِنَّ الَّذِي قَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأَوْكَ إِلَى مَعَادٍ
 قُلْ رَبِّیْ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي
 ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۵۶﴾

جیرھا بران کر لیس او کموں اوندی برائی دے برابر بدلہ لیس
 ۸۶۔ بے شک جس تیلے نے قرآن فرض کیے او کموں
 اول جا دو ولا ایسی جیندو لوک دل دل اندن توں
 اکھ میڈا رب او کموں بہوں جائدے جیرھا ہدایت تے
 ہے تے او کموں دی جیرھا کھلی گمراہی دے۔

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً
 مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿۵۷﴾

۸۷۔ تے توں امید نہ رکیندا بائیں جو تیلو کتاب لہسی
 سوائے تیلے رب دی رحمت تے توں کافروں دا
 کڈا ہیں دی امدادی نہ نہیں۔

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ
 وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الشَّارِكِينَ ﴿۵۸﴾

۸۸۔ تے تیکوں اللہ دی آیتیں کنیں اہیں دے لہن
 دے بعد کوئی روک نہ ڈیوے تے توں اپنے رب دو
 سڈ تے مشرکیں وچ نہ بن۔

وَلَا تَتَّبِعْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 إِلَهُهُمُوتَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ
 لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۹﴾

۸۹۔ تے اللہ دے سوا پے کوں مہبود نہ سڈ او ندے سوا
 کوئی پیا مہبود کا نہیں ہر شے فنا تھیند والی سوائے
 او ندے جیندو اللہ دی توجہ ہوئے۔ حکم ہوندا ہے تے
 سارے ہوندو ولا تے دین۔

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمِلَةِ سَبْعُونَ آيَةً وَسَبْعَةٌ رُكُوعَاتٍ

سورة عنکبوت کی ۷۷ آیتیں ۷۰ آیات تے ۷ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیہا بن منگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ میں اللہ خوب چاڈال
الْمَلِكِ ②
- ۳۔ کیا لوکس خیال کیتے جہا انہیں کوں ایں گال کرن تے
أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③
- ۴۔ اسان انہیں کنیں پہلے لوکس کوں وی آزمایا یا
وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ④
- ۵۔ یا کیا ادو کہ جیرے بڑے کم کریندن خیال کریندن
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَحْكُمُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَهُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤
- ۶۔ جیہا اللہ دے ملن دی امید کریندے تے بے شک
مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ ذَاتًا وَهُوَ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ ⑥
- ۷۔ جیہا اللہ دے بے شک اللہ سیس ساریں جہانیں کنیں
وَمَنْ جَاهَدْ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ⑦
- ۸۔ تے جیرے ایمان گن آئن تے چنگے عمل کیتے نیں
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑧
- ۹۔ تے اسان انسان کوں پیرو ماناں چنگا سلوک کرن دا
وَوَضَعْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ⑨

إِنْ جَاهِلَكُمْ لِشُرِكِ فِي مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُنَّ إِلَّا أَنْ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

حکم دیا۔ یا جے او میڈے نال شرک کرن تے نیکیوں مجبور کرن جیندا نیکیوں کوئی پتہ نیئیں تے دل توں انہیں لڑنا پس دا اکھن نہ من آساں میڈو ولٹے تے میں تہا کوں تہا بے عیسیں دے متعلق ڈیسیاں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿۶﴾

۱۔ تے میرے ایمان گھن آئن تے جیگے کم کیسے نیں اسلہ انہیں کوں ضرور نیک لوکیں وچ داخل کر لیسوں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَدَابِ اللّٰهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللّٰهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۷﴾

۷۔ کچھ لوک جن جرے آہن اسلہ اللہ تے ایمان گھن آئے ہن تے جرے اللہ دی راہ وچ انہیں کوں تکلیف پہنچے تے لوکیں دے فتنے کوں اللہ دے عذاب جیہاں چا سمجھن تے جے تہا بے رب ولو امداد دے تے او ضرور آہن جو بے شک اسلہ تہا بے نال ہاں کیا اللہ سیئیں او گاہیں نیں جاڈا جرمیاں دنیا جہاں دے لوکیں دے دلیں وچ ہن (جاڈے)

وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۸﴾

۸۔ تے اللہ سیئیں ضرور ظاہر کر لیس ایمان گھن آوٹن والیں کوں وی تے ضرور ظاہر کر لیس منافقین کوں وی۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۹﴾

۹۔ تے کافر مومنین کوں آہن اسلہ ساڈے پچھو لڑو تے اسلہ تہا بے گناہ چا گھنوں تے او ذرا وی انہیں دے گناہ چا وٹن والے نیں او بے شک کوڑے ہن۔

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ تے او ضرور اپٹے بار جیسن تے اپٹے بار نال بے بار وی جیسن۔ تے قیامت دے ڈیہہ ضرور پچھا دیسی جیرا او کوڑ پرھیندے ہن۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے اسلہ نوح کوں اوندی قوم دو پٹیا ہا تے انہیں وچ ۹۵۰ سال رہ گئے ول اوندی قوم کوں طوفان پکڑیے تے اوطالم ہن۔

فَأَنبِئْنَاهُ وَآخِيَّابَ النَّفِثَةَ وَجَعَلْنَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے اسلہ او کوں تے بیڑی آیس کوں پچا گدھا تے ایں کوں جہانیں واسطے نشان بنا ڈتا۔

وَابْرِهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۱۵

۱۵۔ تے ابراہیم جیلے او اپنی قوم کوں آکھے اللہ دی عبادت
کرو تے اوں کیں ڈرو اے تہا بڑے کیے چنگا وے ہے
تساں چاٹدے ۶۔

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُوْنَ
اِفْكَارًا اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ
وَاشْكُرُوْا لَهٗ اِنَّهٗ يُرْجِعُوْنَ ۝۱۶

۱۶۔ تساں محض بتیں دی عبادت کریندے ۶ اللہ دے
سوا تے کوڑ بنیدے ۷ بے شک تساں اللہ دے سوا
جنہیں دی عبادت کریندے ۸ او تہا بڑے رزق دے
مالک ۹ میں تساں اللہ کیں رزق مگھو تے ہونڈی
عبادت کرد تے او نہا شک کرد تساں ہونڈو دلے۔

وَ اِنْ تَكْذِبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَ مَا
عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْبَيِّنُ ۝۱۷

۱۷۔ تے جے تساں جھٹلیسو تے تہا بڑے کیں پہلی امتیں
دی جھٹلایا ہا تے رسول تے محض کھول کھول کے
گال پچا ڈیون فرمے۔

اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ
اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝۱۸

۱۸۔ کیا اونہیں چاٹدے جو اللہ کیوں منڈھ کیں پیدا
کریندے تے دل او ہوجہیں مخلوق ولاولا بنیدے بے شک
اللہ کیے لے گال سوکھی ۹۔

قُلْ سِيرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ بَدَا الْخَلْقَ
ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشَاةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۱۹

۱۹۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرو تے ڈیکھو جو کیوں
اللہ سیس منڈھ کیں پیدا کیے تے دل اللہ سیس انہیں
کوں مرلے بعد جینا کریندا رہ گئے بے شک اللہ ہر
شے تے قادر۔

يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَاءُ وَ
اِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ۝۲۰

۲۰۔ جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جیندے
اتے چاہندے رحم کریندے تے تساں ہونڈو دلے۔

وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ وَ
مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَلٰىٍ وَلَا نَصِيْرٍ ۝۲۱

۲۱۔ تے تساں زمین وچ تے آسمان وچ اونکوں
ہر اوسے سگدے تے اللہ دے سوا تہا بڑا کوئی سبکت
تے امدادی کار نہیں۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ وَ لِقَآئِهٖٓ اُولٰٓئِكَ
يَحْمِلُوْنَ سَوْءَ حَقِّهِمْ وَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ۝۲۲

۲۲۔ تے جنہیں اللہ دی آیات دا تے اونڈے ملن دا
انکار کیے اے لوک میلہی رحمت کیں نا امید تھی گئیں
تے انہیں لوکس کیے بڑھ ڈیون والا عذاب۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ۝

۲۵۔ تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب باجوہ انہیں آکھئے
ایکوں قتل کر ڈیو تے ساڑ ڈیو تے اللہ شیئیں بھانئیں
اون کوں بچا گدھا بے شک ایندے وچ منقہ دالیں
کیتے ہک نشان۔

وَقَالَ إِنَّا أَخَذْنَا مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ أَكْثَرَ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ
بَيْنَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَلَيَعْنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَا لَكُمْ
بِالنَّارِ وَمَا لَكُمْ مِنْ نُصْرَةٍ ۝

۲۶۔ تے اوں آکھئے جو تساں اللہ دے سوا محض مبین
کوں مسمود بنا گدھے تاں جو تساں میں دنیاوی زندگی
وچ بے مشرکیں نال پیار و دعاؤ ول قیامت دے
ڈینہ تہا بڑے کچھ لوک کچھ نہیں دا انکار کر لیں تے بعض
بعض تے لعنت پھٹیں تے تہا بڑا ٹھکاڑ بھاء تے
تہا بڑا کوئی وی امدادی نہ ہوسی۔

فَأَمَّنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ يَاقُ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
التَّوْبَةَ وَالْكِتَابَ وَآيَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَرَأَيْنَاهُ فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝

۲۷۔ تے لوط اوں کوں من گدھا تے اوں (ابراہیم) آکھیا
میں بے شک اپنے رب دو بھرت کریناں بے شک او غالب تے ساناو۔
۲۸۔ تے اساں اوں کوں اسحاق تے یعقوب بخشے تے
اوندی اولاد وچ نبوت (نبی) بٹائی تے کتاب بٹی تے
اساں اوں کوں دنیا وچ بدلہ بڑے دتا تے بے شک او
آخرت دے ڈینہ نیک لوکیں وچ ہوسی۔

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَنْتُمْ الْفَاحِشَةُ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

۲۹۔ تے لوط جیسے اوں اپنی قوم کوں آکھئے بے شک تساں
بے حیائی کریندے عجمی اچ تیں دنیا وچ کس بے
میں کیتی۔

إِنَّكُمْ لَأَنْتُمْ الرِّجَالُ وَتَقَطُّونَ السَّبِيلَ ۝
تَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا افْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ۝

۳۰۔ کیا تساں جو انہیں دو شہوت کیتے اندے ع تے
ڈاکے مریندے ع تے اپنی مجلسیں وچ گندیاں بھانئیں
کریندے ع تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب باجے
توں سچا ہویں تے سا بڑے اتے اللہ دا عذاب گھن آ۔
۳۱۔ اوں آکھئے اے میلے رب میلہی مدد کر فدا
قوم دے مقابلے وچ۔

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ۝

۳۲۔ تے جیسے سا بڑے قاصد خورش فخری گھن کے ابراہیم

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا

مُهَلِّكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿۳۰﴾

دو کئے تے انہیں اکٹھے بے شک اساں ایں دستی آلیں
کوں ہلاک کرن والے ہیں بے شک ایں دستی والے
ظالم ہن۔

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا نُنْفِ
لِنَجْنِيَّتِهِ وَ أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ اوں اکٹھے بے شک اونڈے وچ لوط دی ہے
انہیں اکٹھے اساں بہوں جانڈے ہیں جو کون اونڈے وچ
اساں ضرور اونکوں تے اونڈے گھر والیں کوں بچا گھنسون
سوائے اونڈی زال دے او پچھو رہن والیں دھڑے۔

وَلَمَّا أَن جَاءَن رَسُولُنَا لُوطًا سِئَىٰ
بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَ قَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَ
أَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ تے جیسے ساڈے قاصد لوط ودا اُن تے اونکوں
چنگا نہیں گیا تے انہیں نال اونڈا دل تنگ تھے تے
افریقہ آکھے توں نہ ڈرتے نہ مونجھا تھی بے شک اساں
نیکوں تے تیبے گھر آلیں کوں بچا گھنسون سوائے تیلہی
زال دے او پچھو رہن والیں دھڑے۔

إِنَّا مُنْذِرُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۳۳﴾
وَلَقَدْ شَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بِّنِيَّةٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۳۴﴾

۳۲۔ بے شک اساں ایں دستی آلیں تے آسان تو عذاب
لہا دن والے ہیں ایں دھڑ نال جو اونافرمانی کریندے ہن۔
۳۳۔ تے اساں ایندے نال عقل والی قوم کیتے ہک کھلا
نشان چھوڑیئے۔

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَازْجُوا الْيَوْمَ الْأَجَرَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ تے مدین دواوندے بھرا شعیب کوں بیٹھے
اوں اکٹھے اے میلہی قوم اللہ دی عبادت کرو تے
آفرت دے ڈینہہ دی امید رکھو تے زمین وچ بگڑ
گھٹن کیتے نہ پھرو۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جُثِينَ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے تے انہیں کوں کبا
ڈیوں والے (بھوئیں امب) عذاب پکڑ گدھے تے او
اپنے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پین۔

وَاعَادُوا وَتَوَدَّوْا وَقَدْ بَيَّنَّ لَكُم مِّن مَّسِيحَتِهِمْ وَرَبِّ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَا لَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ تے عادتے نمود دی رہن دیاں جہیں دے متعلق
جہاں کھول کے ڈسے تے شیطان انہیں کوں انہیں دے
عمل سوٹھے کر کے دکھائے تے انہیں کوں سدھی راہ

کنیں روک ڈتے سی تے او ایں بھال کوں چھگی طراں
بجھدے ہن۔

۴۰۔ تے قارون تے فرعون تے ہامان انہیں دو موسیٰ
کھلے دلائل گھن کے آئے انہیں ملک وچ وڈائی نال کم
بگڑھے تے او عذاب کیں بچ نہ بگئے۔

۴۱۔ اساں ہر یک کوں اونڈے گناہ دی وجہ نال پکڑیئے
انہیں وچر کچھ تے اساں پھریں دامینہ وسائے تے
کچھ لوکیں کوں کہیں پے عذاب پکڑیئے تے کچھ لوکیں
کوں اساں ملک وچ ذلیل کر ڈتے تے کچھ کوں اساں
عزق کر ڈتے اللہ انہیں تے علم نہ کریندا ہائے آپ
اپنے اتے علم کریندے ہن۔

۴۲۔ تے میرے لوکیں اللہ دے سوا پے سبکتی بٹائن انہیں
دی مثال ڈراںہور دی بڑا او گھربٹیندے تے ساریں کنیں
کمزور گھربٹاںہور دا ہوندے جے او جاندے ہون۔
۴۳۔ بے شک اللہ سیس او کموں جاندے جیٹوں او
اللہ دے سوا سڈیندن تے او غالب تے سیٹا ہا۔

۴۴۔ تے اے مثالیں جیڑھیاں اساں لوکیں کیتے بیان
کریندے ہں تے سوائے عالمیں دے بیا کوئی انہیں کوں
نئیں سمجھا۔

۴۵۔ اللہ سیس آسمان تے زمین حق نال بٹائن تے بیٹک
اینڈے وچ مومنین کیتے نشان۔

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِينَ ﴿۴۰﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذْنَا
الصَّيْحَةَ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَاهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظِلَّهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۱﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ إِذَا أَخَذَتْ بِتَرَانٍ فَإِنَّ أَوْهَنَ الْيُوتِ لَبَنَتِ
الْعَنْكَبُوتَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۴۲﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعَوْنَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۴۳﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿۴۴﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ توں پڑھ جو تیلو کتاب وحی کیتی گئی ۷ تے نماز جماعت
نال پڑھ بے شک نماز بے حیاتی تے برائی نہیں کریندی ۷
تے اللہ دا ذکر سب کنیں وڈا ۷۔ تے جو تاس کریندے ۷
اللہ چاندے ۔

۴۷۔ تے اہل کتاب نال جنگی گالیں نال بحث کیتی کرو سولے
انہیں دجو غالمیں دے تے اکھو اساں ایمان آندے جو ساڈو
لایا گئے تے جو تماڈو لایا گئے تے ساڈا تے تماڈا
معبود کھو ۷۔ تے اساں او دے فرما نبردار نہیں ۔

۴۸۔ تے ایویں اساں تیلو کتاب لمائی ۷ تے جنہیں کوں
اساں کتاب ڈتی ۷ او اوکوں منیندن انہیں دجو وی کجھ
ہن جیسے اینکوں منیندن تے ساڈی آیات دا انکار
محض کافر کریندن ۔

۴۹۔ تے ایں کنیں پہلے توں کوئی کتاب نہ پڑھدا
ہا نوں تے نہ سچے تہ نال لکھدا ہا نوں نہ تے
جھٹلاوٹ والے شک وچ پئے وچن ہا ۔

۵۰۔ اصل دج اسے تے کھلیاں آیات ہن انہیں نوکس دے
دلیں وچ جنہیں کوں علم ڈتا گئے تے ساڈی آیات دا
انکار محض ظالم ہی کریندن ۔

۵۱۔ تے او آہن ایندے اُتے ایندے رب کنیں کوئی
نشان کیوں نہیں بھایا گیا توں اکھ نشان تے محض اللہ
دے کولوبہن میں تاں صرف کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں ۔

۵۲۔ کیا انہیں کیسے اے کافی نہیں جو اساں تیلو اُتے
کتاب لمائی ۷ انہیں تے پڑھی دیندی ۷ ایندے وچ
مومنیں کیتے رحمت تے یاد دہانی ۷ ۔

۵۳۔ توں اکھ میڈے تے تماڈے دریمان اللہ کافی
گواہ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او چاندے

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ
الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ
أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۴۶﴾

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَالْهَذَا إِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَعَنْ لَّهُ مُلْكُ يَوْمٍ
﴿۴۷﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۴۸﴾

وَمَا كُنْتَ تَسْمَعُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُرُ بِمِثْلِكَ
إِذَا أَرْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۴۹﴾

بَلْ هُوَ آيَاتُ بَيِّنَاتٍ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿۵۰﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا
الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۵۱﴾

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾

قُلْ كُلٌّ بِإِلَهِهِ يَتَوَكَّلُ وَيَمُنُّكُمْ شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا

بِاللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰیِرُونَ ﴿۶۷﴾

تے جیرے کوٹ کوں منیندن تے اللہ دا انکار کریندن
ایسے کوک گھاٹے وجین۔

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۶۸﴾

۵۴۔ اوتیں کیں عذاب جلدی منگدن تے جے عذاب
دا وقت مقرر نہ ہوے ہاتے انہیں کیں عذاب آ
ورنچے ہاتے ہن وی انہیں تے ضرور ہن ابھن گھت
اوسی تے انہیں کوں پتہ دی نہ ہو سی۔

يَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَاِنْ هُمْ يَخِيطُوْنَ بِالْكَافِرِيْنَ ﴿۶۹﴾

۵۵۔ تے اوتیں کیں عذاب جلدی منگدن بے شک
دورخ کافریں کوں تباہ کرن والی ہ۔

يَوْمَ يَنْفُسُهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
اَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوْقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۷۰﴾

۵۶۔ تے جڈاں عذاب انہیں کوں اتو کیں دی تے
پیریں دے تلوی ولہیت گھسی تے اللہ اکھسی ہن
جو تساں کریندے ہاوے اوزی سزا بھوگو۔

يُبَا۟رِئُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ اَرْضٰی وَاِيسَعٰ فَاِنَّاۤ اِ
فَاعْبُدُوْا ﴿۷۱﴾

۵۷۔ اے میڈے بندو جیرے ایمان گھن آتے او
بے شک میڈی زمین کھلی تے تساں میڈی ہی عبادت
کرو۔

كُلُّ نَفْسٍ ذٰۤیْقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۷۲﴾

۵۸۔ ہر جان دار موت دا مزہ چکھنے ول تساں ساڈو
ولائے ویسو۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ
الْجَنَّةِ عُرُشًا مَّحْرُومًا مِّنْ تَحْتِهَا اَنْهَارٌ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
بِنِعْمَةِ اٰجْرِ الْعَمَلِيْنَ ﴿۷۳﴾

۵۹۔ تے جیرے منیندن تے چنگے کم کریندن اساں
ضرور انہیں کوں بہشت وچ ماڈیاں ڈیوسوں جنیدے
تلے نہراں دبندیاں پیاں ہوسن تے او اونڈے وچ
ہمیشہ رہسن تے چنگے کم کرن وایں دا کینجھا چنگا بدلہ۔

۶۰۔ جنہیں مبر کیتے تے اپنے رب تے ہر دوسہ کیتے

الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰی رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۷۴﴾

۶۱۔ تے کتنے سارے جانورن او اپنے رزق چاتی
کا نہیں ددے۔ اللہ انہیں کوں وی رزق ڈیندے
تے تہاکوں دی تے او سنن والا تے چاٹن والا ہ۔

وَكَآٰتٍ مِّنْ دَّآٓئِلٍ لَا تَحِثُّ رِزْقُهَا ۗ اللّٰهُ يَرْزُقُهَا
وَإِذَا كُنَّ ۙ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۷۵﴾

۶۲۔ تے جے توں انہیں کنیر پھیں جو زمیں تے آسمانیں
کیش پیدا کیتے تے سمجھ تے چند کوں کم وچ لاء سی

وَلٰٓئِنْ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَاَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ لَيَقُوْلُنَّ

اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

تے اور ضرور اکھسن اللہ دل او کبڑے پھیڑے دیندن۔
۶۳۔ اللہ اپنے بندیں و چو جنیدے اتے چاندے
رزق وسیع کریندے تے تنگ کریندے بے شک اللہ
ہر شے کوں نہوں جانن والا ۷۔

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ تَزَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاتَّخِذُوا بِهِ
الْأَرْضَ مَنَ بَعْدَ مَوْتِهَا يَقُولُونَ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝

۶۴۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں جو کیس جھڑکیں منہ
رسائے تے زمین دے بر تھیون دے بعد اوکلوں کیس
آباد کیتے تے اور ضرور اکھسن اللہ توں اکھ سب سچاں
صفقاں اللہ دیا من تے اصل اکثر انہیں و چو عقل نیں کریندے۔
۶۵۔ تے اے دنیا محض کھید تماشا تے آخرت دا گھر
ہی اصل زندگی ۷ جے او چاندے ہون۔

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ
الْآثَارَ الْآخِرَةَ لَإِىَّ الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝
فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ فَخَلَّصِينَ
لَهُ الَّذِينَ قُلْنَا نَجِّهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِيَّاهُمْ
يُشْرِكُونَ ۝

۶۶۔ جیرے ویلے او پٹری تے چڑھدن اوں ویلے اپنی
فرمانبرداری کوں اللہ کیتے خاص کریندے ہوں دعا مانگدن
تے جیرے ویلے انہیں کوں اساں مکی زمین تے پچا گھنڈے
ہیں تے ہوں ویلے شرک کرن پئے دیندن۔

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَتَنَّا
سُوفَ يَعْلَمُونَ ۝

۶۷۔ تاں جو انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈتے تے
فائدہ اٹھاو تے اور ضرور جان گھنن۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَمًا أَمَةً وَنَخْلِفُ النَّاسَ مِنْ
خَلْفِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ۝

۶۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو اساں حرم کوں امن دی
چا بنائے کوک اونڈے چودھا درپرس کر ڈتے دیندن کیا
او کوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝

۶۹۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کوں جیرا اللہ
تے کوڑ پدھیندے یا سچ کوں اونڈے آوٹ
تے جھٹلیندے کیا دوزخ و جح کافرین دا ٹھکانہ
نہیں۔

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ
لَعَ الْمُحْسِنِينَ ۝

۷۰۔ تے جیرے کوک ساڈی راہ و جح کوشش
کریندن تے اساں انہیں کوں اپنا رستہ ضرور
ڈکھلیسوں تے بے شک اللہ نیکیں دے نال۔

سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ إِحْدَى وَسِتُّونَ آيَةً وَسِتَّةُ رُكُوعَاتٍ

سورة روم مکی ۷۷ تے بسم اللہ تاں ایندیاں ۴۱ آیات تے ۶ رکوعن ۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

اللَّهُ

غُلِبَتِ الزُّمَرُ ﴿٣﴾

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٥٠﴾

فِي يَضِيعُ سَيِّئُهُ ۚ اللَّهُ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ

وَيَوْمَذِي فَرْجٍ الْمُؤْمِنُونَ ۝

يَنْصُرِ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ④

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ

الْآخِرَةِ هُمْ غَفُورُونَ ⑤

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسْتَقَرٍّ

وَأَنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ﴿١٠﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا

الْأَرْضِ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ

رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ

۱۔ میں شروع کوینداں اللہ دے تاں ناں جیرا بن

منگئے ڈیون والاتے ول ول رحم کرن والا۔

۲۔ میں اللہ پہوں چاؤداں۔

۳۔ روم بیٹا تھی گئے۔

۴۔ اور اصلی زمین مع تے اوہنیے تھیون دے بعد ضرور ڈاڑھے تھین

۵۔ کچھ سالیں بعد پہلے وی تے پچھیں وی حکومت اللہ دی

تے اول چھاڑے مومن خوش ہوسن ۔

۶۔ اللہ وی مدد کنیں او مدد کریندے جنیدی چاہندے

تے او غالب تے ول ول رحم کرن والا۔

۷۔ اللہ دا وعدہ ہے تے اللہ اٹے وعدے دی خلاف

ورزی نہیں کریندا تے اصل پہوں سارے لوک چاندے

نہیں۔

۸۔ او دنیاوی زندگی دے ظاہر کوں جانڈن تے آخرت کیں

اوتخانلن -

۹۔ کیا انہیں اپنے دل و جھ سوچا نہیں جو اللہ سیئس آسانیں

تے زمین تے جوا نہیں دے وچکارِ حکمت نال تے مقرر

وقت کیتے پیدا کیتے تے بے شک ہوں مارے لوک

اپنے رب دی ملاقات دے انکاری ان۔

۱۔ کیا اوزمین روح ٹریئے نہیں جو ڈیکسن ہا جو انہیں کنس

پہلے لوگوں کا انجام کیا تھے اور انہیں کتنی زیادہ طاقت والے

ہن تے انہیں زمین کوں پٹیا اہل و ہائے تے انہیں نہیں

زیادہ آباد کہتے ہیں تے انہیں کہیں رسول دیلاں کہن

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ①

کے آئن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا تے
اصل او اپنے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا الشُّوْأَىٰ اَنْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ②

۱۱۔ تے انہیں لوکیں جیں مبرے کم کیتن تے اللہ دی
آیات دا انکار کیتے تے اوندے اتے مذاق کریندے
ہن انہیں دا انجام بُرا تھئے۔

اللّٰهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ③

۱۲۔ اللہ سیس مخلوق کوں منڈھ کنیں بُنیدے تے دلاولا
اویں بُنیدے تے تساں ہوندو دلائے ویسو۔
۱۳۔ تے جیرے ڈینہہ قیامت اوسی مجرم اوں ڈینہہ
نا امید تھی ویسن۔

وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةِ يُبْسُ الْمُجْرِمُونَ ④

۱۴۔ تے انہیں دے شریکیں وچو کوئی انہیں دا سفارش
نہ ہوسی تے او اپنے شریکیں دا انکار کریسن۔
۱۵۔ تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ او انجوانج
تھی ویسن۔

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا وَكَانُوا
بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ⑤

وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةِ يُؤْمِدُ يَنْفَرُونَ ⑥

۱۶۔ جیرے لوک ایمان گھن آئن تے چنگے کم کیتے نیں
انہیں کوں باغ و بیج خوش کیا ویسی۔
۱۷۔ تے جنیں کفر کیتے تے ساڈی آیات کوں
تے آنہست دے ڈینہہ دی ملاقات کوں
جھٹلائے او عذاب وچ حاضر کیتے ویسن۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
يُحْبَرُونَ ⑦

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
ثَأْنُكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ⑧

۱۸۔ اللہ دی پاکیزگی بیان کرو جیلے بچھ ہوئے تے
جیلے فخر ہوئے۔

فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تَسْوُونَ وَحِينَ تَضِجُونَ ⑨

۱۹۔ آسمانیں تے زمین وچ ہوندیاں صفتاں ہن
تے ڈوپا رہیں دے بعد تے ڈوپا رہیں کوں وی۔

ذَٰلِكَ الْحَدُّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشَاءَ وَحِينَ
تُظْهِرُونَ ⑩

۲۰۔ او جنیدے کوں موئے کنیں تے مردے کوں
جیلے کنپیدا کریندے تے زمین دے برتھیوٹ
دے بعد آباد کریندے تے تساں اویں
کڑھے ویسو۔

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ
تُخْرَجُونَ ⑪

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ اوندے نشانیں دچو کہک اے وی ہے جو
اوتماکوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے ول تساں بشر
بن کے زمین وچ کھنڈ ویندے ء

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے اوندے نشانیں دچو اے وی ہے جو اوں
تماڑی جنس وچو تماڑی خاطر جوڑے بنائسیں تان
جو تساں انہیں کنیں آرام گھنوتے تماڑے درمیان
محبت دا رشتہ بنائس تے بے شک ایندے وچ
سوچن والی قوم کیتے نشانن۔

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّكْوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِاعَ
الْأَنفُسِ وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اوندے نشانیں دچو ء جو آسمانیں تے
زمین کو بنائس تے تماڑی زبانیں تے رنگیں وچ دی
اختلاف تے بے شک ایندے وچ جائن والی
قوم کیتے نشانن۔

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاجْتِاعُكُمْ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ رات کوں تہاڑا سمن تے بونہہ کوں تے اوند
فضل گولن دی اوندے (اللدے نشانیں دچو ء
بے شک ایندے وچ سمن والی قوم کیتے بڈے
نشانن۔

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تے اوندے نشانیں دچو اے وی ہے جو
اوتماکوں بجلی جڑ تے طمے دی خاطر بڈکھنیدے تے
جھڑکنیں مینہہ دسیندے ول اوندے نال زمین مے
نچ تھیون دے بعد دسوں کریندے بے شک ایندے
وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ نَقُومَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ بِأَمْرِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ تے اوندے نشانیں دچو اے وی ہے جو
آسمان تے زمین اوندے حکم نال کھڑن تھئے تے ول
جڑاں اوتماکوں زمین کنیں سبڈ مریسیں اوہیں ویلے
نکل اوسو۔

وَلَهُ مَنْ فِي السَّكْوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٗ فُتُوحَاتٌ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہوندا تے

سارے اوندے فرمانبردارن ۔

۲۸۔ اوہو ۷ جس مخلوق دا مندر پدھ ول اونکوں ولا ولا پیدا کیتس تے اے کم اوندے کیتے ہوں ۷ سوکھا ۷ آسمانیں تے زمین وچ اوندی شان سبھ کنیں اُچی ۷ تے او غالب تے ہوں سیانہ ۷۔

۲۹۔ او تہاڑی جنس دی مثال تہا کوں دیندے کیا جنیدے اُتے تہاڑے سچے تہا مالک تھنیدن اوندے وچ انہیں دی سانجھ ہوندی ۷ تساں اوندے وچ برابر ہوندے ۷ تساں انہیں کنیں ایویں ڈر دے ۷ جیویں اپنے آپ کنیں عقل والی قوم کیتے اساں ایویں آیتاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔

۳۰۔ اصل فامیں علم دے بغیر اپنی خواہشات دی پروی کیتی تے جنیکوں اللہ گراہ کرے اونکوں سدھارہ کون ڈکھا سگدے تے انہیں دا کوئی امدادی کار نہیں۔

۳۱۔ توں اپنی توجہ پورے طور تے دین دو پھیرٹے اوندے وچ ڈنگ نہ ہوے اللہ دی فطرت جنیدے اُتے اوں لوکیں کوں پیدا کیتے اللہ دی پیدائش کوں کوئی بدل نہیں سگدا اے قائم رہن والا دین تے اصل ہوں سارے لوک ہاندے نیں ۳۲۔ اوندو محکو تے اوں کنیں ڈرو تے ناز جمات نال پڑھو تے مشرک نہ بٹو۔

۳۳۔ جنہیں اپنے دین کوں ٹوٹے کر ڈتے تے ٹولیں وچ وندرج گئین تے ہر ٹولہ جو اوں کنیں ہے اوندے اُتے خوش۔

۳۴۔ تے جڑاں لوکیں کوں ڈکھ بلدے او اپنے رب کوں محکمہ ہونیں سببیدن تے جیلے او

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۸﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَزَقْكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۹﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿۳۰﴾

فَأَوْمَرْنَاهُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِن كَثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۲﴾

مِنَ الَّذِينَ فَزَعُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ جُزْءٍ يَسَأَلُ لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۳۳﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَثَقَمَ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِحُوا مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلْ مِنْ ذَلِكَ
مِنْ شَيْءٍ مُنْعَةً وَتَعْلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾
تہا کوں رزق بڑتس ول تہا کوں مرسی تے ول
زندہ کرسی کیا تہا بڑے شرکیں وچو کوئی ہے
جیرھا انہیں وچو کوئی کم کرے او پاک تے
انہیں دے شرک کنیں بہوں اچا ۳۶۔

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾
۳۷۔ لوکیں دے عملیں دی وجہ نال زمین وچ
تے سمندر وچ فساد مچ گئے تاں جو او انہیں
کوں انہیں دے عملیں دی سزا بڑیوے تاں
جو او ول آون۔

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٣٨﴾
۳۸۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرتے ڈیکھو
انہیں لوکیں دا انجام کیا ہے جیرھے پہلے ہن نہیں
وچو بہوں سارے مشرک ہن۔

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْدَقُونَ ﴿٣٩﴾
۳۹۔ توں اپنی توجہ کوں قائم رہن واسے دین دو
پھیر بڑے ایس کنیں پہلے جو او دینہ آونجے جیرھا
ملا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوہجے کنیں
انج تھی ورسن۔

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُقْصِرُ
بِهِمْ ذَنْبًا ﴿٤٠﴾
۴۰۔ جیرھا کفر کرسی اوندی سزا اونکوں ہلسی تے
جیرھا نیک عمل کرسی تے او اپنے فائدے کیتے
تیاری کریندا پئے۔

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤١﴾
۴۱۔ تاں جو او مومنین کوں تے نیک عمل کرن
والیں کوں اپنے فضل نال بدلہ بڑیوے بے شک
او کافریں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٢﴾
۴۲۔ تے اوندی آیات وچو اے دی ہے جو او ہوائیں
کوں خوش خبری بٹا کے پھیندے تاں جو تہا کوں اپنی رحمت دا
مزا چکھاوے تے بیڑیاں اوندے حکم نال چلن تے تاں جو نسل
اوندی فضل گوہو تے شکر ادا کرو۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
۴۸۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں انہیں دی

بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۰﴾

قومیں دو رسول پٹھیں اور انہیں کہیں کھلیاں دلیاں
گھن کے آئے تھے دل اسان مجرمیں کہیں بدلہ گیرے
تے مومنین دی مدد ساڑے اُتے فرض ہائی۔

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِسَابًا قَبَسُطَةً
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿۳۱﴾

۳۹۔ اللہ ہی ہے جیرھا ہوا ایں پٹھیدے تے او
بادل چنیدین تے او نکول آسمان تے پھیلا ڈیزے
جیویں لچا بندے تے او نکول ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیرے
تے توں ڈیریں جو مینہ اوندے وچو نکلدے
تے خدا اپٹے بندیں وچو جنیدے اُتے چاندے
مینہ وسندے تے او ہوں ویلے خوش تھی دیندن۔

وَأَن كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَهُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمُبْلِسِينَ ﴿۳۲﴾

۵۰۔ تے اوں کہیں پہلے جو او انہیں تے دے
او نا امید تھی گئے ہن۔

فَانظُرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُغْنِي الْإِنْسَ بَعْدَ
مَوْنِهِمَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُنِجِي الْوَدْقِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۳۳﴾

۵۱۔ تے توں اللہ دی رحمت دے نشان ڈیکھ
کیویں او بنجر زمین کول وسوں کر بندے بے شک
او مردے کول جنید کرٹ والا تے او ہر شے
تے قادر۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا فَأَرَادَهُمُ مُضْغَةً أَنْظُرُوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ ﴿۳۴﴾

۵۲۔ تے بے اسان ہوا گھلاؤں تے او (ڑھ کول)
پھیلا پھیلا ڈیکھن تے اوندے بعد او اوندا انکار
کرٹ پٹے ولسن۔

فَأَنذَكْ لَا تَسْمِعُ الْوَدْقِ وَلَا تَسْمِعُ الْغَمَمَ اللَّهُ إِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿۳۵﴾

۵۳۔ تے توں بے شک مردیں کول نوہیں سٹوا
سگداتے بوڑیں کول الا نوہیں سٹوا سگدا جیلے
او کنڈ والا کے پھر وچن۔

وَمَا أَنتَ بِهْدِ الْعَنِي عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۳۶﴾

۵۴۔ تے توں اندھیں کول انہیں دی گراہی کہیں
سدے راہ تے نوہیں آن سگداتے توں محض
اونکوں گال سٹوا سگدیں جیرے ساڈی آیات کول
میندن تے او مسلمانن۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ

۵۵۔ اللہ او ہوا جس تہا کول کمزوری کہیں بنائے

ضَعِيفٌ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَةً ۖ تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿۵۵﴾
 تے کمزوری دے بعد ولا طاقت ڈتی اس تے ولا
 طاقت دے بعد کمزوری ڈتی اس تے پڑھیا دی
 او جو چاہندے پیدا کریندے تے او جاتن والا
 تے قادر۔

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُثْبِتَا
 غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿۵۶﴾
 ۵۶۔ تے جہاں قیامت آوسی مجرم قساں جین
 جو او محض ہک گھڑی رہ گین او اویں وہیلیاں
 گالیں کریندن۔

وَقَالَ الَّذِينَ أُذِنُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
 فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
 لَكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۵۷﴾
 ۵۷۔ تے جنہیں کون علم تے ایمان ڈتا گیا ہا آہن
 جو تساں اللہ دے علم و وح قیامت دے ڈینہ
 تیں رہ گئے ء تے اے قیامت تے اٹھن دا
 ڈینہ تے تساں اصلو نہ جاندے ہا دے۔

فَبَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَذَرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
 يُسْتَعْتَبُونَ ﴿۵۸﴾
 ۵۸۔ تے اوں ڈینہ فالیں کون انہیں دا عذر فائدہ
 نہ ڈیسی تے نہ انہیں کون درساں دے کوہو آون
 جتا ویسی۔

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ
 مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿۵۹﴾
 ۵۹۔ تے اساں ایس قرآن و وح لوکیں کیتے ہر حقیقت
 بیان کر ڈتی ء تے جے توں انہیں دو کوئی نشان
 گھن آویں تے کافر ضرور اکھسن جو تساں کوڑیاں
 گالیں ڈسیندے ء۔

۶۰۔ اویں اللہ سیٹس مہر کر ڈیندے انہیں دے
 دیں تے جیرے چاندے نیں۔

۶۱۔ تے توں مبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء
 تے جیرے یقین نیں کریندے او تیکوں دوکھا ڈے
 کے اپنی جانیں ہٹا نہ ڈیوں۔



سورة لقمان مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۵ آیات تے ۴ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن سکے
 ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ہوں چاٹداں۔
- ۳۔ اے حکمت آلی کتاب دیاں آیتاں۔
- ۴۔ تے نیکی کرن والیں کیتے ہدایت تے ہرت ہن۔
- ۵۔ جیرے کوک نماز باجماعت پڑھدن تے زکاۃ
 ڈیندن تے آخرت دی زندگی تے یقین رکھین۔
- ۶۔ ایسے کوک اچھے رب کنیں ہدایت تے ہن
 تے ایسے کوک کامیاب تھیون والین۔
- ۷۔ تے کجھ کوک اچھے وی ہن جیرے بے ہودہ
 گالیں مل گھنن تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے
 اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرن تے اوندے نال
 مشکریاں کرن ایسے کوکن جنہیں کیتے ذلیل کرن
 والا عذاب۔
- ۸۔ تے جیلے اوندے اتے ساڈیاں آیاتاں
 پڑھ کے سنایاں دیندن تے او وڈائی نال کنڈ پھیر
 گھنڈے جیویں اوں انیکوں سنیاہنیں جیویں اوندے
 ڈوہیں کن پورن تے انہیں کوں دکھ آے عذاب
 دی خبر ڈے۔
- ۹۔ بے شک مومن تے چنگے کم کرن والیں کیتے
 نعمت والے باغن۔
- ۱۰۔ انہیں وحی ہمیشہ رہن اللہ دا وعدہ سچا تے
- تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ ②
 هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ③
 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④
 أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُونَ ⑤
 وَمَنْ التَّاسِ مَنْ يَشْرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ يُعْرِضُ عَنْهُ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا
 أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ⑥
 وَإِذَا نَطَقَ عَلَيْهِ ابْنَتَاوَلِي مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا
 كَأَن فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ⑦ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑧
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ⑨
 خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑩

او غالب تے ہوں سیانا ۷۔

۱۱۔ آسمانیں کوں بغیر تمہیں دے پیدا کیتس جیوں
تساں انہیں کوں ڈبے اتے زمین وچ پہاڑ پورین سی
تاں جو تساں تے زمین بھوئیں امب دچا پھس نہ دجو تے اندے دچ ہر
طرحاں دے جانور کھنڈ اٹنی تے اسال آسمان کیں مینہ دساٹے
تے ایندے وچ ہر قسم دے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔
۱۲۔ اے اللہ دی مخلوق تے او میکوں ڈکھاؤ جو
خدا دے سوا پھیں پیدا کیتے اصل عالم کھلی کھلی گمراہی
وچن۔

۱۳۔ تے اساں لقمان کوں سنپ ڈتا ہا جو توں
اللہ دا شکر کرتے جی رہا شکر کریندے او محض
اپنے فائدے کیتے شکر کریندے تے جی رہا
ناشکری کر سیتی تے بے شک اللہ بے نیاز تے
صفتیں والا ۷۔

۱۴۔ تے جیڑاں لقمان اپنے پترکوں آکھتے تے او
اوتکوں نصیحت پیا کریندا ہا اے میڈے پتر اللہ دا
شریک نہ بنا بے شک شرک وڈا ظلم۔

۱۵۔ تے اساں انسان کوں اے وصیت کیتی ۷ جو
اپنے پیو مادا شکر ادا کرے اوندی ماوتکوں ہک کمزوری
دے بعد ہی کمزوری وچ دی چاتس تے اذنا کھرچڑاواٹن
ڈو سالیں وچ (دی احسان ہا) تے تساں میڈو
ولے۔

۱۶۔ تے جے او ڈوہیں تیکوں شرک کرن کیتے مجبور
کرن جنیدا تیکوں علم کاو نہیں تے توں انہیں دا اکھن
نہ من تے دنیا داری وچ انہیں نال چنگا سلوک

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَآلَفَ فِي الْأَرْضِ
رَوَابِي أَنْ تُبِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَيْرٍ ⑩

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑪

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَنْ
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
حَكِيمٌ ⑫

وَرَأَى قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْطِلُهُ يُبْتَئِي لَأُشْرِكَ
بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ⑬

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ يَوْمَ الْيَدْيَةِ حَمَلَتَهُ أُمُّهُ وَهَنَا
عَلَى وَهْنٍ وَفِضْلُهُ فِي عَازِنٍ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَلَوْلَا إِلَهُكَ
إِلَّا الْغَوِيضُ ⑭

وَأَنْ جَاهِدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

فَأَنذِرْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾

کرتے اوندی راہ سے شر جیڑھا میڈو جھکدے ول
میڈو تساں ولٹے ول میں تہاکوں ڈسیاں جو تساں
کم کریندے ء۔

يَبْنِيْ اِيْهَا اِنْ تَكُ مِنْهَا حَبَّةٌ مِّنْ حَزَلٍ فَمَكَّنْ فِيْ
صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمَوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ اے میڈے پتر بے شک جے راڑی دے دسٹے
دے برابر وی نیکی جوے تے او بھانویں پتر وچ یا
آسمانیں تے زمین وچ پئی جوے اللہ سیس اوکوں
ظاہر کر ڈیسی۔ بے شک اللہ سیس نکلی نکلی گال
کوں چاٹٹ والا تے خبر دار۔

يَبْنِيْ اَقْوَمَ الصَّلٰوةِ وَاْمُرْ بِالْعَمْرِ وَاِنَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ اے میڈے پتر نماز پڑھ تے نیکی دا حکم ڈے
تے برائی نکلیں روک تے جو تکلیف تیکوں آوے
اوندے اتے صبر کر بے شک اے وڈے ہمت
دا کم۔

وَلَا تُصَغِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَتَّبِعْ فِي الْاَرْضِ مُرَعًا
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے لوکیں دے اگو گلہاں نہ پھلا تے زمین
وچ اکڑ کے نہ ٹر بے شک اللہ سیس اکڑیجٹ
آلے کوں تے وڈائی کرن والے کوں پسند نہیں
کریندا۔

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنْ
اَنْتَ مِنَ الصّٰوَاتِ لَصَوْتُ الْجَمْرِ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ تے اپنی گور کوں نہ تیکھا کرتے نہ مٹاتے اپنے
آلاکوں جھکا رکھ بے شک ساریں کینیں گندا
آلا گڈا دا ہینگٹ۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَّ
مِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدٰى
وَلَا كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ کیا تساں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ سیس
آسمانیں تے زمین دی ہر شے کوں تہاڑی قدرت
دیج لا ڈتے تے تہاڈے اتے ظاہر تے کیاں
ہویاں نعمتاں پاٹی آئی کار دہا ڈتسی تے کجھ لوک
اللہ دے متعلق بغیر علم تے ہدایت تے
بغیر روشن کتاب دے بحث کریندن۔

وَاِذْ اَقْبَلَ لَهُمُ ارْتَجَعُوْا مَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَشِيعُ

۲۲۔ تے جے انہیں کوں آکھیا وچے جو تساں اوندے

بے شک اللہ غالب تے سیانا ۶۔

۲۹۔ تہاڑا پیدا تھیون تے ول اٹھن محض ہک آدمی آلی کار بے شک اللہ ہوں سٹن والا تے ہوں ڈیکھن والا ۷۔

۳۰۔ کیا توں ڈہرا نوہیں اللہ رات کوں ڈہنہ وچ تے ڈہنہ کوں رات وچ پلہندے تے سمجھ تے چندر کوں خدمت وچ لائسی اے سب مقرر وقت تیں ٹردے پن تے بے شک اللہ چنگی طراں چاندے جو تساں کریندے ۸۔

۳۱۔ اے ایں واسطے جو اللہ سیٹس سچا ۷ تے بے شک اوندے سوا جنیکوں سبزیندن او کوڑ تے بے شک اللہ ہوں اچا تے ہوں وڈا ۹۔

۳۲۔ کیا تیں ڈٹھا نہیں جو بیڑیاں سمندر وچ چلین اللہ دی نعمت نال تاں جو او تہاکوں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک ایندے وچ ہوں مہر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشان

۳۳۔ تے جہاں انہیں کوں لہر بھانوس آلی کار نکا گھندی ۷ تے اللہ کوں عبادت اوندے نال خاص کریندے ہوئیں۔ سبزیندن تے جیلے او انہیں کوں دسوں تے۔ چا گھندے تے کجھ انہیں دجو سدھی راہ تے ٹر پڈن تے ساڈی آیات دا انکار محض اوہے کریندن جیرے دعا باز تے ناشکرے ہن۔

۳۴۔ اے لو کو اپنے سبکین تے اول ڈہنہ کنیں ڈرو جڈاں پیو پتر دے کم نہ اوسی تے نہ پتھر پودے کم اوسی بے شک اللہ دا وعدہ سچا ۷ تے تہاکوں دینا دی

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَحْسَبُكُمْ إِلَّا كَفْهًا وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۹

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزِيلُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُزِيلُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۱۰

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۱۱

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ قِيَمَ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۱۲

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۱۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاحْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلَاٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

وَلَا يَغُزُّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿۳۵﴾

زندگی اصلو دوکھا نہ ڈیوے تے نہ تھاکوں اللہ دے
بار سوچ دوکھے باز شیطان دوکھے وح سٹے۔

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ

۳۵۔ بے شک قیامت دا علم محض اللہ کنیں ہے

مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا

تے او مینہ و سیندے تے او چاندے جو رح میں

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

وح تے بندے کول کوئی پتہ نہیں جو او

خَبِيرٌ ﴿۳۶﴾

سبحائیں کیا کر سیتی تے نہ او چاندے جو کیرمی

زمین و وح مرسی بے شک اللہ ہوں چائنٹ والا

تے ہوں خبر رکھنٹ والا ہو۔



سورة سجدة مکی ء بسم اللہ نال ایندیاں ۳ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیوا
بن منگئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ میں اللہ پہوں جاٹداں۔
- ۳۔ اے کتاب رب العالمین خدا ولو تھی ء
اینڈے قرح کوئی شک نہیں۔
- ۴۔ کیا او آہدن این ایسکوں گھر گدھے اصل اے
کتاب تیرے رب ولو سچ تاں جو توں اوں
قوم کوں ڈرانویں جنیدو تیں کنیں پہلے کوئی ڈرادٹ
والا نہیں آیا۔ تاں جو او ہدایت پادن۔
- ۵۔ اللہ او ہے جس آسمانیں تے زمین تے جو
انہیں دے وچکار سب کوں چھی قہتیں قرح پیدا
کیتیں ول او حکومت دے تحت تہہہہ گیا اوندے
سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے سفارشی کار تیں کیا تہاں
نصیحت نوٹھے پکڑیندے۔
- ۶۔ او آسمان کنیں حکم اپنی تدبیر نال زمین تے قائم
کر لیسے تے ول او حکم جیرھی تہاڈی گٹھری ء
ہزار سال وح اوندو چڑھن پئے ویسی۔
- ۷۔ اے خدا ء جیرھا ظاہر تے لگی گا بیس کوں
چاٹن والا تے غالب تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۸۔ جس جیرھی شے پیدا کیتی ء اوکوں ہوں چنگا بنائس
تے انسان کوں سنی مٹی کنیں پیدا کیتیں۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- الْقَ ②
- تَنْزِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ③
- أَمْ يَقُولُونَ افْعَلْهُ بَلْ هُوَ الْخُبْرُ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ ④
- مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ⑤
- اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ دَلِيلٍ وَلَا تَفْسِخُوا أَفْعَالَكُمْ ⑥
- يَذَرُ الْأَمْرَ إِلَى السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعُجُّ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ⑦
- ذَٰلِكَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑧
- الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ ⑨

- ۹۔ دل اوندی نسل کوں ہک حقیر و ہندی شے (نظم)
کنیں بنائس۔
- ۱۰۔ دل اوکوں طاقاں بڑتے بس تے اوندے وچ
اپنی روح پھوکی اس تے دل تملائے کیتے کن تے
اکھیں تے دل بنائس تساں اصل و شکر نوہے کریدے۔
- ۱۱۔ تے انہیں آکھئے جیلے اساں زمین وچ رل
وسیوں کیا اساں دل نوں سروں پیدا تھیسوں اصل
او اپنے رب دے بلن دے انکاری ان۔
- ۱۲۔ توں آکھ تھاکوں او موت وافرشتہ مرلیں جیرھا
تماڑے کیتے مقرر تے دل تساں اپنے رب دو
ولائے لیسو۔
- ۱۳۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں مجرم اپنے رب
دے اگو سزوائی کھڑے ہوسن (تے آکھسن) لے
ساڑے رب اساں ڈیکھ گدے تے سُن گدے
ہن ساکوں ولا پٹھ اساں نیک کم کریسوں تے
ساکوں یقین۔
- ۱۴۔ جے اساں چاہوں ہا تے ہر شخص کوں ہدایت
ڈے ڈیوں ہا پر میڈی اے گال سہی جو میں
جنیں تے انسانیں ساریں نال دوزخ کوں بھرے۔
- ۱۵۔ تے ہن تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں آج
دے ڈنہ دی ملاقات بھل گئے ہا وے آج ساکوں
دی تماڑی کوئی پرواہ نہیں۔ تے تساں دیر تیں رہن
والا عذاب چکھو انہیں کمیں دی وجہ نال جو تساں
کریندے ہا وے۔
- ۱۶۔ ساڑی آیات کوں محض او منیندن جیر جس کوں
جڈاں یاد ڈوایاں ویندن او سجدے وچ بڑھ پوندن
- ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ⑤
ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوحِنَا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑥
وَقَالُوا إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ⑦
قُلْ يَتُوبُ لَكُمْ فَلَكَ الْتَوْبُ الَّذِي ذُكِّرْ بِكُمْ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ⑧
وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِنَا أَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُقِرُّونَ ⑨
وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَبَٰرَئًا لَّكِن حَقَّ الْقَوْلُ
 مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنْسِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ⑩
فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑪
إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
 وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ⑫

تے اپنے رب دی تعریف تال اوندی پاکیزگی بیان
کریندن تے وڈائی نہیں کریندے۔

۱۷۔ انہیں دے پا سے بستریں کنیں پریں رہدن (ممدے
نہیں) او اپنے رب کوں ڈرتے طع دے تال بڈیندن
تے جو اساں انہیں کوں ڈرتے اوکوں خرچ کریندن۔

۱۸۔ کوئی نہیں جاندا کہ مومنین کیتے انہیں دے عملیں
دی وجہ تال کیرھیاں کیرھیاں شہیں اکیں ٹھہریاں
کرٹی کیتے لکایاں ہوئیں۔

۱۹۔ کیا مومن اوں تھی سگدے جویں نافرمان اے
کہو جیس نہیں تھی سگدے۔

۲۰۔ تے جیرے مومنین تے نیک کم کریندن انہیں
دے رہن کیتے بارغ ہن انہیں دے عملیں دی وجہ
لکیں اے مہانی ۶۔

۲۱۔ تے جیرے نافرمانن انہیں دا لکائے دوزخ
جیسے دی او اوندے وچو نکلن دا ارادہ کریں
اوندے وچ ولائے ویسن تے انہیں کوں آکھا ویسی
تساں او بھا دا عذاب چکھو جنیدا تساں انکار کریں
ہاوے۔

۲۲۔ تے اساں انہیں کوں وڈے عذاب کنیں
پہلے ہک چھوٹا عذاب وی ڈیسوں تاں جو او ول
آون۔

۲۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کوں جینکوں اللہ دی آیات
یاد ڈوایاں وچن تے ول او انہیں کنیں منہ پھیر
بے شک اساں مجرمیں کنیں بدلہ گھنسون۔

۲۴۔ تے اساں موسیٰ کوں دی کتاب ڈیائی تے
توں اوندی ملاقات وچ کوئی شک نہ کرتے اساں

تَجَانِيْ جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَعْنًا ۚ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُوْنَ ﴿۱۷﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُوَّةٍ اَعْيُنٌ جَزَاءُ
بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸﴾

اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۚ لَا يَسْتَوِيْنَ ﴿۱۹﴾

اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ جَزَآءُ
الْمَاوٰى نَزْلًا بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۰﴾

وَاَمَّا الَّذِيْنَ فَسَقُوْا فَلَهُمْ النَّارُ كُلَّمَا اَرَادُوْا اَنْ
يَخْرُجُوْا مِنْهَا اُعِيْدُوْا فِيْهَا وَقِيْلَ لَهُمْ نَزِعْنَا عَنْ اَب
النَّارِ الَّذِيْ كُنْتُمْ فِيْهِ تَكْتَبُوْنَ ﴿۲۱﴾

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُوْنَ الْعَذَابِ
الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۲۲﴾

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا
ۚ اِنَّا نَمِتُّ الْمُنٰجِرِيْنَ مُتَّفِقُوْنَ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَآئِهٖ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْ اِسْرَآءِيْلَ ﴿۲۴﴾

اونکوں نبی اسرائیل کیتے ہدایت ڈیوٹ والا بنایا ہا۔

۲۵۔ تے اساں انہیں وچو امام بٹائے ہن انہیں دے صبر دی وجہ کنیں او ساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے ہن تے ساڈی آیات تے یقین کریندے ہن۔
۲۶۔ بے شک تیرا رب قیامت دے ڈینہ انہیں گالیں وچ فیصلہ کر ڈیسی جنیں وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۲۷۔ کیا ایں گال انہیں کوں ہدایت ٹیٹ ڈتی جو اساں انہیں کنیں پہلے کئے بلا وستیں کوں جنہیں دے رہن والے اپنے گھریں وچ ٹر دے پھر دے ہن ہلاک کیتے بے شک ایندے وچ نشان بن گیا او سندے نیں۔
۲۸۔ کیا انہیں ڈٹھانہیں جو اساں پانی کوں سنج تے بخر زمین دو گھن ویندے ہن تے اوندے نال رڑھ کڑھیندے ہن جنیدے وچو او آپ تے انہیں دے جانور کھنڈن کیا او ڈہدے نیں۔

۲۹۔ تے آبدن جے تساں سچے ء تے اے فتح کڈن اوسی۔

۳۰۔ توں اکھ فتح دے ڈینہ کافرین کوں انہیں دا ایمان کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ انہیں کوں دتھی ڈتی ویسی۔

۳۱۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے انتظار کر بے شک او وی انتظار کریندے ہن۔

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَوْمُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَلَكَنا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَسْتَوُونَ فِي مَسْكِهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا
يَسْتَعِينُونَ ﴿٢٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُودِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٣٠﴾

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣١﴾



سورة احزاب مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۷ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرھا بن
منگے ڈیوٹ والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②

۲۔ اے نبی اللہ دا تقویٰ اختیار کرتے کافریں تے
منافقیں دا اکھٹ نہ من بے شک اللہ ہوں چاٹن
والا تے سیانا ۷۔

وَأَنِيعْ مَا يَؤْتِي الْيَأْسَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③

۳۔ تے توں پیروی کر اوندی جو تیبے رب دو
تیبو وحی کیتی گئی ۷ بے شک اللہ ہوں چاٹے جو
تساں کریندے ۷۔

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ④

۴۔ تے اللہ تے بھروسہ کرتے او کافی نگران۔

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جُوفِهِ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ أَلْفًا تُظَاهَرُونَ مِنْهُمْ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

۵۔ اللہ سیٹھ کیس دے پیٹ وچ ڈو دل نہیں بنائے
تے نہ تہاڈی زائیں کوں ما بنائیں جنہیں کوں تساں
کیس ویاہے ما آکھ ہندے تے نہ انہیں کوں اصلی
پتر بنائیں جنہیں کوں تساں کیس کنیں منگ کے پنیہ ۷
اے ساریاں تہاڈے منہ دیاں گالیں ہن تے اللہ
ہی سچ آہدے تے سدھے راہ دو ہدایت ڈیندے۔

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ
تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا
تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑥

۶۔ انہیں کوں انہیں دے پیو دا پتر سڈو اے اللہ
دے حضور زیادہ انصاف دی گال تے جے تہا کوں
انہیں دے پیو ما دا پتر نہ ہوے تے او دین وچ
تہاڈے بھرائن تے دینی سنگتی ہن تے تہاڈے اے
کوئی گناہ نہیں جو اس کنیں پہلے تساں غلطیاں کیتن تے
اصل گناہ او ہے جنیدے اے تے تہاڈے دل یکے تھے
پئے ہون تے اللہ ہوں بخشن والا تے دل دل رحم

کرن والا ۷۔

۷۔ نبی اپنی جانیں کنیں زیادہ مومنین دے کر لوہے سے
اندیاں زالیں مومنین دیاں میریں ان تے سکے
دی بعض کنیں بعض زیادہ کولوہ سن پے (غیر) مومن تے
مہاجرین دی نسبت ۔ تاں اس دوستیں نال چنگا سلوک
کرو اے جائز ۔ اے اللہ دی کتاب دریج لکھیا
ہوئے ۔

۸۔ تے جیلے اساں نہیں کنیں پکا وعدہ گدھا
تے تیں کنیں تے نوح کنیں تے ابراہیم تے موسیٰ
تے عیسیٰ بن مریم کنیں دی تے اساں انہیں کنیں پکے
وعدے گدھے ہن ۔

۹۔ تاں جو اللہ پچیس کنیں اندر سےج دے متعلق
چمچے تے کافرین کیتے اوں ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب
تیار کیتا ہوئے ۔

۱۰۔ اے مومنو اللہ دی نعمت کوں یاد کرو جیری تہاڑے
اتے اوں کیتی جیلے لشکر تہاڑے مقابلے دریج آ
گئے تے اساں انہیں تے اندھاری تے اینجے
لشکر پٹھین جنیں کوں تہاں ڈہرے نہ ہاوے تے
اللہ سیس ڈہا پیا ہا جیرے کم تہاں کریدے پئے
ہاوے ۔

۱۱۔ جیلے لشکر تہاڑے اے تو دی آگئے تے جکی نہیں
کنیں دی تے اکھیں پریشانی کنیں ڈنگیاں تھی گیاں
تے دل گچی تیں چمچ گئے ہن تے اللہ تے دی
تہاکوں شک تھیوٹ پئے گئے ۔

۱۲۔ اوں دیلے مومنین کوں آزمایا گئے تے ہلاکے
رکھ ڈتا گئے ۔

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَسْرَاجُهُ
أَفْهَتْهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيكُم مَّعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا ۝

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَهَمَّ
تُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝

لَيَسْئَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُنتُمْ رُحَمَاءَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَ شُكْرُ جُنُودٍ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝

إِذْ جَاءَ وَلَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ
زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظَرُوا
بِاللَّهِ الظُّنُونًا ۝

هَذَا لِكِ ابْنِ الْمُؤْمِنُونَ وَذَلِيلُوا لِرُؤَاةِ شَدِيدًا ۝

وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ اِلَّا غُرُورًا ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے جیلے منافق تے جنس دے دیں وچ بیماری ہائی آکھن لگ پئے جو ساڈے نال اللہ تے اوندے رسول محض کوڑا وعدہ کیتا ہا۔

وَاِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوْا وَيَسْتَاْذِنُ فِرَقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُوْلُوْنَ اِنَّ بَيُوْتَنَا عُوْرَةٌ وَّمَا هِيَ بِعُوْرَةٍ اِنْ يُرِيْدُوْنَ اِلَّا فِرَارًا ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے جیلے انہیں وچو ہک ٹولے آکھئے جو اے مدینے آئیو تہاڑا کوئی ٹکانہ نہیں تہاں دل و بخت انہیں وچو کچھ لوک نہی کنیں جازت منگن لگ پئے تے آکھن لگ پئے جو ساڈے گھر کلہے ہن او کلہے نہ ہن اے لوک محض اتھو کنیں بھجن چاہندے ہن۔

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ قَوْمٌ اَفْطَارَهَا تَطْلُبُوْا الْفِتْنَةَ لَا تَوْهَا وَمَا تَلَبَّتُوْا بِهَا اِلَّا يَسِيْرًا ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جے دشمن دیاں فوجاں مدینے وچ چودھارو پیسہ و بجن ہا تے دل انہیں کوں پھرٹ دا آکھیا ورنجے ہا تے او پھر و بجن ہا دل اتھاں محض تھوڑی دیر رہ سگن ہا۔

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدًا مِّنَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّوْنَ اِلَّا دُبَارًا وَّكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُوْلًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ حالت اے جو ایں کنیں پہلے انہیں اللہ تال وعدہ کیتا ہا جو اتھو کنڈ نہ پھر لیسن تے اللہ تال کیتا ہویا وعدہ ضرور بچھیا ویسی۔

۱۷۔ تے توں آکھ جو تہا کوں اتھو بھجن جے بھج و بجن موت یا قتل کنیں بھجن کیتے کوئی فائدہ نہ بیسی (اوں آوئے) تے ایندے بعد تہا کوں کوئی فائدہ نہ بچایا ویسی۔

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَنْصَرُّكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۚ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيْرًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ توں آکھ تہا کوں کون بچا سگدے اللہ دے مقابلے وچ جے او تہا کوں تکلیف بچا وٹن چاہے یا تہا ڈے اتے رحمت کرن چاہے تے اللہ دے سوا تہاں کوئی وی سبکتی تے امدادی نہ پیسو۔

قُلْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعْوَفِيْنَ وَاَلْقَالِيْنَ اِلٰهَآئِهِمْ هَلْ يَعْلَمُ الْيَتٰمٰى وَلَا يَأْتُوْنَ الْبَاسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے اللہ بہوں چاٹدے انہیں کوں جیسے جہاد کنیں بھنیدے ہن تے بھرا نوں کوں آہدے ہن ساڈو

آؤتے او آپ دی دشمن نال اصلو جنگ نہ کریدے
ہن۔

۲۰۔ تماڑے کیتے ہوں شو من تے توں آپس کوں بیکہ جیلے خوف
یا ڈر اندے او تیرڈو ڈہدن تے انہیں دیاں
اکھیں پھر دیاں پیاں بوندن جیویں کیں تے موت
دی بے ہوشی ہوے تے جیلے ڈر دا وقت مک
ویندے تے دل انہیں دی زبان ترڑ ترڑ چلدی ۷
اونیکل کیتے شو من اے لوکن جیرے ایمان نیں گھن
آئے اللہ انہیں دے اعمال ونجا ڈتن تے اے کم
اللہ سٹیں کیتے ہوں سوکھا ۷۔

۲۱۔ اچن وی انہیں دا خیال جو لشکر نہ گئے ہوسن
تے جے اولشکر دل آون تے اے چاہوں ہا
جو اے کیں جنگل وچ رہندے پئے ہوں ہا
تے تماڑے متعلق پچھدے پئے ہوں ہا (جو
موئن یا نہج گینن) جے تماڑے نال رہندے پئے
ہوں ہا تے دل وی اصلو تماڑے ولونہ لٹرن ہا۔

۲۲۔ بے شک تماڑے رسول (دی زندگی) وچ تماڑے
کیتے شاندار نمونہ ۷ اوندے کیتے جیرا اللہ تے آخرت
دے ڈنہ دی امید رکھنیدے تے اللہ کوں ہوں
یاد کریندے۔

۲۳۔ تے جیلے مومنین لشکر کوں ڈٹھے تے اکھے
نیں اے اوہو وعدہ جیرا اللہ تے اوندے رسول
ساڈے نال کیتا ہا تے اللہ تے اوندے رسول بیج
اکھے ایں واقعہ انہیں کوں ایمان تے فرمانبرداری
دعہ دے تے۔

۲۴۔ مومنین وچو کم لوکن جنیں اللہ نال کیتے ہوئے

أَشْحَةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْتَهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَمُ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِالْإِسْنَةِ جَدِيدًا ۚ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَحْشَوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَدْهَبُوا ۚ وَإِنْ يَأْتِ
الْاَحْزَابَ يُوَدُّوْا لَوَاتِهِمْ بَادُونَ فِي
الْاَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ اَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ
كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا ۚ اِلَّا خَلِيلًا ۝

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ
اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

فِيهِمْ مَنْ قَضَىٰ غَنَابَةً وَهُمْ هُمْ يَنْتَظِرُونَ وَمَا
بَدَّلُوا بَدِيلًا ۝۳۳

وعدے کوں پیچ کر ڈکھائے کجھ ہن جنہیں اپنی نیت
کوں پورا کر ڈتے تے کجھ انتظار کریندے پین
تے اپنے ارادیں کوں ذرا وی نہیں بدلیا۔

لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ
إِنْ شَاءَ ۖ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ۝۳۴

۳۵۔ تاں جو اللہ سچے لوکیں کوں انہیں دے سچ
دا بدلہ ڈلوے تے منافقین کوں جے چاہے تے
عذاب ڈلوے یا انہیں تے رحمت کرے بے شک
اللہ ہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَظِيمِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا
وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا
عَزِيزًا ۝۳۵

۳۶۔ اللہ سیس کافرین کوں انہیں دی کا وڑ سمیت
دلا پٹھے انہیں کوں لکھ نہیں لبھا تے مومنین دلو جنگ
کیتے اللہ کافی ہے تے اللہ سیس طاقت والا تے
غالب۔

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
صِيَاحِبِهِمْ وَقَدْ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبُ فَرِيقًا
تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝۳۶

۳۷۔ تے اللہ سیس یہودیں کوں جنہیں کافرین دی
مدد کیتی ہائی انہیں دے قلعیں کین ہا ڈتا تے انہیں
دے دیں وچ رعب سٹ ڈتا ہک ٹوے کوں
تساں قتل کریندے ہا دے تے ہک ٹوے کوں قیدی
بٹیندے ہا دے۔

وَأَوْرَثَهُمْ أَزْوَاجَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَزْوَاجًا
لَّهُمْ تَلَظُّوْنَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝۳۷

۳۸۔ تے اللہ سیس تماکوں انہیں دی زمین تے
گھریں تے مال دا وارث بنا ڈتے اوں زمین دا
وی جیندے اتے تساں قدم وی نہیں رکھا تے
بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهُنَّ فَأَمْلَيْنَ أَمْثَلُكُمْ وَأَسْرَحَكُمْ
سَرَاحًا جَمِيلًا ۝۳۸

۳۹۔ لے نبی توں اپنی زالیں کوں آکھ جے تساں
دنیاوی زندگی تے اوندا سوٹھپ چاہندیاں ہوے
تے آرمیں تماکوں دنیا دا کجھ مال ڈینداں تے
تماکوں نیک طریقے نال رخصت کرینداں۔

وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ
فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۳۹

۴۰۔ تے جے تساں اللہ تے اوندے رسول تے آخرت
دے گھر کوں چاہندیاں ہوے تے بے شک اللہ

سیس نیکی کرٹن والیں کیتے تہاڑے وچو ڈوا اُجرتے
بدلہ تیار کیتا ہوئے۔

۳۱۔ اے نبی دیاں زالیں جیرھی تہاڑے وچو کھلی
بے حیائی کر لسی اوندے عذاب تے سزا کوں ڈورا
کر ڈتا ویسی تے اے گال اللہ کیتے ہوں سوکھی۔

۳۲۔ تے جیرھی ترمیت تہاڑے وچو اللہ تے رسول
دی فرمانبرداری کر لسی تے چنگے کم کر لسی اونکوں
اساں ڈورا بدلہ ڈیسوں تے اساں انہیں واسطے
چنگا رزق تیار کیتا ہوئے۔

۳۳۔ اے نبی دیاں زالیں تساں بی ترمیتیں آلی
کار نوے بے تساں تقویٰ اختیار کرو تساں خربے
نال چپ چپ کے گال نہ کیتی کرو ناں تاں جنید
دل وچ بیماری ء او بُرا ارادہ رکھ گھنسی تے نیک
گال کیتی کرو۔

۳۴۔ تے اپنے گھریں وچ بیٹیاں رہو تے پرائے
زمانے دی جوہلت آلی کار اپنے سوکھپ کوں
ظاہر نہ کرو تے نماز ٹھما کے پڑھو تے زکا ڈیو
تے اللہ تے اوندے رسول دا اکھٹ منو۔ اے
اہل بیت اللہ سیس تساں کنیں ہر گند کوں پریں
کرٹن چاندے تے تہا کوں ہوں پاک کرٹن چاہیو
۳۵۔ تساں گھریں وچ اللہ دی آیتاں تے سنب
دیاں گالیں جیرھیاں پڑھیاں دیندن انہیں کوں
یاد کرو بے شک اللہ سیس ہوں مہربان تے
باخبر۔

۳۶۔ بے شک مسلمان مرد تے مسلمان ترمیتیں تے
مومن مرد تے مومن ترمیتیں تے فرمانبردار مرد تے

نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ۝

وَمَن يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا
تُوْثِقْهَا أَجْرَهَا مَزِيدًا ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝

نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسُنُنٌ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْنَ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ

تے اللہ حساب گھنٹ کیتے کافی ۶۔

۳۱۔ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم تہاں مردیں دچو کیس
دایو کا ۷ نیٹ تے سپی گال اے ہے جو
او اللہ دارسول تے نیٹس دی مہر (سایں کنیں افضل نبی ۷
تے اللہ ہر شے کوں چاٹن والا ۷۔

۳۲۔ اے مومنو اللہ کوں پہوں یاد کرو۔

۳۳۔ تے فجر شام اوندی پاکیزگی بیان کرو۔

۳۴۔ او ہو ۷ تے اوندے فرشتے تہا جے اتے
رحماں پھنیدن تاں جو تماکوں اندھاریں کنیں روشنی
دو گھن آوے تے اومنین تے ول ول رحم کرن والا
۳۵۔ تے جیرے بڑیہ او ملسن انہیں دا تحفہ سلامتی
ہوسی تے انہیں کیتے اوں عزت والا اجر تیار
کیتا ہوئے۔

۳۶۔ اے نبی بے شک اساں تیکوں نگران تے
خوش خبری دیون والا تے بڑا وٹ والا بنا کے پٹھے۔
۳۷۔ تے اللہ دو اوندے حکم نال سڈن والا تے روشن
سمجھ بنائے۔

۳۸۔ تے توں مومنین کوں خوش خبری دے جو
بے شک اللہ کنیں انہیں کیتے وڈا فضل۔

۳۹۔ تے کافرین تے منافقین دا آکھن نہ من تے
انہیں دی تکلیف دیون کوں چھوڑ دے تے اللہ تے
بھروسہ کرتے اللہ کافی کار ساز۔

۵۰۔ اے مومنو جیلے تہاں مومن تربیتیں نال
شادی کرو ول انہیں کوں محبت کنیں پہلے طلاق
جے دیون تے ول تماکوں انہیں کنیں عدت دا
مطالبہ کرن دا کوئی حق نہیں انہیں کوں دنیادی

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ
اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۳۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿۳۲﴾
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿۳۳﴾

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿۳۴﴾

نَجِيَّتَهُمْ يَوْمَ يَقُومُهُ سُلْمٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا
كَرِيمًا ﴿۳۵﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۳۶﴾

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَانِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿۳۷﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَثِيرًا ﴿۳۸﴾

وَلَا تُطِيعِ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۳۹﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِّن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدَّةٍ
تَعْتَدُونَهَا فَمَعَهُنَّ وَسِرَّهِنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿۵۰﴾

فائدہ پچاؤ تے چنگی طراں انہیں کوں رخصت
کر ڈیو۔

۵۱۔ اے نبی بے شک اساں تیرے کیتے
تیریاں زالیں جنیکوں تیں حق مہرے ڈرتے
حلال کیتن تے جنگ ورج جیریاں تریمتیں تے
تیریاں سچا ہتھ مالک تھیوے اودی حلالن تے
ایویں تیرے چاچے دیاں دھیریں تے تیرے
بوا دیاں دھیریں تے مامے دیاں دھیریں تے
تیرے ماسیں دیاں دھیریں جنہیں تیرے نال
ہجرت کیتی تے مومن تریمت جیرمی اٹے آپ
کوں نبی کیتے بخش ڈیوے جے نبی اوندے نال
شادی کرن چاہے تے حلال اے خالص تیرے
واسطے حکم مومنین کیتے نہیں تے اساں جائدے
ہیں انہیں دے زالیں تے لونڈیں دے متعلق
جو اساں فرض کیتے تاں جو تیرے اتے کوئی
تنگی نہ آوے تے اللہ ہوں بخش والا تے دل دل
رمم کرن والا۔

۵۲۔ انہیں وچو جنیکوں انج کر ڈے تے جنیکوں
چاہیں پناہ ڈے تے جنیکوں تیں انج کیتے
اونکوں اٹے کولہ رکھنا چاہیں تے تیرے اتے
کوئی گناہ نہیں اے زیادہ قریب جو انہیں دیاں
اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے ادمو بجھیاں نہ تھیون
تے جو توں انہیں کوں ڈیویں اوندے اتے ساریاں
راضی تھی و نجن تے جو تہا ڈے دیں ورج اللہ
اونکوں جائدے تے اللہ ہوں جائن والا تے
سمجھ والا۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي أَتَيْتَ
أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِنَّا أَفَلَا اللَّهُ عَلَيْكَ
وَبَنَاتُ عَمَتِكَ وَبَنَاتُ عَمَّتِكَ وَبَنَاتُ خَالَكَ وَبَنَاتُ
خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن
وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِنَ الدُّنْيَا الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
لِيُكَلِّمَ يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ⑤۱

تَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَقُوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَمَنْ ابْتَغَيْتَ وَشَنَ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا
أَنْتَئِهِنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ⑤۲

لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝

۵۳۔ تے ایندے بعد تیرے کیتے پیاں تریمتیں حلال کا ۛ نیس جو توں بیاں بدیس چا بھانوس تیکوں انہیں دا سوکھپ جے تلا چنگا بلکے سوائے اوندے جنیدے اتے تیرا سجا ہتم مالک ہوے تے اللہ سیس ہر شے تے نگران۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبِذٍ مِنْهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝

۵۴۔ اے مومنو تساں نبی دے گھریں وچ نہ پیسو سوائے ایندے جو تماکوں کھاؤں کیتے سبڈیا ونچے اوندے پکڑ دا انتظار نہ کرو تے جیلے تماکوں سبڈیا ونچے تے دل ونجو تے جیلے کھا گھنوکھنڈ ونجو تے گالیں کیتے شوق وچ نہ پیٹے یہاں بے شک اے گال تماڈے نبی کوں تکلیف ڈیندی ۛ تے او شرم کریندے تے اللہ سیس سچی گال کنیں نہیں رکھ تے جیلے تاس انہیں (جی دی نابیں) کنیں کوئی شے منگو تے پردے دے پچھو منگو اے تماڈے تے اوندے دیس کیتے ہوں چنگا ۛ اللہ دے کول کوں تکلیف ڈیوٹ چنگا نیس تے تساں اوندے زالیں نال اوندے بعد کڈا ہیں وی شادی نہ کرو بے شک اے گال اللہ دے فیصلے دے مطابق ہوں وڈی ۛ

۵۵۔ تساں کوئی گال ظاہر کرو یا لکاؤ بے شک اللہ ہر شے کوں چاندے۔

إِنْ تَبَدَّلُوا شَيْئًا أَوْ نَحْنُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

۵۶۔ انہیں دی زالیں تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنے پیو تے اپنے پتریں تے اپنے بھرانوس تے اپنے بھرانوس دے پتریں تے اپنے تریمتیں دے اپنے لوٹندیں دے سانے آون تے اللہ کنیں ڈرن بے شک اللہ سیس ہر

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَالتَّقِينِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

شے تے نگران۔

۵۷۔ بے شک اللہ تے اوندے فرشتے نبی (کریم) تے درود پھیندن اے مومنو تاں اوندے اتے درود پٹھو تے اوندے کیتے سلامتی دی دعائے گدے

رہو

۵۸۔ بے شک جبرے اللہ تے اوندے رسول کوں تکلیف ڈیندن اللہ نے دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لغت کیتی تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

۵۹۔ تے جبرے مومن دیتے مومن تریختیں کوں بے قصور تکلیف ڈیندن انہیں مہمان تے کھلے گناہ دا بار چا گدے۔

۶۰۔ اے نبی توں اپنے زالیں تے دھیریں تے مومنین دی زالیں کوں آکھ او اپنی چادریں کوں اپنے سینیں تک گھن آیا کرن انہیں دا ایندے نال پتہ بگ ویسی تے انہیں کوں تکلیف نہ ڈتی ویسی تے اللہ بہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۶۱۔ جے منافق باز نہ آئے تے اودی جنیں دے دیس وچ بیماری دے تے مدینے وچ کوڑیاں گالیں پھیاندن تے اسان تیکوں انہیں دے مقابلے تے کھرا کر ڈیسوں تے دل او کڈا ہن تیرے ہمسائے نہ ہن سگسبن۔

۶۲۔ انہیں تے لغت جتھاں او لبھن تے پکڑیے وچن تے قتل کر ڈتے وچن۔

۶۳۔ اس کنیں پہلے لوکیں کیتے دی ایجا سنت

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ۝

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا ظَاهِرًا كَتَبْنَا عَلَيْهِمُ الْكُفْرَ أَفْضَلُ أَمْ يَكْفُرُ ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ الْمُؤْمِنِينَ يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَدٍ بَيْنَهُنَّ ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَنْ يَعْرِفْنَ قُلُوبَهُنَّ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ السُّفْقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالشُّرُكُوفُ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغَرِّبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِزُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝

مَنْ أَتَىٰ الْمَدِينَةَ

مَلْعُونِينَ أَيْسَاءُ لَقِيفُوا أَخْذًا وَقَتْلُوا تَقْتِيلًا ۝

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

اللّٰهُ تَبَدَّلًا ۝۳۱

ہائی تے توں اللہ دی سنت کوں اصلو بدلیا
ہویا نہ پیسیں۔

يَسْأَلُ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝۳۲

۴۳۔ لوک تیں کنیں قیامت دے متعلق پچھن
توں آکھ اوندا علم محض اللہ کنیں ہے تیکوں کیا
پتہ جو اے گھڑی کولہو ہووے۔

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرَيْنَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝۳۳

۴۵۔ بے شک اللہ سیس کافرین تے لعنت
کیتی ع تے انہیں کیتے دوزخ تیار کیتی اس۔

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ فِيهَا وَلِيًّا وَلَا يُصِلُونَ ۝۳۴

۴۶۔ او اندے وجہ بہوں دیر تیں رہسن انہیں دا
دا نہ کوئی سنگتی ہوسی تے نہ امدادی۔

يَوْمَ تَقْلُبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْسَتْ نَا
أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۝۳۵

۴۷۔ جڈاں انہیں دے وڈیریں کوں بھاتے
اُپتیر پڑوسی تے او آکھن ہائے افسوس اسان
اللہ تے او اندے رسول دی فرمانبرداری کیتی ہووے

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَصَلَّوْنَا
السَّبِيلَ ۝۳۶

۴۸۔ تے او آکھن اے ساڈے رب
اسات اپنے سرداریں تے وڈیریں دا آکھن
منیا ہاتے انہیں ساکوں سدھی راہ کنیں گمراہ
کر ڈتے۔

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعِيفُونَ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَافُ لَعْنًا
كَبِيرًا ۝۳۷

۴۹۔ اے ساڈے رب انہیں کوں ڈوڑا
عذاب ڈے تے انہیں تے وڈی لعنت کر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا كَالَّذِينَ أَذَوْا مُوسَى
فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۝۳۸

۵۰۔ اے مومنو انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیو
جنہیں حضرت موسیٰ کوں ڈکھ ڈتا تے اللہ سیس
اونکو انہیں دی گالیس کنیں بری کر ڈتا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَفُؤُوا قَوْلَ سَيِّدِنَا ۝۳۹

تے او اللہ دے نزدیک وڈی شان والا ہا۔
۵۱۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہمیشہ سدھی
گال کیتی کرو۔

يُضِلْجَ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَغَيْرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ

۵۲۔ او تمہاڈے اعمال کوں درست کر لیتی تے

يُطِيعُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

تھا بڑے گناہ بخشیسی تے جیرھا اللہ تے اوندے
رسول دا آکھن منیسی تے او وڈی کامیابی پیسی۔

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

۷۳۔ بے شک اساں اسے امانت آسمانیں
تے زمین کوں تے پہاڑیں کوں ڈتی انہیں
اینکوں چا وٹ کنیں انکار کر ڈتا تے اوں کنیں
ڈر گئے تے انسان اونکوں چا گدھا بے شک
او ہوں ظلم کرن والا تے انجام کنیں بے پردہ۔

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

۷۴۔ تاں جو اللہ منافقیں تے منافق تریمتیں کوں
مشک مردیں تے مشرک تریمتیں کوں عذاب
ڈیوے تے اللہ مومنیں تے مومن تریمتیں
تے رحمت کرے تے اللہ سیس پھون بخشن
والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔



سورة سبا مکی ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۵۵ آیات تے ۶ رکوعن ۔

- ۱۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تاں تال جیر صا بن منگئے
ڈیوٹ والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
۲۔ ساریاں صفقاں اللہ واسطے ہن جنیدے کیتے
ہے او سب کج جو آسمانیں تے زمین وچ ہے
تے چھیکڑ وچ دی حمد ہوندی ہوئی تے او سیان تے باخبر
۳۔ يَعْلَمُ مَا يَلْجِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
۳۔ جو زمین وچ ویندے تے جو اوندے وچ نکلے تے
جو آسمان تو لوندے تے اوند وچ چڑھدے او انکوں
چاندے تے او بہوں مہربان تے بہوں بخشش والا ۷۔
- ۴۔ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَ
۴۔ تے کافر آبدن تیامت یا عذاب ساڈے اُتے نہیں
اندا توں اکھرب دی قسم او تنہا ضرور آوسی خدا
غیب کوں چاندے بک کوئی جتنے نکادوں کنیں لکی ہوئی
نہیں بھانویں او آسمان وچ جوے یا زمین وچ تے
نہ ایں کنیں چھوٹا تے نہ ایں کنیں وڈا او کھلی کتاب
وچ محفوظ ۔
- ۵۔ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
۵۔ تاں جو اللہ سیس مومنین کوں تے نیک عمل
کرن والیں کوں بدلہ ڈیوے ایسے لوکن جنیں کیتے
بخشش تے عزت والا رزق ۔
- ۶۔ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
۶۔ جیرے ساکوں ساڈی آیات دے بارے وچ
براؤں دی کوشش کریندن ایسے لوکن جنیں کیتے
بہوں بڑکھ ڈیوٹ والا عذاب ۔
- ۷۔ وَرَبِّ السَّاعَةِ هُوَ الرَّحِيمُ
۷۔ تے جنیں لوکیں کوں علم ڈتا گئے او انکوں
سچ سمجھن جو تیبے اتے لہایا گئے تے او غالب
- ۸۔ وَرَبِّ السَّاعَةِ هُوَ الرَّحِيمُ
۸۔ تے جنیں لوکیں کوں علم ڈتا گئے او انکوں
سچ سمجھن جو تیبے اتے لہایا گئے تے او غالب

الْحَمِيدِ ①

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُوكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يَمُنُّكُمْ
إِذَا مَرَّ قَتَمُ كُلِّ مَمَرٍ ۚ إِنَّكُمْ لَفِي حَلْقٍ جَدِيدٍ ②

تے صفتیں والے خدا دے رستے دو ہدایت دینے
۸۔ کافر آہن کیا اسان تماکوں اینجے بندے داپتہ
ڈیوں جیرھا تماکوں ڈسیندے جلیھے تسان ٹوٹے
ٹوٹے کرڈتے ویسوبے شک تسان ٹوس مخلوق
بن ویسو۔

أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ③

۹۔ کیا او خدا تے کوڑ پرھنیدے یا پاگل اصل
جیرھے آخرت تے ایمان نہیں ایندے او
عذاب وحق تے تباہ کرن والی گمراہی وچن۔

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ تَشَاءُ تُخْفِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقُلِّ عَبْدٍ
مِّنْ مَّنِيبٍ ④

۱۰۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں دے اگور
تے جو انہیں پچھور آسان تے زمین وحق
جے اسان چاہوں تے انہیں کون ملک وحق ذیل
کرڈیوں یا جھڑے کجھ ٹوٹے سٹوں بے شک
ایندے وحق ہر جھکن والے بندے کیتے نشان۔
۱۱۔ تے اسان داؤد کون اپنا فضل ڈتا ہا اے
پھاڑو تسان تے سارے کچھی اوندے نال رل
کے خدا دی تسبیح کرواتے اسان اوندے کیتے
سوبے کون کولا کیتا ہا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۚ يُجِبَالُ آدُونِ مَعَهُ وَ
الْقَلْبَرُ ۚ وَالنَّالُ لَهُ الْحَمْدُ ⑤

۱۲۔ جو توں زبرہ بناتے اوندے بناؤن وحق
(میچا) دا اندازہ سامنے رکھ تے نیک کم کرو
بے شک جو تسان کریندے عو میں اونکوں
ڈہلا پیاں۔

أَنِ اعْمَلْ سِبْغًا وَقَدْ رَفَعْنَا السُّرُورَ ۚ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑥

۱۳۔ تے سلیمان کیتے ہواکوں تابع بنایا ہا ہا
دا چلن وی تے شام دا چلن وی ہک ہک مینے
دے برابر ہا تے تانا اسان اوندے کیتے پگھار
ڈتا ہا تے کجھ جن وی اوندے کم کریندے ہن
او چاہندا ہا تے اوندے رب دے حکم نال تے

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عُدُوهُمَا شَهْرًا وَرَوَّاحُهَا شَهْرًا
أَسْأَلُكَ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجَنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغُ مِنْهُمْ عَنْ آمَانَتِنَا فَهُوَ
مِنَ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑦

(ساڈا حکم ہا) جیرھا ساڈے حکم دے خلاف چلی
اساں اونکوں دوزخ دا عذاب بلیسوں۔

۱۴۔ او بنیدے ہن جو او چاہندا ہا میستان تے جسے
حوض لکا ڈپے وڈے بٹتے دیگاں جیرھیاں ہر
وقت چڑھیاں رہندیاں ہن اے آل داؤد
اللہ دا شکر کرو تے میڈے بندیں وچو ہوں
گھٹ لوک شکر کریندن۔

۱۵۔ جیلھے اساں اونکوں مارٹن دا فیصلہ کیتے
تے اوندی خبر اونکوں زمین دے کیڑے ڈتی
جیرھا اوندی حکومت دے سوٹے کوں کھندا
رہ گئے جیلھے اڈبھ پئے جنیں کوں پتہ لگ گئے
جو جے او غیب چاڈے ہون ہاتے ذیل کرن
والے عذاب وچ نہ پئے ہون ہا۔

۱۶۔ سبا دی قوم کیتے انہیں دے اپٹے ملک
وچ نشان ہا پیا ڈو باغ ہن ہک سچے پاسو
ہک کھچے پاسو کھاؤ ایٹے رب دے رزق کین تے اوند
شکر کرو اے سوٹھا تہر تے رب بخشن والا رہ۔

۱۷۔ انہیں منہ پھیر پئے تے اساں انہیں تے
ہر شے تباہ کر ڈیوٹ والا سیلاب پٹھئے تے انہیں
دے ڈو باغیں وٹاندرے وچ اینجھے ڈو باغ ڈتے
جیرھے بد مزہ پھل آلے ہن تے انہیں وچ جھاترا
ہا تے کچھ ہیر دی ہن۔

۱۸۔ اے اساں انہیں دے کفر دا بدلہ ڈتے ہن
کوتے اساں کافریں کوں محض ایھو بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۹۔ تے اساں انہیں تے انہیں دستیں دے

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَمَكَائِيلَ وَجَفَالٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رُسِيًّا اَعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ اِلَّا
رَآبَةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْ سَائِهِ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ
الْحِجَابُ اَن لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُبِينِ ﴿١٥﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْئِهِمْ آيَةٌ جَنَّتِ عَنْ يَمِينٍ
وَسَيْلٌ هَٰكُلُوا مِنْ رَّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا
طَيِّبَةً وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٦﴾

فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْدَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ اٰكُلٍ خَشْيَةٍ اَوْ اٰثِلٍ وَشَيْءٍ
مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٧﴾

ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي اِلَّا الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا

فَرَىٰ ظَاهِرَةً ۖ وَكَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سَيَرُوا فِيهَا
لَيْلًا وَآيَا مَا أُمْنِين ۝

وچکار ہیاں وستیاں آباد کر ڈتیاں جنہیں کوں
اساں برکت ڈتی ہائی تے اوہک ڈوجھے
دے سامنے ہن تے انہیں وچو آوٹ وچٹ
دا پندھ وی تھوڑا کر ڈتا ہا تساں رات ڈینہ
انہیں وچ ٹرو پھرو (سفر کرد) امن نال

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَسْرٍ ۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

۲۰۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈے پندھ
وڈے کر ڈے تے انہیں اپٹے آپ تے ظلم کیتے
اساں انہیں دے نشان وی میٹا ڈتے تے انہیں
کوں قہے بنا ڈتے بے شک ایندے وچ ہر
صبر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشانہن۔

۲۱۔ ابلیس نے انہیں دے متعلق اپنے خیال کوں
سچا کر ڈکھائے انہیں اوندی پیروی کیتی سوائے
مومنیں دے ہک ٹولے دے۔

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ الْإِلَهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

۲۲۔ تے (شیطان) انہیں تے غالب تے ڈاڈھا
نہ ہا اے ایس واسطے تھئے جو اساں آخرت کوں
منٹ والیں کوں تے اوندے وچ شک کرن
والیں کوں ظاہر کر ڈیوں تے تیرا رب ہر شے
تے نگران۔

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَن هُوَ مِنهَا فِي شَكٍّ ۚ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَفِیْظٌ ۝

۲۳۔ توں آکھ تساں سبھو انہیں کوں جنہیں کوں
تساں خدا دے سوا معبود خیال کرنیے ء او
آسمانیں تے زمین وچ ہک کوئی جتلا دی
کہیں شے دے مالک نہیں تے نہ انہیں دی ملکیت چ
انہیں دی کوئی سانجھ تے اوندے واسطے
انہیں وچ کوئی امدادی وی کوئی نہیں۔

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَنْلِكُونَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهَا مِنْ شَرْكِ ۚ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ قُوَّةٌ ۝

۲۴۔ تے کیس دی سفارش اللہ دے اگو کم نہ
ڈیسی سوائے اوندے جنیکوں او اجازت ڈیسی

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن أَذِنَ لَهُ ۚ لَٰكِنَّمَا
إِذَا فُرِجَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا

الْحَقِّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۳۰﴾

تے چیلے انہیں دے دیں کنیں رعب ختم تھی ویسی
تے او آکھسن ٹہیں تہاڑے رب کیا آکھیا ہا
او آکھسن سچ آکھیا ہا تے او ہوں اُچا تے
وہڑا ۶۔

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
رَازِقًا أَوْ إِنَّا كُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۱﴾

۲۵۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین وچو تہا کوں کون
رزق ڈیندے توں آپ جواب وج آکھ اللہ تے بے شک
اساں یا تہاں ہدایت تے ہیں یا کھلی کھلی
گمراہی وج ہیں۔

قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا آجُرَمَنَّا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾

۲۶۔ توں آکھ جبرے جرم اساں کیتن او تہاں
کنیں نہ پچھے ویسن تے تہاں جو کریندے ء
اساں کنیں نہ پچھیا ویسی۔

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿۳۳﴾

۲۷۔ توں آکھ ساڈا رب سا کوں کٹھا کر لسی تے
ول ساڈے درمیان فیصلہ کریسی انصاف
نال تے او ہوں چنگے فیصلے کرن والا تے
پہوں چاٹن والا ۷۔

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوْتُمْ بِشِرْكَائِكُمْ بِالْحَقِّ ۖ هُوَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳۴﴾

۲۸۔ توں آکھ میکوں ڈکھاؤ تاں سہی جبرے
تہاں شریک بنا کے اوندے نال رلیندے ء۔ اصلو
نہ۔ اصل اللہ ہی غالب تے سیانا ۷۔

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
لَّكِنَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۵﴾

۲۹۔ تے اساں تیکوں ساریں انسانیں کیتے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا
کے پٹھے تے اصل پہوں سارے لوک چاندے
نہیں۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۶﴾

۳۰۔ تے آہن بے تہاں پچھے ہوئے تے اے
وعدہ کڈاں پورا تھیسو۔

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخْرِجُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۷﴾

۳۱۔ توں آکھ تہاڑے کیتے ہک ڈینہ مقرر اوں
کنیں ہک گھڑی وی تہاں اگو پچھو نہ تھیسو۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بِهِمْ إِلَى بَعْضِ أَلْقَوْلِ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ۝

۳۲۔ تے کافر ایس آکھئے اساں ایس قرآن کوں
تے جو ایس کنیں پہلے ہا اصلو نہ منیسوں تے
جے توں بڑیکھیں جیلھے کافر تے عالم اپٹے رب
دے اگو کھڑے کیتے ویسں تے ہک بڑوجھے
نال بحث کریندے پئے ہوسن تے بیٹے بڑاڑھیں
کوں آکھسن جے تساں نہ ہوو ہا تے اساں
مومن ہوو ہا۔

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنْ خُذْ
مِذَّنَا عَنْ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُخْذِبِينَ ۝

۳۳۔ تے بڑاڑھے بیٹیں کوں آکھسن کیا
اساں تنہا کوں ہدایت کنیں اوندے تہا بڑاؤں
دے بعد ہیکیا ہا اصل تساں خود مجرم ہا دے
۳۴۔ تے بیٹے بڑاڑھیں کوں آکھسن اے رات
ڈبنیہ دے مکر بن جیلھے تساں اللہ اے انکار کرن
تے اوندے شریک بناؤں دی تعلیم دیندے
ہا وے تے جیلھے او عذاب کوں بڑیکھسن او
شرمندگی لکاؤں پئے ویسں تے کافر دی
گردنیں وچ اساں طوق سٹیسوں انہیں کوں محض
انہیں دے عملیں دا بدلہ ملیسی۔

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكَرُ
الْبَلِ وَالْقَهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ
لَهُ آندَادًا وَاسْرَوْا النَّدَامَةَ لَنَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَ
جَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آغَاتِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُخَوِّزُونَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَمْسُكُونَ ۝

۳۵۔ اساں جڑاں دی کہیں دستی وچ کوئی رسول
بڑاؤں والا پیٹھے اتھو دے امیریں ضرور آکھئے
جو اساں تہا بڑی رسالت دے انکاری ہیں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝

۳۶۔ تے اے وی آبدن جو ساڈا مال تے اولاد
دی پہوں ے تے ساکوں عذاب نہ بڑتا ویسی۔

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا غَنُوعَدَّيْنِ ۝

۳۷۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا
چاہندے رزق ددھندے تے تنگ کریندے
تے اصل پہوں سارے لوک چاندے نہیں۔

قُلْ إِنْ رَبِّي يَسْطِرُّ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ
أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۳۸۔ تے تہا بڑے مال تے اولاد نیں جو تنہا کوں

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا

زُلْفَى إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا زَلَّكَ لَهُمْ
جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿۳۸﴾

ساڑے کو لہو کرن سوائے ایندھے جیرا من گئے
تے چنگے کم کرے اے لوکن جنیں کوں انہیں
دے عملیں دا ودھا کے بدلہ ملیں تے او ماڑیں
وہج آرام نال رہیں۔

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جیرے ساڑی آیات دے متعلق
ساکوں ہراوڑ دی کوشش کریندن ایسے
لوک عذاب ڈتے دیں۔

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
يَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَعُهُمْ شَيْءٌ قُلْ هُوَ يَخْلُقُ
هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا چاہندے
رزق ودھندے تے اپنے بندیں دچو جنیدا
چاہندے تنگ کر ڈیندے تے تساں جو دی
خرچ کرو اوندا نتیجہ ضرور کدھیںسی تے ہوں چنگا
رزق ڈیون والا۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ
إِنِّي أَكُفِّرُهُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کر لیں
تے ول فرشتیں کوں آکھسی کیا اے لوک
تھاڑی عبادت کریندے ہن۔

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِمَّنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ءَ الْكُفْرُ هُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ او آکھسن توں پاک ہوں تہ انہیں دے
سوا ساڈا سنگتی ہوں اصل او تے جن دی عبادت
کریندے ہن تے ہوں سارے انہیں کوں منیندے
ہن۔

فَالْيَوْمَ لَا يَنَالُكَ بِعُضْكَمُ يُعْضُ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ إِنَّكُمْ
بِهَا تَكْفُرُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے آج تھاڑے وچو کوئی کیس دے نفع
نقصان دا مالک نہیں تے اساں ظالمیں کوں
آکھسوں بھا دا عذاب چکھو جینکوں تساں کوڑا
سمجھدے ہاوے۔

وَإِذَا نُنْفِثُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا يَنبَغِ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَحَلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَمْدُدَّ كُفْرًا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَ كُفْرًا
قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَاكُ مُفَرَّطَةٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

۴۴۔ تے جڈاں انہیں کوں ساڈیاں کھلیاں
آیتاں پڑھ کے سنایاں ویندن او آبدن اے
آدمی تے محض تہاکوں انہیں کنیں ہنگنا چاہندے

لَا حَقَّ لَنَا جَاءَ هُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا نَحْنُ مُبِينٌ ﴿۳۷﴾

جنیس دی تھا پچھڑا ڈے عبادت کریندے ہن تے
آہن اے تے محض بدوڑ جیرھا گھڑیا گئے تے
کافر سچ کوں اوندرے آوٹ دے بعد آہن اے
کھلا کھلا جادو ۶۔

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ اساں انہیں کوں کوئی کتاب نہیں بڑی جیکوں
او پڑھدن تے نہ انہیں دوئیں کنیں پہلے کوئی
ڈراوٹ والا پٹھے۔

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلَوْا مِنْهُمْ
مَّا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا أَرْسِلْ نَكِيرٍ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ تے جیرھ انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دی
جھٹلائے تے جیرھی طاقت اساں پہلے لوکس کوں
بڑی ہائی اوندا ڈراہوں حصہ دی انہیں کنیں کا
نئیں تے انہیں ساڈے رسول کوں جھٹلائے تے
ساڈا عذاب کینجا ۶۔

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ
وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ حِجَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ توں آکھ میں تہا کوں ہک گال دی نصیحت
کرینداں جو تساں اللہ دے سامنے ڈوڑو یا
کھٹے کھڑے تھیو وں سوچو جو تھاڈے سنگتی
کوں جن نہیں او تے محض ایندے بعد آوٹ
والے عذاب کنیں تہا کوں ڈریندے۔

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ توں آکھ میں تساں کنیں جیرھا اجر منگے او
تھاڈا اجر میڈا اجر اللہ کنیں ہے تے او ہر شے
دانگران۔

قُلْ إِنْ رَفِئَ يَدَايَ بِالْحَقِّ عَلَامُ الْغُيُوبِ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ توں آکھ بے شک میڈا رب حق نال (کوڑ
دے) ٹوٹے کریندا پئے او کی گالیس کوں ہوں
جانتدے۔

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُؤْنِسُ ﴿۴۳﴾

۴۲۔ توں آکھ سچ آگئے تے کوڑ نہ کوئی شے
پیدا کریندے تے نہ مُردیں کوں واپس آن
سگدے۔

قُلْ إِنْ ضَلَّكَ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتَ
فِيمَا يُؤْتِيكَ إِلَٰهُ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ توں آکھ جے میں گمراہ ہاں تے ایندا گھانا
میکوں آپ کوں ء تے میں ہدایت پاگھناں
تے او میڈے رب و لو وحی دی وجہ نال ہوئی۔
بے شک او پہوں سٹن والا تے کولہو ء۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فُتِحُوا فَلَا قُوَّةَ وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جے توں ڈیکھیں جیلھے او پریشان تھی
ویسن تے درک نہ سگسن تے ہک کولہو دے
مکان وچ پکڑتے پوسن۔

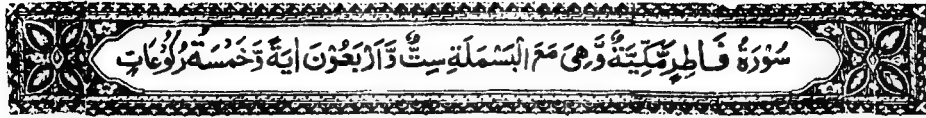
وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ؕ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَادُ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے آکھسن اساں اونکو منہ دے ہں
تے پریں ونج کے انہیں کوں ایمان کیوں مہی
۵۴۔ ایں کنیں پہلے وی انہیں ایندا انکار کیتا ہا
تے پریں کنیں بہہ کے کوڑ دیاں بھکیں رڑھنیدے
رہ ویندن۔

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے انہیں دے تے انہیں دی خواہشیں
دے درمیان روکائن جیویں اہیں دی ہنس دے لوکس نال کیتا گیا۔
ہا بے شک او بے چین کر ڈیوٹن واسے شک
وچ پئے ہن۔

وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُوعِلَ
فَإَشْيَاءُهُمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿۵۵﴾



سورة فاطر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیات تے ۵ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مکیے
ڈیوٹن والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ
السَّالِكَةِ رُسُلًا اَوَّلٰی اٰجِنَعَةً مِّمَّنْیْ وَتِلْكَ رُبْعٌ
یَزِیْدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَیْ
ءٍ قَدِیْرٌ ②

۲۔ ساریاں صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں تے
زمین کوں پیدا کرن والا ء تے فرشتیں کوں قاصد
بنا کے پھنن والا ء جنہیں دے ڈو ڈو تے ترے
ترے تے چار چار کھمب ہوندن تے فرشتیں دے
کھمب جتلا چاہندے ودھا ڈیندے بے شک
اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

مَا یَفْتَحُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُنِیْكَ لَهَا
وَمَا یُنِیْكَ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْ بَعْدِہٖ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
الْحَکِیْمُ ③

۳۔ تے جیرحی رحمت اللہ بندیں کیتے کھلیدے اوں
کوں کوئی نہیں جھل سگدا تے جنیکوں او جھلے اڈوں
اوندے بعد کوئی پٹھ نہیں سگدا تے او غالب تے
سیا نا ء۔

یٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ ۚ هَلْ
مِنْ خَالِقٍ غَیْرِ اللّٰهِ یَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنۢیۡ تُوَفَّكُوْنَ ④

۴۔ اے لوکو اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیرھاں اوں
تھاڑے تے کیتن کیا اللہ دے سوا کوئی بیا خالق
جیرھا تھا کوں آسمان تے زمین وچو رزق ڈیندے
اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے تساں
کڈے پھیرے ونیدے ء۔

وَ اِنْ یَّکْفِرْ بِکَ فَقَدْ لَدِیۡنَا رُسُلٌ مِّنۡ قَبْلِکَ وَ
اِلَی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑤

۵۔ تے جے تیکوں جھٹلیندن تے تیں کنیں پہلے روس
کوں وی جھٹلایا گئے تے سارے معاملے اللہ دودلہ
۶۔ اے لوکو بے شک اللہ دا وعدہ سچ تے تھا کوں
دنیاوی زندگی دکھا نہ ڈیوے تے نہ شیطان تھا کوں
فریب ڈیوے۔

یٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّکُمُ
الْحَیٰوةُ الدُّنْیَا ۚ وَ لَا یَغُرَّنَّکُمُ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ⑥

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ①

۷۔ بے شک شیطان تمہارا دشمن ہے اور انکو تمہارا
دشمن ہی سمجھو بے شک اور اپنے ٹولے کوں سبیدے
تال جو او دوزخ والے تھی ونبہن۔

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ②

۸۔ تے جیرھے کافرین انہیں کیتے سخت عذاب تے
جیرھے منیندن تے چنگے کم کریندن انہیں کیتے بخشش
تے وڈا اجر۔

أَفَسَنَ زَيْنَ لَهُ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ قَرَأَهُ حَسَنًا أَوْ لَئِنْ
يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ③

۹۔ کیا جنیکوں اوندے برے عمل سوٹھے کر کے بکھائے
گئے ہوں او دی انہیں کوں چنگا سمجھدے اور ہدایت
پاسگدے بے شک اللہ جنیکوں چاہندے ہدایت دیندے
تے جنیکوں چاہندے گمراہ کریندے توں انہیں دے غم نال اپنے آپ
کوں ہلاک نہ کرے بے شک اللہ بہوں چاہدے جو او کریندن۔

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَمَسْكُفُهُ إِلَى
بَلَدٍ مَنِيَّةٍ فَآخِيزْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ ④

۱۰۔ اللہ او ہے جس ہوائیں پٹھیں او جھڑ چنیدن تے
اساں اوںکوں بنجر زمین دو گھن ویندے پس تے اوں
بنجر زمین کوں اساں اوندے نال آباد کر ڈیندے پس
تے ایویں مرن دے بعد اٹھن دا قانون۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكُلُّ الْكَلْبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْذَرُ ⑤

۱۱۔ جیرھا عزت چاہندے تے عزت تے ساری اللہ
دی ہووندو چنگیاں گالیں چڑھدین تے نیک
عمل اوںکوں چنیدے تے جیرھے بریاں تدبیراں کریندن
انہیں کیتے سخت عذاب تے انہیں دی تدبیر تباہ
تھیون والی ہو۔

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُفُثَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِوِلَايِهِ
وَمَا يُعْطَرُ مِنْ مَعْتَرٍ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑥

۱۲۔ تے اللہ تمہا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں
ول تمہا کوں جوڑے بنا بنسی تے تربیت کوں جیرھا
(حمل) پیٹ تھیندے تے جو او بال جٹندی ۷ محض
اللہ کوں اوند اپتہ ہوندے تے کہیں کوں وڈی عمر
ڈتی ویندی ۷ تے نہ اوندی عمر گھٹائی ویندی ۷
تے اے بک قانون دے مطابق

بے شک اللہ کیسے اسے کم سوکھا۔

۱۳۔ ڈوسمند رکھو جس میں نہیں تمہیں بک دیا پانی
مٹھاتے چنگا، سوکھا نکلےج ویندے تے ڈوجھا
لوٹا تے کوڑا، تے ڈوناہیں وچو تساں سجا گوشت
کھندے، تے گائٹھے بنیدے، تے انہیں کوں
پنیدے، تے توں بیڑی کوں ڈہدیں پانی کوں
چرنیدی، ویندی تاں جو تساں اوندا فضل بھو تے
تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ رات کوں ڈنہہ وچ پنیدے تے ڈنہہ کوں رات
وچ پنیدے تے بھ تے چندر کوں تہا ڈے تلج
بٹاںس ہر شے اپنے مقرر وقت تیں ٹردی پی
لے اللہ تہا ڈا رب، بادشاہت ہندی، تے اوندے
سوا جنیکوں تساں مہمور بنیدے، او پنڈ دی گلڑ
دے ادھلے چلڑ دے دی مالک کا، نہیں۔

۱۵۔ جے تساں انہیں کوں سڈو او تہا ڈا، آلا نہیں تہ
جے سن گھنن تے تہا کوں جواب نہیں ڈیندے تے
قیامت دے ڈنہہ تہا ڈے شرک کنیں انکار کریسن
تے تہا کوں باخبر رسول جیں گال کوئی نہ ڈیسی۔

۱۶۔ اے کوکو تساں اللہ دے محتاج ہوئے تے
اللہ کیس دا محتاج نہیں تے ساری صفیں دا مالک
۱۷۔ جے او چاہے تساں سارس کوں تباہ کر ڈیوے
تے نویں مخلوق گھن آوے۔

۱۸۔ اللہ کیسے اسے گال اوکھی نہیں۔

۱۹۔ کوئی بار چاون والا ہے دا بار نہیں چنیدا تے
جے کوئی بارتے آیا ہویا اپنے بار دو سڈے اوندے
وچ کوئی شے وی نہ چوہیسی بھانویں او نزدیکی

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ مُّؤْتٍ سَالِجٌ
شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ ثَلَاثُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَ
تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِيرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۳﴾

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ لِكُلِّ يَجْرِى لَأَجَلٍ
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ اللَّهِ رَبِّكَ بِالْغَدِ وَاللَّيْلِ تَنْدُونَ
مِنْ دُونِهِ مَا يَنْبَلِكُونَ مِنْ فِطْنِهِ ﴿۱۴﴾

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَبْعًا مَّا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ
وَلَا يَنْبِتُكَ مِثْلُ حَبِيرٍ ﴿۱۵﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۱۶﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۱۷﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۱۸﴾
وَلَا تَزِدُ زَرْعًا وَزَرْعًا وَزَرْعًا وَزَرْعًا وَزَرْعًا
إِلَى حَيْثُ لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۖ
وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ ﴿۵۱﴾

مسکد کیوں نہ ہو بے شک توں انہیں کوں بڑیں جبرہ
اپنے رب کنیں کلہیں وی بڑدن تے ناز باج
پڑھدن تے جبرہ پاک تھیندے او محض اپنے
فائدے دے کیتے پاک تھیندے تے اللہ دوساں
ولے۔

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿۵۲﴾

۲۰۔ اندھاتے اکھیں آلا بکو جس میں نہی سبگدے۔
۲۱۔ نہ اندھارے تے نہ سوجھدے۔

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ﴿۵۳﴾

۲۲۔ تے نہ چھاں تے نہ دُھپ۔

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا الظُّلُمُتُ ﴿۵۴﴾

۲۳۔ تے جیندا تے نہ مردہ بکو جس میں نہی سبگدن بے
شک اللہ جنیکوں چاہے سنا سبگدے تے توں
قبریں آئیں کوں نوہیں سنا سبگدا۔

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَلَا الْأَمُوتُ إِنَّا اللَّهُ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنْتَ بِسَمِيعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿۵۵﴾

۲۴۔ توں تے محض بڑاؤں والا ہوئیں۔

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿۵۶﴾

۲۵۔ بے شک اساں تیکوں سچ نال خوش خبری
بڑیوں والا تے بڑاؤں والا بنا کے پیٹھے
تے کوئی قوم اینجی نہیں گذری جیندے دج کوئی
بڑاؤں والا نہ آیا ہوے۔

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ
إِلَّا حَلَّا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿۵۷﴾

۲۶۔ جے او تیکوں جھٹلین تے انہیں کنیں پہلے
لوکس وی اپنے رسولیں کوں جھٹلایا ہا انہیں دو انہیں
دے رسول دیلاں تے تعلیم تے روشن کرن والی کتاب
کھنکھائے ہن۔

وَإِن يَكْفُرْ بُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۚ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿۵۸﴾

۲۷۔ ول میں کافر میں کوں پکڑیے میڈا پکڑن کنہا۔
۲۸۔ کیا تیں نہیں بڑٹھا جو بے شک اللہ سنیں جھڑکنیں
مینہ لہائے ول اوندے نال اساں مختلف رنگیں دے
پہل پیرا کیتن تے پہاڑ کج چٹے مکڑن تے کج رتے
رنگ مختلف تے کج کالے دھو ہن۔

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۵۹﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
ثُمرَاتٍ مُّتَنَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَیضٌ
وَحُمْرٌ مُّتَنَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَادِيْبٌ سُودٌ ﴿۶۰﴾

۲۹۔ تے لوکس تے بڑٹکریں تے جانوریں دے رنگ

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ

كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿۳۱﴾

مختلف ہن۔ ایویں ہے بے شک اللہ کنیں محض او بے ڈرون جیرے عالم ہن بے شک اللہ غالب تے ہوں بخش والا ۳۱۔

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿۳۲﴾

۳۰۔ بے شک جیرے اللہ دی کتاب کوں پڑھن تے نماز باجماعت پڑھن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اونکوں تک کے دی تے ظاہروی خرچ کریندن دا نیجی تجارت دی امید رکھیندن جیرھی اصلو تباہ نہ تھیسے۔

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۳﴾

۳۱۔ تاں جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ پورا پورا ملے تے انہیں کوں اپٹے فضل نال زیادہ ڈیسی بے شک او ہوں بخش والا تے قدر کرن والا ۳۲۔

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۳۴﴾

۳۲۔ تے ایس کتاب وچ جیرھی اساں تیب و وحی کیتی ۳۳۔ او سچ پہلی تعلیم دی اے تصدیق کریندے بے شک اللہ اپٹے بندیں کنیں باخبر تے ڈیکھن والا ۳۴۔

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۳۵﴾

۳۳۔ جنیکوں اساں اپٹے بندیں وچو چٹھے انہیں کوں اساں ایس کتاب دا وارث کیے۔ انہیں وچو کوئی تے اپنی جان تے ظلم کرن والا تے کوئی درمیانی راہ چلن والا کج انہیں وچو اللہ دے حکم نال نیکیں وچ ہک ڈو جھے کنیں ودھن والن اے اللہ دا وڈا فضل۔

جَحْتُ عَذَابٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۳۶﴾

۳۴۔ ہمیشہ دے باغن جنہیں وچ او پھسن تے اوندے وچ سونے دے کنگٹ تے موتی پولے دیندے اوندے کوں انہیں دے کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۷﴾

۳۵۔ تے او اکھسن سب پچھاں صفحاں اللہ دیاں جنیں اساں کنیں غم ہٹا تے بے شک ساڈا رب ہوں بخش والا تے ہوں قدر کرن والا ۳۶۔

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَإِيَّسْنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا لُغُوبٌ ﴿۳۶﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْلَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿۳۷﴾

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿۳۸﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۹﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿۴۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَبْدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿۴۱﴾

۳۶۔ جس اپنے فضل نال ساکوں رہن کیے اینجی جا ڈتی ۽ جنیدے وچ نہ ساکوں کوئی تکلیف تے نہ ساکوں تھکڑا تھیندے۔

۳۷۔ کافرین کیے دوزخ دی بجاء انہیں دا فیصلہ نہ کیا ویسی جو اور دُجن تے نہ تے اوند اذاب تھاکیتا ویسی تے ایویں اساں ہر ناشکرے کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔
۳۸۔ او اوندے وچ چیکاں مرین اے ساڈے رب ساکوں کڈھ جیرے کم اساں کریندے ہاے انہیں دے سوا اساں چنگے کم کریسوں کیا اساں تہاکوں او عمر نہ ڈتی ہائی جنیدے وچ جیرا نصیحت حاصل کرن چاہندا ہا نصیحت حاصل کر گھنے ہاتے تہاڈے کولہو نبی آیا ہاتے تاں عذاب چکھو تے ظالمیں دا کوئی امدادی نہیں ہوندا۔

۳۹۔ بے شک اللہ آسمانیں دے زمین دے غیب کوں جانڈے تے بے شک او دیس دی گاہیں کوں جانن والا ۽۔

۴۰۔ او جو ۽ جس تہاکوں زمین وچ جانشین بنائے تے جیرھا انکار کریسی اوندی سزا اونکوں ہاے تے کافرین دا انکار انہیں کوں محض گھائے وچ ودھیندے۔

۴۱۔ توں آکھ تاں ڈسو تہاڈے شریک جنیں کوں تہاں سبڈیندے ۽ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا بنائے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ یا اساں انہیں کوں کوئی کتاب ڈتی ۽ تے اوندے نال انہیں کنیں کوئی دلیل اصل ظالم ہک ڈوجے کوں محض دوکھاڈیوں والے وعدے کریندن۔

۴۲۔ بے شک اللہ سیس آسمانیں ستاروں کوں روکیا ہوئے
جو او ایچی جاکنیں ہن تے جے او ہل وچن تے اوندے
بعد انہیں ڈوتا ہوں کوں کوئی نہیں روک سگدا بے شک
او ہوں سمجھ والا تے ہوں معاف کرن والا۔

۴۳۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قساں کھندن جے انہیں
دو کوئی نبی آیا تے او ساریں اہتیں کنیں زیادہ ہدایت
پاؤن والے ہوسن تے جیلے نبی آگئے تے ادوں
انہیں کوں نفرت وچ ددھائے۔

۴۴۔ او زمین وچ وڈا بٹن چاندے ہن تے بری
تدبیر کریندے ہن تے بری تدبیر محض اوندے کرن
والے کوں ہی ہلاک کریندی ء تے کیا او پہلے لوکس
دی سنت (عذاب) دا انتظار کریندے پھین اللہ دی
سنت کوں اہلو تبدیل تھیندانہ دیکھیں تے اللہ دی سنت
کوں اصولدانہ دیکھیں۔

۴۵۔ کیا او زمین وچ ٹردے پھر دے نہیں جو
دیکھن جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا انجام کیا تھے
تے او انہیں کنیں طاقت وچ دی زیادہ ہن تے کوئی
شے آسمانیں تے زمین وچ اللہ کوں ہرا نہیں سگدی
بے شک اوہوں چاٹن والا تے طاقت والا ء۔

۴۶۔ تے جے اللہ سیس لوکس کوں انہیں دے عیس
دی وجہ نال پکڑے تے ایس زمین تے کوئی جاندار
باقی نہ چھوڑے تے اصل او انہیں کوں ہک مقرر
وقت تیں وستی دیندے تے جڑاں انہیں دا وقت
آو سی تے بے شک اللہ اپنے بندس کوں دیکھن
والا ء۔

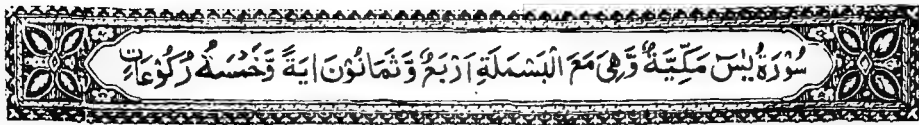
إِنَّ اللَّهَ يُسَيِّدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَرُودَاهُ
لَيْنَ زَالَتَا أَنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ قَبْلَ ذَلِكَ إِنَّهُ
كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۴۲﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿۴۳﴾

إِسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَجِئُ
الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ نَعْنَىٰ تَحْدِثُ اللَّهُ تَبْدِيلًا وَلَنْ يَحْدِثَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿۴۴﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿۴۵﴾

وَلَوْ يُدْخِلُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى
ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَاتَةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ
بَصِيرًا ﴿۴۶﴾



سورہ یسین مکی ۸۴ آیتیں ۵ رکوعیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- یس ②
- وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③
- إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ④
- عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤
- تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥
- يَسْأَلُكَ قَوْمًا مَّا أَتَيْنَكَ مِنْ آبَائِهِمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑦
- لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑧
- إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنفُسِهِمْ غَلَلًَا بَئِشًا إِلَىٰ الْآذَانِ ⑨
- فَهُمْ مَّكْفُورُونَ ⑩
- وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑪
- وَسَوَّاهُمْ عَلَيْهِمْ غَوِیًّا فَلَمْ يَسْمَعُوا لَهُمْ لَوَافٍ ⑫
- يَوْمَئِذٍ نَسُوا مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ⑬
- فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑭
- وَأَجْرُكُمْ ⑮
- ۱۔ اللہ دے تاں نال شروع کرینداں جیرا بن منگئے
ڈیوٹ والا تے ول ول جم کرن والا ۴۔
- ۲۔ اے سید۔
- ۳۔ قرآن حکیم گواہ۔
- ۴۔ بے شک توں رسول ہوویں۔
- ۵۔ سدرے رستے تے پئیں۔
- ۶۔ غالب تے ہوں مہربان خدا نے لمائے۔
- ۷۔ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈرانویں جنہیں دے
پیو ڈاڈیں کوں ڈرایا نہ گیا ہاتے او غافل ہن۔
- ۸۔ انہیں دی اکثریت تے کال پوری تھی گئی ۴
جو او ایمان نہ انہیں
- ۹۔ بے شک اساں انہیں دی گردنیں دوج طوق
بٹائن تے او انہیں دی کھاڈی تیں آگیش تے
انہیں دیاں گردناں چویاں ودین۔
- ۱۰۔ تے اساں انہیں دے اگو دی تے پچھو دی جھل
بنا ڈتی ۴ تے انہیں کوں لکا ڈتے سے تے او ڈیکھنیں
سگدے۔
- ۱۱۔ توں انہیں کوں ڈرانویں یا نہ ڈرانویں انہاں بکتے ۴
ہکا کال او انہیں مننیدے۔
- ۱۲۔ توں محض ونگوں ہوشیار کریندیں جیرا ذکر کوں
من گھدرے تے لکھیں دی رخن خدا کنیں ڈر دے
توں اوں کوں بخشش تے عزت والے اجر دی

خوش خبری ڈے ڈے۔

۱۳۔ بے شک اساں ہی مردیں کوں زندہ کریندے
ہیں تے جو انہیں اگو پٹھے اونکوں اساں لکھیا ہوسے
وَکُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿۱۳﴾

تے جو دنیا و حق کم کیتے نیں انہیں کوں دی تے ہر
گال کوں اساں کھلی کتاب و وحی گن کے دکھیا ہوسے
۱۴۔ تے توں انہیں کوں سائنٹے ہک دستی دالیں
دی حالت دس جیلھے انہیں کنیں رسول آئن
وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقُرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا
الرُّسُلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیلھے اساں انہیں دوسروں پٹھے انہیں دوناہیں
کوں جھٹلائے تے دل تریجھا رسول پٹھ کے انہیں کوں
فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿۱۵﴾

طاقت ڈتی تے انہیں آکھئے بے شک اساں
تما ڈو پٹھے گئے ہیں۔

۱۶۔ انہیں آکھئے تساں تے محض ساڈے آئی کار
بشر ہوسے تے رحمن خدا کئی شے سنیں لہائی۔
تساں محض کوڑ مریندے پئے۔

۱۷۔ انہیں آکھئے ساڈا رب جانڈے جو اساں
تما ڈو پٹھے گئے ہیں۔

۱۸۔ تے ساڈا کم تے محض چنگی طرح پچا ڈیوٹ۔

۱۹۔ انہیں آکھئے اساں تما کوں بخش سمجھدے ہیں
جے تساں باز نہ آیوسے تے اساں ضرور تما کوں
پتھر مار کے ختم کر ڈیسوں تے ساڈے دلو تما کوں
ضرور ڈکھ آلا عذاب پچھی۔

۲۰۔ انہیں آکھئے تما ڈی خواست تما ڈے تال اساں تما کوں
چنگے کم یاد کرویندے ہیں اس واسطے اے گال کرنیجہ

اصل تساں حد کنیں دھن آئی قوم ہوسے۔

۲۱۔ تے شہر دے چمکڑ کنیں ہک آدمی درکرا آئے
تے آکھیس اے میڈی قوم رسولیں دی پیروی

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ ﴿۱۳﴾

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقُرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الرُّسُلُونَ ﴿۱۴﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿۱۵﴾

فَقَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِن أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿۱۶﴾

فَقَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿۱۷﴾

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۸﴾

فَقَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَعْلَجَنَّكُمْ وَلَيَسَّخَنَّكُمْ فِيْنَا عَذَابٍ أَلِيمٌ ﴿۱۹﴾

فَقَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۲۰﴾

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَنْفَعُ قَالَ يَقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۱﴾

کرو۔

۲۲۔ انہیں دی پیروی کرو جو میرے تسار کنیں کوئی اجر

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۲۲﴾

نہیں منگے تے او ہدایت پا چکین۔

۲۳۔ تے میکوں کیا تھی گئے جو میں اوندی ہدایت

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۳﴾

نہ کراں جیس میکوں پیدا کیتے تے تسار دی سارے

ہوندو ولا سئے ویسو۔

۲۴۔ کیا میں اوندے سوا پے معبود بناواں بے

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يَبْزُوتَ الرِّحْلُ يَفْزِ

رحلن خدا میکوں تکلیف ڈیون چاہے تے

لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿۲۴﴾

انہیں دی سفارش میکوں کوئی فائدہ نہیں

ڈے سبگی تے نہ او میکوں بچا سبگدن۔

۲۵۔ (جے اے کراں) تے بے شک میں

إِنِّي إِذَا نَفِيتُ ضَلِيلٌ مُّبِينٌ ﴿۲۵﴾

کھلا کھلا گمراہ تھی ویساں۔

۲۶۔ بے شک میں تہا ڈے رب کوں منیراں

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿۲۶﴾

تے میڈی گال سٹو۔

۲۷۔ آکھیا گئے بہشت وچ داخل تھی اوں

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتُ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

آکھئے افسوس جو میڈی قوم کوں پتہ ہوے ہا۔

۲۸۔ جو میڈے رب میکوں بخش ڈے

بِمَا غَفَرْتُ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۸﴾

تے میکوں عزت داریں وچو بنائسی۔

۲۹۔ تے اساں ایندے بعد ایندی قوم تے

وَمَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ

آسمان کنیں کوئی لشکر نہیں لایا تے نہ اساں

السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿۲۹﴾

لیندے ہاے۔

۳۰۔ اے تے محض کہ عذاب ہا جیندے نال

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿۳۰﴾

او وسم گئین۔

۳۱۔ بندیں تے حسرت انہیں دو جڈاں دی کوئی

يَحْسَمَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

رسول آئے انہیں اوندے نال مشکریاں کیتن۔

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں کنیں پہلے کئی رتیاں

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ

إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۳۲﴾ وَإِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّنَا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۳۳﴾

اساں ہلاک کر چکے ہیں۔ بے شک اوّل نہ اوس۔
تے اے سارے لوگ ساڈے سامنے حاضر کیتے

ولین۔

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا خَبَأً مِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے انہیں کیتے بر زمین دی ہک نشان
اساں اونکو آباد کیتے تے اوندے وچو دائیں

کڑھیں تے انہیں وچو او کھندن۔

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُوتِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اساں زمین وچ کھیں تے انگوریں
بار پیداکیتن تے انہیں وچ چشمے دبانسے۔

يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تاں جو اوندے پھل کھاو تے اے انہیں
دے ہمیں نہیں کیتا کیا ادشکر نہیں کرندے۔

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ او ذات پاک جس ہر قسم دے جوڑے پیدا
کیتن انہیں وچو وی جیرمی زمین پیدا کرندی

تے انہیں دی جانیں وچو وی تے اوندے وچو
وی جنیکوں او جانڈے نہیں۔

وَآيَةٌ لَهُمُ الْبَيْتُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ انہیں کیتے رات وی ہک نشان اوندے
وچو ڈبنہ کڑھندے ہیں تے دل انہیں تے

اندھارا تھی دیندے۔

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے سج اپنی مقرر جا دو دیندا پئے، اے
غالب تے علم والے خدا دا قانون۔

وَالْقَمَرَ قَدَرُهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے چندر دیاں وی اساں منزلوں مقرر
کیتن جے تیں ولا او پرانی لامڑی آلی کار

تھی دیندے۔

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا آتِلُ سَابِقِ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ سج دے وس وچ نہیں جو چندر کوں پگھ
گھنے تے نہ رات ڈبنہ دے پہلے آسبگی

تے اے سارے اپنے مقرر رستے تے سوکھ
نال ٹر دے پین۔

۴۲۔ تے انہیں کیے اے وی نشانی جو ملاں
وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمُ فِي الْفَالِكِ الْمُنْتَحِنِ ۝

انہیں دی اولادیں کوں بھری بیٹری وچ
چاتی ودے ہیں۔

۴۳۔ تے انہیں کیے اساں پیاں ایھو جیساں
وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن فِئْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝

سواریاں وی پیدا کر لیسوں جیندے اُتے
او سوار تھیں۔

۴۴۔ تے جے اساں چاہوں تے انہیں ساریں
وَأَن نَّشَاءُ نَفْرِقَهُمُ فَلَا عَرْجَ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْقَذُونَ ۝

نہ سُٹسی تے نہ او بچائے ویسن۔

۴۵۔ سوائے ساڈی رحمت دے تے ہک
إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝

وقت نہیں فائدہ اُٹھیں۔

۴۶۔ تے جیلے انہیں کوں آکھیا ویندے جو
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

تساں ڈرو جو تہاڈے اگو آدن والا تے جو تہاڈے
پچھو تہاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

۴۷۔ تے انہیں دے رب و لو جیڑی وی نشانی اندی
وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝

ادوں کیں منہ پھیر گھندن۔

۴۸۔ تے جیلے انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ لَا قَالِ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

تساں کوں بھڑے اوئے خراج کرو تے کافر نوں
اللہ چاہے ہا کھوا سبگا ہا تساں محض کھلی کھلی
گمراہی وچ ہوئے۔

۴۹۔ تے او آہن جے تساں سچے تے اے
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

وعدہ کڈاں پورا تھیں۔

۵۰۔ اوئے محض ہک عذاب دا انتہار کریندے
مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِضُّونَ ۝

پہن جیڑا انہیں کوں پکڑیسی تے او تھیں وچ
بلکے پئے ہوسن۔

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۵۱﴾ ۵۱۔ نہتے اوہک بڑو جھے کون نصیحت کر سگسن تے نہ اپنے گھر والیں دو ولسن۔

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَأَذَاهُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿۵۲﴾ ۵۲۔ تے دھوتوں وچایا ویسی تے اوہوں ویلھے قبریں وچونکل کے اپنے رب دو بھیج پوسن۔

قَالُوا يُونُسُكَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۳﴾ ۵۳۔ تے او آکھسن جو شالا ہلاک تھیووں ساکوں قبریں وچو کیس کڈھیے تے اے رحمان خدا دا وعدہ تے رسویں سچ بولیا ہا۔

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۵۴﴾ ۵۴۔ اے محض ہک عذاب ہو سی تے او سارے ساڈے سامنے حاضر کیےتے وین۔

فَالْيَوْمَ لَا تَنْظُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تَنْجُزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾ ۵۵۔ تے اوں ڈینہہ کہیں جان تے ظلم نہ کیتا ویسی تے تہا کوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ہسی۔

إِنْ أَحْبَبَ الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكُفُّوا عَنْهُ ﴿۵۶﴾ ۵۶۔ بے شک بہشتی اوں ڈینہہ ضروری کم کریندے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔

هُمْ وَ أَزْوَاجُهُمْ فِي ظُلُمٍ عَلَىٰ الْأَرْبَابِ مُتَكَبِّرُونَ ﴿۵۷﴾ ۵۷۔ اوتے انہیں دے سنگتی چھاں تلے ہماچیں تے وہائیں دی میک لگے بیٹھے ہوسن۔

۵۸۔ اوندے وچ انہیں واسطے میوے ہوسن تے جو اونگسن انہیں کوں ڈتا ویسی۔

۵۹۔ مہربان رب کنیں سلامتی دا سنہیا ہو سی۔

۶۰۔ تے اے مجرمو آج نکمٹر کھڑو۔

۶۱۔ اے آدم دے پترو کیا میں تہاں کیں وعدہ نہ گدھا ہا جو تہاں شیطان دی عبادت نہ کراہے بے شک تہاڈا اوکھلا کھلا دشمن۔

۶۲۔ محض میڈری عبادت کرو اے سدھا راہ۔

۶۳۔ او تہاڈے وچو ہون ساری غلوں کوں ہلاک کر چکے کیا عقل نوہے کریندے۔

۶۴۔ اے دوزخ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۵۱﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَأَذَاهُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿۵۲﴾

قَالُوا يُونُسُكَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۳﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۵۴﴾

فَالْيَوْمَ لَا تَنْظُمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تَنْجُزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾

إِنْ أَحْبَبَ الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكُفُّوا عَنْهُ ﴿۵۶﴾

هُمْ وَ أَزْوَاجُهُمْ فِي ظُلُمٍ عَلَىٰ الْأَرْبَابِ مُتَكَبِّرُونَ ﴿۵۷﴾

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿۵۸﴾

سَلَّمَ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿۵۹﴾

وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ أَهْلُهَا الدُّجُرُمُونَ ﴿۶۰﴾

أَلَمْ أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَؤَ آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۶۱﴾

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۲﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۶۴﴾

گیا ہا۔

۶۵۔ آج اپنے کفر دی وجہ کنیں بندے دے
پیرو۔

۶۶۔ آج اساں انہیں دے منہیں تے ہلے لایسوں
تے انہیں دے ہتھ ساڈے نال ایسن تے
انہیں دے پیر جو کجھ اوکریں دے ہن اوندی
گواہی ڈیسن۔

۶۷۔ جے اساں چاہوں تے انہیں کون اندھا
کر ڈیوں تے اوکیں راہ تے ٹرپوں تے او
ڈیکھن کیویں؟

۶۸۔ تے جے اساں چاہوں تے اساں انہیں
دی شان ختم کر ڈیوں تے ول او نہ اگو تے
دع سبکس تے نہ بچھو تے ولسن۔

۶۹۔ تے جنیکوں اساں وڈی عمر ڈیندے ہن
اوندے جسم کون کمزور کر ڈیندے ہن کیا او
عقل نہیں کریندے۔

۷۰۔ تے اساں اونکوں شعر نہیں سکھائے نہ
اوندی شان اے تے محض نصیحت تے ولا
ولا پڑھیں دلی تے کھلیاں دلیاں ڈیوں والی کتاب
۷۱۔ تاں جوا جیرھا جیندا ۷۱۔ اونکوں ہوشیار کرے
تے کافرین تے فیصلہ پورا تھی ونجے۔

۷۲۔ کیا او نہیں ڈہدے بے شک اساں انہیں
کیتے اپنی طاقت نال جانور پیدا کیتن تے او انہیں
دے مالکن۔

۷۳۔ تے اساں انہیں کون انہیں دے تابع
کر ڈتے تے انہیں دے کجھ تے سوار تھیندن تے

اٰصْلُوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝۶۵

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰى اَفْوَاهِهِمْ وَتُغْلِقُ اٰيْدِيْهِمْ
وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝۶۶

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلٰى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَاَنْتُمْ يَّبْغُوْنَ ۝۶۷

وَلَوْ نَشَاءُ لَنَسَخْنَاهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُوْنَ ۝۶۸

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ۝۶۹

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا
ذِكْرٌ وَّ قُرْآنٌ مُّبِيْنٌ ۝۷۰

لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ جَبِيْنًا وَّيُخَيِّرَ الْقَوْلَ عَلَ الْكَافِرِيْنَ ۝۷۱

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَا
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ۝۷۲

وَ ذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا
يٰۤاَكْلُوْنَ ۝۷۳

انہیں وچو کھندن۔

۷۴۔ تے انہیں وچو انہیں کیتے لفعے ہن تے
پیوٹ دیاں شہیں دی ہن کیا او شکر نہیں کیرندے
۷۵۔ انہیں اللہ دے سوا بے معبود بنائے ہوئے
تاں جو انہیں دی مدد کیتی ونجے۔

۷۶۔ او انہیں دی امداد نہیں کر سگدے تے
او انہیں دے خلاف لشکر بیٹل کے سامنے آوس۔
۷۷۔ انہیں دیاں گالیں تیکوں مونجہ نہ کرن
بے شک اساں جو او کیندن تے ظاہر کریندن
چاٹدے ہیں۔

۷۸۔ کیا انسان کوں علم نہیں جو بے شک اساں
اونکوں نطفے کنیں پیدا کیتے تے او پھیس سخت
جھڑے کار تھی ویندے۔

۷۹۔ تے او ساڈے خلاف گالیں کرندے تے
اپنی پیدائش کوں بھل ویندے تے آہدے جو
جیلے ہڈیاں گل سٹرولین انہیں کوں کون
جیندا کریسی۔

۸۰۔ توں آکھ انہیں کوں او ہو جیندا کریسی جیں
پہلی دفعہ انہیں کوں پیدا کیتے تے او ہر مخلوق
کوں چنگی طرحاں چاٹدے۔

۸۱۔ جیں تہاڈے کیتے ساوے ون کنیں بھاٹائی
تے تہاں اوندے نال بھاہلیندے۔

۸۲۔ کیا او ذات جیں آسمانیں تے زمین کوں
پیدا کیتے ایں گال تے قادر نہیں جو او او ہو
جیس مخلوق ہی پیدا کرے کیوں نہیں او ہوں
پیدا کرن والا تے بہوں چاٹن والا۔

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَّهُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٧٥﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿٧٦﴾
فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْزُونَ وَمَا يُبَاطِلُ
يُغْلِبُونَ ﴿٧٧﴾

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِنَّا هُوَ
خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٨﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُنْفِ
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٩﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

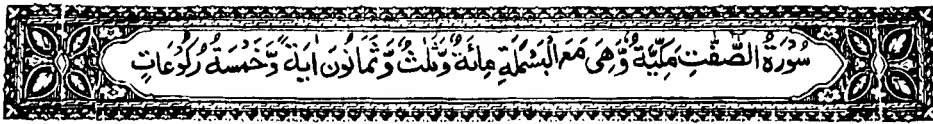
إِلَّا الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا
أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨١﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِنْ نَّارٍ بَلَّاءٌ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٢﴾

۸۳۔ جیلے او کیس چیز دا ارادہ کریندے تے او
محض حکم ڈے کے آہدے تھی ونج تے او تھی
ویندی ہے۔

۸۴۔ پاک او ذات جیندے ہتھ وچ ہر شے
دی بادشاہی رے تے تہاں ہوندو ولائے دیسو۔

۵
۴



سورة صفۃ مکیہ ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۳ آیاتیاں تے ۵ رکوعن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں دال اللہ دے تال تال جیرھا
بن سٹگے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ②
- ۲۔ میں گواہی کیتے پیش کریں دال انہیں کون جیرھے
قطارین وچ دشمنیں دے سامنے کھڑن ۔
- ۳۔ تے میرے کم کرن والیں کون دڑکے ڈیندن ۔
- ۴۔ تے ذکر (قرآن) پڑھ کے سٹیندن ۔
- ۵۔ بے شک تہاڑا معبود کہہ ۔
- ۶۔ جیرھا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے
دریان اوندا رب تے رب انہیں جیس دا جتھو جھلا
نکلے ۔
- ۷۔ بے شک اساں تلوں آسمان کون تاریں تال
سوٹھا بنائے ۔
- ۸۔ تے اونکو ہر منہ زور شیطان کنیں پچائے ۔
- ۹۔ او اتلیں تیکڑی ہستیاں دیاں گالیں نہیں سن بگے
تے ہر پاسو انہیں کون پریں کیتا دیندے ۔
- ۱۰۔ سوٹے مار مار کے تے انہیں کیتے ہک ہمیشہ
دا عذاب ۔
- ۱۱۔ سوٹے اوندا جیرھا کوئی گال چا کے گھن
دے تے ہک آسمانی انگارہ اوندا پچھا کریندے ۔
- ۱۲۔ تے توں انہیں کنیں پچھ کیا انہیں دا پیدا کرن
زیادہ اوکھا یا بیا جو اساں پیدا کیتے بے شک
اساں انہیں کون چیرٹن آلی مٹی تال پیدا کیتے ۔
- وَالصَّفِّ صَفًّا ③
- فَالزُّجُودِ زَجْرًا ④
- فَالثَّلَاثِ ذِكْرًا ⑤
- إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ⑥
- رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الشَّارِقِ ⑦
- إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَكِبِ ⑧
- وَحِفْظًا قَرْنَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑨
- لَا يَسْتَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ ⑩
- دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑪
- إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شَهَابٌ ثَائِبٌ ⑫
- فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا
خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ⑬

- ۱۳۔ توں حیران تھیندیں تے او شکریاں کریندن۔
 ۱۴۔ تے جیلے انہیں کوں نصیحت کیتی دیندی ۷ اد نصیحت حاصل نہیں کریندے۔
 ۱۵۔ تے جیلے کوئی نشان بڈہن شکریاں کریندن۔
 ۱۶۔ تے آہن اے محض کھلا کھلا جادو ۷۔
 ۱۷۔ کیا اساں جڈاں مرسوں تے مٹی تھی دیسوں تے بڈیاں تھی دیسوں کیا اساں دلا اٹھائے دیسوں۔
 ۱۸۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے دی۔
 ۱۹۔ توں آکھ جیا تے تاں ذیل دی نال تھیسو۔
 ۲۰۔ تے اے محض ہک دڑکا ۷ تے او ڈیکھٹ پئے ملن۔
 ۲۱۔ تے آکھن مرو اے تے جزا سزا دا بڈنہر۔
 ۲۲۔ تے اے فیصلے دا بڈنہر جینکوں تاں جھٹلیندے ہاوے۔
 ۲۳۔ ظالمیں کوں تے انہیں دی زالیں کوں تے انہیں کوں جیندی او عبادت کریندے ہن جیندا کرو۔
 ۲۴۔ اللہ دے سوا تے انہیں کوں دوزخ دے راہ دو گھن ونجو۔
 ۲۵۔ تے انہیں کوں کھڑاڈ انہیں کنیں پھیا ویسی۔
 ۲۶۔ تماکوں کیا تھئے تاں ہک ڈو جے دی امداد نوے کریندے۔
 ۲۷۔ اصل او آج ہتھیار سٹ بڈین۔
 ۲۸۔ ہک ڈو جے دو تو جہ کریسن تے بحث کریسن۔
 ۲۹۔ آکھن بے شک تاں ساڈو سبھ پاسو اندے ہاوے۔
- بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿٣٧﴾
 وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿٣٨﴾
 وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿٣٩﴾
 وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٠﴾
 إِذَا مَثَا وَكُنَّا تُرَابًا وَرِ عِظَامًا
 إِنَّا لَنَبْعَثُوهٗنَّ ﴿٤١﴾
 أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٢﴾
 قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٣﴾
 فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ
 يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾
 وَقَالُوا يُبْلِسُ هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٤٥﴾
 هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٤٦﴾
 اخْتِمْوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا
 يَعْبُدُونَ ﴿٤٧﴾
 مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَنَّةِ ﴿٤٨﴾
 وَيَقُولُ هُمْ مَنْ شُؤِلُوا ﴿٤٩﴾
 مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ ﴿٥٠﴾
 بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٥١﴾
 وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٢﴾
 قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٥٣﴾

- ۳۰۔ او آکھسن اصل تہاں میندے نہ ہاوے۔
 ۳۱۔ اساں تہاں کنیں ڈاڈے نہ ہاے اصل تہاں
 (منہ زور قوم ہاوے۔
 ۳۲۔ ساڈے رب دی گال ساڈے اُتے
 پوری تھی گئی ۛ بے شک اساں چکھسوں۔
 ۳۳۔ اساں تہاں کوں گمراہ کیتے اسل آپ دی گمراہ ہاے
 ۳۴۔ بے شک او اوں ڈینہ عذاب وح شرک
 ہوسن۔
 ۳۵۔ بے شک اساں مجریں نال ایویں کریندے ہیں
 ۳۶۔ بے شک او اکڑیندے ہن جیلھے انہیں کوں
 آکھیا ویندا ہا جو اللہ دے سوا کوئی معبود کاہنیں۔
 ۳۷۔ تے آہن اساں اپنے معبودیں کوں
 ہک شاعر تے پاگل کیتے کیویں چھوڑ ڈیوں۔
 ۳۸۔ اصل او سچ گھن کے آٹے تے اوں دیویں
 دی تصدیق کیتی ۛ۔
 ۳۹۔ بے شک تہاں ہکھ ڈیوٹ والا عذاب چکھن
 والے ہوئے۔
 ۴۰۔ تہاں کوں محض تہاڈے عیس دا بدلہ ڈتا ویندا
 پئے۔
 ۴۱۔ سوائے اللہ دے بندیں ۛ چرے چٹے ہوئے ہن
 ۴۲۔ جنہیں کیتے معلوم رزق موجود۔
 ۴۳۔ میوے ہن تے انہیں کوں عزت ڈتی ویسی۔
 ۴۴۔ نعتیں والے باغیں وچ۔
 ۴۵۔ تے او ہانچیں تے آٹے ساٹے بیٹھے ہوسن
 ۴۶۔ ٹھٹھے پائی دے بھرے ہوئے گلاس انہیں
 دے کولہو آندے ویسے۔
- قَالُوا بَلْ لَّمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۳۰﴾
 وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا
 طٰغِينَ ﴿۳۱﴾
 فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا لَذَاقُونَ ﴿۳۲﴾
 فَأَعْوَيْنَكُمْ إِذَا كُنَّا غَوِيْنَ ﴿۳۳﴾
 فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿۳۴﴾
 إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾
 إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۳۶﴾
 وَيَقُولُونَ إِنَّا أَنْتَا كُودَا الْهَيْتَا ۖ إِنَّا شَاعِرٌ مُّفْتَنُونَ ﴿۳۷﴾
 بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳۸﴾
 إِنَّكُمْ لَذَاقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمَ ﴿۳۹﴾
 وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۴۰﴾
 إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمَخْلُوعِينَ ﴿۴۱﴾
 أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿۴۲﴾
 فَوَآكِهِ ۖ وَهُمْ مُّكْرَمُونَ ﴿۴۳﴾
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿۴۴﴾
 عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿۴۵﴾
 يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿۴۶﴾

بِضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّيْبَانِ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ اوچھے ہوسن تے پیوٹن والیں واسطے لذت ہو سی۔

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ نہ انہیں دے سروچ درد تھیں تے نہ او پاگل تھیں۔

وَعِنْدَهُمْ قُصُورُ الطَّرَفِ عَيْنٌ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے انہیں دے کولہو اکھیں جھکیاں کر کے تریختیں کھڑیاں ہوسن۔

كَأَنَّهُمْ بِنَصٍّ مُّكْنُونٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ ایویں جویں او ڈھکے ہوئے آنے۔

فَأَتْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ ہک ڈوجے کوں ڈیکھسن تے بحث کریں۔

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ ہک شخص انہیں وچو آکھسی جو میڈا ہک سنگتی ہا۔

يَقُولُ أَهْلَكَ لِيَنَّ الْمَصْدَقَيْنِ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ او آکھسی کیا توں منٹن والیں وچ ہویں؟

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا فَعِظَامًا ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کیا جڈاں اساں مرسوں تے مٹی تے ہڈی بن ویسوں کیا ساکوں عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی۔

إِنَّا لَكَايُومُونَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ او آکھسی کوئی ہے جیرہا جھاتی پاکے ڈیکھے جو اوندا کیا حال۔

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُّظْلِعُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ او آپ جھاتی پیسی تے اونکوں دوزخ وچ ڈیکھسی۔

فَأُطْلِعَ قَرَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ او آکھسی اللہ دی قسم توں میکوں وی ہلاک کریندا یانویں۔

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَتُرَوِّينَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ جے اللہ افضل نہ ہوئے ناتے میں دی حافہ قہیوٹن والیں چوہو دارا

وَلَا رِغْمَةٌ لِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ کیا اساں نہ مرسوں؟

أَمْأَتَانِ يَمْيَتَيْنِ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ سوائے پہلی موت دے تے ساکوں کوئی عذاب نہ ڈتا ویسی۔

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ بے شک اے ہوں وڈی کامیابی۔

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقُوَى الْعَظِيمُ ﴿۵۲﴾

۶۲۔ میں رتبے کیسے عمل کروں والیں کوں عمل کرنا چاہی دا ۶۱۔

۶۳۔ کیا اے مہمانی چنگی ۶۲ یا تمہوہرا درخت ۔

۶۴۔ بے شک اساں اونکوں ظالمیں کیسے فتنہ بنائے

۶۵۔ بے شک او دن جیرھا دوزخ دے تل وح پیدا تھیندے۔

۶۶۔ او دن پھل ایویں ہے جیویں ناگیں دا سر۔

۶۷۔ بے شک او اتھو کھوسن تے او دے نال ڈھ بھریں۔

۶۸۔ دل انہیں دے پائی وح اہلدا پائی رلایا ویں۔

۶۹۔ دل انہیں کوں دوزخ دو دلایا ویں۔

۷۰۔ بے شک انہیں اپنے پیو ڈاڑیں کوں گراہ پاتے۔

۷۱۔ تے او انہیں دے پیریں تے بھج پین۔

۷۲۔ تے ایں کنیں پہلے وی ہوں ساریاں تو ماں گراہ تھی چکین۔

۷۳۔ اساں انہیں وح ڈرا دن والے پھین۔

۷۴۔ تے توں بھیکھ انہیں دا کیا انجام جنیں کوں ڈرایا گیا ہا۔

۷۵۔ سوائے چٹے ہوئے اللہ دے بندیں دے۔

۷۶۔ تے ساکوں نور سٹیا ہا تے اساں ہوں چنگا جواب ڈیوں والے ہیں۔

۷۷۔ تے اساں اونکوں تے او دے گھرائیں کوں وڈی مصیبت کنیں پجایا۔

۷۸۔ تے اساں او دے اولاد کوں باقی رکھا۔

۷۹۔ تے بعد وح آون والیں وح او دے یاد اساں باقی رکھی۔

لِبَشَلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ﴿٦٢﴾

أَذَلِكَ خَيْرٌ تُزَلُّ أَمْ شَجَرَةُ الزَّقْوَمِ ﴿٦٣﴾

إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٥﴾

كُلُّهَا كَانَتْ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٦﴾

فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ فِيهَا فَأَلَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٧﴾

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَيْمٍ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٩﴾

إِنَّهُمْ أَلَقَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٧٠﴾

فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يَهُرَعُونَ ﴿٧١﴾

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٤﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٥﴾

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلِ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٦﴾

وَيَجْتَنِبْهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٨﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾

- ۸۰۔ نوح کوں قومیں وچو سلامتی دی دعا ملدی
پئی ۶۔
- ۸۱۔ بے شک اساں ایویں چنگے کم کرن والیں
کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔
- ۸۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچو ہا۔
- ۸۳۔ دل اسان پھلیں کوں غرق کر ڈتا۔
- ۸۴۔ تے بے شک انہیں دی جماعت وچو ابراہیم
دی ہا۔
- ۸۵۔ جیلے او اپنے رب دو پاک دل گن کے آیا
ہا۔
- ۸۶۔ جیلے اوں اپنے پیوتے قوم کوں آکھے تساں
کیندی عبادت کریندے ء۔
- ۸۷۔ کیا اللہ دے سوا کوڑے معبودیں کوں تساں چاہندے ء۔
- ۸۸۔ تہاڈا رب العالمین دے متعلق کیا خیال۔
- ۸۹۔ الوہک دفعہ تاریں کوں ڈٹھے۔
- ۹۰۔ تے آکھیں میں بیماراں۔
- ۹۱۔ تے او اوں کوں چھوڑ کے ٹر گئے۔
- ۹۲۔ او ہوئے ہوئے انہیں دے معبودیں دو گئے پیا
تے آکھیں تساں کھندے نوے۔
- ۹۳۔ تہا کوں کیا ہے تساں الیندے نوے۔
- ۹۴۔ دل ہرے ہرے انہیں تے سچ ہتھ نال سٹ
ماری اس۔
- ۹۵۔ انہیں کوں پتہ لگے تے او اوندو بھڑے آئن۔
- ۹۶۔ اوں آکھے کیا تساں اوندی عبادت کریندے ء۔
جینکوں آپ بنیندے ء۔
- ۹۷۔ تے اللہ نے تہا کوں پیدا کیتے تے تہاڈے
- سَلِّمْ عَلٰی نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾
- اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۱﴾
- اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۲﴾
- ثُمَّ اَعْرِفْنَا الْاٰخِرِينَ ﴿۸۳﴾
- وَ اِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ الْاَبْرٰهِيْمَ ﴿۸۴﴾
- اِذْ جَاءَ رَبُّهُ يَقْلِبُ سَلِيْمًا ﴿۸۵﴾
- اِذْ قَالَ لِاٰبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۸۶﴾
- اِنِّىْۤ اِفْكًا ابْتِهٰٓءَ وَّوْنَ اللّٰهِ تَرِيْدُوْنَ ﴿۸۷﴾
- مِمَّا ظَنَنْتُمْ يَرْبُ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۸﴾
- فَنَظَرَ نَظْرَةً فِى النُّجُوْمِ ﴿۸۹﴾
- فَقَالَ اِنِّىْ سَقِيْمٌ ﴿۹۰﴾
- فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ﴿۹۱﴾
- فَرَاغَ اِلَىٰ اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۹۲﴾
- مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿۹۳﴾
- فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِيْنِ ﴿۹۴﴾
- فَاَتَّبَعُوْا اِلَيْهِ يَزِيْجُوْنَ ﴿۹۵﴾
- قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَتَّخِذُوْنَ ﴿۹۶﴾
- وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۷﴾

عملیں کوں دی۔

۹۸۔ انہیں آکھئے ایندے چودھارو کندھ بناؤتے
اینکوں بھا وچ سٹو۔

۹۹۔ انہیں اوندے نال چالاکي دا ارادہ کیتاتے اسان
انہیں کوں ذلیل کر ڈتا۔

۱۰۰۔ تے اوں آکھئے بے شک میں اپٹے رب دو
ویندا پیاں او میکوں سدھا راہ ڈکھلیسی۔

۱۰۱۔ اے میڈے رب میکوں نیک ہاں بخش۔

۱۰۲۔ تے اسان اونکوں سیانے ہاں دی خوش خبری
ڈتی۔

۱۰۳۔ جیلے او اوندے نال بھجوں دے قابل تھے آکھئے
اے میڈے پتر ! میں خواب وچ ڈٹے
جو میں تیکوں کوہیندا پیاں توں ڈس تیبڈا کیا خیال
اوں آکھئے اے میڈے ابا تیکوں جو حکم توں کر
توں میکوں صبر کرن والیں وچو پیسیں۔

۱۰۴۔ جیلے ڈوہیں راضی تھی گئے تے اونکوں متھے
دے بھر سمانے سی۔

۱۰۵۔ تے اسان اونکوں سڈیے جو اے ابراہیم۔

۱۰۶۔ تیں خواب وچ کر ڈکھائے بے شک اسان
ایویں چنگے کم کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۰۷۔ بے شک اے کھلی آزمائش ہائی۔

۱۰۸۔ تے اسان ہک وڈی قربانی نال اوندہ قدرہ
ڈتے۔

۹۔ اتے اسان پچھلیں وچ اوندہ ہوں چنگا ذکر چھوڑیے۔

۱۱۰۔ ابراہیم تے سلامتی ۶۶۔

۱۱۱۔ اسان چنگے کم کرن والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي
الْجَحِيمِ ۝۹۸

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝۹۹

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝۱۰۰

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝۱۰۱

فَبَشِّرْنَاهُ بِعِلْمٍ حَلِيمٍ ۝۱۰۲

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا بَنِيَّ إِنِّي إِذَىٰ فِي
الْمَنَامِ إِنِّي أَذْهَبُكَ فَأَنْظِرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ
يَأْتِي أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ وَسَيُجَدِّي إِنْ شَاءَ اللَّهُ
مِنَ الصَّغِيرِينَ ۝۱۰۳

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝۱۰۴

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝۱۰۵
قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝۱۰۶

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ النَّبِيُّ ۝۱۰۷

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۝۱۰۸

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝۱۰۹

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝۱۱۰

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝۱۱۱

ہیں۔

۱۱۲۔ بے شک او ساڑے مومن بندیں دچو ہا۔

۱۱۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق دی خوش خبری
ڈتی اونکیں دچو نہی ہا۔

۱۱۴۔ تے اساں اونکوں تے اسحاق کوں برکت
ڈتی تے انہیں ڈوناہیں دی اولاد دچو کجھ فرمانبردار
ہن تے کجھ اپنے آپ تے کھلا کھلا ظلم کرن
والے ہن۔

۱۱۵۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون تے دی احسان
کیا۔

۱۱۶۔ تے اساں انہیں ڈوناہیں کوں تے انہیں دی قوم کوں
بک دچی معصیت کنیں اساں پچایا۔

۱۱۷۔ تے انہیں دی مددیتی تے ادغال آوٹ
والیں دچو ہن۔

۱۱۸۔ تے اساں انہیں کوں ہر حکم ظاہر کرن
والی کتاب ڈتی۔

۱۱۹۔ تے انہیں کوں سدھا راہ ڈکھایا۔

۱۲۰۔ تے پچھیں دچ انہیں دا چنگا ذکر باقی رکھے۔

۱۲۱۔ موسیٰ تے ہارون تے سلامتی ہوئے۔

۱۲۲۔ بے شک اساں چنگے کم کرن والیں کوں
ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۲۳۔ او ڈوبیں ساڑے مومن بندے ہن۔

۱۲۴۔ تے بے شک ایساں سویں دچو ہا۔

۱۲۵۔ جیلے ادں اپنی قوم کوں آکھے کیا تساں
ڈردے نوے۔

۱۲۶۔ کیا تساں بجلت کوں سڈیندے تے سب

إِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۲﴾

وَبَشَرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۳﴾

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿۱۱۴﴾

وَلَقَدْ مَتَنَّا عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ ﴿۱۱۵﴾

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۱۱۶﴾

وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُنُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۱۷﴾

وَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿۱۱۸﴾

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۱۱۹﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۲۰﴾

سَلَّمَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ ﴿۱۲۱﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲۲﴾

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۳﴾

وَأَنَّ إِلْيَاسَ بَيْنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۲۴﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۲۵﴾

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿۱۲۶﴾

کنیں چنگا پیدا کرٹ والے اللہ کوں چھوڑ ڈیندے۔
۱۲۷۔ اللہ تہاڑا رب تے تہاڑے پہلے پوڑاویں
دا وی رب۔

۱۲۸۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے بے شک
او حاضر کیتے دیں۔

۱۲۹۔ سوائے اللہ دے چینیئے ہوئے بندیں مے
۱۳۰۔ تے اساں انہیں دا ذکر پچھلیں وچ چنگا
چھوڑیئے۔

۱۳۱۔ اے یاسین تے سلامتی ہوئے۔
۱۳۲۔ بے شک اساں محمدیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۳۳۔ بے شک او ساڈا مومن بندہ ہا۔
۱۳۴۔ تے بے شک لوط رسول وچ ہا۔
۱۳۵۔ جیلے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر
والیں کوں نجات ڈتی۔

۱۳۶۔ سوائے ہک ہڈی دے جیڑھی پچھلیں
وچ رہ گئی۔

۱۳۷۔ تے ول اساں پچھلیں کوں تباہ کر ڈتا۔
۱۳۸۔ تے بے شک تاساں فجر کوں انہیں مے
کو لو لنگھدے۔

۱۳۹۔ تے رات کوں وی کیا تہا کوں عقل کاہنیں
۱۴۰۔ تے بے شک یونس رسول ہا۔
۱۴۱۔ جیلے او بچ گئے تے بھری بیڑی وچ وچ
ہیٹھے۔

۱۴۲۔ پکھا کڈھئے نہیں اوندا ناں نکھتے تے اونکوں
پاٹی وچ سٹ گھتے نیں۔

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٧﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنهَضَهُمْ لِحَضْرَتِهِ ﴿١٢٨﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٩﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٠﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣١﴾
إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾
وَإِن لُّوطًا لِّمِنَ الرُّسُلِينَ ﴿١٣٤﴾
إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِينَ ﴿١٣٦﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَمُونِينَ ﴿١٣٧﴾
وَارْتَكَبْنَا السُّرُورَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

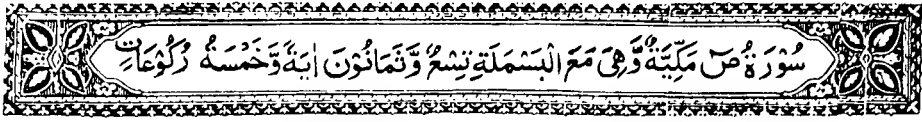
وَيَا يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْلُبُوا ﴿١٣٩﴾
وَإِن يُّونُسَ لِّمِنَ الرُّسُلِينَ ﴿١٤٠﴾
إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤١﴾

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٢﴾

- ۱۴۳۔ اونکوں ہک بچی نکل گئی تے ادا پٹے آپ
کوں ملام کریندا پایا۔
- ۱۴۴۔ جے او تسبیح خرک دالیں وچونہ ہووے ہا
- ۱۴۵۔ تے او قیامت میں اوندے ڈرھ وچ رہ ونجے ہا۔
- ۱۴۶۔ تے اساں اونکوں کھلے میدان وچ سٹ گھتیا تے او بیمار ہا۔
- ۱۴۷۔ تے اتھاہیں اساں کدو جما ڈتا۔
- ۱۴۸۔ تے اساں اونکوں ہک لکھیا کج زیادہ بندیں دو پٹھیا ہا۔
- ۱۴۹۔ او مارے ایمان گھن آئے تے اساں انہیں کوں ہک وقت تیں فائدہ پچایا۔
- ۱۵۰۔ توں انہیں کنیں کچھ کیا تہاڑے رب کیتے دھیرس ہن تے تہاڑے کیتے میتر ہن
- ۱۵۱۔ یا اساں فرشتیں کوں مادی شکل وچ بٹائے تے ادگواہ ہن۔
- ۱۵۲۔ سٹو او اے اپٹے ولو کوڑ بٹا کے آہن۔
- ۱۵۳۔ جو اللہ نے پال چئیے تے او بے شک کوڑن۔
- ۱۵۴۔ پتریں تے دھیریں کوں چنیس۔
- ۱۵۵۔ تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجھ فیصلے کریندے۔
- ۱۵۶۔ کیا تہاں سمجھدے نوے۔
- ۱۵۷۔ یا کیا تہاں کنیں کوئی کھلی دلیل۔
- ۱۵۸۔ جے تہاں سچے بتوے تے اپنی کتاب گھن آؤ۔
- فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۱۴۳﴾
- فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيزِينَ ﴿۱۴۴﴾
- لَلِثَّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۴۵﴾
- فَبَدَّلْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿۱۴۶﴾
- وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿۱۴۷﴾
- وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿۱۴۸﴾
- فَأَمَّا فَوَّتْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿۱۴۹﴾
- فَاسْتَفْتَيْهِمَ بِالْأَنبَاءِ وَلَهُمُ الْبُتُونَ ﴿۱۵۰﴾
- أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿۱۵۱﴾
- أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَهٍ يُقُولُونَ ﴿۱۵۲﴾
- وَلَدَّ اللَّهُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۵۳﴾
- أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿۱۵۴﴾
- مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۱۵۵﴾
- أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۶﴾
- أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿۱۵۷﴾
- فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى أَن كُنْتُمْ مُدْرِكِينَ ﴿۱۵۸﴾

- وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِيبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ
الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۵۹﴾
- ۱۵۹۔ تے او ندے تے جنیں دے دج
رشتے گنڈھیندن تے جنیں کوں پتہ بے شک
او حاضر کیتے وین۔
- سُبْحَنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۶۰﴾
- ۱۶۰۔ اللہ انہیں گالیں کیں پاک جیڑیاں او
کریندے پین۔
- إِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۱۶۱﴾
فَأَتَاكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿۱۶۲﴾
- ۱۶۱۔ سوائے اللہ دے چٹے ہوئے بندیں دے۔
۱۶۲۔ بے شک آساں تے جنیدی آساں عبادت
کریندے ء۔
- مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿۱۶۳﴾
إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿۱۶۴﴾
- ۱۶۳۔ کہیں کوں اندے وندے ورنہلا توہے سبگے۔
۱۶۴۔ سوائے او ندے جیڑھا دوزخ وچ
شیجن والا ء۔
- وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿۱۶۵﴾
وَأَنَا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿۱۶۶﴾
- ۱۶۵۔ تے آساں ساریں کیتے بک معلوم مقام۔
۱۶۶۔ تے آساں قطارین وچ کھڑے ہیں۔
- وَأَنَا لَنَحْنُ الْمُسِيحُونَ ﴿۱۶۷﴾
وَأَن كَانُوا يَقُولُونَ ﴿۱۶۸﴾
- ۱۶۷۔ تے بے شک آساں تسبیح کرن واسے ہیں۔
۱۶۸۔ تے او آہرے ہن۔
- لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۶۹﴾
- ۱۶۹۔ جے آساں کہیں رسول آوے ہاپہلی قومیں
آلی کار۔
- لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۱۷۰﴾
- ۱۷۰۔ تے آساں وی اللہ دے چٹے ہوئے
بندے بن ونبوں ہا۔
- فَكْفَرُوا بِهِ فَنُوحٍ يَعْلَمُونَ ﴿۱۷۱﴾
- ۱۷۱۔ انہیں او ندا انکار کیتے تے انہیں کوں
ضرور پتہ بگ ویسی۔
- وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۷۲﴾
- ۱۷۲۔ تے ساڈی گال ساڈے پٹھے ہوئے نہیں
کیتے گزری چکی ء۔
- إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿۱۷۳﴾
- ۱۷۳۔ بے شک اوہے ہن جنیں دی مدد
کیتی ویسی۔
- وَنُجِّنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۱۷۴﴾
- ۱۷۴۔ تے ساڈے شکر ڈاڑھے تھیں۔

- ۱۷۵۔ توں کچھ دیر کیتے انہیں کنیں کندولا گھن۔
 ۱۷۶۔ تے انہیں کوں بڑہا رہو او دی بیکھ گھن۔
 ۱۷۷۔ کیا او سا بڑے عذاب کوں جلدی مگدن۔
 ۱۷۸۔ تے جیلھے او انہیں دے صحن و ترح لہسی
 تے جنیں کوں بڑایا گیا ہا انہیں دی قجر بڑی
 ہو سی۔
- ۱۷۹۔ تے توں انہیں کنیں کچھ وقت کیتے منہ پھیر گھن۔
 ۱۸۰۔ توں بڑہا رہ او ضرور بیکھ گھن۔
 ۱۸۱۔ تیبڈا رب جیرھا ہر عزت دا مالک انہیں
 دی گالیں کنیں پاک۔
 ۱۸۲۔ تے رسولیں تے سلامتی ہوے۔
 ۱۸۳۔ تے ساریاں پھیاں صفقاں اللہ رب العالمین
 کیتے ہن۔
- فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئْنِی ۝
 وَابْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝
 اَفِیْعَذَابِنَا یَسْتَعْجِلُونَ ۝
 فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِیْنَ ۝
 وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئْنِی ۝
 وَابْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝
 سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُوْنَ ۝
 وَسَلٰمٌ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ ۝
 وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝



سورة ص مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۵ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
منگئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ سچا ء تے ایندے کیتے قرآن کوں جیرھا
ص وَالْقُرْآنِ ذِی الذِّکْرِ ②
نصیحتیں نال بھریا ہوئے گواہ بنیندے ہن۔
- ۳۔ اصل کافر آکر وچ ہن تے اختلاف کریندے
بَلِ الَّذِیْنَ کَفَرُوا فِی عَذَابٍ وَشِقَاقٍ ③
پین۔
- ۴۔ انہیں کنیں پہلے اساں کئی قوماں ہلاک کیتن
کَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ ذَاوَالْأَسْبَاطِ ④
انہیں فریاد کیتی پیراے وقت نجات دانہ ہا۔
- ۵۔ تے او حیران تھیندن جو انہیں دوانہیں وچو
وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ ⑤
ہک ہوشیار کرن والا آگئے تے کافریں آکھے
هٰذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑥
اے جادوگر کوڑا ء۔
- ۶۔ کیا ایں کئی معبودیں کوں ہک معبود چاہتا ءے
أَجْعَلِ الْاِلٰهَةَ الْهٰٓءَا وَاحِدًا ۚ اِنْ هٰذَا لَشَيْءٌ ⑦
بے شک اے عجیب گال۔
- ۷۔ تے انہیں وچو سردار ٹر پئے تے آکھے نین تساں
وَاَنْطَلَقَ الْمَلَا مِنْهُمْ اِنْ اَمْشُوا وَاَصْبِرْ وَاَعْلَى ⑧
وی ونجو تے اچھے معبودیں کوں پکڑی رکھو بیشک
الِهَتَكُمْ ۚ اِنْ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑨
- ۸۔ اساں اے گال پہلی امت وچ تے کا ء نہیں
مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِی الْاِلٰهَةِ الْاُخْرٰى ۚ اِنْ هٰذَا اِلَّا ⑩
سٹی اے محض ہک کوڑا۔
- ۹۔ کیا اوندے اتے ساڈے وچو ذکر نازل تھی
ءَاَنْزَلَ عَلَیْهِ الذِّکْرُ مِنْ بَیْنِنَا ۚ بَلْ هُمْ فِی شَاقٍ ⑪
گئے اصل او میڈے ذکر وچ شک کریندے
- ۱۰۔ یا انہیں کنیں غالب تے بخشش والے تیڈے
مِنْ ذِكْرِیْ ۚ بَلْ لَنَآیِذٌ وَقَوْلَ عَادٍ ⑫
پین، اصل انہیں ہر تیل میڈا عذاب چکھیا ہی نیں۔
- ۱۱۔ یا انہیں کنیں غالب تے بخشش والے تیڈے
أَمْ عِنْدَ هُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِیْزِ الْوَهَّابِ ⑬

رب دی رحمت دے خزانے ہن۔

۱۱۔ یا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار
اوندی بادشاہت انہیں کیتے ہے دل تے او

رسیں تال اتے چڑھن۔

۱۲۔ کہ شکر جملہ کریسی تے (ہار کے) بچ ویسی۔

۱۳۔ ایں کنیں پہلے نوح تے عاد تے طاقت دے
فرعون دی قوم نے جھٹلایا ہا۔

۱۴۔ تے شمود تے لوط دی قوم تے جنگل والیں
دی اے سارے لشکر ہن۔

۱۵۔ انہیں ساریں رسولیں کوں جھٹلائے تے
انہیں تے میڈا عذاب تے سزا فرض تھی گئی ہا۔

۱۶۔ اے سارے کہ عذاب کوں بڑھے پین
جیندے وچ تھی کا ہا ناں ہوسی۔

۱۷۔ تے انہیں آکھے اے ساڈے رب ساکوں
ساڈا حصہ جلدی حساب دے جڑنہ کنیں پہلے
بڑے بڑے۔

۱۸۔ جو او آہن توں صبر کرتے ساڈے بندے
داؤد کوں جیرھا طاقت ور ہا یاد کر بے شک او
جھکٹ والا ہا۔

۱۹۔ بے شک اساں اوندے تابع کیتے ہن پہلی وک
جیرھے اوندے نال رات جڑنہ اللہ دی تسبیح

کریندے ہن۔

۲۰۔ تے ایویں پکھی کٹھے کر بڑتے ہن او سارے
اوندے حضور جھکٹ والے ہن۔

۲۱۔ تے اوندی بادشاہت کوں اساں مغیور کیتا
ہا تے اونکوں سنپ بڑتا ہا تے پکی دیل بڑتی

أَمَلَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝

جُنْدُ مَا هَٰذَا لَكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝
كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَارِ ۝

وَنُوحٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَآصْحَابُ نَيْنَوَةَ أُولَٰئِكَ
الْأَحْزَابُ ۝

إِنْ كُلُّ إِلَّاكُذِّبَ الرُّسُلُ فَحَقَّ عِقَابُ ۝

وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَُا مِنْ نَّوَاقٍ ۝

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قَتْلَنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝

إِصْرًا عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ
إِنَّهُ أَزَابٌ ۝

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْحَمْدِ وَ
الْإِشْرَاقِ ۝

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ۝

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا
الْإِخْطَابَ ۝

ہائی۔

۲۲۔ تے کیا تیں کنیں دشمنیں دی گال پچی ۽ جیلے اوکندھ پ آئن۔

۲۳۔ تے او داؤد دو آئن او انہیں کنیں گھبرا گئے انہیں آکھے ڈر نہ ڈر دشمنیں ساڈے وچو ہک ہے تے زیادتی کریندا پئے، توں ساڈے وچ سچا فیصلہ کر تے ظلم نہ کر، تے ساکوں بدھا راہ ڈکھا۔

۲۴۔ بے شک لے میڈا بھرا ایندیاں ۹۹ دینیاں بہن تے میڈی ہک دہی ۽ تے آہدے او دی میکوں ڈسے تے بحث وچ میکوں ہرا ڈیندے۔

۲۵۔ اوں آکھے ایس تیبڈی دہی اپنیس دینیں وچ رلاوٹن کیتے منگ کے ظلم کیتے تے بیشک بہوں سارے شریکین جیرے ہک ڈوجھے تے زیادتی کریندن سوائے مٹیں تے تے جیرے نیک عمل کریندن تے اوہوں تھوڑن تے داؤد کون لیتیں آگئے جو اساں اوکوں آزمائے اوں لپٹے رب کنیں بخشش منگی تے او فرماواریں کے خدا دے اگو ڈھ پئے تے جھک گئے۔

۲۶۔ تے اساں اوکوں بخش ڈتے تے بے شک اوہدے کیتے ساڈے کو لو جا ۽ تے چنگا ٹکاٹھ ۽۔

۲۷۔ اے داؤد بے شک اساں تیکوں زمین وچ خلیفہ بنائے توں لوکیں وچ سچے فیصلے کر، تے اپنی خواہشات دی پیروی نہ کر، ناں تاں اے تیکوں اللہ دے رستے کنیں ہٹا ڈیس، بے شک جیرے اللہ دی راہ کنیں ہٹدن انہیں کیتے سخت عذاب، کیوں جو انہیں حساب دا جہنم بھلا ڈتا ہا۔

وَهَلْ أُنَبِّئُكَ نَبَأَ الْخَصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا بِالْجُرَابِ ۝

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَنْفَتْ خَصْمِينَ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَخَظَمُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَرَبِّي نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۝

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجِكَ إِلَى زَعَايَةٍ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ ۝

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ۝

۲۸۔ تے اساں آسمان تے زمین تے جو انہیں دے وح بے فائدہ نہیں بنایا اے کافریں! خیال تے کافریں کیتے بھا دے عذاب نال ہلاکت۔
۲۹۔ کیا اساں مومنیں تے نیک کم کرن والیں کوں سمجھ گھنوں یا متقیں کوں فاجرین جیساں سمجھوں۔
۳۰۔ اے کتاب! اساں تیرڈو لمائی ء برکت والی تہاں جو او اوندے نشانیں تے غور کرن تے عقل والے نصیحت حاصل کرن۔

۳۱۔ تے اساں داؤد کوں سلیمان بخشیا اوہوں چنگا بندہ ہا بے شک او جھکٹی والا ہا۔
۳۲۔ جیلے رات کوں بڑا ڈھ چنگے گھوڑے اوندے سامنے پیش کیتے گئے۔
۳۳۔ تے اوں آکھئے بے شک میں مال نال ایں واسطے محبت کرینداں جو او میکوں خدا یاد بڑویندے تے او اوڈھر تھی کے ٹک گئیں۔

۳۴۔ اوں آکھئے میڈو ولا آتو تے او اوندی پتیں تے گردن تے ہتھ پھیرن پئے گیا۔
۳۵۔ تے اساں سلیمان کوں آزمایا ہا تے اساں اوندی کرسی تے ہک بے جان جسم بٹھا ڈتا دل او خدا دو جھکیا۔

۳۶۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں بخش تے میکوں اوبا د شاہت ڈے جیڑی میڈے بعد کہیں کوں نہ ملے بے شک توں ہوں بخش والا ہوئیں۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مِنَ النَّارِ ۝

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْفُسَيْدِينَ
فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝

كَيْتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَ
لِيَتَذَكَّرُوا أَلْوَابِ ۝

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ إِنَّا نَنْفَعُ
أَوَابِ ۝

لِإِعْرَاضٍ عَلَيْهِ بِالْعَنِيِّ الضُّفْيُتِ الْجِيَادِ ۝

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْمًا بِالشُّوقِ وَالْإِعْنَاقِ ۝

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغُ لِأَحَدٍ
مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝

۳۷۔ تے اساں ہوائیں کوں اوندے تاج
کیتا ہا جیرھیاں اوندے حکم تے نرمی نال
جھتے او چا ہندا ہا اڑا ہیں چلدیاں ہن۔
۳۸۔ تے شیطانیں کوں تے مستریں کوں تے
ٹہیاں مارٹ والیں کوں وی۔
۳۹۔ کج پتہیں کوں وی جیرے زنجیریں وچ
پدے پئے ہن۔
۴۰۔ اے ساڈی بخشش توں انہیں تے احسان
کریا روک گھن سب بے حساب۔
۴۱۔ تے بے شک او ساڈے ہوں کو لوہے تے
اوند اہوں چنگا لکائے۔
۴۲۔ تے توں ساڈے بندے ایوب کوں یاد کر
جیلے اوں اپنے رب کوں سبڑیے تے اکھیں
بے شک شیطان میکوں سخت تکلیف تے
عذاب پچائے۔
۴۳۔ اپنی سواری کوں ٹھڈا مار اے دھاوٹ دا
پانی ۷ ٹھڈا وی ۷ تے پیوٹ دا وی ہے۔
۴۴۔ تے اساں اونکو اوندے گھر والیں کوں
اوہو جیس پتہیں کوں وی رحمت ڈتی تے عقل
والیں کوں اساں نصحت دا سامان وی ڈتے۔
۴۵۔ تے توں اپنے تہ وچ چھڑی پکڑتے
اوندے تال مار تے گناہ نہ کر بے شک اساں
اونکو صبر کرن والا بنائے ہوں چنگا بندہ ہا
بے شک او جھکٹ والا۔
۴۶۔ تے توں ساڈے بندیں ابراہیم تے اسحاق
تے یعقوب کوں یاد کر جیرے ہوں کم کرن

مَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحًا حَيْثُ
أَصَابَ ۝

وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَغَوَّاصٍ ۝

وَأَخْرَجَ الْمُفْرَجِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْكِرْ بَغِيرِ حِسَابٍ ۝

وَإِن لَّهُ عِنْدَنَا لَوْلُفِي وَحُسنَ مَا يَ ۝

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي ۝
الشَّيْطَانُ بَصْبٍ وَعَدَا ۝

أَزْلَضَ بِرَجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

وَحُذِّبُكَ ضَعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۝

- ۱۴۷۔ اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ وَّذَكَرْنَاهُ الذَّارِۃُ ﴿۱۴۷﴾
 ۱۴۸۔ اِنَّهُمْ عِنْدَنَا لِنَ الْمُصْطَفٰیْنَ الْاٰخِیَارِ ﴿۱۴۸﴾
 ۱۴۹۔ وَاذْكُرْ اِسْمٰعِیْلَ وَ الْیَسَعَ وَ ذَا الْكُفْلِ وَ كُلٌّ مِّنَ الْاٰخِیَارِ ﴿۱۴۹﴾
 ۱۵۰۔ هٰذَا ذِكْرُہٗ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِیْنَ لِحُسْنِ مَاۤیٍ ﴿۱۵۰﴾
 ۱۵۱۔ جَنَّۃٍ مَّدٰیۃٍ مَّفْتُوحَةٍ لَّہُمْ الْاَبْوَابُ ﴿۱۵۱﴾
 ۱۵۲۔ مُتَّكِیْنَ فِیْہَا یَذْعُوْنَ فِیْہَا بِمَا كَثَبَتْ کَثِیْرَةً وَّ شَرَابٍ ﴿۱۵۲﴾
 ۱۵۳۔ وَ عِنْدَہُمْ قَصْرِطُ الظَّرَبِ اُتْرَابٌ ﴿۱۵۳﴾
 ۱۵۴۔ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِیَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۱۵۴﴾
 ۱۵۵۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَہٗ مِنْ تَفَادٍ ﴿۱۵۵﴾
 ۱۵۶۔ هٰذَا وَاِنَّ لِلظَّالِمِیْنَ لَشَرَّ مَاۤیٍ ﴿۱۵۶﴾
 ۱۵۷۔ جَهَنَّمَۃٌ یَّصْلَوْنَہَا فِیْئَسُ اِلَیْہَا دُۢمٌ ﴿۱۵۷﴾
 ۱۵۸۔ هٰذَا فَلَیْذُ وُقُوْہُ حَبِیْمٌ وَ غَسَاقٌ ﴿۱۵۸﴾
- ۱۴۔ بے شک اسان انہیں کون خاص گال
 ۱۴۸۔ تے بے شک او ساڈے نزدیک ہوں
 ۱۴۹۔ تے توں یاد کر اسمعیل تے یسع تے
 ۱۵۰۔ اے ذکر تے بے شک متقیں کیتے ہوں
 ۱۵۱۔ ہمیشہ دے باغن جتھاں انہیں کیتے دروازے
 ۱۵۲۔ او ٹیک لاکے پیٹھے ہوسن تے اوندے
 ۱۵۳۔ تے انہیں دے کولہو کھو چیریاں جھکی
 ۱۵۴۔ اے اوہے جنیلا قیامت دے ڈنہ
 ۱۵۵۔ بے شک اے ساڈا رزق جیرھا کلاہیں
 ۱۵۶۔ اے جے تے بے شک منہ زوریں
 ۱۵۷۔ دوزخ، اوندے وح پھسن تے ہوں گندہ
 ۱۵۸۔ اے ہے ہن او اینکوں چکمن ستا پائی تے
- پہنچا لکاتہ ۶۔
 کھلے ہوئین -
 منگسن -
 لکاتہ ۶۔
 دھوٹ۔

وَاٰخِرُ مِنْ شَكْلِهٖ اَزْوَاجٌ ۝۵۹

۵۹۔ تے انہیں نال رلدے بلدے ہے جوڑے دی ہوسن۔

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ اِنَّهُمْ
صَالُوا النَّارِ ۝۶۰

۶۰۔ اے (فوج) ٹولہ ۶ جیرھا تھا بڑے نال دوزخ
وچ پھسی انہیں کیتے کوئی خوش تھیون والا نہ ہوی
بے شک او بجا وچ دھاسن۔

قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ اَنْتُمْ قَدْ مُنَّوْهُ
لَنَا فَبَيْسَ الْقَرَارِ ۝۶۱

۶۱۔ آکھسن اصل تساں ہوئے تھا بڑے کیتے کوئی خوشی
نہیں تساں اینکوں سا بڑے کیتے اگو پھیا ہاتے
او ہوں میرا ٹکانہ ۶۔

قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَلٰٓى اَصْحٰفِ
فِي النَّارِ ۝۶۲

۶۲۔ آکھسن اے سا بڑے رب جیس سا بڑے
کیتے اے بھا اگو پھی ہائی ادنکوں ودھا کے
ڈورا عذاب بڑے دوزخ وچ۔

وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ
الْاَشْرَارِ ۝۶۳

۶۳۔ تے آکھسن ساکوں کیا ہے اساں او لوک
ہنے بڑے پئے جنہیں کوں اساں میرے لوکس
وچ گندے ہاے۔

اَتَّخَذُوْهُمْ سَخِرَیًّا اَمْ رَاٰتِ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ ۝۶۴

۶۴۔ اساں انہیں نال شکریاں کریندے ہے یا
سا بڑیاں آکھیں بڑیگیاں تھی گئیں۔

اِنَّ ذٰلِكَ لَیْحَىٰ تَخَاضِعُ اَهْلُ النَّارِ ۝۶۵
قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ
الْوٰحِدُ الْقَهَّارُ ۝۶۶

۶۵۔ بے شک اے دوزخ والیں دا بھڑن سچ۔
۶۶۔ توں آکھ میں تے مفس ہک بڑا وٹ والا ہاں تے
کوئی پیا معبود نہیں سوائے ہک خدا دے میرا
غالب۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِیْزُ
الْغَفَّارُ ۝۶۷

۶۷۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار
اوندا رب، غالب تے ہوں بخشش والا ۶۔

قُلْ هُوَ نَبُوْا عَظِیْمٌ ۝۶۸

۶۸۔ توں آکھ اے وڈی خبر۔

اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ۝۶۹

۶۹۔ تساں اوں کنیں منہ پھرتے ۶۔

مَا كَانَ لِیْ مِنْ عِلْمٍ بِالْاٰلِ الْاَوَّلٰآ
اِذْ یَخْتَصِمُوْنَ ۝۷۰

۷۰۔ میکوں اچی شان واسے فرشتیں دا پتہ
کا ہاں ہا جیلھے او بحث کریندے پئے ہن۔

- ۱۔ میں دوتے محض اے وحی کیتی گئی ہائی جو میں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۲۔ تے جیلے تیدے رب فرشتیں کوں آکھے بے شک میں مٹی کنیں ہک بشر پیدا کریندا یاں۔
- ۳۔ تے جیلے میں اونکوں مکمل کر گھناں تے اپنی روح اوندے وچ پھوک ڈیاواں تے تساں اوندی فرمانبرداری کراہے۔
- ۴۔ تے ساریں دے ساریں فرشتیں ، فرمانبرداری کیتی۔
- ۵۔ سوائے ابلیس دے اوں وڈائی کیتی تے او کافرین دچو ہا۔
- ۶۔ اوں آکھے اے ابلیس تیکوں کیس ہیکے جو توں اوندی فرمانبرداری کریں جینکوں میں اپنے تھ نال پیدا کیتے کیا نہیں وڈائی کیتی ء یا توں بہوں اچا ہویں۔
- ۷۔ اوں آکھے میں اوں کنیں چنگا ہاں میں میکوں بھا نال پیدا کیتے تے اونکوں مٹی کنیں بنائی۔
- ۸۔ اوں آکھے توں نکل ونج بے شک توں مردود ہویں۔
- ۹۔ تے بے شک تیدے اتے جزا سزا دے ڈینہہ میں میڈی لغت۔
- ۱۰۔ اوں آکھے اے میڈے رب میکوں انہں دے ولاجیہ تھیون میں و تھی ڈے۔
- ۱۱۔ اوں آکھے بے شک تیکوں و تھی ڈینداں۔
- ۱۲۔ ہک مقرر وقت میں۔
- ۱۳۔ اوں آکھے تیدے عزت دی قسم میں انہیں
- ۱۴۔ اِن يُؤَخِّي اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝
- ۱۵۔ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ۝
- ۱۶۔ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ۝
- ۱۷۔ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجَعُوْنَ ۝
- ۱۸۔ اِلَّا اِبٰلٰيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِيْنَ ۝
- ۱۹۔ قَالَ يٰۤاِبٰلٰيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیَدَیْ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعٰلِيْنَ ۝
- ۲۰۔ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِيْنٍ ۝
- ۲۱۔ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ۝
- ۲۲۔ وَاِنَّ عَلٰیكَ لَعْنَتِيْ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ ۝
- ۲۳۔ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یَبْعَثُوْنَ ۝
- ۲۴۔ قَالَ وَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝
- ۲۵۔ اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۝
- ۲۶۔ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا غُوْبَتُهُمْ اٰجَعِيْنَ ۝

ساریاں کوں گمراہ کر لیاں۔

۸۳۔ سوائے انہیں دھو تیلے سے خاص بندیر بنے

۸۵۔ اللہ سیس آکھئے اے سچ تے میں سچ آہداں:

۸۶۔ جو میں ضرور دوزخ کوں تیلے سے نال تے جیوا

تیلے پیروی کر لیس انہیں ساریں نال بھر لیاں۔

۸۷۔ توں آکھ میں تساں کنیں کوئی بدلہ نہیں منگدا

تے نہ میں بناوٹ نال کمال کرینداں۔

۸۸۔ اے تے محض دنیا کیتے نصیحت۔

۸۹۔ تے تمناکوں ایندی خبر دا کجھ وقت دے

بعد پتہ لگ ویسی۔

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ۝۴۳

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ۝۴۴

لَا مَلَكٌ يَهْتَمُّ مِنْكَ وَمِمَّنْ يَتَّبِعُكَ مِنْهُمْ

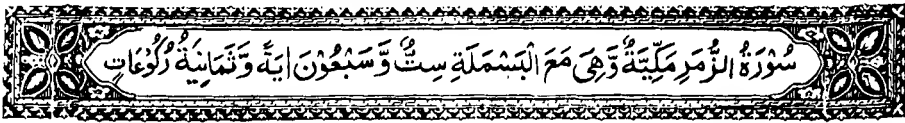
أَجْمَعِينَ ۝۴۵

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا

أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝۴۶

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝۴۷

وَلَتَعْلَمَنَّ بَنَاءُ بَعْدَ حِينٍ ۝۴۸



سورة زمر مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۷ آیتاں تے ۸ رکوعن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سنگٹے ڈیوٹن والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ② اے کتاب غالب تے ہوں سیانٹے خدا ولو لساٹی گہی ۷۔
- ۳۔ اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ③ بے شک اساں تیبڈو اے کتاب سچ نال لہائی ۷ تے توں اللہ دی عبادت کر تے اطاعت کول اوندے کیتے خالص کر۔
- ۴۔ اَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ④ سٹو خالص فرمانبرداری ہوندے کیتے ہے تے جیرھے اوندے سوا سنگٹی بنیدن تے اہن اساں انہیں دی عبادت این واسطے کریندے ہیں جو ساکول اللہ دے کولو کرڈیون بے شک اللہ انہیں دے درمیان فیصلہ کرڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندے پین بے شک اللہ کوڑے تے ہوں ناشکرے کول سدھا راہ نہیں ڈکھیندا۔
- ۵۔ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤ جے اللہ چاہے ما پتر بناوٹ تے جو اوں بنائے اوندے وچو جینکوں چاہے لاچوں گھنے با او تے پاکر اوہو اللہ ہکس تے غالب۔
- ۶۔ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ⑥ ۴۔ آسمانیں تے زمین کول برج نال پیدا کیتس رات کول ڈینہہ تے پا ڈیندے تے ڈینہہ کول رات تے سٹ ڈیندے تے سٹ تے چندر کول تانج کیتس سارے وقت مقرر تیں ہک

راہ تے چل دے پین سٹو او غالب تے ہوں
بخشن والا ۷۔

۷۔ اوں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے، دل
اوندے وچو اوندہ جوڑا بنائس تے تہاڑے کیتے
جانور بنائے بس جیرھے اٹھ جوڑن او تہاڑے سیرین
دے پیٹس وچ ہک پیدائش دے بعد پیدائش
دئا کے تہاکوں پیدا کیتس ترے اندھاریں وچ
اے اللہ تہاڑا رب ہوندی بادشاہی ۷ اوندے
سوا کوئی معبود نہیں تہاں کنتے پھیرے ویندے ۷
۸۔ جے تہاں انکار کریس تے بے شک اللہ تہاں
کنیں بے نیاز تے اپنے بندے کیتے کفر کوں
پسند نہیں کریندا تے جے تہاں شکر کروتے
اے اونکووں پسند تے کوئی بار چاؤں والا کہیں
پے دا بار نہ جیسی دل تہاں اپنے رب دو دوسو
تے او تہاکوں تہاڑے عملیں دا ڈسیسی، بیشک
اوسینے دیاں گالیں ہوں چاندے۔

۹۔ تے جیلے آسمان کوں ڈکھ پنچرے تے او اپنے رب
کوں اوندو جھکے ہوئیں سبب بندے دل جیلے
او اونکووں اپنی نعمت ڈے ڈیندے تے او جھل
ویندے جیندو او سبب پیا ہا ایں کنیں پہلے
تے خدا دے شریک بنا گھندے تاں جو او
اوندے رستے کنیں پیریں تھی ونجے توں اکھ
اپنے کفر نال تھوڑا فائدہ چا گھن بے شک توں دوزخ
والیں وچو ہوں۔

۱۰۔ یا جیرھا فرمانبردار رات کوں سجدے تے قیام
وچ گذریندے آخرت کنیں ڈر دے تے اپنے

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَلَاثِينَ أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ السُّلْكَ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَاَنَّى تُصْفَوْنَ ⑦

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمُ
الْكُفْرُ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑧

وَإِذَا مَنَّ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ ذَرْبِهِ مُبِينًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ⑨

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ۝
إِنَّمَا يُؤْتِي الصُّرُوفَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۝

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ۝

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۝

فَاعْبُدْهُ وَاصْنَتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّا الْخَيْرُ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۝

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا
إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبَشَرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝

رب دی رحمت دی امید رکھیںدے۔ توں آکھ
کیا جاٹنن والے تے نہ چاٹنن والے ہو جنیس
تھی سبگدن محض عقل والے نصیحت پکڑیندن۔

۱۱۔ توں آکھ اے میڈے مومن بندو اپنے
رب کنیں ڈرو، جیرے ایس دُنیا وچ چنگے کم
کرین انیس کیتے چنگا انجام تے اللہ دی
زمین کھلی ۝ تے صبر کرن وایں کوں انیس
دا اجرے حساب بڑتا ویسی۔

۱۲۔ توں آکھ میکوں حکم بڑتا گئے جو میں اللہ کیتے
فرمانبرداری خاص کر کے اوندی عبادت کراں۔

۱۳۔ تے میکوں حکم بڑتا گئے جو میں پہلا مسلمان بنان۔

۱۴۔ توں آکھ میں اپنے رب دے وڈے ڈینہ
دے عذاب کنیں بڑداں جے میں نافرمانی کراں تے۔

۱۵۔ توں آکھ میں اپنی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے
خاص کر کے اللہ دی عبادت کرینداں۔

۱۶۔ تساں اوندے سوا جنیدی چا ہو عبادت کردو
آکھ گھانا پاوٹن والے اوہن جنیں قیامت دے
ڈینہ آپ کوں تے گھر وایں کوں گھانا بڑتے
سٹو اے کھلا کھلا گھانا ۝۔

۱۷۔ انیس کیتے اتو کنیں بھا دے پھانوس ہوسن
تے یلوسن تلو کنیں پھانوس ہوسن یلوسن اللہ اپنے
بنیں کوں خوف بڑدیندے اے میڈے بندو
میں کنیں ڈرو۔

۱۸۔ تے جیرے شیطانیں دی عبادت کنیں پھدن
تے اللہ دو جھکدن انیس کیتے خوش خبری ۝
تے توں میڈے بنیں کوں خوش خبری بڑے۔

۱۹۔ او بندے جیسے گال سندن تے چنگی
گال دی پیروی کریندن ایسے لوکن جنیس کون
اللہ سدھا راہ بڑکھائے تے ایسے لوک یاسٹن۔
۲۰۔ کیا جنیدے اتے عذاب دی گال پوری
تھیوٹی کیا توں جیہا بھا وچ اونکوں پچا
سبکدیں۔

۲۱۔ تے جیسے اپنے رب کنیں بڑدن انہیں
کیتے چو بارے بن تے او مضبوط بٹے ہوئے
ہوسن انہیں دے تلے تھراں و ہندیاں ہوسن
اے اللہ دا وعدہ ۽ اللہ وعدہ خلاقی نہیں کریندا۔
۲۲۔ کیا تیں بڑٹھا نہیں جو بے شک اللہ آسمان
کنیں پاٹی لہائے تے زمین وچ چشتے بنا کے
چلائس دل اوندے نال مختلف رنگیں دیاں
فصلاں کڑھیندے ول اوپک ویندن توں
اونکوں پیلا بڑدیں دل اونکوں ککھڑے ککھڑے
کر بڑیندے بے شک ایندے وچ عقل والیں
کیتے نصیحت۔

۲۳۔ جیہا اپنے سینے کون اسلام کیتے کھول
بڑیندے تے او اپنے رب دلو نور تے ہے
اللہ دے ذکر کیتے تنگ تھیندن افسوس انہیں
دے دیں تے ایسے لوک کھلی گمراہی وچن۔
۲۴۔ اللہ سیس پھوں چنگی کتاب لہائی ۽
جیہا رلوڑ تے اوندے معنوں دی پھوں اعلیٰ
ہن جیسے اللہ کنیں بڑدن انہیں دی نوں
نوں ایں کنیں کمب دیندی ۽ ول انہیں دیاں
کھلوں کولیاں تھی ویندن تے دل وی اللہ

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأُولَاءُ ۝۱۹
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ أَفَأَنْتُمْ تُنْفَذُونَ
مَنْ فِي النَّارِ ۝۲۰

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ لَا يَمُرُّ مِنْ تَحْتِهَا إِلَّا نُورُهُ وَعَدَ
اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ۝۲۱

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنَابُغٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفًى ثُمَّ يَجْعَلُهُ
حُطَامًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝۲۲

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِّنْ رَبِّهِ قَوِيلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝۲۳

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مّتَابِرًا
تَتَجَلَّىٰ مِنْهُ جُلُودٌ لِّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ
اللَّهُ يَهْدِي بِهٖ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۝۲۴

دے ذکر کیتے نرم تھی ویندن اے
اللہ دی ہدایت جنیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے تے جنیکوں گمراہ آکھے اوندا کوئی
راہ بڑکھاوٹ والا نہیں۔

۲۵۔ جیرھا اپنے منہ کوں اولکا بنیدے
تاں جو قیامت دے ڈنہہ دے عذاب
کنیں پچے تے فالہیں کوں آکھیا ویسی جو کجھ
تساں کریندے ہا دے اوندا بدلہ چکھو۔
۲۶۔ انہیں کنیں پہلے لوکس وی جھٹلائے تے
انہیں تے اتھو کنیں عذاب آئے جتھو او
چاٹندے وی نہ ہن۔

۲۷۔ اللہ سیس انہیں کوں دنیاوی زندگی وچ
وی ذیل کیتا تے آخرت دا عذاب زیادہ
سخت ہے او چاٹندے ہون ہا۔

۲۸۔ تے اساں لوکس کیتے ایس قرآن وچ
ہر گال بیان کیتی ہا تاں جو اونہیں پکڑن۔
۲۹۔ عربی قرآن ایندے وچ کوئی ڈنگ نہیں
تاں جو او متقی بنن۔

۳۰۔ اللہ ہک آدمی دی مثال بیان کریندے
جیندے کئی مالک بن تے جیرھے آپت وچ اختلاف کرنین
ڈوہا اوہے جیندا مالک ہو آدمی دے کیا اے لہو ہیں
ہو جیس تھی سبگدن سب صفقاں اللہ کیتے
ہن اصل انہیں وچو ہوں سارے چاٹندے
نہیں۔

۳۱۔ بے شک نہیں مرٹے تے بے شک
او وی مرسن۔

اَفَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۱۵﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَّهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۶﴾

فَإَذَاهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
لَعَذَابُ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۱۸﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۱۹﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلُ الْاِحْدِ
لِلْآخَرِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

اِنَّكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿۲۱﴾

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣٢﴾
 ۳۲۔ ول تہاں قیامت دے ڈہنہہ اپٹے
 رب دے اگو اپٹے اعمال پیش کریو۔
 ۳۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون تھی سبگدے جیرھا اللہ
 تے کوڑ ہدے تے سچ کوں اپنے کو لو آؤں
 دے بعد جھٹلا دے، کیا کافریں دا مکاٹہ
 لکھریں ﴿٣٤﴾

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ اُولَٰئِكَ هُمُ
 الْمُتَّقُونَ ﴿٣٥﴾
 ۳۴۔ تے جیرھا سچ گھن آوے تے جیرھا اندی
 تصدیق کرے ایسے لوک متقی ہن۔
 ۳۵۔ انہیں کہتے انہیں دے رب کنیں او ہے
 جو او چا حن اے نیکی کرن والیں دا بدلہ ۴۔
 ۳۶۔ تاں جو اللہ سیس انہیں دے ہوں بُرے
 کم انہیں کنیں پریں کر ڈیوے تے جو او کر بندے ہن او ندا
 انہیں کوں سب کنیں چنگا بدلہ ڈیوے۔

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ وَيُخَوِّفُكَ بِالَّذِيْنَ
 مِنْ دُونِهٖ وَمَنْ يُّضِلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٧﴾
 ۳۷۔ کیا اللہ سیس اپنے بندے کیتے کافی نہیں
 تے او تیکوں اوندے سوا نہیں کنیں ڈریندن
 تے جینکوں اللہ گمراہ آکھتے او تیکوں سدھا راہ
 ڈکھالٹ والا کوئی نہیں۔

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ اَلَيْسَ
 اللّٰهُ بِعَزِيزٍ ذِيْ اِنْتِقَامٍ ﴿٣٨﴾
 ۳۸۔ تے جینکوں اللہ سدھا راہ ڈکھائے اوکوں
 گمراہ کوئی نہیں کر سبگدا، کیا اللہ غالب تے
 بدلہ گھنٹ والا نہیں۔

وَلَٰئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
 لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَا يَتَمَتَّعُوْنَ مِنْ دُوْنِ
 اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضَرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفٰتُ
 ضَرِّهٖ اَوْ اَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ
 قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٣٩﴾
 ۳۹۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیس کیں آسمان
 تے زمین کوں پیدا کیتے او ضرور آکھن
 اللہ سیس، توں آکھ تہاں ڈسو جینکوں تہاں
 اللہ دے سوا سڈر بندے ۴ جے اللہ
 میڈے کیتے نقصان دا ارادہ کرے کیا
 او اوندے ڈکھ کوں پریں کر ڈسین یا او رحمت پچارن دا

ارادہ کرے کیا او اوندی رحمت کوں روک
سبگدن توں آکھ اللہ میکوں کافی ۷ اوندے
اتے بھروسہ کرٹن واسے بھروسہ کریندن۔

۴۰۔ آکھ اے میڈی قوم اپنی اپنی جاتے
عمل کرو بے شک میں عمل کرینداں پیساں
تہا کوں جلدی پتہ بگ ولسی۔

۴۱۔ جو کیندے اتے عذاب اندر جیرھا
اونکوں ذلیل کر ڈیسی۔ تے کیندے اتے
بیشہ رہن والا عذاب لہندے۔

۴۲۔ بے شک اساں تیرے اتے لوکس
کیتے سچ نال کتاب لہائی ۷ تے جیرھا ہایت
پیندے اپنے فائدے کیتے پیندے تے جیرھا گمراہ
تھیندے اوندی محض ہونکوں نقصان
تھیندے توں انہیں دا وکیل نوہیں۔

۴۳۔ اللہ انسانیں کوں موت دے وقت
مریندے تے جیندی موت بہن آئی ہوندی اونکوں
مہال جیندے تے جیندی موت دا حکم جاری
تھی ویندے اونکوں روک گھندے تے
بڑو جی روح کوں ہک وقت مقرر کیتے دلا
پھیندے بے شک ایندے وچ سوچن
والی قوم کیتے نشانہن۔

۴۴۔ کیا انہیں اللہ دے سوا ہے سفارشی بٹا
رگدن توں آکھ بھانویں اوکسین شے دے
مالک نہ مہون تے انہیں کوں عقل نہ ہوسے۔
۴۵۔ توں آکھ سفارش دا سارا اختیار اللہ کوں ۷
آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوہیں دی ۷

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ اَعْمَلُ فَسَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ﴿۴۰﴾

اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَمَنْ
اِهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِا
وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۴۱﴾

اَللّٰهُ يَتَوَفّٰى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِىْ لَمْ تَكُنْ
فِيْ مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِىْ قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰى اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۲﴾

اَمْ اَتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاۗءَ قُلْ اَوْلٰٓؤُكَ اَوْ لَا
يَعْلَمُوْنَ شَيْۡئًا وَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۴۳﴾

قُلْ لِلّٰهِ الشُّفَاعَةُ جَمِيعًا اِلٰهُ مُلْكِ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۴۴﴾

ول تسان ہوندو ولاٹے ویسو۔

۳۶۔ تے جیلے اللہ دی توحید دا ذکر تھیندے
جیسے آخرت کوں نہیں میندے انہیں دے
دیس وچ نفرت تھی ویندی ء تے جیلے
اوندے سوا بتئیں دا ذکر کیتا ویندے ہوں
دلچھے او خوش تھی ویندن۔

۳۷۔ توں آکھ اے آسمانیں تے زمین کوں
پیدا کرن وائے غیب جانٹن وائے تے حاضر
کوئی توں بندیں دے درمیان جبرھی گالیں
وچ او اختلاف کریندن توں فیصلہ کرن والا
ہویں۔

۳۸۔ تے جے سب کچھ زمین وچ تے او ہوتا
بیا وی ظالمیں کیتے ہوئے تے او
قیامت دے ڈنہہ کوں بُرے عذاب کنیں
پچھ کیتے قدیر دے طور تے ڈے ڈیوں
تے انہیں کیتے اللہ دلو او ظاہر تھی ویسی جیندا
او گمان وی نہیں کریندے۔

۳۹۔ تے انہیں دے عیس دی برائی ظاہر
تھی ویسی تے جیسے عذاب تے او کھلے ہن
انہیں کوں او دلیٹ گھنسی۔

۵۰۔ تے جیلے انسان کوں ڈکھ پہنچدے او
سا کوں سڈیندے ول جیلے اساں او تکوں
اپنے ولو نعت ڈے ڈیندے ہی تے او اکھن
پئے ویندے، اے سب میگوں میرڈے
علم دی وجہ نال ملے اصل اے آزمائش
تے ہوں سارے ایتکوں چاٹدے نہیں۔

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرُوا الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۳۶﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳۷﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿۳۸﴾

وَبَدَأَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۳۹﴾

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَدِّئْهُ فَتْنَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۰﴾

قَدْ قَالَهُمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ ایسا گال انہیں کہیں پہلے لوگ دی آگھ
چکیں تے انہیں دے عمل دل وی انہیں
دے کم نہ آئے۔

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَهُمْ يُخْزَوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ انہیں دے بد عملیں انہیں کوں پکڑ
گدے تے میرے انہیں وچو ظالم ہوسن
انہیں کوں وی انہیں دے بد عمل پکڑ گھنسن
تے او ہرا نہ سگسن۔

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں بے شک اللہ کیس
جنیدے کیتے چاہندے رزق ددھیندے تے
تنگ کریدے بے شک ایندے دوح مومن
قوم کیتے نشانن۔

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ توں آگھ اے میرے بندو! جنہیں اپنی جانیں
تے ظلم کیتے اللہ دی رحمت کتیں نا امید نہ
تھیو بے شک اللہ سارے گناہ بخش دیندے
بے شک او ہوں بخش والا تے ہوں مہربان

وَإِنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمْ لَا تَنْصَرُوا ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے اپٹے رب دو جھکو تے اوندی
فرمانبرداری کرو، ایں کنیں پہلے جو تہاڑو عذاب
آونچے ول تہاڑی امداد نہ کیتی ویسی

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْثَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے تساں جو تہاڑو ہوں چنگی تعلیم لہائی
گئی ء تہاڑے رب ولو، اوندی پیروی کرو
ایں کیس پہلے جو تہاڑو ابھن گھت عذاب
آونچے تے تہا کوں پتہ وی نہ ہوئے۔

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنِي عَلَىٰ مَا قَرَّطْتُ فِي جَنْبِ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے کوئی آکھے ہائے انوس جو میں اللہ
دے حق دوح کمی کیتی تے میں شکریاں کریدا ہم۔

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ یا اے آکھے جے اللہ نے میکوں سدا
راہ ڈکھایا تے بے شک میں متقیں دچو تھی

ولساں۔

۵۹۔ یا اے اکھنے جیلے عذاب بڑیکھ جے
میں دل ونچ سگاں ہاتے میں نیکیں وچ رل
ونجاں ہا۔

۶۰۔ اے نہیں تھی سگدا تیردو ساڈی آیات
آئن تیں انہیں کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی
تے توں کافریں وچو ہانویں۔

۶۱۔ تے قیامت دے ڈینہ توں انہیں کوں
ڈیکھیں جنہیں اللہ تے کوڑ ماریا ہا انہیں دے
منہ کاسے ہوسن، کیا وڈائی کرن والیں دی رہن
دی جا دوزخ نہیں (جے)۔

۶۲۔ اللہ متیقں کوں کامیاب کر کے نجات
ڈیسی انہیں کوں برائی نہ پہنچی تے نہ ہی او
مونجے تھیں۔

۶۳۔ اللہ ہر شے دا پیدا کرن والا تے
او ہر شے تے مکران۔

۶۴۔ آسمانیں تے زمین دیاں کنجاں او تے
کہتے ہن تے جیرے ساڈی آیات دا انکار
کریندن اے گھانا پاوٹ والن۔

۶۵۔ توں آکھ (اے جاہلوں) کیا تساں میکوں
حکم ڈیندے ءو جو میں اللہ دے سوا کہیں ہے
دی عبادت کراں۔

۶۶۔ تیردو وحی کیتی گئی تے انہیں تے
دی جیرے تیں کنیں پہلے ہن جے تیں شرک
کیتا تے تیردے عمل ونچ دیسن تے توں ضرور
گھانا پاوٹ والیں وچو تھی ویس۔

أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۹﴾

بَلْ قَدْ جَاءَ نَكَالُيْ فَكَذَّبَتْ بِهَا وَاسْتَكْبَرَتْ
وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۶۰﴾

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُاْ عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمُ
مُصَوَّرَةٌ ۖ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۶۱﴾

وَيُنَادِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ لَا يَسْمَعُ
الشُّوْءَ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۶۳﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۶۴﴾

قُلْ أَغْفِرُ اللَّهُ تَاْمُرُوْنِيْ اَعْبُدُوْا اَيْهَا الْجَاهِلُوْنَ ﴿۶۵﴾

وَلَقَدْ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَالِى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ
اَسْرُكَتَ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِيْنَ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ توں اللہ دی عبادت کرتے شکر گزار بن۔
 ۶۸۔ انہیں اللہ دی جیویں حق ہا قدر نہیں کیتی تے
 زمین ساری دی ساری قیامت دے بڑیہ اندی
 مٹھ وچ تے آسمان اوندے سچے ہتھ وچ دہیٹے
 ہوئے ہوسن او پاک تے جو او شرک کریندن
 اوں کنیں ہوں اچا۔

۶۹۔ تے دھوتو دجایا ویسی تے جو کج آسمانیں تے
 زمین وچ بے ہوش تھی ویسی۔ سوائے اوندے
 جنہاں اللہ بچائے دل ڈوجھی دفعہ دھوتو دجایا
 ویسی تے او ہوں ویلھے کھڑے تھی کے ڈیکھن
 پٹے ویسن۔

۷۰۔ تے زمین اپٹے رب دے نور نال چمکی
 پٹی ہوسی تے کتاب رکھ ڈتی ویسی تے انہیں
 تے علم نہ کیتا ویسی۔

۷۱۔ تے ہر شخص کوں اوندے عملیں ڈاپورا پورا
 بدلہ ڈتا ویسی تے او چاڈے جو او کریندن۔

۷۲۔ تے کافریں کوں دوزخ دوکھا کر کے
 ہکلیا ویسی تے جیلھے او اوسن اوندے دروازے
 کھول ڈتے ویسن تے اوندے دروغے اکھسن
 کیا تہا ڈو تہا ڈے وچو رسول نہ آئے ہن جیسے
 تہا کوں تہا ڈے رب دیاں آیتاں سٹیندے ہن
 تے تہا کوں ایس بڑیہ دی ملاقات کنیں بڑیندے
 ہن انہیں آکھئے (ایویں تھیا ہا) تے اصل کافریں
 تے عذاب دی گال پوری تھیوٹی ہائی۔

۷۳۔ آکھیا ویسی تہاں دوزخ دے دروازے
 وچ پیہہ وچو تے ہک مدت تیں رہو تے

بَلِ اللَّهِ فَأَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٧﴾
 وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَنِينًا
 قَبَضَتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
 سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى
 فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٩﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَ
 جَاءَتْ بِالْأَنبِيَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
 يُظْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ
 أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

وَسَبِّحْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ رَمًا حَتَّىٰ إِذَا
 جَاءُوهَا فَتَبَحَثْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
 يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
 وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ
 حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٢﴾

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
 مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾

وڈائی کرٹن والیں دا لکائے ہوں میرا ۷۔

۷۴۔ تے متقیس کوں جنت دو کٹھا کر کے نیتا
ویسی تے جیلھے اوندے او اوسن اوندے دروازے
کھول ڈتے ویسین تے انہیں کوں اوندے
دروغے آکھسن تنہا ڈے اتے سلامتی ہوے
تساں ہوں چنگے کم کیتن ہن اوندے وچ ہمیشہ
کیتے پہم وچو۔

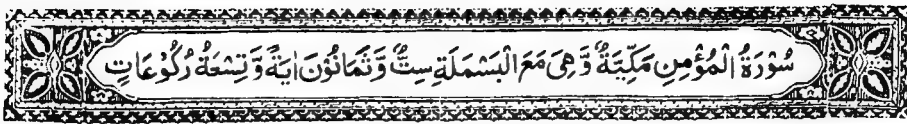
۷۵۔ تے او آکھسن ساریاں متقاں اللہ سیس
دیاٹن جیس ساڈے تال کیتا ہویا وعدہ پورا کیتے
تے ساکوں زمین دا وارث بٹاشی تے اساں
جنت وچ جتھاں چا ہوں رہسوں تے عمل کرٹن
والیں دا بدلہ ہوں چنگا ۷۔

۷۶۔ تے توں فرشتیں کوں ڈیکھیس او عرش
دے چودھا رگھرا پاتی کھڑے ہوسن او اپٹے
رب دی تعریف تے تسبیح کریندے پین تے
انہیں دے درمیان سچا فیصلہ کر ڈتا ویسی تے
آکھیا ویسی ساریاں سچیاں متقاں اللہ کیتے
ہن جیرا رب العالمین۔

وَسَيَقُ الّٰذِيْنَ اٰتَقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۝
حَتّٰٓ اِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خٰلِدِيْنَ ۝۷۴

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَاَوْزَنَّا
الْاَرْضَ نَنْبَوُا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ فَنِعْمَ
اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝۷۵

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ يَنْبَغُهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۷۶



سورة مومن مکی ۷۷ سے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۴ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تال نال جیرھا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
بن جنگے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔
۲۔ ہوں تعریف والا تے بزرگی والا۔
۳۔ اے کتاب غالب تے ہوں چاٹن واسے
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ②
اللہ ولو لہائی گئی۔
۴۔ گناہ کون بخش والا تے توبہ قبول کرن والا
غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ
سخت عذاب ڈیوٹ والا تے احسان کرن والا
الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوہیں دوول دجئے۔
إِلَهُهُ الْمَصِيرُ ③
۵۔ اللہ دی آیات دے بارے وچ مض
مَا يُكَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ
کافر بحث کریندن تے تیکوں انہیں دا مختلف
كَفَرُوا فَلَا يَغْزِيكَ تَقْلِبُهُمْ فِي
ملکیں وچ پھرٹ دکھا نہ ڈیوے۔
الْبِلَادِ ④
۶۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم تے انہیں
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ
دے بعد کئی لوہیں جھٹلائے تے ہر قوم
وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا
اپنے رسول کیتے اے ارادہ کیتے جو اونکوں
بِالْبَاطِلِ يُرِيدُ جُصُوعًا بِهِ الْحَقِّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ
پکڑن تے کوڑیں دیلیں نال بحث شروع کر
كَانَ عِقَابٌ ⑤
ڈتی تال جو اوندے تال وچ کون مٹا ڈیون
میں انہیں کون پکڑ گدھا تے میڈا عذاب
کینجا ہا۔
۷۔ تے ایویں تیڈے رب دا فیصلہ کافی تے پورا
وَكُنْ لَكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
تھی گیا بے شک او دوزخی ہن۔
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑥
۸۔ جیرے عرش کون چاتی کھڑن تے جیرے
الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
اوندے چودھارو ہن او اپنے رب دی تعریف
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
تَعْلَمُ إِنَّهُمْ عَمَلًا أَلِيمًا ⑦

اٰمَنُوْا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝

نال پاکیزگی بیان کریندن تے اوندے اتے
ایمان انیندن تے مونیں کیتے بخشش منگدن
اے ساڈے رب تیں اپنی رحمت نال ہر شے
کوں تے علم نال گھریا ہوئے، توبہ کرن والیں
تے اپٹے رستے تے چلن والیں کون بخش
ڈے تے انہیں کوں دوزخ دے عذاب
کنیں بچا۔

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

۹۔ اے ساڈے رب تے انہیں کوں ہمیشہ
دی جنت وچ داخل کر جیندائیں انہیں نال
وعدہ کیتے تے انہیں دے پیو ڈالویں تے
بیویں تے اولاد وچو جیرے نیک کم کرن انہیں
کوں دی بے شک توں غالب تے وڈا سیانا
ہویں۔

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝

۱۰۔ تے انہیں کوں بچا تکلیفیں کنیں تے جنیکوں توں
اون ڈنہہ تکلیفیں کنیں پچیس تیں اوندے اتے
رحم کیتے تے اے وڈی کامیابی ۶۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَّذِرُوْنَ لَعْنَتِ اللّٰهِ اَكْبَرُ
مِنْ مَّقْتُلِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ
فَتُكْفَرُوْنَ ۝

۱۱۔ بے شک او لوک جیرے کافرن انہیں
کوں آکھیا ویسی جو اللہ دی ناراضگی تہاڑی اپنی
ناراضگی کنیں زیادہ سخت جیلے تہا کوں ایمان دے
سڈیا ویندا ہا تہاں اوندل انکار کریندے ہاؤئے۔

قَالُوْا رَبَّنَا اٰمَنَّا اَفْتِنِيْنِ وَاحْيِنَّا اِنَّنَا
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ
سَبِيْلٍ ۝

۱۲۔ انہیں آکھے اے ساڈے رب تیں ساکوں
ڈو دفعہ ماریے تے ڈو دفعہ جیندا کیتے
اساں اپٹے گناہیں دا اقرار کریندے ہیں تے
کیا ہن کوئی نکاح دا رستہ ہے۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْنٰمْ
وَاِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوْا ۚ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ

۱۳۔ اے ایں گالوں ۶ جو بے شک جڈاں
کلبے اللہ کوں سڈیا ویندا ہا تہاں

النَّكِيرِ ۱۷

انکار کریندے ہاوے جے اوندے نال کوئی
شریک بنایا دینے ماتے من گھندے ہاوے تے
حکومت اچی شان واسے تے وڑے اللہ
دی ۶۔

۱۴۔ او تہا کوں اپنے نشان ڈکھیندے تے
تہا ڈے کیتے آسمان کنیں رزق لیندے تے
نصیت اوہو حاصل کریندے جیرھا اللہ دھکے
۱۵۔ تہاں اللہ کیتے اطاعت خالص کریندے ہوئیں
اونکوں سبھو بھانویں کافر ناپسند کرن۔

۱۶۔ اہل بندتے آپے رتبے والا دے عرش دا
مالک اپنے حکم نال اپنے بندیں وچو
جیندے اتے چاہندے کلام لیندے تاں جو او
ملاقات دے ڈینہ کنیں ڈراوے۔

۱۷۔ جہاں او سارے خدا دے اگو حاضر تھین
انہیں وچو کوئی شے اللہ تے لگی ہوئی نہ ہوسی اوں
ڈینہ بادشاہی کیندی ہوسی، محض اللہ دی جیرھا
کلبا تے غالب۔

۱۸۔ اوں ڈینہ ہر شخص کوں جو او کر لسی اوند
بدلہ لسی تے اوں ڈینہ ظلم نہ کیتا دیسی بیشک
اللہ جلدی حساب گھنن والا ۷۔

۱۹۔ تے توں انہیں کوں اصلو کوہو آئے ڈینہ دے
عذاب کنیں ڈرا، جیلھے دل غم نال بھرے ہوئے
ترگٹ نیں آویں تے ظالمیں دا نہ کوئی سنگتی
ہوسی تے نہ ایجا سفارشی، جیندی گال منی
ونجے۔

۲۰۔ او اکھیں دی خیانت کوں تے جو دل

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَرْزُقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ۝

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ۝

رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ۝

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لِّلَّهِ الْيَوْمَ إِلَٰهٌ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاقِ كَظَمِينَ هَٰ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ
وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ۝

يَعْلَمُ خَائِبَةَ الْآعِينَ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝

لیکندن اوکوں چاٹدے۔

۲۱۔ اللہ سیس حتی نال فیصلہ کر لیسے تے جنہیں کوں او اللہ دے سوا سبزیدن او اصلو فیصلہ نہیں کر سگدے بے شک اللہ پہوں سٹن والا تے ڈیکھن والا ۷۔

۲۲۔ کیا انہیں زمین وچ سفر نہیں کیتا ڈیکھن باجو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا کیا انجام تھے او انہیں کنیں طاقت وچ ودھ ہن تے علم تے فن وچ وی ودھ ہن، اللہ سیس انہیں کوں گناہیں دی وجہ نال پکڑ گدے تے اللہ کنیں انہیں کوں بچاؤ والا کوئی نہ ہا۔

۲۳۔ اے ایں واسطے ہا جو بے شک انہیں دو انہیں دے رسول اندے ہن نشان گھن کے تے او انکار کریندے ہن، اللہ انہیں کوں پکڑ گدے بے شک او زور آلا، طاقت دے تے سخت عذاب ڈیوٹ والا ۷۔

۲۴۔ تے اساں موٹے کوں اپٹے نشانیں نال تے کھلی دیس نال پٹھے۔

۲۵۔ فرعون تے ہامان تے قارون دو پٹھے سے انہیں آکھے اے شخص دوکھا ڈیوٹ والا تے دڈا کوڑا ۷۔

۲۶۔ جلیے او انہیں دو ساڈے دلو حق گھن کے آئے انہیں آکھے جیرے نوکیں انہیں کوں من گدے انہیں دے پتہ کوں مارو تے تربیتیں کوں جنیدا رکھو تے کافریں

وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ لِشَيْءٍ اِنْ اِلَّا اللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ ﴿۲۱﴾

اَدَلَمْ يَسِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَنَارًا فِي الْاَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْرِهِمْ وَاَمَّا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاَقٍ ﴿۲۲﴾

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَلَمْ يَأْمَنُوْا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِآيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۴﴾

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا اِنَّا لَنَرٰكَ كَاذِبًا ﴿۲۵﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا اقْتُلُوْا اَنْبِيَاۡءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ ذٰلِكَ مَكِيْدُ الْكَافِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿۲۶﴾

دی تدبیر پھٹی پندی ۶۔

۲۷۔ تے فرعون آکھئے میکوں چھوڑ دیو میں
موسیٰ کوں قتل کراں او اپٹے رب کوں سبڑے
بے شک میں ڈرداں جو اے تہاڑے
دین کوں دانا نہ ڈیوے یا ملک وچ فساد
ظاہر کرے۔

۲۸۔ تے موسیٰ آکھیا میں اپٹے رب تے
تہاڑے رب دی پناہ منگداں، ہر دڈائی کرن
دائے کنیں جیرھا حساب دے ڈینہر کوں
نہیں منیدا۔

۲۹۔ فرعون دی ال وچو بکھ مومن مرد چرھا
اپنا ایمان لکائی کھڑا ہا، آکھئے کیا تہاں لوں
آدی کوں مریندے جو جیرھا محض اے
آہدے جو میڈا رب اللہ تے تہاڑو
کھلے دلائل گھن کے آٹے تہاڑے رب
دلو تے بے او کوڑا تے اوندا کوڑاؤ
اُتے پوسی تے بے او سچا تے دل،
تہاں کوں جیرھی بگالیں دا او وعدہ کریندے
اوندے وچو کج ضرور پہنچسی بے شک اللہ
حد کنیں ددھن دایے تے ہوں کوڑے
کوں سدا راہ نہیں ڈکھیندا۔

۳۰۔ اے میڈی قوم آج تہاڑی حکومت
تے تہاں ملک تے غالب ہوتے بے
اللہ دلو ساڑے اتے عذاب آونچے
تے ساڑی کون امداد کریسی، فرعون
آکھئے میں تہاں کوں محض او ڈینداں جیرھا میکوں

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ
فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
اتَّقُوا اللَّهَ أَجْمَعُونَ إِنَّ يَقُولُ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ۝

يَقُومُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْنَا فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝

درست بڑسے تے تہا کوں محض ہدایت
دی راہ بڑکھینداں ۔

۳۱۔ تے جیرھا منہی کھڑا ہاوتا کھئے اے
میٹھی قوم بے شک میں تہا بڑے اُتے
اوہو جس عذاب کنیں بڑرداں جیرھا پہلی
قومیں تے آیا ہا ۔

۳۲۔ نوح تے عاد تے ثمود دی قوم آلی کار
تے جیرھے انہیں دے بعد ہن تے اللہ سیس
اپٹے بندیں تے اصلو فلم نہیں کرنا چاہندا ۔
۳۳۔ تے اے میٹھی قوم بے شک میں
تہا بڑے اُتے اوں بڑنہ کنیں بڑرداں جڑاں
لوک ہک بڑوجھ کوں امداد کیتے سڈین ۔
۳۴۔ جڑاں تہاں کنڈ ولا کے پھر سو تہا بڑے
کیتے اللہ کنیں کوئی بچاؤن والا نہ ہوسی تے
جینکوں اللہ گمراہ آکھئے اودا کوئی سدھا راہ
بڑکھاؤن والا نہیں ۔

۳۵۔ تے تہا بڑو ایس کنیں پہلے یوسف آئے
کھلے دلائل گھن کے تے تہاں جو او گھن کے
آئے اوندے متعلق شک ہی کریندے رہ
گئے اُتے جیلھے او فوت تھی گئے تہاں
آکھئے ایندے بعد اللہ سیس ہن ہیا کوئی
رسول اصلو نہ پٹھسی ۔ ایویں اللہ سیس حد
کنیں ودھن والے تے شک کرن والے کوں
گمراہ کریندے ۔

۳۶۔ جیرے اللہ دی آیات دے متعلق بغیر
کہیں دلیل جیرھی انہیں دو آئی ہوئے

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ قَوْلَ
يَوْمِ الْاِخْزَابِ ۝

مِثْلَ دَآبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ۝

وَيَقَوْمِ اِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ فَمَا
زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَن نَّبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ۝

إِلَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ
كَبْرًا مَقْشَا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَرٍ جَبَّارٍ ﴿۳۷﴾

بحث کریندن ، اے اللہ دے نزدیک
تے مومنین دے نزدیک ہوں بُری گال
ایویں اللہ ہر آکرٹ باز تے جابر دے
دل تے مہر لا ڈیندے۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي
أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے فرعون آکھئے اے حامان میڈے
کیتے کہ محل بٹوا۔ تھی سبگدے جوئیں انہیں
راہیں تے وچ پڑاں۔

أَسْبَابَ السُّلُوبِ فَأَظْلَعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي
لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا ۖ وَكَذَلِكَ دُفِنَ فِرْعَوْنُ سَوْعِلَهُ
وَصَدَّ عَنِ التَّيْنِيلِ ۖ وَكَأَيُّدُ فِرْعَوْنِ إِلَّا فِي
تَبَابٍ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ جیرھے آسمان دے رستے ہن تے
ایویں میگوں موسیٰ دے خدا دا پتہ لک
ونچے تے میں بے شک اینکوں کوڑا
سمجھینداں تے ایویں فرعون کیتے اوندے
بے پل سوئے کر کے ڈکھائے گیئیں تے سہ
کنیں روکیا گئے تے فرعون دی تدبیر تے
محض ناکام تھیوٹ والی ہائی۔

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعُونَ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ
الرَّشَادِ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ تے جس نبیا ہا اوں آکھئے اے
میڈی قوم میڈی پیروی کرو۔ میں تمکوں
ہدایت دا رستہ ڈکھایاں۔

يَقُومُ إِنشَاءً هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۚ وَإِنَّ الْآخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ اے میڈی قوم میں دنیاوی زندگی
تے محض تھوڑا فائدہ ہے تے بے شک
آخرت اصل پکا گھر۔

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی اونکوں محض
اوہوتلی سزا ملیسی تے جیرھا چنگا کم کریسی
بھانویں او جُوان ہوئے یا ترممت تے
ہوئے مومن ایہھے لوکن جیرھے جنت
وچ پھسن تے انہیں کوں بے حساب
رزق ڈتا ویسی۔

وَيَقُولُ مَا لِيَ اَدْعُوْكُمْ اِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُوْنِىَ
إِلَى النَّارِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اے میڈری قوم میکوں کیا فائدہ
میں تہا کوں نجات دو سبڈینداں تے تہاں
میکوں دوزخ دو سبڈیندے ء۔

تَدْعُوْنِىَ لِاَكْفَرُ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهِ
مَا لَيْسَ لِىْ بِهِ عِلْمٌ ذَا اَنَا اَدْعُوْكُمْ
إِلَى الْعَذَابِ الْغَفَّارِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تہاں میکوں سبڈیندے ء جو میں اللہ
دا انکار کراں تے اوندے نال شریک بناواں
جیندا میکوں پتہ وی کا ء نیس تے میں تہا کوں
غالبتہ ہنوں بخشش واسے خدا دو سبڈینداں۔

لَا جَرَمَ اَنَّا تَدْعُوْنِىَ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِى
الدُّنْيَا وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنْ مَّرَدُّنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنْ
النُّسْرَ فِىْنْهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک تہاں میکوں اوندے
واسطے سبڈیندے ء جیندے کیتے دُنیا
وچ تے آخرت وچ کوئی سبڈا کوئی نہیں
تے بے شک اساں اللہ دو ولٹے تے
حد کنیں ودھن واسے بے شک دوزخی ہن۔

فَسَتَدْعُوْنَ مَا قَوْلُ لَكُمْ وَاَفِىْضُ اَمْرِىْ اِلَى
اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌ بِالْعٰبَادِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ جو میں تہا کوں آہا پیاں اونکوں تہاں ضرور
یا دکرےسو تے میں اپنا معاملہ اللہ دے سپرد
کرینداں بے شک اللہ اپنے بندیں کوں بھول
ڈیکھن والا ء۔

فَوَقَّعَهُ اللّٰهُ سَحَابٍ مِّمَّا مَكَرُوْا وَحَاقَ بِالْاِلٰهِ فِرْعَوْنُ
سُوْرَ الْعَذَابِ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اللہ سیس اونکوں انہیں دی تدبیریں
دے نقصان کنیں بجا گدھاتے ال فرعون کوں
بُڑے عذاب نے چودھارو دلیٹ گدیے۔

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ اَدْخِلُوْا آلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ
الْعَذَابِ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ او بھاء رات ڈینہ او جیندے اگوپش
کیتے دیندن تے جڈاں مقرر وقت اوسى
(فرشتیں کوں آکھیا ویسی) ال فرعون کوں سخت
عذاب وچ سٹو۔

وَإِذْ يَتَخَفَوْنَ فِى النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰۤءُ الَّذِيْنَ
اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فُهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ
عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے دوزخ وچ وی تبت وچ بحث کرےن تے
کمزور لوک وڈے لوکیں کوں آکھسن بیشک
اساں تے تہا ڈے پھو ٹردے ہاے کیا

تساں ساکوں بھا دے عذاب دے تھوڑے
جس جسے کنیں بچا سگدے ء۔

۴۹۔ وڈے لوک آکھن اساں سارے عذاب
فتح ہیں۔ بے شک اللہ نے بندیں وچ فیصلہ
کر ڈتے۔

۵۰۔ تے جیرے دوزخ وچ ہوسن او دوزخ
دے دروغیں کوں آکھن اپنے رب کوں سڈو
اساں کنیں کج وقت کیتے تے عذاب گھٹا دے۔

۵۱۔ او آکھن کیا تہاڈو تہاڈے رسول کھلے
دلائل گمن کے نہ آئے ہن۔ او آکھن ہا آئے
ہن او آکھن ہن سڈو تے کافرین دی دعا
تے محض وخبجن والی ء۔

۵۲۔ بے شک اساں اپنے رسولیں دے مونیں
دی مدد کریندے ہیں ایس دُنیا وچ وی تے
جڈاں گواہ کھڑے تھین (اوس دیکھے وی)۔

۵۳۔ جڈاں ظالمیں کوں انہیں دے عذرائے
نہ ڈلسن تے انہیں تے لعنت ہوسی، تے
انہیں کیتے ہوں بُرا گھر۔

۵۴۔ تے اساں موسیٰ کوں ہدایت ڈتی ہائی تنبی اسرائیل
کوں کتاب دا وارث بنایا ہا۔

۵۵۔ جیرھی سیٹھے کیتے ہدایت تے نصیحت ہائی۔

۵۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء
تے اپنے گناہ دی معافی منگ تے رات
ڈنینہ اپنے رب دی تعریف تے تسبیح کر۔

۵۷۔ بے شک جیرے بغیر دلیل دے جیرھی
انہیں دو آئی ہوئے اللہ دی آیات وچ

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿۴۹﴾

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِهِمْ اَدْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿۵۰﴾

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنَّا نَسُودُكُمْ رَسُولًا مِّنْ قَبْلِهِ
بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا مَا دُعُوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ ﴿۵۱﴾

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿۵۲﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۵۳﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوَدَدْنَا بِرَنِّي
إِسْرَآءِيلَ الْكِتَابَ ﴿۵۴﴾

هُدًى وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۵۵﴾
فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿۵۶﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَعْرِضُونَ
أَتَهُمْ أَن فِي ضُلُوبِهِمْ إِلَٰهًا كَبُرَ قَاهُمْ بِهِ الْغِيَّةُ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۵۷﴾

بحث کریندن انہیں دے دیں وچ محض
وڈائی ۵۷۔ بے نیں اوچھ نہیں سبگے تو
اللہ کنیں آم شام شک بے شک او ہوں
سٹرن والا تے ڈیکھن والا ۵۷۔

لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ آسمانیں تے زمین دا بناوٹ انسان دے
پیدا کرن کنیں زیادہ وڈا کم تے ہوں
سارے لوک چاندے نہیں۔

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرَةُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ اندے تے سو جا کے ہکو جیس نہیں تھی
سبگے تے نہ مومن تے نیک عمل کرن والے
تے گناہ گار یک تھی سبگن تہاں اصلو نصیحت نوے
حاصل کریندے۔

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنْ أَكْثَرُ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ بے شک تباہی دی گھڑی آون والی ۵۷
اندے آون وچ کوئی شک نہیں تے ہوں
سارے لوک اے منیندے نیں۔

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَٰخِرِينَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے تہاڈا رب آہدے تہاں میکوں
سڈو میں تہاڈی دعا سٹاں، بیشک
جیرے میڈی عبادت کیتے اکڑیندن او ذلیل
تھی کے دوزخ وچ پھسن۔

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَلَائِلَ لِتَسْكُنُوا فِيهَا وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ اللہ اوہو ۵۷ جس تہاڈے کیتے رات
ایں واسطے بٹائی تاں جو تہاں اندے وچ
آرام کرو تے ڈینہ کوں سو جا کھا بٹاں بے شک
اللہ لوکس تے ہوں فضل کرن والا ۵۷ تے اصل
ہوں سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ خَالِي كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُبَاقِي
فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اے اللہ تہاڈا رب ہر شے دا پیدا کرن والا
اندے سوا کوئی معبود نہیں تے تہاں کتے پھرائے
ویندے ۵۷۔

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا يُبَايِعُوا اللَّهَ
بِخُدَاوَةٍ ۝۱۳

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝۱۴

۴۳۔ ایویں جیرے نوک اللہ دی آیات دا انکار
کریندن پھیرے دیندن۔

۴۵۔ اللہ اوہے جیس تہاڑے کیتے زمین کوں
رہن دی جاوے آسمان کوں چھت بناکھتے
تہا کوں طاقان بخش سی تے انہیں کوں ہوں
مضبوط بناکھتے تے تہا کوں پاک رزق دتے
اے تہاڑا رب اللہ تے اللہ رب العالمین
ہوں بابرکت۔

۴۶۔ اوزندہ ۷۰ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اپنی
فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کریندے ہوں
اونکوں سبھو ساریاں مفتاں اللہ رب العالمین
کیتے ہن۔

۴۷۔ توں آکھ بے شک میکوں ہکلیا گئے جو میں
اللہ دے سوا جنیکوں تہاں معبود بنیدے ۷۰ انہیں
دی عبادت کراں تے میں بے رب ولو کھلیاں
دلیلاں آگین تے میکوں حکم دتا گئے جو میں
رب العالمین دی فرمانبرداری کراں۔

۴۸۔ اوہو ۷۰ جیس تہا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول
نطفے کنیں تے ول تو تھڑے کنیں تے ول تہا کوں
پال بٹا کے کدھیندے ول تاں جو تہاں اپنی
جوائی کوں پہنچو تے ول تاں جو تہاں پڑھے تھی
ونجو تے کجھ ایں کنیں پہلے دی مار دتے دیندن
تے تاں جو تہاں مقرر مدت تیں پہنچ ونجو تے
تاں جو تہاں عقل پکڑو۔

۴۹۔ اوہو ۷۰ جیرا زندہ کریندے تے مریندے
تے جیلے کیں گال دا فیصلہ کریندے محض اونکوں

هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الْدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۵

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُفَوِّتُ
أَنْ أَسْلِمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۶

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشَدَّ كُمْ ثُمَّ لِيَكُونُوا شِيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلِ وَلِيَتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝۱۷

هُوَ الَّذِي يُنْجِي وَ يُنَبِّئُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝۱۸

اے آہدے تھی و نہج اوستی دیندی ہے۔

۷۰۔ کیا تیس انیس کون نہیں ڈٹھا جیسے اللہ
دی آیات دے متعلق بحث کریندے رہ ویندن
ادکتے پھیریئے ویندن۔

۷۱۔ جیسے کتاب کون جھٹلیندن تے اونکوں
وی جو اسان رسولیں کون ڈے کے پھیندے
ہیں انہیں کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

۷۲۔ تے جیلے انہیں دی گردنیں وچ طوق ہون
تے زنجیراں ہون تے اد گھیلے ویسن۔

۷۳۔ تے پانی وچ تے دل بھا وچ سٹ پڑتے
ویسن۔

۷۴۔ دل انہیں کون آکھیا ویسی اد کھانن جنیں کون
تساں شریک بنیدے ہادے۔

۷۵۔ اللہ دے سوا انہیں آکھے اے اسان
کنیں ونجیج گیئیں اصل اسان این کنیں پہلے کیس
کون مہود نہ بنیدے ہاے ایویں اللہ
کافریں کون گمراہ کریندے۔

۷۶۔ اے گال جنیدے کیتے تساں زمین
وچ تاحق خوشیاں منیندے ہاوے تے
تساں اکڑیندے ہاوے۔

۷۷۔ دوزخ دے دروازیں وچ لکھ
عرصے کیتے پہہ ونجوتے اکڑیجن والیں
دا لکھانہ ہوں بُرا ہے۔

۷۸۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ
سچا ہے تے جے اسان تیکوں بعض گالیں
جنیں دا انہیں نال وعدہ کیتے ڈکھا دیوں

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجَادُلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْتَ
يُصْرَفُونَ ﴿٧٠﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

إِذِ الْأَغْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمُ السَّلِيلُ يُنْفِخُونَ ﴿٧٢﴾

فِي الْحَصِيرَةِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ
نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ
الْكَاذِبِينَ ﴿٧٥﴾

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٦﴾

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ
مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَأَمَّا
رَبُّنَا الَّذِي أَلْزَمَهُمْ بَعَثَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ
تَوَفِّيَنَّا ۖ فَآلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٨﴾

یا تیکوں وفات ہڑے ہڑیوں (کوئی گال نہیں)
انہیں ساڑو ولٹے۔

۷۹۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی رسول
پٹھیں انہیں وچو کجھ دا اساں ذکر کیتے تے
کجھ ایجھے ہن جنیں دا اساں تیر ہڑے اتے
ذکر نہیں کیتا تے رسول دی اے شان
نہیں جو اللہ دی اجازت دے بغیر کوئی
آیت گھن آون تے جیلہ اللہ دا حکم
آویندے تے سچا فیصلہ کر ہڑا ویندے
تے کوڑے گھاٹے وچ پندن۔

۸۰۔ اللہ اوہے جس تہا ہڑے کیتے جانور
بٹائن تال جو تساں انہیں وچو بعض تے
سواری کرو تے بعض دا گوشت کھاؤ۔

۸۱۔ تے تہا ہڑے کیتے انہیں وچ نفع
ہن تال جو تساں اپٹے سینیں دیاں خواہشاں
پوریاں کر گھنوتے تہا کوں جانوریں تیں تے
پیڑیں تے سوار کیتا ویندے۔

۸۲۔ تے اتہا کوں اپٹے نشان ڈکھیندے
تے تساں اللہ دی کیرھی آیت دا انکار
کر لیسو۔

۸۳۔ کیا او زمین وچ نہیں پھرے جیکھن
ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تہا
ہا او گھٹری وچ دی تے طاقت وچ
دی تے علم تے فن وچ دی انہیں کنیں
ودھ ہن انہیں دے عمل انہیں کوں کوئی
فائدہ نہیں ہڑتا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
لِرُسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ ﴿٧٩﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوهَا وَفِيهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا
حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفَلَاحِ تَحْسِلُونَ ﴿٨١﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَةِ اللَّهِ
تُنْكِرُونَ ﴿٨٢﴾

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ فَاكَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالنَّبِيِّتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَلُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۵۷﴾

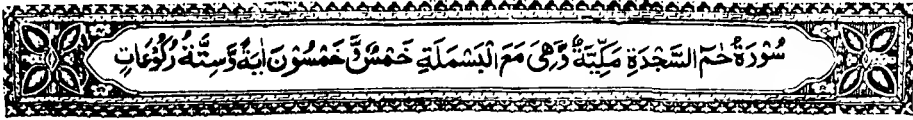
۸۴۔ جیلے انہیں دے رسول انہیں دو کھلے
دلائل گھن کے آئیں، انہیں کنیں جیرھا تھوڑا
جیسا علم ہا اوندے اُتے اکڑتیج گئے
ہن تے جیرھ عذاب تے او کھلے
ہن ہوں عذاب انہیں کوں ولپیٹ گئے۔

فَلَمَّا رَأَوْا بَاسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿۵۸﴾

۸۵۔ جیلے انہیں ساڈا عذاب بڑھے اکھنیں
اساں کہ اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے
جیرھا شرک اساں کریندے ہا سے اوند
انکار کریندے ہیں۔

فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسَنَا
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۚ وَخَسِرَ
هُنَاكَ الْكَافِرُونَ ﴿۵۹﴾

۸۶۔ جیلے انہیں ساڈے عذاب کوں بڑھے اوں
ویلے دے ایمان انہیں کوں کوئی فائدہ
نہیں پچایا۔ اے اللہ دی سنت جیرھی
اوندے بندیں کیتے ہمیشہ کنیں چلدی
اندی تے کافر گھاٹا پاوٹ والہن۔



سورة حم سجدہ مکی عتے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا
بن سنگے ڈیوٹ والا تے دل دل دم کرن
والا ۷۔
- حَمَّ ②
- ۲۔ تعریف والا تے بزرگ خدا ۷۔
- تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
- ۳۔ بن سنگے ڈیوٹ والے تے ہوں مہربان
خدا نے اے کتاب لہائی ۷۔
- كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④
- ۴۔ اے کتاب جندی آیات کھول کھول کے
بیان کیتاں گیٹن قرآن عربی وچ جاتن والی
قوم کیتے ہے۔
- يَشِيرُ أَوْ نَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ⑤
- ۵۔ خوش خبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا ۷
انہیں وچو ہوں ساریں منہ پھیر گدھے
تے او سُنْدے نہیں۔
- وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ اَكْثَةِ مِثًا
نَدْعُوْنَا اِلَيْهِ وَ فِيْ اُذَانِنَا وَقْرٌ
وَمِنْ بَيْنِنَا وَ بَيْنَكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ اِنَّا عَمِلُوْنَا ⑥
- ۶۔ تے آکھئے نیں ساڈے دل پردے وچن
جیندو تساں ساکوں سبندے عتے ساڈے
کنیں تے بار تے ساڈے تے تیرے وچ
پردہ ۷، توں عمل کر اسل دی عمل کریندے پئے
ہیں۔
- قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَى اِلَى اَنَّا لَهْمُ
اِلَهٍ وَاحِدٌ فَاَسْتَقِيمُوْا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِيْنَ ⑦
- ۷۔ توں آکھ میں تے محض تہاڈے آلی کار بشر
ہاں میڈو وحی کیتی دیندی ۷ جو تہاڈا
معبود کہو ۷ اوندے کیتے چمے رہوتے
اوں کنیں بخشش منگو تے مشرک کیتے مذاب
۸۔ جیرے زکاۃ نہیں جیندے تے او
- الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ⑧

آخرت دا وی انکار کریندن۔

۹۔ بے شک جیسے مومن تے نیک و عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیون والا اجر۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۙ

۱۰۔ توں آکھ کیا تساں اوںدا انکار کریندے جیسے جڑوڑ نہہ وچ زمین کوں پیدا کیتے تے اوںدے شریک بنیندے۔ اے رب العالمین۔

قُلْ أَيْتُكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَٰلِكَ سَرَبُ الْعَالَمِينَ ۙ

۱۱۔ تے اوں زمین وچ اوںدے اُتے پھاڑ بنائسی تے انہیں وچ برکت رکھی اس تے انہیں کیتے زمین وچ کھاوڑ پیوڑ دا سامان اندازے نال پیدا کر ڈتس۔ اے چار وقتیں وچ کیتس۔ اے پچھن والیں کیتے برابر۔

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ يَلِينٌ ۙ

۱۲۔ ول اوں آسمان دو توجہ کیتی اوںدھوں ہا اوںکوں آکھئے سی تے زمین کوں وی تساں جڑوڑیں خوشی نال یا مجبوری نال میسڈی فرمانبرداری کرو۔ انہیں آکھئے اسان فرمانبردار بن کے آگئے ہیں۔

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَآئِعِينَ ۙ

۱۳۔ ول انہیں کوں جڑوڑ نہیں وچ سرت آسمان بنا ڈتسی۔ تے ہر آسمان کوں اوندی طاقت جڑے جڑتی اس۔ تے دُنیا دے آسمان کوں اسان روشنی نال سوٹھا بٹائے تے اوںدے وچ حفاظت دے سامان وی بٹائے۔ تے اے غالب تے چاٹن والے خدا دی تقدیر۔

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَلَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۖ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۙ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صُِعْقَةً مِمَّنْ
صُِعْقَةً عَادٍ وَنُودٍ ۝۱۳

۱۳۔ تے جے او منہ پھیر گھنن، توں آکھیں
تساں کوں اوں عذاب کیں ڈرلے جیرھا عاد
تے خمود دے عذاب آلی کار۔

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝۱۴

۱۴۔ جیلھے انہیں دو انہیں دے آگودی
تے پھمودی رسول آئن تے آکھئے نیں
جو تساں اللہ دے سوا کیں دی عبادت
نہ کرو۔ انہیں آکھئے جے ساڈا رب پابے ہا
تے فرشتے لہا دے ہا تے بے شک
اساں جیرھی کمال نال تساں کوں پٹھیا گئے اول
کوں نئے منیدے۔

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝۱۵

۱۵۔ عاد قوم نے ملک ورج ناحق وڈائی
کیتی تے آکھيو نے جو اساں کیں زیادہ طاقت
والا کون۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو بیشک
اللہ جس انہیں کوں پیدا کیتے انہیں کیں
زیادہ طاقت والا ہے تے ساڈی آیات دا
انکار کریندے ہن۔

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ
لِنَنْزِلْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْثَرُ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ۝۱۶

۱۶۔ اساں انہیں تے ہوں تکھی اتھاری
پٹھی تے اونحس ڈنہہ ہن تال جو اساں
انہیں کوں دنیاوی زندگی ورج ذلت دا
عذاب چکھاؤں تے آخرت دا عذاب
زیادہ ذلت والا ہے۔ تے انہیں دی امداد
نہ کیتی ویسی۔

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَنَ عَلَى
الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صُِعْقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۷

۱۷۔ تے خمود، اساں انہیں کوں سدھا راہ
ڈکھایا ہا، انہیں ہدایت کیں گمراہی کوں
زیادہ پسند کیتے۔ انہیں کوں ذلت دے
کھٹ عذاب انہیں دے عملیں دی وجہ

نال آن پکڑیئے۔

۱۹۔ تے اساں مومنین کوں جیرھے ڈردے
ہن بچا گدھا۔

۲۰۔ تے جیرھے ڈنہہ اللہ دے دشمن
جیندے کر کے بھا دوئیتے ویسن تے
او ونڈ تیج ویسن۔

۲۱۔ جیلھے او اوندے (دورخ دے) کولہو آوسن
انہیں دی عملیں دی وجہ نال انہیں دے
کن تے اکھیں تے چمڑے انہیں دے
خلاف گواہی ڈلیں۔

۲۲۔ تے او اپنے چمڑیں کوں آکھسن تہاں
ساڈے خلاف کیوں گواہی ڈتی ۷۔ او
آکھسن ساکوں ہوں اللہ الوائے جیس ہر
شے کوں ہلوائے تے اوں تہا کوں پہلی
دفعہ پیدا کیتے تے تہاں ہوندو ولے۔

۲۳۔ تہاں اپنے عیب ات گالہوں نہ
لکیندے ہا وے جو تہا ڈے کن تے
تہا ڈیاں اکھیں تے تہا ڈے چمڑے تہا ڈے
خلاف گواہی نہ ڈے ڈیون تے اصل
تہا ڈا اے یقین ہا جو بے شک اللہ
تہا ڈے ہوں سارے عملیں کوں نہیں
چاٹدا۔

۲۴۔ تے اے تہا ڈا غلط خیال ہا جیرھا
تہاں اپنے بے متعلق کیتے، این تہا کوں
تباہ کیتے تے تہاں گھانا پاوٹ والیں وچو
تھی گیو۔

وَجِئْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿٢٠﴾

حَمَّ إِذَا مَا جَاءَ وَهَاشَهِدَ عَلَيْهِمْ سَنُحُهُمْ وَ
أَبْصَارُهُمْ وُجُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

وَقَالُوا الْجُودُودُ هُمْ لَمْ يَشْهَدُوا عَلَيْنَا قَالُوا
أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْذُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ
اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِذُّوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿۳۵﴾

۲۵۔ بے اومیر کرن تے دوزخ انہیں دا
لکائنہ تے ہے اے خدا دی درساں نال
آوٹا چاہن تے او آ نہ سگسن

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرُونًا فَزَيْتُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنِّ وَالْإِنِّ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں انہیں نال اینجھے سنگتی لا
ڈتن جنہیں انہیں دے اگوتے پھوٹے
عملیں کوں سوٹھا کر کے ڈکھائے تے انہیں
کیتے ادھا گال پوری تھی جیڑی جنہیں تے
انسانیں وچوں پہلی تو میں تے پوری تھی ناں
بے شک او گھانا پاونڈ والے ہن۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالْعَوَاقِبِ لَهُمْ لَعَلَّكُمْ تُغْلَبُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے کافرین آکھئے ایس قرآن کوں نہ
سٹو، تے ایندے وچ شور مچاؤ تاں جو
تساں ڈاڈھے تھی دنجو۔

فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اساں ضرور کافرین کوں سخت عذاب دامزہ
چکھیسوں تے انہیں دے گندے عملیں دا
پہوں بُرا بدلہ ڈلیسوں۔

ذَلِكَ جَزَاءُ الْعَادَةِ اللَّهُ تَعَالَى لَهُمْ فِيهَا دَامِرٌ
الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ اے بھا اللہ دے دشمنیں دا بدلہ
اوندے وچ انہیں کیتے ہک لمبی مدت
تیں رست دا گھر۔ اے بدلہ اوندا جو او
ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ
أَضَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنِّ نَجْعَلُهُمَا ثَمَنًا
أَقْدَامِنَا يَكُونُوا مِنَ الْآسَفِينَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے کافرین آکھئے اے ساڈے رب
ساکوں جنہیں تے انسانیں وچو او لوک ڈکھا
جیں ساکوں گمراہ کیتا ہا اساں انہیں کول پٹے
پیریں تلے لتاڑوں تے تاں جو او سب
کنیں زیادہ ذلیل تھی دنجن۔

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفَامُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخْفَوْا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا

۴۱۔ بے شک جیڑے آہن جو اللہ ساڈا رب
تے دل ایندے تے پک ویندن انہیں

بِالْحَيَاةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۱﴾

تے فرشتے لہسن تے او آکھن تسان نہ
ڈرو تے نہ مونجھے تھیوو تے اوں جنت
نال خوش تھیوو جیندا تہاکوں وعدہ ڈٹا گیا ہا۔
۳۲۔ اساں تہاڈے سنگتی ہیں ایں دُنیا وِچ
وی تے آخرت وِچ وی تے جنت وِچ
تہاڈے کیتے جیڑی شے کوں تہاڈا دل
کریس ہے پئی تے تہاکوں بلسی جیڑی شے
منگسو۔

نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ ﴿۳۲﴾

۲۲۔ اے ہوں بخشن والے ہوں مہربان خدا
ولو مہمانی ء۔

نَزَّلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں کنیں زیادہ چنگی مگال کیندی ء جیڑا
اللہ دو سڈے تے چنگے کم کرے تے
آکھئے بے شک نیں فرمانبرداریں وچو ہاں۔
۳۵۔ نیکی تے بدی کہو جسیں نہیں تھی مگیان
تے توں بُرائی دا جواب چنگائی نال ڈے
توں ڈیکھیس جو تیرے تے اوندے
درمیان جیڑی دشمنی ہوسی او ایویں تھی ویسی
جیویں گھانا سنگتی۔

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۴﴾

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ اے کم محض صبر کرن والے کرسگدن
تے یا او کرسگدن جینکوں نیکی دا ہوں سارا
حصہ ملیا ہویا ہووے۔

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا يُلْقِيهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جے شیطان تیکوں کوئی نقصان پچاوے
تے توں اللہ دی آم شام منگ بیشک
او ہوں سٹن والا تے ہوں جائن والا ء۔

وَإِنَّمَا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
نَزْعٌ ۖ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ رات تے ڈینہ تے سمجھ تے پُچھ
اوندے نشانیں وچو ہن۔ تسان سمجھ تے

وَمِنَ آيَاتِهِ الْبَرْقُ وَالنَّهَارُ وَاللَّيْلُ وَالنُّجُومُ
وَالْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي

خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۰﴾

چندر کوں سجود نہ کرو، اللہ سیس کوں سجود
کرو۔ جسیں انہیں کوں پیدا کیتے جے تساں
ہوں ہک دی عبادت کریندے عورتاں۔

فَاِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يَسْتَحْشِرُونَ لَهُ
بَالِيلٍ وَالْفَهَارِ وَهُمْ لَا يَسْتَحْشِرُونَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ تے جے او وڈائی کرن تے تیرے رب
دے کولو او بندے ہن جیرے رات ڈینہ
اوندی تسبیح کریندن تے تھکدے نہیں۔

وَمِنْ اٰيٰتِهِ اَنَّا كَرَّمْنَا اَرْضَ عَادٍ
فَاَنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ فَاهْتَرَتْ وَرَبَّتْ
اِنَّ الَّذِي اٰخِيَاها لَمِّنِي الْمَوْتِ
اِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ تے اوندے نشان وچو اے وحی ہے
جو بے شک توں زمین کوں بر بڑھیں
تے جیلے اساں اوندے اُتے پانی
لیندے ہیں اونکوں توں زندگی مل ویندی
تے ودھن پئے ویندی بے شک جس
اونکوں آباد کیتے او ہو مردیں کوں جیندا
کرٹ والا بے شک او ہر چیز تے قادر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْ اٰيٰتِنَا لَا يَخَفُوْنَ عَلَيْنَا
اَمَّنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَم مِّنْ يَّاْتِيْ اٰمِنًا يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ بے شک جیرے ساڈی آیات وچ
غلطیاں کڈھیندن او اساں کنیں ٹک نہیں
سگدے۔ کیا جیرھا دوزخ وچ سیادوسی
او چنگا بے شک جیرھا قیامت دے ڈینہ
امن تال او سی او تساں جو چاہو کرو
بے شک او بڑھا پئے جو تساں کریندے
۳۳۔ بے شک جیرے ذکر (قرآن) دا انکار
کریندن جیلے انہیں دو آئے تے بیشک
او غالب کتا بہ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالَّذِيْ كُرِّمَتْ لَهُمْ اٰتٰهُ لَكُنْتُمْ
عَذٰبُہٗ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کوڑ نہ اوندے اگو تے نہ اوندے کچھو
آ سگدے اونکوں سیاتے تے حق سولے
خدا لہائے۔

لَا يٰۤاَيُّهَا الْبَاطِلُ مِنْ يَّتِيْ يَدِيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِيْ
تَنْزِيْلٌ مِّنْ حٰكِمٍ حَيِيْدٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تیکوں ہی مرف او ہا گال کیتی ویندی

مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ

إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝۳۱

جبرہی نہیں کنیں پہلے رسولیں کوں آکھی
گہی ہائی۔ بے شک تیرا رب بخشش والا
تے دردناک عذاب ڈیون والا۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصِلَتْ آيَاتُهُ
ءَا عَجَبٌ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ الَّذِي يُؤْمِنُ بِآيَاتِهِ
وَشَفَاءُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي أَذَانِهِمْ وَقُرْ
ذَهُو عَلَيْهِمْ عَمَّى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ
بَعِيدٍ ۝۳۲

۳۵۔ تے جے اسال اینکوں عجی ہٹاؤں ہا
(عربی دے سوا کہیں ہی زبان وچ لساؤں ہا)
تے اسے آکھن ہا ایندیاں آیات واضح
کا نہیں کیا عجی زبان نے عربی بنی (کھاندا نہیں) توں آکھ اے
مونیں کیتے ہدایت تے شفاء تے جبرہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نہیں منیرے انہیں دے کنیں وچ پوڑ
تے انہیں کوں پتہ کا نہیں اسے یوں
ہن جیویں کہیں کوں پریں کنیں سڈیا ونجے
۳۶۔ تے اسال موسیٰ کوں کتاب ڈتی
ہائی۔ اوں دے وچ اختلاف کیتا گئے تے
جے ہک گال (رحمت دی) نہ تھی چکی ہوے
ہا تے انہیں وچ فیصلہ تھی گیا ہوے ہا
بے شک او ایں قرآن دے بارے وچ
اوں شک وچن جیرا تباہ کرن والا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِبْقَتِ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِّىَ بَيْنَهُمْ وَرَأَوْهُمُ
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۝۳۳

۳۷۔ تے جیرا چنگے کم کریسی اوںدا ثواب ہونکوں
ہا تے جیرا براٹی کریسی اوںدا گناہ اونکوں
تھیں تے تیرا رب اپنے بندیں
تے اصلو ظلم نہیں کریںدا۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ۝۳۴

۳۸۔ قیامت دا علم ہوندو دلایا ویندے تے جیرا گوشیں
وچ پھل کڈھیندے تے ترمیم اپنے ڈوہ وچ
چیندی ہا چٹیدی اونکوں پتہ ہوندے، او جڈاں
لوکیں کوں سڈ کے آکھی میڈے شریک کتھان، او
آکھن اسال تیکوں صاف ڈس ڈتے ساڈے وچ

إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِّنَ الْأَشْجَارِ وَمَا تُخْلَى مِنْ أَشْجَى وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِبْنُ سُورَكَايَ قَالُوا
أَذْنُكَ مَا مَنَّا مِنْ شَيْءٍ ۝۳۵

ایدا کوئی نگاہ کا نہیں۔

۴۹۔ ایں کنیں پہلے او جیرھے مبرود سب بندے ہن
اوڑل ولسن تے انہیں کول یقین سچی ولسی جو او
کھٹائیں نہیں بھج سگدے۔

۵۰۔ انسان چنگائی دی دُعا کنیں نہیں تھکداتے ہے
او کموں تکلیف آونجے تے نا اُمید سچی ویندے۔

۵۱۔ تے بے اسال اذنوں رحمت دامزہ چھاؤں ڈکھ
پہنچن دے بعد تے اکھن پٹے ویندے اے میڈا حق
ہاتے میکوں یقین قیامت نہیں آونی تے بے میکوں
میڈے رب دو ولایا گیا تے او ندے کو لہوں میڈے کیتے
بہوں چنگیاں نعمتاں ہوں پیاں تے اسال کافریں کول انہیں
دے اعمال واضر ڈیسوں تے انہیں کول بہوں سخت
عذاب کھیسوں۔

۵۲۔ تے جیلھے اسال انسان تے انعام کریندے یس
تے او منہ پھیر گندے تے اسال کنیں ہک پاسے سچی ویندے
تے جیلھے اذنوں تکلیف پہنچدی ہے تے او وڈیاں وڈیاں
دُعائیں کرٹ پٹے ویندے۔

۵۳۔ تول انہیں کول اکھ ڈسو جے اے قرآن اللہ ولو ہوے
تے تسال او ندا انکار کر ڈیوتے اول کنیں ودھ مگر اہ کون ہوسی
جیرھا سچ کنیں بھج ونجے۔

۵۴۔ اسال ساری دنیا وچ کھنڈیے ہوئے لکس کول اپٹے
نشان ضرور کھیسوں تے انہیں دی اپنی جانیں وچ دی تے
آخراے کال ظاہر سچی ولسی جو اے (قرآن) سچ تے کیا انہیں
کیتے اے کافی نہیں جو اللہ ہر شے تے مکران۔

۵۵۔ سٹوبے شک او اپنے رب دی ملاقات وچ شک کریندے
پین سٹوبے شک او ہر شے کول گھرا پانی کھڑے۔

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَكَلَّمَا
مَا لَهُمْ قَرْنٌ فَيُحْيِيهِ ۵۱

لَا يَسْمُرُ إِلَّا نَسْأَنَ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَشَرُ الشَّرِّ
فَيُؤَسُّ قَتْلًا ۵۲

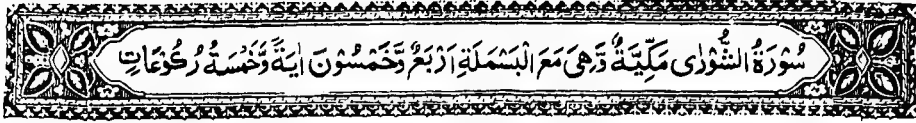
وَلَكِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِمَّا مِنْ بَعْدِ صَرَآءٍ مَسْنَاهُ
لِيَقُولَنَّ هَذَا إِلَى وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَكِنْ
رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لِلْحَصَّةِ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَكِنْ يَقْنَهُمْ قَرْنٌ عُلَّابٍ
عَلِيظٍ ۵۳

وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأِجِنَ بِنِيبَةٍ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۵۴

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۵۵

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۵۶

إِلَّا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ۵۷



سورہ شوریٰ مکی ۷۷ آیتیں ۵۴ ایتیاں تے ۵ رکوعن

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منکے
ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- حَمْدٌ ②
- ۲۔ ساری صفیتیں والے بزرگ۔
- عَسَقِی ③
- ۳۔ چائن والے سنن والے تے قادر خدا (نے اے کتاب لہائی)۔
- ۴۔ ایس نبیڈوتے نیں کین پہلے لوکیں دو وحی کریندے
اللہ غالب تے سیانا۔
- اللّٰهُ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ⑤
- ۵۔ جو آسمانیں تے زمین مچ سب ہوندا تے اوہوں اُچا تے ڈوا۔
لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ ⑥
- ۶۔ حق بگدے جو آسمان انہیں دے اتوڑٹ کے ڈھ
پون تے فرشتے اپٹے رب دی تعریف تے پاکیزگی بیان
کریندن تے زمین والیں کیتے بخشش منگدن، سُنُوْ
بے شک اللہ ہوں بخش والا تے ہوں مہربان۔
- ۷۔ جیرے اوندے سوا بے سنگتی بنا گھندن، اللہ انہیں
تے نگران تے توں نگران نویں۔
- وَالَّذِیْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِہٖ اَوْلِیَآءَ اللّٰهُ حَفِیْظُ عَلَیْہِمُ ⑧ وَمَا اَنْتَ عَلَیْہِمُ بِوَكِیْلِ ⑨
- ۸۔ تے ایس اساں تیر وقرآن عربی وحی کیتے تاں
جو توں دستیں دی ما (مکے) تے اوندے چودہار کول
ڈرانویں تے کٹھے تھیون دے ڈینہ کنیں ڈرانویں تے
اوندے وح کوئی شک نہیں ہک ٹولہ جنت وچ ہوسی
تے ہک ٹولہ دوزخ وچ ہوسی۔
- وَاُوْحِیْنَا اِلَیْکَ قُرْاٰنًا عَرَبِیًّا لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰی وَمَنْ حَوْلَہَا وَتُنْذِرَ یَوْمَ الْحِکْمِ لَا رِیْبَ فِیْہِ فَرِیْقٌ فِی الْجَنَّةِ وَفَرِیْقٌ فِی السَّعِیْرِ ⑩
- ۹۔ تے بے اللہ چاہے نا انہیں ساریں کول ہکا امت بنا
ڈیوے ہا تے اصل اد جینکوں چاہندے اپنی رحمت
وچ داخل کریندے تے ظالمیں دا کوئی سنگتی تے
- وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلْہُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰکِنْ یُّنْزِلُ مَنْ یَّشَآءُ فِی رَحْمَتِہٖ وَالظَّالِمُوْنَ مَا لَہُمْ مِنْ وَّلٰیٍّ وَلَا نَصِیْرِ ⑪

امدادی نہیں۔

۱۰۔ کیا انہیں اوندے سوا بچے بٹا گدھن، اللہ ہی سکتی ہے
اوندے کوں جیندے کریندے تے اوہر شے تے
قادر۔

۱۱۔ تے جے ایں بگال وچ تہاڑا اختلاف تھیوے تے
اوندے فیصلہ اللہ تے ہے اے اللہ جیر ہا میڈا رب
میکوں اوندے اتے بھروسہ تے میں ہوند و بھگلاں
۱۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بٹاؤں والا تہاڑے
اپنے وچواں جوڑے بٹاؤں تے بٹگریں دے دی
جوڑے بٹانسی اوندے وچ تہاڑوں ودھیندے
اوں جیہاں کوئی نہیں تے اوہوں سنن والا تے
بڑیکھن والا ۶

۱۳۔ آسمان تے زمین دیاں کُنیاں ہوں کینں ہن۔
جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے
تنگ کریندے، بے شک اوہر شے کوں چاندے

۱۴۔ اوں تہاڑوں او دین بڑے جیندی وصیت اوں
نوح کوں کیتی ہائی تے ہن تہاڑے اتے ایندی وحی
کیتی ہے تے جیندی وصیت اسماں ابراہیم تے موسیٰ
تے عیسیٰ کوں دی کیتی ہائی جو تساں دین کوں قائم
کرو تے انجوانج نہ تھیو، مشرکین کیتے او بگال ہوں
اوکھی ہے جیندے و تساں انہیں کوں سبئیے جینیکوں
اللہ چاہندے اونکو دین کیتے چن گھندے تے جیر ہا
اوندو جھکے اونکوں سدھاراہ بڑکھیندے۔

۱۵۔ اے اختلاف انہیں مض اوں دیلے کیتے جملے
اوندے علم انہیں کینں آگئے۔ ایندی وجہ آپت دی ضد
تے بغض ہائی تے جے ہک مقرر مدتیں ہک بگال

أَمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَأَلَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ
وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ
ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

فَاطُرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُجِلُّ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ۝

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
وَعِيسَى أَنْ آتِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ
 عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي
إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِّى بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

أَوْرِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَفَىٰ شَيْءٍ مِنْهُ قُرْبٍ ۝۱۵

دافصلہ نہ تھی چکیا ہوئے ہاتے انہیں دافصلہ تھی گیا ہوئے ہاتے جنہیں کوں کتاب دوارث بنایا گیا، انہیں دے بعد اداوندے بارے وح بے چین کرن والے شک وح پیٹے ہوئے۔

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۱۶

۱۶۔ تے ایس دین دوتوں سب تے جیویں تیکوں حکم کیتا گئے پکارہ تے انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کرتے آکھ اللہ سیں جیہی کتاب لہائی میں اونکوں مینداں تے میکوں حکم جو میں تہاڑے وح انصاف کراں۔ اللہ ساڈا تے تہاڑا رب ساڈے اعمال ساڈے کیتے ہن تے تہاڑے اعمال تہاڑے کیتے ہن، تہاڑے تے ساڈے درمیان کوئی بھیڑا کاو نہیں، اللہ ساکوں کٹھا کر سی تے ہوندو و بچنے

وَالَّذِينَ يُخَاجِرُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝۱۷

۱۷۔ جیہے لوگ اللہ دے بارے وح بھیڑا کر میندن بعد ایندے جو اونکوں بہوں سارے لوگ میندن انہیں دی دلیل اللہ دے حضور ترور ڈتی ویسی تے انہیں تے غضب لمسی تے انہیں کیتے سخت عذاب۔

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ دَرَجَاتٍ يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝۱۸

۱۸۔ اللہ اوہے جس سچ نال کتاب لہائی تے ترکروی دی تے تیکوں کیوں ڈ سیئے جو مقررہ وقت کو لہوے۔

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝۱۹

۱۹۔ جیہے اونکوں میندے نیں ادا اونکوں جلدی منگدن تے مومن اوں کیں ڈردن تے جاٹدن جو بے شک جیہے اول وقت دے متعلق شک کر میندن او پرلے درجے دی گمراہی وچن۔

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝۲۰

۲۰۔ اللہ اپنے بندیں تے مہربان تے جیکوں چاہندے رزق ڈیندے تے طاقت والا تے غالب۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ

۲۱۔ جیہا آخرت دی رٹھ چاہندے اسل اوندے کیتے اندی رٹھ دھا ڈیندے ہیں تے جیہا دنیا دی رٹھ چاہندے اونکوں دی اوندے دجوڈیندے ہیں تے

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ①

اور نہ آخرت و حج کوئی حصہ نہیں۔

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ
بِهِ اللَّهُ وَلَا كَلِمَةُ الْفَضْلِ لِقَضَىٰ بَيْنَهُمْ
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②

۲۲۔ کیا انہیں دے شرکیں جبرہ انہیں کوں اینجھا
دین ڈیندن جیندی اللہ اجازت نہیں ڈیندا فیصلے
دی گال نہ کھی گئی ہوندی تے انہیں وح فیصلہ کر ڈتا
ونچے ہاتے بے شک ظالمیں کیتے دردناک عذاب۔

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ
بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ
الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ③

۲۳۔ توں ظالمیں کوں ڈہریں اپنے عملیں کیں ڈرے
پہن تے (عذاب) نہیں تے ضرور اونٹے تے جبرہ
مومن تے نیک عمل کریندن اور جنت دے باغیں وح
ہوسن، انہیں کیتے انہیں دے رب دے کو لہو اور سب
کچھ ہے جو او چاہسن تے اے بہوں ڈا فضل۔

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَتْلُوكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا
حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ④

۲۴۔ اللہ سیئیں میں فضل دی خوش خبری ڈیندے اپنے
مومن تے نیک عمل کرن والے بندیں کوں توں اکھ میں
تے ایندا اجر محض رشتے داریں جہیں محبت منگداں تے
جبرہ ہانکی کر یسی اوں نیکی کوں اساں بہوں سوٹھا کر
ڈیسوں بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے قدر کرن والا
۲۵۔ کیا او آہدن جو اوں اللہ تے کوڑ پدھے تے جے اللہ
چاہے تے تیبے دل تے مہر لا ڈیوے تے اللہ کوڑ
کوں مٹا ڈیندے تے حق کوں اپنے نشانیں نال قائم
کر ڈیندے بے شک او دیں دی گالہیں کوں چاٹن
والا۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ
يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَتَجَلَّىٰ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّطُ الْحَقَّ
بِكَلِمَتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑤

۲۶۔ او ہوج جبرہا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریندے
تے برائیاں مٹا ڈیندے تے جو تئساں کریندے او
چاٹدے۔

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو
عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ⑥

۲۷۔ تے او مومنین تے نیک عمل کرن والیں دیاں وعائدیں
سُندے، اتے اپنا فضل انہیں تے ودھا ڈیندے تے
کافریں کیتے بہوں سخت عذاب۔

وَيَنْصِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَبَرَّئَهُمْ
مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑦

۲۸۔ جے اللہ اپنے بندیں کیتے رزق دوا ہڈیوے ہاتے
اے زمین دج منہ زور تھی دجن ہا اصل او جتنا پیا ہندے
اندازے دے مطابق لہندے، بے شک او اپنے
بندیں کیں با خبر تے ہڈیوں والا۔

۲۹۔ تے او ہور جیرھا مہینہ د سیندے اوندے بعد
جملے لوک نا امید تھی دیندن تے اپنی رحمت کھنڈا ہندے
تے او ہونگتی تے بہوں صفیتں والا۔

۳۰۔ تے اوندے نشانیں وچوہ آسمانیں تے زمین
دی پیدائش تے انہیں دج جیرھے جانور پیدا کیتسی،
تے او جیرھے ویلھے چاہسی انہیں کو کھا کر ڈیون تے
قادر۔

۳۱۔ جیرھی مصیبت تہا کول پہنچدی ء او تہا ہڈے
علیں دی دج کین ہوندی ء تے او بہوں سارے
گناہ معاف کر ڈیندے۔

۳۲۔ تے تسال زمین دج ادنکوں ہر انوہے سگدے
تے اللہ دے سوانہ تہا ہڈا کوئی سنگتی ء تے نہ کوئی امدادی
۳۳۔ تے اوندے نشانیں وچوہ سمندر دج ٹرن والیاں
پہاڑیں جیڈیاں بیٹریاں ہن۔

۳۴۔ جے او چا ہوے تے ہوایش کول کھڑا ہڈیوے
تے بیٹریاں پانی دے اُتے کھڑیاں رہ دجن، بے شک
ایندے دج ہر صبر کرٹ والے تے شکر کرٹ والے کیتے
نشانیاں ہن۔

۳۵۔ یا انہیں دے علیں دی دج جنال انہیں کول ہلاک
کر ڈیوے تے او بہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے

۳۶۔ تے جیرھے ساڈی آیات دے ہارے دج
بحث کریندن انہیں کول او جانڈے تے انہیں

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
بَصِيرٌ ﴿۲۸﴾

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۹﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ
فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ
قَدِيرٌ ﴿۳۰﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كُنْتُمْ آيْدِكُمْ
وَتَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿۳۱﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۳۲﴾
وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿۳۳﴾

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَصَاكَ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۳۴﴾

أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿۳۵﴾

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ
مُجِيزٍ ﴿۳۶﴾

کیتے بھن دی کوئی جانبیں۔

۳۷۔ تے جو تہاکوں ڈتا گئے او دنیا وی زندگی و اتھوڑا سامان تے حیرھا اللہ کیں ہے او چنگاں تے ہائی رہوٹی والاۓ انہیں کیتے حیرھے مومن تے اپنے رب تے بھر دسہ کریندن۔

۳۸۔ تے حیرھے وڈیں گناہیں کیں تے بے حیائی کیں بچدن تے حیرھے ویلے انہیں کوں کاوڑ بگدی و اد معاف کر ڈیندن۔

۳۹۔ تے حیرھے اپنے رب دی گال قبول کریندن تے نماز پڑھدن تے ہر گال کیتے صلاح مشورہ کریندن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے او ندے وچو خرچ کریندن۔

۴۰۔ تے جیلے انہیں تے کوئی ظلم تھیندے او بدلہ گھندن۔

۴۱۔ تے بُرائی و بدلہ او ہو تلا بُرائی تے حیرھا معاف کر ڈیوے تے اصلاح کرے او ندا اجر اللہ تے ہے بے شک او ظالمیں کوں پسند نہیں کریندا۔

۴۲۔ تے حیرھے ظلم دے بعد بدلہ گھندن انہیں تے کوئی ڈوہ نہیں آوند۔

۴۳۔ ڈوہ انہیں تے آوندے حیرھے لوکیں تے ظلم کریندن تے زمین وچ ناحق زیادتی کریندن، ایسے لوک ہن جنہیں کیتے ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب۔

۴۴۔ تے جیں صبر کیتا تے بخش ڈتا تے بے شک اے وڈی ہمت آلا کم۔

۴۵۔ تے جیوں اللہ گمراہ کرے ایندے بعد او ندا کوئی سبکتی کا نہیں تے توں ظالمیں کوں ڈہریں جیلے

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ مَّمَّا نَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَّا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْلَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۷﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳۹﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿۴۰﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا مَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ مَسْئِلٍ ﴿۴۲﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۳﴾

وَلَمَنِ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۴۴﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ دُورٍ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ

إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ۖ

او عذاب ڈہن آبدن کیا ایس عذاب کوں ہٹاؤں
دی کوئی راہ ہے۔

وَتَرْهَبُهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِيلِ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخَسِيرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَآهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۝

۴۶۔ تے توں انہیں کوں ڈہدیں جو او عذاب دے
اگو پیش کیلتے دین ذلت نال نویٹے پئے ہوسن تے
جھکی اکھیں نال ڈیکھسن تے مومن آکھسن بے شک
جیرے لوکیں اپنے آپ کوں گھانا ڈتے بے شک
اوسے گھانا پاؤں والے ہن تے انہیں دے ٹہروی
قیامت دے ڈینہہ سٹو بے شک ظالم کھڑو ہن والے
عذاب وچن۔

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِّن دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝

۴۷۔ انہیں دے کوئی سنگتی نہ ہوسن جیرے انہیں کوں اللہ
دے سوا امداد یون تے جیکوں اللہ گمراہ کرے او ندے
خلاف کوئی راہ کاہنیں۔

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّن مَّلْجَأٍ تَوَمَّدُوا مَا لَكُمْ
مِّن تَكْوِيلٍ ۝

۴۸۔ ایس کیں پہلے جو او ڈینہہ آونجے جیرا اللہ ولول نہیں
سگدا تساں اپنے رب الا سٹولوں ڈینہہ تہا ڈی نہ پناہ
ہوسی تے نہ انکار دی جا۔

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظْتَ أَنْ عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلْعُ وَرَأَىٰ أَذَاذُكَ إِلَّا أَنْسَانَ مَتَاحِحَةً فَرِحَ
بِهَا ۚ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَبَيْلَةٌ مِّنَّا قَدْ مَتَّ أَيْدِيَهُمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝

۴۹۔ تے جے او منہ پھیر گھنن تے تیکوں اساں انہیں
تے نگران بٹاکے نہیں پٹھیا، تہا اکم محض پچا ڈیون
تے اساں جیلھے انسان تے رحمت کریندے ہن۔
اوندے تے اکثر تے دیندے تے جے انہیں کوں مصیبت
آونجے انہیں دے عملیں دی وجر نال، بے شک انسان
ناشکر ابن ویندے۔

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَهُوَ لَمِنَ شَاءِ إِنَآثًا وَيَهْبُ لَمِنَ شَاءِ
الذُّكُورَ ۝

۵۰۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی اے
جو او چاہندے پیدا کریندے تے جیکوں چاہندے
چھوہریں ڈیندے تے جیکوں چاہندے چھوہر ڈیندے
۵۱۔ یا او چھوہریں تے چھوہر لا ڈیندے تے جیکوں
چاہندے مٹھنا ڈیندے، بے شک او چائن والا

أَوْ يَزْوِجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَآثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ
عَقِيْبًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝

تے قادر۔

۵۲۔ تے کہیں آدمی دی شان نہیں جو اللہ سے نال الاوے سوائے وحی دے تے پردے دے سمجھو۔ تے یا رسول پچھے۔ تے جیندے اُتے چاہندے اپنی مرضی نال وحی کیندے۔ بے شک اوہوں اُچا تے سیالیاں

۵۳۔ تے ایویں اُساں تیڈے اُتے اپنے حکم نال کلام لہائے تے توں نہ چاندیاں نوں جو کتاب کیا ہے تے ایمان کیا ہے تے اصل اونکوں اُساں نور بنائے جیندے نال جیکوں اُساں چاہندے ہں اپنے بندیں وچو سدھاراہ ڈکھیندے ہں۔ تے بے شک توں سدھے راہ دو ہدایت ڈیندیں۔

۵۴۔ اوں اللہ داراہ جیندے کہتے ہے جو آسمانیں وچ تے زمین وچ۔ سنو سارے معاملات اللہ دو ولین۔

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝۲۲

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۲۳

يَرْبُطُ اللَّهُ الَّذِينَ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ لَا إِلَىٰ اللَّهِ تُصِيرُ الْأُمُورُ ۝۲۴

سُورَةُ الزَّخْرِفِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا السَّمَلَةُ تَسْمَعُونَ آيَةً وَسَبْعَةُ رُكُوعَاتٍ

سورہ زخرف مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۰ آیتاں تے ۷ رکوع ہن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال جیرہا بن مگئے
 بُوِیُوْا وَاللّٰتِۙ تَہْیَیْوْنَ ۙ
- ۲۔ بہوں صفیتں والا تے بزرگ خدا ء۔
- ۳۔ تے اپنے مضمون کھول کھول کے بیان کر بُوِیُوْا
 وَاللّٰتِۙ تَہْیَیْوْنَ ۙ
- ۴۔ بے شک اساں ایسوں عربی قرآن بٹائے تاں
 جوتساں عقل کرو۔
- ۵۔ ادام الکتاب و حج جیہی ساڈے نزدیک
 بہوں شان والی تے سٹمپ نال بھری ہوئی ء۔
- ۶۔ کیا اساں کتاب دا ذکر محض ات گالہوں چھوڑ بُوِیُوْا
 جوتساں حدکنیں ودھی ہوئی قوم ہوے۔
- ۷۔ تے اساں کے تارا رسول پہلی قومیں وچ پٹھیں۔
- ۸۔ جیرہ ویلے انہیں کیں کوئی نبی اوندا ادا وندے
 نال شکریاں کریندے ہن۔
- ۹۔ اساں انہیں کیں زیادہ طاقت والے لوکیں کوں
 ہلاک کر بٹایا (اے کیا ہن) تے پہلے لوکیں دی مثال
 گذر چکی ء۔
- ۱۰۔ جے توں انہیں کیں پٹھیں جو آسمان تے زمین کیں
 پیدا کیتن تے اوضرور آکھسن انہیں کوں غالب تے
 جائن لے خدا پیدا کیتے۔
- ۱۱۔ جیں تہا بڈے کیتے زمین کوں دچھاٹا بٹائے تے
 تہا بڈے کیتے اوندے وچ رستے بٹائسی تاں جوتساں
- إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ②
- وَلَنَّا فِيْٓ اَمْرِ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلٰی حٰكِمٌ ③
- اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ④
- وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيِّیْنَ فِي الْاَوَّلِيْنَ ⑤
- وَ مَا يَأْتِيْهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ اِلَّا كَانُوْا بِهِ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑥
- فَاَهْلَكْنٰا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰی مَثَلُ الْاَوَّلِيْنَ ⑦
- وَلَیْنِ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَیَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ⑧
- الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّ جَعَلَ لَكُمُ فِیْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ⑨

ہدایت پاؤ۔

۱۲۔ تے جس تہاڑے کیتے آسمان کیں اندازے نال
پانی لہائے تے اساں اوندے نال بر زمین کوں
وسوں کر ڈتے تے تساں وی ایویں کڈھئے ویسو۔

۱۳۔ تے جس سارے جوڑے پیدا کیتن تے تہاڑے
کیتے ہڈیاں تے جانور پیدا کیتن جنہیں تے تساں سوار
تھیندے ء۔

۱۴۔ تاں جو تساں اوندی کنڈ تے چنگی طراں بہہ ونجو
تے اوندے آتے بہن دے بعد اپنے رب دی نعمت
کوں یاد کرو (اوندے شکر کرو) تے آکھو پاک اوزات
جس ایںکوں ساڑے تابع کیتے اساں ایںکوں اپنے
تابع نہ بننا سگدے ہاے۔

۱۵۔ تے بے شک اساں اپنے رب دودل ونجے۔

۱۶۔ تے انہیں اوندے بندیں وچو اوندے کیتے
حصہ بٹا ڈتے (آہن چھوہریں ہرن دیاں) بیشک
انسان کھلا کھلا نا شکرا ء

۱۷۔ کیا جو او پیدا کریندے اوندے وچو اپنے کیتے
چھوہریں بنائیں تے تہاڑے کیتے چھوہر۔

۱۸۔ تے جیلے کہیں کہ کوں خوش خبری ملدی ء
اوندی جیھی او خدا کیتے آبدے (چھوہری) تے اوندے
منہ کالا دھوں سخی ویندے تے بہوں کوڑ تیج ویندے

۱۹۔ کیا جیھی کہ کہیں وچ پلدی ء تے جیڑے وچ
اپنے دل دی گال صاف نہیں کر سگدی (او خدا
کیتے ہے)۔

۲۰۔ تے فرشتیں کوں جیڑے اللہ دے ہا نہیں ہن
انہیں لوکیں رمتیں بٹا ڈتے کیا او انہیں دے پیدا

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا
بِهِ بَلَدَةً مَّيِّتَةً ۚ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿۱۲﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ
الْفُلُوكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿۱۳﴾

لَسْتُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ ذَرُّوا زِينَةً رَبِّكُمْ
إِذَا انشَوتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ
لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۴﴾

وَرَأَىٰ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿۱۵﴾
وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادَةٍ جَزَاءً إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ
مُّبِينٌ ﴿۱۶﴾

أَمْ آتَاكَ مِن بَيْنَايَ نَبَأٌ وَاصَّفَكُم بِالْبَيِّنِينَ ﴿۱۷﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۱۸﴾

أَوْ مَن يُنشِئُ فِي الْجَنِيِّ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ
مُبِينٍ ﴿۱۹﴾

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا
أَشْهَدُوا وَخَلَقَهُمْ سَكَنَ شَهِادَتِهِمْ وَيُنشِئُونَ ﴿۲۰﴾

تھیوٹ ویلھے اتھائیں ہن تے انہیں دی گواہی ضرور
لکھی ویسی تے انہیں کنیں ضرور پھیا ویسی۔

۲۱۔ تے او آبدن جے رحمن خدا چاہے ہاتے اساں
انہیں دی عبادت نہ کروں ہا۔ ایں گال دا انہیں کوں
کوئی علم کاء نہیں او ایویں ڈھکو سلے مریدے پین۔
۲۲۔ یا اس انہیں کوں ایں کنیں پہلے کتاب ڈتی ۽ جیکوں
او پکڑی پین۔

۲۳۔ اصل او آبدن بے شک اساں اپنے پیو ڈاڈیں
کوں ہک طریقے تے کم کریندا ڈٹھے تے اساں انہیں
دے پیریں تے ٹر دے رہ ویسوں۔

۲۴۔ تے ایویں اساں جڈاں وی کہیں وستی وچ
رسول پٹھے انہیں دے امیر لوکیں مض اے آکھے جو
بے شک اساں اپنے پیو ڈاڈیں کوں ہک طریقے
تے ڈٹھے تے بے شک اساں انہیں دے پیریں
تے ٹر دے ویسوں۔

۲۵۔ توں آکھ بھانویں میں تہاڈو اوں کنیں جیگی تعلیم
گھن کیا ہواں جیں دے اُتے تساں اپنے پیو ڈاڈیں
کوں عمل کریندا ڈٹھے انہیں آکھے اساں جو توں گھن
کے آئیں اوندا انکار کریندے ہیں

۲۶۔ تے اساں انہیں کنیں بدلہ گدھے تے توں ڈکھ
جھلاوٹن والیں راکیں بھانویں۔

۲۷۔ تے جیلے ابراہیم اپنے پیو کوں آکھے تے اپنی
قوم کوں جیندی تساں عبادت کریندے ۽ میں
انہیں کنیں باہر دھاں۔

۲۸۔ سوائے اوں خدا دے جیں میکوں پیدا کیتے تے
بے شک میکوں سدھا راہ ضرور دکھلیسی۔

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝

أَمْ أَنْتُمْ نَبِيًّا مِّن قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكِنُونَ ۝

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُقْتَدُونَ ۝

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَوْمٍ مِّن تَنْذِيرٍ
إِلَّا قَالُوا مُتْرَفُوهُمْ إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ۝

قُلْ أَوَلَمْ جِئْتُكُمْ بِالْهُدَىٰ وَمَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
إِلَّا بَاطِلًا مَّا أَرْسَلْتُكُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝

فَأَن تَقْنَنُوا مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ۝

وَرَأَىٰ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لَأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّهُنَّ بَرَاءٌ
مِّمَّا تَعْبُدُونَ ۝

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ۝

۲۹۔ تے اوں تیلیم کوں حضرت ابراہیمؑ نے اپنی اولاد
وچ ہمیشہ کیتے یادگار بنا کے چھوڑ دتا تاں جو ادھر تک
کنیں اُرک و بکن۔

۳۰۔ اصل یس انہیں کوں تے انہیں دے پوڑا دیں
کوں فائدہ پہنچایا تے انہیں کنیں حق کھول کے بیان
کمر پوڑا دیں والا رسول وی آیا۔

۳۱۔ تے جیلھے انہیں کنیں سچ آگیا انہیں آکھئے اے
جادو تے بے شک اساں ایندا انکار کریندے ہں۔
۳۲۔ تے انہیں آکھئے اے قرآن ڈو ڈوہی وستیں دے
کبیں بندے تے کیوں نہیں لہا یا گیا۔

۳۳۔ کیا اوتیڑے رب دی رحمت کوں و نڈیندن
اساں دنیاوی زندگی وچ زندگی داساں و نڈیڑے۔ تے
اساں انہیں وچو کچھ لوکس کوں بے لوکس پچا تے
ڈرتے تے نتیجہ اے تھئے جو کچھ لوک نہیں دا مذاں اڈاؤں
پئے بگین تے تیڑے رب دی رحمت اوں کنیں
بہوں چنگی جو ادکھا کریندن۔

۳۴۔ تے بے لوکس دے کجھ تھی و بھن دا ڈر نہ
ہوے ہاتے اساں رحمن خدا دے کافر دی جھتیں
کوں تے پوڑیں کوں عیندے اتے او چڑھدن
چاندی دا بنا ڈیوں ہ۔

۳۵۔ تے انہیں دے گھریں دے دروازیں کوں تے
ہمانچیں کوں عیندے اُتے اوٹیک لاہندن۔

۳۶۔ تے سونے دا بنا ڈیندے تے اے سب کچھ
دنیاوی زندگی داساں تے آخرت تیڑے رب دے
حضور متقیں دی

۳۷۔ تے جیر ہار رحمن خدا دے ذکر کنیں منہ پھریندے

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۹﴾

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۳۰﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ
كَافِرُونَ ﴿۳۱﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ
عَظِيمٍ ﴿۳۲﴾

أَلَمْ يَقْسِمُوا رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ
مَعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا
سَخِرِيًّا وَرَحِمْتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۳﴾

وَلَوْلَا اِنْ يَكُونِ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن
يَكْفُرُ بِالْزُكْرِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۳۴﴾

وَلِيُؤْتِيَهُمْ اَنْبَاءًا وَّسُورًا عَلَيْهِا يَتَكَلَّمُونَ ﴿۳۵﴾

وَزُخْرَفًا وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾

وَمَنْ يَنْسُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُفِضْ لَهُ شَيْطٰنًا

اساں اوندے کیتے شیطان کوں غالب کر دیندے
ہیں تے او اوند سگتی بڑ ویندے۔

۳۸۔ تے بے شک او اذکوں سدھی راہ کنیں کرکیندن
تے او خیال کریندن بے شک او سدھے رستے تے ہن۔

۳۹۔ تے جیلھے او ساڈو آویندے آہدے افسوس میڈے
تے تیڈے وچکار پچا دھ تے پوادھ دا پندھ ہوے نا
تے او ہوں بڑا سگتی ہے۔

۴۰۔ تے تہا کوں ایق ظلم کرن دے بعد کوئی شے فائدہ
نہیں ڈے سگدی جو بے شک تہاں تے تہا ڈے
سگتی عذاب وق کھے ہن۔

۴۱۔ کیا توں پوڑے کوں سنا سگدیں تے کیا اندھے
کوں سدھے راہ تے پچا سگدیں تے جیرھا کھلی
گمراہی وق ہوے۔

۴۲۔ تے جے اساں تیکوں گھن ونجوں تے اساں انہیں
کنیں بدضرور گھنسون۔

۴۳۔ یا تیکوں ڈکھا لوں جیندا اساں انہیں نال وعدہ
کیتے تے بے شک اساں انہیں تے پورے غالب
ہیں۔

۴۴۔ تے جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے اذکوں پکڑا متی کے
پکڑ بے شک توں سدھے رام تے ہوویں۔

۴۵۔ تے بے شک اے تیڈے کیتے ذکر تے تیڈی
قوم کیتے دی، تے جدی تہاں کنیں پچھا دیسی۔

۴۶۔ تے جیرے رسول اساں تیکں کنیں پہلے پٹھیں
انہیں کنیں پچھ کیا اساں رحمن خدا دے عداوہ معبود
بٹاؤن جنہیں دی پوجا تھیوے۔

۴۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپنیاں نشانیاں ڈے کے

فَهُوْلَهُ قَرِينٌ ۝

وَأَنَّهُمْ لَيَصَدُّوْنَ وَلَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ۝

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ لَئِنِّي بِبَنِي وَبَيْنِكَ بَعْدَ
النَّاسِرَتَيْنِ فَبُئْسَ الْقَرِينُ ۝

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ۝

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْغَنَىٰ وَمَنْ كَانَ
فِي مَلَلٍ مُّبِينٍ ۝

فَأَمَّا نَذْرٌ هَبَنَّا بِكَ فَأَمَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ۝

أَوْ نُزِيلُكَ الَّذِينَ وَعَدْنَاهُمْ فَأَمَّا عَلَيْنَا
مُتَّقِينَ ۝

فَأَسْمِعْكَ يَا لُؤَيَّ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ عَلَٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝

وَأَنَّهُ لَئِيْذُكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُنْزَلُونَ ۝

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا
مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ۝

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَصَلَٰئِهِ

فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھیا ہا سے تے اوں
آکھئے بے شک میں رب العالمین خدا دا رسول ہاں۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ جڈاں او انہیں دوساڈیاں نشانیاں گھن کے
آے تے او اوندی گال سُن کے کھلن پئے گھین۔

وَمَا نُرِيهِمْ مِنَ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۚ وَ

۴۹۔ اساں انہیں کوں جیرہا نشان ڈکھیلندے

ہا سے او پہلے نشان کیں بہوں وڈا ہوندا ہا تے

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۸﴾

اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑ گدھے تاں جو او
باز آوہن۔

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الشُّجُرُادُغُ لَنَا رَبٌّكَ بِمَا عِبَدْنَا عِنْدَكَ

۵۰۔ تے او آدے ہن جو اے جادوگر توں اپنے رب

کنیں ساڈے کیتے دُعا منگ اور سارے وعدے

یا دکر اکے جیرھے اوں کیتن بے شک اساں ضرور

إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿۴۹﴾

ہدایت پیسوں۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ جیلھے اساں انہیں کنیں عذاب پھریں کر ڈتے

ہوں ویلھے او انہیں وعدہ ترور ڈتے۔

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي

۵۲۔ تے فرعون اپنی قوم وچ منادی لیتی آکھس اے میڈی

قوم مصر وچ میڈی حکومت نہیں تے اے دریا

میڈے ماتحت نہیں وہندے پئے کیا تساں

تُبْعُهُمْ ذُنُوبُهُمْ ﴿۵۱﴾

ڈہدے نوے۔

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُكَ ۚ وَلَا يَكَادُ

۵۳۔ کیا میں ایس کنیں چنگا نہیں جیرہا ذلیل تے

گال کھول کے نہیں کر سگدا۔

بُيِّنُ ﴿۵۲﴾

۵۴۔ تے ایندے اتے سونے دے کھن کیوں نہیں

لتھے یا ایندے نال فرشتے کٹھے تھی کے کیوں نہیں آئے

فَلَوْلَا الْبَقِيَّةُ عَلَيْهِمْ أَسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ

۵۵۔ تے اوا اپنی قوم کوں ڈرائے تے انہیں اوند

آکھن من گدھے بے شک او بدکار قوم ہاں۔

الْمَلَكُ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۵۳﴾

فَأَسْحَفَتْ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ

قَوْمًا لَّيَقِينِ ﴿۵۴﴾

۵۶۔ جیلھے انہیں ساکوں کاوڑ لوانی تے اساں

انہیں کنیں بدلہ گدھا تے ساریں کوں غرق کر ڈتا

فَلَمَّا أَسْفَوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۵﴾

۵۷۔ تے انہیں کول اسال پُرانا قصہ بٹاڈتا تے ۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال تہڈے سامنے محض جھیرے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیرے کار۔

وَلَمَّا ضَرَبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا ذَا قُلُوبٍ ۵۸

يَصِدُّونَ ۵۹

وَقَالُوا إِنَّا إِلَهُنَا خَيْرٌ أَمْهُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَمَلًا ۶۰

بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَبِيرُونَ ۶۱

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۶۲

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ فُلَكًا فِي الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ ۶۳

وَلَا تَعْلَمُ السَّاعَةَ لَئِنْ تَرْتَرْنَ يَهْلِكُوا فَمَا يَعْلَمُونَ ۶۴

هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۶۵

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۶۶

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ ۶۷

وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ۶۸

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۶۹

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۷۰

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلْيَهِ ۷۱

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۷۲

۶۸۔ لوں بڑی بہ پہوں سارے سگتی ہک ڈوہے دے
دشمن ہوں سوائے متقیں دے۔

۶۹۔ اے میڈے بندے ءو اچ تہا ڈے اُتے
کوئی خوف نہیں تے نہ تِساں مونجے تھیسو۔

۷۰۔ جیرھے ساڈی آیات کوں میندن تے مسلمان ہن
۷۱۔ جنت وچ پہو تِساں تے تہا ڈباں زالیں خوشیاں
میندے دہجو۔

۷۲۔ سونے دے تعال تے پیالے انہیں دودل ول
آندے دین اوندے وچ انہیں کوں اوکھ ملیسی
جو انہیں دادل چاہسی تے اکھیں پسند کریں تے
تِساں اوندے وچ ہمیشہ رہسو۔

۷۳۔ تے اے او جنت جیندے تِساں اپنے عملیں
دی وچ نہال وارث کیتے گئے ۷۴۔

۷۴۔ اوندے وچ تہا ڈے کیتے پہوں سارے پھل
ہوں جیرھے تِساں کھوسو۔

۷۵۔ بے شک مجرم دوزخ دے عذاب وچ ہمیشہ
رہسن۔

۷۶۔ انہیں کوں تھی نہ ڈتی ویسی تے اوندے وچ
نا امید تھی دین۔

۷۷۔ اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا او اپنے اتے
ظلم کریندے ہن۔

۷۸۔ تے او سڈرین جو اے بادشاہ تیبڑاب ساکوں
مار ڈیوے او اکھن تِساں کافی دیر رہسو۔

۷۹۔ اساں تہا ڈو پچ گھن کے آئے ہاسے تے اصل
تِساں اکثر وچ کوں ناپسند کریندے ۸۰۔

۸۰۔ جے انہیں کوئی فیصلہ کر گدھے تے اساں دی

الْاٰخِلَآءِ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا
الْمُتَّقِيْنَ ۝۶۸

يُوبَاۡدٍ لَاۡ خَوْفٌ عَلٰیكُمْ الْيَوْمَ وَلَا اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ۝۶۹

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝۷۰

اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُغْبَرُوْنَ ۝۷۱

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصٰفٰتٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَ اَكْوَابٍ
وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَ تَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۷۲

وَلَبَّكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۷۳

لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝۷۴

اِنَّ الْمَجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّجْتَمِعٍ خٰلِدُوْنَ ۝۷۵

لَا يَغْتَرُّ عَنْهُمْ وَّهُمْ فِيْهِ مُّبٰلِسُوْنَ ۝۷۶

وَمَا ظَنَنْهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ۝۷۷

وَنَادٰٓا۟ يٰۤاٰلِيْكَ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ
قَالَ اِنَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝۷۸

لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنْ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ
كٰرِهُوْنَ ۝۷۹

اَمْ اَبْرَمُوْا اَمْ رَاۤا۟نَا مُبْرَمُوْنَ ۝۸۰

انہیں دی تباہی وافیصلہ کر گدھے ۔

۸۱۔ کیا ادخیال کریندن اسان انہیں دیاں لکیاں
ہویاں بگاہیں تے مشورے نے سبڑ دے، اے بگاں
نہیں ساڈے رسول انہیں نال بہہ تے لکھدے پین۔

۸۲۔ توں آکھ بے رحمن خدا کوئی پتر ہوے ہاتے میں
سب کینں پہلے عبادت کراں ماہ

۸۳۔ آسمانیں تے زمین تے حکومت الے رب دار تہ
انہیں دی بگاہیں کنیں پاک۔

۸۴۔ توں انہیں کوں چھوڑ دے اوگند اچھلن تے
کھینڈن کڈن پتے میں اوڈینہ آونچے جیندا انہیں
کوں وعدہ ڈتا گئے۔

۸۵۔ تے ادھو جیرھا آسمان وح وی تے زمین وح
وی معبود تے ادیانائے تے ہوں ہائٹن والاء۔

۸۶۔ تے بابرکت اذات جیندے کیتے آسمانیں نے زمین
دی بادشاہت تے جو انہیں دے دے چکاہ تے
اوں کنیں ہے قیامت دا علم تے ہوندوں تساں ولنے۔

۸۷۔ تے جنہیں کوں او خدا دے سوا معبود بنیدن او
سفارش کرن دے مالک نہیں، سوائے او ندے جیرھا
پسچی گواہی ڈیوے تے او جاندن۔

۸۸۔ تے بے توں انہیں کنیں پھیں انہیں کوں کیں
پیدا کیتے تے او ضرور اکھسن اللہ تے دل تساں رکنے
پھیرے ویندے ۶۔

۸۹۔ تے او نلا لے اکھن (جو) اے میڈے رب بیشک
اے قوم نہیں میندی۔

۹۰۔ توں انہیں کوں معاف کر ڈے تے آکھ تہاڈے
اتے سلامتی ہوے تے تہا کوں ضرور پتر بگ ولسی۔

أَمْ يَحْسُبُونَ أَنَّا لَنَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتَئِبُونَ ﴿۸۱﴾

قُلْ إِنْ كَانَ لِلزَّالِمِينَ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَذِّبِينَ ﴿۸۲﴾

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَظَا يَصِفُونَ ﴿۸۳﴾

فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيُلْعَابًا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿۸۴﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۸۵﴾

وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۶﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْتَبُونَ ﴿۸۷﴾

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلْفَ
يُوقَفُونَ ﴿۸۸﴾

وَ قِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَ قُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

سُورَةُ الدَّخَانِ مَكِّيَّةٌ قَدْ رَوَى مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّونَ آيَةً وَثَلَاثَةُ مِائَتَيْنِ

سورہ دخان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۰ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

- ۱۔ شروع کریں دے ناں نال جبرہا بن مگئے
 ۲۔ سب تعریفیں دالاتے ہوں بزرگ خدا ؎
 ۳۔ تے کھول کے بیان کرن والی کتاب گواہ
 ۴۔ بے شک اساں اینکوں ہک بابرکت رات
 وح لہائے، بے شک اساں ہوشیار کرن والے ہیں۔
 ۵۔ اوندے وح ہر حکمت آلے معاملے کوں بیان
 کیتا ویندے۔
 ۶۔ ہر معاملہ جیندا اساں حکم ڈتے بے شک اساں
 رسول پھیندے ہیں۔
 ۷۔ لے تیدے رب دلو رحمت بے شک اوسٹن والا
 تے جانن والا ؎
 ۸۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے دیکھو اوندے رب جے
 تہاں یقین کرن والے ۶۰ تہاں۔
 ۹۔ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوزندہ کریںدے تے
 مریندے تہاں ڈا رب تے تہاں ڈے پہلے پیو ڈا اہیں دا
 رب۔
 ۱۰۔ اصل اوشک وح کھیندے ہیں۔
 ۱۱۔ اتوں انتظار کر جڈاں آسمان تے کھلا کھلا دھواں
 ظاہر تھیسے۔
 ۱۲۔ جبرہا لوکیں کوں ککا گھنسی اے درد ڈیون والا عذاب۔
 ۱۳۔ اے ساڈے رب اساں کنیں عذاب ہٹا ڈے بیشک
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 حَمْدٌ ②
 وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ④
 فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑤
 أَمَّا مِنْ عِنْدَنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑥
 رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦
 رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ⑧
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ⑨
 بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑩
 فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ⑪
 يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑫
 رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑬

اساں منیدے ہیں۔

۱۴۔ او کیویں یاد کر لیں تے انہیں کنیں پہن کھول کے
بیان کرن والا رسول آگئے۔

۱۵۔ ول او اوں کنیں پھر گھمیں تے اکھئے نیں اینکوں
سکھایا ویندے تے اے پاگل۔

۱۶۔ اساں عذاب کوں تھوڑی دیر کیتے پریں کر ڈیسیں
بے شک تساں ولا کفر کرن پئے ویسو۔

۱۷۔ جڈاں اساں وڈی پکڑ پکڑیسیں بے شک اساں
بدگھن سبگدے ہیں۔

۱۸۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے فرعون دی قوم کوں
آزمایا تاں انہیں کنیں عزت والا رسول آیا۔

۱۹۔ جو اللہ دے بندے میڈے نال پٹھ ڈے بیشک
میں تہاڈے کیتے ایمان دار رسول آں۔

۲۰۔ تے اللہ دے سامنے وڈائی ذکر و بے شک میں
تہاڈو ہک کھلی دلیل گھن کے آیاں۔

۲۱۔ بے شک میں اپنے تے تہاڈے رب دی آم شام
وح انداں جو تساں میکوں پتھریں نال مار نہ گھتو۔

۲۲۔ تے جے تساں نوھے منیدے تے میکوں کھپا چھوڑ
ڈیو۔

۲۳۔ اوں اپنے رب کوں سڈیے تے اکھیس بے شک
اے مجرم قوم۔

۲۴۔ خدا اکھئے میڈے بندیں کوں راتورات گھن و پنچ
بے شک تہاڈا پچھا کیتا ویسی۔

۲۵۔ تے سمندر کوں بے بنا کے چھوڑ و پنچ بے شک او
غرق تھیون والا لشکر۔

۲۶۔ انہیں کے تلا باغ تے چشنے چھوڑین۔

أَتَىٰ لَهُمُ الذِّكْرُ وَقَدْ جَاءَهُمْ
رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۝

إِنَّا كَاشَفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۝

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
كَرِيمٌ ۝

أَن أَدُّوْا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝

وَ أَن لَّا تَعْلَوْا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ
بِطُلُوفٍ مُّبِينَةٍ ۝

وَ إِنِّي عَذْتُ بِرَبِّي وَ رَبِّكُمْ أَن
تَرْجُمُونِ ۝

وَ إِن لَّمْ تُوْثِقُوا إِلَيَّ فَاعْتَرِلُونِ ۝

فَدَعَا رَبَّهُ أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۝

فَأَسْرَعَ بَعَادِي لِيَلَّا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ۝

وَ أَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۝

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ ۝

- ۲۷۔ تے رڑھیں تے عزت والیاں جہیں۔
 ۲۸۔ تے نعمتاں چھوڑیں جنہیں نال ادغوش تھے پٹے ہن
 ۲۹۔ تے ایویں اساں انہیں داہنی قوم کوں وارث بنا
 ڈتے۔
 ۳۰۔ انہیں تے نہ آسمان رُسے تے نہ زمین تے انہیں
 کوں دیکھی وی نہیں ڈتی گئی۔
 ۳۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں ذلیل کرن والے
 عذاب کنیں پجائے۔
 ۳۲۔ تے اسان انہیں کوں اوں زمانے دے کوکس
 تے علم دی وجہ نال چُرُن بگدھاھا۔
 ۳۳۔ تے انہیں کوں او نشان ڈتے جیندے دین
 کھلی آزمائش ہائی۔
 ۳۴۔ بے شک اداے آبدن۔
 ۳۵۔ اے ساڈی پہلی موت تے ساکوں جیندہ نہ کیتا
 ویسی۔
 ۳۶۔ ناں تاں ساڈے پیو ڈاڈے گھن آڈے تئیں
 سچے ہوتے۔
 ۳۷۔ کیا او جگے ہن یا تبع دی قوم یا جبرے انہیں کنیں
 پہلے ہن اساں انہیں کوں ہلاک کمر ڈتا ماتے بے شک
 او مجرم ہن۔
 ۳۸۔ تے اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جوا انہیں دے
 دیکار بے فائدہ تے کھینڈ واسطے پیدا نہیں کیتا۔
 ۳۹۔ اساں انہیں ڈنایں کوں حق نال پیدا کیتے تے اصل اکثر
 لوک چاٹدے نہیں۔
 ۴۰۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ انہیں ساریں دا مقرر
 دَرُوح وَ مَقَامِ کَرِیمٍ ۱۹
 وَ نَعْمَةً کَانُوا فِیْهَا فَلَکَھِینَ ۲۰
 کَذٰلِکَ ۱۹ وَ اَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِیْنَ ۲۰
 فَمَا بَلَکْتَ عَلَیْھِمْ السَّاءَ وَ الْاَرْضُ وَ مَا کَانُوا
 مُنْظَرِیْنَ ۲۱
 وَ لَقَدْ بَجَّیْنَا بَنِیَ اِسْرَآئِیْلَ مِنَ الْعَذَابِ اَلِھِیْنِ ۲۲
 مِنْ فِرْعَوْنَ ۱۹ اِنَّہٗ کَانَ عَلَیَّائِمٍ السُّرِیْنَ ۲۳
 وَ لَقَدْ اخْتَرْنٰھُمْ عَلٰی عِلْمٍ عَلٰی الْعٰلَمِیْنَ ۲۴
 وَ اَتٰیْنٰھُمْ مِنَ الْاٰیٰتِ مَا فِیْہِ بَلَآءًا مُّبِیْنًا ۲۵
 اِنْ هٰؤُلَاءِ لَیَقُولُوْنَ ۲۶
 اِنْ هٰی اِلَّا مَوْتُنَا الْاُولٰی وَ مَا نَحْنُ بِمُنْشَرِّیْنَ ۲۷
 فَاَنُوْا بِاٰیٰتِنَا اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۲۸
 اَھُمْ خَیْرٌ اَمْ قَوْمُ بُنِیَّ وَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِھُمْ اَھْلَکْنٰھُمْ
 اِنْھُمْ کَانُوْا مُجْرِمِیْنَ ۲۹
 وَ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَ مَا
 بَیْنَھُمَا لَعِیْنًا ۳۰
 مَا خَلَقْنٰھُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰکِنْ اَکْثَرُھُمْ
 لَا یَعْبُوْنَ ۳۱
 اِنْ یَوْمَ الْفَصْلِ مِیقَاتُھُمْ اَجْمَعِیْنَ ۳۲

وقت۔

۴۲۔ جہاں کوئی سگتی ہے سگتی دے کم نہ اوسی تے انہیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

۴۳۔ سوائے اوندے جیندے اتے اللہ رحم کرے بے شک او غالب تے مہربان۔

۴۴۔ بے شک کنوار پوٹی داوٹ

۴۵۔ گناہ گاریں رکھاج

۴۶۔ پگھر یئے تہا بے آلی کار ڈوہیں وچ اُپسی

۴۷۔ جیویں تہا پانی اُپلے

۴۸۔ ایتھو پکڑو تے روزخ دی اوہل تیں اینکوں کھلیندے ونجو۔

۴۹۔ دل ایندے سر تے تتا پائی سٹو۔ اے گرمی دا عذاب۔

۵۰۔ توں چکھ بے شک ترن عزت والا تے شریف (بشروا) مانریں۔

۵۱۔ بے شک اے او عذاب جیندے متعلق تسال شک کریندے ہاوے۔

۵۲۔ بے شک متقی امن والیں جہیں وچ ہوسن۔

۵۳۔ بائیں تے چشیں وچ ہوسن

۵۴۔ ریشم پسین آئے سہلے بہن

۵۵۔ ایویں اساں انہیں کیتے وڈیں اکھیں آلیاں حوراں زالیں بنیسوں

۵۶۔ او ہر قسم دا پھل منگوئیں تے امن وچ رہن

۵۷۔ اوندے وچ انہیں کول موت نہ اوسی سولے

۵۸۔ پہلی موت دے تے اللہ انہیں کول روزخ دے عذاب کنیں پچھسی

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ ﴿٤٤﴾ طَعَامٌ إِلَّا تَشِمْ ﴿٤٥﴾

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

كَغَلِي الْحَبِيمِ ﴿٤٧﴾

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيمِ ﴿٤٩﴾

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾

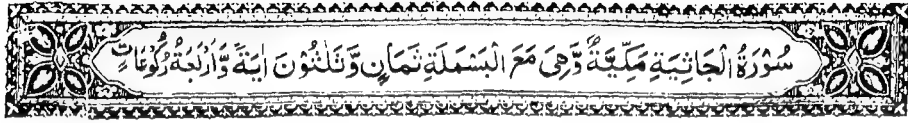
إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّ السَّاعِقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾ كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾

يَذْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾ لَا يَذُقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

- ۵۸۔ اے تہاڑے رب و افضل تے اے پہوں
وڈی کامیابی ۞
- ۵۹۔ تے اساں اینکوں تیدبی زبان تے سوکھا کر
ڈتے ماں جو اے نصیحت پکڑن
- ۶۰۔ توں انتظار کر بے شک او انتظار کر نیندے
پین۔
- فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۵۸﴾
- فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾
- فَإِزْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿۶۰﴾



سورہ جائیہ مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۸ آیاتیاں تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن منگئے
ڈیوٹ والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ سب صفتیں والا تے بزرگ خدا ؎۔
- ۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیانے خدا اولو تھی ؎
- ۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین وح مومنین کیتے نشان۔
- ۵۔ تے ایویں تہا بڑے پیدا تھیوٹ تے جانوریں کوں
زمین وح کھنڈاؤٹ وح یقین کمرٹ والی قوم کیتے
نشان۔
- ۶۔ رات تے ڈینہر دے اگو پھو آوٹ تے جو اللہ سیں
آسمان تو رزق لہائے تے اوندے نال زمین کوں برحقوٹ و بعد
وسوں کیتے سی تے ہوائیں دے چلاؤٹ وح عقل والی
قوم کیتے نشان۔
- ۷۔ اے اللہ دے نشانن جیرھے اسال تیدے
سامنے مسح نال پڑھدے ہں۔ اللہ تے اوندی آیتیں
دے بعد کیرھی گال کوں منیس۔
- ۸۔ ہر کوڑے تے گناہ گار کوں عذاب ملیس۔
- ۹۔ او اللہ دی آیات کوں سڈے جیرھیاں اونکوں
پڑھ کے سُنایاں ویندن، ول اکثر نیندارہ ویندے
جیویں اوں سُنیاوی نال ہوے، اونکوں بڑکھ ڈیوٹ
والے عذاب دی خوش خبری ڈے۔
- ۱۰۔ تے جیلھے اونکوں ساڈی آیات واکھ پتر بگ
ویندے تے اوندے تے مشکریاں کریندے اے
- تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②
- إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ③
- وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُؤْقِنُونَ ④
- وَاخْتَلَفِ الْيَتِيمَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑤
- تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ قُبَاً بَيِّنَاتٍ ⑥
- بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑦
- وَبَلِّغْ لِكُلِّ آفَاقٍ آتِيتِهِمْ ⑧
- يَسْمَعُ آيَاتُ اللَّهِ تُنْزِلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُعَزِّمُ مُسْتَكْبِرًا كَانَتْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرُهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑨
- وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَ هَاهُوَ أُولَئِكَ لَهْزَمَ عَذَابٍ مُهِينٍ ⑩

لو کہن جنہیں کیتے ذلیل کمرٹ والا عذاب۔

۱۱۔ اوندے بعد دوزخ دی ہے جو اوکمتن او انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ او سنگتی جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بیندن تے انہیں کیتے دوا عذاب۔

۱۲۔ اے ہدایت تے جیرھے اپنے رب دی سہیش دانکا کریندن انہیں کیتے مشرک دی وجہ نال بڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۱۳۔ اللہ او ہے جیٹ تہا بڑے کیتے سمندر کوں کم وچ لائے تاں جو اوندے حکم نال اوندے وچ بیٹریاں ٹرن تے تاں جو تساں اوندہ افضل گولوتے تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ تے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اوسارے واسارا اوں تہا بڑے تانے کیتے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

۱۵۔ اتوں مومنین کوں اکھ انہیں لوکیں کوں بخش ڈیون جیرھے اللہ دی سزا کینیں نہیں بڑے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال سزا ڈیوے۔

۱۶۔ جیرھا چنگے کم کر یسی اوندہ فائدہ ہونکوں تھیس تے جیرھا گندے کم کر یسی اوندہ گھانا اونکوں تھیس دل تساں اپنے رب دوولنے۔

۱۷۔ اساں بنی اسرائیل کوں کتاب تے حکومت تے نبوت بخشی تے انہیں کوں پاک شہیں دارزق ڈتا تے انہیں کوں سارے لوکیں تے وڈائی بخشی۔

۱۸۔ تے انہیں کوں کھلی کھلی شریعت ڈتی تے انہیں اوندہ علم آون دے بعد آپت دی منہ زوری دی دہر

مِنْ دَرَارِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۱

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رَّجْحٍ أَلِيمٌ ۝۱۲

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِ رَبِّهِ ۖ وَلِتَسْتَبْتُوا مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۳

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝۱۴

قُلْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُهَا الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ ۚ لِيُجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝۱۵

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ اَسَاءَ فَلَعَلَّهَا تُمْسِكُ ۚ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ۝۱۶

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ الْكِتٰبَ وَالْحَكْمَ وَالنُّوْبَةَ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الْغَلِيْبِ ۚ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۷

وَآتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ مَّا اختلفُوْا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ اِنَّ رَبَّكَ

يَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾

نال اوندے وح اختلاف کیتا بے شک تیدا رب
قیامت دے ڈینہہ اوند فیصلہ کریسی جیندے وح
او اختلاف کریندن ۔

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَشْجَعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ ول اسال تیکوں شریعت دے ہک طریقے تے
چلے توں اندی پیروی کرتے جیرے چاڈے نہیں
انہیں دی مرھی دے پھوناں چل ۔

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِأَهْوَاءَ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ بے شک او اللہ دے مقابلے وح تیکوں کوئی
فائدہ نہیں پچا سگدے تے ظالم ہک ڈوبھے دے
سنگتی بن تے اللہ متقیں دا سنگتی ۶۔

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُذَوِّقُونَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ اے لوکس کیتے نشان تے ہدایت تے یقین رکھن
والی قوم کیتے رحمت ۔

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً عِندَ اللَّهِ
وَمِمَّا تَتَّبِعُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ کیا بڑے کم کرن دلے اے خیال کریندن جو
اسال انہیں کوں اوں بنا ڈیسیوں جیویں مومن تے
نیک کم کرن دلے بن انہیں دامرٹ جیون ہک ہسی
۶۱۸
پہوں براہ جو او فیصلہ کریندن ۔

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَئِنَّ جَزْءَ
كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اللہ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا
کیتے تے تاں جو ہر شخص کوں اوندی کمٹ دا بدلہ ملے
تے انہیں تے ظلم نہ تھنسی ۔

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَوَّعَهُ عَلَىٰ سَنَعِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ
بَصِيرَةِ غُشُوهُ لَمَن يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ کیا تیں اول بندے کوں بڑھے جیرھا پٹی خواہیں
کوں معبود بنا گھندے تے اللہ اونکوں اپنے علم نال
گمراہ کیتے تے اوندے کن تے دل تے مہر لا ڈتی اس
تے اوندے اکھیں تے پردے پاتسی اونکوں اللہ
دے سوا کون سدھارا ۶ پھیلیسی کیا تیں نصیحت
نوحے پکڑیندے ۔

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يَهْدِيكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ

۲۵۔ تے انہیں آکھئے اے تے محض ساڈی دنیا دی
زندگی ۶ مرسوں تے دل جیندے تھیسوں تے ساکوں

عَلِمَ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝۲۵

زمانہ مریدے، ایندا انہیں کوں کوئی علم نہیں، اے
محض انہیں دا اپنا خیال۔

وَإِذَا تُنْتَظِرُهُمْ إِلَيْنَا يَنْتِ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعْنَا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۲۶

۲۶۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈیاں آیتاں پڑھیاں
ونیدن تے انہیں دی دلیل محض اے ہوندی ہوا
آہن جے تئساں سچے عرتے ساڈے پیو ڈاڑیں کوں
گھن آو۔

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُجْمَعُ كُمْ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ۝۲۷

۲۷۔ توں آکھ اللہ تہا کوں جیندا کیتے ول تہا کوں
مریسی ول تہا کوں قیامت دے ڈینہہ کھڑا کر سی
جیندے آوٹ وج کوئی شک نہیں تے اصل ہوں
سارے لوک چاندے نہیں۔

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ۝۲۸

۲۸۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ کیتے
ہے تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ کھڑے لوک
گھانا پین۔

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ تَدْعِي كُلَّ أُمَّةٍ تَدْعِي إِلَىٰ
كُتُبِهَا أَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۲۹

۲۹۔ تے ہر اُمت کوں گھوڑیں دے بھر ڈٹھا ہویا ڈیکھیں
تے ہر ٹولہ اپنی شریعت دوسڈیا ویسی، اج تہا کوں
تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی۔

هَذَا كِتَابُنَا يُنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۳۰

۳۰۔ اے ساڈی کتاب چیرھی تہاڈے خلاف وج الیہندی
بے شک اساں جو تئساں کریندے ہاوے لکھدے
رہ گئے ہیں۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَیِّنُ ۝۳۱

۳۱۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے انہیں کوں
انہیں دارب اپنی رحمت وج داخل کر سی تے اے
کھلی کامیابی۔

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ يَكُونُوا أَلِيَّتِي تُنْتَظِرُهُمْ
فَأَسْكَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝۳۲

۳۲۔ تے جیرھے کافرن (انہیں کوں آکھیا ویسی)
کیا تہا کوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سنایاں دیناں
ہن تئساں اکڑیندے ہاوے تے تئساں مجرم قوم
ہاوے۔

وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ السَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَا نَنْدِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نُّظُنُّ اِلَّا غُلَاظًا وَّ مَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِيْنَ ۝۳۳

۳۳۔ تے جیلے اکھیا ویندا با بے شک اللہ دا وعدہ
صبح تے قیامت دے جڑینہ وچ کوئی
شک نہیں تساں آہرے ہاوے ساکوں کوئی پرتہ
نہیں قیامت کیا ہے، اسان تے محض گمان
کمر بندے ہں ساکوں یقین نہیں اودنا۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝۳۴

۳۴۔ تے اوں دیکھے انہیں دے عملیں دیاں خرابیاں
ظاہر تھی وین تے او عذاب انہیں کوں ولہیٹ
گھنسی جیندے اتے او کھلے ہن۔

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنفُكُكُمْ كَمَا فُتِقْنَا يَوْمَ اُولٰٓئِكَ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَاَنْذَرَكُمْ النَّارَ وَاَنْذَرَكُمْ نَارَ نَجِصِيْنَ ۝۳۵

۳۵۔ تے انہیں کوں اگھیا ویس تساں جیویں آج دی
ملاقات بھل گئے ہاوے، آج اسان ایوں تہاکوں
دی بھل ولسیوں تے تہاڈا ٹھکانہ بھاء تے تہاڈا
کوئی امدادی کاہ نہیں۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمْ اٰتٰتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هٰذَا وَاَعَزَّ شُكُمْ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝۳۶

۳۶۔ اے ات بگاہوں جو تساں اللہ دی آیتیں تے
کھلے ہاوے تے تہاکوں دُنیاوی زندگی دوکھاڈتا
ہو یا ملے تے آج او اوندے وچ نہ کڈھیے وین تے
نہ انہیں کوں کو لہو آوٹ ڈتا ویسی نہ فریاد سنی ویسی۔

قُلِّلِ الْهٰمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۳۷

۳۷۔ تے سب صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں
داوی رب تے زمینیں داوی تے ساریں جہا میں
دا پالنا ہا۔

وَلَهُ الْكِبَرِيَّاءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ ۝۳۸

۳۸۔ آسمانیں تے زمین وچ وڈیا ہوندا (او ہو وڈا)
تے او غالب تے ہوں سیانا۔



سورة احقاف مکی ۷۷ بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیات تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیرا بن

منگئے ڈیون والا تے بہوں مہربان۔

۲۔ ساری مفتیس والا تے بزرگ خدا ۷۔

۳۔ اے کتاب غالب تے حکمت والے خدا

دولہا بی گئی ۷۔

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ⑤

۴۔ اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے

وج محض حق تال پیدا کیتے تے کہ مقرر مدت

کیتے تے جیرے کافرن او اوں کیں منہ

پھرنیدن جتھو او ڈراٹے ویندن۔

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا

بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا

مُعْرِضُونَ ⑥

۵۔ توں آکھ تساں ڈسو جیرے تساں فدا دے سوا

مبہود بنیدے ۷ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا

پیدا کیتے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ ای کیں

پہلی کتاب وچ کوئی دلیل آتو یا علم دی دلیل

ڈیو جے تساں پے ہوے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي

مَا ذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ

إِنِّي نُنَكِّتُ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَذْنًا وَمَنْ يَكُنْ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑦

۶۔ اوں کیں زیادہ گمراہ کون جیرھا اللہ دے سوا

اوں کوں سبب دے جیرھا قیامت تیں اوں دی دعائیں

سُندا تے او انہیں دی دعائیں غافلن۔

۷۔ تے جیلے کوک کٹھے کیتے دیس او انہیں

دے دشمن ہوسن تے او انہیں دی عبادت

دے منکر ہوسن۔

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ

غَافِلُونَ ⑧

وَإِذْ أَحْبَبَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا

بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ⑨

۸۔ تے جیلے انہیں تے ساڈی کھلی کھلی آیات

پڑھیاں دیندن تے کافرن کوں جیلے انہیں دو اندے

وَإِذْ أَنْشَأَ عَلَيْهِمُ الْبُتُنَ بَيَّنَّتْ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا

لِلْحَقِّ لَنَجَاءَهُمْ هَذَا إِسْحَرُ مُبِينٌ ⑩

آہدن اے تے کھلا کھلا جادو ہے۔

۹۔ یا آہدن اوں اینکوں گھر گدھے توں آکھ جے میں
اینکوں گھر گدھے تے تساں میکوں اللہ دے
عذاب کنیں توہے پچا سگدے او جاندے
جو بگا لیں تساں کریندے ء تماڑے تے
میڈے درمیان او کافی گواہ تے او بہوں
بخشن والا تے بہوں مہربان۔

۱۰۔ توں آکھ میں کوئی نواں رسول نہتیں تے
میں نہیں ہانڈا جو میڈے نال تے تہاڑے نال کیا سلوک
کیتا دلیس میں تے محن اوں وحی دی
پیروی کرینداں جبرھی میڈو اندی ء تے میں
تے محن ہک کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔

۱۱۔ توں آکھ ڈسو جے اے اللہ کنیں ہے تے
تساں ایندا انکار کریندے پئے ء تے بنی اسرائیل
وچو ہک گواہ نے گواہی دی ڈتی ء تے اوں
من گدھے تے تساں وڈائی ڈکھائی ء بے شک
اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۲۔ تے کافر مومنیں کوں آہدن جے اے
چنگا ہوئے ہاتے اساں کنیں پہلے ایمان
نہ گھن آون ہاتے جیکھے انہیں کوں ایندے
نال ہدایت نہیں ملی آہدن اے تے پرانا کوڑ
۱۳۔ تے ابں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب رستہ
ڈکھاوٹ والی تے رحمت ہائی تے اے
کتاب جبرھی تصدیق کریندی ء تے عربی
زبان وچ تاں جو او ظالمیں کوں ڈراوے ،
تے نیکیں کیتے خوش خبری ء۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ ء
كُفِيَ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ⑩

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَاعٍ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يَوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ⑪

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَكُفْرُكُمْ بِهِ وَشَهِيدٌ شَهِدٌ مِنْ بَيْنِي
وَإِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑫

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ⑬

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۖ وَهَٰذَا
كِتَابُ مُصَدِّقٍ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ⑭

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک جیسے آہن اللہ ساڈا رب تے ول ٹکڑے تھی ویندن تے انہیں تے کوئی ڈر نہیں تے نہ او مونجھے تھیں۔

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اے ہمیشہ رہن اے انہیں دے عملیں دی جزاء۔

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُفْرًا وَوَضَعَتْهُ كُفْرًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے اساں انسان کوں پیو ماناں چنگے سلوک دی وصیت کیتی ء اوندی ما اوںکوں ڈاڑھی تکلیف نال مل، ڈوہ وچ رکھے تے ول تکلیف نال چٹے تے اوندے محل تے کھیر چھراوٹن دا وقت تریہ مہینے ہن تے جیلے او پورا جوان تھئے تے چالی سال دا تھئے آکھیں اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے میں اوں نعمت دا شکر کراں جیہی میں میڈے اتے کیتی ء تے میڈے پیو ماتے کیتی تے میں نیک کم کراں جیسے تیکوں چنگے بگن تے میڈی اولاد کوں نیک بنا بے شک میں نیو رجوع کرینداں تے میں فرمانبردار ہاں۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَقْبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَرُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا بِوَعْدِهِ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ اے ہن جنہیں دی دعا اساں سترے ہیں تے انہیں دے چنگے کم قبول کریندے ہیں تے اساں دی برائیاں معاف کر ڈیساں اے ہمیشہ والے ہن اے سچا وعدہ ء جیہا انہیں نال کیتا گئے۔

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا اتَّقِيا إِنِّي أَخْرَجْتُكُمَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَفِضِلُنِ اللَّهَ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ جیہا اپنے پیو ماں کوں آہدے تہاڈے اتے افسوس میکوں اے ڈسیندے ء جو میکوں جیندا کیتا ویسی تے میں کنیں پہلے کئی صدیاں گزیرن تے او ڈوہیں اللہ کنیں فریاد کریندن ہلاک تھیویں من گھن بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء تے او

آہدے اسے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

۱۹۔ ایھو جہیں لوکن جنہیں تیں انہیں لوکس دی عذاب دی پیشگوئی پوری تھی جیرے پہلے ہن بھانویں او جنہیں درج ہن یا انسانیں وچ۔ بے شک او گھانا پاوٹ والے ہن۔

۲۰۔ تے ہر کئیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق رتبہ بلسی تے عملیں دا بدلہ انہیں کوں پورا بلسی تے انہیں تے ظلم نہ تھیسے۔

۲۱۔ تے جیرے ڈینہ کافر بھا دے سامنے آندے ویسن تے اکھیسے تساں اپٹے انعام سارے دنیاوی زندگی وچ نعم کر دے ہن تے انہیں کیں فلذہ چاچکے آج تہا کوں ذلت دا عذاب بٹا ویسی جو تساں زمین وچ ناحق اکریندے ہا دے تے نافرمانی کریندے ہا دے۔

۲۲۔ تے عاد دے بھرا کوں یاد کر جیہے اوں اپنی قوم کوں (ہیں نال) ڈرائے تے اوں کئیں اگو پچھو کئی رسول گذر چکین جو تساں اللہ دے سوا کئیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈے اتے وڈے ڈینہ دے عذاب کئیں ڈرداں۔

۲۳۔ انہیں آکھئے کیا توں آئیں جو ساکوں سا بے معبودیں کئیں پریں کر ڈیویں تے دل جیرا ڈراوا ساکوں ڈیند اپیں پورا کر بے تول سچا ہوں۔

۲۴۔ اوں آکھئے ایندا علم اللہ کئیں ہے تے میں تے اللہ دا سنہیا تہا کوں پچھیداں تے اصل میں تہا کوں جاہل قوم سمجھیداں۔

۲۵۔ جیہے انہیں بدل ڈٹھے جیرا انہیں دی

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۱۹﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَذَّيْتُمْ وَلَبَّيْكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنَّا لَنَنصِفُونَ ﴿۲۱﴾

وَإِذْ كُنَّا عَادًا إِذْ أُنذِرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّجُومُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۲۲﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْذِنَكَ أَعْنِ الْهَيْئَةَ فَأْتَنَا بِمَا نَعْبُدُ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۳﴾

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُنْزِلْتُ بِهِ وَلَئِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿۲۴﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ

قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّضْطَرُّنَا بَلْ هُوَ
مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۶﴾

ثُمَّ كُنَّ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا غَاصِبًا لِّلَّذِينَ
إِلَّا مَلَائِكُهُمْ لَكَ ذَلِكُ نَجْرُ الْقَوْمِ النَّاجِمِينَ ﴿۱۷﴾

وَلَقَدْ مَكَنَّا فِيمْثَآءٍ مَّكَانَ كُنُوزِهِمْ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سِنْعًا وَابْصَارًا وَفِدَاءً لِّمَا أَغْنَى عَنْهُمْ
سِنْعُهُمْ وَلَا ابْصَارُهُمْ وَلَا فِدَاؤُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَحْجُدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ قَاكُؤَا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۱۸﴾

۱۶

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۱۹﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِي نَحْتَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلَٰهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكُمْ أَفْكَهُمُ وَمَا كَانُوا
يَفْقَهُونَ ﴿۲۰﴾

وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا مِنَ الْوَحْيِ يَتَمَوَّنَ الْفَرَّانَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُّذْذِرِينَ ﴿۲۱﴾

واہیں دو اندا پیا ہا انہیں آکھئے اسے بل جیرا
ساڈے تے وسسی ، اصل اسے تے او
عذاب جنیدی تہا کوں جلدی ہائی اسے ہوا
جنیدے وچ ڈکھ والا عذاب ۔

۲۶- جیڑی اپنے رب دے مک نال ہر شے تباہ کر
ڈیسی تے فجر کوں انہیں دیاں محض جہیں باقی
ہن اسان ایویں مجرم قوم کوں سزا ڈیندے ہیں۔

۲۷- اسان انہیں کوں او طاقت ڈتی ہائی جیڑی
تہا کوں نہیں ڈتی تے اسان انہیں دے کن
تے آکھیں تے دل بتائے ہن تے انہیں دے
کنیں تے آکھیں تے دیں انہیں کوئی ناند نہیں چھایا
تے او اللہ دی آیات دا انکار کریندے ہن
تے جیڑے عذاب تے کھلدے ہن اوہیں انہیں
کوں تباہ کر ڈتے ۔

۲۸- تے اسان تہا ڈے آسوپاسو ہوں ساریاں
وستیاں ہلاک کیتن تے آیتیں کوں دھا پھیر
کیتے تاں جو او ولن ۔

۲۹- تے اوں دلیہ انہیں جہیں کوں او اللہ دے
سوا معبود بنیندے ہن جو او انہیں کوں اللہ
دے کو لو کر لسن انہیں دی مدد کیوں نہ
کیتی اصل او انہیں کنیں رل گیہن تے اسے انہیں
دے کوڑ تے گھڑی ہوئی کال دا نتیجہ ۔

۳۰- جیلے اسان تیرڈو جنیں داہک لولہ لائے
انہیں قرآن کھینے جیلے او آٹن انہیں
آکھئے چپ کرو جیلے تلاوت مکی او اپنی
قوم کوں ڈراوٹ کیتے اوندو دل بگئے ۔

قَالُوا يَقُومَنَّ إِنَّا سِغْنَا كِتَابًا أَنْزَلَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ انہیں آکھئے اے ساڈی قوم بے شک
اساں کتاب سنی ۽ جیڑھی موسیٰ دے بعد
تھی ۽ او اپنے کینں پہلی کتاب دی تصدیق کریندی ۽
تے حق داتے سدھا راہ دکھانیدی ۽۔

يَقُومَنَّ أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا
بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِزْكُمْ
مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ساڈی قوم اللہ دے سبب دالے
دی آواز سٹوتے اوکوں منواو (اللہ تہا بڑے گناہ
بخشیشی تے تہاکوں بڑکھ والے عذاب کینں
آم شام بڑیسی۔

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیرھا اللہ دو سبب دالے دی
نہیں سٹدا او زمین وج ہرا نہیں سبکدا تے
اوندے سوا پے کوئی اوندے سنگتی کا ۽ نیں
اے کوک کھلی گمراہی وچن۔

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْفَوْنَهُ يَغْدِرْ عَلَيْهِمْ اَنْ يُغَيِّرَ الْمَوْتَ
بَلَا اِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا انہیں بڑھا نہیں بے شک اللہ جنیں
آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں دے
بناوٹ وج او تھکيا نہیں
جنیدے کرے اے ٹھیک بے شک او ہر
شے تے قادر۔

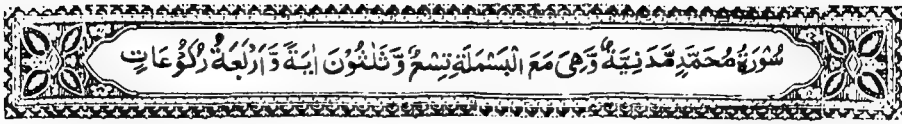
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هٰذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالْ فُذِّقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جڈاں کافر بھا دے ساٹے پیش
کیتے وین (آکھیا ویسی) کیا اے سچ نہیں
انہیں آکھئے ٹھیک ساڈے رب دی قسم۔ اوں
آکھئے اپنے انکار دی وجہ نال عذاب جکھو۔

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُو الْعَرْسِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۚ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَثُوا اِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ۚ بَلَّغْ فَبَلَكَ
اِلَّا الْقَوْمَ الْفٰسِقُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے توں صبر کر جیویں یکے ارادیں دالے
رسولیں کیتے تے انہیں کیتے عذاب جلدی نہ منگ تے انہیں
تے میرے بڑنہ او عذاب کوں بڑیکھسن انہیں کوں ایویں بگی
جواو (دنیا وج) اڈنہر دا بہوں تھوڑا دقت رہ گئیں۔ اے
فصیح نصیحت تے نافرمانیں دے سوا ہیا کوئی ہلاک نہ تھیس۔

﴿۳۶﴾



سورہ محمد مدنی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۹ آیات تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرنیڈاں اللہ دے ناں نال جیرا بن
منگلے ڈیوٹ والا تے ہوں مریبان۔
- ۲۔ جیرے کفر کریندن تے اللہ دی راہ کنیں
کریندن اللہ انہیں دے عمل تباہ کر ڈیندے۔
- ۳۔ جیرے مومن تے نیک کم کریندن تے جو
محمد صلی اللہ علیہ وسلم تے تسے اوکوں منیندن تے
او انہیں دے رب ولو سچ اللہ انہیں دیاں
برائیاں پریں کر ڈیسی تے انہیں دے حال
ٹھیک کر ڈیسی۔
- ۴۔ اے ایس واسطے جو کافرین کوڑ دی
پیروی کیتی ؑ تے مومنین اپنے رب ولو سچ دی
پیروی کیتی اللہ سیس ایویں مثاللاں ہان کریندے
لوکس کہتے۔
- ۵۔ تے جیلے کافرین نال تہاڑی جنگ تھیوے
تے تساں انہیں دیاں گکیاں کپ ڈیو جیلے انہیں
دی رت دہا گھنوتے ول انہیں کوں بھوڑکی
پدہ گھنوتے اوندے بدیا احسان کر کے چھوڑ ڈیو
یا ندیہ گھن کے جے تیں جنگ ختم تھی ونجے۔ اے
ایویں تھیئے تے جے اللہ چاہے ہاتے آپ انہیں
کنیں بدلہ گھن گھن ہا اصل اللہ تہاکوں ہک
ڈوڑھے نال ازمنیدے تے جیرے اللہ دی راہ
وچ قتل تھین او انہیں دے عمل نہ ونجیسی۔
- الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ②
- وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَكَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③
- ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④
- فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّجَاءِ
حَتَّىٰ إِذَا أَثْمَنَّوهُمْ فَضَرُّوا نَوَاتِقًا ۖ وَقَاتِلُوا
مَنْ بَعْدَ وَلَا مَآءَ فِدَاءٍ ۚ خُذْ نَصْرَ الْحَرَبِ
أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكُمْ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ
مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ تَبَيَّنُوا لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ
أَعْمَالَهُمْ ⑤

- سَيُفْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑥
- ۶۔ انہیں کوں سدھے راہ تے لیسے تے انہیں دی حالت ٹھیک کر لیسے۔
- وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ⑦
- ۷۔ تے انہیں کوں بڑسی ہوئی بہشت وچ پلہسی
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَصُمْ وَاللَّهُ يَنْصُرْكُمْ وَ
- يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ⑧
- ۸۔ اے مومنو جے تساں اللہ دی مدد کرو تے
- وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَسْأَلُهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑨
- ۹۔ تے کافرین تے افسوس تے او انہیں دے عمل دی ضائع کر ڈلیں۔
- ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ
- فَاحْبِطْ أَعْمَالَهُمْ ⑩
- ۱۰۔ اے ات بگالوں جو انہیں اللہ دے پیٹھے ہوئے کوں ناپسند کیے تے اوں انہیں دے عمل ضائع کر ڈن۔
- أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
- عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَا اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ
- لِلْكَافِرِينَ أَمَثَلُهَا ⑪
- ۱۱۔ کیا انہیں زمین وچ گھر پھر کے نہیں بڑھا جو انہیں کینس پہلے لوکس دا کیا انجام تھے انہیں تے اللہ سیس عذاب لایا ہا تے انہیں کافرین دا وی ادھوال تھیسے۔
- ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ
- لَا مَوْلَى لَهُمْ ⑫
- ۱۲۔ اے ات بگالوں جو بے شک اللہ سیس مومنین دا سنگتی ے تے کافرین دا کوئی سنگتی نہیں۔
- إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
- جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
- يَتَنَبَّهُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
- مَثْوًى لَهُمْ ⑬
- ۱۳۔ تے کے تلا وستیاں ہن جیریاں ایس دتی کینس تکریاں ہن جتھو تیکوں کڈھے نیں اسان انہیں کوں تباہ کر ڈتا تے انہیں دا کوئی مددگار کار ے نہ ہا۔
- وَكَايِنَ مِنْ قَرِيْبَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرِيْبَتِكَ
- الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ⑭
- ۱۴۔ جیرھا اللہ ولو کھلی دلیل تے ہوئے اوہو جیریاں تھی سگدرے جنیدے برے عمل اوکوں سوٹھے
- أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كُنْزَيْنِ لَهُ سُوءٌ
- عَمِلَهُ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑮
- ۱۵۔ اے مومنو جے تساں اللہ دی مدد کرو تے اوں انہیں دے عمل ضائع کر ڈن۔

کر کے ڈکھائے گئے ہوں تے انہیں اپنی خواہش
دی پیروی کیتی۔

۱۴۔ جیڑھی جنت دا وعدہ متئیں نال کیتا گئے ،
اوندی مثال ایویں سچھ اوندے وچ نہراں ہن
جنہیں دا پانی سسڑا نہیں تے کیر دیاں نہراں ہن
جنہیں دا ذائقہ خراب نہیں تھیندا تے شراب دیاں
نہراں ہن جیڑھیاں پیوئے والیں کوں مزیدار لگسن تے
صاف ماکھی دیاں نہراں وی ہن تے انہیں کیتے اوندے
وچ ہر پھل مجلسی تے انہیں تے رب دی بخشش
دی ہوی لے جنتی اوویں حق سبکدے جیڑھی ہک شخص ہمیشہ
بھادوچ رہی تے انہیں کوں بہوں تآ پانی پلایا ویسی جیڑھا
اوندیاں آندراں کپ ڈیسی۔

۱۷۔ انہیں دچو کچھ لوک تیبڑی گال سُنڈن تے
جیلے تیں کنیں اٹھی کے دیتدن پئے تے او عالمیں
کوں آہن نہیں ایں (رسول) کیا آکھئے اے لوکن
جنہیں دے دیں تے اللہ مہر کر ڈٹی تے انہیں
اپنی خواہشیں دی پیروی کیتی۔

۱۸۔ تے جیڑھے ہدایت تے ہن اللہ انہیں کوں
ہدایت وچ دھیس تے انہیں کوں تقویٰ ڈیسی۔
۱۹۔ کیا او عذاب دی گھڑی دا سجالا گدھی کھڑن
جواو انہیں تے ابھٹ گھٹ آپوئے اوندیاں کچھ نشانیاں تے
پوریاں تھی گئیں تے جیلے او آدلیں انہیں دا کیا بھسی۔

۲۰۔ توں جان گھن جو اللہ دے سوا کوئی معبود
نہیں توں اپنے گناہیں دی بخشش منگ تے مومن
مردیں تے مومن ترمیتیں کیتے دی تے اللہ تہا بڑے

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ
مِّنْ عَمَلٍ مُّصَفًّوْا وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيْمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝۱۹

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ
عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۷

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ۝۱۸
فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَظَنَّا جَاءَ أَسْرَاطُهُمْ فَلَئِنْ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرُهَا ۝۱۹

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ
مَثْوَاكُمْ ۝۲۰

اُڑے اُڑے پھرن تے ہکی جاتے کھرن کون
چاندے ۔

۲۱۔ تے مومن آہدن کوئی سورت کیوں نہیں سہی
تے جیلے پکے حکمیں آلی سورت لہی تے اوندے
دوج جنگ دا ذکر ہا تیں ڈٹھا ہوسی جنیں دے
دیس وچ بیماری ہے او تیبڈو ایوں ڈہرے پئے
ہن جیویں کہیں تے موت دی غشی ہوے
انہیں کیتے ہلاکت ۔

۲۲۔ انہیں داکم تے اطاعت ہوے ہاتے
نیک گالیں سناوٹ ہوے ہاتے جیلے گال
پوری تھی ونچے ہاتے جے او اللہ دے حضور
سچے ثابت تھیون ہا تے انہیں کیتے چنگا ہا ۔
۲۳۔ کیا اے تھی نہیں سگدا جو تساں کنڈ دلاؤ
تے زمین وچ فساد پا ڈیو تے رشتے داریاں
مکا ڈیو ۔

۲۴۔ اے لوکن جنہیں تے اللہ دی لعنت اہوں
(اللہ سٹیں) انہیں کون بوڑا کر ڈتے تے انہیں
دیاں اکھیں اندھیاں کر ڈتن ۔

۲۵۔ کیا او قرآن تے غور نہیں کریندے یا انہیں
دے دیں تے اسپے جندہ بن ۔

۲۶۔ جے شک ایندے بعد جیرے کنڈ دلاکے پھر گئیں
تے ہدایت دی انہیں تے ظاہر تھی چکی ہائی
شیطان اے کم انہیں کون سوٹھا کر ڈکھائے
تے انہیں کون کوڑیاں امیداں لائسی ۔

۲۷۔ اے ات گالہوں جو جنہیں کون اللہ داکلام
چوٹکا نہیں گدا انہیں کون اکھئے نیں کج گالیں

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ
فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ
فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ
عَلَيْهِ مِنَ النُّبُوتِ فَأَوْلى لَهُمْ ۝

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْ
صَدَّقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۝

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ
وَتَقْطَعُوا أَرْحَامَكُمْ ۝

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَتْهُمْ دَآغَى
أَبْصَارُهُمْ ۝

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ۝

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَأَ
لَهُمْ ۝

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمُورِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

إِسْرَارُهُمْ ۝

تماڑیاں منیسوں تے اللہ انہیں دے بھید جانڈے۔

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضَارِبُونَ وُجُوهُمْ

۲۸۔ کیا حال ہوسی جیلے فرشتے انہیں دی جان

وَأَذَابُ لَهُمْ ۝

کڑھیں تے انہیں دے منہ تے کٹڈ تے مریدے

پٹے ہوسن۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا

۲۹۔ اے ات گالوں جو انہیں اولگال دی سپردی

رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝

کیتی جیرمی اللہ کوں ناراض کریندی ء تے اللہ دی رضا

کوں انہیں پسند نہیں کیتا تے انہیں دے عمل اللہ

دنچا ڈتے۔

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ

۳۰۔ جنیں لوکس دے دیس و توح بیماری ء انہیں دا

اللَّهُ أَضْعَافَهُمْ ۝

کیا خیال جو اللہ انہیں دے کینے نہ کڑھسی۔

وَلَوْ نَشَاءُ لَارَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ

۳۱۔ تہجے اساں چاہوں ہا تے تیکوں اولوک ہکھا

بِسْمِلُهُمْ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ

ڈیوں ہاتے توں انہیں مے منہ کنیں سہاٹ گھنیں

وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۝

ہا تے تیکوں انہیں دے الاکنیں پتہ بگ

دیندے تے اللہ تماڑے عملیں کوں جانڈے۔

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ عَنْ نَعْمَةِ الْجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَ

۳۲۔ اساں تہاکوں ضرور آزمیوں تاں جو تماڑے دھو

الصَّابِرِينَ وَ نَبْلُوَنَّكُمْ عَنْ نَبْلِ الْخَائِرِ ۝

جہادیں تے صبر کرٹن واپس کوں چاٹ گھنوں تے

تماڑے گالیں دا وی پتہ بگ ونجے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ

۳۳۔ بے شک کافر تے جنیں اللہ دے راہ کنیں

شَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ

روکے تے ہدایت ظاہر تھیوٹ دے بعد انہیں رسول

لَنْ يَضُرَّ وَاللَّهُ شَهِيدٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

نال دشمنی کیتی ء او اللہ کوں کوئی نقصان نہیں

پچھا سگدے تے اللہ انہیں دے عمل دنچا ڈلیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

۳۴۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی

وَلَا تُطِيعُوا أَعْمَالَكُمْ ۝

اطاعت کرو تے اپنے عمل نہ دنچاؤ۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ

۳۵۔ بے شک جیرمے کافر تے اللہ دے راہ

مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۝

کنیں رکنیدن تے دل او مرویدن تے او کافر ہونن

انہیں کوں اللہ نہ بخشیں۔

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ۖ وَأَنْتُمْ الْأَثَلُونَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ۝

۳۶۔ ہن تساں ڈھلتے نہ تھینو تے صلح دوسٹرو
تے تساں بڑاڑھے ہوئے اللہ تہاڑے نال
تے او تہاڑے عمل املو نہ گھٹسی۔

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ
وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ
وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَفْعَالَكُمْ ۝

۳۷۔ اے دنیاوی زندگی تے محض کھیل تماشا
تے جے تساں ایمان گھن آؤ تے اللہ کنیں پورو
تہاکوں تہاڑا اجر ڈیسی تے او تہاڑے مال
نہیں منگدا۔

إِنْ يَسْأَلْكُمْ فِيمَا فُحِّمْتُمْ تَبَحَّلُوا وَبِخْرَجِ
أَضْعَافُكُمْ ۝

۳۸۔ تے جے او تساں کنیں مال منگے تے منہ
کرے تے تساں شومائی کر سبکدے عے تے او
تہاڑے بغض کٹھ ڈیسی۔

هَآأَنْتُمْ هَآؤِلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُفَقُّوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَتَّخِلُ وَمَنْ
يَتَّخِلْ فَإِنَّمَا يَتَّخِلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ۝

۳۹۔ تساں ہوئے جنیں کوں اللہ دی راہ وچ
خرچ کرن کیتے سبیا دیندے تے تہاڑے دھو
کچھ تے شومائی کرنین تے میرے شومائی کرنین اوند القسان
آپ جیسین تے اللہ بے پرواہ تے تساں فقیر
ہوئے تے جے تساں پھر ونجو اللہ تہاڑی جاتے
بی قوم گھن اوسی دل او تہاڑے جہیں نہ ہوسن۔

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَارْبَعَةُ وَكُلُوبَاتٍ

سورة فتح مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیات تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن
منگے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ②

۲۔ بے شک اساں تیکوں کھلی فتح بخشی ء۔

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ

۳۔ تاں جو اللہ سیس تیرے اگلے تے پچھلے

وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ

گناہ بخش ڈیوے تے تاں جو تیرے اتے

يَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ③

اپنی نعمت پوری کرے تے تیکوں سدھارا

ڈکھالے۔

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ④

۴۔ تے اللہ تیرے شاندار امداد کرے۔

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

۵۔ اوہو ء جیس مومنین دے دلیں تے سکینت

لِيُزِيدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ

لہائی تاں جو انہیں دے پہلے ایمان نال ہوا ایمان مل ونجے

السُّلُوبِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑤

تے آسمان تے زمین دے لشکر اللہ کیے ہن تے اللہ بہول

جائن والا تے سیانا ء۔

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

۶۔ تاں جو مومنین کوں تے مومن تریمتیں کوں

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ

بہشت وچ پلھاوے جنیدے وچ نہراں دہنیاں

سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ⑥

پین اوندے وچ ہمیشہ رہن تے تاں جو انہیں

دیاں برائیاں دور کر ڈیوے تے اے اللہ ولو

وڈی کامیابی ء۔

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالشَّارِكِينَ وَ

۷۔ تے تاں جو منافق مردیں تے تریمتیں تے

الْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ

مشرک مردیں تے تریمتیں جیرے اللہ تے بدگمانی

السَّوءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ

کریندن تے عذاب لہاوے انہیں تے معیبت

جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ⑦

دا چکر اوسی۔ اللہ نے انہیں تے غضب لہائے

تے انہیں تے لعنت کیتی ء تے انہیں کیتے

دورخ تیار کیتی ہوئی اس تے اے ہوں گندہ
لکائنہ ۷۔

۸۔ آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ دے ہن
تے اللہ غالب تے سیانٹا ۷۔

۹۔ بے شک اساں تیکوں گواہ بنا کے تے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا کے
پٹھے۔

۱۰۔ تاں جو تساں اللہ تے اوندے رسول کون منو
تے اوندی مدد کرو تے اوندی عزت کردتے جینہ
رات اوندی تسبیح کرو۔

۱۱۔ بے شک جیرے تیردی بیعت کریندن او اللہ
دی بیعت کریندن اللہ دا ہتھ انہیں دے ہتھ تے
سہے جیرھا وعدہ ترڈیسی اوندانگناہ ہونکوں تھیں
تے جیرھا وعدہ پورا کر یسی جو اوں خدا نال کہتے
اللہ اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

۱۲۔ تیکوں بچو رہن والے بدو ضرور اکھن اسان
اپنے مال تے ہتھ روچ دے رہ گئے ہن توں
ساڈے کیتے بخشش منگ او اپنے زبانیں نال
آہن جو انہیں دے دیں وچ نہیں جے اللہ تہا کون نقصان
ڈیون دا ارادہ کرے یا فائدہ پچاؤن دا ارادہ کرے
تے اوندے مقابلے وچ کون کجھ کر سگدے اصل
اللہ تما ڈے عملیں کنیں باخبر۔

۱۳۔ اصل تساں خیال کیتے جو رسول تے مومن اصلو
کڈا ہن اپنے ہاں دو تے ہتھ رو نہ دسن اے
خیال تہا ڈے دل وچ سوٹھا کر ڈتا گیا ہا تے تساں
گندہ خیال کیتے تے تساں ہلاک تھیون والی قوم

وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
جَبِيْنًا ۵

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَٰهِيْدًا وَ مُبَشِّرًا
وَ نَذِيْرًا ۶

لَتَتَّخِذُنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلَهُ وَتُعِزَّنَا وَتُوقِرُنَا وَ
تُسَيِّحُنَا بَكْرَةً وَّ اٰخِرَةً ۷

اِنَّ الَّذِيْنَ يَبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا يَبَايِعُوْنَ اللّٰهَ يَدُ اللّٰهِ
فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ فَمَنْ تَكَفَّ فَاتَّخِذْ عَلٰى
نَفْسِكَ وَّمَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ عَلَيْهِ اللّٰهُ فُيُوْثِيْهِ
اَجْرًا عَظِيْمًا ۸

سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلْفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَخَلْتَنَا
اَمْوَالَنَا وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُوْلُوْنَ بِالسِّيْتِمِ
مَا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ
شَيْئًا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ
كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۹

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَنْقَلِبَ الرُّسُوْلُ وَاَلْمُؤْمِنُوْنَ
اِلٰى اَهْلِيْنٰهُمْ اَبَدًا وَّرُجِنَ ذٰلِكَ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَ
ظَنَنْتُمْ طٰغٰى السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُرًا ۱۰

ہاوے۔

۱۴۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول کوں نہیں منیندا تے بے شک اساں کافریں کیتے بھڑکن والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

۱۵۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی ۷ جنیکوں چاہندے بخشیدے تے جنیکوں چاہندے عذاب دیندے تے اللہ ہوں بخش والا تے ہوں مہربان۔

۱۶۔ پھورہن والے ضرور آکھن اوں دیلے جیلے تاساں مال غنیمت کٹھا کرن کیتے ویسہ جو ساکوں نال وچن دی اجازت ڈیو او چارندن جو اللہ دے کلام کوں بدل ڈیون توں آکھ تاساں اصلو ساڈے پھو نہ ٹرو ایمو اللہ دا فیصلہ ۷ او آکھن اصل تاساں حسد کریندے ۷ او گال اصلو سمجھدے نہیں۔

۱۷۔ توں پھورہن والے عربیں کوں آکھ تہاکوں اوں قوم دے متعلقے کیتے سڈیا ویسی جیرم ڈاڑی جنگ کرن والی ۷ تاساں انہیں نال جنگ کریسو یا او مسلمان تھی ویسں جے تاساں اطاعت کرد اللہ تہاکوں چنگا اجر ڈیسی تے جے تاساں پھریسو جیویں ایں کنیں پہلے پھر گئے ہادے تے او تہاکوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

۱۸۔ اندھے کیتے کوئی حرج نہیں تے نہ منڈے کیتے کوئی حرج تے نہ بیمار کیتے تے جیرھا اللہ تے اندھے رسول دی اطاعت کریسی اللہ اوںکوں بہشت وچ پھریسی جنیدے وچ نہراں و ہندیاں پین تے جیرھا نہ پھریسی او اوںکوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝۳۸

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۳۹

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِنَاخِذُهَا ذُرُوءًا نَتَّبِعُكُمْ يَرْبِدُونَ أَمْ يَبْدِلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالِ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۴۰

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۴۱

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۚ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۴۲

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنَابَهُمْ فَتَحْنَا قُرَيْبًا ۝

۱۹۔ اللہ مومنین سے اور ویلے ہوں خوش تھے جیسے او دن دے تلے تیڈی بیعت کریندے پئے ہن او نکوں انہیں دی دل دی گال دا پتہ بگ گئے اللہ انہیں تے سکون لہائے تے انہیں کوں کولو دی فتح ڈتی اس۔

وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

۲۰۔ تے بہوں سارا مال غنیمت جیرھا او گھندے پیں تے اللہ غالب تے سیانا۔

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَ بِهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝

۲۱۔ اللہ تمہاڑے کیتے ہوں غنیمتیں دا وعدہ کیتے جیرھیاں تساں گھنسلے مال اوں تہا کوں تکھیں ڈے ڈتے تے لوکس دے ہتھ روکین سی تے تاں جو اے مومنین کیتے نشان بچتے تہا کوں سدے راہ دو نیوے۔

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝

۲۲۔ تے ڈو جھی گال جنیدی تہا کوں طاقت نہ ہائی اللہ سیس ادنا فیصلہ کر ڈتے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَکُلُوا الْآذِنَارَ ثُمَّ لَا يَحْدُونَ وَلَئِنَّا لَوَاصِرًا ۝

۲۳۔ جے کافر تمہاڑے نال جنگ کرن تے او کٹڈ ولا کے ڈرو لیں تے ول انہیں کوں نہ سبگتی بلسی تے دکوئی مددگار

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَكِنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

۲۴۔ اللہ دی سنت جیرھی پہلے پوری تھی تے توں اللہ دی سنت کوں دیا ہویا نہ ڈیکھیں۔

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝

۲۵۔ او ہو جیس ادنیں دے ہتھ تہا کیں تے تمہاڑے ہتھ انہیں کیں تمہاڑے انہیں دے غالب آون دے بعد مکہ وح روک ڈتے تے اللہ تمہاڑے عملیں کوں ڈہدا کھڑے۔

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَهْدَىٰ مَعَكُمُوهَا أَنْ يَبْلُغَ أَهْلُهَا وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَتِ

۲۶۔ اے لوکن جیرھے کافرن تے تہا کوں مسجد حرام کیں رکیندن تے وقف قربانی کیں دی رکیندن جو او اپنی اصل جاتی چ بگے تے جے کچھ مومن مرد تے

تَطَّوُّهُمْ فَتَضَيَّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةً بِغَيْرِ عِلْمٍ
يُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۲۶﴾

مومن عورتاں نہ ہوں ہا تھا کوں جنہیں داپتہ نہ ہا ہے
لے ڈر نہ ہوے ہا تے تھا بڑے اتے غیب بگی علم دے
بغیر اتے اساں تھا کوں لڑکوں ہا، تاں جو اللہ جینکوں
چاہندے اپنی رحمت و ج داخل کرے تے جے اڈے اڈے
تھی و جن ہا تے اساں انہیں و جو کافریں کو ڈکھ بلیوں۔

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَارْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا
آخِثِينَ بِهَا وَأَهْلِيهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۲۷﴾

۲۷۔ جیلے کافریں اپنے دیس و ج جہولت آلی
وٹپ کرن والی روح پیدا کیتی تے اللہ سیس اپنے
رسول تے تے مومنین تے آرام لہایا تے
تقویٰ تے انہیں دا پیر پکا کر ڈتا تے اے انہیں
دا تے انہیں دے پتر دا حق ہا تے اللہ سیس ہر
شے کوں بہوں جانندے۔

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ
السُّجُودَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اللہ سیس اپنے رسول دی رؤیا کوں سچا کر
ڈتا جو تساں مسجد حرام و ج پہنچو جے اللہ چاہے
امن نال سریں دے وال مٹا کے تے چھوٹے کرا
کے۔ تساں ڈرسو نہ تے ادنکوں پستہ جو
تساں نہ چاندے ہا دے تے ایندے سوا ہک
نزدیکی فتح رکھیں۔

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُفِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اوہو جیں اپنے رسول کوں ہدایت تے دین حق نال
پٹھے تاں جو ادنکوں سارے دینیں تے غالب کرے
تے اللہ کافی گواہ۔

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّاعًا سَاجِدًا يُبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيَّاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ
أَشْرَ السَّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمِثْلَهُمُ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْجٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَظَلَّ

۳۰۔ محمد اللہ دے رسول ہن تے جیرے ادندے
ناہن او کافریں دے مقابلے و ج سخت تے آہت
و ج مہربانن توں انہیں کوں بیکھیں رکوع تے
تے سجدے و ج او اللہ دا فضل تے ادندی
خوشی گولیندن انہیں دے تھیں تے سجدیں دے

فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْجٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَظَلَّ

فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝

۳۳

نشانیں اے توریت و حج انہیں دی مثال تے
انجیل و حج مثال ہک رٹھ آلی کار جیڑی اپنی روئیدگی
کدھئی او نکوں پکا کیتے سی تے او بہوں
پکی تھی گئی تے او اپنی پاڑ تے تکرڑی تھی گئی
زمیندار کوں بہوں چنگی لگدی تے کافر کو زمین
تے اللہ مومنین نال تے جیڑے نیک عمل کریندن
انہیں نال بخشش تے دپے اجر دا وعدہ کیا ہوئے

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ وَرَفِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورة حجرات مدنی ۱۰۷۰ بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ کے ناں نال جیرا بن
منگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دے
سامنے وادھو نہ الایا کرو تے اللہ کنیں ڈرو
بے شک اللہ ہوں سٹن والا تے چائیں والا۔
- ۳۔ اے مومنو اپنے الانبی دے الا کنیں اچا
نہ کرو تے اوندے نال اچا نہ الایا کرو جیویں آپ
وہج الیہ دے، ناں ناں تماڈے عمل و بھج دیں
تے تماکوں پتہ وی نہ لگیں۔
- ۴۔ بے شک جیرے اللہ دے رسول دے کوہو
اپنے الا بھکے رکھیندن اللہ انہیں دے دیں دے
تقویٰ دا امتحان گھن چکے انہیں کیتے بخشش تے
ہوں دہا اجر۔
- ۵۔ بے شک جیرے تیکوں کندھیں دے پھکنیں
سڈ مریدن انہیں دجو اکثر عقل نہیں کریندے۔
- ۶۔ تے جے ادبیر کرن تے توں آپ انہیں دو
پاہرو آویں تے انہیں کیتے چنگا تے اللہ
ہوں بخش والا تے مہربان۔
- ۷۔ اے مومنو جے تساں کنیں فاسق کوئی خبر
آنے تے پچھ گدھا کرو اے نہ تھیو جو تساں
کیں قوم کیتے لاعلمی نال معصیت بنو تے ول
اپنے کیں دی ورنال شرمندہ تھی ورنو۔
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقَدْ مَوَّابِينَ يَدِي اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَنِيعٌ عَلِيمٌ ②
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْعَوْا أَصَوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ
لَا تَشْعُرُونَ ③
- إِنَّ الَّذِينَ يَغْضَوْنَ أَصْوَانَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④
- إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤
- وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ
فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِيبُوا
عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نُدَامِينَ ⑦

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَئِن لَّا جَبَّ إِلَيْكُمْ
الْإِيمَانُ وَرَزَقْنَاهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَتْ إِلَيْكُمُ الْكُفْرُ
وَالْفُسُوقُ وَالْعِصْيَانُ أُولَٰئِكَ
هُمُ الرَّشِدُونَ ①

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَ نِعْمَةً ۚ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ①

وَأَن طَائِفَتَيْنِ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا
بَيْنَهُمَا ۚ فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَبْغِيَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ
فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ②

إِنشَاء الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةً فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَكُمُ
مِّن قَوْمٍ عَنِ أَن يَكُونُوا فِتْنًا مِّنْهُمْ
وَلَا يَسَاءُ مِّن نِّسَاءٍ عَنِ أَن يَكُن فِتْنًا
مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْبِسُوا دِيَارَكُمْ وَلَا
تَنَابَرُوا بِاللِّقَابِ بِشَى الْإِسْمِ الْفُسُوقِ
بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ

۸۔ تے چاٹ گھنوجو تہاڑے ورح اللہ دا
رسول جے ہوں گالیں ورح تہاڑا آکھن مے
تے تہاکوں تکلیف تھیس تے اصل اللہ تہاڑے
کیتے ایمان پسند کیتے تے انیکوں تہاڑے دیں ورح
سوٹھا کیتے سی تے کفر تے نافرمانی تے گناہ
کوں پسند نہی کیتا ایجھ ہدایت پاوٹ والہن۔

۹۔ اللہ دا فضل تے اوندہ احسان اللہ چاٹن
والا تے سیانا ۶۔

۱۰۔ تے جے مومنین دے ڈوٹولے بھڑپون
انہیں ڈونا ہں ورح صلح کراڈ تے جے کوئی
ہک پے تے ظلم کرے تے تساں ظالم قوم
نال بھڑو جے تیں او اللہ دے حکم دوول
آوے تے جے اول آوے تے انصاف نال
انہیں دی صلح کراڈ تے انصاف کرو بے شک
اللہ سیس انصاف کرٹ والیں کوں چنگا جائے
۱۱۔ مومن تے بھراٹن اپنے بھرانویں ورح صلح کراڈ
تے اللہ کنیں ڈرو تاں جو تہاڑے اتے رحم
کیتا دے۔

۱۲۔ اے مومنو کوئی قوم پی قوم تے نہ کھلے تھی سبکے
جو او انہیں کنیں چنگے ہون تے نہ تریمتیں پی
تریمتیں تے کہن تھی سبکے جو او انہیں کنیں
چنگیاں ہون تے ہک ڈوجے کوں طے نہ
مارے کرد تے ہک ڈوجے دے تاں نہ وگاڑے
کرو ایمان دے بعد نافرمانی دا ناں ہوں گندہ
تے جیرھا توبہ نہ کریسی ایسے لوک ظالمین۔

۱۳۔ اے مومنو ہوں سارے گمانیں کنیں جو بے شک

بَعْضُ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿۱۶﴾

کچھ گمان گناہن تے جاسوسی نہ کرو تے کوئی بے دے کتھ پچھو گلہ نہ کرے کیا کوئی اے پسند کریسی جو الپٹے موٹے بھرا دا ماس کھا دے تساں نا پسند کریسو تے اللہ کنیں ڈر رہے شک اللہ توبہ قبول کرن ڈالا تے مہربان۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۱۷﴾

۱۴۔ اے لوکو بے شک اساں تمہا کوں مرد تے عورت نال پیدا کیتے تے تہا ڈے ٹوے تے قبیلے بنائے تے جو ہک ڈو جھ کون سچاں سگو بے شک اللہ کیتے عزت والا او بے جیرھا متقی بے شک اللہ جانٹن والا تے یا خبر۔

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلْعَنُكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸﴾

۱۵۔ بدو آہن اساں من گدھے توں آکھ تساں مومن توہے اصل آکھو اساں اسلام آندے تہا ڈے دیں وچ مالی ایمان کاء نہیں پیٹھاتے جے تساں اللہ تے اوندے رسول دا آکھن منیسو تے تہا ڈے عمل اصلو نہ گھٹائے ولین بے شک اللہ بخشش والا تے مہربان۔

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿۱۹﴾

۱۶۔ مومن اوہن جیرھے اللہ تے اوندے رسول کوں منیندن دل شک نہیں کریندے تے اپٹے مال تے جان نال اللہ دے راہ وچ جہاد کریندن ایجھے لوک سچے ہن۔

قُلْ أَعْلَمُونُ اللَّهُ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السُّبُوتِ وَمَا فِي الْأَرْحَامِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۰﴾

۱۷۔ توں آکھ کیا تساں اللہ کوں اپنا دین سکھائے؟ اللہ جانڈے جو آسمانیں تے زمین وچ اللہ ہر شے کوں جانڈے۔

يَسْتَوُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْتَوِي عَلَىٰ رَبِّكُمْ بَلِ اللَّهُ يَبْنِي عَلَىٰ كُمُ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۱﴾

۱۸۔ او اپٹے اسلام دا تہڈے اتے احسان لیندن توں آکھ میڈے اتے اپٹے اسلام دا احسان نہ لاؤ اے اللہ دا تہا ڈے اتے احسان

جو اوں تہاکوں ہدایت ڈتی ۛ ایمان کیتے ہے
تساں سچے ہوئے۔

۱۹۔ بے شک اللہ آسمانیں تے زمین دے غیب
کوں جانڈے تے اللہ جو تساں کریندے ۛ اونگوں
ڈہدا کرے۔

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾



سورة ق مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات تے ۳ رکوعن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- قَسَّوَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ②
- بَلْ عَجَّبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ ③
- هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ④
- إِذَا مَثَلْنَا ⑤ وَكُنَّا تُرَابًا ⑥ ذَلِكَ رَجْعٌ ⑦ بَعِيدٌ ⑧
- قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ⑨ وَعِنْدَنَا ⑩ كِتَابٌ حَفِيفٌ ⑪
- بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ ⑫ مَرِيجٍ ⑬
- أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا ⑭ وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑮
- وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا ⑯ وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ ⑰ وَزَيَّنَّاهَا ⑱ فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ ⑲ بَهِيمٍ ⑳
- تَبَصَّرَهُ ㉑ وَذُكِّرَهُ ㉒ لِكُلِّ عَبْدٍ مُعِينٍ ㉓
- وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جِبْتِ ㉔ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ㉕
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیر صابن منگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ قادر اللہ سیٹ، قرآن مجید گواہ۔
- ۳۔ اصل او حیران جو انہیں دوہک ڈراون والا اناہیں دجو آگئے۔ کافرین آکھے اسے عجیب گال۔
- ۴۔ کیا جیلے اساں مردیوں تے مٹی تھی دیوں اے ولن آلی گال عقل کنیں پریں لگدی۔
- ۵۔ ساکون پتہ جو زمین انہیں دجو گھنیدی تے اساں کنیں کتاب جیر صابن ہر گال محفوظ رکھیدی۔
- ۶۔ اصل انہیں سج کون جھٹلائے جیلے او انہیں کنیں آگئے تے او رٹے ملے خیال دین۔
- ۷۔ کیا انہیں اپنے اُتے آسمان کون نیں ڈٹھا اساں اونکوں کیوں بنائے تے اونکوں سوٹھا کیتے تے اوندے دج کوئی کھلی جا کا نہیں۔
- ۸۔ زمین کون اساں دھلے تے اوندے دج پہاڑ بنائے تے اوندے دج ہر قسم دے سوٹے ہڑے بنائے۔
- ۹۔ ہر جھکن دالے بندے کیتے نصیحت اوندے دج تے نشان۔
- ۱۰۔ تے اساں آسمان کنیں برکت آلا پاٹی لہائے تے اوندے نال باغ پیدا کیتے تے کیمون والی رٹھ دے دانے دی۔

- ۱۱۔ تے اچیاں کھیاں بٹائن جنیس دے گوشے ہک
ڈو جے دے اتے ہوندن۔
- ۱۲۔ او بندیں کیتے رزق تے اوں پانی نال
اساں بر زمین کوں دسوں کریندے ہیں
ایویں ولاہیندا تھیون۔
- ۱۳۔ انہیں کنیں پہلے نوح اکوہ آلیں تے ثمود
دی قوم جھٹلائے۔
- ۱۴۔ تے عاد تے فرعون تے لوط دے بھراویں۔
- ۱۵۔ تے جھگ آلیں تے تیغ دی قوم دی ساریں
رسولیں کوں جھٹلائے ساڈے عذاب دا وعدہ
پورا تھئے۔
- ۱۶۔ کیا اساں پسلی پیدائش کنیں تھک گئے ہیں۔
اصل اد نویں سردوں پیدائش تھیون دج شک
کریندے پین۔
- ۱۷۔ تے اساں انسان کوں پیداکیتے تے جانڈے
ہیں جو اوندا نفس دوسے پیداکریندے تے
اساں اوندی شہ رگ دے دی کولہو ہیں۔
- ۱۸۔ جیلے ڈو نگران (فرشتے) کجے تے سہے پھٹن
ڈپڑے پین۔
- ۱۹۔ انسان کوئی وی گال نہیں کریندا تے اونڈے نال
ہک نگران تے محافظ ہوندے۔
- ۲۰۔ تے موت دی بے ہوشی ادی اے سچ ایما
ہائی جیئ کنیں توں درکلا ہا نویں۔
- ۲۱۔ دھوتوں دھایا ویسی اے وعدہ دا ڈینہہ ہوسی۔
- ۲۲۔ ہرجان ادی اونڈے نال ہک ہکل آلآتے
ہک گواہ ہوسی۔
- وَ التَّخَلُّفِ بِفَتْحٍ لِّهَا طَعْنٌ
نَّضِيدٌ ۝
تَرَاوَعًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً قَدِيمًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ ۝
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ۝
وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطَ ۝
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَإِنِّي وَاعِدٌ ۝
أَفْعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ وَنَعَلَمُ مَا تُوَسَّوَسُ بِهِ
نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۝
إِذْ يَتَلَفَّى الْمُتَكَلِّفِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ۝
مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۝
وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ
مِنْهُ تَحِيدٌ ۝
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ۝
وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ
غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿۲۳﴾

وَقَالَ قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ۖ

أَفِيَّا فِي جَهَنَّمَ ۖ كُلُّ كَفَّارٍ عَنِيدٌ ﴿۲۴﴾

مَتَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مَّوْبِقٍ ﴿۲۵﴾

إِلَّٰذْنِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ قَالَ لَيْسَ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ ﴿۲۶﴾

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَٰكِن كَانَ فِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۲۷﴾

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمُ
بِالْوَعِيدِ ﴿۲۸﴾

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا
بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿۲۹﴾

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ
مِن قَرِينٍ ﴿۳۰﴾

وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِّلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿۳۱﴾

هَٰذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَقَابٍ
حَفِظْتُ ﴿۳۲﴾

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿۳۳﴾

إِذْ خُلُوْهُمَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ﴿۳۴﴾

۲۳۔ توں غفلت و معہ ہاں توں اسں ہال کنس اسال
تیڈا پردہ ہٹائے اُج تیڈی نظر تکھی ۶۔

۲۴۔ اوندل سنگتی آکھسی اے ڈیکھ جو میں کنس
تیار ۔

۲۵۔ تسال ڈوہیں ہر کافر تے حد کنس ددھن
والے کوں دوزخ وچ سٹو ۔

۲۶۔ ایویں چنگائی کنس ہوں ہکٹن والے تے حد
کنس ددھن والے تے شک پواوٹن والے کوں دی

۲۷۔ جس اللہ دے نال بیا معبود بنا گدھے انہیں
کوں سخت عذاب وچ سٹو ۔

۲۸۔ اوندل سنگتی آکھسی اے ساڈے رب میں
ایکوں منہ زور نہ بنایا ہا اے آپ پرلے درجے
دی گمراہی وچ ہا ۔

۲۹۔ اللہ آکھسی میڈے سامنے نہ بھڑویں پہلے
تھاڈو عذاب دی خبر پھی ہائی ۔

۳۰۔ میڈے سامنے ہال دھیندی نہیں تے میں
بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریندا ۔

۳۱۔ جڈاں اسال دوزخ کوں آکھسوں کیا توں بھرتج
گیں او آکھسی ہی کئی شے ہے ۔

۳۲۔ تے جنت اصلو متقیں دے کولہو کمر ڈتی ویسی ۔

۳۳۔ اے جنت ہر جھکٹن والے تے خیریت دے کیتے ہے
جنیدا تھاڈے نال وعدہ ہا ۔

۳۴۔ جیرھاٹک کے رحمن خدا کنس ڈرسی تے اللہ
دو جھکٹن والے دل نال اوسی ۔

۳۵۔ تسال جنت وچ سلاقی نال پیہہ ونجھو اے
ہمیشہ رہن دا ڈینہر ۔

۳۶۔ اوندے دوج جو او چاہسن ہلسی تے اساں کنیں بیا ودھ وی ہے۔

۳۷۔ تے انہیں کنیں پہلے اسان کے تلاؤستیاں ہلاک کیتن انہیں دی پکڑ وی پکڑی بائی تے اوہک دے برگوشے دوج لکھن کیتے اکھڑیں کھڑی پئے ہن ہن کوئی پچھن دی جا ہے؟
۳۸۔ بے شک ایندے دوج دل آسے کیتے نصیحت تے میرھا کن ایندے تے غور کریندے تے ڈہدے اوندے کیتے دی نصیحت۔

۳۹۔ تے اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے دوج جی دوریں دوج پیدا کیتے تے ساکوں تھکڑا نہیں تھیا۔

۴۰۔ جو او آہن اوندے تے توں مہر کرتے اپنے رب دی صفتیں نال تسبیح کر بھو لکھن کنیں پہلے تے لہن کنیں دی پہلے۔

۴۱۔ تے رات کوں دی اوندی تسبیح کرتے ہر عبادت دے پھیکڑ دوج دی۔

۴۲۔ تے سنن جڈاں ہک سڈن والا کولہ کنیں سڈیں ۴۳۔ تے جڈاں او حتی آوٹن والے عذاب دا شور سٹسن اے جیندا تھیون دا ڈیہنہ ہوسی۔

۴۴۔ بے شک اساں جو لیندے تے مریندے ہیں تے ساڈو ولے۔

۴۵۔ جڈاں زمین انہیں دی شرارتیں نال پھٹ ویسی تے او جلدی نکلسن اے خشر ساڈے کیتے سوکھا۔

۴۶۔ اساں چاندے ہیں جو او آہن تے توں انہیں تے جابر نوہیں توں محس اونکوں قرآن نال نصیحت کر جیرھا عذاب کنیں ڈردے۔

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجْنُونٍ ۝
إِنِّي فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَنَا مِنْ غُلُوبٍ ۝

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ النُّجُودِ ۝

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝
يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ۝

إِنَّا غَنُّنَا فِي وَثْنٍ وَإِنَّا الْبَاقِيُونَ ۝

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَتْمٌ عَلَيْنَا يُبَيِّنُ ۝

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَيَعْبُدُ ۝



سورة ذاریات مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال اینیاں ۶۱ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
منگے ڈیوٹن والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ او ہوائیں گواہن جیرھیاں جھڑاڑی دین۔
- ۳۔ تے مینہ دا بار چیندن۔
- ۴۔ تے ہوئے ہوئے ٹردین۔
- ۵۔ تے ساڈے حکم ونڈیندن۔
- ۶۔ جیرھا تہاڈے نال وعدہ کیتا گئے او سچا۔
- ۷۔ بے شک دین (سزا) اوسی۔
- ۸۔ تے آسمان پیش جیرھا رستیں آلا۔
- ۹۔ بے شک تساں اختلاف وچ ہوئے۔
- اونڈے نال او شخص پھیرا دیندے جندے کیتے
حکم تھیندے۔
- ۱۱۔ اکلان کرن وائے ہلاک تھی گئے۔
- ۱۲۔ جیرھے غفلت وچ بھلے پئین۔
- ۱۳۔ پچھدن جزا سزا دا ڈینہ کڈن۔
- ۱۴۔ جڈاں او بھاتے ازماؤے ولین۔
- ۱۵۔ چکھو اپنے عذاب کوں جیرھا ہے جیرھا تساں جلدی
منگدے ہاوسے۔
- ۱۶۔ بے شک متقی بہشت تے چشین وچ ہوسن۔
- ۱۷۔ جو انہیں دا رب انہیں کوں ڈیسی اوہر گھنسن۔
- بیشک او ایس کنیں پہلے چنگے کم کریندے ہن۔
- ۱۸۔ تے رات کوں ہوں گھٹ سمدے ہن۔
- وَالذَّارِیَّتِ ذُرُوءًا ②
فَالْجِبَلِیَّتِ وَقُورًا ③
فَالْجَبْرِیَّتِ یُسْرًا ④
فَالْمَقْبِیَّتِ اَمْرًا ⑤
اِنَّا نُوْعِدُوْنَ لَصَادِقًا ⑥
وَاِنَّ الدِّیْنَ لَوَاقِعٌ ⑦
وَالسَّمَآءِ فَاۡتِ الْجُبِّ ⑧
اِنَّكُمْ لَبِیْ قَوْلٍ مُّخْتَلَفٍ ⑨
یُؤْتٰكَ عَنْهُ مَنۡ اَوْفٰكَ ⑩
قُلِیْلَ الْخَاصُّوْنَ ⑪
الَّذِیْنَ هُمْ فِیْ عَمْرٍۭیۡ سَاهُوْنَ ⑫
یَسْأَلُوْنَ اَیَّٰنَ یَوْمِ الدِّیْنِ ⑬
یَوْمَ هُمْ عَلَی النَّارِ یُقْتَنُوْنَ ⑭
ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِیۡ كُنْتُمْ بِہِ تَسْتَعِیْجُوْنَ ⑮
اِنَّ السَّعِیِّیْنَ فِیۡ جَنَّتٍ وَّعِیْبُوْنَ ⑯
اِخْدِیْنِ مَاۤ اَنْهَمُ رَبُّہُمْ اِنَّہُمْ كَانُوْۤا قَبْلَ ⑰
ذٰلِكَ مُّحْسِنِیْنَ ⑱
كَانُوْۤا قَلِیْلًا مِّنَ الْاِیْلِ مَا یَهْجَعُوْنَ ⑲

- وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۱۹﴾
 وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلنَّسَائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿۲۰﴾
- ۱۹۔ تے بڑیہ کون بخشش منگدے ہن۔
 ۲۰۔ تے انہیں دے مال وچ منگن تے نہ منگن والے دا حق ہا۔
- وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱﴾
 وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۲۲﴾
- ۲۱۔ تے زمین وچ یقین کرن والیں کیے نشان۔
 ۲۲۔ تے تھا بڑے اپنے وجود وچ وی نشان تساں دہے نوہے۔
- وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿۲۳﴾
- ۲۳۔ تے آسمان وچ تمہارا رزق تہا وی جیندا تھا بڑے نال وعدہ ہا۔
- فَوَرَبِّ السَّعَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِفُونَ ﴿۲۴﴾
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۵﴾
- ۲۴۔ آسمان تے زمین دے رب دی قسم بے شک او بیج جیویں تساں الیندے پئے۔
 ۲۵۔ کیا تیں کیں ابراہیم دے عزت دار مہانیں دی گال مجھی۔
- إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿۲۶﴾
- ۲۶۔ جیلہ او اوں کیں آئن تے آکھئے نیں سلامتی ہوئے اوں آکھئے سلامتی ہوئے تساں انہیں نوک ہوئے۔
- فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَبِينٍ ﴿۲۷﴾
- ۲۷۔ ول اپنے گھر والیں دو چپ چپا تے آئے تے ہک بھنا ہویا دچھا چا آئے۔
- فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۸﴾
- ۲۸۔ انہیں دے کولہو کیے سی تے آکھئے سی کیا تساں کھندے نوہے۔
- فَأَوَّسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَعْظُمَا وَبَشِّرُوهُ بَعْلًا مِّنْكُمْ ﴿۲۹﴾
- ۲۹۔ انہیں کیں ڈر محسوس کیے سی۔ انہیں آکھئے نہ ڈر تے انہیں اذکوں ہک عالم پتیردی خوش خبری دتی۔
- فَأَقْبَلَ بَعْثَهَا فِي صَرْوَةٍ فَصَكَتَ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿۳۰﴾
- ۳۰۔ اوندی زال آئی شرمیندی پئی ہائی اپنے منہ تے چاٹاں مارن پئے گئی تے آکھیں میں پڑھی تے سندھ ترمیم ہاں۔
- قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۳۱﴾
- ۳۱۔ انہیں آکھئے ایویں ہے تیرے رب آکھئے اے تھیں تے بے شک او ہوں سیانا تے

ہوں جائز والاء۔

۳۲۔ اوس آکھئے تہاڈا کیا کم اے قاصدو۔

۳۳۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹھے
گئے ہیں۔

۳۴۔ تاں جو اساں انہیں تے سنی مٹی دے ڈیلھ
سٹوں۔

۳۵۔ انہیں ڈیلیں تے تیرے رب نے حد کنیں
دھن والی قوم کیتے نشان لائے ہوئن۔

۳۶۔ تے اساں اوندے دچو منیں کوں کڈھ کڈھا۔
۳۷۔ ہک گھر دے سوا ساکوں مسلمانیں دا ہیا کوئی گھر
نہیں ملیا۔

۳۸۔ تے اساں اوندے دچ انہیں کوں کیتے
نشان چھوڑیے جیرے ڈکھ ڈیوں والے عذاب
کنیں ڈردن۔

۳۹۔ تے موسیٰ دچ نشان ہن جیلھ اساں
اونکوں کھل کھل دیل بے کے فرعون دو پٹھے۔

۴۰۔ اوکندولا کے اپنے بٹیں دو ٹر گیا تے آکھیں
اے جادوگر تے پاگل۔

۴۱۔ تے اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ
گدھاتے انہیں کوں سمندر دچ سٹ گھتیا تے
اُج تیں او ملام تھیندا پیئے۔

۴۲۔ تے عاد دچ نشان ہن جیلھ اساں انہیں
تے ہڈا دھی اندھاری گھولی ہائی۔

۴۳۔ او حیرمی فئے تے اندی ہائی اوس کوں محض گلی
ہوئی ہڈیں آلی کار کر ڈیندی ہائی۔

۴۴۔ تے ثمود دچ دی نشان ہن جیلھ انہیں کوں

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۲﴾

قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ مُجْرِمِينَ ﴿۳۳﴾

لُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَةٌ مِّنْ طِينٍ ﴿۳۴﴾

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۵﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۶﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَنَاتٍ مِّنَ السُّلَيْمِينَ ﴿۳۷﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ الْاٰلِیْمَ ﴿۳۸﴾

وَفِي مُوسَىٰ اِذْ اَرْسَلْنَاهُ اِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ
مُّبِیۡنٍ ﴿۳۹﴾

فَتَوَلٰۤی سِرْحٰنَهُ وَ قَالَ سِحْرٌ
اَوْ یَجْنُوۡنُ ﴿۴۰﴾

فَاَخَذْنٰهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنٰهُمْ فِی الْیَمِّ وَ هُوَ
مُیۡمِرٌ ﴿۴۱﴾

وَ فِی عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَیْهِمُ الرِّیۡحَ
الْعَاقِمَ ﴿۴۲﴾

مَا تَذَرُ مِنْ شَیْءٍ اَتَتْ عَلَیْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالْاَرۡمِیۡمِ ﴿۴۳﴾

وَ فِی ثَمُوۡدَ اِذْ قِیۡلَ لَهُمْ تَسَّعُوا

- ۴۵۔ تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی
کیتی تے انہیں کوں انہیں دے ڈہریں ڈہریں
ہک عذاب آپکریا۔
- ۴۶۔ او نہ کھڑے تھی سبگدے ہن تے نہ او مددگن
سبگدے ہن۔
- ۴۷۔ تے ایس کنیں پہلے نوح دی قوم وی ہائی
او وی نافرمان قوم ہن۔
- ۴۸۔ تے اساں آسمان کوں اپنے ہتھیں نال بٹے
تے اساں پہوں ودھاوٹ دی طاقت رکھندے ہی۔
- ۴۹۔ تے زمین کوں اساں وچھائے تے اساں پہوں
چنگے وچھاوٹ والے ہیں۔
- ۵۰۔ تے ہر شے دے اساں جوڑے بٹائیں تاں
جو تساں نصیحت پکڑو۔
- ۵۱۔ تہاں اللہ دو در کو بے شک میں اوندے ولوں تہا کوں
کھلا کھلا ہوشیار کرٹ والا ہاں۔
- ۵۲۔ تے اللہ دے نال کیس پے کوں معبود نہ بناؤ
بے شک میں تہا کوں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۵۳۔ ایویں انہیں کنیں پہلے جڈاں رسول آئے
انہیں آکھئے اے تے محض جادوگر تے پاگل۔
- ۵۴۔ انہیں ہک ڈوجھے کوں وصیت کیتی ہوئی
اصل اوہن وی منہ زور لوک۔
- ۵۵۔ توں انہیں کنیں کٹھ دلا گن، تیکوں ملام نہ کیتا
ویسی۔
- ۵۶۔ تے نصیحت کر بے شک نصیحت مومنین کوں
فائدہ ڈیندی ۶۔
- ۴۷۔ فَتَوَاعَنُ أَمْرًا بِهِمْ فَآخَذَ اللَّهُ الضَّعِيفَةَ وَهُمْ
يَنْظُرُونَ ۴۸
- ۴۹۔ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتَّبَعِينَ ۵۰
وَقَوْمٌ نُّوحٌ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَيَقِينُ ۵۱
وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَكُونُوعُونَ ۵۲
وَالْأَرْضَ قَرَشْنَاهَا فَزِعَمَ إِلَهُهُمُ ۵۳
وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا ذُرِّيَّتًا لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۵۴
فَقَرَأَ إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
مُبينٌ ۵۵
وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
مُبينٌ ۵۶
كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ۵۷
اتَّوَصَّوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۵۸
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمُلُومٌ ۵۹
وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۶۰

- وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿۵۷﴾
 ۵۷۔ تے میں جنیس تے انسانیں کوں محض ات
 گالوں پریدا کیتے جو او میڈی عبادت کرن۔
- مَّا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ
 أَنْ يُطَاعُونِي ﴿۵۸﴾
 ۵۸۔ میں انہیں کنیس روزی نہیں منگدا تے نہ چاہندا
 جو او میکوں، روٹی کھوادن۔
- إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۹﴾
 ۵۹۔ بے شک اللہ روزی ڈیون والا تے زبردست
 طاقت والا ہے۔
- فَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مُّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
 فَلَا يَسْتَعِزُّونَ ﴿۶۰﴾
 ۶۰۔ بے شک ظالمیں دے اوں گناہ ہن جیویں
 انہیں دے ساتھیں کیتے ہن او جلدی نہ کرن۔
- فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي
 يُوعَدُونَ ﴿۶۱﴾
 ۶۱۔ کافرین کیتے اوں ڈینہ ہلاکت جیرے ڈینہ
 دا انہیں نال وعدہ کیتا دیندا ہا۔

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ وَرَفِیَّ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورة طور مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۰ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- وَالطُّورِ ②
- وَکَتَبَ مُسْطَوِرًا ③
- فِی سَرَّحٍ مُّشْوَیَّرٍ ④
- وَالبَیْتِ الْمَعْمُورِ ⑤
- وَالشَّفْعِ الْمَرْفُوعِ ⑥
- وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦
- إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧
- مَّا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨
- یَوْمَ تَوَدَّرُ السَّمَاءُ مَوَدًّا ⑩
- وَلَیْسَ الْجِبَالُ سَیْرًا ⑪
- فَوَیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِیْنَ ⑫
- الَّذِیْنَ هُمْ فِی حَوْضٍ یَلْعَبُونَ ⑬
- یَوْمَ یُدْعَوْنَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ⑭
- هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِیْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ⑮
- أَفَسِحْرَ هَٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯
- إِضْلُوهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَیْكُمْ ⑰
- إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑱
- إِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِی جَنَّاتٍ وَ لَعْنِمُ ⑲
- ۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں جیرھا
بن سنگے ڈیوٹ والا تے دل دل رحم کرن والا۔
۲۔ طور گواہ۔
۳۔ تے لکھی ہوئی کتاب گواہ۔
۴۔ جیرھی چھڑیے کاغذیں تے لکھی ہوئی۔
۵۔ تے ہیشیہ آباد رہن والا خانہ کعبہ گواہ۔
۶۔ تے اچی رہن والی چھت گواہ۔
۷۔ تے چھولیاں مارن والا سمندر گواہ۔
۸۔ بے شک تیرے رب دا عذاب ضرور اوسی۔
۹۔ اونکوں کوئی پٹا نہیں سبگدا۔
۱۰۔ جڈاں بدل جوش و مح ہوسی۔
۱۱۔ تے پساڑ ٹرپوسن۔
۱۲۔ تے اوں ڈینہ جھٹلاوٹن والیں کیتے ہلاکت۔
۱۳۔ جیرھے اپنی بے ہودگی و مح کھڈ دے پئے ہن۔
۱۴۔ جلیے انہیں کوں دوزخ دی بھا دو دروہ کے
نیتا ویسی۔
۱۵۔ اے اد بھا ۷ جنیدا تساں انکار کریندے ہاڑے۔
۱۶۔ کیا اے جادو ۷ یا تماکوں کئی شے ڈسدی نیں۔
۱۷۔ ایندے و مح پہہ و نحو صبر کرو یا نہ صبر کرو تہاڑے
کیتے ہرکا گال تماکوں محص تہاڑے علیل دا بدلہ ڈتا
ویندا پئے۔
۱۸۔ بے شک متقی جنتیں تے نفیس و مح ہوسن۔

فَكَهِنَ بِمَا أَنْتُمْ مَرْتَبُهُمْ وَوَقَّعَهُمُ رَأْيُهُمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ①

۱۹۔ اللہ جو انہیں کوں ڈیسی اور اندرے تے خوش
ہوسن تے انہیں دارب انہیں کوں دوزخ دے
عذاب کنیں پھیس۔

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ②

۲۰۔ کھاؤ تے پیو اے تہاڑے عیس دی وجہ
نال بابرکت۔

مُتَكِينِينَ عَلَىٰ سُورٍ مُّصَوَّفَةٍ ۚ دَرَجَتُهُمْ يُخَوِّدُ
عَيْنَ ③

۲۱۔ او قطاریں وح وچھے ہوئے ہماخیں تے
وہاٹے رکھ کے پیٹے ہوسن تے وڈی وڈی اکھیں
آلیاں تریکتیں انہیں نے اسل جوڑے بیسوں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ
أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ ۚ كُلٌّ امْرَأٌ مِّنْ آمْرِئٍ مَّا كَسَبَ رَهِينَ ④

۲۲۔ جیرے ایمان گمن آئن تے انہیں دی اولاد
وی ایمان وح انہیں دے کچھوٹری ۱۷ اسل
انہیں کوں تے انہیں دی اولاد کوں کٹھا کر ڈیوں
تے انہیں دے عیس وچو ذرا دی گھٹ نہ کریرا
سرشمع اپٹے عیس دے بدلے وح گانٹھے ہے۔
۲۳۔ تے اسل انہیں کوں جو او چاہسن میوے
تے گوشت ڈیوں۔

وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِقَالٍ كَهَاتِهِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِشْتَهَوْنَ ⑤

۲۴۔ او اتھاں ایتھے پیالیں کیتے بھر سن جنیدے
نیچے وچ نہ کواس بوسی تے دنگاہ بری۔

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا ۚ لَا لَعْنُ فِيهَا
وَلَا تَأْتِيهِمْ ⑥

۲۵۔ تے خادم انہیں دے چودھارو چکر مرہیں
ایوں بگسن جیویں او پردیں وح ویلہے ہوئے
موتی ہن۔

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ
مَّكْنُوتٌ ⑦

۲۶۔ تے او ہک ڈو بچے دو منہ کر کے پچھسن۔
۲۷۔ آکھسن بے شک اسل پہلے وی اپٹے ہتر
دے انجام کنیں ڈر دے ہاسے۔

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ⑧

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشَوِّقِينَ ⑨

۲۸۔ اللہ سیٹس ساڑے اتے احسان لائے اول
ساکوں تہی وار دے عذاب کنیں پچا گدے۔
۲۹۔ بے شک اسل ایں کنیں پہلے اونکوں سڑیزدے

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِنَا ۚ وَقَفْنَا عَذَابَ السُّمُورِ ⑩

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلَ نَدْمُوهُ إِنَّهُ هُوَ

الْبُرُوجِ ۝

ہاے بے شک اد نیک سلوک کرن والا
تے ہوں مہربان۔

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
وَلَا هُنَزٍ ۝

۲۰۔ توں نصیحت کریندا رہ توں اپنے رب دی نعمت
نال نہ تے توں دلی ہوئیں تے نہ پاگل۔

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّهِ
الْمُؤْنِ ۝

۳۱۔ یا آہدن شاعر اسان ایندے کیتے زمانے
دی تباہی دا بھالا گدھی پئے ہیں۔

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْزِلِينَ ۝

۳۲۔ توں آکھ بھالا گھنو بے شک میں تہاڑے
نال بھالا گدھی کھڑاں۔

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَاصُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ
طَاعُونَ ۝

۳۳۔ یا انہیں دے خواب تے عقلان انہیں کوں
اے حکم بڈیندن یا او منہ زور قوم۔

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

۳۴۔ کیا آہدن اوں آپو گال بنائی ۷ اصل او
منیدے نیں۔

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ وَشَلَةٍ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ۝

۳۵۔ اوہو جہیں کوئی گال تے آنن جے او سچے ہن۔

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۝

۳۶۔ کیا انہیں کوں بے مقصد پیدا کیا گئے یا کیا او
پیدا کرن والن۔

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلَا
يُوقِنُونَ ۝

۳۷۔ کیا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے نیں اصل او
یقین نہیں کریندے۔

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُضْطَرُّونَ ۝

۳۸۔ کیا انہیں گنیں تہاڑے رب دے خزانے ہن
یا او دروغے ہن۔

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَنْتَعِمُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝

۳۹۔ کیا انہیں کیں پوڑی ۷ جہیدے نال او اللہ دیاں گالیں
سُنن تے اونسے سُنن والا کوئی کھلی دلیل گھن آوے۔

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ۝

۴۰۔ کیا خدا کیتے دھیریں ہن تے تہاڑے کیتے پترن۔

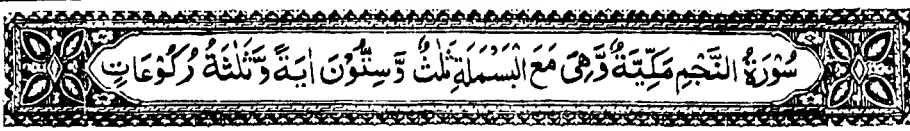
أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝

۴۱۔ کیا توں انہیں کیں اجر منگنیں تے او چٹی دے بار
تے آئے پھن۔

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝

۴۲۔ کیا او غیب جانن تے او مکھسے پھن۔

- ۴۳۔ کیا او تدبیر کرن چاہند تے جیسے کافرن اصل تے انہیں دے خلاف تدبیراں تھیوین۔
- ۴۴۔ کیا انہیں کہتے اللہ دے سوا کوئی معبود الٰہیٹس پاک جو او شرک کریندن۔
- ۴۵۔ تے جے او آسمان کینس کوئی ٹوٹا ڈھاندا پکھن آہن اے گھاٹا بدل۔
- ۴۶۔ انہیں کوں چھوڑ دے تاں جو او ملن اوں ٹہینہ کوں جیندے وچ انہیں کوں (ڈرنال) بے ہوش کر ڈتا ویسی۔
- ۴۷۔ جڈاں انہیں دیاں تدبیراں کھودی کم نہ اوسن تے انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔
- ۴۸۔ تے بے شک عالمیں کہتے عذاب اوں عذاب دے سوا دی ہن تے اصل ہوں سارے کوک چاٹندے نیس۔
- ۴۹۔ توں اپنے رب دے حکم تے قائم رہے شک توں ساڈے اکھیں دے ساٹے ہویں تے توں جیلے اٹھیں اپنے رب دی مددے نال نال تسبیح کر
- ۵۰۔ تے رات کوں اوندی تسبیح کرتے جیلے تارے کنڈ دلاون اوں ویلے دی تسبیح کر۔
- ۵۱۔ اَمْرُ يُدْعُونَ كَيْدًا ۱۰۱ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ۱۰۲
- ۵۲۔ اَمْرُهُمْ اِلَّا غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱۰۳
- ۵۳۔ وَان يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۱۰۴
- ۵۴۔ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۱۰۵
- ۵۵۔ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۱۰۶
- ۵۶۔ وَانَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۱۰۷
- ۵۷۔ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ جُنًى تَقُومٌ ۱۰۸
- ۵۸۔ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۱۰۹



سورة نجم مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۳ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرطابن
منکے ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ اوتارا گواہ جیلے اوتلے اوسی۔
- ۳۔ تہاڑا ساتھی نہ بھلے تے نہ گمراہ تھے۔
- ۴۔ تے اپنی خواہش نال گالیں نہیں کریندا۔
- ۵۔ اے وحی ۷ جبرصی اوندو آئی ۷۔
- ۶۔ اے اونکوں طاقت دے خدا سکھائے۔
- ۷۔ دل دل طاقت ڈکھیندے تے حکومت دے
تخت تے بہہ گئے۔
- ۸۔ تے او آسمان دے کناریں تے ظاہر تھیندے۔
- ۹۔ دل او خدا دے کولہو تھیا تے خدا اوندے کولہو تھیا۔
- ۱۰۔ تے او ڈو کمانیں دا وتر بن گئے یا این کیں
وی زیادہ کولہو تھے۔
- ۱۱۔ دل اوں اپنے بندے دو وحی کیتی جبرصی کیتی۔
- ۱۲۔ اوندے دل جوڑے اوں کوڑ نہیں ماریا۔
- ۱۳۔ کیا تہاں اوندے ڈیکھن تے جیڑا لیندے ۷۔
- ۱۴۔ تے اوں تے اونکوں ڈو وحی دے ڈے۔
- ۱۵۔ اوں بیر نال جبرصی سب توں جھیکڑوچ بائی۔
- ۱۶۔ اوندے نال جنت المادئی ہے۔
- ۱۷۔ اوں بیر کوں لکاوٹ والی شے لکا گھا۔
- ۱۸۔ تے اوندی اکھ نہ پھری تے نہ اگودھی بائی۔
- ۱۹۔ اوں اپنے رب دے وچے نشانیں وچک ڈے۔
- وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ②
مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ③
وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ④
إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑤
عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑥
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑦
وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑧
ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑨
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑩
فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑪
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑫
أَفَتَسْمُرُونَ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ⑬
وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ⑭
عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ⑮
عِنْدَ هَا جَعَتِ الْأَعْيُنُ ⑯
رَأْيَهُ السِّدْرَةَ مَا يَفْهَمُ ⑰
مَا رَأَىٰ الْبَصَرُ وَمَا طَفَّ ⑱
لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ⑲

- ۲۰۔ اَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰی ۝
اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثٰی ۝
- ۲۱۔ تساللات تے عری دا حال سناؤ۔
۲۲۔ تے تریجے منات دا وی جیرھا بیاہ
۲۳۔ کیا تماڑے کیتے چھوہرن تے اوندے کیتے
چھوہریں ہن۔
۲۴۔ اے تے کافی دنڈر۔
۲۵۔ اے کھ ناں ہن جیرے تسال تے تماڑے
پیوڑاڑیں رکھ گدھن اللہ سیس ایںدے کیتے کوئی
دلیل نہیں لہائی او محض گمان دی پیروی کریندے
ہین تے اوندی جو انیس دے نفس چاہندن
تے انیس دوانیس دے رب ولو ہدایت آگئی۔
۲۶۔ کیا انسان جو خواہش کرے ادنکوں بل ویندی۔
۲۷۔ (سنو) دنیا تے آخرت دیاں نعمتاں اللہ کنیں
ہن۔
۲۸۔ تے آسمان وچ ہوں سارے فرشتے ہن
جنیس دی سفارش کوئی فائدہ نہیں ڈیندی سوائے
ایندے جو اللہ جیرے کیتے اجازت ڈیوے
تے پسند کرے۔
۲۹۔ بے شک جیرے آخرت تے ایمان نہیں
ایندے او فرشتیں دے تریبتیں جہیں ناں رکھیندن
۳۰۔ تے انیس کوں ایندا کوئی پتہ نہیں او محض گمان
دے چھو چلدے پین تے گمان حق دے مقابلے
وچ کوئی فائدہ نہیں ڈیندا۔
۳۱۔ تے جیرھا ساڑے ذکر کنیں منہ پھریندے ادں
کنیں منہ پھیر گھن تے او محض دنیاوی زندگی چاہندے۔
۳۲۔ انیس دا علم ایسھوتلاہ بے شک تیرا رب ہوں
جائے جیرھا اچھے راہ کنیں پریں ہے تے اد جائے
اَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰی ۝
اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثٰی ۝
تِلْكَ اِذَا قُتِلَتْ فَمِنْہِ ۝
اِنْ هٰی اِلَّا اَسْمَاءُ سَمَّیْتُوہَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِہَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ یَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا
الظَّنَّ وَ مَا تَهْوٰی الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَہُمْ مِّنْ
رَّبِّہُمْ الْهُدٰی ۝
اَمْرًا لِّاِنْسَانٍ مَا یَتَّبِعُ ۝
فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰی ۝
وَلَمْ یَنْ مَّلٰکِیْ فِی السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِیْ شَفَاعَتُہُمْ
شَیْئًا اِلَّا مِّنْ بَعْدِ اَنْ یَّذٰنَ اللّٰهُ لِمَنْ یَّشَآءُ وَ
یُرِیْضُ ۝
اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَیَسْتَوْنَ الْمَلَائِکَۃَ
تَسْبِیْۃً اِلٰنٰثِی ۝
وَمَا لَہُمْ بِہِ مِنْ عِلْمٍ اِنْ یَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَ
اِنَّ الظَّنَّ لَا یُغْنِیْ مِنَ الْحَقِّ شَیْئًا ۝
فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلٰی عَنْ ذٰکِرِنَا وَلَمْ یُرِدْ اِلَّا
الْحَیٰوۃَ الدُّنْیَا ۝
ذٰلِکَ مَبْلَغُہُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّکَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِیْلِہٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰی ۝

جیرا سدرہ راہ تے ہے۔

۳۲۔ تے جو آسمانیں تے زمین وچ سب اللہ داہ تاں جو اللہ سیس گناہ گاریں کوں انہیں دے عیس دی سزا تے چنگے کم کرن والیں کوں چنگی جزا ڈیوے۔

۳۳۔ جیسے لوک سوائے ڈیڈھی تیں دجہن دے دے گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں پھین تے بے شک تہڈا رب ہوں بخشش والا تے ادھاڈے جیلے اوں تہاکوں زمین وچ پیدا کیتے جیلے تہاں ما دے دھیں وچ محکے ہوئے ہا دے تے تہاں اچے آپ کوں پاک نہ آکھو ادھوں ہاڈے اونکوں جیرا متقی۔

۳۴۔ کیا تیں کنڈ دلاؤن والے کوں بٹے۔
۳۵۔ تے تھوڑا بڑے سی تے دل شومائی کیتی اس۔
۳۶۔ کیا اوں کنیں غیب دا علم تے ادھڑا پے۔
۳۷۔ یا اونکوں موسیٰ دی شریعت دا پتہ نہیں۔
۳۸۔ تے ابراہیم دا جیس وعدہ پورا کیتے۔
۳۹۔ جو کوئی جان ہے دا بار نہ چھسی۔
۴۰۔ تے انسان کوں محض اتنا مجلس جتنا اوکوشش کر لسی۔

۴۱۔ تے اوندی کوشش دا نتیجہ بڑکھا یا لسی۔
۴۲۔ ول اونکوں پورا پورا بدلہ بڑکھا یا لسی۔
۴۳۔ تے بے شک تہڈے رب دے ہتھ فیصلہ۔
۴۴۔ تے بے شک ادھو کھیندے تے ادھو رویندے۔
۴۵۔ تے بے شک ادھو مریندے تے جویندے۔
۴۶۔ تے بیشک ہوں جولان تے توحیت دے جوڑے پیدا کیتن۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَاءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنِ ۝

الَّذِيْنَ يَخْتَبِرُوْنَ كَلِمَةَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ اِلَّا اللّٰهُمَّ اِنَّ رَبَّكَ وَاَسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذَا اُنْتَسَاكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاِذَا اُنْتُمْ اَجْتَهْتُمْ فِيْ بَطْنٍ اَمَهْتِكُمْ فَلَا تُرْكُوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ اَتَقٰ ۝

اَقْرَبَتْ الَّذِيْ تُوَلّٰى ۝
وَاعْطٰ قَلِيْلًا وَّاَكْثٰى ۝
اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَبِّهٖ ۝
اَمْ لَمْ يُنَبِّاْ بِمَا فِي صُفْحِ مُوْٓسٰى ۝
وَرٰٓى اٰهِيْمَ الَّذِيْ وَتّٰى ۝
اَلَا تَرٰ رُزْدَ وَاَزْدَهٗ وَزَرَّ اٰخَرٰى ۝
وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰ ۝

وَاَنْ سَعِيَّهٖ سَوْفَ يَرْضٰ ۝
ثُمَّ يَجْزِيْهِ الْجَزَآءَ الْاَوَّلٰى ۝
وَاَنْ اِلٰى رَبِّكَ اَلْتُّنْتٰهٰى ۝
وَاَنْهٗ هُوَ اَضْحٰكَ وَاَبْكٰى ۝
وَاَنْهٗ هُوَ اَمَاتٌ وَّاَحْيَا ۝
وَاَنْهٗ خَلَقَ الْوُجُوْهَ الذَّكَوٰى وَالْاُنثٰى ۝

- ۳۷۔ ہک نطفہ کنیں جیرھا سنیا ویندے۔
 ۳۸۔ تے بڑو جی دفعہ پیدا کرن دی ہوندے دے
 ہے۔
 ۳۹۔ تے بے شک اوہو امیر کریندے تے غریب
 کریندے۔
 ۵۰۔ تے بے شک اوہو شعرٹی ستارے داماکب
 ۵۱۔ تے بے شک ہوں پہلی عاد قوم کوں ہلاک
 کیتا ہا۔
 ۵۲۔ تے ثمود کوں وی تے کھنسی بچایا۔
 ۵۳۔ تے پہلے نوح دی قوم کوں وی۔ بے شک
 اوہوں ظالم تے منہ زور ہسن۔
 ۵۴۔ تے اُپتیریاں ہویاں دستیاں وی۔
 ۵۵۔ تے ادنکوں نکا گدھا جیرھی شے کیندی۔
 ۵۶۔ توں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت تے
 شک کرلیں۔
 ۵۷۔ اے دی پہلے رسولیں وچ ہک رسول۔
 ۵۸۔ وقت کولمو آگئے۔
 ۵۹۔ اللہ دے سوا اینکوں کوئی مال نہیں سبکدا۔
 ۶۰۔ کیا تساں این گال تے حیران تھیندے۔
 ۶۱۔ تے کھلدے تے روندے نوے۔
 ۶۲۔ تے تساں حیران ہوے۔
 ۶۳۔ اللہ کوں سجدہ کرد تے اوندی عبادت کرو۔
- مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُنْفَخُ ۝
 وَإِنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ۝
 وَإِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ وَالْكَفِيُّ ۝
 وَإِنَّهُ هُوَ رَبُّ الشُّعُرَىٰ ۝
 وَإِنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝
 وَثَمُودًا ۖ فَمَا أَبْقَىٰ ۝
 وَقَوْمَ نُوحٍ ۖ لَمَّا كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَىٰ ۝
 وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝
 فَغَشَّهَا مَا غَشَّىٰ ۝
 فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝
 هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ۝
 أَرَأَيْتِ الْأَرْزَاقَ ۝
 لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝
 أَفَرَأَيْتِ هَذَا الْخَبِيثَ تَعْجَبُونَ ۝
 وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۝
 وَأَنْتُمْ سَعِيدُونَ ۝
 فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَفِي مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ وَخَمْسُونَ آيَةً وَثَلَاثَةُ رُكُوعَاتٍ

سورۃ قمر کی ۷۷ آیتیں بسم اللہ نال ایندیاں ۵۶ آیتیں تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں دیاں اللہ دے ناں نال جیہا بن
منگئے ڈیوٹی والا تے دل ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ تباہی دی گھڑی کو لہو آگئی تے چندر پھٹ گئے۔
- ۳۔ تے جے ار نشان ڈیکھن تے منہ پھیر گھسن تے
آکھن اے ہمیشہ دا جادو۔
- ۴۔ تے انہیں جھٹلائے تے انہیں اپنی خواہشیں
دی پیروی کیتی تے ہر کم دا وقت ہوندے۔
- ۵۔ تے انہیں دو خبراں آئیں جنہیں وچ دل کے ہن۔
- ۶۔ اشر کرکٹ والیاں سنپ دیاں ہالیں ہن تے
ڈراولن والیں کوئی فائدہ نہیں ڈتا۔
- ۷۔ تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جڈاں سڈن
والا ہک اوپری شے دوسڈیسی۔
- ۸۔ انہیں دیاں اکھیاں جھکیاں ہریاں ہوسن تے او قبریں
دھو ایویں لکھن جیویں کھنڈیاں ہویاں تڈیاں۔
- ۹۔ اوسڈن واسے دو درکدے دیندے ہوسن
تے کافر آکھن اے ڈینہہ ڈکھیں دا۔
- ۱۰۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم جھٹلائے انہیں
ساڈے بندے کون جھٹلائے تے آکھے نیں
اے پاگل تے ایندے اتے پھٹکار۔
- ۱۱۔ تے اول اپٹے رب کنیں دعا کیتی نیں ڈھویا
پیاں میڈی مدد کر (غلبہ دے)۔
- ۱۲۔ اساں آسمان دے دروازے
- إِنْفَرَجَتِ السَّاعَةُ وَأُنشِقَ الْقَمَرُ ②
وَأَن يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ
مُسْتَعِزٌّ ③
وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّةٍ
مُّسْتَفِرَّةٌ ④
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑤
حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التَّذَرُّؤُ ⑥
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ بَيْتٍ
شَيْءٌ تُكْرَهُ ⑦
خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ⑧
مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا
يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا
مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ⑩
فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ⑪
فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ ⑫

کھول بڑتے ایچھے پاٹی نال جیرھا جوش نال دھندا
ہا۔

۱۳۔ تے زمین تے چشتے وی کڈھینسے۔ پاٹی
ہک اینجی گال کیے کٹھا تھیا جیندا فصید تھی چکیا ہا۔

۱۴۔ تے اساں اوکوں تختے تے پھٹیں آئی
شے تے پلایا۔

۱۵۔ جیرھی ساڈی اکھیں دے ساٹے چلدی ہائی اے
اوں شخص دادرلہ ہا جیندا انکار کیا

۱۶۔ تے اساں ایندے وقح ہک نشان
چھوڑیا ہاتے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہا۔
۱۷۔ تے میڈا عذاب تے ڈراون والے کیچھے
ہسن۔

۱۸۔ تے اساں قرآن کون نصیحت کیے سوکھا کیے
تے کوئی ہے نصیحت پکڑن والا۔

۱۹۔ تے عاد دی قوم جھٹلائے۔ تے میڈا عذاب
تے ڈراون کینھا ہا۔

۲۰۔ بے شک اساں انہیں تے ربن والے منحوس بوند
وچ چمکھی اندھاری چلائی۔

۲۱۔ او لوکس کوں سنیدی ہائی جیویں کبھی دا
درخت ہوئے تے اوند اندر کھادا پیا ہوئے۔

۲۲۔ تے میڈا عذاب تے ڈراون والا کیچھے ہسن

۲۳۔ تے اساں قرآن نصیحت کیے آسان کیے
کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

۲۴۔ بنمود نے وی رسوئیں کوں جھٹلائے۔

۲۵۔ انہیں اکھے کیا اساں اپنے وچوہک آدمی دی پیروی
کروں بے شک اساں گمراہی تے بھا دتھ

وَنَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ
قَدْ قُدِرَ ۚ

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ ۝۱۳

تَجَرَّيْ بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ۝۱۴

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّ ۝۱۵

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝۱۶

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّ ۝۱۷

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝۱۸

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ
مُّسْتَعِيرٍ ۝۱۹

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ۝۲۰

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝۲۱

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُّدَكِّ ۝۲۲

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝۲۳

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّمَّنْ وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا تَفَيَّ
ضَلُّوا وَسُعُرِ ۝۲۴

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيفِهِ فَمَسَتَا أَعْيُنُهُمْ
فَذَرُوهُمَا وَكَانَ وَدُّهُ ۝

۳۸۔ تے او اوکوں مہانیں دے خلاف درغلاوٹ
لگن اساں انہیں دی اکھیں تے پردے پاؤن
تے تہاں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دامنہ چکھو۔
۳۹۔ تے فجر نال انہیں تے کھڑ وچن والا عذاب
آگیا۔

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝

۴۰۔ تے تہاں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دامنہ چکھو۔
۴۱۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے
تے کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

فَذَرُوهُمَا وَكَانَ وَدُّهُ ۝

وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُدْكِرٍ ۝

۴۲۔ تے ال فرعون دو رسول آئیں۔

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ التَّنْذِرُ ۝

۴۳۔ انہیں ساڈی ساری آیات کوں جھٹلائے تے

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ

اساں انہیں کوں غالب تے طاقت وردی پکڑ پکڑی

عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ۝

۴۴۔ کیا تہاڈے کافر انہیں کنیں چنگے ہسن یا

الْكَافِرُ خَيْرٌ مِّنْ أُولَٰئِكَ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي

تہاڈے کیتے پہلی کتابیں وح حفاظت دا وعدہ ہے۔

الزُّبُرِ ۝

۴۵۔ کیا او آہدن اساں سارے غالب اوسوں۔

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ۝

۴۶۔ لشکر ضرور ہر سی تے کنڈ ولا کے بھسی۔

سَيُهْزَمُ الْجَنْعُ وَيُوْلَوْنَ الدُّبُرَ ۝

۴۷۔ تے اصل تباہی دا انہیں نال وعدہ ہے تے

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذًى

اوتباہی ہوں ہلاک کرن والی تے سخت۔

وَأَمْرٌ ۝

۴۸۔ بے شک مجرم گمراہی تے ساڑن والے عذاب

إِنَّ النُّجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ مُّسْعِرٍ ۝

دھن۔

يَوْمَ يُنْفَخُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُقُوا

۴۹۔ جڈاں او منہ دے بھرنے بھاؤن گھلیسن تہاں

مِمَّنْ سَقَرٍ ۝

چکھو دوزخ دا عذاب۔

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝

۵۰۔ بے شک اساں ہر شے اندازے نال پیدا کیتی ہے۔

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝

۵۱۔ تے ساڈا حکم اکھ چمکن آئی کار یکدم تھی ویندے۔

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ

۵۲۔ تے اساں تہاڈے کوئیں کوں ہلاک کیتے

مُدْكِرٍ ۝

تے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝

۵۳۔ تے ہر شے جو انہیں کیتی ہے او کتابیں وح

ہے پئی۔

۵۴۔ تے ہر معمولی وڈی گال لکھی پئی ۷۔

۵۵۔ بے شک متقی بائیس تے نہریں قح رہن۔

۵۶۔ ہمیشہ رہی دی جا و قح رہن جی رہی طاقت

۷۔ والے بادشاہ دے کو لو ہوئی۔

وَكُلُّ صَغِيرٍ ذَكِيٍّ مُسْتَطَرٍّ ۝

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۝

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مِلْكٍ ۝

مُقْتَدِرٍ ۝



سورة رحمن مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیات ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- الرَّحْمَنُ ②
عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③
خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④
عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤
الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ ⑥
وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦
وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧
أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨
وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩
وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالزَّيْتَانُ ⑬
فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑭
خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮
وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مَنِيءٍ ⑯
فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑰
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تاں نال جیرھا بن
منگے ڈیوٹ والا تے ول ول دم کرن والا۔
۲۔ بن منگے ڈیوٹ والا۔
۳۔ جیس قرآن سکھائے۔
۴۔ انسان پیدا کیتس۔
۵۔ اوکوں بیان سکھائے۔
۶۔ سمجھ تے چندر حساب نال چلے پین۔
۷۔ تے تارے تے وٹ سجھ کریندے پین۔
۸۔ تے آسمان کوں اوں اچا کیتے تے توازن رکھے سی۔
۹۔ جو تاساں انصاف دی ترکڑی کوں جھکا نہ تھیوٹ
ڈیو۔
۱۰۔ تے انصاف نال وزن پورا کرو تے وزن
نہ گھاؤ۔
۱۱۔ تے زمین کوں مخلوق کیتے بٹائے۔
۱۲۔ اوندے وچ میوے ہن تے کھیاں ہن جنہن دے
پھل تے غلاف ہوندن۔
۱۳۔ تے دانے ہن غلاف والے تے خوشبودلے دلتے۔
۱۴۔ تے تاساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار
کریسو۔
۱۵۔ انسان کوں دھن والی سکی مٹی نال بٹائے۔
۱۶۔ تے جن کوں بھا دے بھانہٹر نال بٹائے۔
۱۷۔ تے تاساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کرلیسو۔

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ ڈوپلواہیں تے ڈوپچاہیں دارب۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کرلیسو۔

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ڈوسمندر چلائنسی جیرے مل ولین۔

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ انہیں ڈوناٹیں دے درمیان پردہ ہک ڈوجے
دوج داخل نہیں تھیندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
انکار کرلیسو۔

يَخْرُجُ مِنْهَا الْوُثُوءُ وَالسَّجَّانُ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ انہیں ڈوناہیں دچو موتی تے مونگے نکلدن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کرلیسو۔

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اونڈیاں بٹیاں ہویاں بیٹیاں تے جہازن
جیرے سمندر دوج پساڈ ڈسدن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کرلیسو۔

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ ہر کہیں جیرھا زمین تے ہے اوں فنا تھوٹے

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے ہوں بچے جنیدے اتے تیرے جلال
تے عزت والے رب دی توجہ ہوسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے تساں اوہیں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی
نعمت دا انکار کرلیسو۔

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ آسمان تے زمین دوج جو ہے اوہوں کہیں
منگدے تے ہر ڈینہہ اونڈی نویں شان ہونڈی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کرلیسو۔

سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَيْنِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ڈو وڈیاں طاقتاں اساں تہاڈے کیتے

فارغ تعیندے پئے ہیں۔

۲۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کریسو۔

۳۳۔ اے جنیں تے انسانیں دے ٹولے جے
تہا کوں طاقت ہے جو تساں آسمانیں تے زمین
دی کنیں دجو نکل و نجو تے دل نکل ڈکھا لو تساں
نوحے نکل سبکدے سوائے کیں دلیل دے۔

۳۵۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۶۔ تہاڑے اتے بھا دا بھانجڑ تے تانبا سیٹا
ویسی تے تساں ڈوہیں اصلو غالب ز او سو
۳۷۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۸۔ جیلے آسمان پھٹ ویسی تے رنگے ہوئے فم
آلی کار تھی ویسی۔

۳۹۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۴۰۔ تے اوں ڈینہ نہ انسانیں کنیں اوندے گناہیں
دا پچھیا ویسی تے نہ جنیں کنیں۔

۴۱۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۴۲۔ مجرم اپٹے نشانیں ناں سنجین تے انہیں
دے تختے تے پیریں کنیں پکڑیا ویسی۔

۴۳۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کریسو۔

۴۴۔ اے دوزخ جنیدا مجرم انکار کیندے ہن۔

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾

يَعْتَصِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ
تَنْفُذُوا مِنْ أَنْفَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَإِنَّظِرُوا
لَهُ تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٥﴾

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْابُ مَن تَارِدَ وَنَحَاسٌ فَلَا
تَلْتَصِرُونَ ﴿٣٦﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٧﴾

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٨﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٩﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٤٠﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٤١﴾

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بَيْنَهُمْ فَيُوْخَذُ بِالْأَوَاقِي وَ
الْأَقْدَامِ ﴿٤٢﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٤٣﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٤﴾

۳۵۔ تے او دونخ تے تنے پانی وچ پھر پئے۔

۳۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۷۔ تے جیرھا اپنے رب دے مقام کنیں
ڈر دے اوندے کیتے ڈو ہشتائن۔

۳۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۹۔ اوہوں ساریں لاٹریں آلیاٹن۔

۵۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۱۔ اونہیں ڈوناہیں وچ ڈو ہٹے و ہندے ہن۔

۵۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۳۔ اونہیں وچ ہریموہ ڈو قیں دا ہوسی۔

۵۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۵۔ او فرش تے و ہاٹے لاکے پیٹے ہوسن جنیں
مے وچ لریم ہوسی تے پھل نال ڈوہیں باغ لڈیے پئے
ہوسن۔

۵۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۷۔ انہیں دے وچ جھکی اکھیں آلی تریہیں ہوسن
ایں کنیں پہلے انہیں کون نہ کیس انسان تہہ لایا ہوسی
تے نہ کیس جن۔

۵۸۔ تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو

۵۹۔ ایویں ہوسن جیویں یا قوت تے مر جان۔

يُطْفَوْنَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَبِيبٍ ۝۳۵

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۳۶

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جِثَّتْ ۝۳۷

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۳۸

ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ۝۳۹

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۵۰

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝۵۱

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۵۲

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝۵۳

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۵۴

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَاطِنُهَا مِنْ اسْتَبْرَقٍ ۝۵۵

جَنَّاتُ الْجَنَّةِ فِيهَا ۝۵۶

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۵۷

فِيهِنَّ فُصُحَاتُ الْطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

وَلَا جَانٌّ ۝۵۸

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝۵۹

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالزَّجَانُّ ۝۶۰

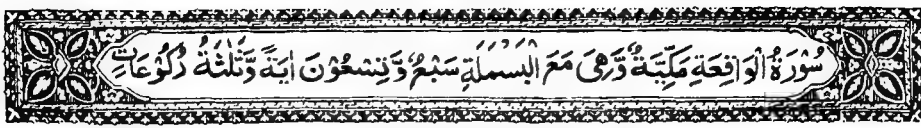
- ۶۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۶۱۔ احسان دا بدلہ محض احسان۔
 ۶۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۶۳۔ تے انہیں دے سوا ڈوبشتاؤں۔
 ۶۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۶۵۔ ہوں گھائیاں ساویاں ہوسن۔
 ۶۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۶۷۔ انہیں وچ ڈوب چشتے ہن جیسے زور نال نکلدن۔
 ۶۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۶۹۔ انہیں وچ میوے ہن تے کعبیاں تے انار ہسن۔
 ۷۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۷۱۔ انہیں وچ نیک تے سونٹیاں تریبتیں ہوسن۔
 ۷۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۷۳۔ کالی اکھیں آریاں حوراں ہوسن تے غیبی وچ ہوسن۔
 ۷۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۷۵۔ ایس کنیں پہلے انہیں کوں نہ کیس انسان ہتھ لایا ہوسی تے نہ کیس بہن۔
 ۷۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
- فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٠﴾
 هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾
 فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٢﴾
 وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ﴿٦٣﴾
 فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٤﴾
 مُدْهَمَّتَيْنِ ﴿٦٥﴾
 فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٦﴾
 فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّخَتَيْنِ ﴿٦٧﴾
 فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٨﴾
 فِيهِمَا قَاكُمَةُ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٩﴾
 فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٧٠﴾
 فِيهِنَّ حَبْرٌ حَسَنٌ ﴿٧١﴾
 فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٧٢﴾
 حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٣﴾
 فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٧٤﴾
 لَمْ يَخْشَ فَعَلَهُمُ اللَّهُ وَلَا جَانٌ ﴿٧٥﴾
 فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٧٦﴾

انکار کریسو۔

۷۷۔ اوہوں سوٹھے تے بہوں چنگے فرش تے جیرھا
مُتَكِينٍ عَلَى رُفْرٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرِيٍّ
جِسَانِ ۷۷

۷۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
فِي آتِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۷۸
انکار کریسو۔

۷۹۔ تیرے رب دا ناں بہوں یا برکت جیرھا جلال
تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۷۹
تے عزت والا ہو۔



سورة واقعہ مکی ۷۰ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۹۷ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
مگلے ڈیوٹ والا تے ول ول مہربان۔
- ۲۔ جیلے او گال تھی ویسی جیندے تھیوٹ وافیصلہ ۷۔
- ۳۔ تے اوندے واقعہ تھیوٹ کول کوئی کوڑا نہیں کر سگدا۔
- ۴۔ جھکیں کول اپا کرٹ والی ۷۔
- ۵۔ جڈاں مک کول بلا ڈوتا ویسی۔
- ۶۔ تے پھاڑیں کول ٹوٹے ٹوٹے کر ڈوتا ویسیا۔
- ۷۔ تے او ایویں تھی ویسین جیویں ہوا دج اُڈرے
ہوئے ذرے ہوندن۔
- ۸۔ تے تساں ترے ٹوٹے بن ویسو۔
- ۹۔ سچے ہتھ آئے۔ اے سچے ہتھ آئے کون۔
- ۱۰۔ تے کجے ہتھ آئے۔ تے اے کجے ہتھ آئے کون۔
- ۱۱۔ تے ساریں کنیں اگو و دھن آئے ساریں کنیں اگو و دھن آئے۔
- ۱۲۔ اے اللہ دے پہنچے ہوئے بندے ہن۔
- ۱۳۔ نعمتیں آلی جنتیں دج ہوسن۔
- ۱۴۔ پہلے ایمان آنن وایں دج انہیں دی گنتری
زیادہ ہوسی۔
- ۱۵۔ تے بعد آلیں دج تھوڑی۔
- ۱۶۔ او جھڑیے ہوئے ہماچیں تے ہوسن۔
- ۱۷۔ تے ہک ڈوجھے دے سامنے ٹیک لاکے بیٹے
ہوسن۔
- ۱۸۔ انہیں دی خدمت کیتے نوکر دلا دلا اوبن تے
- إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②
لَيْسَ يُلْقِعُهَا كَازِبَةٌ ③
خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ④
إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ⑤
وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ⑥
فَكَانَتْ هَبًا مُّنبَثًّا ⑦
وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑧
فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑨ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑩
وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑪ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑫
وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑬
أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ⑭
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑮
ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ⑯
وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ⑰
عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ⑱
مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ⑲
يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّحَلَّدُونَ ⑳

نیکی تے قائم رکھئے ولین۔

- ۱۹۔ اوگلاس تے لوٹے گھن کے اوسن تے چنگے
پاٹی دے دھریے ہوئے اپا لے ہوسن۔
۲۰۔ تے انہیں کون نشہ تھیں تے نہ اوگالیاں گالیں
کر لیں۔

- ۲۱۔ تے میوے انہیں جیرے اولپند کر لیں۔
۲۲۔ تے پکھیں دا ماس ہوسی جیرھا او چا ہوسن۔
۲۳۔ تے وڈی اکھیں آریاں حوریاں ہوسن۔
۲۴۔ جیوسں کی ہوئے موتی۔
۲۵۔ اے انہیں دے عملیں دا بدلہ ہو۔
۲۶۔ اونکے وچ نہ بے ہودہ گالیں سٹسں تے
نہ گناہ دیاں گالیں۔
۲۷۔ سوائے اے اکھن دے جو تباہے اتے
سلامتی ہوئے۔

- ۲۸۔ تے سچے تھ دالے۔ سچے تھ دالے کو بن۔
۲۹۔ اولغیر کنڈیں آلی ہیریں دے باغ وچ ہوسن۔
۳۰۔ تے کیلے دے (باغ وچ) جنہیں دے گوشے ہک ڈوبے تے
چڑھئے پئے ہوسن۔

- ۳۱۔ تے درجے ہوئے پچھانویں وچ ہوسن۔
۳۲۔ تے اینجھا پاٹی ہوسی جیرھا دہا یا ویسی۔
۳۳۔ تے ہوں سارے میوے ہوسن۔
۳۴۔ نہ کپٹے ولین تے نہ انہیں کنیں ہکلیا ویسی۔
۳۵۔ تے اعلیٰ تے شاندار زالیں ہوسن۔
۳۶۔ اساں انہیں کون بنائے۔
۳۷۔ تے اساں انہیں کون کنواریاں بنائے۔
۳۸۔ تے او سوٹھیاں تے ہم عمرن۔

بِأَحْوَابٍ وَأَبَارِقَهُ وَكَأَنَّهُمْ مِنْ مَّعِينٍ ۝۱۹

لَا يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزِفُونَ ۝۲۰

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝۲۱

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝۲۲

وَحُورٌ عِينٌ ۝۲۳

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝۲۴

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۵

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۝۲۶

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝۲۷

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۸ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۹

فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ۝۳۰

وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ۝۳۱

وَزَيْلٍ مَمْدُودٍ ۝۳۲

وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ۝۳۳

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝۳۴

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝۳۵

وَفُورٍ مَرْفُوعَةٍ ۝۳۶

إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنِشَاءً ۝۳۷

فَجَعَلْنَهُمْ أَكْبَارًا ۝۳۸

عُرَبًا أَتْرَابًا ۝۳۹

- ۳۹۔ بچے تھو آئیں کیتے ہن۔
۴۰۔ اے پہلے ایمان آئنٹ والیں وچو ہوں دودھ ہوسن۔
- ۴۱۔ تے بعد وچ آونٹ والیں وچو دی۔
۴۲۔ تے کھپے تھو والے تے کھپے تھو والے کونن۔
۴۳۔ اتوی ہوا وح تے ننتے پانی وچ رہسن۔
۴۴۔ تے کالے دھوں پچھانویں وچ رہسن۔
۴۵۔ نہ ٹھڈا ہوسی تے نہ عزت ڈیون والا ہوسی۔
۴۶۔ بے شک او ایں کنیں پہلے آرام وح ہن۔
۴۷۔ تے ہوں دڑے گناہ تے ضد کرنی دے ہن۔
۴۸۔ تے آہے ہن کیا اساں جیلے مرویسوں تے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں نیچ ویسن کیا اساں ولا جنیدے تھیسوں۔
- ۴۹۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے دی۔
۵۰۔ توں آکھ بے شک پہلے وی تے بعد والے وی۔
۵۱۔ سارے مقرر ڈینہ دے وعدے تے کٹے کیتے ولین۔
- ۵۲۔ ول بے شک اے گمراہ تے انکار کرن والے کوکو۔
۵۳۔ تہاں تھوہر دے درخت کنیں کھوسو۔
۵۴۔ تے اوندے نال اسپٹے ڈڈھ بھریسو۔
۵۵۔ ول اوندے اتے تہا پانی پیسو۔
۵۶۔ تے پانی تے اٹھ آلی کار پیسو۔
۵۷۔ اے جزا سزا دے ڈینہ دی تہا ڈی بھانی۔
۵۸۔ اساں تہا کوں پیدا کیتے تہاں تصدیق کیوں نوے کریندے۔
۵۹۔ تہا کوں پتہ تہاں عورت دے سپٹ وچ کیا ٹیندے؟
- لَا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝
ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝
وَلَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝
وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝
فِي سَعِيرٍ ۝ وَحَمِيمٍ ۝
وَذَلِيلٍ ۝ مِّنْ يَّحْمُومٍ ۝
لَّا بَارِدٍ ۝ وَلَا كَرِيمٍ ۝
إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۝
وَكَانُوا يُصَوِّرُونَ عَلَى الْغِنَى الْعَظِيمِ ۝
وَكَانُوا يَقُولُونَ ۝ أَيُّذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۝
عِظَامًا ۝ إِنَّا لَنَبْعُوْثُونَ ۝
أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝
قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝
لَنَجْجُوْعُونَهُ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝
ثُمَّ إِنَّكُمْ إِلَيْهَا تَصَّالُونَ الْمَلَكِيَّاتِ ۝
لَا كِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُفُومٍ ۝
فَنَالُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝
تَشْرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝
تَشْرَبُونَ شَرَبَ الْهَنِيمِ ۝
هَذَا نَزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝
نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۝
أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْنُونَ ۝

۶۰۔ کیا تمہاں اونکوں پیدا کریندے عیا اسان پیدا کرٹ والے ہیں۔

۶۱۔ اسان تماڑے وح موت شروع کیتی ۷ تے اسان کنیں کوئی نہیں ودھ سگدا۔

۶۲۔ جو اسان تماڑی جاتے ہیا کوئی گھن آو تے تماکوں ایجی شکل وح پیدا کرڈیوں جیرھی تہاں چاڑے نوڑے۔

۶۳۔ تماکوں پہلی دفر پیدا تھیوٹ واپتہ ۷ ول دی تہاں نصوت نوڑے پکڑیندے۔

۶۴۔ تماکوں پتہ ۷ تہاں کیا رہیندے ۷۔

۶۵۔ کیا تہاں اونکوں جیندے عیا اسان۔

۶۶۔ جے اسان چاہوں تے اونکوں سٹریا ہویا چورا بٹا ڈیوں تے تہاں بگالیں کریندے رہ ونجو۔

۶۷۔ بے شک ساڑے اُتے پٹی آگبی ۷۔

۶۸۔ اصل اسان مردم تھی گئے ہیں۔

۶۹۔ کیا تماکوں پتہ ۷ اوں پائی دا جیرھا تہاں پیندے ۷۔

۷۰۔ کیا تہاں اونکوں لہاٹے جھڑکنیں یا اسان لہیندے ہیں۔

۷۱۔ جے اسان چاہوں ہا تے اونکوں کوڑا کرڈیوں ہا تے تہاں شکر کیوں نوڑے کریندے۔

۷۲۔ کیا تماکوں پتہ ۷ اوں بھا دا جیرھی تہاں پکڑے

۷۳۔ کیا اوندا وٹ تہاں پیدا کریندے عیا اسان پیدا کریندے ہیں۔

۷۴۔ اسان اونکوں مسافرین کیتے عارضی فائدے نصیت بٹائی ۷۔

۷۵۔ اَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿۷۵﴾

نَحْنُ قَدْ زُنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمُسَوِّينَ ﴿۷۶﴾

عَلَىٰ اَنْ يُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۷۷﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْاُولٰٓئِ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۷۸﴾

اَفَرَأَيْتُمْ مَّا تَعْمُرُونَ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ اَنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ اَمْ نَحْنُ الزَّٰعِمُونَ ﴿۷۹﴾

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطًا مَّا فَظَلَمْتُمْ تَفْلَهُونَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ اِنَّا لَمَعْرُومُونَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ اَفَرَأَيْتُمْ اِنَّمَا الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ اَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمَرْۜۤی اَمْ نَحْنُ الْمُنۜۤزِلُونَ ﴿۸۳﴾

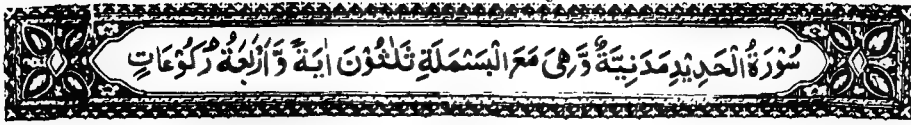
۸۴۔ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنٰهُ اِحۜۤجًا فَلَوْلَا تَشۜۤكُرُونَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ اَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ اَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا اَمْ نَحْنُ الْمُنۜۤشِئُونَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ نَحْنُ جَعَلْنٰهَا تَذَكُّرًا وَّ مَتَاعًا لِّلۜمُقۜۤوۜۤنَ ﴿۸۷﴾

- فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿١﴾
 فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٢﴾
 وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٣﴾
- ۷۵۔ تے توں اپنے رب دے ناں نال تسبیح کر
 ۷۶۔ تے میں تاریں دے ڈھبھن کوں گواہ بنیں
 ۷۷۔ تے اے گواہی جے تمہا کوں پتہ ہوئے تے
 ہوں وڈی ۷۸۔
 ۷۸۔ بے شک اے قرآن کریم۔
 ۷۹۔ تے ہک لکھ ہوئی کتاب وچ
 ۸۰۔ تے اونکوں محض پاک لوک ہتھ لاسگدن۔
 ۸۱۔ ایندالہن رب العالمین ولو ۷۹۔
 ۸۲۔ کیا ایس گال وچ تساں گھانا دا دھا کریدے ۷۹۔
 ۸۳۔ تے تساں ایندے جھٹلاؤں کوں پٹے رزق دا ذریعہ بنائے ۷۹۔
 ۸۴۔ اے کیوں نہیں تھیا جو جیلے جان گل تیں آگئی۔
 ۸۵۔ تے تساں اوں ویلے ائے ائے ڈرکھن پئے
 ویندے ۷۹۔
- وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ
 لَا بُدَّ مِنْ ۷۹
 فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٤﴾
 تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥﴾
 فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٦﴾
 فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٧﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٨﴾
 فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿١٠﴾
 فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿١١﴾
 وَتَصْلِيَةٌ مِنْ جَحِيمٍ ﴿١٢﴾
 إِنَّ هَذَا لَهَوْ حَقٌّ يَلْقَيْنِ ﴿١٣﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿١٤﴾
- ۸۶۔ تے اساں اوں کنیں وی تہا ڈرے زیادہ کو لہو
 ہیں اصل تساں ڈرے نوے۔
 ۸۷۔ جے تمہا کوں بدلہ تے جزا نہ ملتی ہوئے ہا۔
 ۸۸۔ اونکوں ولا پٹھو ہا جے تساں سچے ہوئے۔
 ۸۹۔ تے جے او قربی بندیں وچر ہوئے ہا۔
 ۹۰۔ تے اوندے کیتے آرام ہے تے نعمتیں والا بارغ۔
 ۹۱۔ تے جے او ہے سچے تھ والا۔
 ۹۲۔ تے اے سچے تھ والے تیبے تے سلامتی ہوئے۔
 ۹۳۔ تے جے او جھٹلاؤں والیں پے مگرہ لوکیں وچر ہوئے
 ۹۴۔ تے اوندے کیتے تے پائی دی مہمانی ۷۹۔
 ۹۵۔ تے دوزخ وچ سیٹھن دی سزا ۷۹۔
 ۹۶۔ بے شک اوکے یقین آلی گال۔
 ۹۷۔ تے توں اپنے رب عظیم دی تسبیح کر۔



سورة حديد مدنی ہے۔ بسم اللہ تال ایندیاں ۳۰ آیات تے ۴ رکوع من۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبر حابن منگئے
 ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- ۲۔ آسمانیں تے زمین دی ہر شے اللہ دی تسبیح کری
 پئی ہے۔ تے او غالب تے سیانما ہے۔
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③
- ۳۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت ہندی ہے۔ او
 جیندا کریندے تے مریندے تے او ہر شے تے قادر ہے۔
 او اول دی ہے تے آفری، ظاہری ہے تے باطن دی
 تے او ہر شے کوں ہانڈے۔
- هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ④
- ۴۔ او اول دی ہے تے آفری، ظاہری ہے تے باطن دی
 تے او ہر شے کوں ہانڈے۔
- هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ
 فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ
 مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑤
- ۵۔ ہوں آسمانیں تے زمین کوں بھی دوریں وح پیدا کیتے۔
 دل او عرض تے کھڑائی نال بہہ گئے۔
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
 الْأُمُورُ ⑥
- ۶۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندی ہے تے سارے
 معاملیں ہوندو وٹے۔
- يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي
 اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦
- ۷۔ اورات کوں ڈینہہ وح تے ڈینہہ کوں رات وح
 پلیندے تے سینے دی گالیں کوں او بہوں ہانڈے۔
- أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
 مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا
 لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑧
- ۸۔ اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے جبرم جائیداد دا
 تہا کوں مالک بنائے اوندے دھو خرچ کرو تے جبرے
 تہا ڈے دھو ایمان گن آئن تے خرچ کیتے نیں، انہیں
 کیتے وڈا اجر۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

۹۔ تمہا کوں کیا تھی گئے جو تمہاں اللہ تے ایمان نہ دے
انہندے تے رسول تمہا کوں سبیل نہ اپنے جو تمہاں اپنے
رب تے ایمان لگھن آؤ تے جے تمہاں مومن ہوئے
تے اول تمہاں کہیں لپکا وعدہ گدھا ہوئے۔

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَعَدُوٌّ
ذَخِيمٌ ﴿٩﴾

۱۰۔ اوہو جیرھا اپنے بندے تے کھلی کھلی آیات
لہندے تاں جو تمہا کوں اندھارے وچو سو جھلے
دو کڈے تے جے شک اللہ تمہاڈے کیتے
ہوں مہربان تے ول ول رحم کرٹ والا۔

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلُ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحَسَنَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

۱۱۔ تے تمہا کوں کیا تھی گئے جو تمہاں اللہ دی راہ
وچ خرچ نہ کرو تے آسمانیں تے زمین دی وراثت
اللہ دی ۷ تمہاڈے وچو اوہو جیہاں کوئی نیس تھی
سگدا جیہاں فتح کنیں پہلے خرچ کیتے تے جنگ کیتی
کرے انہیں کہیں انہیں لوکس دا درجہ ہوں وچو جیرہ
بعد وچ خرچ کریندن تے جنگ کریندن تے اللہ سیٹھ
سایں نال جنگ وعدہ کیتا ہوئے تے اللہ سیٹھ تمہاڈے
علیں کہیں باخبر۔

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

۱۲۔ جیرھا اللہ سیٹھ کوں چنگا قرض ڈیندے تے
اللہ سیٹھ اونکوں ڈوڑا کر ڈیندے تے اوندے کیتے
عزت والا اجر۔

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ بُشِّرَهُمْ النَّبِيُّ
يَوْمَ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلِدَ فِيهَا
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

۱۳۔ جڈیاں مردیں مومن تے مومن عورتاں کوں دیکھیں انہیں دا
نور انہیں دے اگو دی تے سچے پاسے تو دی دکدا
ویس تمہاڈے کیتے آج خوش خبری ۷ جنت جیندے
وچ نہراں دہندیں اوندے وچ ہمیشہ رہن لے
ہوں وڈی کامیابی ۷۔

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا

۱۴۔ جڈیاں منافق مرد تے منافق عورتاں اکھبن مومنین کوں
جو ساڈی سہاں ہو اسان تمہاڈے نور وچ روشنی حاصل

وَسَاءَ لَكُمْ فَالْتَيْسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ
لَهُ بَابٌ بِأَطْنَفِهِ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرًا مِنْ قَبْلِهِ
الْعَذَابُ ۝

کروں آگیا ویسی چھوہیں دل ونچو تے سوجھلا گولو دل
انہیں وچ کندہ بڑے بڑی ویسی جیندے وچ
دروازہ ہو سی جیندے اندر رحمت ہو سی تے
باہر سامنے عذاب ہو سی۔

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ خَتًّا جَاءَ
أَمْرًا لِلَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝

۱۵۔ او انہیں کوں سڈپین کیا اساں تما بڑے نال نہ
ہاے آکھسن ٹھیک تے اصل تساں اپنے آپ
کوں آزمائش وچ پاتے تا ہاتے تساں عذاب دا
بھالا گدھی رہ گئے ءتے شک وچ رہ گئے ء
تے تساں خواہشات دوکھا بڑتے جے نیں اللہ دا
فیصلہ پورا تھی گئے تے شیطان تہا کوں اللہ دے
بارے وچ دوکھا بڑینا رہ گئے۔

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مَأْوَاكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ۝

۱۶۔ آج تساں کنیں کوئی فدیہ نہ گدھا ویسی تے نہ
کافر کنیں تہا بڑا لکا نہ بھا تے اے تہا دی
تعلق دار تے ہوں برا لکا نہ ء۔

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝

۱۷۔ کیا مومنین کیتے وقت نیں آیا جو انہیں دے دل
اللہ دے ذکر کیتے جھکن تے جیڑا سج لھے اوندے
کیتے۔ دی انہیں آلی کار نہ بنن جنہیں کوں ایں کنیں پہلے
کتاب بڑی گئی ہائی تے زمانہ انہیں تے ہوں دودھ گیا۔
پہوں سارے نافرمان ہسن۔

إِذْ عَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهِمْ فَذَنَبُوا
بَيْنَنَا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝

۱۸۔ تساں جان گھنوبے شک اللہ جیندہ کریندے،
زمین کوں برتھوون دے بعد اساں آیتاں تما بڑے
اتے کھول کے بیان کر بڑتن تاں جو تساں عقل کرو۔

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ
أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝

۱۹۔ بے شک صدقہ بڑیون والے مرد تے صدقہ بڑیون
والی تریبتیں تے جیرے اللہ کوں چنگا قرض بڑیندن
انہیں دا اجر بڑوڑا کیتا ویسی تے انہیں کیتے عزت
والا اجر۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۝

۲۰۔ تے حیرے اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان ایندن
ایسے لوک صدیق تے اپنے رب دے حضور
شمیدن انیس کیتے اجر تے نور حیرے کافرن تے
جنیس ساڑی آیات دا انکار کیتے اے لوک دوزخی
ہن۔

إِنَّمَا اتَّخَذُوا الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا لَعِبًا وَلَهُمْ دَرِينَةٌ
وَتَفَاحُشٌ بَيْنَكُمْ وَنَكَاشٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَثَلٌ غَيْثٍ أَجَبَ الْكَفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِينُ
فَدَرُهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حَطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝

۲۱۔ تساں ہاں گھنوجو دنیاوی زندگی کھیدتاں اوتے زینت
تے آپت وچ فز کرن کیتے ہے تے مال تے اولاد
دے واسے کیتے ہے مینہ آئی کار، جیندا ہاوں کافرن کوں
چنگا بگدے ول اورٹھکدی ۷ تے توں جہیں
جو او پہلی تھی ویندی ۷ تے دل چورا تھی ویندی ۷
تے آخرت وچ سخت عذاب تے اللہ و بخشش
وی ۷ تے اوندی رفاوی۔ تے دنیا دی زندگی
محض دھوکے دا سامان۔

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

۲۲۔ تساں اپنے رب و بخشش دو دھوتے اوں
جنت دو جیندا پیٹا آسمان تے زمین دے پیٹے
آئی کار تے او اللہ تے اوندے رسول کوں منن
واپس کیتے بٹائی گئی ۷ اے اللہ دا فضل جینکوں
چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا ۷۔

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

۲۳۔ تہا کوئی مصیبت نہیں آندی زمین وچ تے
آپ کنیں سوائے ایندے جو او کتاب وچ موجود ہے
اپنیں پہلے جو اسان بدلہ مقرر کر تے بے شک اے
کم اللہ کیتے سوکھا ۷۔

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝

۲۴۔ تاں جو تساں اپنی غلطی تے افسوس نہ کرو تے
جو تہا کوں ملے اوندے اتے اکرے جو نہ تے اللہ
اکرے جو والے تے فز کرن والے کوں اصلو پند نہیں کریندا

يَا الَّذِينَ يَجْعَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغْيِ وَمَنْ
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝۵۷

۲۵۔ جبر سے شومائی کریدن تے لوکیں کون شرماؤ
دی صلاح ڈیندن تے جبر حامدہ پھر گئے تے بے شک
اللہ بے نیاز تے ہوں صفتیں والا ۵۷۔

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝۵۸

۲۶۔ اساں اپنے رسول کھلی دلیلیں نال پٹھے ہن
تے اساں انہیں نال کتاب تے ترکری لہائی
ہائی تاں جو اوکھ صاف قائم کرن تے
اساں لوہا لہائے اوندے وچ جنگ داساں
تے لوکیں کیتے منافع ہن تے تاں جو اللہ ظاہر
کرے جبرھا اوندی تے اوندے رسول دی مدد
کریندے غیب وچ بے شک اللہ طاقت والا
تے غالب۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۝۵۹

۲۷۔ تے اساں نوح تے ابراہیم کوں پٹھے تے
انہیں دی اولاد کوں نبوت تے کتاب ڈٹی
انہیں وچو ہدایت تے ہن تے ہوں سارے انہیں
وچو نافرمان ہن۔

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةٍ
إِذْ دَعَوْهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا دَعَوْهَا حَتَّىٰ رِغَابَهَا فَأَيَّتْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَسِقُونَ ۝۶۰

۲۸۔ دل اساں انہیں دے پیریں تے پے رسول
پٹھیں تے انہیں دے وچو عیسیٰ ابن مریم کوں دی
پٹھے تے اونکوں اساں انجیل ڈٹی تے اساں اوندی
پیروی کرٹ والیں دے دل وچ نرمی پیدا کیتی تے
رحمت دی۔ تے کھاتے انجی رہٹ انہیں آپ
شروع کیتا ہا۔ اساں انہیں تے فرض نہ کیتا ہا سوائے
اللہ دی خوشنودی حاصل کرن کیتے تے انہیں ایذا
جیویں حق ہا لحاظ نہیں کیتا۔ تے اساں انہیں وچو
مومنین کوں اجر ڈتاتے انہیں وچو ہوں سارے
نا فرمان ہن۔

۲۹۔ اے مومنو! اللہ کنیں ڈرو تے اوندے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَمِنُوا بِرُسُلِهِ

يُؤْتِكُمْ كُفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تَنُورُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٩﴾

رسول کوں منو تے تہا کوں اپنی رحمت نال پڑوڑا
اجر پڑیسی تے تہا پڑے کیتے نور پڑیسی جنیرے
نال تہاں ٹرسو تے تہا پڑے گناہ بخشیش تے اللہ
بخشن والا تے رحم کرن والا ۷۔

لَسَلَا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠﴾

۳۔ تاں جو اہل کتاب اے نہ سمجھن جو انہیں (مسلمان) کوں
اللہ دے فضل وچ کچھ نہیں ملیا۔ تے بے شک فضل اللہ دے
بہت وچ جینکوں چاہندے پڑیندے تے اللہ بہوں وڈے
فضل والا ۸۔

بَٰرِئٌ



سورة مجادلہ مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیات تے ۳ رکوع ہن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
۱۔ شروع کریندال اللہ دے نال نال حیر صاحب ننگے
ڈولیوں والاتے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اللّٰهُ اُولُوْا رِیْبَتٍ دِیْ گَال سُنْ گدھی ؎ حیر ص پٹے
پٹے کیے تیلے نال بحث کریندی ہئی ہائی تے اللہ کنیں فرمایا کریندی
ہئی ہائی اللہ تساں ڈونایں دیاں گالیں سٹا پیا ہا
بے شک اللہ بہوں سٹن والاتے ڈیکھن والا ؎
- ۳۔ حیر صے اپنی زالیں کول (ما آہدن) ظہار کریندن او
انہیں دیاں میریں نیں انہیں دیاں میریں محض اوہے
ہن جیں انہیں کول چٹے تے اوہے شک ناپسندیدہ
گال کریندن تے کوڑ مریندن تے بے شک اللہ
معاف کرن والا تے بخشن والا ؎
- ۴۔ تے حیر صے اپنی زالیں کول ما آہدن ول ایما گال
ولا کریندن او ڈوہیں ہک پے کول ہتھ لاون کنیں پہلے ہک غلام
آزاد کرن لے تہا کول نصیحت کیتی دیندی ؎ اللہ تہا بے
عملیں کنیں باخبر۔
- ۵۔ جے غلام ملے تے ڈوہینے دے ساندھوڑا ندر دوزے
رکھے ہتھ لاوٹ کنیں پہلے تے جے ایندی طاقت نہ ہوے
تے سٹھ مسکین کول روٹی کھواوے لے ایں واسطے جو
تساں اللہ تے اوندے رسول تے ایمان گن آؤ لے
اللہ دے چٹے ہن تے کافرین کیے ڈکھ آلا عذاب۔
- ۶۔ حیر صے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن
او ذلیل کیے وسین جیویں ایں کنیں پہلے لوک ذلیل کیے گئے
- الَّذِیْنَ یُظْهِرُوْنَ مِنْ نِّسَابِهِمْ مَّا هُمْ
أُمَّهَاتُهُمْ اِنْ اُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا اِلٰی وَلَدْنَهُمْ وَاِنْ
اِنَّهُمْ لَیَقُولُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَرُءُوْا
وَ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوْٓؤٌ غَفُوْرٌ ②
- وَالَّذِیْنَ یُظْهِرُوْنَ مِنْ نِّسَابِهِمْ ثُمَّ یَعُوْذُوْنَ
بِمَا قَالُوْا فَتَحْرِیْرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّتِمَّ اَسَآءُ
ذٰلِکُمْ تُوعَظُوْنَ بِہٖ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرٌ ③
- فَمَنْ لَّمْ یَجِدْ فَصِیَامُ شَهْرٍ مِّنْ مُّشْتَرٰیٰتٍ مِّنْ
قَبْلِ اَنْ یَّتِمَّ اَسَآءُ فَمَنْ لَّمْ یَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
سِتِّیْنَ سَفِیْنًا ذٰلِکَ لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُوْلِہٖ
وَ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ وَلِلْکٰفِرِیْنَ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ④
- اِنَّ الَّذِیْنَ یُجَادِلُوْنَ اللّٰهَ وَرُسُوْلَہٗ فِیْ مَا کَانَ
اِلَیْہِمْ مِنْ قَبْلِہِمْ وَ قَدْ اَنْزَلْنَا اٰیٰتِہٖ بِحِیْثُ

وَلِكُفْرِهِمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

ہن تے اساں کھلی کھلی آیات لبائن تے کافریں کیے
ذلیل کرن والا عذاب۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

۷۔ جیلھے اللہ ساریں کوں جیندا کریں تے او انہیں
دے عیس کنیں خبردار کریں اللہ گہلی کھڑے تے او بھل گئیوں
تے اللہ ہر شے تے بھلاں۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ وَلَا
خَسْفَةٍ إِلَّا هُوَ سَادُّهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

۸۔ تیکوں پتر نہیں بے شک اللہ جانڈے جو آسمانیں
تے زمین وچ تے جیلھے او ترے کک کے
گالہیں کریندن اللہ سٹیں جو تھا نال ہوندے تے بے
او وچ ہوندن تے اللہ انہیں نال چھوواں ہوندے
ایں کنیں گھٹ ہوندن یا ایں کنیں دودھ اللہ سٹیں
انہیں دے نال ہوندے جتھاں ہوں ول قیامت
دے ڈیندے او انہیں دے عیس دا انہیں کوں ڈیسی بے شک
اللہ ہر شے کوں جانڈے۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يُعَادُونَ
بِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَجْهَرُونَ بِالْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ ۖ يَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَإِنَّ الْمَصِيرَ ۝

۹۔ کیا تیکوں انہیں لوکس دا پتر ۷ جنہیں کوں لکھے
چھپے مشوریں کنیں بکيا گیا ہا ول او ولا او ہر کم کریندن
جھٹھ بکيا گیا ہاتے او گناہ تے زیادتی تے رسول دی
نافرمانی دے متعلق تنبیہ مشورے کریندن تے جیلھے
تیبڑ واندن تیکوں انجی دعا ڈیندن جیریں خدا
تیکوں نہیں ڈتی تے اپٹے دیں وچ آبدن ساکوں اللہ
ساڈی گالہیں تے عذاب کیوں نہیں ڈیندا انہیں دا
لکاڑ دوزخ اونڈے وچ سٹیں تے ہوں بڑا لکاڑ۔
۱۰۔ اے مومنو جیلھے تساں چوری مشورے کرو تے گناہ
تے زیادتی تے رسول دی نافرمانی تے نہ کرو نیکی تے
تعوی دی بنیاد تے مشورے کرو تے اللہ کنیں ڈرو
جیندو تساں کھٹے کیتے دلیو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبَيِّنَاتِ وَالْتَّقْوَىٰ وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

۱۱۔ بے شک چوری مشورہ شیطان کی تاں جو مومن

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَلَيْسَ بِضَرْبِ شَيْءٍ إِلَّا إِذَا دُتِ اللّٰهُ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

میرے تھیں تھے اور اللہ ہی اجازت سے بغیر کچھ وی نہیں
کوں بڑھ نہیں بڑے سبکد تھے مومنین کوں اللہ تے
بھروسہ کرنا چاہی واء۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجْلِسِ فَانْشُرُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ
انْشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿٥١﴾

۱۲۔ اے مومنو جیسے تھا کوں اکھیا ونچے جو مجلس وچ جا کھل
کرو تے کر بڑی کرو اللہ تہا بڑے کیتے جا کھل کیس تے جیسے
اکھیا ونچے جو اعلیٰ دجو تے اعلیٰ گئے کرو اللہ تہا بڑے وہر
مومنین کوں عزت دیسی تے جنہیں کوں علم ملے اوندے
درجے ودرجے تے اللہ تہا بڑے عملیں کنیں
بانجبر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَجَاسَّعْتُمُ الرَّسُولَ فَقُولُوا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَأَظْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٢﴾

۱۳۔ اے مومنو جیسے تساں رسول نال مشورہ کرو
تے اپنے مشورہ کیتے صدقہ کیا کرو اے تہا بڑے
کیتے چنگا تے پاک کرن والا جے تہا کوں نہ ملے تے
بے شک اللہ نہیوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

ءِ أَشْفَقْتُمْ أَن تُفَدِّيَ مَوَالِيَن يَدْعَى نَجْوَاكُمْ
صَدَقْتُ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

۱۴۔ کیا تساں بڑے جے جو تساں اپنے مشوریں کنیں پہلے
صدقے دیو تے تساں اے کم میں کیا تے اللہ تہا بڑے
اتے فضل کیتے ہن تساں نماز تہا کے پڑھو تے زکاۃ
دیو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو تے
اللہ جو تساں کریندے بانجبر۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

۱۵۔ کیا تیں انہیں کوں بڑے جیرے انہیں کوں کوں
سبکتی بیٹن جنہیں تے اللہ دی ناراضگی اوندے تہا بڑے
وہر بن نے نہ انہیں وہر اور کوڑے قساں
چیندن تے او جانن۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

۱۶۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب تیار کیا برے بے شک
او بہوں بڑا جو او کریندن۔

إِنَّمَا وَآيَاتُهُمْ جُنَّةٌ فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٦﴾

۱۷۔ انہیں اپنے قسین کوں اولکا بنائے انہیں اللہ سے
رستے کنیں روکے تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵۸﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿۵۹﴾

اسْتَخَوْذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۶۰﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿۶۱﴾

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۶۲﴾

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ

أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ

مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۶۳﴾

۱۸۔ انہیں دے مال تے اولاد انہیں کوں اللہ دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نیں ڈیندے اے دوزخی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

۱۹۔ جیڑاں اللہ انہیں ساریں کوں جیندا کر لیس اوندے کیتے وی قساں حسین جیوں تہا ڈے کیتے قساں چیندن تے خیال کریندن بے شک او کہیں گال تے قائم ہن سٹوبے شک او بے کوڑے ہن۔

۲۰۔ شیطان انہیں تے غالب آگئے تے انہیں کوں اللہ دا ذکر بھلوا ڈلس اے شیطان دا لولہ سٹوبے شک شیطان دا لولہ گھاٹے والا۔

۲۱۔ بے شک جبرے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل لوکس وچ گنہگار۔

۲۲۔ اللہ نے فرمن کیتا ہوئے جو میں تے میڈے رسول غالب اوسن بے شک اللہ طاقت والا تے غالب۔

۲۳۔ تیکوں او قوم نہ لبھسی جبرے اللہ تے یوم آخر تے ایمان ایندن تے دلا اوندے نال محبت کرن۔

جبرہ اللہ نے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بھانویں او انہیں دے پیر لولہ بے با پتر یا بھرا ہون یا انہیں دا

خاندان اے لوکن جنہیں دے دلیں وچ اللہ ایمان لکھ ڈتے تے اپنی کلام نال اوندی مدد کیتی تے انہیں

کوں بہشت وچ داخل کر لیس جیندے وچ نہراں دھندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ انہیں

تے راضی تے او اللہ تے راضی ہن اے اللہ دا لولہ۔ سٹوبے شک اللہ دا لولہ کامیاب تھیوٹ والا۔

والا۔



سورة حشر مدنی ۷۷ تے بسم اللہ مال ایندیاں ۲۵ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال حیر صاحبن بیکے
ڈیون والا تے ول ول رم کرن والا۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- ۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح
کریندا پئے تے او غالب تے سیانا۔
- هُوَ الَّذِي اَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّجْعَلَ الْاٰيَةُ
وَقَطْعًا اَنْهُمْ مَا لَعَنَهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَاَنَّهُمْ
اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا وَقَدْ اَفَىٰ فِي قُلُوْبِهِمُ
الرَّغْبُ يُجْعَلُونَ يُّوْتُوْهُمْ بِاَيْدِيهِمْ وَاَيْدِي
الْمُؤْمِنِيْنَ فَاُغْتَبِرُوا يَا اُولِيَ الْاَبْصَارِ ③
- ۳۔ اوہو جیوں اہل کتاب وچ کافریں کوں پہلے حشر کیتے
انہیں دے ملک کنیں کڑھئے تہا کوں خیال دی کا ناں باہر
او لکھن تے انہیں دا وی خیال باکہ انہیں دے قلعے اللہ کنیں
انہیں کوں بچا گھسن تے اللہ انہیں دو او اوں جا کنیں
آیا جھٹھو انہیں دا خیال دی نہ ہا تے انہیں دے دلیں
وچ رعب سٹ جٹس او اپنے جھٹھیں نال اپنے گھریں
کوں خراب کریندے پین تے کجھ مومنین دے جھیں
نال تے لے آکھیں والیو عبرت حاصل کرو۔
- وَلَوْلَا اَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ ثَوِيْلٌ ④
- ۴۔ جے اللہ سیں نے انہیں تے دین وچ لکھن فرم نہ
کیا ہوئے ہا تے او دنیا وچ انہیں کوں عذاب ڈیوے ہا
تے آخرت وچ انہیں کیتے بھادا عذاب۔
- ذٰلِكَ بِاَنْهُمْ شَاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَمَنْ يُشَاقِ
اللّٰهَ فَانَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ⑤
- ۵۔ لے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کیتی تے حیر حال اللہ نال دشمنی کریندے تے بیشک
اللہ سخت سزا ڈیون والا۔
- مَا ظَنَنْتُمْ مِنْ لَّيْلَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلٰی
اُصُوْلِهَا يٰۤاٰذَنَ اللّٰهِ وَلِيُخْرِجَ الْفٰسِقِيْنَ ⑥
- ۶۔ تساں کجی دی پاڑنیں کجی یا انہیں کوں اپنی پاڑیں
تے نہیں چھوڑیا تے اللہ دا حکم نال ہا تے تاں جو او
نافرمانیں کوں ذلیل کرے۔
- وَمَا آفَاكُمُ اللّٰهُ عَلٰی دَرُوسِهِمْ مِنْهُمُ فَمَا اَوْجَفْتُمْ

عَلَيْهِ مِنْ حَيْثُ وَلَا رِكَابَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ
رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٩﴾

تساں اپنے گھوڑے تے اُٹھ نہ درکائے ہن تے اصل
اللہ جنہے تے چاہندے اے پٹے رسولیں کوں غالب
کریندے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ
وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ كُنْ لَا يَكُونَ دُولَةَ بَيْنَ الْأَعْيُنِ
مِنْكُمْ وَمَا أَشْكُمُ الرَّسُولُ فُتُوًّا وَمَا نَهَضُكُمْ
عَنْهُ فَأَتَتْهُمُ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦٠﴾

۸۔ تے جیر حمال و ستیں والیں دا اللہ اپنے رسول کوں بٹے
او اللہ تے اوندے رسول تے سکیں تے یتیں تے
مسکین تے مسافریں کیتے بے تان جو او مل تہا بڑے
امیریں وچ چکر نہ کھنڈا رہوے۔ جو رسول تہا کوں دیوے
او پکڑو تے جس کیں ہلکے اوں کیں رک و جگر تے اللہ
کینں ڈرو بے شک اللہ سخت عذاب ڈیون والا۔

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يُبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصَرُّونَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٦١﴾

۹۔ تے او مال فقریں تے مہاجرین کیتے بے جیرے اپنے
ملک کیں کڈیے گئیں تے اپنے مالیں کیں او اللہ دا
فضل تے اوندی خوشی بگویندن تے اللہ تے اوندے
رسول دی امداد کریندن ایسے لوک سچے ہن۔

وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِثُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوَفِّ شَيْءَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٢﴾

۱۰۔ تے انہیں کیتے دی بے جیرے پہلے مدینے وچ رہندے
ہن تے ایمان گمن آئے ہن تے مہاجرین مال محبت کریندن
تے جیر حمال انہیں کوں بڑا گئے اپنے دیں وچ اوندی
خواہش نیں رکدے تے انہیں کوں ترجیح ڈیندن
بھانویں آپ کوں ضرورت ہووے تے جینکوں بچایا
وچے نفس دی شومانی کیں تے ایسے لوک کامیاب
تھیون والن۔

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٣﴾

۱۱۔ تے جیرے انہیں دے بعد آئن آہن لے ساڈے رب
سا کوں بخش بڑے تے ساڈے انہیں بھرانویں کوں دی
جیرے اسال کیں پہلے ایمان گمن آئن تے ساڈے
دیں وچ مومنین کیتے کینے نہ سٹ لے ساڈے رب
بے شک توں بہوں مہربان تے رحم کرن والا ہریں۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَاْتَمُّوا بِقَوْلُوْنَ اِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ

۱۲۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ہے جیرے منافق ہن

لَقَدْ وَاٰمَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَیْنٍ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِیْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا وَاِنْ قُوْلَتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اَنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝

تے اہل کتاب وچو جیرھے کافرن ہن اپنے بھرانویں کون
آہن جے تساں نکلوتے اساں مزور نکلسوں تہاڈے
نال تے اساں تہاڈے وچو کہیں دی اطاعت نہ کرلیوں
تے جے تہاڈے نال بھراوایں تے اساں مزور تہاڈی مدد
کرلیوں تے اللہ گواہے شک اور کوڑن۔

لَیْنٍ اُخْرِجُوا لَا یَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ وَلَیْنٍ قُوْلُوْا
لَا یَنْصُرُوْنَهُمْ وَلَیْنٍ نَّصُرُوْهُمْ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ
ثَمَّرَ لَا یَنْصُرُوْنَ ۝

۱۳۔ جے او کڈھے دھن او انہیں نال نہ نکلسن تے جے انہیں
نال لڑائی تھی پڑے تے انہیں دی مدد نہ کرلیں تے جے
مدد کیتونے دی ہسی تے کنڈ والا کے بھیج ولین تے
ول انہیں دی مدد نہ کیتی ولسی۔

لَا تَنْصُرُوْهُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِیْ صُدُوْرِهِمْ فِیْنَ الْمَوْتِ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا یَفْقَهُوْنَ ۝

۱۴۔ او تہاڈے کہیں اللہ توں دی ودھ ڈردن ات
گاہوں جو او لوک سمجھدے نہیں۔

لَا یُقَاتِلُوْنَكُمْ جَبِیْنًا اِلَّا فِیْ قُوًی مُّحَصَّنَةٍ اَوْ
مِنْ وَّرَآءِ حُدُودٍ بِاسْمِهِمْ یَنْصُرُهُمْ شٰیْءٌ غَیْبٌ
جَبِیْنًا وَّلَقَدْ بُغِبُّوْا فِیْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا یَعْقِلُوْنَ ۝

۱۵۔ او سارے تہاڈے نال جگ نہ کرین سولے بندے جو
او پکے حیل آلی دستیں وچ یا کندھیں دے پھوپھو پیٹے
ہون۔ آپت وچ انہیں دی جگ ڈاڈھی ہونڈی ہون
انہیں کون ہک قوم سمجھندیں تے او دلو اچو انج
ہوندن ات گاہوں جو او بے عقل قوم۔

كَشَلِ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِہُمْ قَرِیْبًا ذَاۤاِوَابًا اَلَمْ یَرَوْا
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ۝

۱۶۔ انہیں دا انہیں قومیں آلی کار جیرمیاں کوہو دے
زمانے وچ گزیرن انجام انہیں اپنے کہیں دا انجام چکھیا
تے انہیں کون دردناک عذاب ملے۔

كَشَلِ الشَّیْطٰنِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسٰنِ اَكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ اِنِّیْ بِرَبِّیْ فِیْكَ اِنِّیْ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِیْنَ ۝

۱۷۔ انہیں (منافقین) دی حالت شیطان آلی کار جیہیں انسان
کون اکھیا کفر کر جیلے اوں کفر کیتا تے شیطان آہدے
میں تیں کہیں بری آں میں اللہ کہیں ڈرداں جیرھا سارے
جہانیں دارب۔

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا اَنَّهُمَا فِی النَّارِ خٰلِدِیْنَ فِیْہَا وَ
ذٰلِكَ جَزَاُ الظّٰلِمِیْنَ ۝

۱۸۔ انہیں ڈرداں دا انجام لے تھیندے جو او ڈوہیں
دوزخ وچ وچ پندن تے اوندے وچ ہک مدت
تیں رہن تے ظالمیں دا ایھو بدلہ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ نَاكِدَةً
لَعْدِيٍّ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۵۹﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۶۰﴾

لَا يَتَّبِعُوا أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَا أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَا أَهْلَ
الْبَيْتِ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۶۱﴾

لَوْ أَنْزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَا خَاشِعًا
مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۶۳﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ،
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيِّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ
اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۴﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿۶۵﴾

۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہر شخص اے ڈرنا
رہوے جو ادا گوئیے کیا پٹھے۔ اللہ کنیں سارے ڈرو
اللہ سنیں تہاڈے علیں کنیں بانجیر۔

۲۰۔ تے انہیں آلی کار نہ بڑ جیرھے اللہ کوں بھل
گئیں تے اللہ سنیں انہیں کوں انہیں دے فائدے آلیاں
گاہیں بھلا ڈتیاں اے لوک نافرمان۔

۲۱۔ بھا آئے تے بہشت آئے کہو جیں نیں تھی بگدے
جنتی لوک تے کامیاب تھیوٹ والین۔

۲۲۔ جے اسل اے قرآن کہیں پہاڑ تے ہاؤں ملوں ڈیکھیں
جو اونوڑ گئے تے اللہ دے ڈر کنیں ٹوٹے ٹوٹے تھی
ونجے ہاتے اے مثال بن جیریاں لوکں کہتے بیان
کر نیرے یں تاں ہوا سوچن۔

۲۳۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی معبود نیں او غائب
کوں چاندے تے حاضر کوں وی او بن بنگئے ڈیوٹ والا
تے بہوں مہربان۔

۲۴۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی معبود نیں او بادشاہ،
پاک، عیب کنیں پاک تے امن ڈیوٹ والا تے نگران
غالب تے جبار تے دبی شان والا اللہ پاک اوں
کنیں جو اونوڑ کریندن

۲۵۔ اوہو اللہ خالق پیدا کرٹ والا شکل ڈیوٹ والا
اوندے چنگے ناں بن آسانیں تے زمین وچ جہے او
اوندی تسبیح کریندا پئے تے او غالب تے سیانا۔

سُورَةُ الْمُمتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ اَرْبَعٌ عَشْرَةَ اَيَةً وَكُلُّهَا اَنْ

سورة ممتحنہ مدنی ہے اسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کریں اللہ سے نال نال حیر جان منگئے ڈیون
والا تے دل دل رحم کرن والا ۱۰۔

۲۔ اے مومنو! تساں میڈے تے اپنے دشمن کوں
سنگتی نہ بناؤ تساں انہیں دو پیار دے سنبھے بھیندے
تے انہیں تہا ڈو آئے ہوئے حق دا انکار کیے او
رسول کوں تے تہا کوں ات گا بہوں کدھیندن جو تساں
اپنے رب اللہ کوں منیدے عجبے تساں میڈے رستے
وج میکوں خوش کرن کیے جہاد واسطے لکھو۔ تساں
چوری چوری انہیں نال محبت کریندے آئے میں جانڈاں
جو تساں کیندے آئے ظاہر کریندے آئے تہا ڈے دچو
جیرھا لے کیس تے اوسدے رستے کنیں پریں تھی دیس۔

۳۔ جے تہا کوں پکڑ گھن تے تہا ڈے دشمن بٹ ولین
تے اپنے ہتھ تے زبانوں برائی نال تہا ڈو ودھین
تے او چاہندن جو تساں انکار کرو۔

۴۔ تے تہا ڈے سکے املو تے تہا ڈیاں اولاد دا قیامت
دے ڈینہہ تہا کوں کوئی فائدہ نہ ڈین تہا ڈے وج فیصلہ خدا
کرے تے اللہ تہا ڈے علیں کوں ڈیکھن والا ۱۰۔

۵۔ تہا ڈے کیے ابراہیم تے اوندے نال آلیں وج چچکل
نموزہ یا جلیجے انہیں اپنی قوم کوں اکٹھے بے شک اساں
تہا ڈے کنیں تے جہنم دی اللہ دے سوا تساں عبادت
کریندے آ انہیں کنیں پریں ہیں اساں تہا ڈا انکار
کریندے ہیں تے تہا ڈے تے ساڈے وج دشمنی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي فَتَسْزُونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُودَّةِ ۖ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

إِنْ يَنْقُضْكُمْ يَكُونُوا أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ
تَكْفُرُونَ ۝

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَلَّيْنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا

يَا لِلّٰهِ وَحْدَهُ ۙ اِلَّا قَوْلُ اِبْرٰهِيْمَ لَا يَبِيْعُ لَشَرِّهِ ۚ
لَكَ وَمَا اَمْلٰكَ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلٰىكَ
تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنْبَاؤُنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝

تے بغض ظاہر تھی گئے جسے تیں تیں ہک اللہ تے ایمان
نہ گھن آؤ سوائے ایندے جیلھے ابراہیم اپنے پیر
کوں اکھئے میں تیدے کیتے اپنے رب کنیں ممان
مگساں میں تیدے کیتے اللہ لو کہیں گال دا مانک
نہتیں۔ اے ساڈے رب اساں تیدے اتے مہروسہ
کریندے ہیں تے اساں تیدو جھکدے ہیں تے تیدو
دلے۔

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

۶۔ اے ساڈے رب ساکوں کافرس کیتے فتنہ د بنا تے
اے ساڈے رب ساکوں بخش بے شک تول غالب
تے سیاناں۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسُوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُو اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَ مَن يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

۷۔ تہاڈے کیتے انہیں دے وچ چنگا نمونہ ہا انہیں لوکس
کیتے جبرے اللہ تے قیامت دے دیند دی امید رکھیندن
تے جبرہا منہ پھیر گئے تے بے شک اللہ بے نیاز تے سب
تولیفیں والا۔

عَسَی اللّٰهُ اَنْ یَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادٰیْتُمْ
مِنْهُمْ مَّوَدَّةً ۚ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

۸۔ تھی سبکدے جو اللہ تہاڈے تے انہیں لوکس دے درمیان
جنہیں تہاڈے نال دشمنی کیتی محبت پیدا کر ڈیوے
تے اللہ قادر تے اللہ بخش والا تے دل رحم کرن والا۔

لَا يَهْتَكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي
الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبْزُوْهُمْ
وَتَقْسِطُوْا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُنْظِفِيْنَ ۝

۹۔ اللہ تہا کوں انہیں لوکس نال نیکی کرن تے انصاف
کرن کنیں نہیں بلکینا جنہیں تہاڈے نال جنگ نہیں کیتی
تے تہا کوں وطن کنیں نہیں کڈھیا بے شک اللہ انصاف
کرن والیں کوں پسند کریندے۔

اِنَّمَا يَهْتَكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قَتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ
وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلٰى اٰخِرٰجِكُمْ
اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝

۱۰۔ او تہا کوں انہیں لوکس نال سگت لاؤں کنیں بلکیندے
جنہیں دین وچ تہاڈے نال جنگ کیتی تے
تہا کوں گھل کنیں کڈھئے تے تہا کوں کڈھن وچ امداد
کیتی تے جبرہا انہیں کوں سگت نہیں تے ایجھے لوک
ظالم ہن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُجْرِبَاتٍ
فَاخْتَنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ
لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ
لَهُنَّ وَاتَّوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تَسِيكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ
وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسَلُّوا مَا أَنْفَقُوا
ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑩

۱۱۔ اے مومنز جیسے تہاؤ و مومن تے مہاجر تریمتیں
آون تے انہیں دا امتحان گھنوالہ انہیں دے ایمان
کوں جائے تے جے تہاؤں پتر لگے جو او مومن تے تہاؤں
انہیں کوں کافریں دوز ولا پھو او انہیں کیتے حلال نیں تے کافر
انہیں واسطے حلالن تے انہیں کوں خرچ بے ڈیو تے تہاؤں
تے کوئی گناہ نیں جو تہاؤں انہیں کوں حق مہر ڈیوٹے بے بعد انہیں
نال پر بیج پور دوتے کافر تریمتیں دی عزتیں کوں اپٹے
نال نہ رکھو تے تہاؤں اپٹا فرج مگر او اپٹا فرج منگن۔ اے
اللہ دا حکم اللہ تہاؤں دے وچکار ایویں فیصلہ کریندے تے
اللہ بہوں جائن والا تے سیانے۔

وَأَنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى
الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ
ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ فَيُحِلَّ مَا أَنْفَقُوا
وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ⑪
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى
أَنْ لَا يُنْسَكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسِرْنَ وَلَا يُزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ⑫

۱۲۔ تے جے کوئی تہاؤی تریمت کافریں دوز بھیج وچنے
تے تہاؤں انہیں دی کوئی تریمت لھج وچنے تے تہاؤں
اوہو تہاؤں خرچ بے ڈیو جے تہاؤں کاح تے انہیں دا
تھیا ہا تے اللہ کنیں ڈرو جنکوں تہاؤں میندے۔
۱۳۔ اے نبی جیسے تہاؤں مومن تریمتیں آون ایں گال
تے بیعت کرن جو او اللہ نال شرک نہ کریں تے چوری
تے زنا تے اولاد کوں قتل نہ کریں او پوٹا کے کوئی
کوڑی گال نہ کریں بھانویں او پیر تے بھتیں وچ بڑے
تے تہاؤں نافرمانی نہ کریں نیک کنیں وچ تے توں
انہیں دی بیعت گھن گھن تے اللہ کنیں انہیں کیتے
بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے
بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْؤُونَ الْآخِرَةَ
كَمَا بَسَّ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ⑬

۱۴۔ اے مومنز! نبھی قوم کوں سنگتی نہ بناؤ جنہیں نال
اللہ کاوڑ تھئے او آخرت کنیں نا امید تھی گئیں جیویں
کافر قبر والیں کنیں نا امید تھی گئیں۔

سُورَةُ الصَّفِّ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورہ صفت مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۵ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے
ڈیوٹن وال تے دل دل رحم کرن والا ہے۔

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

۲۔ آسمان تے زمین وچ جو کجھ او اللہ دی تسبیح کریندا
پئے تے او غالب تے سیانا ہے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

۳۔ اے مومنو! تساں جو کریندے نورے او آبدے کیوں
ہوئے۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

۴۔ اللہ دے نزدیک اے بہوں وڈا گناہ جو تساں او
آکھو جو تساں کریندے نورے۔

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا
كَأَنَّهُمْ بُيُوتٌ مَرْصُورٌ ⑤

۵۔ بے شک اللہ انہیں کوں پسند کریندے جبرہے
اوندی راہ وچ جنگ کریندن جبرہیں او چوڑے گج
قلعہ ہون۔

وَرَأٰى قَالٌ مُّؤْمِنٌ يَقُومُ لِمَ تَزُودُؤُنِي وَقَدْ
تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ
اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ ⑥

۶۔ تے جیسے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھے اے میڈی قوم
تساں میگوں ڈکھ کیوں ڈیندے؟ تہا کوں پتہ ہے جو میں
تہا ڈو اللہ دا رسول بڑے آیاں تے جیسے او سدے
راہ کنیں ہٹ گئیں اللہ انہیں دے دل پھیر ڈیو تے
اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَرَأٰى قَالٌ عِيسٰى ابْنَ مَرْيَمَ يَدْعٰى اِسْرَآءِيْلَ اِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
الْتَّوْرَةِ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي
اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا
سِحْرٌ مُّؤْتِنٌ ⑦

۷۔ تے جیسے عیسیٰ ابن مریم آکھے اے بنی اسرائیل
میں تہا ڈو اللہ دا رسول بن کے آیاں تے جبرہے تورا
میں کنیں پہلے آئی ہے اوندی تصدیق کرینداں تے اپنے
بعد کہ رسول دی خوشخبری ڈینداں جبرہے ناں احمد ہوی
تے او میڈے بعد اوسی تے جیسے او انہیں کنیں روشن
آیات گھن کے آئے تے انہیں آکھے اے کھلا کھلا بادو ہے۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُذْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِيرُ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٦١﴾

۸۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیر صا اللہ تے کوڑ پدھے تے اوں کوں اسلام دو سبڈیا و پچے تے اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۹۔ او چاہندن جو اللہ دے نور کوں دسما ڈیوں اپنٹے پھوکیں نال تے اللہ اپنٹے نور کوں پورا کرٹے بھانویں کافریں کوں چنگی نہ لگے۔

۱۰۔ اوہوہو جیوں اپنٹے رسول کوں ہدایت تے سپا دین ڈے کسے کسے پٹھے تاں جو اوں دین کوں سارے دین تے غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

۱۱۔ لے مومنو کیا میں تہا کوں او تجارت ڈساں جیر می تہا کوں ڈکھ آ لے عذاب کنیں بجیسی۔

۱۲۔ تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منور تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرو اپنٹے مال تے جانیں نال لے تہا ڈے کیتے چنگا جو جے تساں چاڈے۔

۱۳۔ اللہ تہا ڈے گناہ بخشیشی تے تہا کوں باغیں وچ پلیسی جہیں دے تلے اوچ انہراں و ہندیال پیاں ہوں تے ہمیشہ وی جنت وچ چنگیاں رہن دیاں جہیں ہوں لے بہوں وڈی کامیابی۔

۱۴۔ تے پی جیر می تہا کوں چنگی لکدی ۶۱ او اللہ دی مدد تے کوہودی فتح ہے قوں مومنین کوں خوشخبری ڈے ڈے ۱۵۔ لے مومنو اللہ دے امدادی ہن و نجر جیریں عیسیٰ ابن مریم اپنٹے منور والیں کوں اکھیا اللہ کیتے میڈا امدادی کون۔ منور والیں آکھئے اسال اللہ دے امدادی ہن۔

بن اسرائیل وچوہک لڑے من گدھاتے بک لڑے اکار کیا۔ تے منور والیں دی اسال انہیں دے دشمنیں دے مقابلے وچ مدد کیتی تے او ڈاڈے تھی گئے ہن۔

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٦٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُبْخِشُكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٦٣﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَذَبٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرَ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۖ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِثِ مَنْ أَنْصَارُ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِثُ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ ۚ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿٦٧﴾

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبُّهَا مَعَ السَّمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً رَّكَعَتَانِ

سورہ جمعہ مدنی ۱۲ آیتیں ۲ رکوعیں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریندے اللہ سے ناں مال جبرہا بن مہجے ڈیون
والا تے دل دل رحم کر ڈی والا۔

۲۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندے
جبرہا بادشاہ تے پاک تے غالب تے سیانا۔

۳۔ اوہوہ جس ان پڑھیں وچ اناہیں وچوہ ہک
رسول پٹھے جبرہا انہیں تے اہل اللہ دی آیات پڑھدے
تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب
تے سنبھ سکیندے تے ایں کیں پہلے او کھلی
گمراہی وچ بن۔

۴۔ تے اناہیں وچوہ کچھ پے وی بن جبرہا اچڑ تیں
انہیں نال نہیں ملے تے او غالب تے سیانا۔

۵۔ اے اللہ دا فضل جیکوں پابندے ڈیندے تے
اللہ وڈے فضل والا۔

۶۔ انہیں لوکس دی مثال جنہیں تے تورات دی اطاعت
فرمن کیتی گئی ہائی تے انہیں ول نہیں اطاعت کیتی یوں
ہے جیویں گدا بارچیندے۔ جبرہا قوم اللہ دی آیات دا
انکار کریندی ۷ اوہی مثال بہوں گندی ۸ تے اللہ ظالم
لوکس کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۹۔ توں اکھ لے یہودیوہ جے تہا کوں یقین جو تساں اللہ
دے ملے گی پے کاہ نہیں تے تساں موت ملے گی تساں
بچے ہوئے۔

۱۰۔ او موت کڈاہیں دی نہ منگس اپٹے انہیں عیس دی وچ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلٰٓئِكَةُ
الْقُدُّوۃُ الْعَزِيزُ الْحَكِيْمُ ②

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاٰمِنِيۡنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ اٰتِيۡهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَ
الْحِكْمَةَ وَاَن كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَيۡفِيۡ ضَلٰلٍ
مُّبِيۡنٍ ③

وَآخَرِيۡنَ مِنْهُمْ لَنَآ يَلۡحِقُوْا بِهِمُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيْمُ ④

ذٰلِكَ فَضَلُ اللّٰهِ يُؤْتِيۡهِ مَنۡ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيْمِ ⑤

مَثَلُ الَّذِيۡنَ حَتَّلُوْا التَّوْرٰتَ ثُمَّ لَمۡ يَحْمِلُوْهَا
كَمَثَلِ الْجَمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ۚ يٰۤاَيُّهَا
النُّبُوۡا الَّذِيۡنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظّٰلِمِيۡنَ ⑥

قُلۡ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ هَادُوْا اِنۡ رَّعٰمْتُۡمُ اَنۡكُمۡ اٰلِيَاۤءُ
لِلّٰهِ مِنْ دُوۡنِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوْا اَلۡمَوۡتَ اِنۡ كُنۡتُمۡ
صٰدِقِيۡنَ ⑦

وَلَا يَتَمَنَّوۡنَ اَبَدًا اِيۡمًا قَدَمَتۡ اَيۡدِيۡهِمُ وَ

اللَّهُ عَلَيْهِمُ الظُّلُمِينَ ۝

قُلْ إِنَّ النُّفُوسَ الَّتِي تَفْتَدُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَلْئُوكُمْ ثُمَّ تَرْدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْذِرُكُم بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

نال جبرے انہیں اگر پھٹیں تے اللہ علیہیں کون جانڈے۔
۹۔ توں اکھ بے شک جبر می موت کیں بھجڈے، او
بے شک تہاڈے اتے آونی ہو تے دل تساں عیب
تے حاضر جانڈے والے خدا دو ولائے ویسرتے او
تہا کون تہاڈے عمل ڈسیسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۱۰۔ اے مومنو جیلے نماز دو جمنے دے ڈینہ سڈیا دینے
تے نماز دو آئے کو تے کاہ بار چھوڑ ڈتا کرو اے
تہاڈے کیتے چنگا ہو جے تساں جانڈے، ماں۔

وَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

۱۱۔ تے جیلے نماز پوری تھی دینے تے زمین وچ کھنڈ
و نچو تے اللہ دا فضل گولو تے اللہ کون بہوں یاد کرو تاں
جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ
قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ
التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

۱۲۔ تے جیلے او تجارت ڈہدن یا تماشا ٹرا ڈہدن
اوندو بچ بوندن تے تیکوں کہیا کھڑا ہریا چھوڑ
ڈہندن توں اکھ جو اللہ کیں ہے او تجارت تے تملشے
کیں چنگا ہو تے او بہوں چنگا رزق ڈیون والا۔

سُورَةُ الْمُنْفِقُونَ مَدَنِيَّةٌ دَرَجَتُهَا مِثْلُ دَرَجَةِ آيَةِ وَرُكُوعَانِ

سورة منافقون مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیات تے ۲ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ مے نال نال جبرحان منگئے
ڈیوٹ والا تے دل ول رحم کرٹ والا ۱۰

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا لَوْ أَنَّهُ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ ۚ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ②

۲۔ جیلے تیں کنیں منافق اندن تے آہدن اساں گواہ
ہیں جو بے شک توں اللہ دارسل ہویں۔ اللہ جاڈے
بے شک توں اوں دارسل ہیں تے اللہ لے گواہی ڈیندے
جو منافق کوڑے ہن۔

إِن تَخَذُوا آيَاتَهُمْ حُجَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ③
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ④

۳۔ انہیں اپنے قیس کوں اوکا بنا گدھے تے ابواللہ دی
راہ کنیں ہکیندن بے شک اوہیں براہ جو او عمل کریندن۔
۴۔ لے ات کابلوں جو او ایمان گمن آئن دل انکار کیتے
نیں انہیں دے دلیں تیں مہرگ گبی تے اوہن نیں
سمجھدے :

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَ
إِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ
خُشْبٌ مِّنْ سَدِّ يُسْبُونَ كُلَّ صِغَةٍ
عَلَيْهِمْ هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْنَهُمْ قَتَلَهُمُ
اللَّهُ أَنْ يَبْذُلُوا ⑤

۵۔ تے جیلے توں انہیں کوں ڈہیں انہیں دے جسم
تیکوں چگے لگدن تے جے او گال کرن توں انہیں دی
گال سن او ایویں ہن جیویں کندھ نال منگئے بھڑے
خشتیر ہرغذاب اپنے اتے سمجھن او دشمن۔ انہیں
کنیں ہرشیارہ اللہ انہیں کوں ہلاک کرے او کنتے
پھیرے دیندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ
لَوَّارُءٌ وَسَهُمٌ وَإِيتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ
مُتَسَكِّرُونَ ⑥

۶۔ تے جیلے انہیں کوں اکھیا دیندے آؤ اللہ دارسل
تہاڈے کیتے بخشش منگے او اپنے سر پھیر گھندن تے
توں انہیں کوں ڈہیں او سچ کنیں ہکیندن تے او
اڑنیدن۔

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ

۷۔ انہیں کیتے ہکا گال جو توں انہیں کیتے بخشش منگیں

لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ①
هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ
اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ②

یا نہ مگیں انہیں کون اللہ نہ بخشیں بے شک اللہ
نا فرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔
۸۔ اوہے لوگوں جو میرے آہن جو لوگ اللہ سے رسول
نال بن انہیں تے خرچ نہ کرو جے تیں او بچ نہ ہون
تے آسائیں تے زمین دے خزانے اللہ سے بن تے
منافق نہیں سمجھدے۔

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
مِنْهَا الْإِذْلَ وَبِقَبْلِ الْعِزَّةِ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ③

۹۔ آہن جے اسل مدینہ دو دیسوں تے انہیں دھرو
ساریں کیں عزت والا شخص ساریں کیں بے عزت شخص
کوں اتھو کڈھ ڈیسی تے عزت اللہ سے اوندے رسول
تے مومن کہتے ہے تے اصل منافق ہاندے نہیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ④

۱۰۔ اے مومنو تہاکوں تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد
اللہ دے ذکر کیں غافل نہ کر ڈیون تے میرھا لے
کر لیں تے او لوگ گھٹا پاؤں والین۔

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ
قَرِيبٍ فَأَصْدَقَ وَآكُنْ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑤

۱۱۔ تے جو اسل تہاکوں ڈتے خرچ کرو ایں کیں پہلے
جو تہاڈے کہیں ہک کوں موت آسے تے اکھے اے میڈے
رب تیں میگوں تھوڑی مدت کہتے میگوں دھمی کیوں نہیں ڈتی میں
صدقہ کراں ہاں تے میں وی نیک لوکیں وچو تھی ونہاں ہا۔

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑥

۱۲۔ تے اللہ کہیں شخص کوں نہیں چھوڑے جندی موت
یا وقت آونچے تے اللہ جو تساں کریندے اوں کیں
با خبر۔

سُورَةُ التَّحَايُنِ مَدِيْنَةٌ وَرَهِىَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورۃ تغابن مدنی ؎ تے بِسْمِ اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال حیرماں مٹکے
 جڈیوں والا تے ول ول رحم کرن والا۔

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥﴾

۲۔ جو کچھ آسمانیں سے زمین وچ ہے اور اللہ دی
تبسج کریندے اونہے کیتے بادشاہت تے عہد تے او
ہر شے تے قادر۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٠﴾

۳۔ اوہو میں تہا کوں پیدا کیتے تے کجھ شیں منیدے
تے کجھ تہا بے وچ من گندن تے اللہ تہا بے عیس
کوں لڈیا کھڑے۔

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٥٠﴾

۴۔ اول آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیے تہا کوں
شکلاں ڈتسی تے سوڈیاں شکلاں بنا تسی تے
ہوندو ولے۔

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

۵۔ جو آسمانیں تے زمین وچ او چاٹدے تے ہوتساں
 لیکن دے عے تے ظاہر کریندے عے او چاٹدے تے اللہ
 تہا بے دل دی گاہیں کوں وی چاٹدے۔

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَدَاقُوا
وَبَالَ أَمْرُهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

۶۔ کیا تہاڑو پہلے کافریں دیاں خبراں نہ آیاں ہن
انہیں اپنے کس دا عذاب چکھیا ہاتے انہیں کیتے
دیکھ آلا عذاب۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
فَقَالُوا أَأَبْرَأُ بِهِمْ وَمُنَاهُمْ فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا
اسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝

۷۔ اے ات بگاہوں جو انہیں دو رسول مکمل دلیلاں
گھمن کے اندر سے ہن تے اولوک اہدے ہن جو بک آدمی ساکوں
ہدایت ڈلیسی تے انہیں انکار کیستے مرنے پیر گردعا اللہ وی
انہیں کینیں بے پرواہ تھی گیا تھے اللہ بے پرواہ تے
سب صفیتیں والا ۛ

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَّوْنِي
لِنُبَعِّثَنَّ ثُمَّ لِنَنْبِتُونَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

۸۔ کافرین دا خیال جو او جیندے نہ کیئے ولین توں
آکھ سٹو میڈے رب دی قسم تساں ضرور جیندے
کیئے ولیسو دل تہاڈے عمل تہا کوں ڈسائے ولین تے
اے گال اللہ کیئے سرکھی ۝

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

۹۔ اللہ تے او ندے رسول کوں منوتے اوں نور
کوں وی جیرھا اساں بہائے تے اللہ تہاڈے
عملیں کنیں باخبر ۝

يَوْمَ يَجْمَعُ لَهُمُ لِيَوْمِ الْجَنَّةِ ذَلِكَ يَوْمُ الشَّعَابِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَبُدْخَلْهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

۱۰۔ او جیواں تہا کوں کٹے کرن والے ڈینہ جمع کرلیں
اے ڈینہ ہار جیت دا ہوسی تے جیرھا اللہ کوں نیسی
تے نیک عمل کرلیں او اندیاں برایاں ختم کرڈیسیں
تے اوں کوں جنت وچ پلہی جیندے وچ نہراں
دہندیاں پیاں ہوسن او ندے وچ ہمیشہ رہن لے
بہوں دہی کامیابی ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ السَّعِيرُونَ ۝

۱۱۔ تے جیرھے انکاری ہن تے جھٹلیندن ساڈی
آیات کوں لے لوک دوزخی ہن او ندے وچ ہمیشہ
رہن تے اے بہوں گندہ لگاڈے ۝

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ۝

۱۲۔ کوئی مصیبت نیں اندی سوائے اللہ دے حکم دے
تے جیرھا مصیبت دے اللہ کوں او او ندے دل کوں سدھا
راہ ڈکھلیس تے اللہ ہر شے کوں جانڈے ۝

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأِنَّمَا
عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَرِينُ ۝

۱۳۔ اللہ تے او ندے رسول دا اکھن منوتے جے
تساں پھر و لیسو تے بے شک ساڈے رسول دا کم
کھول کھول کے پچھا ڈیوٹ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ ۝

۱۴۔ اللہ او ندے سوا کوئی مجبور نیس تے مومنین کوں
اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ مِنْكُمْ ذُرِّيَّةٌ وَآوَلَدُكُمْ
عَدُوٌّ لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا

۱۵۔ لے مومنو تہاڈے زالیں تے تہاڈے بالیں وچو کھا
تہاڈے دشمن انہیں کنیں ہر شیا رہرتے جے تساں

وَتَعْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

معاف کر دیو تے چھوڑ دیو تے بخش دیو تے بے شک
اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝

۱۶۔ بے شک تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد فتنہ تے اللہ
کنیں بہوں وڈا اجر۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْئَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

۱۷۔ اللہ کنیں جتن تہاڈی طاقت ڈرو تے سنو تے اکھٹ منو
تے خرچ کرو تہاڈے کیتے چنگا تے ہیکوں نفس دی
شومانی کنیں بچاؤ پنچے تے ایسے لوک کامیاب تعمیرٹی والے
ہن۔

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝

۱۸۔ تے جے تہاں اللہ کوں چنگا قرض دیو تے او تہاڈے مال
کوں ودھسی تے تہا کوں بخشیس تے اللہ قدر کرن والا تے
ٹھکھا۔

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۱۹۔ اونچ تے حاضر کوں جانڈے غالب تے سیانا۔

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِمَّ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ آيَةً وَدُرُودَانِ

سورہ طلاق مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکومن۔

۱۔ شروع کریں اللہ سے نال نال جبر صابن منگئے ڈیوڑن والا تے دل دل رحم کر ڈی والا ؎۔

۲۔ اے نبی جیلے کساں تریستیں کوں طلاق ڈیوڑ تے مقرر وقت تے طلاق ڈیوڑ تے وقت دی گھنتری رکھو تے الٹکینیں ڈیوڑ جبر صابن تہا ڈیوڑ رب تے انہیں کوں اپنے گھریں کنیں نہ رکھو تے اووی نہ لکھن سوائے ایندے جو اوکھل بے حیائی کن تے اے اللہ سے پنے ہن تے جبر صابن اللہ سے پنے ٹپسی او اپنے آپ تے ظلم کر لیس تیکوں پتہ نہیں جو اللہ ایندے لہد کوئی بی گال ظاہر کر ڈیوڑے۔

۳۔ تے جیلے او اپنی مدت کوں پہن تے انہیں چنگے طریقے نال روک گھنریا چنگے طریقے نال انج کر ڈیوڑ تے ڈیوڑ منصف گواہ اپنے وچر بنا گھن تے گواہی اللہ کیتے ڈیوڑ اے نصیحت جبر صابن تہا کوں کیتی ویندی ؎ تے اوکوں جبر صابن اللہ تے آخرت دے ڈیندہ کوں میندے تے جبر صابن اللہ کنیں ڈیوڑی اوندے کیتے اللہ کوئی راہ کڈھسی۔

۴۔ تے اوکوں اتھو رزق ڈیوڑی جھتو اوکوں خیال دی کاہ نال ہوسی تے جبر صابن اللہ تے جبر صابن کیتی تے او اوکوں کافی ؎ بے شک اللہ اپنا کم پورا کر لیس تے اللہ نے ہر شے دا اندازہ رکھیا ہوئے۔

۵۔ تے تہا ڈیوڑی تریستیں وچر میریاں کپڑے آوٹی کنیں ناہید تھی گئیں جے تہا کوں شک ہوئے تے انہیں دی عدت ترے مہینے ہے تے جبر صابن تریستیں کوں حیض نہیں اندارتے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ الْمَرْأَةَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ②

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِلُوا ذَوْنَ عَدْلِ مِنْكُمْ وَإِيمِنُوا بِشَهَادَةِ اللَّهِ ۚ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ③

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

وَأَلَيْكُمْ يَكُونُ مِنَ النِّحْيِضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ ۚ وَالْأَيُّ لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ ۚ إِنْ بَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ

اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِ يُسْرًا ۝

پیٹ آلیاں انہیں دی مدت لے ہے جو او جہت پیر لہون تے
جیرھا اللہ کنیں ڈرسی او اوندے ہر کم کوں سوکھا کر ڈلیں۔

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ
عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝

۶۔ لے اللہ دا حکم اوں تہا ڈرے اتے ہلے تے جیرھا اللہ
کنیں ڈرسی او اوندے گناہ مٹا ڈلیں تے اوکوں وڈا اجر
ڈلیں۔

أَسْكَنْتُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ دُونِ كُمْ وَ
لَا تَضْأَوْنَهُمْ لِيُخْشِعُوا عَلَيْكُمْ وَإِنْ كُنْ أُولَٰئِكَ
حَنِئِلْ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِمْ مَخْلَصِينَ حَتَّى يَضَعُوا حَذْرَهُمْ
أَرْضَكُمْ لَكُمْ فَأَتَوْهُمْ أَجُورُهُمْ وَأَتَوُوا بَيْنَكُمْ
بِعَمْرُوْفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمُتْرَضِعٌ لَهُ الْآخَرُ ۝

۷۔ اپنی طاقت دے ملان جتھاں تاں خود رہندے انہیں کوں وی
رکھو تے انہیں کوں دک نہ ڈلو تاں جو انہیں کوں تنگ کر
تے جے انہیں کوں پیٹ بڑے تے انہیں لے ہتھ پیر لہن
تنگ انہیں تے فرج کرو تے جے او تہا بڑے بالیں کوں کھر
پلاون تے انہیں کوں اجرت ڈلو جو جی رواج دے ملان بہت دج مقرر
نال مقرر کرو تے جے تاں تنگ تھو ورتے ول اوکوں
کوئی پی کھر پلا دے۔

يُنْفِقُ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَ
مَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ
مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا آتَاهَا سَيِّعُ اللَّهُ بَعْدَ
عُسْرٍ يُسْرًا ۝

۸۔ طاقت والا اپنی طاقت دے ملان فرج کرے تے
جیندا رزق تنگ ادا پٹے مال وچو فرج کرے جیرھا اللہ
اوکوں دے تے اللہ ہر کم کوں اوہر تلامک ڈیندے
جیندی اوکوں طاقت ڈیندے (دھنیں ڈیندا) اللہ سیس
تنگی دے بعد سوکھ ڈلیں۔

وَكَانَ مِنَ قَرِيبٍ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَعَاسَبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَقِيلًا ۝

۹۔ تے کے تلام و ستیاں ہن جنہیں اپنے رب دے حکم دی
تافرمانی کیتی تے رسولیں وی تے اسان انہیں کنیں سخت
حساب گردھا تے انہیں کوں وڈا عذاب ڈتا۔

فَدَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ۝

۱۰۔ اوں اپنے کیں دی مصیبت چکھی تے اوندے کیں
دا اخیر گھٹا ہل۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاذْعَبُوا اللَّهَ يَأُولُوا
الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ۝

۱۱۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب کیا ہوئے تے لے
آل باب ۱۱۔ اسیا نے لوکر اللہ کنیں ڈرو جیرے مومن ہوئے اللہ سیس
تہا ڈو ذکر ہائے۔

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّبَيِّنَاتٍ خِج

۱۲۔ او رسول جیرھا تہا کوں اللہ دی آیات کھول کھول

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝

کے سٹینے میں جو مومنین کوں تے نیک کم کرن والیں
کوں اندھاریں کنیں سوچھے دو کڈھے تے میرھا اللہ کوں
منیسی تے نیک کم کر لیں او اوں کوں باغیں وچ پلہیسی جہیں
وچ نہراں و ہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ
اوندے کیتے رزق دی چکا بنلے۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَ مِنَ
الْأَرْضِ وَمِنْهُ يُنَزِّلُ الْأَمْزُ يَنْتَهِنَ لِيَتَلَكَّمُوا
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

۱۳۔ اللہ اوہے جس ست آسمان تے زمین جیہاں زمیناں
بنائن انہیں سے وچ حکم بندے تاں جو تہا کوں پڑے
جو اللہ بے شک ہر شے تے قادر تے بے شک اللہ دا علم
ہر شے کوں گہرا پاتی کھڑے۔



سورة تحریم مدنی ۱۳ آیتاں تے ۲ رکوع۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے ناں نال میرھا بن منگئے
ہوٹوں والا تے بہوں مہربان۔
- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي
مَرْضَاتَ أَرْوَاحِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②
- ۲۔ اے نبی جو خدا نے تیرے لئے حلال کیتے توں اوں کوں
حرام کیوں کریندیں کیا توں اپنی زالیں دی غرض چاہندیں
تے اللہ بہوں بخشن والا تے بہوں مہربان۔
- قَدْ مَرَّصَ اللَّهُ لَكُمْ حِمْلَةَ آيَاتِكُمْ وَاللَّهُ مُؤَلِّمُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ③
- ۳۔ اللہ سیس تہا بڑے اتے ایسیاں قصاں تروٹن فرض
کیتے تے اللہ تہا بلو مولا تے بہوں چاٹن والا تے
سیاٹا۔
- وَاذْأَسَرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا ۚ فَلَمَّا
نَبَاتَ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَ
أَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَاَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ
أَنبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَاَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ④
- ۴۔ تے نبی سیس اپنی ہک زال نال تک کے ہمال کیتی
اول کہیں بی کوں دوس دتی تے اللہ اوندے نبی سے ظاہر کر دیا
تے نبی سیس کچھ گال دس دتی تے کچھ گال دس تے جیسے
نبی سیس زال کوں گال دس تے اوں پچھا جہا کوں اے ہمال

کئیں بڑسی آپ نے فرمائے میگوں بہوں جاٹوں والے تے
باغیر خدا نے بڑسی۔

۵۔ جے تہاں بڑوسیں اللہ کئیں توبہ منگو تے تہا بڑے اندو
اندو نویئے ہوئیں تے جے تہاں ہک بڑو جی دی مدد کرد
اوندے خلاف تے بے شک اللہ اندا مولا تے جبریل تے
نیک مومن وی تے اوندے بعد فرشتے اوندے اداوی ہن۔
۶۔ تھی سبکدے جو اوندا رب جے اوہا کوں طلاق بڑیوے
تے پیاں تہاں کنیں چنگیاں زالیں ڈا بڑیوے تے او
مسلمان تے مومن فرمانبردار توہ بکرٹ والیاں عبادت کرن
والیاں روزہ رکھن والیاں بیوہ تے کنوا دیاں بنوں۔

۷۔ لے مومنو اپنے آپ کوں تے اپنے گھوگھیں کوں بھائیں بھاڑ
جیندا بل لوک تے پھر بن اوندے اتے بہوں سخت
فرشتے بن جیرے کس دی منت نیں منیدے تے جو
اللہ اکھے اوندی نافرمانی منیں کریندے تے جو انہیں کوں
حکم بڑا دیندے اویں کریندن۔

۸۔ لے کافر و اچ کوئی بہانہ نہ کرو تہا کوں تہا بڑے علیس
دا بدلہ بلیس۔

۹۔ لے مومنو اللہ کئیں پکی توبہ منگو تھی سبکدے جو او تہاں کنیں
تہا بڑے گناہ پرپیں کر بڑیوے تے تہا کوں باغیں وچ
داخل کرے جنہیں دے وچ نہراں و سہدیاں پین جڈاں
اللہ نبی کوں اوندے نال مومنین کوں ذلیل نہ کر لیسے انہیں دا
نورا نہیں دے اگر تے بچے پاسود رکدا و داہمسی اکھسن
لے ساڈے رب ساڈے نور کوں پورا کر ساکوں بخش
بے شک توں ہر شے تے قادر ہویں۔

۱۰۔ لے نبی کافرین تے منافقین نال جہاد کرتے انہیں تے
سختی کرتے انہیں دا لکاڈ دوزخ تے لے بہوں گڈ لکاڈ

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ
تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَ
صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝

عَلَى رُبِّهِ إِنْ كَلَّفْتُكَ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا
مِّنْكَ مُسْلِمًا مَّؤْمِنًا فَبِئْسَ تَبَدُّلًا عِبْدٌ
لِّسُلُوبٍ تَبَدُّلًا وَأَبْكَارًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ
شِدَادٌ لَا يَصْنَعُونَ اللَّهُ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّا إِنَّمَا
نُحْذِرُكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
تَوْبَةً نَّصُوحًا عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُمْ جَنَّتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۚ نُورُهُمْ يَسْعَى
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا
لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَ غَلَّظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَ

بُئْسَ الْمَصِيرُ ⑩

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَ امْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاسِيَيْنِ ⑩

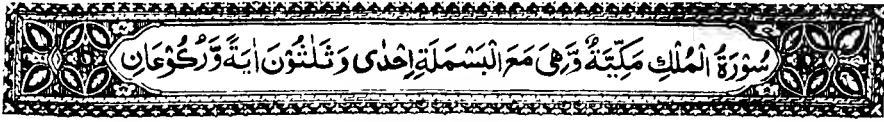
۱۱۔ اللہ کافر کی دی مثال اوں تریمت نال ڈیندے ہیرمی نوح دی زال بائی تے لوط دی زال بائی اوڈوہیں ساڈے ڈونیک بندیں کیں ہن تے انہیں ڈوناہیں دی خیانت کیتی تے اوڈوہیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کہتے کھڑ کمرہ بگئے تے آکھیا گیا جنہیں نال بھاوچ پہرہ و بھر۔

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑪

۱۲۔ تے مومنین دی مثال اللہ فرعون دی زال نال ڈیندے جیں آکھ لے میڈے رب میڈے کیتے: جنت وچ گھر بناتے میوں فرعون تے اوندے کیں کیں جمات ڈے تے عالم قوم کیں میڈی جان پھڑا۔

وَ مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَ صَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَ كَتَبْنَا وَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِيَاتِ ⑫

۱۳۔ تے مریم عمران دی دمی دی مثال ڈیندے جیں اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی اسال اوندے وچ اپنی روح پھونکی تے اوں اپنے رب دی گاہیں تے اوندی کتابیں دی تصدیق کیتی تے او فرمانبرداریں و پھر بائی۔



سورة الملك مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- تَبَرُّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②
- الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ③
- الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ④
- ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَائِسًا وَهُوَ حَسِيرٌ ⑤
- وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِبَصَائِجٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ⑥
- وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑦
- إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَعَوْا لَهَا شَهِيقًا وَجَى تَفُورٌ ⑧
- ثَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ الْغِيَظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑨
- ۱۔ شروع کریناں اللہ سے ناں نال بحرہا بن منگئے
ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ؎
- ۲۔ بہوں برکتیں والا ؎ اول اللہ جیندے ہمتہ و ج بارشاہت
تے او ہر شے تے قادر۔
- ۳۔ جیں موت تے زندگی کول پیدا کیتے تاں جو تہا کول
آزما دے جو کیرھا تہا بڑے وچو جیکے کم کریندے تے او
غالب تے بخش والا ؎
- ۴۔ جیں ست آسمان اتے تلے بٹائن توں رحمن خدا سے
پیدا کرن وچ کوئی گھاٹا وادھا نہ ڈیکھیں اکھیں پھر کے دل
ڈیکھ کیا تیکوں کوئی فتور نظر دے ؎
- ۵۔ دلا دلا اکھیں پھر کے ڈیکھ نظر ٹیڈنا کام تھی کے ایسی
تے تھکی ہوئی ہوتی۔
- ۶۔ تے اسان قریبی آسمان کول ڈیویں نال سوٹھا
کیتے تے اسان انہیں کول شیطانیں کول پتھر مارن دا ذریعہ
بٹائے تے انہیں کیتے اسان ساٹن آلا عذاب بنایا ہونے۔
- ۷۔ تے اپنے رب دا انکار کرن والیں کیتے دوزخ دا عذاب
تے بہوں بڑا لکاڑہ ؎
- ۸۔ جیلے اونڈے وچ سیٹھے ولین اونڈے وچو رگڑا
دی ہینگ آلی کارم اچی اچی الاٹسن تے او جوش وچ ہوی۔
- ۹۔ قریب ہوی جو اوکا وچ پھٹ و بنجے جیلے کوئی جماعت
اونڈے وچ سٹی ولین تے چوکیدار پچھن کیا تہا بڑو ڈراون
والے نہ آئے ہن۔

۱۰۔ اُکھسن بے شک سا بُو بُرلُون والے آئے ہن اسان
انہیں دا انکار کیا ہا تے اسان اُکھیا با اللہ سیں کئی شے
نہیں لبانی تسان بہوں وڈی گراہی وچ ہوئے۔

۱۱۔ تے اُکھسن جے اسان سٹوں یا عقل کروں ہا تے اسان
دوزخ والیں وچ نہ ہوں ہا۔

۱۲۔ انہیں اپنے گناہ دا اقرار کیتے تے دوزخی کیتے لعنت
مقرر کر ڈیوے۔

۱۳۔ بے شک جبر سے اپنے رب کنیں غیب وچ بُردن
انہیں کیتے بخشش تے وڈا اجر۔

۱۴۔ تسان اپنی گال ککاڈ یا ظاہر کرو بے شک او سینے
دیل گالیں جانڈے۔

۱۵۔ اے کیوں تھی سگدے جس پیدا کیتے اوکوں (اوندرنے
(۱) پتہ نہ ہوئے۔ اوتے بہوں لکیاں ہریاں گالیں دی
جانڈے۔

۱۶۔ اوہو جی تہاڈے کیتے رین رہن دے قابل بنائی
تسان اوندرے رستیں تیں جھان مرضی پھرتے اوندرے
رزق وچ کھاؤ تے ہوندو دلٹے۔

۱۷۔ کیا تسان نیچ ولسو جبر ہا آسمان وچ اوزین وچ
تہا کوں بے عزت کر ڈیوے تے او پکر کھندی پئی
ہوئے۔

۱۸۔ کیا تسان نیچ ولسو جبر آسمان والا تہاڈے اتے پتھرں دا عذاب
پٹے تے تہا کوں مزور پتہ لگ ولسی میڈا بُراوا کیوں
ہوندے۔

۱۹۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں دی انکار کیا ہا تے میڈا عذاب
کینجا سوت ہا۔

۲۰۔ کیا انہیں کھیں دونیں ڈٹھا انہیں دے اتے قطاریں

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
كَبِيرٍ ۝

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ۝

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

وَأَسْرَوْا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ۝

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي
مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۝

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُعْزِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ
فَإِذَا هِيَ تَنُورُ ۝

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ۝

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافٍ وَيَقْبِضُنَّ

مَا يَنْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿٦٧﴾
وہی جو اہلِ دین کے لیے کھانا اور شراب کی طرح ہے۔

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَمَضُّكُمْ مِنْ
دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكُفْرَ وَوْنٌ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٦٨﴾
۲۱۔ کیا اے تمہارا لشکر خدا کے دین کے سامنے تمہاری امداد
کرے گا کافر اصل دو کھے دین۔

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَزِدُّكُمْ أَنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ
بَلْ لَّجَوْنَا فِي عُبُوَّةٍ نَّفُورٍ ﴿٦٩﴾
۲۲۔ کیا اے تمہا کوں رزق ڈالیں ہے او تمہارا رزق روک
گئے اصل او نافرمانی نے نفرت دج بہوں اگودہ گئیں۔

أَفَمَنْ يَمْتَشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي
سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٠﴾
۲۳۔ کیا میرا منہ سے بھر کر زیادہ سہ سے راہ تے
ہے یا او میرا سہاڑے سہ سے راہ تے ہے۔

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السِّنَّ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧١﴾
۲۴۔ توں آکھ او بوء جسیں تمہا کوں بنائے تے تمہاڑے
کن اکھیں تے دل بنائیں تہاں اصلو شکر نو بے کینہ سے

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾
۲۵۔ توں آکھ او بوء جسیں تمہا کوں زمین وچ بکھنڈائے
تے تہاں او میں دو کھٹے کیتے ولسو۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٣﴾
۲۶۔ تے او آہن جے تہاں سپے تے او وعدہ کڈاں
پورا تھیس۔

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٧٤﴾
۲۷۔ توں آکھ ایسا علم اللہ کنیں ہے تے میں محض کھلا کھلا
ڈراؤں والا ہوں۔

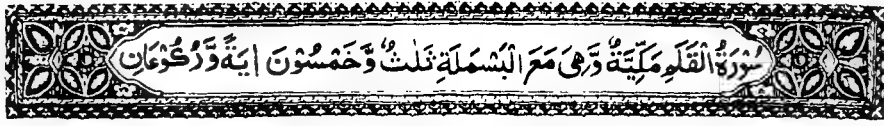
فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٧٥﴾
۲۸۔ تے جیسے اوں کوں کوہر ڈیکھن کافر میں سے منکھٹے
تھی دسین تے آکھیا ولسی اچھو با جینوں تہاں ولاد لاسینہ

۲۹۔ آکھ ڈلیو جے اللہ میکوں تے میٹھے نال آئیں کوں ہلاک
کر ڈیوے یا ساڑے اتے رحم کرے تے کافر میں کوں دردناک
عذاب کنیں کون پناہ ڈلیس۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ
رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧٦﴾
۳۰۔ اوندے اتے بھروسہ کینہ سے میں تمہا کوں موزور پتہ
لگ ولسی کیرا کھل گرا ہی وچ۔

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّابِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلِفُونَ
مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٧٧﴾
۳۱۔ آکھ ڈلیو جے تمہا ڈا پاٹ شک و بچے کیرا تمہا ڈو
وہنا ہویا پانی انیس۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَبَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ
يَأْتِيَكُمْ بِمَاءٍ شَدِيدٍ ﴿٧٨﴾
۳۲۔ آکھ ڈلیو جے تمہا ڈا پاٹ شک و بچے کیرا تمہا ڈو
وہنا ہویا پانی انیس۔



سورۃ قلم مکئ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ منزع کریندال اللہ دے نال نال جبرہا بن مکئے ڈیون
والا تے ول دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ قلم مس تے جو او کھن گواہ بن۔
- ۳۔ توں اپٹے رب دے فضل نال ولوار نہویں۔
- ۴۔ تے تیڈے کیتے کڈاہیں نہ مکئں آلا اجر۔
- ۵۔ تے بے شک توں اعلیٰ اعلاق تے قائم ہویں۔
- ۶۔ توں جلدی ڈیکھیں تے او وی ڈیکھن۔
- ۷۔ جو کیرہا تہا بڑے وچو پاگل۔
- ۸۔ بے شک تیرا رب اونکوں جانڈے جبرہا راہ کنیں غور کیا
ودے تے اونکوں جانڈے جبرہا سدھے راہ تے ہے۔
- ۹۔ تے توں انکار کرن والیں دا اکھن نہ من۔
- ۱۰۔ او چاہندن جو توں کجھ ڈھلا تھیویں تے او وی ڈھلے
تھیون۔
- ۱۱۔ تے توں کہیں قسماں چاوٹی والے ذیل دا اکھن نہ من۔
- ۱۲۔ تے ٹنے ڈیون والے تے چنگور دا وی۔
- ۱۳۔ تے جبرہا نیکی کنیں رکیندے تے حد کنیں ودھدے
گناہگار۔
- ۱۴۔ بہوں مندلا تے جلائی۔
- ۱۵۔ ات گناہوں جواں بہوں مال والا تے اولاد والا۔
- ۱۶۔ جیلھے اونکوں ساڈیاں آیات سٹایاں دیندن آجہے
اے پہلیں دے قصے بن۔
- ۱۷۔ اساں اوندے نک نک ٹھمبہ ڈیویں۔
- ۱۸۔ اَنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ②
- ۱۹۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ③
- ۲۰۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ④
- ۲۱۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑤
- ۲۲۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑥
- ۲۳۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑦
- ۲۴۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑧
- ۲۵۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑨
- ۲۶۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑩
- ۲۷۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑪
- ۲۸۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑫
- ۲۹۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑬
- ۳۰۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑭
- ۳۱۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑮
- ۳۲۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑯
- ۳۳۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑰
- ۳۴۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑱
- ۳۵۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑲
- ۳۶۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ⑳
- ۳۷۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉑
- ۳۸۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉒
- ۳۹۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉓
- ۴۰۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉔
- ۴۱۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉕
- ۴۲۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉖
- ۴۳۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉗
- ۴۴۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉘
- ۴۵۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉙
- ۴۶۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉚
- ۴۷۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉛
- ۴۸۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉜
- ۴۹۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉝
- ۵۰۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉞
- ۵۱۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㉟
- ۵۲۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㊱
- ۵۳۔ اِنَّا نَسُفُّهُ عَلٰی الْخُرُطُوْمِ ㊲

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿٥٨﴾

۱۸۔ بے شک اساں انہیں کوں آزمائے جیوں باغ
آلین کوں انایا ہاے جیلھے انہیں قساں پاتن جو فجر کوں
اساں اوندا پھل ترڑلیوں۔

وَلَا يَسْتَنْتُونَ ﴿٥٩﴾

۱۹۔ تے اللہ داناں ناں گدھا ہانیں۔

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٦٠﴾

۲۰۔ تے تیلے رب دا عذاب اوندے اتے آئے تے اوستے
پئے ہن۔

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٦١﴾

۲۱۔ سویرے او ایوں تھیا بیا با جیوں کیا بیا بڑے۔

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٦٢﴾

۲۲۔ تے سویرے ہک ڈوجھے کوں سڈیے نیں۔

أَيُّ الْغُدُوِّ وَعَلَىٰ حَرْبِكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٣﴾

۲۳۔ تے آکھے نیں جے پھل ترڑلے وے تے جلدی جگرو۔

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٦٤﴾

۲۴۔ اوڑپن تے ہولے ہولے آہرے دیندے ہن۔

أَن لَّا يَدْخُلَتْهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِنٌ ﴿٦٥﴾

۲۵۔ اچ کوئی مسکین تہا بڑے باغ وچ نہ پیسے۔

وَعَذَابُكَ حَزْدٌ فَلْيَرْصِنَ ﴿٦٦﴾

۲۶۔ تے فجر آوٹ کنیں پہلے او شرمائی دا فیصلہ کر بیٹھے ہن۔

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَاكُونَ ﴿٦٧﴾

۲۷۔ جیلھے اوں باغ کوں ڈٹھے نیں آکھے نیں اساں گمراہ

ہاے۔

بَلْ نَحْنُ مُخْرَدُونَ ﴿٦٨﴾

۲۸۔ اصل اساں تے محروم ہیں۔

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٦٩﴾

۲۹۔ انہیں وچ چنگے آدمی آکھے میں تہا کوں آکھیا نہ ہا جو تساں اللہ

داناں کیوں نوتھے گھندے۔

قَالُوا سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٧٠﴾

۳۰۔ آکھے نیں ساڈا رب پاک بے شک اساں ظالم ہاے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَذَّذُونَ ﴿٧١﴾

۳۱۔ ہک ڈوجھے دو ظالم کریندے ہوئیں ڈٹھے نیں۔

قَالُوا يَٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٧٢﴾

۳۲۔ آکھے نیں بے شک اساں منہ زور ہاے۔

عَسَىٰ رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَ لَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

۳۳۔ تھی سگدے جو ساڈا رب اوں کنیں چنگا وٹاڈیوے

لَاغِبُونَ ﴿٧٣﴾

اساں اپنے رب دو جھکدے ہیں۔

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَٰكِنَّا

۳۴۔ ایوں عذاب ہوسی تے ہرنہے تے آخرت دا عذاب

لَوْ كُنَّا يَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

وڈا ہوسی جے او جاٹیں۔

إِن لِّلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٧٥﴾

۳۵۔ بے شک متقیں کیتے انہیں دے رب کنیں نعمتیں والے

باغین۔

أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝

۲۶۔ کیا اسان مسلمانين کون مجرمين آلی کار سمجھسوں۔

مَا لَكُمْ رَبَّنَا بِكَيْفِ تَعْلَمُونَ ۝

۲۷۔ تہا کون کیا تمہی گئے تہاں کینجے فیصلے کریندے ۲۷۔

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝

۳۸۔ کیا تہاں کتب کتاب اونڈے دج تہاں پڑھدے ۳۸۔

إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا خَيْرٌ ۝

۳۹۔ بے شک اونڈے دج تہاں بڑے کیتے اوسب کچھ جو

تہاں چاہو۔

أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَيْنَا بِالْعِلَّةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ لَكُمْ لَمَّا تَعْلَمُونَ ۝

۴۰۔ کیا قیامت تہاں کوئی تہاں بڑے نال ساڈے قیامہ وعدے ہن

جو تہاں جیرھا فیصلہ کر لیسو تہاں مل دیسی۔

سَلَامٌ أَتَاهُمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ ۝

۴۱۔ انہیں کنیں پچھو انہیں دا ضامن کون۔

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا

۴۲۔ یا انہیں دے شرکین تے بے او پسے ہن تے اپنے

صِدِّيقِينَ ۝

شرکیں کون آن۔

يَوْمَ يَنْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا

۴۳۔ جڈاں پناں نگیاں کر بڑتیاں دین تے سجدیں دوں دیا

ولیس انہیں کون طاقت نہ ہوسی۔

يَسْتَطِيعُونَ ۝

خَاشِعَةً أَبْصَالُهُمْ تَرَاهُمْ ذُلًّا

۴۴۔ انہیں دیاں اکھیں جھکیاں ہوسن انہیں تے

ذلت پئی ہوسی تے انہیں کون سجدیں دو اول ویلھے

وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ

سڈیا ویندا ہا جیلھے او تندرست ہن۔

وَهُمْ سَلِيمُونَ ۝

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ

۴۵۔ میکوں تے جیرھا ایں کال دا انکار کریندے

اونکوں چھوڑ ڈلو اسان انہیں کون تباہی دو انہیں رستیں

کنیں گھیل کے اوسوں جیرھے او پائلدے وی نیئیں۔

سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۴۶۔ میں انہیں کون و تمہی بڑیدیاں بے شک میڈی تدبیر

پکی ۲۔

وَأُولَى لَهُمْ إِنْ كُنْ مِنْ مَتِّينَ ۝

۴۷۔ کیا انہیں کنیں اہرت منگدین جیندے نال او چڑی

دے بار تلے آئے پین۔

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ

مَثْقُلُونَ ۝

۴۸۔ یا انہیں کنیں غیب دا علم تے او کھ دے پین۔

۴۹۔ تول اپنے رب دے فیصلے تے مبر کرتے اول فہمی

آلے جہاں نہ بٹن جیلھے او سڈیئے تے او علم نال بھریا

ہویا ہا۔

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝

فَأَضْمِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ۚ

إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝

- ۵۰۔ اوندے رب دی رحمت اونکوں نہ کپڑ گھنے ہاتے اونکوں
جنگل وچ سٹا ہوا ونجے ہاتے او ذلیل ہوئے ہا۔
۵۱۔ اوندے رب اونکوں چین گدھے تے اونکوں نیکیں
وچ بٹائی (رلائی)۔
۵۲۔ تے جے کافریں کوں طاقت ہرے ہاتے او تیکوں قرآن
سنن دے بعد اپنی کاوڑ آلی اکھیں نال بیکھ کے تیبے
مقام توہما بولن ہاتے او آہن بے شک او دیوانہ۔
۵۳۔ تے اوتے محض سارے جہانیں کیے ذکر۔
- لَوْلَا اَنْ تَدْرَكَهُ يَغْمَهُ مِنْ رَبِّهِ لَسُبَّ بِالْعَرَاءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝
فَلْيَجْتَبِهُ رَبُّهُ يُجْعَلْهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝
وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۝
وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝



سورة الحاقۃ مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرحان منگئے ڈیون
والا تے دل ول رحم کرن والا۔
۲۔ پوری حق کے رہن والی خبر۔
۳۔ او خبر کیا ہے؟
۴۔ تیکوں کیا پتہ جو او خبر کیا ہے؟
۵۔ نمود تے عاد عذاب دا انکار کیے۔
۶۔ تے نمود تے بڑا دھے سخت عذاب نال تباہ کیے گئے
ہن۔
۷۔ تے عاد بہوں مکھی اندھاری نال تباہ کیے گئے ہن۔
۸۔ اوں اندھاری کوں ست راتیں تے اٹھ ڈینہہ ساندھوڑند
گھولی رکھیا تے تیکوں پتہ عاقبت قوم الیوس بے ہوش (بہمی) ہائی
جیویں او کبھی دے بڑھے ہوئے دن دیاں پاڑاں ہوں۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
الْحَاقَّةُ ۝
مَا الْحَاقَّةُ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝
كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُ إِذِ انْقَارَ عَصَا ۝
فَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُ إِذِ ابْتَلَاهُ رَبُّهُ ۝
وَأَمَّا عَادُ فَاهْتَكَمُوا بُرُوجَ مُصْرٍ عَاتِيَةً ۝
سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَنَعًا لِّئَلَّا وَشَّيْنَةَ آيَاتِهِ ۝
حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُفْجَارُ
تَحُلُ حِمَاوِيَةً ۝

- ۹۔ کیا نیکوں انہیں وچر کوئی بچیا ہو یا بڑے۔
 ۱۰۔ تے فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں تے پہلی تھی
 ہوئی وستیں دے لوکیں دی گناہ کیتے ہن
 ۱۱۔ انہیں اپنے رب دے رسولس دا انکار کیتے تے اللہ
 انہیں کول ہر لحظے ودھن والے عذاب نال پکڑ گدھا۔
 ۱۲۔ بے شک اساں جیلے پائی ودھ گیا تہا کول ہڑی وچ
 چا گدھا۔
 ۱۳۔ تاں جو اونکوں تہا بڑے کیتے نصیحت بناؤں تے سٹن
 والے کن سٹن (تے یاد رکھن)
 ۱۴۔ تے جیلے بھودھن دھوتوں وچایا ویسی۔
 ۱۵۔ تے زمین تے پہاڑ چاتے دلیں تے او لڑے لڑے
 تھی دلیں۔
 ۱۶۔ اوں جہاڑے واقف ظاہر تھی سی۔
 ۱۷۔ تے آسمان پھٹ ویسی تے اوں بڑیہ او بہوں کمزور نظری
 ۱۸۔ تے فرشتے اوندے کتابیں تے ہوسن تے اٹھ
 فرشتے تہا بڑے رب دے تخت کول چمین۔
 ۱۹۔ جڈاں تہا خدا دے حضور پیش کیتے دلیں تے کوئی
 مہل لکی ہوئی نہ ہوسی۔
 ۲۰۔ جیکوں اعمال نامہ سچے تھ وچ بڑا ویسی او اکسی
 آؤ میڈا اعمال نامہ پڑھو۔
 ۲۱۔ میکوں یقین با میں اپنے حساب کول بڑیکھساں۔
 ۲۲۔ تے او پسند آئی زندگی وچ ہوسی۔
 ۲۳۔ اچے باغ وچ۔
 ۲۴۔ جیندے پھل لڈیئے ہوئے ہوسن۔
 ۲۵۔ کھاؤ تے بیو مزے نال لے بدلہ جو تہاں پہلے
 وقتیں وچ نیک دے کم کیتے ہن۔
- فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ①
 وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ
 بِأَلْمِاطٍ عِثَّةٍ ②
 فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
 رَابِيَةً ③
 إِنَّا لَنَّاكُفَّاءُ لِمَاءِ حَمَلِكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ④
 لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُولُو
 الْأَعْيُنِ ⑤
 فَأَذْأَفُخْ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً ⑥
 وَخَلَّتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكَّتَا ذُكَّةً
 وَاحِدَةً ⑦
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ⑧
 وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ⑨
 وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
 يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ ⑩
 يَوْمَئِذٍ نَعْرِضُونَ لَا تُخْفِي مِنْكُمْ
 خَافِيَةٌ ⑪
 فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ
 أَقْرَبُوا ⑫
 كِتَابِيَةٍ ⑬
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُلْكِ حَسَابِيَةٍ ⑭
 فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑮
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑯
 تَطُورُهَا دَآبِيَةٌ ⑰
 كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
 الْخَالِيَةِ ⑱

۲۶۔ تے جیکوں اعمال نامہ کچے بہتہ وچ جڑا ویسی او
آکھسی افسوس میکوں اعمال نامہ نہ جڑا ونجے با۔
۲۷۔ تے میکوں میڈ بے حساب دا پتہ نہ جگے با۔
۲۸۔ افسوس موت میڈا فیصلہ کر ڈیوے با۔
۲۹۔ میڈا مال کہیں کم نہیں آیا۔
۳۰۔ میڈا بڑا دھپ ختم تھی گئے۔
۳۱۔ (حکم تھیس) ایکوں پکڑو تے گچی وچ پڑ پاؤ۔
۳۲۔ تے ول دوزخ وچ اینکوں سٹ گھتو۔
۳۳۔ ول سترگزلبے زنجیر وچ اینکوں بدھ ڈیوے۔
۳۴۔ بے شک اے عظیم خدا کون نہ منیدا با۔
۳۵۔ تے مسکین کون کھواوٹ کیتے توہ نہ ڈویندا با۔
۳۶۔ اچ اتھال ایندا کوئی سبکتی کاہ نہیں۔
۳۷۔ تے کوئی کھاوٹ دی شے کوئی نہیں سوائے زمین دے
دھوٹ دے۔

۳۸۔ ایکوں محض گناہ گار کھوسن۔
۳۹۔ جو تہاکوں ڈسدرے میں اونکوں گواہ بنیداں۔
۴۰۔ جو تہاکوں نہیں ڈسدا اونکوں وی۔
۴۱۔ بے شک اے عزت والے رسول دی گواہ۔
۴۲۔ تے او شاعر دا کلام نہیں تے تساں اصلو توڑے منیدا۔
۴۳۔ تے نہ اے کہیں پلٹت دا کلام تے تساں رحمت املو
نورے حاصل کریندے۔

۴۴۔ اے رب العالمین خدا دلو لبایا گئے۔
۴۵۔ تے جے او آپو بٹا کے کوئی گال آکھے با۔
۴۶۔ تے اساں اوندا سچا ہتھ پکڑ گھنوں با۔
۴۷۔ تے اوندی شہ رگ کپ ٹریوں با۔
۴۸۔ تے کوئی ایں گال کتیں ساکوں روک نہیں سگدا۔

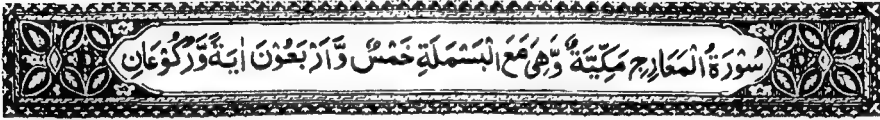
وَأَقَامَ مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۖ يَقُولُ يُلَيِّتُنِي
لَمْ أُوْتِ كِتَابِيَهُ ۖ
وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهُ ۖ
يُلَيِّتُهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۖ
مَا اخْضَعَنِي مَالِيَهُ ۖ
هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهُ ۖ
خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۖ
ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۖ
ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۖ
إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۖ
وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْبُسْكِينِ ۖ
فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَبِيمٌ ۖ
وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۖ

۶۸

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِطُونَ ۖ
فَلَا أَفْسَرُ مِمَّا تُبْهِمُونَ ۖ
وَمَا لَا تُبْهِمُونَ ۖ
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۖ
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۖ
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ۖ

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٨﴾
وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٦٩﴾
لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْأَيْمِينِ ﴿٧٠﴾
ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٧١﴾
فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٧٢﴾

- وَاِنَّهٗ لَتَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِیْنَ ﴿۴۹﴾
 وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مَّكْدُرِیْنَ ﴿۵۰﴾
 تے بے شک اور متقین کی نصیحت۔
 تے بے شک اسان جاندرے ہیں جو تہا بے دہو کچھ
 جھٹلاؤں والے دی ہیں۔
 وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلَی الْکٰفِرِیْنَ ﴿۵۱﴾
 وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْیَقِیْنِ ﴿۵۲﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِیْمِ ﴿۵۳﴾
 ۵۱۔ اے شک اسے کافروں کی حسرت داموجب۔
 ۵۲۔ جو اس قرآن دی سچائی کے یقین آلی کار ظاہر۔
 ۵۳۔ تے اپنے عظیم خدا دی تسبیح کر۔



سورة معارج مکی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۵ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾
 سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿۲﴾
 لِّلْكَافِرِیْنَ لَیْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿۳﴾
 مِنَ اللّٰهِ ذِی الْمَعَارِجِ ﴿۴﴾
 تَعْرُجُ السَّكْبَكَةُ وَالرُّوْحُ اِیَّوْهُ فِی یَوْمٍ كَانَ
 مِقْدَارُهُ خَمْسِیْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿۵﴾
 فَاَصْبَرَ صَبْرًا جَوْدًا ﴿۶﴾
 اِنَّهُمْ یَرَوْنَهُ بَعِیْدًا ﴿۷﴾
 وَتَرٰهُ قَرِیْبًا ﴿۸﴾
 یَوْمَ كَاْنُ السَّاءُ كَالْهَبْلِ ﴿۹﴾
 وَكَاْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿۱۰﴾
 وَلَا یَسْئَلُ حَبِیْمٌ حَبِیْمًا ﴿۱۱﴾
 یُنْفَخُ رُودُكُمْ یَوْمَ الذِّكْرِ لَمَّا تُوَفَّقْتُمُوْا فِیْ مَنْ عَذَابٍ
 یَوْمَیْنِ یَبْیَنُہٗ ﴿۱۲﴾
 ۱۔ شروع کریدیاں اللہ سے نال ہر صاحب بگئے ڈیوٹ
 والا تے ول ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ پھیل والا نہ ٹھنڈے والے عذاب دا پکھڑے۔
 ۳۔ کافروں کیوں اونکوں پر س کرن آلا کوئی نہ ہوئی۔
 ۴۔ او عذاب ترقی ڈیوٹ والے خدا و تلو۔
 ۵۔ فرشتے تے روح اوں خدا د اتنے دقت وچ ویند
 جیندی مقدار پچھا ہزار سال۔
 ۶۔ تے توں تے سوٹھا صبر کر۔
 ۷۔ بے شک او اونکوں پر س سمجھن۔
 ۸۔ تے اسان اونکوں کو لبو ڈہرے ہیں۔
 ۹۔ جابل آسان پگھریٹے ہوئے تانبے آلی کار تھی ویسی۔
 ۱۰۔ تے پہاڑ پنجی ہوئی گپاہ آلی کار تھی ولین۔
 ۱۱۔ تے کوئی سگتی اپنے سگتی دانہ پکھپی۔
 ۱۲۔ انہیں کوں لوکھاڑا ویسی جابل مجرم چاہن جو اوں ڈیہر عذاب
 کیوں پچوں واسطے اپنے چڑی قربانی ڈیوے۔

- ۱۳۔ تے اپنی زال دی تے اپنے بھرا دی۔
 ۱۴۔ تے اپنے قبیلے دی جیرھا اونکوں آم شام ڈیندے۔
 ۱۵۔ تے جو زمین وچ اوں سارے کول ڈیوے تاں جو اونکے ونجے۔
 ۱۶۔ اے اصولن تھیس بے شک اوں لکڑیں آلا عذاب۔
 ۱۷۔ منہ دا چم اوھروڑ ڈیسی۔
 ۱۸۔ تے اونکوں سڈیسی جیرھا کنڈ ویسی تے منہ پھر لسی۔
 ۱۹۔ جیرھا ساری عمر مال کٹھا کریندا رہ گئے۔
 ۲۰۔ بے شک انسان بدلدارد ویندے۔
 ۲۱۔ جیلے اونکوں مصیبت اندی تے پریشان تھی ویندے۔
 ۲۲۔ تے جیلے چنگائی ملدی جو تے شرماٹی کریندے۔
 ۲۳۔ سوائے انہیں نمازیں دے۔
 ۲۴۔ جیرھے ہمیشہ اپنیاں نمازاں پڑھدن۔
 ۲۵۔ تے جنہیں دے مال درج مقرر حصہ ہو۔
 ۲۶۔ منگن والیں تے نہ منگن والیں کیتے۔
 ۲۷۔ تے جیرھے سزارے ڈینہ دی تعدیق کریندن۔
 ۲۸۔ تے جیرھے اپنے رب دے عذاب کنیں ڈر دے رہ ویندن۔
 ۲۹۔ بے شک انہیں دے رب دا عذاب پھیندا نیئیں۔
 ۳۰۔ تے جیرھے سوراخیں دی حفاظت کریندن۔
 ۳۱۔ سوائے انہیں دے جیرھاں زلیں بن تے ہانہیاں بن بے شک انہیں تے کوئی ظام نہیں۔
 ۳۲۔ تے جیرھا ایندے سوا کوئی کم کر لسی تے اے لوک مد کنیں ودھن والے ہن۔
 ۳۳۔ تے جیرھے اپنے امانتیں تے اپنے وعدیں دی حفاظت کریندن۔
- وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿۱۳﴾
 وَفِصْلَتِهِ الَّتِي تُؤْتِيهِ ﴿۱۴﴾
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْفِخُهُ ﴿۱۵﴾
 كَلَّا إِنَّهَا لَأَنفٌ ﴿۱۶﴾
 نَزَّاعَةٌ لِّلشَّوْطِ ﴿۱۷﴾
 تَنفُخُ عَوَاصِنَ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ﴿۱۸﴾
 وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿۱۹﴾
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٌ ﴿۲۰﴾
 إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿۲۱﴾
 وَإِذَا مَسَّهُ الْغَيْثُ مُنُوعًا ﴿۲۲﴾
 إِلَّا الصُّلَّيْنَ ﴿۲۳﴾
 الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿۲۴﴾
 وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿۲۵﴾
 لِّلنَّسَائِلِ وَالْمَعْرُوفِ ﴿۲۶﴾
 وَالَّذِينَ يُصَلُّونَ لِقَاءِ رَبِّهِمْ يَوْمَ الَّتِي يَنفُخُونَ ﴿۲۷﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُتَّقُونَ ﴿۲۸﴾
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا تُوعَدُونَ ﴿۲۹﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ يُعْذَرُونَ ﴿۳۰﴾
 إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هُمْ أَوْعَدُوا مِنْكُمْ وَلَئِنْ رَأَوْهُمُ فَقَالَتْهُمْ
 غَيْرُ مُلْكُوْنِ ﴿۳۱﴾
 فَمِنْ ابْنَعِ وَرَأَىٰ ذَٰلِكَ لَأَنَّكَ هُمْ الْعُدُوْنَ ﴿۳۲﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِمْ لَعُونُونَ ﴿۳۳﴾

- وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٤﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٥﴾
أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾
فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا ذِكْرَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٧﴾
عَنِ الْيَسِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٨﴾
أَيُّطَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُدْخَلَ
جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾
كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّثْلَ مَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾
فَلَا أَفْسَرُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ
إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤١﴾
عَلَىٰ أَن تُبَدَلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْنُ
بِمُسْتَوْفِينَ ﴿٤٢﴾
فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾
يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ
نُصْبٍ يُوقُضُونَ ﴿٤٤﴾
خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذَّلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ
الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٥﴾
- ۳۴۔ تے جیرے اپنی گواہی تے جہم دین۔
۳۵۔ تے جیرے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
۳۶۔ اے لوک جنہیں وح عزت نال رکھے ولین۔
۳۷۔ تے کافرن کون کیا تھی گئے جو اوتیڈو سراپا کے
کاؤر نال در کردے اندن۔
۳۸۔ سچے تے کجے پاسو کھٹے تھی کے مجھ دے آندن۔
۳۹۔ کیا انہیں وچو ہر بندہ چاہندے جو اولعیت والے
باغ وچ داخل کیا ونجے۔
۴۰۔ اے املو نہ تھیس بے شک اساں انہیں کون اوں
نشے نال پیدا کیے جینکوں او چاڈن۔
۴۱۔ میں پکا دھ تے پوادھ دے رب کون گواہ بنیڈاں
بے شک اساں ایندی طاقت رکھندے ہیں۔
۴۲۔ جو اساں انہیں کین چنگے بندے پیدا کر ڈیوں
تے ساکوں کوئی روک نہیں سگدا۔
۴۳۔ انہیں کون چھوڑ بے اوگند وچ کھیندن دے
اوتیں جو او ڈینہہ آونجے جیندا انہیں کون وعدہ ڈتا گئے
۴۴۔ جڈاں او قبریں وچو نکمیں نکمیں نکسن تے کہیں
کھمیں دو در کردے ویندے ہوسن۔
۴۵۔ انہیں دیاں اکھیں تلے ہرسن تے منہ تے ذلت ہوئی اے
ڈینہہ جیندا انہیں کون وعدہ ڈتا ویندے۔



سورہ نوح مکی ۷۱ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۲۹ آیات تے ۲ رکومن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ① شروع کریندیاں اللہ سے ناں تال جیرھا بن مینگے
ڈیوٹ والا تے دل دل مہربان۔
- ۲۔ اِنَّا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰی قَوْمِهٖ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّآئِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ② بے شک اساں نوح کول اوندی قوم دوپٹے جو توں اپنی قوم کول ڈرا ایں کینں پہلے جو ٹکھ آکھ عذاب انہیں تے آونجے۔
- ۳۔ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّیْ لَكُمْ نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ③ آکھیس اے میڈی قوم بے شک میں تہا ڈوکھلا کھلا ڈراؤں والا بن کے آیاں۔
- ۴۔ اِنْ اَعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيعُوْا ④ جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے اوکینں ڈرو تے میڈی فرمانبرداری کرو۔
- ۵۔ یَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰی اَجَلٍ مُّسَدَّدٍ اِنْ اَجَلَ اللّٰهُ اِذَا جَاءَ لَا یُؤَخَّرُ ۚ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ⑤ او تہا ڈوکھلا گناہ بخشیس تے ہک مقررہ مدت میں وقعی ڈلیں بے شک جے تہا کول پتہ ہرے تے اللہ دی مدت جلیسے اندی ۷۱ اگر کچھ نہیں تھیندی۔
- ۶۔ اَکْهَیْسُ اے میڈے رب میں اپنی قوم کول رات ڈینہر سڈیے۔ ⑥ اَکْهَیْسُ اے میڈے رب میں اپنی قوم کول رات ڈینہر سڈیے۔
- ۷۔ تے او میڈی تبلیغ دی وجہ کینں ہتھو پریں بھیج گئیں۔ ⑦ تے او میڈی تبلیغ دی وجہ کینں ہتھو پریں بھیج گئیں۔
- ۸۔ تے میں انہیں کول جلیسے سڈیے تاں جو توں انہیں کون بخشیں انہیں اپنے کینں دج الکلیں چا پاتن تے کپڑے چا ولہیے نیں صد کیتی نیں تے بہوں وڈائی کیتی نیں۔ ⑧ تے میں انہیں کول جلیسے سڈیے تاں جو توں انہیں کون بخشیں انہیں اپنے کینں دج الکلیں چا پاتن تے کپڑے چا ولہیے نیں صد کیتی نیں تے بہوں وڈائی کیتی نیں۔
- ۹۔ دل میں انہیں کول اچی اچی سڈیے۔ ⑨ دل میں انہیں کول اچی اچی سڈیے۔
- ۱۰۔ دل میں اعلان دی (سڈیے) تے ٹک ٹک کے وی ⑩ دل میں اعلان دی (سڈیے) تے ٹک ٹک کے وی

سُیِّرَیْے۔

۱۱۔ تے میں انہیں کوں آکھئے اپنے رب کنیں مختش منگو
بے شک از مختش والا ۷۔

۱۲۔ تہا بڑے اتے جھڑکنیں بہوں مینہ دسیں۔

۱۳۔ تے مال تے اولاد مال تہا بڑی مدد کیسی تے تہا کوں
باغ بڑیسی تے تہا بڑے کیے نہراں ٹیسی۔

۱۴۔ تہا کوں کیا تھی گئے تہاں اللہ کنیں سنب دی امید
نوبے رکھیندے۔

۱۵۔ تے اول تہا کوں ترقی کرن والا بنائے۔

۱۶۔ تیکوں بڑسدا نیں اول کیویں ست آسمان اتے تے
بنائے۔

۱۷۔ تے چندراہیں وچ سو جھلے کیے بنائے تے سحر
کوں بڑیوا بنائے۔

۱۸۔ تے اللہ تہا کوں زمین وچ ودھائے۔

۱۹۔ دل اوندے وچ تہا کوں دلایا ویسی تے دل او
تہا کوں کڑھسی۔

۲۰۔ تے اللہ تہا بڑے کیے زمین کوں سدھا بنائے۔

۲۱۔ تہاں جو تہاں اوندے کھلیں رستیں تے ٹرو۔

۲۲۔ نوح آکھئے لے میڈے رب بے شک انہیں میڈی
نافرمانی کیتی تے اوندی پیروی کیتی نیں جس انہیں کوں

انہیں مے مال تے اولاد کوں معن کھائے وچ ودھائے۔

۲۳۔ تے انہیں بہوں وڈی تدبیر کیتی ۷۔

۲۴۔ تے آکھئے نیں اپنے مہبودیں کوں نہ چھوڑو و دے
سواغ تے یغوث تے یعوق تے نسر کوں اسلو نہ چھوڑے

۲۵۔ تے انہیں بہوں ساریں کوں گمراہ کیتے تے توں خالیں
کوں محض گمراہی وچ ودھانیں۔

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝

وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ

طَبَاقًا ۝

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ

الشَّمْسَ سِرَاجًا ۝

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ أَخْرَاجًا ۝

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا بِجَاثٍ ۝

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَنْ لَّمْ

يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝

وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝

وَقَالُوا لَا تَنْدُرُنَ إِلَهِكُمْ وَلَا تَنْدُرُنَ وَذَا ذَلَا

سَوَاءٌ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝

وَقَدْ أَصَلُّوا كُتُبًا وَلَا تَرْجُوا الظَّالِمِينَ إِلَّا

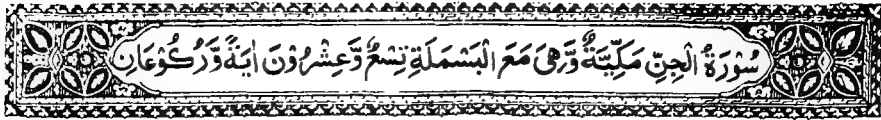
ضَلَالًا ۝

۲۶۔ اچھے گناہیں دی وجہ نال غرق کیتے گبیئن تے بھا
وچ داخل کیتے گبیئن تے انہیں کول اللہ دے سوا
کوئی امدادی نہ بھیسے۔ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ نئے نوح آکھئے لے میڈے رب زمین تے کہیں
کافر دا گھر نہ بچا۔ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ بے شک تیں جے انہیں کول چھوڑا تے او تیدے
بندیں کول گمراہ کر لین تے محض نابرتے کافر جیسن۔ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ لے میڈے رب میکوں میڈے پیو ما کول
تے اوکوں جبر صاسن کے میڈے گھر دج داخل
قیوسے تے مومن مرد تے مومن تریستیں کول تے (ایں قیوسے)
کافر محض تباہی وچ ترقی کرن۔ ﴿۲۹﴾



سورة جن مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیات تے ۲ رکومن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبر صابن منگئے
ڈیوٹ والا تے دل ول رحم کرن والا۔ ﴿۱﴾
- ۲۔ توں آکھ میڈو وہی کہیں گبن ء جو بے شک جنیں وچو
ہک ٹولے طیسے تے آکھئے نیں اساں بے شک عجیب
قرآن سنئے۔ ﴿۲﴾
- ۳۔ جبر صابلیت داراہ ڈکھیندے تے اساں اوکوں من
گدھے تے اساں اچھے رب نال کہیں کول مشرک نہ
کر لیسوں۔ ﴿۳﴾
- ۴۔ تے بے شک اوں ساڈے رب دی اچی شان اوں
نہ اپن ڈال بٹائی ء تے نہ پڑے۔ ﴿۴﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ
فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿۲﴾

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَامْتَنَاهُ وَكُنْ تُشْرِكُ
بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿۳﴾

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا ﴿۴﴾

۵۔ تے بے شک ساڈے دچرک پانگل اللہ دے متعلق نا واجب گالیں کریندا ہا۔

۶۔ تے بے شک ساکوں یقین ہا جو انسان تے جن اللہ دے متعلق اصول کوڑ زمرلین۔

۷۔ تے بے شک انسانیں دچرک کھ لوک جنیں دچرک کھ لوکیں دی ام شام منگے ہن انہیں ہنقر آکڑ وچ انہیں کوں ودعا ڈتے۔

۸۔ تے بے شک انہیں دا الیوس خیال ہا جیویں تہاڈا جو اللہ کس کوں نہ پٹھیس

۹۔ تے بے شک اسان آسان کوں ہنقر لائے اسان ڈٹے او سخت پھرے داریں نال بھریا پئے تے شہاب نال دی۔

۱۰۔ تے بے شک اسان اوندے وچ سٹن کیتے بہندے ہاے تے میرھا ہٹن سٹن کیتے بہندے او بھا آلے تارے کوں چھیا ہویا ڈہدے۔

۱۱۔ تے بے شک اسان لے جاڈے کیا زمین آلیں کیتے خرلہ نہ کیا گئے یا انہیں دے رب انہیں کیتے ہدایت پسند کیتے۔

۱۲۔ تے بے شک ساڈے دچرک دی ہن تے ساڈے دچرک ایندے سراوی ہن ساڈے راہ انجوانج ہن۔

۱۳۔ تے ساکوں خیال ہا جو اسان اللہ کوں ہرگز زمین دچرک نہ ہرا سگسوں تے نہ درک کے ہرا سگسوں۔

۱۴۔ تے بے شک اسان جیلھے ہدایت سٹی ہا اسان من گدے تے میرھا اپنے رب کوں نیس او گھاٹے وادے کنیں نیس ڈردا۔

۱۵۔ تے ساڈے دچرک مسلمان دی ہن تے عالم دی تے

وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝

وَإِنَّا ظَنَنَّاهُ أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝

وَإِنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝

وَ أَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝

وَإِنَّا لَنَسْنَأُ السَّاءَ فَوْجَدًا نَهَا مِثْلَتِ حَرَسَا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۝

وَإِنَّا لَنَأْتِيَنَّهَا مَفَاعِدٍ لِلسَّبْغِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَحْدِثْ لَهُ شَهَابًا مَّأَصَدًا ۝

وَإِنَّا لَنَذَرُ نَجَى آسَرَ أُرِيدَ بَيْنَ فِي الْأَرْضِ أَمْزَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝

وَإِنَّا وَمِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَ ذَلِكَ لَنُكَفِّرَنَّ بَعْضَهُمْ بِذُنُوبِهِ ۝

وَإِنَّا ظَنَنَّاهُ أَنْ لَنْ نُعِزَّهُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْزِزَهُ هَدَبًا ۝

وَإِنَّا لَنَسْمَعُ أَهْلَى آمَنًا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحْزَنُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝

وَإِنَّا وَمِنَ السَّالِفِينَ وَمِنَ الْفَاسِقِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ

فَأُولَٰئِكَ تَعَزَّوْا رَشَدًا ۝

جبرہا مسلمان تھیں تے ایجھے ہن جنہیں ہدایت ہوئی۔

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝

۱۶۔ تے جبرے ظالمن او دوزخ دا بل ہن۔

وَأَن لَّوِ اسْتَغْفَرُوا عَلَىٰ الظَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً

۱۷۔ تے جے او سدے راہ تے چلن ہا تے اسان انہیں

عَذَابًا ۝

کوں دریبہ پانی پلاؤں ہا۔

لِنُقَاتِلَهُمْ فِيهِ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ

۱۸۔ تاں جو اسان انہیں کوں آزمائوں تے جبرہا اپٹے

عَذَابًا صَعَدًا ۝

رب جے ذکر کیں منہ پھر بندے اللہ سیس او نکوں

عذاب بڑیسی جبرہا دودھا ویسی۔

وَ أَن السَّجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ

۱۹۔ تے بے شک مسبدان اللہ کیتے ہن اللہ نال کہیں

اللَّهِ أَحَدًا ۝

بے کوں نہ سبڈو۔

وَأَنَّهُ لَنَآفَاكَم عَبْدُ اللَّهِ يُدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ

۲۰۔ تے بے شک جیلھے بک اللہ دا بندہ دعا کیتے کھڑا

عَلَيْهِ لِبَدًا ۝

تھئے او اونڈے اتے آن ڈھندن۔

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝

۲۱۔ توں اکھ میں تے محض اپٹے رب کوں سبڈینداں

تے اونڈے نال کوئی شریک نہیں بنیدا۔

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝

۲۲۔ اکھو بے شک میں تہاڈے کیتے کہیں نفعے تے نقصان

دا مالک نہیں۔

قُلْ إِنِّي لَن يُخَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ۚ وَلَن أَجِدَ

۲۳۔ اکھ بے شک اللہ دے مقابلے وچ میکوں کوئی پناہ

مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

نہ بڑیسی تے اونڈے سوا میکوں کوئی پناہ دی جاوی نہیں

لہجہ دی۔

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً ۖ وَمَن

۲۴۔ اے تے محض اللہ دے حکم کوں تے رسالت کوں

يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

پکچا وٹن تے جبرہا اللہ تے اونڈے رسول دا انکار کر لیسی

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝

تے بے شک اونڈے کیتے دوزخ دی بھاؤ اونڈے وچ

ہمیشہ رہسی۔

خُذْ حَرًّا إِذَا رَأَوْا مَائِدَةً فَاسْيَعُودُونَ مَن

۲۵۔ جیلھے او اونکوں بڑیکھسن جیندا انہیں نال وعدہ

أَضَعَتْ نَاصِرًا وَقَلَّ عَدَدًا ۝

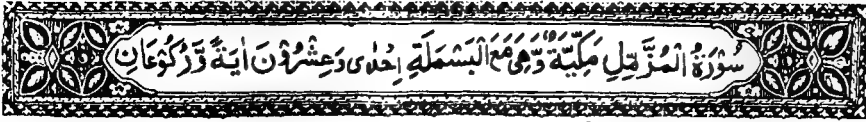
انہیں کوں پتہ بگ دیسی جو کیرہا ادلیاں وچ کمزور تے

بگڑی وچ دی گھٹ۔

قُلْ إِن أَدْرِي أَقْرَبُ مَّا نُوْعِدُونَ أَمْ لَا يُغْنِي لَهُ

۲۶۔ اکھ میکوں نہیں پتہ جو او کوہو جیہڑا تہاڈے نال

- رَبِّیْ أَمَدًا ۝
 عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۝
 إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ
 يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝
 لَيَعْلَمَنَّ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
 لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝
 ۲۸۔ سوائے اپنے پسند دے رسولیں دے بے شک انہیں
 دے اگرچہ فرشتیں دی گارد لڑدی ۝
 ۲۹۔ تاں جو انکوں پر بگ و بچے جو انہیں اپنے رب دا
 سنیا پچاڑتے تے جو انہیں کیں اللہ دے ولہیے و بچ
 تے اوں ہر شے دی گزری کین ہوئی ۝



سورة مزمل مکی ۲۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۲۱ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 يَأَيُّهَا الْمُزْمِلُ ۝
 تَجِرَ أَيْلَ الْآلِ قَلِيلًا ۝
 تَصَفَّاهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝
 أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَسُولُ الْقُرْآنَ أَنْ تَتَمِيلًا ۝
 إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝
 إِنَّ تَأْيِثَ الْآيِلِ هُوَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝
 إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝
 وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبْتَئِلْ إِلَيْهِ تَتَذَكَّرُ ۝
 رَبُّ الشُّعْرِ وَالْمُعْرَبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
 وَكِيلًا ۝
 ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرما بن منگئے ڈیون
 والا تے جہوں مہربان۔
 ۲۔ اے چادر وچ ولہیے ہوئے۔
 ۳۔ رات کوں اٹھی کے عبادت کر۔
 ۴۔ ادھر رات یا ایں کیں دی گھٹ کر۔
 ۵۔ یا تموڑا دودھا بڑے تے قرآن چکے سُرناں پڑیا کر۔
 ۶۔ بے شک اسان جیڈے اے جہوں وزنی کلام لہاؤے
 ۷۔ بے شک رات دا جاگن نفس کوں لٹاڑی بندے تے
 سچ دی عادت پینے۔
 ۸۔ بے شک ڈیہند کوں تیلے کیتے جہوں کم ہرندن
 ۹۔ توں اپنے رب دا نال گھن تے اوندو جھک۔
 ۱۰۔ پورا دھ تے پکا دھ دارب۔ اوندے سوا کوئی مبود
 نہیں توں ہونکوں کار ساز بٹا۔

۱۱۔ جو او آہن اوندرے تے مبر کرتے انہیں کون اکرام
نال چھوڑ ڈے۔

۱۲۔ تے میکوں تے نعتیں والے منکریں کون چھوڑ ڈے
تے انہیں کون کھر دتی ڈے۔

۱۳۔ بے شک اسان کنیں زنجیرن تے دوزخ۔

۱۴۔ تے سکھ دج اڑونجن والی روٹی ء تے ڈکھ والا
عذاب۔

۱۵۔ جڈاں زمین تے پہاڑ کب ولسن تے پہاڑ ریت
دے ٹہیں آلی مار تھی دلسن۔

۱۶۔ بے شک اسان تہاڑو رسول پٹھے جیرھا تہاڑے
اتے نگران جمویں اسان فرعون دور رسول پٹھیا با۔

۱۷۔ فرعون رسول دا انکار کیتے تے اسان اونکوں مصیبت
کے عذاب نال پکڑ گدھا۔

۱۸۔ تہاں انکار کر کے کیویں کج سگدے ء اوں ڈینہ دے
عذاب کنیں جیرھا جو اینں کو پڑھا کر ڈیندے۔

۱۹۔ تے آسمان ایندے نال چٹ ونجن والا ء تے اوندا وعدہ پورا نہیں

۲۰۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہے اپنے رب رو ونجن
والا راہ پکڑے۔

۲۱۔ بے شک تیرا رب جانڈے جو توں ڈو تر بائیاں

رات کون کھڑ دیں کڈایں ادھرات تے کڈاں ہک تر بائی

اویں تیرے سگتی دی۔ اللہ رات ڈینہ کون گھنڈا دھیندا

رہ دیندے اونکوں پتہ ء جو تہاں گئی نوے سگدے

اوں تہاڑے اتے رحمت کیتی ء ہن جتنا موقع ملے قرآن پڑھیا

کرو۔ اونکوں پتہ ء جو تہاڑے دجو ہمار وی تمہیں تے

کھڑ زمین دج سفر دی کر لیں تاں جو اللہ دا فضل گولن

تے کھڑ اللہ دے راہ دج جہاد دی کر لیں۔ ایں واسطے

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا
بَيْنًا ۝

وَذُرْنِي وَانكِرْ بَيْنَ أُولَى النَّعْتَةِ وَخَلِّمْ فَلْيَا ۝

إِنَّ لَدُنِّيَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَغَيْبًا مَّهِيلًا ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۝

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ۝

وَالنِّسَاءَ مُنْقَطِعَاتٍ بِالْأَعْنَاقِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝

وَأَن هَٰذِهِم تَذَكَّرُونَ ۝ فَمَنْ شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي الْلَيْلِ

وَبِضْفَةٍ وَثُلُثَةٍ وَطَائِفَةٍ مِّنَ الْاَلْدَيْنِ مَعَكَ ؕ

وَاللَّهُ يُقَدِّرُ الْاَلِيلَ وَالنَّهَارَ عَلِيمًا أَن لَّنْ نَّخْصُوهُ

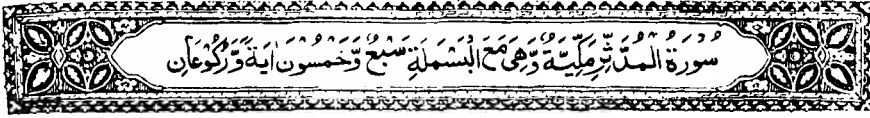
فَتَأْتِيكَ فَتَدْرَعُ ؕ أَمَّا تَتَسَدَّرُ مِنَ الْقُرْآنِ

عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ

فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ

يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَاتِلُوا مَا تَبَيَّنَ مِنْهُ وَ
 أَقْبِبُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا
 حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ نَحْدُوهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ أَوْ أَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا
 اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾

جو موقوفے تباں اونرے وچ پڑھو تے نماز تھکے پڑھو تے
 زکوٰۃ ڈیو تے الشکوں چیکا قرض ڈیو تے جو تباں اپے
 واسطے اکو چٹیسو خداوے حضور تباں اونکوں پاگھنسو
 او چیکا تے وڈے اجر والا۔ الشکئیں بخشش منگو
 بے شک او بخش والا تے بہوں مہربان۔



سورة مذكری ء تے بسم الشئ نال ایندیاں ۵۷ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
- ۱۔ شروع کرینداں الشدے نال نال حیرا بن سٹکے ڈیوٹ
 والا تے دل ول رحم کرن والا۔
 - ۲۔ اے وردی پا کے تیار رہو والے۔
 - ۳۔ توں کھڑا تھی تے ڈرا۔
 - ۴۔ تے اپنے رب دی وڈائی بیان کر۔
 - ۵۔ تے اپنے کپڑیں کوں پاک کر۔
 - ۶۔ تے شرک چھوڑ دے۔
 - ۷۔ ات بگاہوں احسان نہ کر جو تیکوں زیادہ بدلہ ملی۔
 - ۸۔ تے اپنے رب کیتے صبر کر۔
 - ۹۔ تے جیلھے دھوتوں و جایا ولسی۔
 - ۱۰۔ تے اے ڈینہ بہوں سخت ہوسی۔
 - ۱۱۔ تے کافریں تے سوکھ نہ ہوسی۔
 - ۱۲۔ میکوں تے جویں پیدا کیتے اونکوں کھانا چھوڑ ڈیو۔
 - ۱۳۔ تے میں اونرے کیتے بہوں مال بنایا با۔
 - ۱۴۔ تے پتر لٹائے بن جبرے ہر ویلھے نال بن۔
 - ۱۵۔ تے میں اونرے کیتے ترقی دے رستے بناٹن
- يَا أَيُّهَا الْمَدَائِرُ ﴿٢﴾
 قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٣﴾
 وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٤﴾
 وَنَبِيَّكَ فَطَهِّرْ ﴿٥﴾
 وَالزُّجْرَ فَاهْجُرْ ﴿٦﴾
 وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٧﴾
 وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٨﴾
 فَإِذَا نُفِيَ فِي النَّافِرِ ﴿٩﴾
 فَإِنَّكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمُ عَسِيرٍ ﴿١٠﴾
 عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١١﴾
 ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١٢﴾
 وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٣﴾
 وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٤﴾
 وَمَعَدَّتْ لَهُ تَبْهِيدًا ﴿١٥﴾

- ۱۶۔ دل اولالچ کریندے جو میں پیاودھاواں۔
 ۱۷۔ اصلوناں بے شک اساجڑی آیات دادشمن۔
 ۱۸۔ میں اوکوں عذاب ڈلیاں جیرھا ودھراولیس۔
 ۱۹۔ بے شک اول سوچئے تے اندازہ لائس۔
 ۲۰۔ ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔
 ۲۱۔ ول او ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔
 ۲۲۔ دل ڈٹھس۔
 ۲۳۔ ول منہ پھیریں تے مٹھا چڑھائس۔
 ۲۴۔ ول کنڈر لائی اس تے وڈائی کیتی اس۔
 ۲۵۔ تے آکھیس اے تے معن جادو جیرھا اثر کریندے۔
 ۲۶۔ اے انسان داکلام۔
 ۲۷۔ میں اوکوں عذاب وچ سٹیاں۔
 ۲۸۔ تیکوں کیا پتہ "سقر" کیا ہے۔
 ۲۹۔ نہ بچندی نہ چھڑیندی۔
 ۳۰۔ اوکھل کول وی ساڑ ڈیندی۔
 ۳۱۔ اونرے اتے ۱۹ دروغے بن۔
 ۳۲۔ تے دوزخ دے دروغے اساں فرشتیں کول بٹائے
 تے اساں انہیں دی گٹری کافریں دی آزمائش کیتے بٹائی
 تاں جو کتاب والیں کول یقین تھیوے تے مومنین دے
 ایمان ودھن تے کتاب والے تے مومن شک وچ نہ
 پلویں تے اولوک آہن جنہیں دے دیں وچ بیماری تے
 کافر جو ایں مثال نال اللہ کیا چاہندے الیں اللہ جیکوں
 چاہندے گراہ کریندے تے جیکوں چاہندے ہدایت
 ڈیندے تے تیبے رب دے لشکر صرف اللہ چاہندے
 تے اے معن انسان کیے نصیحت۔
 ۳۳۔ سٹو چندر گواہ۔
- ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿٦٠﴾
 كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتَانَا عَذِيبًا ﴿٦١﴾
 سَأَرْهِفُهُ صَعُودًا ﴿٦٢﴾
 إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿٦٣﴾
 فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٤﴾
 ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ نَظَرَ ﴿٦٦﴾
 ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٦٧﴾
 ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٦٨﴾
 فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتَرٌ ﴿٦٩﴾
 إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٧٠﴾
 سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٧١﴾
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٧٢﴾
 لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٧٣﴾
 لَوَاحِةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٧٤﴾
 عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٧٥﴾
 وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا
 عِدَّتَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَزِنَ
 الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَانْكَفَرُوا مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
 مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن
 يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا
 ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٧٦﴾
 كَلَّا وَالْقُبُورِ ﴿٧٧﴾

- وَالْيَلِ إِذَا دُبَّرَ ۝
وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۝
إِنَّهَا لَأُحَدِّثُ الْكُتُبَ ۝
نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝
لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝
إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝
فِي جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝
عَنِ الْمُبْرَصِينَ ۝
مَا سَأَلْتَهُمْ فِي سَعَرٍ ۝
قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلُومِينَ ۝
وَلَمْ نَكُ لَطْعَمًا لِلْمَسْكِينِ ۝
وَلَمْ نَكُ لَنَحْوِصْ مَعَ الْعَائِلِينَ ۝
وَلَمْ نَكُ لَنَكْذِبْ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝
حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ۝
فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۝
فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ۝
كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۝
فَرَرْتُ مِنْ قُوسٍ ۝
بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ ۝
مُنْشَرَّةً ۝
كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝
كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۝
فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۝
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ ۝
وَأَهْلُ الْمَعْفَرَةِ ۝
- ۳۴۔ تے رات دی جیلھے اوکٹہ ولیندی ۝
۳۵۔ تے صبح دی جیلھے ظاہر تعیندی ۝
۳۶۔ اے بہوں وڈی شے ہے۔
۳۷۔ انسان کوں ڈراؤن والی ۝
۳۸۔ جیرھا چاہندے جو اگر کچھ تھیوے۔
۳۹۔ ہر شخص اپنے عملیں دے اگر کاٹے وچ۔
۴۰۔ سوائے سچے پاسے اہلین دے۔
۴۱۔ اد جنت وچ ہک ڈو جے کنیں پھین۔
۴۲۔ مجرمن دے متعلق
۴۳۔ جو تہا کوں دوزخ وچ کیرمی شے گھن گئی ۝
۴۴۔ اکھن اسان نماز نہ پڑھدے ہاسے۔
۴۵۔ تے مسکین کوں کھانا نہ کھویندے ہاسے۔
۴۶۔ تے جے ہر دو لوکس نال رل کے بے ہودگی کریندے ہاسے
۴۷۔ تے جزا سزا دے ڈیندا انکار کریندے ہاسے۔
۴۸۔ اے تک جو سا کوں موت آگئی۔
۴۹۔ سفارشیں دی سفارش انہیں دے کم نہ اوسی۔
۵۰۔ انہیں کوں کیا ہے او نصیحت کنیں منہ پھیرین۔
۵۱۔ جیویں او ترٹے ہوئے گڈا ہون۔
۵۲۔ جیرے شیبیں کنیں بھجن۔
۵۳۔ اصل ہر بندہ چاہندے جو اوں کوں مکمل کتاب بڑی دینے۔
۵۴۔ سٹواؤ آخرتہ کنیں نیں ڈر دے۔
۵۵۔ سٹو بے شک او نصیحت۔
۵۶۔ جیرھا چاہے نصیحت پکڑے۔
۵۷۔ تے او نصیحت نیں پکڑیندے سوائے اندے جو اللہ
چاہے او تے متقی تے جنہیں کوں اللہ دی بخش حاصل۔

عند الذی



سورة قیامتہ مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ سے ناں نال جبرہا بن ٹکے ٹیوٹ
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ء۔
- لَا أَقْسَمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ②
- ۲۔ میں قیامت سے ڈینہ کون گواہ بینداں۔
- وَلَا أَقْسَمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③
- ۳۔ تے علامت کرٹ والے نفس کوی وی گواہ بینداں۔
- أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ تَجْعَلَ عَظَامَهُ ④
- ۴۔ کیا انسان دا خیال جو اسل اونڈیاں ٹپیاں کھپیاں نہ کر
سگسوں۔
- بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ⑤
- ۵۔ سٹو اسل کنیں لے وی طاقت جو اسل اونڈے جوڑ ہوڑ
کوں دلا بٹا ڈیوں۔
- بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑥
- ۶۔ اصل انسان چاہندے جو اگر تے وی گناہ کریںدا رہے۔
- يَسْأَلُ أَكَيْانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ⑦
- ۷۔ او پچھدے جو قیامت دا ڈینہ کپڑاں۔
- فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧
- ۸۔ جیسے اکھیں پتھر جک ولسن۔
- وَحُصِفَ الْقَبْرُ ⑨
- ۹۔ تے چندر کپڑیک ولسن۔
- وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩
- ۱۰۔ تے سمجھ تے چندر کھٹے تھی ولسن۔
- يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرَقُ ⑪
- ۱۱۔ تے انسان اول جیہاڑے آکھسی بھون دی جاکھیاں ء۔
- كَلَّا لَا وَزَرَ ⑫
- ۱۲۔ سٹو کوئی بچٹ دی جانیں۔
- إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑬
- ۱۳۔ تیبڑے رب دو اول ڈینہ لکاڑ ء۔
- يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ⑭
- ۱۴۔ انسان کوڑسیا ولسی جو اول اگر یا پچھو پٹیا ہوسی۔
- بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ⑮
- ۱۵۔ اصل انسان اپنے آپ کوں ڈاڈھا چاندے۔
- وَلَوْ لَفَىٰ مَعَاذَ يَرَىٰ ⑯
- ۱۶۔ بھانویں او زبان نال جتنی صفائی پیش کرے۔
- لَا تَخْرُكُ بِهِ لِسَانُكَ لَتَتَعَجَّلَ بِهِ ⑰
- ۱۷۔ توں اپنی زبان کوں حرکت نہ ڈے جو لے قرآن جلدی
لہوسے۔
- إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ⑱
- ۱۸۔ بے شک اونکوں جمع کرٹ تے پڑھاوٹ ساڈا کم۔

۱۹۔ تے جیلے اسان اوکوں پڑھوں توں ساڈے پھو پڑھیا کر۔

۲۰۔ دل بے شک ساڈے اتے اوں بیان فرض۔

۲۱۔ سٹو اصل تہاں جدی کون پسند کریندے ۶۔

۲۲۔ تے آخرت کون چھوڑ ڈیندے ۶۔

۲۳۔ اوں ڈیندے جبرے غرض ہوسن۔

۲۴۔ تے اپنے رب دو ڈہرے پے ہوسن۔

۲۵۔ تے کجہ جبرے اوں ڈیندے ویٹے ہوئے ہوسن۔

۲۶۔ انہیں دا خیال ہوسی جو انہیں دے مڑکے بمن ڈرتے ہوسن۔

۲۷۔ سٹو جیلے ساہ گچی وچ اڑیا کھڑا ہوسی۔

۲۸۔ تے اکھیس جو کون بچا سگدے۔

۲۹۔ تے یقین ہوسی جو اچ وچھوڑا ۶۔

۳۰۔ تے بنیاں بک ڈوجھے نال لگسن۔

۳۱۔ تے تیبے رب دو اوں ڈیندے وچھا پوسی۔

۳۲۔ تے اوں نہ صدقہ ڈتے تے نہ نماز پڑھی اس۔

۳۳۔ تے اصل انکار کیتے تے منہ پھیر لیں۔

۳۴۔ دل اپنے فائدان دو اکڑیندا گئے۔

۳۵۔ تیبے کیتے تباہی ۶۔

۳۶۔ دل آہرے ہس تیبے کیتے تباہی ۶۔

۳۷۔ کیا انسان سوچیندے جو اوکوں بے داگھا چھوڑا ۶۔

ویسی۔

۳۸۔ کیا او منی دا قطرہ نہ باجیر حاشیا گیا ۶۔

۳۹۔ دل او لوٹھڑا بٹیا دل اللہ اوکوں بی شکل ڈتی تے

پھرا بٹا بٹس۔

۴۰۔ تے اوں دے دھر جڑے نرتے مادہ بنائسی۔

۴۱۔ کیا او اس گال تے قادر نہیں جو مڑدے کون میندا کر

ڈلیوے۔ (ادقادر)

فَإِذَا قَرَأَهُ فَاسْمِعْ قُرْآنَهُ ۝

ثُمَّ إِنْ عَلِمْنَا بِمَا نَكُهُ ۝

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝

وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ ۝

وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۝

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۝

تَكُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۝

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الشَّرَاقِ ۝

وَقِيلَ مَنْ سَاقٍ ۝

وَكُنْ أَكْهَ الْفَرَاقِ ۝

وَالنَّفَقِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ۝

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ بِالسَّاقِ ۝

فَلَا صَدَقَ وَلَا هَظَقَ ۝

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ آهْلِهِ يَمْتَسِلُ ۝

أَوَّلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۝

ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۝

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُفْرَكَ سُدًى ۝

أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ نَفَقَةٌ مِّنْ هَبِّي يُنْفِئُ ۝

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ فَعَلَيْ قَسْوَىٰ ۝

فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ الْهَوَىٰ ۝

ۛ

سُورَةُ الذَّهَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سرورۃ دھر مکی ۷۲۵ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۲ آیات تے ۲ رکوٰۃں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے نال نال جیر حاجن مگئے ڈیوڑن
والا تے دل ول رم کرٹن والا ۷۔

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
شَيْئًا مَّا كُنُوزًا ②

۲۔ کیا انسان تے او وقت نیئ آیا جیلے او ذکرے قابل
وسی نہا۔

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ ۖ نَّبْتَلِيهِ
فَعَبَلْنَاهُ سَبِيْعًا بَصِيرًا ③

۳۔ بے شک اساں انسان کس رلورٹ لطفے نال پیدا کیتے
تاں جو اساں اونکوں ازمائوں ول اساں اونکوں سٹن والا
تے بیکسٹن والا بنڈے۔

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ ۖ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا ④

۴۔ بے شک اساں اونکوں سدھارہ ڈکھائے ہن او
شکر کرے یا ناشکر ابٹے۔

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلَآ وَسَعِيرًا ⑤

۵۔ بے شک اساں کافریں کیتے زنجیر تے پٹے تے دوزخ
تیار کیتی ہوئی ۷۔

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِمَّنْ كَانُوا مِنَّا جَهَا
كَافُورًا ⑥

۶۔ بے شک نیک لوک اینجے بیالیں وچ پسین جنہیں وچ
کافور رلی ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا ⑦

۷۔ ہک چشمہ جیندے وچ اللہ دے بندے پسین او زمین
کوں کھٹ کے (چشمہ) اکبھیندن۔

يَوْمُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَوِيرًا ⑧

۸۔ نذران پوریان کھین تے او ڈینہ کنیں ڈردن جیندی
بڑائی ساری دنیا تے کھنڈی ہئی ہوسی۔

وَيُطْعَمُونَ الظَّعَامَ عَلَى حَيْثُهِمْ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ⑨

۹۔ تے او خدا دی محبت وچ مسکین، یتیمیں تے قیدی
کوں کھاٹا کھویندن۔

إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لِرُجُوعِ اللَّهِ لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكْرًا ⑩

۱۰۔ بے شک اساں تہا کوں اللہ دی رونا کیتے کھویندے ہن
تہا ڈے کنیں بدلہ تے شکر نہ لے مگدے۔

إِنَّا خَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبَّوْ سَاءَ مَطَرُهَا ⑪

۱۱۔ بے شک اساں اپنے رب کنیں اول ٹرینہ توں ڈردے

ہیں جڈاں منہ دھوئے پئے ہوسن تے متھے تے دٹ ہوسن۔

۱۲۔ تے اللہ انہیں کول اوں بڑہندے شرنیں بھیس تے انہیں کول خوشی بخشیس۔

۱۳۔ تے انہیں دے مہر دی وجر نال انہیں کول جنت تے ریشم بدلے وچ بولیس۔

۱۴۔ او دہائیں دے ٹیک لائی بیٹھے ہوسن ہماپیں تے نے اوندے دے نہ پہن گری بڑیکھسن تے نہ بہن ٹھڈو۔

۱۵۔ تے باغ تے پچھاویں انہیں تے کئے پئے ہوسن تے اوندے پھل کول ہر کر تے ولین۔

۱۶۔ انہیں دے چودھار ایٹھے تھانویں نال چکر لایا ویسی

جیرے پاندی دے ہوسن تے شیشے دیاں مراپیاں ہوسن۔

۱۷۔ تے اصل او پاندی دیاں ہوسن چگے اندازے نال بیٹیاں ہویاں ہوسن۔

۱۸۔ تے اوندے وچ انہیں کول انہیں گلاسیں وچ پاٹی پلایا ویسی جیریں وچ سٹھہر لی ہوئی ہوسن۔

۱۹۔ ہک چشمہ اوندے وچ جیندا نال سلیل۔

۲۰۔ تے خادم ہمیشہ انہیں دی خدمت کر لیں تھانویں کول بڑیکھسن تے ٹیکوں معلوم تھیس جیریں او کھنڈیے ہوئے موتی ہن۔

۲۱۔ تے جیلھے توں بڑیکھیں توں اتھال بہوں وڈی نعمت تے بادشاہت بڑیکھیں۔

۲۲۔ انہیں دے اتے پتلے ریشم دے سادے کپڑے ہوسن تے پے وی ریشمی کپڑے ہوسن تے انہیں کول پاندی دے کنگن پوائے ولین تے انہیں دارب انہیں کول پاک شراب پلےس۔

۲۳۔ بے شک اے تہا بڑا بدلہ دے تے تہا بڑی محنت دی قدر کیتی گئی۔

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً
وَسُرُورًا ۝۷

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝۸

فَتَكَلَّمْنَنَ فِيهَا عَلَى الْأَرْكَانِ لَا يُرَوَّنَ فِيهَا شَيْئًا
وَلَا زَمَّهَرِيرًا ۝۹

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ أَطْوَالُهَا
تَذَلُّلًا ۝۱۰

وَبُطَائِفُ عَلَيْهِمْ بِآيَاتِهِ مِنْ فَضَّةٍ وَأَلْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرًا ۝۱۱

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝۱۲

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝۱۳

عَيْنًا فِيهَا تُسْقَى سَلْسَبِيلًا ۝۱۴

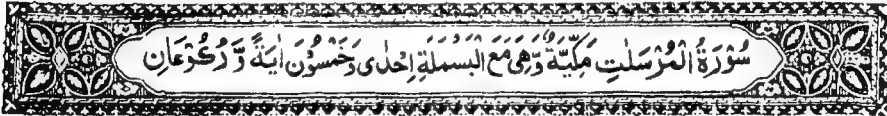
وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا دَأَبُتَهُمْ
حَسِبَتْهُمْ لُذُلًا مَشْهُورًا ۝۱۵

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ لَعِينًا وَفُلًا كَبِيرًا ۝۱۶

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوْا
أَسَادِرَ مِنْ فَضَّةٍ وَسُقُّهُمْ شَرَابًا كَظُّورًا ۝۱۷

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ۝۱۸

- ۲۴۔ بے شک اسان تیرے اتے قرآن تمہارا تھوڑا
لہائے۔
۲۵۔ توں مبرکراپٹے رب دے حکم تے انہیں دچرگن وگار
تے کافرا اکھٹن نہ من۔
۲۶۔ تے اپنے رب دا معج شام ذکر کر۔
۲۷۔ تے رات کوں اونکوں سجدے کرتے رات کوں دیر
تک اوندی تسبیح کر۔
۲۸۔ بے شک نے لوک جلدی چاہندن تے باری بڑیہند
اپنے پچھو پھوڑ بوندن۔
۲۹۔ اسان انہیں کل پیدا کیتے تے انہیں دے بول پکے
کیتن تے جلیے چاہسوں انہیں جہیں بی مخلوق انہیں
دی جاتے بجا بلیوں۔
۳۰۔ بے شک اے نصیحت جیرما چاہوے اپنے رب
دور راہ گھئے۔
تے تسان تے محض اوہر چاہندے جو اللہ
چاہندے بے شک اوہوں چاہن دالا تے سیانا۔
جینکوں چاہندے اپنی رحمت ورج داخل کریندے
تے خالیں کئے بڑکھ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔
- إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝
فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آيَةً أَوْ
كُفُورًا ۝
وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝
وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝
إِنَّ هَؤُلَاءِ جُحُوشٌ الْعَاجِلَةِ وَيَذُرُونَ ذُرًّا هُمْ
يَوْمًا يَنْتَبِلُونَ ۝
نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذْ شَتَّابَدْنَا
أَمَّا لَهُمْ تَبَدُّلًا ۝
إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ۝
يُنْزِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالطَّالِثِينَ أَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝



سورہ مرسلات مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرنیوال اللہ دے نال نال جیرما بن گھئے بڑیوں
والا تے دل دل مہربانی۔
۲۔ اوہا متاں جیرمیاں ہوئے ہوئے جلدیاں ویندن
۳۔ تے دل تمکیاں تھی ویندن۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝
فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۝

- ۳۔ تے دنیا وچ پھیلاوٹ والی جماعتیں کوں گواہ بنیداں
۵۔ تے سچ تے کوڑ وچ فرق کریندن۔
۶۔ تے خدا دے کلام کوں سٹویندن (اسے سب گواہن)
۷۔ عذر کیتے یا بڑا دے کیتے۔
۸۔ بے شک جو تباہ دے نال وعدہ پورا تھیسے۔
۹۔ تے جیلے تارے مٹ ولین۔
۱۰۔ تے جیلے آسمان وچ سوراخ تھی ولین۔
۱۱۔ تے جیلے پہاڑ اڑا ریئے ولین۔
۱۲۔ تے جیلے رسول مقرر وقت تے آندے ولین۔
۱۳۔ کیرے بڑینہ کیتے اسے چھڑایا گیا ہا۔
۱۴۔ فیصلے دے بڑینہ کیتے۔
۱۵۔ تیکوں کیا پتہ فیصلے دا بڑینہ کیا ہے۔
۱۶۔ اول بڑینہ منکریں کیتے ہلاکت۔
۱۷۔ کیا اسان پھلیں کوں ہلاک نیں کیتا۔
۱۸۔ ول انہیں دے بعد بنہیں کوں دی۔
۱۹۔ اسان ایویں بھر میں نال کریندے ہیں۔
۲۰۔ اول بڑینہ جھٹلاوٹ والیں کیتے تباہی ہو۔
۲۱۔ کیا اسان تباہ کوں ذلیل پائی کیں پیدا نیں کیتا۔
۲۲۔ ول اسان اوکوں محفوظ جاتے رکھئے۔
۲۳۔ ہک مقررہ وقت تیں تے ساکوں اندازہ ہا۔
۲۴۔ تے اسان بہوں چنگے اندازہ کرن دے والے ہیں۔
۲۵۔ اول بڑینہ جھٹلاوٹ والیں کیتے تباہی ہو۔
۲۶۔ کیا اسان زمین کوں ولہیٹی والا نیں بنایا۔
۲۷۔ جیندے دی بن تے مر دے دی۔
۲۸۔ تے اوندے وچ اسان اچے پہاڑ بنائے تے اسان
تباہ کوں مٹاپائی پلائے۔
- وَالنَّازِلَاتِ لَشَجَرًا ۝
فَالْفُرْقَاتِ قَرَنًا ۝
فَالْمُلْقَاتِ ذُكُرًا ۝
عُذْرًا أَوْ ذُرًّا ۝
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝
فَإِذَا الشُّجُومُ طُيَسَتْ ۝
وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝
وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِفَتْ ۝
وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتْ ۝
يَا أَيُّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ ۝
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝
وَيُنْزِلُ يُومِئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝
أَلَمْ تُهْلِكِ الْآدَمِينَ ۝
ثُمَّ نُنِيعُهُمُ الْأَخْيَرِينَ ۝
كَذَلِكَ نَفْعِلُ الْكَافِرِينَ ۝
وَيُنْزِلُ يُومِئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝
أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝
فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝
إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝
فَقَدَرْنَا لَنُفَعَّهُمُ الْقُدْرُونَ ۝
وَيُنْزِلُ يُومِئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كَمَا تَأْتِي ۝
أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ۝
وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شُعْبًا وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً
فُرَاتًا ۝

وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

إِنظِلُّوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهٖ تَكْتُمُونَ ۝

إِنظِلُّوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ شَعْبٍ ۝

لَا ظِلُّهُ إِلَّا لِلْغَیْنِ مِنَ الْكُفَّٰبِ ۝

إِنَّهَا تَرَبِّیْ بِشَرِّ كَالْقَاصِرِ ۝

كَأَنَّهُ جُمُتٌ صُغَرٍ ۝

وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

هَٰذَا یَوْمُ لَا یَنْطَفِئُونَ ۝

وَلَا یُؤْذَنُ لَهُمْ فَعِیْنُهُمْ رُودٌ ۝

وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

هَٰذَا یَوْمُ الْفَصْلِ جَعَلْنَا كُرُوٰٓءَ الْاَوَّلِیْنَ ۝

فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۝

وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

اِنَّ الْمُنَاقِقِیْنَ فِی ظُلُلٍ وَّغُیُوبٍ ۝

وَقَوٰكِلَہُمْ مَّا یَشْتَهُوْنَ ۝

كُلُّوْا وَاَشْرَبُوْا هَٰیكُنَا اِنَّمَا كُنتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝

اِنَّا كُنَّا لَکَ تَجَلِیٰ الْمُحْسِنِیْنَ ۝

وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

كُلُّوْا وَتَمَسَّعُوْا قَلِیْلًا اِنَّا كُمْ مُّجْرِمُوْنَ ۝

وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

وَاِذَا قِیْلَ لَهُمْ اَنْعَمُوْا لَا یَزِیْعُوْنَ ۝

وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝

فَبِأَیِّ حَدِیْثٍ بَعْدَ ۤاٰیٰتِیْ یُؤْمِنُوْنَ ۝

۲۹۔ اول ڈیہندہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔

۳۰۔ جبرمیں شے کوں جھٹلیندے ہاوے اوندو وڈ پھر۔

۳۱۔ اول پچھادیں دو وڈ پھر جیندے ترے حصے ہن۔

۳۲۔ نہ چھاں ڈیندے تے نہ گرمی کنیں پچھندے۔

۳۳۔ بے شک اولے جیندے جھانڑاٹھیں جیوں قلعے ہون۔

۳۴۔ جیوں او جھانڑیں کوں ہر صحن والے رستے ہون۔

۳۵۔ اول ڈیہندہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔

۳۶۔ اے ڈیہندہ جبرم نہ اسی۔

۳۷۔ تے انہیں کوں بہانے دی دی اجازت نہ ڈی دلی۔

۳۸۔ اول ڈیہندہ جھٹلاؤں والیں کہتے ہلاکت۔

۳۹۔ اے فیصلے دا ڈیہندہ اسان تہا کوں تے پہلیں کوں

کٹھا کر لیں۔

۴۰۔ تے جے تہا ڈی کوئی تدبیر تے آنو۔

۴۱۔ اول ڈیہندہ جھٹلاؤں والیں کہتے ہلاکت۔

۴۲۔ بے شک متعنی چھانویں تے چھیں وچ ہوسن۔

۴۳۔ تے جبرمے اول پسند کر لیں او میرے ہوسن۔

۴۴۔ کھاؤ تے پیر مزے نال اے تہا ڈے نیک علیں دا

بدر ہو۔

۴۵۔ اسان ایوں نیکیں کوں جزا ڈیندے ہیں۔

۴۶۔ جھٹلاؤں والیں کہتے اول ڈیہندہ تباہی ہو۔

۴۷۔ کھاؤ تے فائدہ چاؤ کچھ وقت کیتے بے شک تسان جرم ہوسے۔

۴۸۔ اول ڈیہندہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔

۴۹۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا دیندے رکوع کرو او

نہیں کریندے۔

۵۰۔ اول ڈیہندہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔

۵۱۔ تے تسان ایندے بعد ہی کیرمیں گال منیسو۔

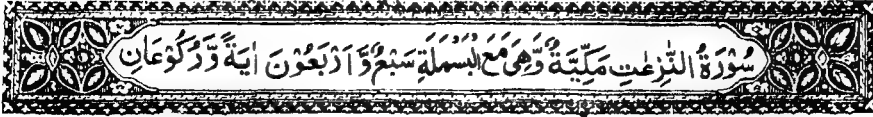


سورة نبا کی ۷۳۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرعابن گھٹے ڈیون
والا تے دل ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ اے لوک ہک ڈوجھے کنیں کیرھی کمال دا پچھدن۔
- ۳۔ کیا اوں پہوں وڈی خبر دے متعلق۔
- ۴۔ جیندے بارے وچ او اختلاف کریندن۔
- ۵۔ سٹراہیں کوں پتہ لگ ویسی
- ۶۔ ول سٹراہیں کوں پتہ لگ ویسی
- ۷۔ کیا آساں زمین کوں دھٹانٹیں بنایا
- ۸۔ تے پہاڑیں کوں میج آلی کار بدلے سے۔
- ۹۔ تے آساں تہاکوں جوڑے جوڑے پیدا کیے
- ۱۰۔ تے تہاڈی نندر کوں آرام کیے
- ۱۱۔ تے رات کوں لکاوٹ کیے
- ۱۲۔ تے ڈینہہ کوں روزی کیے بنائے
- ۱۳۔ تے تہاڈے اتے آساں ست مضبوط آسمان بنائے۔
- ۱۴۔ تے چکدار سمجھ بنائے سے۔
- ۱۵۔ تے گھاٹے جھڑوچر بہوں پانی بہائے سے
- ۱۶۔ تاں جو اونڈے نال آساں داٹے تے بھریاں کڈھوں
- ۱۷۔ تے گھاٹے باغ
- ۱۸۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ مقرر۔
- ۱۹۔ جڈاں دھوتوں وچایا ویسی تے تہاں ٹولیں وچ ادوسر
- ۲۰۔ تے آساں کھول ڈیا ویسی تے او دروازے دروازے
تھی ویسی۔
- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ②
عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ③
الَّذِي مُّهِمٌّ فِيهِ الْخُلُقُونَ ④
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑤
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑥
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ⑦
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ⑧
وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ⑨
وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ⑩
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ⑪
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ⑫
وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ⑬
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ⑭
وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ⑮
لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ⑯
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ⑰
إِنَّ يَوْمَ الْقَضَاءِ كَانَ مَبِيعَاتًا ⑱
يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ فَيَأْتُونَ أَفْوَاجًا ⑲
وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ⑳

- ۲۱۔ تے پہاڑ چلائے ولین تے اوریت بن ولین۔
 ۲۲۔ بے شک دوزخ گھات درج
 ۲۳۔ تے منہ زوریں دا لکاڑہ۔
 ۲۴۔ اونڈے وچ سالہا سال رہن۔
 ۲۵۔ اونڈے وچ نہ انہیں کول ٹھڈھ ملسی تے نہ ٹھڈھ پائی۔
 ۲۶۔ سوائے بہرں تے پائی تے بہرں ٹھڈے پائی لے
 ۲۷۔ اے پوری پوری جزا ہوسی۔
 ۲۸۔ بے شک او حساب دی امید نہ رکھندے بن۔
 ۲۹۔ تے انہیں ساہی آیات کول اصلو جھلایا ہائیں
 ۳۰۔ تے ہر شے کول اسان گنیا ہوئے۔
 ۳۱۔ عذاب چکھو اسان سوائے مذاب دے بی کس گال
 وچ تہاکوں نہ ددھیسوں۔
 ۳۲۔ بے شک متقی لوکیں کیتے کامیابی۔
 ۳۳۔ باغ تے انگورن۔
 ۳۴۔ تے کئی عردیاں جوان تریمتیں۔
 ۳۵۔ تے چھلکدے ہوئے پیالے ہوسن۔
 ۳۶۔ او اونڈے وچ نہ بے ہودہ گاہیں سنسن تے
 نہ کوڑ۔
 ۳۷۔ اے تیلے رب ولو جزاء حساب دے ملالین عطاء۔
 ۳۸۔ جیرھا آسمان تے زمین وارب تے جو انہیں دے
 وچکار اورعین فداء اونڈے سامنے الانہ سبکس۔
 ۳۹۔ جڈاں روح تے فرشتے قطار وچ کھڑے ہوسن
 کوئی الانہ سبکس سوائے اونڈے جیکوں اللہ رحمن
 اجازت دے تے او ٹھیک گال کرلیسی۔
 ۴۰۔ اے جینہ آدے جیرھا چاہے اپنے رب دولکاڑ
 بنا گھنے۔
- وَسَيَرِ الْجِبَالُ مَكَانَتْ سَرَابًا
 إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا
 لِّلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا
 لِّسِينِ فِيهَا أَحْقَابًا
 لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
 إِلَّا حِينًا وَغَسَقَاتٍ
 جَزَاءً وِفَاقًا
 إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا
 وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِنْبًا
 فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَهُمُ إِلَّا عَذَابًا
 إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا
 حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا
 وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا
 وَكَسَائِدَ هَاقَاتٍ
 لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لُغُؤًا وَلَا كِدَابًا
 جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا
 رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ
 لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا
 يَوْمَ يَقُومُ الزُّجُجُ وَالنَّارُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَنْ أَمَرَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا
 ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ مَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
 مَآبًا

إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ وَيَقُولُ الْكُفْرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تَوَّابًا ۝
۴۱۔ بے شک اسان تہا کوں کو لہر دے عذاب کنیں ڈرلے
جیرے ڈینہ آدمی ڈیکھسی جو اول اگو تے پھیا ہوی تے کافر
آکھسی افسوس میں تے مٹی تھی وچھاں با۔



سورہ نزعت مکی تے بم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
۱۔ شروع کریناں اللہ دے نان نال جیرھا بن جگے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔
۲۔ دین دے علم کوں چکن آلیاں جماعتاں گواہن۔
۳۔ تے ول گنڈھ پدھن آلیاں جماعتاں گواہن۔
۴۔ پریں پریں تک وچن آلیاں جماعتاں۔
۵۔ تے ہک ڈوبھے کنیں اگو و دھن آلیاں جماعتاں
گواہن۔
۶۔ ول دنیا دے کیس واسطے تجویزاں کریندین گواہن
۷۔ جیرے ڈینہ جگ کینے قوم تیاری کریسی۔
۸۔ ایندے بعد ہک پل گھڑی اوسی۔
۹۔ اول ڈینہ دل کبندے پئے ہوسن۔
۱۰۔ آکھیں ڈرکنیں تلے ہوسن۔
۱۱۔ آکھسن کیا اسان ولا پھلے پریں اپنے پڑے تے
ولائے ولیوں۔
۱۲۔ کیا جیلے اسان گھلیاں ہویاں پلہیاں تھی ولیوں۔
۱۳۔ آکھسن ول اے تاں گھاٹے آو وکڑ۔
۱۴۔ اے جگ دی بھر معن ہک ڈرکا۔
۱۵۔ ایندے بعد اوسارے جگ دے میدان وچ ہوسن۔
- فَالْمُدَّيِّرَاتِ أَمْرًا ۝
يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝
تَتَّبِعُهَا الزَّادِقَةُ ۝
قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝
أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝
يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝
وَإِذَا كُنَّا عِظَاءً تَجَرَّةً ۝
قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝
فَإِنشَاهِي زَجْرَهُ وَاحِدَةً ۝
فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝

وصف لایم

- ۱۶۔ کیا میں کہیں موسیٰ دی بھال آئی ہو۔
 ۱۷۔ جیسے اول کوں پاک وادی طوی وچ اونڈے رب سڈلیئے
 ۱۸۔ تے آکھیں فرعون دو وچ بے شک اومز زور تھی گئے۔
 ۱۹۔ تے آکھ کیا توں پاک تھیون چاہندیں۔
 ۲۰۔ تے میں تیکوں تیلے رب دا راہ لکھالں تاں جو توں لڑیں۔
 ۲۱۔ موسیٰ ادمکوں دپڑا نشان دکھائے۔
 ۲۲۔ اول انکار کیتے تے نافرمانی کیتی۔
 ۲۳۔ ول کنڈولا کے درک پئے۔
 ۲۴۔ لوک کٹے کر کے منادی کرائی۔
 ۲۵۔ آکھیں میں تہا بڑا اچی شان آلا رب ہاں۔
 ۲۶۔ تے اللہ ادمکوں آخرت تے دنیا دے عذاب وچ پکڑ گدھے۔
 ۲۷۔ بے شک ایندے وچ لڑن والے کیتے عبرت۔
 ۲۸۔ کیا تہا کوں پیدا کرن اوکھا یا آسمان کوں جیکوں خدا بنائے۔
 ۲۹۔ ادمکوں بہوں اچا کیتے سی تے ول بے عیب بنائیں۔
 ۳۰۔ تے رات اندھاری بنائی اس تے لڑو پھریں کوں ظاہر کیتے سی۔
 ۳۱۔ ول زمین اونڈے لہر وچائی اس۔
 ۳۲۔ اونڈے وچ پانی تے گھا کدھیں۔
 ۳۳۔ تے پہاڑ پوریں سی۔
 ۳۴۔ اے تہا بڑے کیتے تے تہا بڑے لڑجھیں کیتے سامان۔
 ۳۵۔ تے جیسے دہی آنت اوسی۔
 ۳۶۔ جڈاں انسان اپنے عملیں کوں یاد کر لیں۔
- هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۝
 إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْأَوَّلِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝
 إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝
 فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُولَ ۙ ۝
 وَاهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَعُ ۝
 فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝
 فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝
 ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝
 فَخَشَرَ خَنَادَىٰ ۝
 فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝
 فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ۝
 ءَأَنْتُمْ أَشْدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۝
 رَفَعَ سَنَاهَا فُتُونَهَا ۝
 وَاعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ظُلُمَاتُهَا ۝
 وَالْجِبَالُ أَرْسَاهَا ۝
 مَتْنًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝
 فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ۝
 يَوْمَ يَنْدُكُوا الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝

- وَبُذِّبَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَى ۝
فَأَمَّا مَنْ كُفَّ ۝
وَأُتِرَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا ۝
فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝
وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ۝
فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝
يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا ۝
فِيْمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝
إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَظِمًا ۝
إِنشَاءً أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يُخْشَاهَا ۝
كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِثُوْا إِلَّا عَشِيَةً أَوْ صُعُوقًا ۝
- ۳۷۔ تے دوزخ ڈیکھن والے دے کو لہو کر پٹی ویسی۔
۳۸۔ تے میں منہ زوری کیتی
۳۹۔ تے دنیاوی زندگی کوں چھکا سمجھا۔
۴۰۔ تے بے شک دوزخ اونڈا لکاڈہ
۴۱۔ تے جیرھا اپنے رب دے مقابہ کینں ڈرسی تے اپنے
آپ کوں گندی خواہشیں کینں روکیں۔
۴۲۔ تے بے شک جنت اونڈا لکاڈہ ہو۔
۴۳۔ اوتیں کینں اول گھڑی دا پچھن جو کڈن اوسی۔
۴۴۔ تیکوں تے اونڈے ذکر نال کیا واسطہ۔
۴۵۔ اونڈا چھیکڑی وقت خدا کوں پتہ ہے۔
۴۶۔ توں تے محض اونکوں ہوشیار کرن والا این جیرھا اوں
کینں ڈر دے۔
۴۷۔ جیرھے ڈینہ اونکوں ڈیکھن الیوں بگیں جیریں او
کے رات یا کہ ڈینہ ریئے ہوں۔



سورہ عبس مکی ۷۳ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات تے یک رکوع۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝
اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمٰى ۝
وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَرٰى ۝
اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِّكْرٰى ۝
- ۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگئے
ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔
۲۔ متھے تے وٹ آندس تے منہ پھیر گئے ہیں۔
۳۔ جو اونڈو کہ اندھا آئے۔
۴۔ اے رسول تیکوں کیوں پتہ لگ سگدا جو مزبور پاک
تھی ویسی۔
۵۔ یا یاد کر لیں تے اے ذکر اونکوں فائدہ لے لیں۔

- ۶۔ کیا لے تمی سگدے جو میرا بے پرواؤ۔
 ۷۔ توں اونڈو بہوں توہم ڈیوں۔
 ۸۔ تیبڑے اتے کوئی ذمہ داری نیں جے او پاک نیں
 تھیندا۔
 ۹۔ تے میرا تیبڑو درکلا آئے۔
 ۱۰۔ تے او ڈر دادی ہا۔
 ۱۱۔ تے توں اول کنیں بے پروائی کریندیں۔
 ۱۲۔ لے اصلو غلط قرآن بک نصیحت۔
 ۱۳۔ میرا نصیحت پکڑے
 ۱۴۔ قرآن عزت والیں بھیجیں وچ۔
 ۱۵۔ اچی شان والیں تے پاک (بھیجیں وچ ہے)۔
 ۱۶۔ میرے وڈے وڈے پندھ کرن والیں نے بھر وچن۔
 ۱۷۔ تے عزت والیں تے نیک لوکیں نے اچھ وچن
 ۱۸۔ انسان ہلاک تھوے کیجھا نا شکرا۔
 ۱۹۔ اللہ اونکوں کیرم شے کنیں پیدا کیتے۔
 ۲۰۔ نطفے کنیں پیدا کیتس دل اندازہ بنائیں۔
 ۲۱۔ دل راہ سوکھی کیتی اس۔
 ۲۲۔ دل اونکوں مار کے قبر وچ رکھیں۔
 ۲۳۔ دل جیلے چاہیں جیندا کر لیں۔
 ۲۴۔ ستر انسان کوں جو حکم ہا اوں پورا نیں کیتا۔
 ۲۵۔ او انسان اپنے کھائے دو ڈیکھے۔
 ۲۶۔ بے شک اساں اونہے اتے بہوں پائی وسائے۔
 ۲۷۔ دل اسان زمین کوں بہوں کھٹے۔
 ۲۸۔ تے اونہے وچ داٹے پیدا کیتے۔
 ۲۹۔ تے اگورتے سزیاں۔
 ۳۰۔ تے زیرتوں تے کھیاں۔
- ۱۰۔ اَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ
 وَهُوَ يَخْشَىٰ
 فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ
 كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ
 فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ
 فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ
 رُّفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ
 بِأَيْدِي سَفَرَةٍ
 كِرَامٍ بَرَرَةٍ
 قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ
 مِنْ أَمْرِ شَيْءٍ خَلَقَهُ
 مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ
 ثُمَّ السَّيْلَ يَسْرَهُ
 ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ
 ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ
 كَلَّا لَئِنَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ
 فَلَيَنْظُرَ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ
 إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
 ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا
 فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا
 وَنَبَاتًا وَغَضَبًا
 وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

- ۳۱۔ تے گھاٹے باغ وَحَدَّائِنَا غُلَبًا ۝
 ۳۲۔ تے میوے تے سکا گھا پیدایتھ سے وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝
 ۳۳۔ جیرھا تباڑے تے نہاڑے ڈنگھیں کیتے سامان مَنَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَعَامِكُمْ ۝
 ۳۴۔ تے جیلے کن پارٹن آلا عذاب اوسی۔ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۝
 ۳۵۔ جڈاں آدمی اپنے بھراکئیں بھجسی۔ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝
 ۳۶۔ اپنی ماتے پیرکئیں۔ وَأَيْمِهِ وَآيِنِهِ ۝
 ۳۷۔ تے اپنی زال تے پُتریں کئیں بھجسی۔ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝
 ۳۸۔ اول ڈینہ برآدی اپنے اپنے کم وچ رُزوا پیا لَحْلِ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝
 ۳۹۔ اول ڈینہ کچھ منہ چکمن۔ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْوَدَّةٌ ۝
 ۴۰۔ کھلدے پئے بوسن تے خوش بوسن۔ ضَاكَّةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۝
 ۴۱۔ تے کچھ منہ بوسن انہیں تے مٹی بوسی۔ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝
 ۴۲۔ تے کالوں انہیں سے منہ تے بوسی۔ تَرَهَقَهَا قَتَرٌ ۝
 ۴۳۔ ایسے لوک کافرتے بدکار بوسن۔ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۝

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَفِي مَمِّ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً

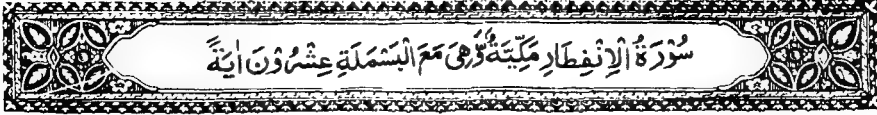
سورہ تکویر کی ۷۳۶ آیتیں ہیں۔

- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال جیرھا بن سگے ڈیون بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
 ۲۔ جیلے سجھ واپس ولسی۔ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝
 ۳۔ تے جیلے تارے دھندلا ولسی۔ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝
 ۴۔ تے جیلے پہاڑ ٹوڑیے ولسی۔ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝
 ۵۔ تے ڈاچیاں بے کار تھی ولسی۔ وَإِذَا الْعُشَارُ عُطِّلَتْ ۝
 ۶۔ ڈنگھ کٹے کیتے ولسی۔ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝

- ۷۔ تے جیلھے سمندر رلا ڈرتے ولین۔
 ۸۔ تے بندے آپت وچ بلا ڈرتے ولین۔
 ۹۔ تے جیلھے جیندیاں پُریکُن والیں دے متعلق پچھیا ویسی
 ۱۰۔ کیرے گناہ وچ اذنوں ماریا ویندا ہا۔
 ۱۱۔ تے جیلھے کتاباں کھنڈا ڈتیاں ولین۔
 ۱۲۔ تے جیلھے آسمان دی کھل بھائی ویسی۔
 ۱۳۔ تے جیلھے دوزخ بھرکاائی ویسی۔
 ۱۴۔ تے جیلھے جنت کو لبھ کر ڈتی ویسی۔
 ۱۵۔ ہر شخص کوں اوندا پتہ بگ ویسی ہواں کیتا ہوسی۔
 ۱۶۔ میں گواہ بنیداں جیرے جیرے مُردیں توں پچھو تے ہٹ
 ویندن۔
 ۱۷۔ تے نک دی سیدھ چلن تے جیرے گھر وچ بہر ہندن
 ۱۸۔ تے رات گواہ جیلھے او ممکن تے اندی ہا۔
 ۱۹۔ تے فجر گواہ جیرے نکدی ہا۔
 ۲۰۔ بے شک اے رسول کریم دیاں مبالغہاں ہن۔
 ۲۱۔ طاقت والا تے عرش والے خدا دے نزدیک عزت
 والا ہا۔
 ۲۲۔ اطاعت دے لائق ہے تے امین دی ہے
 ۲۳۔ تے تہا ڈا ساخی دیوانہ نیں۔
 ۲۴۔ اوں اذنوں کھلے آسان تے ڈٹے۔
 ۲۵۔ تے غیب دیاں خبراں ڈس وچ شوم نیں۔
 ۲۶۔ تے اے مردود شیطان دا قول نیں۔
 ۲۷۔ تے تساں کتے ویندے پئے ہا۔
 ۲۸۔ او تے محض عالمین کیتے نصیحت۔
 ۲۹۔ اندرے واسطے جیرا سدھے راہ تے ٹرن چاہرے
 ۳۰۔ تے تساں اوں گال دی خواہش کر سگدے ہا جیری
- وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝
 وَإِذَا الْثُفُؤُسُ زُوجَتْ ۝
 وَإِذَا الْبُيُوتُ سُجِّلَتْ ۝
 بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝
 وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝
 وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَبَابِثُ سُحِرَتْ ۝
 وَإِذَا الْوُجُوهُ أُرْفِطَتْ ۝
 عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝
 فَلَا أَفْسَـمُ بِالْخَنَسِ ۝
 الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۝
 وَالْيَلِيلُ إِذَا عَسَّسَتْ ۝
 وَالضُّبُجُ إِذَا تَنَفَّسَتْ ۝
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
 ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝
 مُطَّلَعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ۝
 وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُنُونٍ ۝
 وَلَقَدْ سَأَاهُ بِالْأَفْقِ الْبَـيِّنِ ۝
 وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝
 فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝
 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ دُبُّ

الْعَلَمِينَ ۝

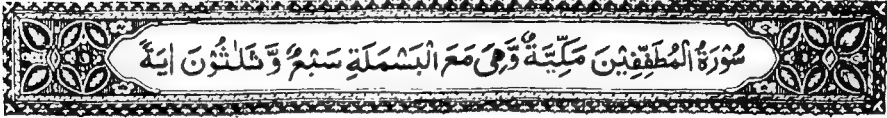
رب العالمین خدا پاہندے۔



سورہ انفطار مکی ء تے لہم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیات۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال میرھا بن منگے ڈیوڑن
والا تے دل دل رحم کرٹن والا ء۔
- ۲۔ جیلے آسان پھٹ ویس۔
- ۳۔ جیلے تارے جھڑوسن۔
- ۴۔ تے جیلے سمندر جیریے ولین۔
- ۵۔ تے جیلے قبرال پیاں ولین۔
- ۶۔ ہر شخص کول پتہ بگ ویس جواول اگوتے بھوپٹیا ہا
- ۷۔ اے انسان نیکوں کیل تیلے عزت والے رب دے
- بارے وچ دکھا ڈتے۔
- ۸۔ جیس نیکوں پیدا کیے دل درست کیتس ول طاقت
ڈرتی اس۔
- ۹۔ جیڑھی شکل پسند کیتی اس نیکوں بنائس۔
- ۱۰۔ سٹوتساں دین دا انکار کریندے ء۔
- ۱۱۔ تے بے شک تہاڈے اتے نگران۔
- ۱۲۔ شریف کھن والین۔
- ۱۳۔ او جانڈن جو تساں کریندے ء۔
- ۱۴۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔
- ۱۵۔ تے گناہ مار بے شک دوزخ وچ ہوسن۔
- ۱۶۔ او جزا سزا دے ڈینہ اوندے وچ بیٹھے ولین۔
- ۱۷۔ او اول کین ملک نہ بگسن۔
- إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ②
- وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ③
- وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ④
- وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ⑤
- عِلِمْتُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ⑥
- يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ⑦
- الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّبَكَ قَدَدًا لَكَ ⑧
- فِي آتِي صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑨
- كَلَّا بَلْ تُكَلِّمُونَ بِالذِّينِ ⑩
- وَأَنْ عَلَيْكُمْ لَحُفَظِينَ ⑪
- كِرَامًا كَاتِبِينَ ⑫
- يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ⑬
- إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑭
- وَأِنَّ الْفَاجِرَ لَفِي جَحِيمٍ ⑮
- يُضَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ⑯
- وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ⑰

- ۱۸۔ تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہ کیا ہے؟
 ۱۹۔ دل تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہ کیا ہے؟
 ۲۰۔ جیرے ڈینہ کوئی کھ دی کہیں دے کم نہ آ سگسی تے
 سارا فیعلہ اللہ دے ہتھ ہو سی۔
- وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
 ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
 يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَفْرُ
 يُؤْمِنُ ۝



سورۃ مطففین مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۷ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن گئے
 ڈیون والا تے ول دل رحم کرٹ والا ء۔
 ۲۔ گھٹ تولٹن والیں کیتے تباہی ء۔
 ۳۔ جیرے لوکس کیں تول کے گھندن تے پورا گھندن۔
 ۴۔ تے جیسے نہیں کوں تول کے ڈینڈن تے گھٹ
 کر ڈیندن۔
 ۵۔ کیا انہیں کوں خیال نہیں جوا اٹھالے ولین۔
 ۶۔ وڈے ڈینہ کوں۔
 ۷۔ جیرے ڈینہ لوک رب العالمین خدا کیتے کھڑے تھی
 ولین۔
 ۸۔ سٹوبے شک گناہ گاریں دا حکم ہمیشہ دی کتاب وچ
 ۹۔ تے تیکوں کیا پتہ او ہمیشہ دی کتاب کیا ہے
 ۱۰۔ اوکھی ہوئی کتاب۔
 ۱۱۔ انکار کرٹ والیں کیتے اول ڈینہ تباہی ء۔
 ۱۲۔ جیرے جزا سزا دے ڈینہ دا انکار کریندن۔
 ۱۳۔ تے اوندا انکار محض او ہے کریندن جیرے حد
 کنیں ودمٹن والے تے بہوں گناہ گارن۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَبِئْسَ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝
 الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
 وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝
 أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝
 لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
 يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي رَجَحِينَ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۝
 كِتَابٌ مَّرْهُومٌ ۝
 وَبِئْسَ لِلْمُكَدِّبِينَ ۝
 الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۝
 وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٌ ۝

- ۱۳۔ جیلھے اونکوں ساڈی آیات پڑھ کے سٹایاں ویندن
آہن لے پیسے لوکس دے قصے بن۔
- ۱۵۔ سٹو امل انہیں دے دلس تے رنگ بگ گئے انہیں
دے عملیں دی وجہ نال۔
- ۱۶۔ سٹو بے شک او اوں ڈیہند اپنے رب کنیں پریں
رکھے دلسن۔
- ۱۷۔ ول بے شک او دوزخ وچ سٹے دلسن۔
- ۱۸۔ ول آکھیا ویسی ایہو با جیندا تسال انکار کریندے
پاوے۔
- ۱۹۔ سٹو بے شک نیک لوکس کیتے "علم" وچ۔
- ۲۰۔ تیکوں کیا پتہ اے "علیون" کیا ہے؟
- ۲۱۔ کسی ہوئی کتاب۔
- ۲۲۔ اللہ دے قریبی اونکوں ڈیکھسن۔
- ۲۳۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔
- ۲۴۔ ہما جیس تے بڈرے بیٹھے ہوسن۔
- ۲۵۔ انہیں دے چہرے تے توں خوشی دی سرسبزی ڈیکھیں۔
- ۲۶۔ بند شراب انہیں کوں پلائی ویسی۔
- ۲۷۔ جیندے چھیکڑ وچ مشک ہوسی تے ہن خستے
خواہش کرن آلس کوں خواہش کرنی چاہی دی ہو۔
- ۲۸۔ تے اوندرے وچ "تسْنِیم" مل ہوئی ہوسی۔
- ۲۹۔ چشمہ جیندے وچ قریبی لوک پین۔
- ۳۰۔ بے شک مجرم مومنیں تے کھلے بن۔
- ۳۱۔ تے جیلھے اوہیں دے نال لنگھدے بن انہیں
دو اشارے کریندے بن۔
- ۳۲۔ تے جیلھے گھرا لیں دو ولدے بن اکڑیندے بن
- إِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِ أَيْنُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝
كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝
كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝
ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝
ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝
كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝
كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝
يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝
إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝
عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝
تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝
يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝
خِتَمُهُ وُصْلُكَ ۝ فِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ السَّافِرُونَ ۝
وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝
عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝
إِنَّ الَّذِينَ أُجِرُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۝
وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ۝
وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا

فَكَهِنَ ۝

- ۳۳۔ جیلے انہیں کوں ڈبدرے بن آبدے ہن بیشک
اے گراہن۔
- ۳۴۔ انہیں نے نگران بنا کے نیس جٹھے لگے۔
- ۳۵۔ تے اج مومن کافریں تے کھدے پین۔
- ۳۶۔ ہماخیں تے ڈبدرے پین۔
- ۳۷۔ تے کیا کافریں کوں ادھر بدلہ نیس ملیا جو اوکریندے
ہن۔
- وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝
وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ۝
فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝
عَلَىٰ الْأَرْثَىٰ يَنْظُرُونَ ۝
هَلْ لَّيْلٌ لِّلْكَافِرِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝



سورة الانشقاق مكية روى مع البسملة ست وعشرون آية

سورة الانشقاق مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیاتن۔

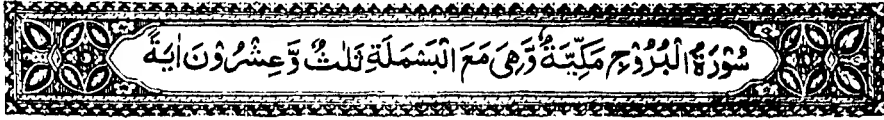
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال میرہا بن گئے
ڈیوٹن والاتے دل دل رحم کرٹ والا۔
- ۲۔ جیلے آسان پھٹ ویس۔
- ۳۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوندے اتے
فرین۔
- ۴۔ تے جیلے زمین ودھائی ویس۔
- ۵۔ تے جو اوندے وچ باہر وکھڑ سیس تے خالی
تھی ویس۔
- ۶۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوند فرین۔
- ۷۔ اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دو
ونج والا ہوں تے دل اوکوں ملٹ والا ایں۔
- ۸۔ تے جیکوں اعمال نامہ سچے ہتھ وچ ڈتا ویس۔
- ۹۔ ادل کنیں جلدی سوکھا حساب گن گدھا ویس۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝
وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝
وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝
وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝
وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝
يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا
فَمُلقِيهِ ۝
فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِرِسَالَةٍ ۝
فَسَوْفَ يَحْسَابُ حِسَابًا ۝

- ۱۰۔ تے او اپنے پیر دو خوش خوش ولس۔
 ۱۱۔ تے جینکوں اعمال نامہ اوندی کنت پچھو ڈیا ولس
 ۱۲۔ او اپنے منہ نال تباہی کوں سبلیس۔
 ۱۳۔ تے جھڑکری بھا وچ سٹیا ولس۔
 ۱۴۔ بے شک اور اپنے پیر وچ بہوں خوش ہا۔
 ۱۵۔ اوندا خیال ہا اوں تے مصیبت نہ اوسی۔
 ۱۶۔ سٹہ اوندا رب بے شک اوںکوں ڈیلا کھڑا ہا۔
 ۱۷۔ سمجھ دی لال کوں گواہ بنیداں۔
 ۱۸۔ تے رات کوں جیلھے او ہر شے دلیپٹ تے لگا گھڑی
 ۱۹۔ تے چند کوں جیلھے او پورا تھی ونجے۔
 ۲۰۔ تساں مزدور ہولے ہولے انہیں حالتیں تے پچھو۔
 ۲۱۔ انہیں کوں کیا تھی گئے او منیدے نیں۔
 ۲۲۔ تے جیلھے انہیں کوں قرآن پڑھ کے ٹایا ونجے او
 سجدہ نیں کریں دے۔
 ۲۳۔ اصل کافر تے انکار کریں دے۔
 ۲۴۔ اللہ بہوں جائدے جو او گیتن دے۔
 ۲۵۔ توں انہیں کوں ڈکھ ڈیوٹ والے عذاب دی خبر
 ڈے۔
 ۲۶۔ سوائے انہیں لوکیں دے جیرے منیدے تے
 چکے عمل کریں انہیں کتے نہ نعم تھیرن والا اجر۔
- ۱۰۔ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
 ۱۱۔ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ۝
 ۱۲۔ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝
 ۱۳۔ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝
 ۱۴۔ إِنَّكَ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
 ۱۵۔ إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ ۝
 ۱۶۔ بَلَىٰ ۚ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝
 ۱۷۔ فَلَا أَقْسَمُ بِالْشفَىٰ ۝
 ۱۸۔ وَالْأَيْلِ وَمَا وَسَىٰ ۝
 ۱۹۔ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَىٰ ۝
 ۲۰۔ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۝
 ۲۱۔ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝
 ۲۲۔ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝
 ۲۳۔ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ۝
 ۲۴۔ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝
 ۲۵۔ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝
 ۲۶۔ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

مخالفت، بغض، نفرت

توبہ، سجدہ

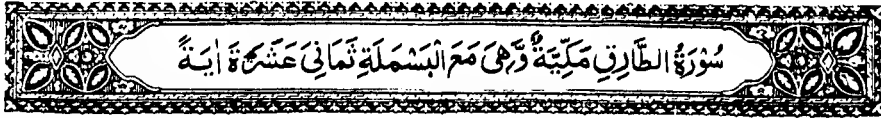
۱۰



سورة بروج مکی ۷۲۳ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جیرھا بن شکرے
ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ برجیں آلا آسمان گواہ۔
- ۳۔ تے او ڈینہ جینہ او عدہ ۷ گواہ۔
- ۴۔ تے گواہ تے جینہ گواہی ڈی گئی ۷ اودی۔
- ۵۔ گھٹنیں آ لے تباہ تھی گئیں۔
- ۶۔ جبرھے بل سٹ کے بھا بھڑکیندے ہن۔
- ۷۔ جیلھے او بھا دے نال پیٹھے ہن۔
- ۸۔ تے او جو مومنین نال کریندے پئے ہن انہیں دے
دل گواہ ہن۔
- ۹۔ او انہیں کین معن ایں واسطے رسیں تے کاوڑین جو
او غالب تے صفتیں والے اللہ کوں منیدے ہن۔
- ۱۰۔ او خدا جیندے واسطے بے آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت تے اللہ ہر چیز کوں ڈبدا پئے۔
- ۱۱۔ بے شک جنہیں مومن مردیں تے مومن تریہیں کوں
عذاب ڈتے دل توبہ وی نئیں کیت انہیں کیتے دوزخ
دا عذاب تے انہیں کیتے ساڑن والا عذاب۔
- ۱۲۔ بے شک مومن جنہیں نیک عمل کیتن انہیں کیتے
باعن جیندے وچ نہراں و بندیاں پین لے بہوں
وڈی کامیابی ۷۔
- ۱۳۔ بے شک تیرے رب دی پکڑ سخت۔
- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ②
وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ③
وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ④
قَتِيلِ أَصْحَابِ الْأَعْدَادِ ⑤
النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ⑥
إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦
وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ⑧
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَبِيدِ ⑨
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑩
إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ
يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ⑪
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ⑫
إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ⑬

- ۱۳۔ بے شک او شروع کریندے تے ولا ولا عذاب
بُئِنْدَے۔
- ۱۵۔ تے او کھنٹن والا تے پیار کرن والا دی ہے۔
- ۱۶۔ عرش عید والا ۵۔
- ۱۷۔ جو چاہندے او کر کے رہندے۔
- ۱۸۔ کیا تیں گئیں لشکریں دی فرمیں آئی۔
- ۱۹۔ فرعون تے قوم دی۔
- ۲۰۔ اصل کا فربر حال وچ انکار کریندن۔
- ۲۱۔ تے اللہ انہیں کوں بچھو کینیں ولہیٹ گھنسی
- ۲۲۔ اصل او قرآن مجید۔
- ۲۳۔ جیرھا محفوظ تھئی وچ۔
- إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۵
- وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۵
- ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۵
- فَعَالٌ لَّيَالِي يَوْمِئِذٍ ۵
- هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۵
- فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۵
- بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۵
- وَاللَّهُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ مُصِيطٌ ۵
- بَلْ هُوَ قَوَّانٌ مَّجِيدٌ ۵
- فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۵



سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ دَرَجَتُهُ مَعَهُ الْبَسْمَلَةُ ثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

سورة طارق مکی ۱۸ آیات۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے،
بُیُونُ والا تے ول ول رحم کرن والا ۵۔
- ۲۔ آسمان تے فجر دے تارے گواہن۔
- ۳۔ تیکوں کیوں پتہ ۵ فجر دا تارا کیا ہے۔
- ۴۔ ہہوں چمکن والا تارا ۵۔
- ۵۔ ہر انسان تے ہک نہک بگمان مقرر۔
- ۶۔ انسان بڑیکھے تے سہی کیر صی شے کینیں پیدا کیا گئے
- ۷۔ او اچھلے پائ کینیں پیدا کیا گئے۔
- ۸۔ جیرھا پسلیں تے کنڈ دی ٹیڑیں وچر نکلے۔
- ۹۔ بے شک او اونکوں ولا ولاوٹ تے قادر۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
- وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۱
- وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۱
- النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۱
- إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّنَا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۱
- فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۱
- خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۱
- يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۱
- إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۱

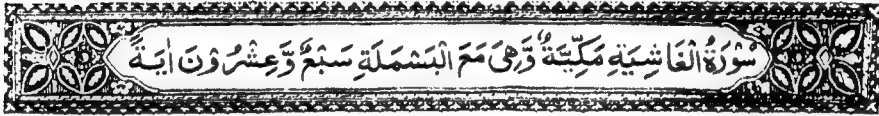
- یَوْمَ تَبْلَى السَّائِرِ ۝
 فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝
 وَالسَّاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝
 وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝
 إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝
 وَمَا هُوَ إِلَّا هُذُلٌ ۝
 إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝
 وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝
 فَمَهْلِكُ الْكَافِرِينَ آمِهْلُهُمْ رُونِدًا ۝
 ۱۰۔ جڈال راز ظاہر تمھیں۔
 ۱۱۔ اونڈے کہتے نہ طاقت ہو سی تے نہ امدادی۔
 ۱۲۔ دل و سُن ۲۲ جھڑ گواہ۔
 ۱۳۔ تے پھٹ و بچن والی زمین گواہ۔
 ۱۴۔ بے شک اے چھیکڑی تے پکی گال۔
 ۱۵۔ اے کمزور کلام نہیں۔
 ۱۶۔ بے شک او تدبیراں کریندن۔
 ۱۷۔ تے میں وی تدبیراں کریندن۔
 ۱۸۔ تے توں کافریں کوں و سنی بڑے کجھ ڈینہ دی و سنی
 بڑے۔

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعِ الْبَشَمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورة اعلیٰ مکی ۲۰ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝
 الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۝
 وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝
 وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝
 فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى ۝
 سَنُفِرُّكَ فَلَا تَنْتَفَى ۝
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝
 وَنُبَيِّرُكَ لِلسُّبْرِ ۝
 ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال ہیر عابن منگے
 ڈیوٹن والا تے بہوں مہربان۔
 ۲۔ اچھے اچھی شان والے رب دی تسبیح کر۔
 ۳۔ میں پیدا کیتے تے درست کیتس۔
 ۴۔ تے میں اندازہ مقرر کیتے تے ہدایت ڈیتی اس۔
 ۵۔ تے میں گھا کتب میٹے
 ۶۔ تے دل اونکوں کالاجرا کر ڈتس۔
 ۷۔ اساں تیکوں پڑھیسوں تے توں بھلیس نہ۔
 ۸۔ سوائے اونڈے جو اللہ چاہے بے شک او جانتے
 ہر ظاہر تے کئی ہونی گال کوں۔
 ۹۔ کامیابی اساں تیرے کیتے سوکھی کر ڈھیسوں۔

- ۱۰۔ توں نصیحت کربے شک نصیحت فائدہ ڈیندی رہے۔
 ۱۱۔ جبرھاڑ دے او ضرور نصیحت پکڑ لیسے۔
 ۱۲۔ تے جبرھاڑ بخت او پر س رہ دیسے۔
 ۱۳۔ جبرھاڑ پئی بھا وچ سٹیا ویسے۔
 ۱۴۔ دل اونڈے وچ او نہ مری تے نہ جیسی۔
 ۱۵۔ جبرھاڑ پک ٹپسی او کامیاب تھی ویسے۔
 ۱۶۔ تے اپٹے رب داناں گھنسی تے نماز پڑھدا رہ گیا ہوسی۔
 ۱۷۔ اصل تساں دنیاوی زندگی کوں زیادہ چنگا جانڈے رہے۔
 ۱۸۔ تے آخرت ہوں چنگی تے باقی رہی والی رہے۔
 ۱۹۔ بے شک اے کمال پہلے صحیفیں وچ دی ہائی پئی۔
 ۲۰۔ ابراہیم تے موسیٰ دے صحیفیں وچ۔
- فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝
 سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَىٰ ۝
 وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝
 الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۝
 ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْشَىٰ ۝
 قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝
 وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝
 بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝
 إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝
 صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝



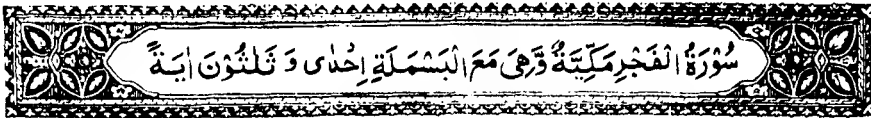
سورة غاشیہ مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۷ آیاتن۔

- ۱۔ مشروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرھاڑ منگے ڈیون
 والائے دل ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ کیا تیکوں اوں معیت دی خبر نہیں ملی۔
 ۳۔ جڈاں منہ لیتے پئے ہوسن۔
 ۴۔ محنت کریندے پئے ہوسن تھکے پئے ہوسن۔
 ۵۔ تے او جماعت جھڑکدی بھا وچ پہنسی۔
 ۶۔ اہل دے چٹھے وچ پائی انہیں کوں ہلایا ویسے۔
 ۷۔ انہیں کوں سوائے گھادے بیا کوئی کھانا نہ ملیسے۔
 ۸۔ نہ او موٹا کر لیسے تے نہ کچھ وچ فائدہ ڈیوے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝
 وَجُوهٌُ يُؤْمِنُ وَجُوهٌُ يُكَذِّبُ ۝
 تَأْتِيهِمْ نَارُ الْحَامِيَةِ ۝
 تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ۝
 تُنْفَخُ مِنْ عَيْنِ آيَةٍ ۝
 لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَدْرِجٍ ۝
 لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝

- ۹۔ تے کچھ مز اول ڈینہ خوش ہوسن۔
 ۱۰۔ اپنی کوشش تے انہیں کوں تسلی ہوسی۔
 ۱۱۔ او اچی جتیں وچ رہسن۔
 ۱۲۔ اونڈے وچ بے ہودہ گاہیں نہ سٹسن۔
 ۱۳۔ اونڈے وچ دہندے چٹھے ہوسن۔
 ۱۴۔ اونڈے وچ اپنے اپنے تحت ہوسن۔
 ۱۵۔ تے آب خورے لاتھے ہوسن۔
 ۱۶۔ تے وہاٹے قطاریں وچ پئے ہوسن۔
 ۱۷۔ تے قالیناں دچیاں پیاں ہوسن۔
 ۱۸۔ کیا او ڈہدے نیں اٹھ کوں کیوں پیدا کیتا گئے۔
 ۱۹۔ تے آسمان کوں کیوں اچا کیتا گئے۔
 ۲۰۔ تے پہاڑیں کوں کیوں ٹھوک کے پوریا گئے۔
 ۲۱۔ تے زمین کوں کیوں سدھا کیتا گئے۔
 ۲۲۔ توں نصیحت کر تو محض نصیحت کرن والا ہوسن۔
 ۲۳۔ توں انہیں تے دروغہ نوہیں۔
 ۲۴۔ بے شک میرھے کنڈ ولین نے انکار کر لیں۔
 ۲۵۔ تے اللہ اونکوں وڈا عذاب ملیسی۔
 ۲۶۔ بے شک او ساڈو ولسن۔
 ۲۷۔ تے دل انہیں دا حساب گھنٹ ساڈا کم۔
- وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝
 تَسْغِيهَا رَاضِيَةٌ ۝
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝
 لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةٌ ۝
 فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝
 فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۝
 وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝
 وَنَارٌ مَّضْفُوفَةٌ ۝
 وَذُرَارِيٌّ مَّيْنُوتَةٌ ۝
 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝
 وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝
 وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝
 وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝
 فَذُرُّهُنَّ أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝
 لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝
 إِلَّا مَنْ كُفِيَ وَكَفَرَ ۝
 فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝

وَجُوهٌ

وَجُوهٌ

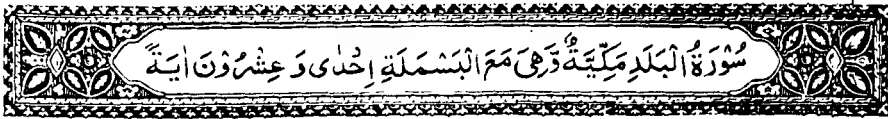


سورة فجر کی ۷۴ تے لبم اللہ مال ایندیاں ۳۱ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال بھرہا بن مگئے
 ڈیون والائے ول دل رحم کرن والا ۷۔
 ۲۔ فجر گواہ۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالْفَجْرِ ۝

- وَلَيَالٍ عَشِيرٍ ۝
وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝
وَالْيَلِ إِذَا يَسِرُّ ۝
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۝
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝
إِمرَأَاتٍ آلِهَآءٍ ۝
الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهُنَّ فِي الْآلَادِ ۝
وَتَمُودَ الَّذِي جَاءَ بِالسَّعِيرِ ۝
وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ۝
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْآلَادِ ۝
فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝
إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝
فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
نَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ فَيَقُولُ
رَبِّي أَهَانَنِ ۝
كَلَّا بَلْ لَا تَكْفُرُونَ الْيَتِيمَ ۝
وَلَا تَخْضَعُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتِيمِ ۝
وَتَأْكُلُونَ الشَّرَآءَ أَكْلًا لَّمًّا ۝
وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝
كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝
۳۔ تے ڈاہ راتیں گواہ سن۔
۴۔ تے کہ بھنت تے ہک طاق وی۔
۵۔ تے رات وی جیرھی ٹر پڑے۔
۶۔ کیا ایندے وچ سیائے کیتے کوئی گواہی ہو۔
۷۔ کیا نیکیوں پتہ ہو تیبڑے رب نے عاد قوم نالی
کیا کیتے۔
۸۔ ارم قوم جو وڈی وڈی ماٹیں والی ہائی۔
۹۔ اینجی قوم پہلے اتھال پیدا وی نہ کیتی گئی ہائی۔
۱۰۔ تے تمود دا وی جیرھے پتھر ترور کسے اپنے مکان
بٹیندے ہن۔
۱۱۔ تے فرعون وی جیرھا پہاڑیں دا مالک ہا۔
۱۲۔ جنہیں ملک وچ فساد مچایا ہویا ہا۔
۱۳۔ تے فساد وچ دودھ دے لگے۔
۱۴۔ تیبڑے رب انہیں تے عذاب دا سولٹا ماریے۔
۱۵۔ بے شک تیبڑا رب ٹوہ وچ۔
۱۶۔ تے ڈیکھ انسان کون جیلھے اندراب ازمیندے
اوندی عزت کریندے تے نعمتاں ڈیندے تے او
آہرے میڈے رب میڈی عزت کیتی ہو۔
۱۷۔ تے جیلھے اوں کون ہزمیندے تے اوندا رزق
تنگ کر ڈیندے تے او آہرے میڈے رب
میکوں ذلیل کیتے۔
۱۸۔ سٹو اصل لتاں یتیم دی عزت نوہے کریندے۔
۱۹۔ مسکین دی ردی کیتے توہ نوہے ڈویندے۔
۲۰۔ تے وراثت دا مال خوب کھندے ہو۔
۲۱۔ تے مال نال بہوں محبت کریندے ہو۔
۲۲۔ سٹو جیلھے زمین کون ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا ویسی۔

- ۲۳۔ تے تیار رب اُوسی تے فرشتے قطاریں وچ کھڑے ہوسن
 ۲۴۔ تے دوزخ کو لہو آندی ویسی تے جڑاں انسان نصیحت
 حاصل کرن چاہسی تے لے وقت نصیحت کتیں فائدہ
 چاؤن دانہ ہوسی۔
- ۲۵۔ او اکسی افسوس میں اپنی زندگی کیتے کجھ پھٹیا ہوئے ہا۔
 ۲۶۔ تے اول بڑبھہ نہ کوئی او ہر جہاں عذاب بڑیسی
 ۲۷۔ تے نہ او ہر جہاں کوئی پکڑ کر لیس۔
 ۲۸۔ لے نفس جس تسلی پاگدھی ہو۔
 ۲۹۔ توں اپنے رب دوول آ توں اول کین خوش او
 تیں کین خوش۔
- ۳۰۔ میڈے بندیں وچ شامل تھی وئج۔
 ۳۱۔ تے ول میڈی بہشت وچ بہہ وئج۔
- وَجَاءَ رَبُّكَ وَالنَّارُ كَفًا صَفًا ۝
 وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ
 الْإِنْسَانُ ذَاتِي لَهُ الذِّكْرِ ۝
 يَقُولُ لِيَلَنِّي قَدُمْتُ لِحَيَاتِي ۝
 فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝
 وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝
 يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝
 اذْجَبَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاحِيَةً مُّرْضِيَةً ۝
 فَأَدْخُلْنِي فِي عِبَادِي ۝
 وَادْخُلْنِي جَنَّتِي ۝



سورة بلد مکی ءے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ ءے نال مال جبرہا بن منگئے بڑوڑ
 والے دل ول دم کرن والا۔
 ۲۔ میں ایں شہر کوں گواہ بنینداں۔
 ۳۔ تے توں ایں شہر وچ ضرور ولس۔
 ۴۔ تے پیر پیر وی گواہن۔
 ۵۔ اسان انسان کوں محنت کرن والا بنائے۔
 ۶۔ اوندا کیا خیال جو اوندرے اتے کیں داندور نیں چل
 سگدا۔
 ۷۔ آہرے میں ڈھیر دے ڈھیر مال لٹوا ڈتے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَالْإِلْدِ وَمَا وَلَدَ ۝
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝
 أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَفْعَدَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝
 يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا بَغْدًا ۝

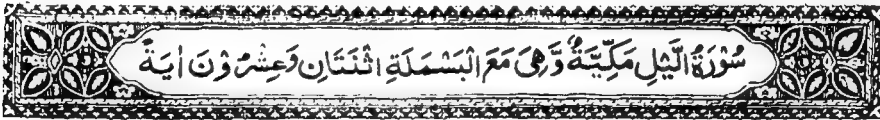
- ۸۔ اوند کیا خیال اونکوں کوئی بوجھن والا نہیں۔
 ۹۔ کیا اسال اوندیاں ڈو اکھیں نیں بنایاں۔
 ۱۰۔ زبان تے ڈو تھوڑے۔
 ۱۱۔ تے اونکوں ڈو رستے دکھائے۔
 ۱۲۔ او (دل دی) چوٹی تے نیں چڑھیا۔
 ۱۳۔ تیکوں کیا پتہ او چوٹی کیا ہے؟
 ۱۴۔ ہک پانچے کوں آزاد کرٹی۔
 ۱۵۔ یا کبھ دے ڈینہہ روٹی کھواوٹی۔
 ۱۶۔ یتیم کوں حیرھا سکا ہوئے۔
 ۱۷۔ یا مسکین کوں حیرھا بیٹے پیا ہوئے۔
 ۱۸۔ ول اے انہیں وچو بن وچے ہا حیرے ایمان
 انیندن تے ہک ڈو بھے کوں صبر دی تے رحم کرن دی
 نصیحت کریندن۔
 ۱۹۔ اے سچے پاسے آلن۔
 ۲۰۔ تے حیرے ساڈی آیات دا انکار کریندن اوکھے
 پاسے آلن۔
 ۲۱۔ انہیں کہتے بھٹی دی بھادی سزاؤ۔
- اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهُ اَحَدٌ ۝
 اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝
 وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝
 وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝
 فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝
 وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝
 فَكَّ رِجْلَهُ ۝
 اِنَّا طَعَمْنَا يَوْمَ ذِي مَسْعَى ۝
 يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝
 اَوْ مَسْكِيْنَا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝
 ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَوَاصَوْا
 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝
 اُولٰٓئِكَ اٰحِبُّ الْيَمِيْنَةِ ۝
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا اٰلَتْنَاهُمْ اَصْحٰبَ الشُّجَّةِ ۝
 عَلَيْهِمْ نَارُ مُّوَصَّاةٍ ۝



سورة الشمس مکی ء تے لہم اللہ نال ایندیاں ۱۶ آیات۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال حیرھا بن سکے ڈیون
 والا تے دل دل رحم کرن والا۔
 ۲۔ سمجھتے کانا ڈینہہ دا گواہن۔
 ۳۔ تے چند حیرھا سمجھ دے پچھو اندرے۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
 وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝
 وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰلٰهَا ۝

- ۳۔ تے ڈینہہ جیلے او سمجھ کوں ظاہر کریندے۔
 ۵۔ تے رات جیلے اوں کوں لکا ڈینری۔
 ۶۔ تے آسمان تے اونرے بٹاؤں کوں دی۔
 ۷۔ تے زمین تے اوندا دچھاوٹ۔
 ۸۔ تے نفس تے اوندا بے عییا بٹاؤں۔
 ۹۔ جینکوں اللہ سیس نیکی تے بدی ہر شے بٹوس ڈتی۔
 ۱۰۔ لے سب گواہن جیر صافس کوں پاک کر لیس او کامیاب تھیس۔
 ۱۱۔ تے جیر حاطی درج پہس او ناکام تھیس۔
 ۱۲۔ نمود اپنی من زوری نال انکار کیے۔
 ۱۳۔ جیلے انہیں دا یک بد بخت کھڑا تھے۔
 ۱۴۔ اوں کوں اللہ دے رسول آکھئے لے اللہ دی بڑی ۶
 اوں کوں پانی پیوٹن بڑیو دے نشان
 ۱۵۔ انہیں انکار کیا تے اونیاں نچاں کپ بڑیاں تے
 انہیں تے اللہ دا عذاب لتھاتے اول اپنی تدبیر
 پوری کیتی۔
 ۱۶۔ الیوس او مکہ آلیس دے انجام دی وی پرواہ نہ کر لیس۔
- وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝
 وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝
 وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝
 وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝
 قَدْ أَفْلَحَ مَن زَلَّاهَا ۝
 وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۝
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝
 إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝
 فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝
 فَكَذَّبُوهُ فَعَبْرَهُمْ ۝
 رَبُّهُمْ يَدْنَ بِهِمْ مُّسَوَّاهَا ۝
 وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝



سورة ایل کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیر حابن بگئے ڈیوٹن
 والا تے دل ول رحم کرٹ والا۔
 ۲۔ رات گواہ جیلے او چھا دینجے۔
 ۳۔ ڈینہہ گواہ جیلے او ظاہر تھی دینجے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝
 وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝

- وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ^{۱۰}
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۖ^{۱۱}
 فَمَا مَنَ آعَظُ وَأَتَقُ ۖ^{۱۲}
 وَصَدَقَ بِالْحُكْمِ ۖ^{۱۳}
 فَسَنِيْتُهُ لِلْيُسْرَىٰ ۖ^{۱۴}
 وَأَمَّا مَنَ يَخْلُ وَاسْتَعْتٰ ۖ^{۱۵}
 وَكَذَّبَ بِالْحُسْنِ ۖ^{۱۶}
 فَسَنِيْتُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۖ^{۱۷}
 وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۖ^{۱۸}
- ۳۔ تے جیرھا اوں نرتے مادی بٹائی و ادومی گوارو۔
 ۵۔ بے شک تہا بڑیاں کوششیں انجوانجن۔
 ۶۔ جیرھا خدادی راہ وچ ڈیسی تے ڈریسی۔
 ۷۔ تے نیک گال دی تصدیق کرلیسی۔
 ۸۔ اوندے کیتے اسال ہرگال سوکھی کرلیسوں۔
 ۹۔ تے جیرھا شروانی کرلیسی تے بے پروائی۔
 ۱۰۔ تے نیک گال دا انکار کرلیسی۔
 ۱۱۔ اسال اوندے کیتے ہرگال اوکھی کرڈیسیوں۔
 ۱۲۔ تے جیلھے اوتہا تھیونٹ لگا تے اوندا مل کیں کم نہ اوسی۔
- ۱۳۔ بے شک ہدایت ساڈے ذمے ہے۔
 ۱۴۔ تے شروع دی تے افریوی ساڈے ہتھ وچ۔
 ۱۵۔ میں تہا کوں جھوٹکدی بھانئیں ہریشا رکڑتے۔
 ۱۶۔ اوندے وچ محض او بد بخت سیسی۔
 ۱۷۔ جیرھا انکار کرلیسی تے کٹھولیسی۔
 ۱۸۔ تے متقی بچا یا ولیسی۔
- ۱۹۔ جیرھا اپنا مال خرچ کرکے پاک کرنیوے۔
 ۲۰۔ اوندے اتے کہیں دا احسان نہیں ہوندا جیندا اوں بدلہ ڈیونا ہرے۔
- ۲۱۔ سوائے اپنے اچی شان والے رب دی خوشی دی خاطر
 ۲۲۔ تے خدا اوں کیں ضرور راضی تھیسی۔
- إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۖ^{۱۹}
 وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۖ^{۲۰}
 فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۖ^{۲۱}
 لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ ۖ^{۲۲}
 الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ^{۲۳}
 وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ ۖ^{۲۴}
 الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۖ^{۲۵}
 وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۖ^{۲۶}
- إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۖ^{۲۷}
 وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۖ^{۲۸}

سُورَةُ الضَّحَىٰ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَمَّ الْبِسْمَلَةُ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

سورۃ ضحیٰ مکی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیاتن ۔

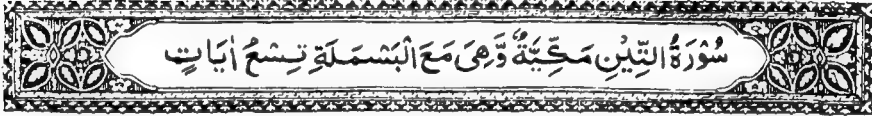
- | | |
|--|---|
| ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① |
| ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔ | وَالضُّحَىٰ ② |
| ۲۔ بکھدا ڈیونہ گواہ ۷۔ | وَ الْبَلَدِ إِذَا سَجَىٰ ③ |
| ۳۔ تے رات جیلے او ہر شے لکا ڈیوے ۷۔ | مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ④ |
| ۴۔ تیبڑے رب نیکوں نیں چھوڑیا تے دنالاض تھے | وَلَا آخِرَةَ خَيْرَ لَكَ مِنَ الْأُولَىٰ ⑤ |
| ۵۔ تے تیبڑی اخیر تیبڑے شروع کنیں چنگ ۷۔ | وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑥ |
| ۶۔ تیبڑا رب نیکوں مزدور ڈیسی جیندے نال توں خوش | |
| تعیسیں ۷۔ | |
| ۷۔ کیا نیکوں یتیم ڈیکھ کے جانسی ڈتی ۷۔ | أَلَمْ يَجِدَكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑦ |
| ۸۔ تے بھلیا ہو یا ڈیکھ تے راہ ڈکھالیں ۷۔ | وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑧ |
| ۹۔ تے نیکوں وڈے بُرا لا ڈیکھ کے غنی کیتس ۷۔ | وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ⑨ |
| ۱۰۔ تے ہٹ توں یتیم کوں دڑکانہ ڈے ۷۔ | فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩ |
| ۱۱۔ تے مگن والے کوں دڑکانہ ڈے ۷۔ | وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪ |
| ۱۲۔ تے اپنے رب دی نعمت دا اظہار کریند ارہ ورنج | وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫ |

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَمَّ الْبِسْمَلَةُ نَشْرَحُ أَيْت

سورۃ الم نشرح مکی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتن ۔

- | | |
|---|---|
| ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① |
| ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔ | |
| ۲۔ کیا اساں تیبڑے سینے کوں نیں کھوایا ۷۔ | أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ② |

- وَصَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝
الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝
فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝
وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝
- ۳۔ تے اساں تیرا بار تیں کنیں لہاٹے سے ۔
۴۔ میں تیری چیل ترور ڈتی ہاں ۔
۵۔ تے تیرا ذکر بہوں اچا کہتے سے ۔
۶۔ بے شک ہر ادا کھڑے بعد سوکھ ۔
۷۔ بے شک ہر ادا کھڑے بعد سوکھ ہونڈے ۔
۸۔ تے جلدی توں فارغ تھیویں تے اللہ کوں ملن دی
کوشش کر ۔
۹۔ تے اچے رب دو تو ج کر ۔



سورۃ تین مکہ ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیات ۷۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝
وَطُورِ سِينِينَ ۝
وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝
ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝
فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَلَدِينِ ۝
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ سے ناں نال جیر صاحب نیکیاں ڈیوٹ
والا تے دل ول رحم کرن والا ۔
۲۔ انجیر تے زیتون گواہن ۔
۳۔ تے طور سینین دی ۔
۴۔ تے ایں امن والے شہر کوں گواہ بنینداں ۔
۵۔ اساں انسان کوں بہوں چکی حالت دج پیدا کیے ۔
۶۔ دل اولکوں ساریں کنیں گندے جھک دج دلا
ٹپے سے ۔
۷۔ سو اے مومنین تے نیک عمل کرن والیں دے تے
انہیں کیے نہ ختم تھیون والا اجر ۔
۸۔ ایندے بعد کیری چیز جزا سزا دے دیندے بارے
دج شکوں بھٹلیندی ۔
۹۔ کیا اللہ ساریں حاکمین کنیں وڈا حاکم نیں (ہے) ۔

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورۃ علق کی ۲۰ آیتیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ②
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③
- اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ④
- الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤
- عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥
- كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَغْيٰ ⑦
- أَن رَّاهُ اسْتَغْنٰ ⑧
- إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْإِنْتِهٰ ⑨
- أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهٰ ⑩
- عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ⑪
- أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰ ⑫
- أَوْ أَمَرَ بِالْقَوٰ ⑬
- أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلٰ ⑭
- أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرٰ ⑮
- كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⑯
- نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑰
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے
بڑیوں والا تے ول ول رحم کرٹ والا ہو۔
- ۲۔ اے محمد اپنے رب داناں گھن کے پڑھ جس تیکوں پیدا
کیتے۔
- ۳۔ تے انسان کوں لو تھڑے کنیں پیدا کیتس۔
- ۴۔ توں پڑھ تے تیڈا رب بہوں عزت والا ہو۔
- ۵۔ جس قلم نال سکھائے۔
- ۶۔ تے انسان کوں سکھائے سی جوا ونہ جاندا با۔
- ۷۔ سنو بے شک انسان حد کنیں ودھدا پئے۔
- ۸۔ جوا دا پئے آپ کوں بے پرواہ سمجھدے۔
- ۹۔ بے شک تیڈے رب دو ولے۔
- ۱۰۔ کیا تیکوں اوندا پتہ جو جبرہا شکیندا ہڑے۔
- ۱۱۔ بندیں کوں نماز پڑھن کنیں۔
- ۱۲۔ تیکوں کیا پتہ جوا سدھے راہ تے ہڑے۔
- ۱۳۔ یا تقویٰ دا حکم ڈیوے۔
- ۱۴۔ تے اونکوں روکٹ والا ہدایت کنیں الکاری تے منہ
پھیرٹ والا ہڑے۔
- ۱۵۔ کیا اونیں جاندا جو اللہ ہر نئے جہدا کھڑے۔
- ۱۶۔ سنو ایس نہ تھسی جے اوباز نہ آیا تے اساں اوندے
متھے دے وال کپڑے گھلیسوں۔
- ۱۷۔ او متھا جبرہا کوڑا تے خطا کار۔

- ۱۸۔ اوپٹی برادری کوں سٹہے۔
 ۱۹۔ اساں اپنی پولیس کوں سٹہیوں۔
 ۲۰۔ سٹو اوندا آکھن نہ من تے سجدہ کرتے اوندرے کولہو
 تھیندا ونج۔
- فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝
 سَدْعُ الزَّكَايَةِ ۝
 كَلَّا لَا تَطْعَمُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝۴

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ ذَرَاهِي مَمَّ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة قدر کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے ڈیوٹ
 دالاتے دل ول رم کرن والا۔
 ۲۔ بے شک اساں اس قرآن کوں قدر آلی رات وچ
 بہائے۔
 ۳۔ تیکوں کیا پتہ قدر والی رات کیا ہے۔
 ۴۔ لیتہ القدر ہزار بیسے کنیں دی چنگی۔
 ۵۔ فرشتے تے روح اوں رات اپٹے رب دے حکم نال
 بہن ہر کم کیسے (بہن)۔
 ۶۔ اوندرے بعد سلامتی ہوندی ۷ تے اے ڈیہ تھیون
 تیں رہندی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝
 تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۝
 مِنْ كُلِّ أَمْرِ ۝
 سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝

سُورَةُ الْبَيْتَةِ مَدَنِيَّةٌ ذَرَاهِي مَمَّ الْبِسْمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ

سورة بیتہ مدنی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے
 ڈیوٹ والا تے دل ول رم کرن والا۔
 ۲۔ اہل کتاب وچ کافر تے مشرک انکا رکنیں رک نہ
 تھریکےن الذین کفروا من اهل الکتاب والشرکین
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشُّرَكِيِّنَ

مُنْقَلَبِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۖ
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۖ

سبکدے ہن جے تیں انہیں کنیں کوئی کھلی دلیل نہ آویندی
۳۔ اللہ دلو بہک رسول (آویندا) میرا پاک میٹھے پڑھو کے
سنا دے گا۔

فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ ۖ

۴۔ میندے وچ ہمیشہ رہن والے حکم ہون۔

وَمَا تَفْزُقُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ

۵۔ جنہیں کون کتاب پڑی گئی ہائی اور محض کھلی دلیل دے

مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۖ

آوٹی دے بعد کولیں وچ دنگ پچ گئے ہن۔

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ

۶۔ اصل انہیں کون حکم تے لے ہا کہ اللہ کیعے الامعت خاص

مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ هُمْ خُنَفَاءَ وَ

کریندے ہوئیں خدا کون ہک میندے ہوئیں اوندی

يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَ

عبادت کرو تے نماز ٹھا کے پڑھو تے زکاۃ پڑو لے

ذَٰلِكَ دِينُ الْقَبِيلَةِ ۖ

ہمیشہ رہن والا دین۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

۷۔ بے شک اہل کتاب وچ کافر تے مشرک دونوں وچ

وَالشُّرَكِيَّانَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

ولین تے اوں بھا وچ ہمیشہ رہن اوساں کنیں گندی

أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۖ

۸۔ بے شک مومن تے وچکے عمل کرن والے سبھ کنیں

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ

چھکے مخلوق ہن۔

خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ

۹۔ انہیں وابدلہ انہیں دے رب ولو ہمیشہ دے باطن جنہیں

جَزَاءُ وَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ

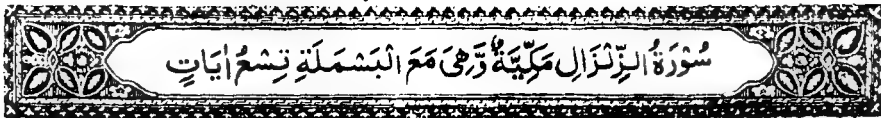
وچ نہاں و ہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ ہمیشہ رہن

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَّضِيَ اللَّهُ

اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ نال خوش ہوسن لے

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۖ

بدلہ اوندے کیے میرا چنے رب کنیں پڑ دے۔



سورة زلزال مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیات ہن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال میرا بن سکے پڑو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔

۲۔ جیسے زمین ہلا پڑی ویسے۔

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۖ

بَانَ رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۖ

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا

لَيَّرُوا ۖ اَعْمَلَهُمْ ۝

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٩

۳۔ تے زمین اپنے باز باہر کدو سٹیس۔

۳۔ تے انسان آکھسی اینکوں کیا تھی جئے۔

۵۔ اوں ڈہنہ او اٹیاں ساریاں خیراں ڈہسی۔

۶۔ بے شک اوندے رب اوندے کیتے وھی کیتی رہے۔

۷۔ جیرے ڈنہہ لوک کئی ٹولیں وچ کھٹے ہوسن تاں جو

ایسے بڑے اعمال کی تکمیل۔

۸۔ میں حقوڑی جہیں دی نیکی کیتی ہو سی او بڑیکہ گھنسی۔

۹۔ تے جیں تھوڑی جہیں وی بدی کیتی ہو سی او بُکیر گھنسی۔

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَكِّيَّةٌ ذَرَفِي مَعَ الْبِسْمَلَةِ اثْنَا عَشَرَ آيَةً

سورة مدیت مکی ءتے بسم اللہ ثانی ایندیاں ۱۲ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالْعِدِيَّتِ ضُبْحًا ۝

فَالْمُؤَيَّتِ قَدْ حَا

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

فَاشْرَبْ بِهِ نَقْعًا

قَوْسَطُنَ يَوْمَ جَمْعًا ۖ ﴿٦﴾

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ٥٠

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝٩

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا نُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۖ ﴿١٠﴾

۱۔ شروع کر سداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے دیوان

واللاتے دل و رحم کرٹی والا ہے۔

۲۱۔ گھوڑے تے سوار جماعتاں گواہن جنہیں دے گھوڑے

لکھے درکن تے اہنس مئے منہ وحو الا نکلن۔

۳۔ تے او یققریں تے سنہ مار کے چنگاں کڈھنن۔

۳۔ تے او فخرنا رعلہ کر بندہ

ترانہ رنل مٹاؤ رنل

تر شکم ورجیم وشدان

وہاں سے گواہ بن کر رہنے کے لئے ان کے دل میں ہرگز شک و شبہ نہ تھا۔

تو رنیکو اچھا لڑا ہوگا اور

وہ تو اس کے انہماک کی محنت و جدوجہد سے

وہ کہ انہیں کہیں نہ ہو کہ وہ اس قدر اہل علم و فضل ہوں گے۔

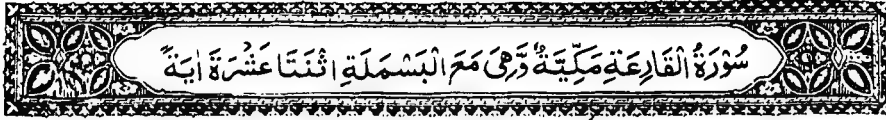
۱۰۰- لیا

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

۱۱۔ تے جوا نہیں دے سینے وچ کڈھیا ویسے۔

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

۱۲۔ بے شک تیبڑا رب اوں ڈیہندہ انہیں دانگراں ہوسی۔



سورة قارعه کی ۱۲ آیتیں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن سکے ڈیوٹ

والا تے دل ول رم کرن والا۔

الْقَارِعَةُ ②

۲۔ وڈی مصیبت

مَا الْقَارِعَةُ ③

۳۔ وڈی مصیبت کیا ہے

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ④

۴۔ تیکوں کیا پتہ وڈی مصیبت کیا ہے

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ⑤

۵۔ جڈاں لوک ایویں تھی دلسن جیویں کھنڈے ہونے

کھسلاٹ۔

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْفِ السَّقُوفِ ⑥

۶۔ تے پہاڑ ایویں تھی دلسن جیویں پچی ہوئی کپاد۔

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ⑦

۷۔ جیندے عملیں دے پلے بھاری ہوسن۔

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑧

۸۔ او خوشی دی حالت وچ ہوسن۔

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑨

۹۔ تے جیندے عملیں دے پلے ہولے ہوسن

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ⑩

۱۰۔ انہیں دارلکاڈ دوزخ ہوسی۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ⑪

۱۱۔ تیکوں کیا پتہ او دوزخ کیا ہے۔

نَارًا حَامِيَةً ⑫

۱۲۔ ہلدی بھاو۔



سورة تکاثر کی ۱۳ آیتیں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن سکے ڈیوٹ

والا تے دل ول رم کرن والا۔

الْهَلْكَهُ الشَّكَارُ ۝

۲۔ مال وچ ہک ڈوبے کینس ددھن دی خواہش تیار
غافل کر ڈرتے۔

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝

۳۔ اوتیں جو تساں قبریں وچ ونج سمسو۔

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

۴۔ سنو تہا کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

۵۔ ول سنو تہا کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝

۶۔ ہائے جے تہا کون یقین علم نال پتہ لگ ونجے ہا۔

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝

۷۔ تہاں دوزخ ضرور ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

۸۔ ول تہاں اونکوں یقین دی اکھیں نال ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝

۹۔ ول تہاں کینس اوں ڈیہ نہ نعمتیں دے بارے وچ

پچھا ویسی۔

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ أَزْبَعُ آيَاتٍ

سورہ عصر مکئی نے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن منگے

ڈیون والاتے ول ول رحم کرن والا۔

وَالْعَصْرِ ۝

۲۔ زمانہ گواہ۔

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ۝

۳۔ بے شک انسان گھائے وچ۔

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا ۝

۴۔ سوائے مومنین دے تے نیک عمل کرن والیں دے

تے جبرے ہک ڈوبے کون حق دی تے مبردی نعمت

بِالْحَقِّ هُ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

۵۔

تے ہدایت کریندے رہ ویندن۔

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَشْمَلَةِ عَشْرُ آيَاتٍ

سورة ہمزہ مکی ۱۰ آیتیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیر حابن گئے ڈیوٹ والاتے بہوں مہربان۔
- وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ②
- ۲۔ کند پھوگلا کرٹ والے تے عیب کڈھٹ والے کہتے مذاب۔
- ۳۔ جیر حاب مال کٹھا کریندے تے اوکوں ولاد لاگندے
- إِلَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ③
- ۴۔ او سمجھدے جو اوندا مال اوکوں باقی رکھیں۔
- يَخْسِبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ④
- ۵۔ اے نہ تھیں ہا او "حطہ" وج سیادیں۔
- كَلَّا يَنْبَغِدَنَّ فِي الْخَطْمَةِ ⑤
- ۶۔ ٹیکوں کیا پتہ "حطہ" کیا ہے۔
- وَمَا أَذْرَكَ مَا الْخَطْمَةُ ⑥
- ۷۔ اللہ دی بھڑکا ٹی ہوئی بھا۔
- نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ⑦
- ۸۔ جرمی دل دے اندر غی بہنچدی۔
- إِنِّي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقَةِ ⑧
- ۹۔ بے شک او بجا بند بھٹی وج ہوس۔
- إِنِّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّقَةٌ ⑨
- ۱۰۔ تے او وڈے وڈے کھیں نال پدے کھڑے ہوسن۔
- فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ⑩

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَشْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة فیل مکی ۶ آیتیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیر حابن گئے ڈیوٹ والاتے دل دل رحم کرٹ والا۔
- الْمَرَّكَيفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ②
- ۲۔ ٹیکوں پتہ نیٹ تیڈے رب باقی آلیں نال کیا کیسا ہا۔

- ۳۔ کیا انہیں دی تدبیر کوں کوڑا نہ کر ڈیا تھیں۔
 ۴۔ تے انہیں تے پکیں دی جھونڈ پھیل تھیں۔
 ۵۔ جبر سے انہیں دی لاشیں کوں سخت پتھر تے
 مریندے ہن۔
 ۶۔ تے اللہ سیس انہیں کوں ایویں کر ڈیا جو یوں کھا دا
 ہو یا بھوں ہر بندے۔

لَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝

فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَلْوِلٍ ۝

۱۰۶



سورۃ قریش مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے
 جویوں والا تے دل دل رم کرٹ والا ہو۔
 ۲۔ لے قریش دی محبت کیتے (عتیا ہا)
 ۳۔ انہیں کوں سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۴۔ ہن قریش این گھروالے خدا دی عبادت کرٹ۔
 ۵۔ جیوں انہیں کوں مجھ دج کھانا بڈتے تے خوف دج
 امن پیدا کیتے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

يَذِلُّ قُرَيْشٌ ۝

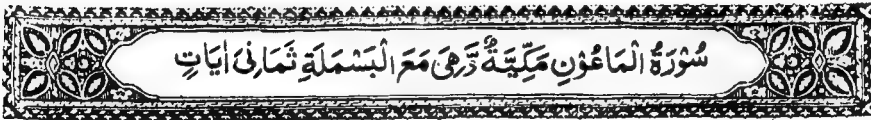
إِلْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيفِ ۝

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝

الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَ أَصْلَحَهُم ۝

مِّنْ خَوْفٍ ۝

۱۰۷



سورۃ ماعون مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۸ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے جویوں
 والا تے دل دل رم کرٹ والا ہو۔
 ۲۔ کیا توں اوکھوں سچیندیں جبرہا دین دا انکار کریندے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَكْذِبُ بِالذِّينِ ۝

۳۔ ادھر جو جبرہا یتیم کوں دھکے لے سندا ہا۔

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٦﴾

الَّذِينَ هُمْ يُرَآفُونَ

وَلْيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ^٤

३५

۸۔ تے گھر دیاں معمولی استعمال دیاں شہیں وی لوکیں
کوں نئیں جہندے۔

سورۃ کوثر کی ۵ تے بسم اللہ ٹال ایندیاں ۴ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْشَرَ ۖ

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝

إِنَّ شَانِيكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝

1
2
3

۱۔ مشروع کریمداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگئے

بُیون والا تے دل دل رحم کرٹ والا

۲۔ بے شک اسان نیکوں کو فرڈتے۔

۳۔ تے توں ایٹے رب دی نماز پڑھ تے قربانی کر۔

۴۔ بے شک تھیڑا دشمن ہی اصل اوترک۔

سورۃ کافرون مکی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷ آیاتن ۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿٥٠﴾

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٣﴾

۱۔ شروع کر منداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگئے ڈلوٹ

واللاتے دل دل رحم کرن والا ہے۔

۲۔ توں آکھ اے کافرو

۳۔ میں اوندی عبادت نہیں کر سدا جیندی تساں عبادت

کریندے ہو۔

۳۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرن ڈالے ہو جیندی
میں عبادت کریندال۔

۵۔ تے نہ میں اوندی عبادت کریندال جیندی تساں
عبادت کریندے پئے ہو۔

۶۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کر لیسو جیندی میں عبادت
کریندیاں۔

۷۔ (ات بگا لہوں) تہا بڈا دین تہا بڈے کیتے تے میڈا دین
میڈے کیتے (ہے)

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُكُمْ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

ۛ

سُورَةُ التَّصْحُرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَهُ الْبَسْمَلَةُ أَدْبَعُ آيَاتٍ

سورة نصر مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۳ آیاتن۔

۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن گئے بولون
والا تے دل ول رحم کرن والا ہو۔

۲۔ جلیم اللہ دی مدد تے فتح اوسی۔

۳۔ تے توں بکھیس جولوک اللہ دے دین درج چھٹ
دے چھٹ داخل تھین۔

۴۔ تے توں اپنے رب دی تسبیح تے تعریف کرتے اوں
کین بخشش منگ بے شک اور رحمت کرن والا ہو۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَهُ الْبَسْمَلَةُ سِتُّ آيَاتٍ

سورة لہب مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن گئے بولون
والا تے دل ول رحم کرن والا ہو۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

- تَبَّتْ يَدَايَ اِلٰى لَهَبٍ وَتَبَّ ۝
مَا اَغْنٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝
سَيَصْلٰٓى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝
وَاَمْرًا تَهُ حَمَلَةٌ اَلْحَطْبِ ۝
فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۝
- ۲۔ ابولہب دے ہڈیوں میں ہتھ ترٹ پھین تے او آپ دی۔
۳۔ اوند مال تے جو اول کمایا یا اوندے کہیں کم نہیں آیا۔
۴۔ اداوں بھاوچ پوس جیڑھی بھامڑ پچائی پئی ہوئی۔
۵۔ تے اوندی زال جیڑھی بل چاندی ۶۔
۷۔ اوندی بچی وچ بھوتریں دا وٹیا ہو یا رسا بدھا ویسی۔

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ اَيَّاتٍ

سورة اخلاص کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝
اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝
لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ۝
وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن گئے
ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
۲۔ توں آکھ اللہ اک۔
۳۔ او کہیں دا محتاج نہیں۔
۴۔ نہ اول کہیں کون جنمے تے نہ اونکوں کہیں جنمے۔
۵۔ تے اوندے برابر تے جوڑا کوئی کاہ نہیں۔

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اَيَّاتٍ

سورة فلق کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝
مِّنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن گئے
ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
۲۔ توں آکھ میں مخلوق دے رب دی آم شام وچ انداز
۳۔ مخلوق دے شرکین بچن کیتے۔
۴۔ تے اندھا لاکرٹ والے دی شرارت کنیں بچن کیتے

جیلے او اندھا را کر ڈیندے۔

۵۔ تے اونڈے شرکنیں جیرھا رشتے تے سقاوتاں توڑن
کیتے پھوکے مریندے۔

۶۔ تے حسدی دے حسد تے ساڑکین بچن کیتے
(رب دی آم شام وچ اندال)

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

۱۱۴



سورة ناس مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں سات آیاتن۔

۱۔ شروع کریں داں اللہ دے ناں تال جیرھا بن سکے ڈیون

والا تے دل دل رحم کرن والا ؎

۲۔ توں اکھ میں لوکس دے رب دی آم شام منگداں۔

۳۔ جیرھا ساریں لوکس دا بادشاہ ؎

۴۔ تے ساریں لوکس دا مہبود ؎

۵۔ دسواسی تے شرارت گھٹا کے پھچھو بہہ و بچن والے

دے شرکنیں بچن کیتے۔

۶۔ جیرھا لوکس دے دلیں وچ دسواس گھنڈے (تے

شر پونڈے)۔

۷۔ او بھانویں جنیں وچ ہرے تے بھانویں انسانیں وچ

ہوے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝

مَلِكِ النَّاسِ ۝

إِلَهِ النَّاسِ ۝

مِنْ شَرِّ أَوْسَوَاتٍ هَ الْخَنَاسِ ۝

الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

۱۱۴

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

THE HOLY QUR'ĀN

WITH

SARAIEKI TRANSLATION

under the auspices

of

HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD
KHALIFATUL MASIEH IV
HEAD OF THE AHMADIYYA COMMUNITY

Published

by

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, GU10 2AQ, U.K.